Q6:52
M98
DIGITIZED
115237

22.
1-1898 | 752

சர்வேஸ்வராயநம:

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்.

THE REGISTR[illegible]
6 - JAN 1898
MADRAS

இஃது

ஒரு குருசுவாமியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சென்னை அதிமேற்றிராணியாரான, மகாகனம்

சூசை கால்கன் ஆண்டவர்

அளித்த உத்தாரப்படி

முன் அச்சிடப்பட்ட முதற்பதிப்போடு,

மேற்சொன்ன குருவானவரால்,

மேலோர் அநுமதியுடன்,

நவமாய்ப் பலது சேர்க்கப்பட்டு, இந்த

2-ம் பதிப்பு.

அச்சிடப்பட்டது.

MADRAS.

PRINTED AT THE VICTOR PRESS.

POPHAM'S BROADWAY,

1897.

PLACE'S GARDEN, 27th July 1892.

To

THE REV. FATHER J. HOUBAER,

St. Francis Xavier Church,

MADRAS

MY DEAR REV. FATHER,

I am sending the Tamil book called "பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் [illegible]கம்" you sent for examination. I examined the book; it is a very excellent book. It contains very good instructions to make a good confession. I hope and wish you to get the approbation from his Grace the Archbishop and publish the book; really it is a very useful book for Christians.

Pray for me,

I am yours sincerely,

S. DOMINIC.

IMPRIMATUR.

✠ JOSEPH,

Archbishop of Madras.

Catholic Cathedral,
Madras,
5th August 1892.

முதற்பதிப்பின்

முகவுரை

இப்புத்தகம் [illegible]ணப்பாட்டி ஊள்ள ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ (Lawrence Fernandes) லாரேன்ஸ் பெர்நான்டிஸ் என்னும் ஒருவரா[illegible]ம் வருஷத்திலே நமக்கனுப்பப்ப[illegible] அவ[illegible]ராலெழுதிய கடிதத்திலே பாவசங்கீர்த்தன வி[illegible]க்கப் பிரசங்கம் என்னும் இப்பிரபந்தமானது கிற[illegible]துவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கேற்[illegible]ருவியென, ஒரு கு[illegible]ப்பிரசாதியால் எழுதித்தரப்பட்[illegible] என்றும் இதனை அச்சிடவேண்டுமென்றும் வெகுவாய் கேட்டுக்கொண்டனர். நாமும் அவ்வாறே அதுமுதல் பிரயத்தனஞ்செய்து இப்போதச்சிட்டுக் கீழ்ச்சேரிக்கடுத்த பிளேசெத் கார்டனி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஜென்மப் பாவமில்லாமலுற்பவித்த அர்ச். தேவமா[illegible]வின் சபைச்சிரேஷ்டரான சங்: சாமிநாத சுவாமிகளுக்கு, சங்: ஓபேயர் சுவாமிகளைக்கொண்டனுப்பினதில் அவர் பார்வையிட்டு, இந்நூலைப்பற்றியெழுதின கடிதமாவது:—"பரிசோதித்துத்தருப்படி நமக்கனுப்பப்பட்ட பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கமெனும் இந்நூலானது மிகவு மேலானது, இதிலே நல்லபாவசங்கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய அதிகமேலான அநேக போதனைகளடங்கியிருக்கின்றன. இதை வெளிப்படுத்துவதற்கு [illegible] அதிமேற்றிராணி யாண்டவரவர்களின் உத்தாரம் பெற்றுத்தாமிக்க அவாவுடன் கோருகிறோம். இது வெளிப்பட்டால் உள்ளபடியே கிறிஸ்தவர்களனைவர்க்கும் அதிக பிரயோசனமானது" என்றெழுதியிருக்கின்றனர்.

ஆகையால் இந்நூலின் பெருமையை நாம் அதிகமாய் விஸ்தரி[illegible]ண்டுவ தவசியமில்லை. வே[illegible]ட்டிய கா[illegible]மே இதன் பிரயோசனத்தை யுண[illegible]ப்போதுமானது.

இங்ஙனம்,

ம. சா[illegible] இயாகப்பிள்ளை.

இரண்டாம் பதிப்பின்.

முகவுரை.

சகோதரரே! சர்வேசுரனுடைய வரப்பிரசாதங்களை விருதாவாய்ப் பெற்றுக்கொ[illegible]ாதேயுங்கள்! இதுவே இரக்ஷண்ணியத்தின் காலம்! என்னும் அர்ச்: பவுலப்போஸ்தலருடைய திருவசனங்களையே, சத்தியதி[illegible]ச்சபையாகிய நமது தாயானது, இத்தபசு கா[illegible]த்தின் ஆரம்பமாகிய முதல் ஞாயிற்றுக்கிழ[illegible]ல நமக்கறிவித்து, அன்போடழைத்து எச்சரிக்கின்றது. இர[illegible]சண்ணிய மடைய விரும்பும் விசுவாசிகள் எல்லோரும் இத்தபசுகாலத்தில், சர்வேசுரனுடைய தே[illegible] வரப்பிரசாதத்தை அடையத்தக்கதாக, தப்பா[illegible]ல் பாவசங்கீ[illegible]னம் என்னும் தேவ திவ்விய அ[illegible]மானத்தைப் பெ[illegible]றுவது, கடனாயிருக்கிறமையா[illegible]ல், அதை விருதாவாய்ப் பெறுதிருக்கத்தக்கதா[illegible], அதற்காயத்தமாகச் செய்ய வேண்டியகடை[illegible]மைகள் இன்னதையும் நன்றாய் அறிவது மிக்க அவசி[illegible]மாமே. ஆதலால், நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு [illegible] வேண்டிய இவ்வைந்து கடமைகளையும் பற்றி[illegible] மிகத் தெளிவாய் விவரித்துக் காண்பிக்கும் [illegible]பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப்பிரசங்கம் என்னும் இ[illegible] புத்தகத்தை நான் எழுதி 1892-ம் ஆண்டு மு[illegible]லாவது அச்சிற் பதிப்பித்தேன். தெய்வகிருபை[illegible]யால் தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அ[illegible]கருக்கு மிக[illegible] உபயோகப[illegible]ட்டதாக விளங்குவதால் [illegible] சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திர[illegible]மண்டாக்கடவ[illegible]. இப்போது அதில் ஒரு பிரதியும் கிடைப்பது அ[illegible]தாய்த் தீர்ந்தமையால் அ[illegible] கேட்டுக் கொண்[illegible] பிர[illegible] நானே அதை [illegible]ம் நன்றாய்ப் பார்[illegible]வையிட்டு மேலார் உத்தரவுடன் [illegible]யான ப[illegible] விஷய[illegible]களைப் புதிதாய்ச்சேர்த்[illegible] விஸ்தாரப்[illegible] பதிப்பா[illegible] அச்சிட்[illegible]டேன். [illegible]

வாசிகள் ஒவ்வொருவரும், இதை நன்றாய் வாசித்து, விசேஷமாய் இந்தபசு காலத்தில், நாங்கள் பெறவேண்டிய தேவதிரவியாநுமானத்துக்கு, இதிற் காண்பித்திருக்கிற பிரகாரம் தக்க ஆயத்தம் செய்வார்களேயானால், சர்வேசுரனுடைய வரப்பிரசாதத்தை அவர்கள் [illegible]ந்தாவாய்ப் பெறுமல், மெய்யான பலனையும், இரட்சண்ணியத்தையும் அடைவார்கள், ஆதலால் ஒவ்வொரு வி[illegible]ாசிகளும் இதை வாசிக்கவும் மற்றவர்களை வாசிக்க[illegible]ண்ணவும் பிரயாசப் படுவார்களாக.

Madras.
Lent—1897.

L. X. F,
Roman Catholic Priest

பொருள் அட்டவணை.

பாவசங்கிர்த்தன - விளக்கப்பிரசங்கம்.

அதி. 1. பாவசங்கீர்த்தனத்தில் விளங்கும்
கடவுளின்வி சேஷ தயை பக்கம். 1
தேவதிர: அநு: எழு: பாவசங்: விசேஷித்தது. 2
ஆர்! எப்போது! செய்யவேண்டும்! 3
அசட்டை மகா [illegible]ாகம்! 4
2. பாவ[illegible]: ஆயத்தம்பண்ணும் விதம் 6
பாவ[illegible]காரியங்கள்தவிர செபமும் வேண்டும் 7
பாவங்களைநினைப்பதவசியம்!மோசம்போம்விதம். 8
மறந்த பாவங்களுக் கென்ன சம்பவிக்கும்? 9
எதைசொல்லவேண்டும், அற்ப பாவங்களையுமா 10
அற்பபாவங்களுக்கு மன்னிப்படையும் விதம் 1[illegible]
என்ணம் சொல்லவேண்டும், நினைக்கும்விதம் 1[illegible]
ஒருபாவம் இரண்டுமூன்றாய்த் திரியும்விதம். 1[illegible]
அற்பம், சாவானபாவமென் சந்தேகப்பட்டால்! 1[illegible]
சாவான பாவத்துக்கு 3 அடையாளம்! 15
(1) பெருங்காரியம், (2) அறிவு, (3) சம்மதம். 15
அற்பப்பாவத்திலும் இ[illegible]விதம். அறின்மை 16
புண்ணிய சங்கீர்த்தன[illegible]பண்ணுகிறவர்கள் 17
நல்ல ஆத்துமசோதனை பண்ணுகவர் ஆ[illegible]த்து 18
[illegible]த சந்தேகப்படுகி[illegible] காரணம்! மருந்து 19
அநதின ஆத்தும சோ[illegible]னையின் நன்மை 21
ஆத்: சோ: பண்ணவேண்டிய கோம்! ஒழுங்கு! 22
3. ஆத்: சோ: கவனிக்க வேண்டிய விசேஷங்கள் 22
(1) அற்பகளவு (2) கெட்ட வார்த்தை பேசுதல் 23
(3) புறத்தியாருக்கு செய்த ஆத்தும சரீரகேடு. 24
(4) சிக்கொலை, சுபா: விரோதமான்செய்கை 25
(5) [illegible]ள் புறணி(6)சாஸ்திர ச[illegible]பார்த்தல் 27
(7) முன் பாவசங்: நல்லதோ! (8) அபாத[illegible] 28
4. மனஸ்தாபம். விசேஷித்தது 29
இரண்[illegible] [illegible]க்காம் 31

மனஸ்; 5 அடையாளம் (1) இருதயத்தில் பிறந்தது 33
(2) சாதாரணம் (3) சுபாவக்அக்கு மேற்பட்டது 35
கண்ணீர் அவசியமில்லை (4) தேவஸ்நேகங்கலந்தது 38
(5) நம்பிக்கை யுடையது 40
மனஸ்தாபம் இரட்சிப்பின் அஸ்திவாரம்
5. அடிமைமனஸ்: உத்தம மனஸ்தாபம் 43
மன[illegible]ன், நலங்கள் (1) தேவஸ்நேகம் 44
(2) பாவநிவாரணம் 3) பாவசங்: முன் பொறுத்தல் 45
(4) சர்வேசுரன் நம்மைச்சிநேகிக்க காரணம் 46
(5) உத்தரிப்பு நிவாரணம் 47
அடிமை மனஸ். உத்தமமனஸ்: பிரக[illegible] 49
அற்பபாவங்களுக்கு மனஸ்தாபம் வேண்[illegible]மா? 50
உத்தமமனஸ்: மகத்துவம். சரித்திரங்கள் 51
எந்நாளும் மனஸ்தாபப்படுவதின் நலம் 56
6. உத்தம மனஸ்: உண்டாகஉத்தமவழிகள் 57
[illegible]வது, பாடுபட்ட சுரூபத்தை உற்றுப்பார் ,,
I-வது தியானத்திலை நரகத்தி லிறங்கு 59
[illegible]கவாசல்! காட்சி! அக்கினி, அந்தகாரம் புகை 62
[illegible]யங்கர ஓசை! காட்சி! அடிக்கிற பசாசு 64
பரிகாசிக்கிற பசாசு! ஓய்வு, ஒழியவில்லை 66
சர்வாங்க[illegible]வேதனை! விசேஷ[illegible] ஆக்கினை 67
அவமம்[illegible]சு! மனோவே[illegible]னை, நித்தியம்! 71
நரகத்தில் [illegible]ழக்காரணம் 74
விசேஷ காரணம் கள்ளப்[illegible]வ சங்கீர்த்தனம் 75
[illegible]லையான பசாசின் ஆலோ[illegible]னை!, மோகபாவம் 78
ஆண்பெண் ஸ்நேகப் புற்[illegible]தல் 80
III-வது தியானத்திலை[illegible]மாக்ஷத்துக்குப்போ 82
மோக்ஷமகிமை, அருளப்[illegible]ர் காக்ஷி 83
பிரகாசம் வாசஸ்தலம் தெ[illegible]ய்வதிருமுக தரிசனம் 84
மோக்ஷவாசிகள் ஆர்? என்ன செய்கிறார்கள்? 85
எப்படி மோக்ஷ[illegible] சேர்ந்தார்கள் 86
சம்பாவ[illegible], விசேஷ சம்பாவனை 88
கற்பு[illegible]ன்னிமையின் விசேஷ மாக்ஷமை 89
IV-வது தியானத்திலை கல்லறை[illegible] 91

கல்லறையைத் திறந்து பார் 93
கல்லறையினின் றெழும்பும் ஓர் சத்தம் 95
நீ மரிப்பது நிச்சயம்! வேளை விதம் அநிச்சயம் 97
வியாதி, உயிரோடு புழுத்து நாறுதல் 99
மரணப்படுக்கை ஆபத்துகள் 101
அவஸ்[illegible]த பூசுதல், உயிர் பிரிதல் 104
உனது சடலம், பிரியாத்துமா 106
உனது சடலமிருக்கும் மாளிகை 108
V-வது உன்தனித்தீர்வையின் பேரில் தியானி 109
தீர்வையின் பயங்கரம், விதம், சாட்சி 110
தீர்வைமுடிவு, ஒரே சாவான பாவம் 113
VI-வது சிலுவையில் தொங்கும்சேசுவைப்பார். 113
திருச்சிரசு. திருமுகம், திருச்சரீரம் 118
திருக்கைகால், செபம் 119
7. பிரதிக்கினை. மனஸ்தாபத்தின் உயிர் 12[illegible]
பிரதிக்கினை, நல்ல மனஸ்: அடையாளம் 12[illegible]
நல்ல பிரதிக்கினை யின்னதென்றறிவதெப்படி 12[illegible]
ஒருவிசை மனஸ்: பட்டால் போதுமா? 12[illegible]
மேன்மேலும் மனஸ்: படுவதின் நன்மை 1[illegible]
பழைய பாவம் மன்னிக்க: தென்றறிவதெப்[illegible] 126
8. நல்ல பிரதிக்கினையின் அடையாளங்க[illegible] [illegible]
(1) உறுதியாயிருத்தல். சரித்திரங்கள், 1[illegible]
அபராதஞ் செலுத்த மனமில்லை. பிரதிக்கினை? 131
[illegible]லாருக்கும் குரு பாவசங்: கொடுக்கலாமா 133
அப்படி செய்த குருவுக்குவந்த ஆக்கினை 134
பாவம் மாற்றமின்றிசெய்[illegible]ல்பிரதிக்கினையில்லை 135
பாவத்தை விட்டொழிப்பது கூடாது! 137
செபஞ் செய்தும் சோதனை விலகவில்லையே 139
எந்தப் பழக்கத்தையும் ஒழிப்பது கூடாததல்ல 141
(2) சாதாரணமாயிருத்தல் 145
(3) [illegible]னுள்ளதாயிருத்தல். வழிகளை[illegible]டுதல் 146
9. பாவத்தை விலக்குவதற்கான வழிகள். 147
I-வது: பாவச்சமையத்தை விலக்குதல் ,,
பாவசமை: மன[illegible]ல்லையானால் பிரதிக்கினையில்லை 148

இதில் பசாசின் தந்திரம்! சங்கிலி. 149
எல்லாபிரசங்க: பசாசுக்கு வெறுப்பானது ,,
பாவச்சமையத்திலே, ஆதம் ஏவை கெட்டது 150
1-வது சாக்கு:போ. எச்சரிக்கையாயிருப்பேன் 151
சரித்திரங்கள். 2-அ இப்போது மாறிவிட்பேன் 155
பாவசமையம் இருவகை:கிட்டியதுதூரம் து 159
3-வது சாக்குப்போக்கு. பெருஞ்சேதம் 160
கிட்டிய சமயத்தை தூரமாக்கும் வழிகள் 3. 161
இரட்சகர் உரைத்திருக்கும் புத்தி மதி 162
கண்ணடக்கம். ஸ்திரீகளைப்பார்ப்பதும்பாவமா! 163
கண்ணடக்கம் செய்த அர்ச்சிய. சிஷ்டவர்கள் 163
ஒருபார்வை பாவ மாவதுக்கு. 3 காரியங்கள் 164
(1) நினைவு (2) சந்தோஷம் (3) சம்மதம். 165
கற்பைக் காப்ப: அற்புதசெபம் 3. பிரி.புதுமை 167
...யமாய்ப் பார்க்கத் தக்கதை பாராதிருப்பது 170
...த்தனை காலம் நான் இப்படி நடக்கக் கூடும். 171
ஒருநாளைக் கவனி. பசாசை வைத்த சங்கியாசி 172
...வனி: திரிகையில் கண்ணை அடக்குவதெப்படி 174
...ரம்! சுவாமி இதெல்லாமேன்! 176
II ... வழிசெபம் பண்ணுதல். 178
...ன் அவசியம். 179
2 ... பலன் 183
3 செபஞ்செய்யும் விதம். 185
(1) தாழ்மையோடு செய்ய வேண்டும் 185
(2) நம்பிக்கை யோடு 188
(3) ஊக்கத்தோடு 188
III வது வழி தியானம் 194
(1) தியானத்தின் அவசியம்; மூன்று பாகங்கள் 198
ஆரம்பப் பிரகாரணங்கள் 199
(2) தியானம் (3) முடிவு; பலன்கள் 203
தியானத்தில் ...பன்றுட வேண்டியவை 204
ஞான ...சிகம் 206
வேளுர்வித தியானம்: உதாரணம் 209
IV-வது வழி அடிக்கடி நன்மை வாங்குதல் 210
217

ஏழு தே: தி அ: ஏழு நிலைமை. 218
ஒவ்வொரு தே: தி: அ: சுய, விசேஷ, அருள் 221
விசேஷ பாவப்பழக்கத்தை நீக்க இரண்டுவழி 224
அடிக்கடி நன்மைவாங்குவதின் நலங்கள் 227
ஆனை...நன்மை வாங்கும் விதம், நலம் 228
தினம் ...மைவாங்கி பாவ பழக்கத்தைவென்றது 230
அடிக்கடி நன்மை வாங்குவதினால் நன்மரணம் 231
அடிக்கடி வாங்காத...லே வினையும் தீமை 232
10 பாவசங்... ...குருவுடனே சொல்லுதல். 233
ஆண்டவரிடம் சொல்லுவேன். குருவிடமல்ல 234
பாவங்களை உச்சரிக்கும்விதம் 235
I சுலபம் 235
II தாழ்மை 236
பாவங்களைக்கேட்கும் குருவின் லக்ஷணம் 4 237
பாவங்களை உச்சரிப்பவனின் லட்சணம் 4 238
எவ்விதபாவத்தை: மன்னித்தகுருவுக்காக்கினை 239
III துயரத்தோடு உச்சரித்தல். சரித்திரம் 240
IV வது நிர்வஞ்சகம். சாக்குப்போக்கு 241
புருஷனை குற்றஞ் சாட்டிய பெண்சாதி. 244
V வது பூரணமாயிருத்தல் 245
தே: தி: அ: பெற்றும் நரகத்தில்விழுவதேன் 245
ஒருவிசை ஒளித்தபின் பரிகரிக்கும் விதம் 246
ஒளிக்கக் காரணம். பசாசின் மோசம் 249
...த்தை உச்சரித்து அர்ச். வர்களானவர்கள் 251
அகுஸ்தீன் லோகத்தாருக் கறிக்கைவிட்டார். 252
பிரசித்த ஆக்கினையிடுவாரென்று அஞ்சாதே 253
பாவத்தைக்கேட்ட குரு சந்தோஷிப்பதேன்! 254
பாவங்களை ஒளிக்க 2. காரணம் 257
I. ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டேன்.
II. இப்போதல்ல பின்காலத்தில் சொலவேன்
ஒளிப்பதினு லுணடாகும் பலன்கள் 4 260
(I) பலன்களை இழப்பது (2) மனக்கடினம் 261
(3) இருதயச் சமாதானமிராது (4) நரகஆபத்து. 263
கள்ளப்பாவசங்:ப்,ந: போனவர்கள் சரித்திரம். 264

(1) கோவில்மரியாதை:பாவசங்: பண்ணியதுரை 265
(2) ஓர் கை கழுத்தை நெறித்தது 266
(3) கெட்ட நினைவை ஒளித்த பெலேஜியஸ் 268
(4) ,, ,, ஓர் பத்தியுள்ள ஸ்திரீ 270
(5) ஒன்றையொளித்ததினால்பொருத்தலிழந்தவ[illegible] 271
(6) வாலிபன்சிநேகத்தால் மோசம்போனவ[illegible] 272
(7) [illegible]ண அந்தஸ்தில் பாவத்தை ஒளித்தவள் 273
(8) இங்கிலாந்து ஆக்பெர்த் [illegible]ன் குமாரத்தி 274
ஆஞ்சலா கள்ளபாவசங்: ப[illegible]செய்தவிதம் 275
11. குருக்கட்டளையிட்ட அப[illegible]ந்தீர்த்தல் 276
பாவமன்னித்த பின் அபராதமேன்? 2-காரணம் 277
(1) தண்டனை: (2) பிராயச்சித்தம் செலுத்த 278
ஆதம் ஏவை அனுபவித்த அநித்தியாக்கினை 279
தாவீதரசன் அனுபவித்த அநித்திய ஆக்கினை 280
அபராதத்தைப்பற்றிய 10-கேள்வி மறுமொழி 283
உத்: ஸ்தல ஆக்கினை நிச்சயம்-புதுமை 289
புண்ணியங்களைப்பற்றிய ஓர் உவமை 293
மகா தெயடோசியஸ் அபராதம் செலுத்தியது 295
12 பாவப்பரிகாரஞ் செய்யும் வழிகள் 4. 297
(1) வது செபஞ்செய்து பலன்களை அடைதல் 297
நாள்பலன் பரிபூரணப்பலன் விளக்கம் 298
அசட்டையால் நாம் இழந்துபோகும் பலன் 299
இஷ்டப்: சாவானபாவத்தோடடையும்பலன் 300
(2) வது, வழி தர்மஞ்செய்தல், புதுமை [illegible]
(3) வது,வழிசரீர ஒடுக்கம் 4-வதுமனஸ்தாபம் 304
புண்ணியஞ் செய்யநடக்கும் ஒவ்வொருஅடி 306
புறதேசத்தில் மாளிகை கட்டிய அரசன் 307
ஓ[illegible] ஏழையும் இஸ்பாஞ்ஞ அரசனும் 308
[illegible]வ இஷ்டப்பிரசாதமுள்ள ஆத்தும மகிமை 310
[illegible]துமசோதனை ஒழுங்கு 311

✠

கடவுள் துணை,

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்,

முதல் அதிகாரம்.

பாவசங்கீர்த்தன மகத்துவத்தையும், சர்வேஸ்வரனுடைய விசேஷதயவையும், பற்றியது.

திருச்சபையில் மகா பூஜிதையுடன் அனுசரித்து வரும் ஏழு தேவத்திரவியாநுமானங்களும் ஆண்டவரால் நியமிக்கப்பட்ட மகா உத்தமமானவைகளேயாம். அதெப்படியென்றால்:— நமது திவ்விய இரக்ஷகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பட்ட அரிய திருப்பாடுகளினாலும், சிந்திய திருவிரத்தத் துளிகளாலும் நமக்காகச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பேறுபலன்களை நாமடையும்படி இவ்வேழும் ஏழு வாய்க்கால்களாக விருக்கின்றனவென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அவ்வேழு தேவத்திரவியாநுமானங்களுமாவன;—

1-வது:—ஞானஸ்நானம்.—
2-வது:—உறுதிப்பூசுதல்.—
3-வது:—நற்கருணை.—
4-வது:—பச்சாத்தாபம்.—
5-வது:—அவஸ்தைப்பூசுதல்,—
6-வது:—குருத்துவம்.—
7-வது:—மெய்விவாகம்—

சொல்லப்பட்ட இவ்வேழு தேவத்[illegible]திரவியாநுமானங்களுள் உறுதிப்பூசுதலை ஒருவன் பெறுவதில்லாவிடினும் இரக்ஷணிய மடையலாம்.

அன்றியும் இவ்வேழனுள் மிகவும் அதியுன்னத
மேலான தேவத்திரவியானுமானமாகிய தேவ நற்
கருணையை ஒருவன் பெற சமயபேதகம் நேரி
ட்டபோதிலும் இரக்ஷணிய மடையத் தடை
யிராது. மரணவேளையில் அவஸ்தைபூசுதல் அவ
சியம் வேண்டுமான தாயினும் அதையடையக்
கூடாதபோதும் இரக்ஷிக்கப்படலாம். கூடியபோ
தகைப்பெற மனமில்லாமல் மாத்திர மிருக்கப்
படாது. குருப்பட்டம், அல்லது விவாகமில்லாத
வனுமிருக்க நேர்ந்தாலும் இரக்ஷிக்கப்படலாம்.
ஆயினும் தேவ அழைப்புக்கு விரோதஞ்செய்யா
திருத்தலே நித்திய பாக்கியமாகும். ஆனால் ஞா
னஸ்நானமும், பாவ சங்கீர்த்தனமுமின்றி எவ
னும் மோக்ஷ இராச்சியம் சேரக்கூடாதென்பது
நிச்சயம். ஞானஸ்நானத்தைச் சிறு பிள்ளைகளா
யினும், பெரியோராயினும் அவசியம் பெறவே
ண்டியது கடன். சுவிசேஷத்தில் ஆண்டவர் அறி
வித்திருக்கிறபடி ஒருவன் ஜலத்தினாலும், இஸ்பிரி
த்து சாந்துவினாலும் மறு பிறப்புப் பெறாவிடில்
அவன் வான ராச்சியத்திற் பிரவேசியான். அது
போலவே ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் ஒருவன்
தன்னுயுசுகால முழுவதிலும் ஒரே ஒரு கனமான
பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டவனா யிருந்தாலும்
அவனும் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணாமல் இரட்
சணிய மடைவதில்லை. ஆனால் இவ்வகை யாட்
களைக் காண்பது பிரயாசை. பூலோகத்திற் பிற
ந்த நாள்முதல் சாகிற வரைக்கும் சொற்ப சிறு
பாவங்களை யொழியக் கனத்த பாவங்களைக் கட்
டிக்கொள்ளாத சிலர் உண்டென்பது மெய்யே.
ஆனால் இவ்வித நிலைமையுள்ளவர்கள் மிகவே
சொற்பப்பேர். மற்றநேகரோ எண்ணிறந்த பா
வங்களைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள்
யாவரும் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கடமை
யுண்டு. எப்போது பண்ணவேண்டு மென்றால்

குரோசுமை என்னுந் தபசு காலத்திற் பாவ சங்
கீர்த்தனம் பண்ண வேண்டியது கடனும், சா
தாரணமான வழக்கமாயும் இருக்கின்றது. தபசு
கால முதல் ஞாயிறு துவக்கி உயிர்த்த திருவிழா
வரைக்குள் சகலரும் தபசு காலப்பாவசங்கீர்த்தனத்
தைப்பண்ணவேண்டும். யாதோர்பலத்தமுகாந்தர
நிமித்தம் தபசு காலத்திற் பாவ சங்கீர்த்தனம்
பண்ணக் கூடாதவர்கள் வருஷத்தில் ஒரு விசை
யாவது பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணும்படி திருச்
சபை கற்பித்திருக்கின்றது இதனிடையில், சா
வான பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டவர்கள் அதி
சீக்கிரத்தில் பாவ சங்கீர்த்தனஞ்செய்து தங்கள்
ஆத்துமத்தைச் சுத்தி செய்யக்கடவார்கள். சிலர்
அடிக்கடி பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணினாலும்
சரியாய்த் தக்கவிதமாய்ச் செய்யாமையால் அத
ன்பலனைச் சற்றுமடையாமற் போகிறார்கள்.
ஆகையாற் சரியாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணும் விதத்தை யறிவது யாவருக்கும் அவசிய
மாமே. ஒருவன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக்கூ
டாத சமயத்தில் தன் பாவத்துக்காக தயாநீக்க
மனஸ்தாபம் அல்லது உத்தம மனஸ்தாபப் பட
வேண்டும், கூடிய சீக்கிரத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ண மனதிற் பொருந்திக்கொள்ளவும் வேண்
டியது. அப்படியே தன் பிரதிக்கினையைக் கூடிய
போது நிறைவேற்றவேண்டும். ஒருவன் பாவசங்
கீர்த்தனம் பண்ணும்போது தயாநீக்க அல்லது
உத்தம மனஸ்தாபப்பட் டிராவிடினும் பயாநீ
க்க அல்லது அடிமை மனஸ்தாபத்தோடாவதிரு
க்கவேண்டும். இதைப்பற்றிப், பின்பு விவரிக்
கப்படும். பாவசங்கீர்த்தனத்தை ஓர் தேவத்திர
விய அநுமானமாக ஆண்டவர் நமக்களித்திருப்
பது நமது அளவிறந்த அன்பின் அத்தாட்சியாம்.
இதைக் கவனியாது அசட்டையாய்ப் பாவசங்கீர்
த்தனம் பண்ணாமலிருக்கிறவர்கள் அவரை நிர்

திக்கிறதன்றியே நன்றிகெட்ட அரோகிகளுமாகின்றார்கள். நமதிரக்ஷகர் பூலோகத்திலிருக்கையில் எருசலேமில் அற்புதமான வோர் குளமிருந்தது. சுவிசேஷத்திற் காண்கிறபடி அக்குளத்தைச்சேர்ந்த ஐந்துமண்டபங்களிலே குருடர், சப்பாணிகள், சூம்பின உறுப்புடையவர்கள் முதலிய நானாவித வியாதிக்காரர் அநேகர் படுத்திருந்து தண்ணீர் எப்பொழுது கலங்குமென்று காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏனெனிற் சில சமயங்களிலே தேவதூதன் ஒருவன் அக்குளத்திலிறங்கித் தண்ணீரைக் கலக்குவான், தண்ணீர் கலங்கினவுடனே எவன் முந்தி அதிலிறங்குவானோ அவன் எவ்வித வியாதியஸ்தனாயிருந்தாலும் உடனே சொஸ்தமாவான். முப்பத்தெட்டு வருஷம் வியாதியாயிருந்த ஓர் மனிதனைச் சேசுநாதர் அங்கே கண்டு அவனைச் சொஸ்தமாக்கினார். (அர்ச். அருளப்பர். 5-ம் அதி.) அர்ச்சிய சிஷ்டவர்கள் அந்தக்குளத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் கொப்பிடுகிறார்கள். அக்குளம் மகா அற்புதமானதென்று எல்லோரும் ஏகோபித்துச் சொல்வீர்கள். ஆம், ஆனால் பாவ சங்கீர்த்தனமோ அதிலுமேலானது. அதெப்படி யென்றால்—அக்குளத்திற் சொஸ்தமடைய இருந்திருந்து சில வேளைகளில்மாத்திரம் தேவதூதன் வந்து ஜலத்தை கலக்கும்வரையில் காத்திருக்கவேண்டும். பாவசங்கீர்த்தனத்தையோ எந்நேரமும், எத்தலத்திலும் விரும்பும்போதெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் அதில் முந்தியிறங்குகிற ஒருவன் மாத்திரம் சுகமடைவான். நூறுபேர் இறங்கினாலும் ஒருவனே குணப்படுவான். பாவ சங்கீர்த்தனத்தைச் சகலரும் பெறலாம், சகலரும் அதன்பலனையடையலாம். இதுவுமன்றிக் குளத்தின் தண்ணீர் சரீரநோயைமாத்திரம் நீக்கும். பாவசங்கீர்த்தனம் ஆத்தும நோயை யொழிக்கும். ஆதலால் இது

எவ்வளவோ மேலானஉபகாரம். இதற்காக ஆண்டவரைத் தோத்திரிப்பது நமது கடமை யல்லவோ! ஆண்டவர் நம்மேல் வைத்த அன்பின் அளவையும் விசேஷ தயவையும் நிதானித்துப் பாருங்கள்!

நமது இரட்சணியத்திற்காக ஆண்டவர் தாமே வந்து [illegible]டுபடவும், மோட்ச விராச்சியத்தை நாம் சுதந்தரித்துக் கொள்வதற்கு, மிகவும் சுலு[illegible]மார்க்கமாகிய இத்தேவத் திரவியானுமானத்தை ஏற்படுத்தவும் அவர்பேரிற் கடனில்லையே. ஆதியிற் சம்மனசுகளும், ஆதாமும் ஏவாளும் பாவத்தில் விழுந்தபோது, அவர்களுக்கு இப்படியோர் எளிதான ஔஷதத்தையுடனே கொடுக்கக் [illegible]யை புரியவில்லையே! பாவிகளின் இரக்ஷண்ணிய காலமாகிய பின்காலத்திலும் அவர், இப்பரம ஔஷதமாகிய பாவ சங்கீர்த்தனத்தை ஏற்படுத்தாமல், நமக்காகப் பாடுபட்டு உயிர்த்தெழுந்து, பரலோகத்திற் சேருமுன் தமது சீஷர்களையழைத்து உங்களுடையபாவங்கள் ஞானஸ்நானத்தினாற் கழுவப்பட்டது. அதன்பின்பு பாவஞ்செய்யாதேயுங்கள், செய்தால் இரட்சிக்கப்படமாட்டீர்கள், என்று மானிடருக்குப் பொதுவாய் ஓர் கட்டளையை நிருபித்திருந்தால், அவருக்கு விரோதமாய் நாமுறையிட முகாந்திரமுண்டோ? இல்லையே! அல்லது ஞானஸ்நானத்திற்குப் பின் ஒரு விசை, இரண்டுவிசை, மூன்று, நாலு, அல்லது ஐந்துவிசைமாத்திரம் பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறவர்கட்கு மன்னிப்பை யளிப்பேன், இத்தொகைக்கு அதிகமானால் மன்னிக்கமாட்டேன் என்று திருவுளம் பற்றியிருந்தால் இதுவும் நியாயந்தானே. இதற்கும் முறையிடக் கூடாதே. அல்லது நீங்கள் இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்தால் மாத்திரம் மன்னிப்பைப் பெறுவீர்கள், இன்னின்ன பாவங்களை மன்னியேன் என்று

சொல்லியிருந்தாலும் முறையிடலாகாதே. அல்லது இன்ன பாவத்திற்கு இத்தனை வருஷகாலம் வனத்திற்போய்த் தபசு பண்ணினாலொழிய இரக்ஷண்ணியமடைய மாட்டார்களென் றுரைத்திருந்தாலும் சதாகாலத்திற்கும் நரகத்திற்கிடந்[illegible]வகிறதைவிட வனத்திற்போய்த் தபசு செய்வதுஎளிதென் றெண்ணலாகுமே. இப்படியெல்லாம் நமது இரக்கமுள்ள கர்த்தர் சொல்லாமல் மிகவும் சுலபமான மார்க்கமாகப் பாவசங்கீர்த்தனத்தை [illegible]மித்து, மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேற் பாவஞ் செய்யேனென்று பிரதிக்கினை பண்ணிப் பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய், அப்போது உன்பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்கிறார். இதைச் செய்யாதவர்கட்கு என்ன சொல்வோம்! அர்ச். தோமாஸ் சொல்லியிருக்கிறபடி தேவன்நமக்குச் செய்திருக்கிறசகல வுபகாரங்களையும் விடப் பாவசங்கீர்த்தனத்தை யேற்படுத்தியது மேலான விசேஷ தயவாதலால் இந்த மேலான வுபகாரத்திற்காகக் கர்த்தருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுங்கள்.

முதல் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணும்விதம்:

பாவ சங்கீர்த்தனத்தின் மகத்துவத்தையும், அதில் விளங்கும் ஆண்டவருடைய மட்டற்ற தயாளத்தையும், இரட்சிப்பின் இலகுவையும் பாவப் பொறுத்தலடைவதற்கு நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்யவேண்டிய கடனையும்பற்றி முந்தின அதிகாரத்தில் வாசித்தீர்கள். இப்போது நல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யும் விதத்தைக் கவனிப்

போமாக. பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்கு சாதாரணமாய் ஐந்து காரியங்கள் வேண்டியதென் றறிவீர்கள் அவையாவன.—

1-வது:—செய்த பாவங்களை நினைத்தல்.

2-வது:—அவைகட்காக மனஸ்தாபப் படுதல்.

3-வது:—பிரதிக்கினை செய்தல்.

4-வது:—ஒன்றும் ஒளியாமற் குருவுடனே சொல்லுதல்.

5-வது;—குருக்கட்டளையிட்ட அபராதந் தீர்த்தல்.

இவ்வைந்தும் தவிர இன்னுமொன்றுண்டு. அதாவது:—ஜெபஞ்செய்தல். இது மிகவும் அவசியமுள்ளது. மற்றவைகளிலும் இது விசேஷித்தது. ஒருவன் பாவஞ்செய்ய ஆண்டவர் ஒருபோதும் ஒத்தாசை செய்கிறவரல்ல, மனிதன் தனது சுய இச்சையைக் கொண்டே பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறான். ஆகிலும் பாவத்தை விட்டு அதை ஜெயித்து விலக்கத் தேவ ஒத்தாசையின்றித் தன் சுயபலன் போதாது. இதற்கு உதாரணமாக மகா ஆழமான வோர் படுகுழியில் ஓர் மனிதன் தானாகத் தன்னிச்சைப்படி விழுந்துவிடக் கூடுமாயினும், அதினின் றெழும்புவதற்குத் தனக்கு வேறொருவனுடைய ஒத்தாசை வேண்டியிருக்கின்றது. அப்படியே நாமும் நமது சுயஇச்சைப்படி பாவத்தில் பலமுறை விழக்கூடுமாயினும், தேவ ஒத்தாசையின்றிப் பாவத்தைவிட்டு நீங்க முடியாது. ஆண்டவர் தமது வரப்பிரசாதக் கிருபையைக்கேளாதிருக்கும் சில தருணங்களில் தமது பரம ஞானப் பிரகாரம் பற்பல காரணத்தோடு கொடுத்துவருவது மெய்யே ஆயினும் சாதாரணமாய் கேளாதவர்களுக்கு கொடுப்பதேயில்லை. "கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்" என்று, அவர் தாமே வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறபோது அதை நாம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொ

ளாயிருந்தால் அது நமது குற்றமொழிய மற்றப்படியல்ல. பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்குப் போகும்போது நமது பாவங்களையும் பாவச்சமையங்களையும், விட்டு விலக்க வேண்டிய தற்காகத் தேவ வரப்பிரசாதமும் உதவியும் மிகவே ஆவசியமாயிருப்பதால், ஆண்டவரையும், அர்ச். தேவ மாதாவையும், காவலான சம்மனசானவரையும், மற்றும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களையும் நாம் மன்றாடவேண்டும். ஆசாரமும் பத்தியுமின்றி அநேக ஜெபங்களைப் பொழிவதைவிடச் சுருக்கமான சொற்பஜெபங்களைப் பத்தியோடே வேண்டிக்கொள்ளுதல் மிக்க வுத்தமமாம்.

இப்போது மற்ற ஐந்து ஒழுங்குகளையும் விசாரிப்போமாக. முதலாவது செய்த பாவங்களைக் குருவுடனே யுச்சாரணம் பண்ணுமுன் அவைகளை நன்றாய் நினைப்பது அவசியந்தானே. பாவ சங்கீர்த்தனம் அடிக்கடி பண்ணுகிறவர்கள் ஆத்தும சோதனையில் நெடுநேரம் செலவழிக்காவிடினும், வருஷக் கணக்காய் வெகுகாலம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாதவர்கள் யாதொரு ஆயத்தமுமின்றிக் குருவிடத்திற் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்கு வருகிறார்கள். இவர்கள் நல்லபாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்வதெப்படி? இது பாவ சங்கீர்த்தனமோ! அதினடையாளமோ என்னென்று சொல்வோம்! இவ்விதமாய்ப் பாவ மன்னிப்பைப் பெறுவதெப்படி? ஒருவருஷம் இரண்டு வருஷம் எழுதியிராத கணக்கு விபரமெல்லாம் வியாபாரிக்கு ஒரு நிமிஷத்தில் ஞாபகத்திலோடி வந்துவிடுமோ? இப்படியே, பலர் பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்கு வந்தவுடனே, பாவத்தைச்சொல் என்றவுடனே, சுவாமீ நான் என்னபாவத்தைச் செய்தேன் ஒன்றும் செய்யவில்லையென்கிறார்கள். இவர்களிற் சிலர் பாவசங்கீர்த்தனம் இன்னதென்றும், பாவமாவதேதென்றும் அறியாமல் கடமைகழிக்க வருகிறார்கள். மற்றவர்கள்

ஞாபகத்தில் யாதோர் பாவந்தோற்றினாலும், வெட்கத்தினாலும் பரிசுத்தரென்று காண்பிக்கவேணுமென்கிற ஆசையாலும் ஆங்காரத்தினாலும் அப்படிச் சாற்றுவார்கள். சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குச் சற்றும் ஆயத்தம் பண்ணாமற் குருவானவரிடத்திற் போனால் அவர் தூண்டிக் கேட்பார், அவர் கேள்விக்குப் பிரதியுத்தாரஞ் சொல்லலாம், என்று எண்ணிக்கொண்டு போகிறதுண்டு. குருவானவர் வேறு பாவங்களுண்டானாற் சொல்லென்கையில் சுவாமீ! வேறென்ன பாவமென்று விவரித்துக் கேட்டால் சொல்லுகிறேனென்கிறார்கள். இது மகா தப்பறை. பாவங்களைத் தூண்டிக் கேட்பது குருவின் கடமையல்ல, அவசிய நிமித்தம் க[illegible] விபரமறிய சிறிது வேளையில் அவர் கேட்கி[illegible]தும் உண்டு. அப்படி கேட்பதற்கு உத்தாரஞ் சொல்ல வேணடும். மற்றப்படிபாவங்களுக்குக்கணக்குண்டோ? இல்லையே; ஏராளமான பாவங்களுண்டே. மேலும் குருவானவரின் கருத்துப்படி அத்தொகையும் வகையும் அதிகரிக்குமே. அவர் ஒவ்வொன்றையுஞ் சுட்டிக்கேட்டு விசாரிப்பாரானால் அந்தப் பாவ சங்கீர்த்தனம் ஒருபோதும் முடியாது. ஆகையால் அவர் கேளாமுன்னே யாவுஞ் சொல்லவேண்டும். சொல்லவேண்டியது இன்னதென்று தக்கநேரம் ஆயத்தம் பண்ணவும் வேண்டும்.

வேறு சிலர் மறந்துபோன பாவங்களையும் ஆண்டவர் மன்னிப்பாரே என்கிறார்கள். இது மெய்யே ஆகிலும் இதிற் கவனிக்க வேண்டியதாவது:-- ஒருவன் தன்னாற்கூடிய அளவு பிரயாசப்பட்டுத்தக்க ஆயத்தம்பண்ண முயற்சித்துத் தனது கடமைகளைத் தன்னாலியன்றமட்டும் நிறைவேற்றியபின் யாதொரு அற்பபாவத்தை மாத்திரமல்ல, கனத்த பாவங்களையுந் தற்செயலாகவே மறந்துவிட்டால் அவைகட்கும் பொறுத்தலையடைவான்

அத்துடன் மரித்தாலும் அதினிமித்தம் யாதுந் தோஷமில்லை. அல்லது பின்பு ஞாபகப்பட்டால் மறு பாவ சங்கீர்த்தனத்தில் முதலாவது சொல்ல வேண்டும். இப்படி யிருக்கத் தன் விசுவாசக் குறைவினாலும், அஜாக்கிரதையினாலும், வேண்டிய ஆத்தும சோதனை பண்ணாததினாலும் யாதோர் பாவ மறந்துபோனால் அது மன்னிக்கப்படாது. ஆகையாற் சகோதரரே எச்சரிக்கையாயிருங்கள். இந்த மோசத்திற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளுங்கள்! செய்வதை நன்றாய்ச் செய்யுங்கள். மேலும் முன் கண்ட பிரகாரம் தன்னாற்கூடிய அளவுக்குத்தக்க ஆயத்தம் பண்ணினவன் சற்பிரசாதம் பெறப்போகையில் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மறதியாய் விட்டு விட்ட யாதொரு கனமான பாவம் ஞாபகப்பட்டால் அதினிமித்தம் பின்வாங்காமல் அதற்காக உத்தம மனஸ்தாபப் பட்டுக்கொண்டு சற்பிரசாதத்தை உட்கொள்ளலாம். ஞாபகப்பட்ட பாவத்தை அடுத்த பாவ சங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லத்தகும். ஆனால் மேற் சொன்ன பிரகாரம் ஆயத்தம்பண்ணாத அசட்டைக்காரனுக்குச் சற்பிரசாதம் பெறுமுன் யாதொரு சாவான பாவம் ஞாபகப்பட்டால் சற்பிரசாதம் வாங்காதிருக்க வேண்டியது. அதையுச்சாரணம் பண்ணிய பின்னே சற்பிரசாதம் பெறத்தகும். இவனுடைய தப்பிதத்தினால் அது மறந்துபோனபடியால்இப்பொழுது தடையாச்சுது. நமக்குக் கூடாததை ஆண்டவர் நம்மிடத்திற் கேளார். கூடிய அளவு பிரயாசிப்பது போதுமானது.

எந்தப்பாவங்களைப் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லவேண்டும்? சாவான பாவங்களைச் சொல்வதே கடன். இதற்காகவே பாவ சங்கீர்த்தனம் நியமிக்கப்பட்டது. அற்ப பாவங்களையும் உச்சரித்துமன்னிப்புப் பெறுதல் மிக்க நலமாயினும், அவசியமுங் கட்டாயமும் அல்ல. ஏனெனில்

ரேந்தென்னும் பரிசுத்த சங்கத்தில் நிருபித்த ரகாரம் அற்ப பாவங்களுக்குப் பாவ சங்கீர்த்த மின்றி வேறு, பற்பல வழியாய் அதாவது உத்தம மனஸ்தாபப் படுதலினாலும், பிச்சை ஈவதினாலும், பரமண்டல மந்திரத்தைப் பத்தியோடு சபிப்பதினாலும், வேறு வகையாயும் மன்னிப் டையலாம்.

இவைதவிர தீர்த்தத்தினாலும், சிலுவை யடை ளத்தினாலும், சேசுவென்னும் திருநாமத்தை ச்சரிப்பதினாலும், ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுதலினாலும், மனதைக் கர்த்தரிடத்திற்கு உயர்த்துவனாலும் மரங்களில் நின்று இலைகளுதிரும் மே ய் அற்ப பாவங்களின் தோஷம் உதிர்ந்து மென்று பேபர் (Dr. Faber) என்னும் சா திரியார் எண்பிக்கிறார். ஆயினும் அவற்றை யுச் ரணம் பண்ணுவதினால் பொறுத்தலும், நன் மையும் தேவ வரப்பிரசாதமும், அவைகளை விட் டொழிக்க விசேஷ ஒத்தாசையும் ஞானப்பிர யாசனமுங்கிடைக்கும்.

செய்த பாவங்களை நினைக்க என்ன முயற்சி சய்யவேண்டும்? இதைக்குறித்து ஒரு அர்ச்சிய ஷ்டவர் வசனித்திருக்கிற தாவது :— ஒரு ன் தன் வீட்டுக்குள் ஓர் விஷசர்ப்பம் வந்திருக் றதாகச் சந்தேகித்தால் மரணத்திற்குப்பயந்து டு முழுதுஞ் சோதிப்பான், சாமான் தட்டு ட்டுக்களை ஒதுக்குவான், இருட்டானால் விளக் கற்றுவான், அங்குமிங்குஞ் சாக்கிரதையோடு ரிட்சிப்பான். அவ்வண்ணமே பாவ சங்கீர்த்த த்திற்குப் போகிறவர்கள் தங்களைப் பரிட்சிக்க வண்டு மென்கிறார். ஏனெனில் சர்ப்ப விஷத் தச் சொஸ்த மாக்கலாம், ஆகாவிட்டாலும் து சரீரத்தை மாத்திரந்தான் கொல்லும், னால் தன்னுடைய அஜாக்கிரதையினாலேயும், ற்றத்தினாலேயும், ஒரு சாவானபாவம் மறந்து

போனால் சரீர மாத்திரமல்ல, ஆத்துமாவுங்கூட நாசமாகிப்போகும். ஆனதால், விஷசர்ப்பத்தைவிட பாவம் கொடிய விஷமுள்ளதாகையால் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையோடும், கவனத்தோடும்பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று இதனாலறியலாம்.

வேறொரு அர்ச்சியசிஷ்டவருடைய உதாரணம்: —

விலையுயர்ந்தபொருளையிழந்தவன் அதைத்தேடி போன வழியெல்லாம் திரும்பத் திரும்பப் போய் பார்ப்பான், அதைக் கண்டடையத் தனக்கு ஒத்தாசைசெய்யும்படி அநேகரையும் வேண்டிக்கொள்வான், ஆத்தும சோதனையிலும் இப்படியே செய்யவேண்டும். விசேஷமாய்ச் சாவானபாவங்களை மிகுகவனத்தோடு பரிசோதிக்க வேண்டும். பலவகைப்பட்ட சாவான பாவங்களில் விழுந்து வரும் வாடிக்கையுள்ளவர்கள், தேவ உதவியைக்கெஞ்சி மன்றாடி அதிக ஜாக்கிரதையோடு ஆராயவேண்டும். இதைக் கவனியாதவர்களுக்கு நேரிடும்மோசத்தை மேற்கண்ட வுதாரணங்கள் தெளிவாய்த் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகின்றன. நம்மாற் கூடிய அளவு பிரயாசிக்க வேண்டுமென்று ஆண்டவர் கேட்கிறாரே யொழிய அதற்கு அதிகமல்ல.

மேலும்ஒவ்வொருவகைப் பாவத்தை யெத்தனைவிசை கட்டிக்கொண்டா யென்றும் கவனிக்க வேண்டும். இத்தொகை சொல்லவேண்டிய தவசியம். இதை நிதானிக்கச் சிலவேளை தன்னாலியன்றமட்டும் முயற்சித்தும் கூடாமற்போனால் சரியான தொகைக்குப் பதிலாக உத்தேசமாயாவது 5, 10, 20, 30 - விசை யிருக்குமென்று சொல்லலாம். உன் மனச்சாக்ஷிப்படி யிதுவுங் கூடாதிடில் தொகை தெரியாது, இத்தனைமுறை யிருக்குமென்று உத்தேசிக்கிறேன் என்னலாம். அல்லது நானிவ்வளவு காலம் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணவில்லை, இன்னின்ன பாவத்திற் பழகினவன், ஏறக்

குறைய இத்தனைவிசை யிருக்கலாம் என்று சொல்லத்தகும். தன்னாற் கூடியமட்டும் பிரயாசித்து ஆத்தும சோதனை பண்ணிய பின்பு மாத்திரம் இப்படி சொல்லத் தகும்.

இதுதவிர ஒரு பாவம் இரண்டு மூன்று யதிகரிப்பதும் உண்டு. பாவம் - எப்படி, எங்கே, செய்ததென்றும் உடந்தையானவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்களோ, கிட்டின உறவோ, கல்யாணக்காரரோ வென்றும், விசேஷமாய் ஒரே வீட்டில் வசிப்பவர்களோ, இதன்முன் பலமுறை தன்னோடு இதேபாவத்தில் உட்பட்ட வர்களோ வென்றும், விவரித்துரைக்க வேண்டும். இவ்விஷயங்களினாற் பாவத்தின் இலகுவும், கனமும் விளங்கும்படி அவற்றை விவரிக்க வேண்டியது மிக்க அவசியம். ஒருவன் களவுசெய்தால் ஏழாங்கற்பனையை மீறுதலாகும். அக்களவு கோவிலிலே செய்தால் முதற் கற்பனைக்குங் கூட விரோதமாகும். ஒருவன வேறொருவனைக் காயப்படுத்தினால், ஐந்தாங் கற்பனைப்படி குற்றவாளியாகிறான். ஆனால் அவன் கோவிலிலே ஒருவனைக் காயப்படுத்தி, அங்கே யொருதுளி யிரத்தமாவது சிந்தப் பண்ணினால், அக்கோவிலிற் பூசைப்பலி நிறைவேற்றாமற் பூட்டிவைத்திருந்து மேற்றிராணியார்வந்து ஆசீர்வதிக்குமளவில் அக்கோவிலுக் காசீர்வாதப் பலனில்லாதிருக்குமாகையால் கனத்தபாவங் கட்டிக் கொள்ளுகிறான். அப்படியே ஆறாங்கற்பனைக்கு விரோதமான கனத்த பாவத்தையாராவது கோவிலிற் செய்தால் அது அசுத்தமாகிப் பூட்டிவைக்கப்பட நேரிடும். இக் கனகனத்தைக் கவனித்துரைப்பது எவ்வளவு அவசியமென இதனால் தெளிவாகும்.

கல்யாணஞ் செய்யப் போகிறவர்கள் அதற்கு முன் தங்களுக்குள் ஏதேனுந் த[illegible] விக்கினமிருந்தால் முன்னேயறிவிக்கவேண்டும். அப்படியறிவிக்காவிட்டால் அது சிலவேளை மெய்யான கல்யாண

மாகாது. பின்பு அக்குற்றம் வெளிப்பட்டால் கல்
யாணத்தை உடைத்துத் திரும்பக்கட்டவாவது சில
வேளை முற்றும் பிரித்து நீக்கவாவது நேரும்.

ஒருவன் மற்றொருவனையடித்த துண்டானால் ஐந்
தாங்கற்பனையை மீறுகிறான். அக்குற்றத்தையே
பெற்றோருக்குச் செய்யும்பொழுது நாலாங்கற்பனை
க்கும் ஐந்தாங்கற்பனைக்கும் இரண்டிற்கும் விரோத
மாகிக் கனத்தபாவமாகும். ஆதலால் இவ்வித லகு,
கனத்தைக் கவனித்து உரைக்கவேண்டும்.

கெட்ட சேஷ்டை கெட்டபாவம் செய்தேன்,
என்றுமாத்திரம் சொன்னால், இதில் ஆயிரம் பதின
யிர விதமுண்டாதலால் குருவானவருக்கு இன்ன
பாவமென்று விளங்கும்படி சொல்ல வேண்டும்.
தொட்டதும், பிடித்ததும், எவ்விதம் எவ்விடம்,
எவ்விதகருத்து சந்தோஷத்தோடு என்றறிவிக்கவே
ண்டும். குருவானவர் கேட்கும்போதும் விவரித்
துரைக்கவேண்டும். கெட்டநினைவு நினைத்தேனெ
ன்று மாத்திரஞ்சொல்வது போதாது; கெட்டநினைவு
இடத்திற்கும் வேளைக்கும், ஆளுக்கும், தக்கது வெவ்
வேறாகும். மற்றும்பாவங்கள்திரிந்து வேறுவதுபோ
லவேகெட்ட நினைவுகளும் வேறாகும். ஒருசமயத்தில்
ஒன்றைப்பற்றி யொருவிதமாயிருக்கும், வேறொ
ருவரைப்பற்றிக் கனத்தபாவமாகலாம்; கோவிலிலா
னால் வேறேபாவம், ஆகையால் இதற்குமுன் இப்
படி செய்திராவிடில் இனிமேலாவது தேவ ஒத்தா
சையையிரந்து நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யுங்
கள். ஆத்தும சோதனை பண்ணும்பொழுது பாவத்
தை நன்றாய் ஆராய்ந்து விசாரித்தால் மாத்திரமே,
இவ்வாறு நல்லபாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக்கூடும்.
நெடுநாள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாதவர்கள் கவ
னமாயும், பொறுமையாயும், சாக்கிரதையாயும் ஆ
ராயவேண்டும். தனது அசட்டையினாலுங் குறை
யினாலும் வேண்டிய ஆயத்தம் பண்ணாது செய்ய
ப்படும் பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்றுப்போம்.

ஆனலாத்தும சோதனையில் சில சந்தேகங்களு
ண்டாகக்கூடும். ஒருவன் ஒரு கிரியையைச்செய்யும்
பொழுது அது சாவானபாவமோ அற்பப்பாவமோ
வென்கிற சந்தேகத்தோடுசெய்தால் அது என்னபா
வமாகும்.? அர்ச். கிரேகோரியார்சொல்லுகிறபடி அது
சாவான பாவமாகும். ஏனெனில் தேவனுக் கேற்
காத பெருந் தோஷத்தைக் கட்டிக்கொள்ள நேரி
டும் அபாயத்தில் விழ இவன் உடன்படுகிறான்.
அதைச் செய்யுமுன் தன் சந்தேகத்தைத் தெளிவி
த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவரையிலும் இப்படி
ச்செய்திராவிடில் உள்ளபடி அதைப் பாவ சங்கீர்த்
தனத்தில் விவரித்துரைக்கவேண்டும். ஆனால் அற்ப
பாவத்திற்குஞ் சாவான பாவத்திற்குமுள்ள வித்தி
யாசமேதென்று கேட்டால்,

சாவானபாவத்திற்கு மூன்று அடை யாளங்களுண்டு.

1-வது.—பெருங்காரியமா யிருக்கவேண்டும்.

2-வது—அதன் தீமையை முழுதும் அறிந்திருக்க
வேண்டும்.

3-வது.—பூரண சம்மதப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இம்மூவடையாளங்களில் ஒன்றுவது குறைந்தா
ல் அது சாவானபாவமாகாமல் அற்பப்பாவமாகும்.
அற்பப்பாவமானது ஆத்துமத்தைச் சிதைக்காமல்
காயப் படுத்துகின்றது. இது பெருங்குற்றமில்லை
யேயாயினும் சர்வேசனுக்கு விரோதமான குற்றமெ
ன்பது மெய்யே. சாவானபாவத்திற்குச் சமமான
தீமையாயிராவிடினும் அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்
தாப்போல "சிருஷ்டிகளுக்கு உலகில்நேரிடும் மற்
றெல்லாத் துன்பத்தையும்விட அற்பபாவம் அதிக
தீமையாமே, எல்லாமனிதரும் எல்லா அர்ச்சிய
சிஷ்டவர்களும் எல்லாத் தேவதூதர்களும் நரகத்
திற் கிரையாக்கப்படுந் தீமையிலும் ஒரு பொய்
ஒரு அற்பசாபம், அல்லது திட்டு அதிக கனயா

னது." அற்பபாவங்களிலு மிருவகையுண்டு. சிறிது ஆராய்வின்றி அல்லது சம்பூரணமாய் அறியாமற் செய்யப்படும். மற்றவை அறிந்து ஆராய்வுடன் செய்ப்படுபவை. ஆராய்வின்றி சம்பூரணமாய் அறியாமல் அல்லது முழுச்சம்மதப்படாமற் செய்யப்படுகிற அற்ப பாவங்களின் தோஷம் அற்பமாயிருக்கும். சாதாரணமாய் மனிதரெல்லோரும் அதைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். நமது பாம[illegible]யகியாகிய திவ்ய கன்னிகை மாத்திரமே அவைகளினின்று முற்றும் நிவாரணையாகும் வரத்தைப்பெற்றாள். ஆராய்வுடன் செய்யப்படும் அற்ப பாவங்கள் அதாவது சம்பூரணமாயறிந்து முழுச் சம்மதத்துடன் செய்யப்படுகிறவைகளின் பேரில் வி[illegible]சேஷ விருப்ப மிருக்கும்போது, அதாவது மனதினின்று வெறுக்கப்படாமல் வாடிக்கையா யிருக்கும் அற்பபகை, பேராசை, வேரூன்றிய சில ஆசை முதலிய இவைபோன்றவைகள் அதிக குற்றமானவைகளாம். எந்தப்பாவத்தையாவது அற்பமென்று சொல்லத்துணிபவன் எவனென்று அர்ச். பேசில் வசனித்திருக்கிறார். ஓர் அற்ப பாவத்தின் அவலட்சணம் அர்ச். கத்தரீனாளுக்கு ஒருவிசை காண்பிக்கப்பட்டபோது:—தான் அதைக்கண்டும் சாகாதிருந்தது எப்படியென்று பின்பு அதிசயப்பட்டாள். ஒருவன் வாடிக்கையாய்க் கட்டிக்கொள்ளும், அற்ப பாவத்தைக் கண்டுணர்ந்து திருத்திக்கொள்ளாவிடில் யாதொரு சாவான பாவத்தில் விழ ஆயத்தமா யிருக்கிறதாக எண்ணிக்கொள்ளக் கடவான். ஆத்துமமானது அற்பப்பாவங்களை யெவ்வளவு அதிகமாய்க் கட்டிக் கொள்ளுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அதின் பெலன் குறைகிறது. பசாசி[illegible] வல்லமை அதன்மேல் அவ்வளவாய் அதிகரிக்கி[illegible]றது. ஆண்டவர் அ[illegible]ற்களிக்கும் உதவி யொத்[illegible] அவ்வளவு குறை[illegible]ன்றது. அற்பக் காரியங்களை யிகழுகிறவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வழுவிக்கெட்

டுப்போவான். Vide Instructions on the Commandments by St. Liguori. பாவங்களினின்று நிவாரணையாகும் பொருட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனமென்னுந் தேவத்திரவிய அநுமானம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க யாதொரு பாவத்தையுமே ஒருபோதும் கட்டிக்கொள்ளாதவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்வது அவசியமில்லை. சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கென்று குருவனண்டையில் முட்டிட்டு, சுவாமி! நானொரு பாவத்தையுஞ் செய்வதில்லை. பூசை காண்கிறேன், செபமாலை செபிக்கிறேன், இன்னின்ன நற்கிருத்தியங்களை நிறைவேற்றி வருகிறேன் என்கிறார்கள், இது முற்றிலும் வீணே. இவர்கள் ஆண்டவராற் கடிந்து கொள்ளப்பட்ட பரிசேயனுக்கு ஒப்பானவர்கள். ஒருநாள் மேன்குலத்தி லுதித்த ஒரு ஸ்திரீ அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியாரிடத்திற் பாவோச்சாரணம் பண்ணப்போய் இன்ன காரியத்தைச் செய்தால் நல்லது இன்னது நல்லதல்லவே, என்று இப்படி யொருமணிநேர மட்டும் பேசிக்கொண்டிருந்தபின், இப்பொழுது என் பாவசங்கீர்த்தன முகிந்தது பாவப்பொறுத்த லாசீர்வாதங் கட்டளையிடும் சுவாமி என்றாள். அதற்கு அவர் நீ யொரு பாவமும் சொல்லாதிருக்க உனக்குப் பாவப்பொறுத்தல் ஆசீர்வாதந் தருவது எப்படியென்றார். இவ்விதமாகவே யிந்நாட்களில் சிலர் செய்கிறார்கள். இவர்கள் யாதொரு பாவத்தையுஞ் செய்யாத நிமித்தமல்ல. பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கான ஆயத்தம் பண்ணாமையினாலேயே அப்படிச் செய்கிறார்கள். இவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்கல்ல புண்ணிய சங்கீர்த்தனத்துக்காக வந்து பாசாங்கு பண்ணுகிறார்கள். இந்[illegible]ப் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லுகிறதற்கு மெய்யாகவே ஒருபாவமுமில்லை [illegible]னால் பழைய பாவங்களை நினைத்து மனஸ்தா[illegible]ப்பட்டு இதற்கு முன் பாவசங்கீர்த்தனங்களிற் [illegible]சொல்லப்பட்டவைகளில் ஒன்றையாவது அ[illegible]கமனஸ்தாபத்தோடு

சொல்லத்தகும். அநேகர் ஆத்தும சோதனை செய்ய அசட்டை பண்ணுகிறார்கள். எண்ணிறந்த சாவான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவைகளை மறந்து குருவானவர் சமுகத்தில் வந்து அந்நேரத்தில் ஞாபகப்படுகிறவைகளைமாத்திரம் உச்சரிக்கிறார்கள். இவ்விதமாய் தாங்கள்செய்த பாவங்களில் அரைவாசியாவது சொல்லநேரிடாது. இவ்வாறுசெய்யப்படும் பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்றது, இப்படி வாடிக்கையாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்த ஓர்வாலிபன் சாகுந்தறுவாயிற் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணக் குருவானவரை அழைப்பித்தான். குருவானவர் வருமுன்னமே ஓர்பசாசு தோன்றி அந்தவாலிபன் பண்ணியிருந்த பாவ சங்கீர்த்தனங்களில் தனது அசட்டையினாலும் ஆத்தும சோதனையில் தன்னிடத்திலுண்டாயிருந்த அஜாக்கிரதையினாலும் மறந்துபோனபாவங்களின் பெருந்தொகையைக் காண்பிக்கவே அந்த நிர்ப்பாக்கியனான வாலிபன் இரட்சண்ணியத்தில் அவநம்பிக்கைப் பட்டுப் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணாமல் மரித்தான், என அர்ச். கிரேகோரியார் எழுதிவைத்திருக்கின்றார். ஆதலால் மிதமிஞ்சிய அச்சத்தோடும், மனத்தளர்ச்சியோடும் வருந்திப்பரிட்சிக்க வேண்டுமென்பதுமல்ல. இவ்வித இளநெஞ்சுடையவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணப் போகையில் கொலைக்களத்திற்குப் போகுமாப்போல் நடுநடுங்குவார்கள்.

இவர்கள் பற்பல சந்தேகங்களால் உபாதிக்கப்படுவார்கள். இவர்கள்ஸ்திதி மகாஆபத்துக்குரியது. ஆத்தும குருவின் வார்த்தைக்கு முழுதும் அமைந்து நடவாவிடில் நிர்ப்பாக்கியராவார்கள்.

இந்தச் சந்தேகங்கள் பலவகைப்படும். பழைய பாவங்களைச் சரியாய்ச் சொன்னேனோ இல்லையோ. நான் நேற்று இன்று...பார்த்த பார்வை. பேசிய பேச்சு, பாவமோ இல்லையோ; கனமானபாவமோ அற்ப பாவமோ, என்றிவ்வாறு கடலின் அலைமே

லகப்பட்ட இரும்புபோல் அலைக்கழிக்கப் படுவார்கள்,

இச்சந்தேகங்களுக்குக் காரணம் ஏதென்றால் சாதாரணமாய், பழைய துர்ச்சீவியத்தை விட்டுப்புண்ணிய வழியில் நடக்க ஆரம்பித்தல், இத்தருணத்தில் பசாசு இவர்களைக் கெடுக்கச் செயயும் பிரயத்தனம், சரீரபலயீனம், சாங்கோபாங்கமுயற்சி, தெய்வகிருபை முதலியனவாம். சர்வேசுரன் சிலவேளை புண்ணியாத்துமாக்களையும் புண்ணியவழியில்நடக்க ஆரம்பிப்பவர்களையும், பரிசுத்தப் படுத்துவதற்காக தங்கள் நீசத்தனத்தைக் கண்டுணரவும் பலயீனத்தையும் தேவஉதவியின் மகா ஆவசியத்தையும் அறியவும், பாவத்தின்மேல்மகாவெறுப்பும் பகையுங்கொண்டு தேவபயத்தில் வர்த்தித்து பாவச்சமையங்களை விலக்கியொழிக்க முயலுவதற்காகவும், தமது வரப்பிரசாதங்களைச் சற்றே சிறிதுகாலம்குறைத்துவிடுவதால் இவர்களின் ஞானஒளிவும் பகுத்தறிவும் சற்றேமங்கி, யிச்சந்தேக உலையிலகப்பட்டு செம்பொன் உலையில் சுத்தமாகுவதுபோல் சுத்தமாக்கப்படுவார்கள்.

ஆனால் கடவுள் கட்டளையிட்டது இது, பசாசின் கெட்ட ஆலோசனையால் வந்தசந்தேகம் இன்னதென்று பகுத்தறிவதெவ்விதம்? வேதசாஸ்திர விதிப்பிரகாரம், குருவானவர் இதை யறிந்துகொள்வார். முன்விபரித்திருக்கிற பிரகாரம் இதனால், பாவத்தின்மேலும் பாவச்சமையங்களின் பேரிலும் மென்மேலும் வெறுப்பும் பகையும் தெய்வ பயவிர்த்தியும், சாங்கோபாங்க முயற்சியும் உண்டாகும். மேலும் நெடுங்காலம் நிலைக்காது தீமை நேராது. ஆனால் பசாசின் மாயத்தால் வந்தபோதோ மகா அங்கலாய்ப்பும் அச்சமும், அச்சத்தால் தேவதிரவிய அநுமானங்களையும் கோவிலையும் குருவையும் விட்டுநீங்குதலும்கடைசியாய் புண்ணியத்தின்மேல் வெறுப்பும், பின் அவநம்பிக்கையும் வந்துமுடிவதுமல்லாமல், மனச்

சாட்சியின்கயிறுங்கட்டும் அறுந்தாப்போல், பாவச் சேற்றில்விழுந்து சிக்கிப்போவாருமுண்டு.

இவ்வாறு ஆத்துமம் கெடுவதுமாத்திரமல்ல, ஆத்துமநோய் சரீரத்திற் கொண்டு மெலிந்து வரண்டு, உண்ணாமலும், புசியாமலும் புத்தியீனராய், பயித்தியகாரராகிறவர்கள் சிலர். உயிரேமகா உபாதனையாய்த்தோற்றித் தங்களுயிரை மாய்த்துக் கொண்டவர்களும் பலரென அர்ச். கிரேகோரியார் [illegible]ரமே எழுதி வைத்திருக்கின்றார்.

மருந்து.

எல்லா ஔஷதத்திலும் உத்தம ஔஷதம் ஒன்றே யொன்று; சகல வேதசாஸ்திரிகள், ஆத்தும மேய்ப்பர்களுடன், அர்ச். கிரேகோரியாரும் கற்பிக்கிற பிரகாரம் இவர்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு, குருட்டுத்தனமாய் குருவானவரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியவேணும். பாவமில்லையென்றால், இல்லையென்றும், பாவமாய்த் தோன்றுவதை புண்ணியமென்று குருவானவர் சொன்னாலும் அப்படியே விசுவாசித்து நடக்கவேண்டும். இதுவே ஏக பரம அவுஷதம். பொதுப்பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணும்படி குருவானவர் கற்பித்தால் அப்படிச் செய்யலாம். அதன்பின் பழைய பாவங்களைப்பற்றிப்பேசலாகாதென்றால் பேசவேபடாது. அவருக்குக் கட்டவும் அவிழ்க்கவும் சகல பாவங்களையு மன்னிக்கவும் அதிகாரமிருக்கிறதென்று நீ விசுவாசிக்க வேண்டாமோ? மேலும் சோம்பலாயிராதே. சந்தேகத்தை கிளப்பும் ஆட்களோடு பேசாதே. அப்படிப்பட்ட புஸ்தகங்களை வாசியாதே, இன்ன சாவான பாவத்தைச் செய்தேன், என்று குருவானவர் சத்தியம் பண்ணசொன்னால், சத்தியம்பண்ண உனக்குத் தைரியமில்லையானால் அது பாவமில்லையென்று தள்ளிவிடு. இப்படிச் சகிக்கப்பட்ட ஒருவன் நிர்ப்பாக்கியஸ்திதியில் இதையெழுதும்என்னிடத்தில் வந்தான். கீழ்ப்படிதல் என்னும் இந்த ஒரேமருந்தினால் அவன்

குணப்பட்டிருக்கிறான். சிலர் இப்படி கீழ்ப்படியாமல் பயித்தியம் பிடித்திருப்பதையும் அறிவேன். கர்த்தருடைய பிரதி நிதிகளாகிய குருக்களுக்கு அடங்காமல் தங்கள் புத்தியே பெரிதென்றெண்ணிய ஆங்காரத்துக்கு இது தக்க ஆக்கினையே.

அநுதின ஆத்தும சோதனையின் நன்மை.

நல்ல கிறீஸ்துவர்கள் நாள்தோறும் சாயுங்காலம் ஆத்தும சோதனை பண்ணி மனஸ்தாபப் படுவார்கள். ஓர் பத்தியுள்ள சந்நியாசியானவர் மரண அவஸ்தையாய்க் கிடக்கும்போது அவருடைய சிரேஷ்டர் வந்து பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணக் கற்பித்தவுடனே அச்சன்னியாசியார் மறுமொழியாக "கர்த்தருக்குத் தோத்திரம் உண்டாவதாக! முப்பது வருஷகாலமாக எந்நாளுஞ் சாயுங்காலம் நான் மரணத்தறுவாயி லிருந்ததுபோல வெண்ணி ஆத்தும சோதனை செய்து பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணினேன்." என்றார். யாவரும் இந்த உத்தம தபோதனரைப்போலச் செய்வது நலமாயிருக்கும். சீனதேசத்திலுள்ள சகல திரவியங்களையும், முத்துகளையும் பார்க்க நாள்தோறும் ஆத்தும சோதனை செய்து உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு நித்திரை போகும் வழக்கமுள்ளவன், மேலான ஐஸ்வரியமுள்ளவன் என்று சிந்து தேசத்து அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சவேரியார் சொல்லி வருவார். ஏனெனில் சடுதி மரணம் வந்து நேர்ந்தாலும் நித்திய நரகத்துக்குத் தப்பித்துக் கொள்வான்.

பாவ சங்கீர்த்தன ஆத்துமசோதனைக்கும், இலவலேசமென்கிலும் வருத்தமிராது. அவரவர்மனச் சாக்ஷிக்குத் தக்கது ஆத்தும சோதனையில் நேரஞ்செல்லும் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருகிறவர்கள்சிறிதுநேரஞ்செலவழித்தாலும் நெடுநாள்பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணாதவர்கள் அமைதியாயும்பொ

றுமையாயும் பரிசோதிக்கத்தகும். பத்துக் கற்பனை
திருச்சபைக் கற்பனை தலையான பாவங்களின் பிர
காரமும், அந்தஸ்தின் கடமைகளையும் பரிசோதிக்க
க்கூடும். இவை சாதாரணமாய்ச் செப புத்தகங்களி
ல் ஒழுங்காய்க் காணப்படும். வருஷப் பாவசங்கீர்த்
தனத்துக்கு மாத்திரமல்ல சீவியகால முழுவதிலுஞ்
செய்த பாவங்களைப் பரிட்சித்து ஆயத்தம் பண்ண
வும், செப புத்தகங்களிற் காண்கிற ஒழுங்கு
போதுமானது. அதின் பிரகாரங் கவனித்து ஒவ்
வொரு பாவம் எத்தனைவிசை யென்று கனாகனத்
தை ஆராயவேண்டும். பாவ சங்கீர்த்தன ஆத்தும
சோதனையிற் கவனிக்கவேண்டிய சில விசேஷ வி
ஷயங்களுண்டு. அவற்றை அடுத்த அதிகாரத்திற்
காணலாம்.

இரண்டாம் அதிகாரம்,—முற்றிற்று.

மூன்றாம் அதிகாரம்

ஆத்தும சோதனையில் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்கள்.

ஆத்தும சோதனை பண்ணுகையில் விசேஷமாய்
கவனிக்க வேண்டிய சில விஷயங்களுண்டு

1-வது:—அற்பக்களவு. இது அற்பக் காரியமெ
ன்று அநேகர் கவனியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். சிறி
ய களவெல்லாம் சேர்ந்து பெரியகளவாகிக் கனத்த
பாவமாகக்கூடும். அவை யெல்லாவற்றையும் திரும்
பக்கொடுத்தாலொழிய, அல்லது பதிற் செலுத்தி
னாலன்றி இரட்சணியத்திற்குப் பழுதுநேரிடலாம்.
ஒருவன் தினந்தோறும் அல்லது ஒருநாள்விட் டொ
ருநாள் அல்லது அடிக்கடி ஒவ்வொரு தேங்காய்
களவு செய்கிறான்; அதை அவன் அற்ப பாவமென்
றெண்ணிக் கொள்ளுகிறான். சில காலத்துக்கு

ப்பின் துகைகளைக் கணக்கேற்றிப் பார்த்தாற் கன
மான பாவமாகுமே. சில விடங்களில் விசேஷமா
ய்ப் பெண் பிள்ளைகளும், மற்றவர்களும் சமைய
லுக்கு விறகு வேண்டிய பொழுது அயலானுடை
ய வேலிச் செத்தை அடைப்புகளிற்போய் சிறிது
ஒடித்துக்கொண்டு வருகிறதுண்டு. அக்கிரியை அற்
பமென்றும் தீங்குள்ள தல்லவென்றும் அவர்கள்
எண்ணிக்கொண்ட போதிலும் இவர்கள் உடைத்
துப் பிரித்த வேலிச்செத்தை மூலமாய் ஆடுமாடு
கள் உட்சென்று அங்குள்ள விளைவுப் பயிர்களைச்
சேதப்படுத்த நேரிடுகிறது. இதற்குக்காரணம் யார்?
தோட்டக்காரன்பட்ட பிரயாசை வீணாயிற்று. அ
வர் பொருள் நாசமாயிற்று. இதிற் குற்றமில்லை
யென்றாவது, சுளுவான குற்றமென்றாவது மன
தைத் தேற்றிக்கொள்வ தெப்படி? புறத்தியானுக்
குச் செய்த நட்டத்தைப் பரிகரிப்பது யாவருக்
குங் கடன். சில பிள்ளைகள் பெற்றோரை யறியாமல்
கால், அரை, அணா, ரூபாய், வீணாயும் விளையாட்டி
ற்கும், தப்பறையான நோக்கத்திற்காயும் எடுப்ப
துண்டு. பெற்றோருடைமையாகிலும் அப்படியெ
டுப்பது களவுதான். அவர்களறிந்து கண்டிப்பார்க
ளானால் அக்கிரியை செய்யலாமோ? விசேஷமாய்
அக்குடும்பத்தில் 2-3-சகோதரர் சகோதரிக ளிருந்
தால் அவர்களுக்குரிய பொருட்களை அபகரிப்பது
தகுதியோ? இவைகளையும் பரிகரிக்க வேண்டும்.

2-வது:—கெட்ட வார்த்தை பேசுதல். சிலர் வா
டிக்கையாயும் சரசத்திற்கும் கெட்ட வார்த்தை பே
சுவதுண்டு. இவை வருவிக்கு மோசம் எவ்வளவு
பெரிதென்று சற்றாவது கவனிக்க வேண்டாமோ?
ஒரே கெட்ட வார்த்தையினால் அநேக ஆத்துமங்க
ளுக்குக் கெடுதி சம்பவிக்கக்கூடும். பரிகாசத்திற்
கும், சேஷ்டைக்கும் உச்சரித்ததினாற் பாவம் இல
குவாமோ? வீதியில் நின்று விளையாடுகிற பையன்
விளையாட்டினிமித்தம் உயர எறிந்த ஓர்கல், அடுத்

திருந்த பிரபுவின் வீட்டு முற்றத்திலிருந்த பளிங்குக்கண்ணாடியில் விழுந்து, அக்கண்ணாடி உடைந்துபோனதானால் இந்த நஷ்டம் அற்பமென்றெண்ணலாமோ! அல்லது ஓர் பையன் தலையில் விழுந்து காயமானதின் பின் அதிற் குற்றமில்லை யென்பீர்களோ? மென்மேலும் அப்படியே செய்யென்று அச்சிறுவனுக்குக் கற்பிப்பீர்களோ? இல்லையாகில் ஆத்துமத்தை அற்பமாய் மதிப்பது குற்றமல்லவோ? பேசப்பட்ட உதாசனத்தைக் கேட்பவர்கள் அதற்கிசைந்து இருதயத்திற் சந்தோஷப்பட்டுமலைமேல் நின்று உருட்டி விட்ட கல்லைப்போல் எத்தனையோ பேர் பாவத்தில் விழுந்து கெட்டுப்போகிறார்கள்! வார்த்தை சிறியதாயினும் அநேக ஆத்துமங்களை நாசமாக்கும். இதற்கு ஏதுவாயிருந்தவர்கள் யார்? உதாசனம் பேசினவர்களே. ஆண்களும் பெண்களும் கலந்தாவது கலவாமல் வெவ்வேறாயாவது சிறியோர், பெரியோர் கூடிக் கூடி கெட்ட பேச்சுகளையும் வாலாறுகளையும் பேசுவதினாலும் பாடல்களைப்பாடுவதினாலும் கெட்ட புத்தகங்களை வாசிப்பதினாலும், கெட்டுப்போகும் ஆத்துமாக்களுக்கு கணக்கில்லை. அவரவர் மரணப்படுக்கையில் பசாசானது இந்தப் பயங்கரமான கணக்கை யெடுத்துக் காண்பிக்கும். இவை யெல்லாம் நன்றாய்க் கவனித்துப்பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லாவிடில் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனமாயிராது.

3-வது:—இன்னார் செத்தால், அல்லது அடிபட்டால், அல்லது நஷ்டப்பட்டால், அல்லது கஷ்டப்பட்டால் நல்லதென்று நினைப்பதுண்டு, அப்படியே பலர் விரும்புகிறார்கள். அது நிறைவேறியபோது சந்தோஷப்படுகிறார்கள், பசாசின்சோதனையினாற் சிலவேளையிப்படி யெண்ணுவது அற்பப்பாவமாயிருக்கலாம். ஆனால் முழுமனதோடும் சந்தோஷத்தோடும் எண்ணிவிரும்புமபோது கோரமான பாவமாகும். வேறுசிலர் தாங்கள்தானே பூலோகத்

திலிருக்கிறதைவிட சாகிறது நலமென்று முறுமுறுக்கிறார்கள். இதுவும் மகா தவறு. இவ்வுலோகத்திலே தேவசித்தத்துக் கமைந்து அற்பக்கஸ்தி துன்பத்தை யனுபவிக்கிறதை விட உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலும் நரகத்திலும் இலகுவாயிருக்குமோ, இதைக் கவனியுங்கள்.

4-வது:—வெட்கத்தினாற்சிசுக்கொலைசெய்கிறவர்களும், அதற்குதவி செய்கிறவர்களும், ஆலோசனை செய்தவர்களும், சம்மதித்தவர்களும், அதற்கு வேண்டிய சாமான்களில் அற்பமென்கிலும் சேகரித்துக்கொடுத்தவர்களும், இக்கொலைக்குப் பங்காளிகளாவார்கள். அவர்களெல்லோர்பேரிலும் இப்பழி தங்கும். இந்தத் தோஷத்தைப்பற்றி யிங்கதிகமாய் விவரியாவிடினும் இது மகாகுரூரமான பாவமென்பதை யாவரும் நன்றா யறிந்து கொள்ள வேண்டியது. ஆரம்பத்தில் அதற்கு உயிரில்லை யென்றெண்ணிக் கொள்வது மகா தவறு. மேலும் அப்பிள்ளை பிறந்து ஞானஸ்நானம் பெற்று மரித்தால் மோக்ஷ பேரின்பத்தை யடையும். ஞானஸ்நான மில்லாதபோது நித்திய பேரின்பத்தை யிழந்து போகின்றது. பிள்ளை மாத்திர மல்ல தாய்முதலாய் தீங்கான பற்பல மருந்துகளை அந்தரங்கமாய்வாங்கி யருந்துவதினால் நானாவித வியாதிக்காளாய் இறந்துபோவது மல்லாமல் வர வர நாண மதிகரித்துத் தற்கொலைபுரிவோர் பலர். கடைசிவரையும், மரணப் படுக்கையிலும் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி நித்திய நரகத்துக்காளாவாருமுண்டு. இக்கொடிய தோஷத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் பலர் மறைக்கிறார்கள். இந்தப்பாவத்தை மேற்றிராணியாருத்தார மின்றிச்சாதாரணமாய்ச் சகல குருக்களும் மன்னிக்கக் கூடாது. பிள்ளையைக் கொல்லுவதும், பிள்ளைகள்பெறாதிருக்கத்தக்கதாகப் பல பிரயத்தனமும், ஆலோசனையும் சுபாவத்துக்கு விரோதமான செய்கைகளைச்

செய்வதும், மகாபாவமாதலால் சகலமும் நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்க்கவேணடும்.

5-வது:—கோட்சொல்லுதல், புறத்தியாருடைய குறை, குற்றங்களையும் துர்நடக்கைகளையும் இரகசியங்களையும் வெளிப்படுத்துதல், கூடிக் கூடிப்பேசுதல்; முன்னொருவனிடத்திலும் பின்பு வேறொருவனிடத்திலும் பேசிக் கடைசியாய்ப் பிரசித்தமாய் விடும். முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது இப்படித் துவக்கத்திற் பேசிப் பிரசித்தமாகக்காரணமாயிருந்தவர்கள் மகா குற்றவாளிகளாவார்கள், ஒரு ஆளிடஞ் சொன்னால் ஒரு பாவம், வேறொருவனிடஞ் சொன்னா லின்னமொரு பாவமாகும். இவ்விதமாய்ப் பாவ மதிகரிக்கும். கோட்சொன்ன பாவத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில்சொல்லுவதுமாத்திரம் போதாது; உன் கோளினால் அவதூறுக்கப்பட்டபெயரைப்பரிகரித்துஅவன் கீர்த்தியைநிலைநிறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாய். அந்தகஷ்டத்தைச்சரிபண்ணுவது எப்போதும்கடன். சண்டைச்சச்சரவு மனஸ்தாபத்திற்குக் காரணமாயிருந்திருக்கில் அதையுமறிவிக்கவேண்டும். மற்றவர்களுடைய அந்தரங்கதுர்ச்சீவியம்மெய்யாயிருந்தாலும் நீகண்ணால் கண்டதாயிருந்தாலும்அதையறியாதவர்களுக்குஅறிவிப்பது உனக்குபாவந்தான். சாவானபாவமாகவும் கூடும். மேலும் அப்படி அறிவிப்பதினால் நீ பசாசுக்கு மகா பெரும் ஊழியம் செய்கிறாய். எப்படியெனில் அவரவர் துர்நடத்தைகளை யிப்படி பேசிப்பேசி அறிவிப்பதினால் பாவம் எங்கும் அதிகரிக்கின்றது. அதை கேட்போருக்கு பாவத்தின் மேலுள்ள பயம் குறைந்து துணிவுண்டாகின்றது. நெருப்பு மெழுகை உருக்குவதுபோல் இத்துர்ச்சம்பாஷணையால் வாலிபர் ஆண் பெண்களின் இருதயம்கெட்டுப் பசாசுக்கு வசப்படுகின்றது. இன்னார் இன்னாரெல்லாம் இப்படி நடக்கின்றார்கள், பின்பு பாவசங்கீர்த்தனம் செய்கி-

றார்கள், நீயும் இப்படியே நடக்கலாம் என்று பசாசு இவர்களை மோசம் போக்கி விடுகின்றது.

6-வது:—விசுவாச சத்தியத்திற்கு விரோதமான கிரியைகளைச் செய்ததும், நம்பினதும் விசுவசித்ததும், வாசித்ததும், சந்தேகித்ததும், அஞ்ஞானசடங்கு சாஸ்திரங்களை யநுசரித்ததும், குறிசாஸ்திரங் கேட்டதும், சாதகமெழுதியதும், மந்திர தந்திரங்களைச் செய்துகொண்டதும், ஏவியதும், இவையொட்டிய சகலபாவங்களையு மகா நுணுக்கமாய்க் கவனித்துரைக்கத்தகும்.

7-வது:—போனபாவசங்கீர்த்தனத்திலேபாவங்களுக்கு மெய்யான மனஸ்தாபப் பட்டதுண்டோ இல்லையோ வென்றும், தனதுவாடிக்கையான பாவத்தையும் பாவச்சமையம், ஆள், இடம்தலத்தை விட்டு விடுவேனென்று மெய்யான பிரதிக்கினை பண்ணினதுண்டோ இல்லையோ வென்றும், பாவச்சமையத்தை முற்றும் விலக்கினாயோ, குருவானவர் கண்டிப்பாய் விலக்கிய வீட்டுக்குப் போனாயோ, ஆளோடு பேசினாயோ, வேறெவ்வித சிநேக அடையாளமுங் காண்பித்தாயோ வென்றும், ஒன்றும் ஒளியாமல் உள்ளபடி பாவங்களை யுச்சரித்ததுண்டோ இல்லையோ வென்றும் கவனிக்கத் தகும். ஏனெனில் வெட்கத்தினாலே கனமான பாவங்களில் ஒன்றிரண்டையொளித்திருந்தா லது கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனமாகும். அதற்கடுத்த பாவசங்கீர்த்தனத்தில் இதை முதலாவது சொல்லவேண்டியிருந்தது. வெட்கத்தினால் இதையறிவிக்காமல் வேறு பாவங்களை மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு போய்விட்டால் இதுவும் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனந்தான். வாங்கின நன்மையும் கள்ள நன்மைதான்; ஆக இவ்விரண்டு பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லிய யாதொருபாவத்துக்கும் மன்னிப்புக்கிடையாது. வெட்கத்தினால் இப்படி வெகுகாலம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி வந்திருந்தாலும், அப்பாவங்களை யெல்லாம் ஆதிமுதல் திரு

ம்பச்சொல்லி உச்சாரணம் பண்ணவேண்டும். அல்லது போதுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணத்தகும். முன் ஒளித்த அந்த ஒரே பாவத்தை மாத்திரம் சொன்னால் போது மென்று எண்ணுவது மகா தவறு.

3-வது:—குருக் கட்டளையிட்ட உபாதத்தைத் தீர்த்தாயோ என்றாராயவேண்டும். போன பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கட்டளையிட்ட செபமுதலிய அபராதத்தைத் தீர்த்தாயோ? களவு நஷ்ட முதலியதை பரிகரிக்கச்சொல்லியிருந்தால் அப்படி செய்தாயோ, சண்டை மனஸ்தாபக் காரரோடு சமாதானமாகச் சொல்லியிருந்தால் அதைச் செய்தாயோ, அல்லது விசேஷமாய் விலக்கப்பட்ட ஆளோடு எவ்விதஸ்நேகமும் செய்தாயோ? இவற்றை ஆராய்ந்துரை. குருக்கட்டளையிட்ட அபராதந் தீர்த்தாயோ வென்று குருவானவர் கேட்கும்போது, ஜெபத்தைப்பற்றி மாத்திரம் கேட்கிறாரென்று நினைத்துக்கொண்டு ஆம் என்று சொல்லி விட்டு, மற்றுங் கட்டளைகளை நிறைவேற்றாதிருந்தால் அறிவிக்காதிருக்கலாகாது. இங்கெடுத்துக் காண்பிக்கப் பட்டவைகளை பலர் ஆத்துமசோதனையிற் சற்றுங்கவனியாமல் விட்டுவிடுகிற துர்ப்பழக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக அவற்றைச்சுட்டிக் காண்பிப்ப தவசியமாயிற்று. ஆகையால் இதினால் வரும்மோசத்தைக்குறித்தெச்சரிக்கையாயிருங்கள். இவ்வாறு மேற்கண்டபடி களவு, கெட்டவார்த்தை கோள் பாவச்சமையம் முதலியவைகளை நன்றாயாராய்ந் துரைக்கவேண்டும்.

களவு.—ஒருவன் பொருளை நாசமாக்கும்.

தூஷணம், துர்ச்சம்பாஷணை, பாவச்சமையம்—தன்னையும் ஒரு, அல்லது பல ஆத்துமங்களையும் கெடுக்கும்.

கோள்.—ஒருவன் பெயரைக் கெடுக்கும்.

புறத்தியானுடைய பொருளைக் கொடுத்தாலேயன்றி மன்னிப்புக் கிடையாது. கெட்டவார்த்தைக் கெதிராக நன்மாதிரிகைகாட்டி உன்வார்த்தையினா

லாவது, கிரியையினாலாவது, கெடுத்தவனைச் சீர்ப்படுத்தப் பிரையாசைப்படு. அவனை நீயே சீர்ப்படுத்தக்கூடாவிடில் வேறொருவனைக் கொண்டு சீர்ப்படுத்த முயலு. அப்படியுங் கூடாதசமையத்தில் அவன் மனந்திரும்பும்படி தினந்தோறும் லக்ஷமாய்ச்செபஞ்செய், ஆண்டவர் தற் குதவி செய்வார். கோள்-அவதூறு சொல்லி யிருந்தால் அதைத் திருத்தவும் அதற்குப்பதிலாய் முன்போல் அவன் பெயரை நன்றாக்கவும் பிரயாசைப்படு, புறத்தியார் பாவஞ்செய்ய உதவி யேவுதல் பண்ணியிருந்தா லதற்கெதிர் நன்மைசெய். பாவச்சமையத்தை முற்றும் விலக்குவதற்கானவழிகளை ஆத்தும சோதனையில் விசேஷமாய்க்கவனித்துப் பார்க்கக் கடவாய்.

மூன்றும் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

நாலாம் அதிகாரம்

மனஸ்தாபம்,

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுமுன், முதலாவது:—தேவ ஒத்தாசையை மன்றாட வேண்டு மென்றும் 2-வது:—ஆத்துமசோதனை பண்ண வேண்டு மென்றுங் காண்பித்தாயிற்று. இவ்விரண்டு கடமைகளை நிறைவேற்றின வுடனே குருவானவரிடத்திற் போய்ப் பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணலாமா? கூடாது. அதன் முன்னே செய்யவேண்டிய வேறு இரண்டு கடமைகளுண்டு. முதலாவது அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்படவேண்டும், இரண்டாவது பிரதிக்கினை பண்ண வேண்டும். இவையின்றிச் செய்யப்படும் பாவசங்கீர்த்தனம் வீணாகும். செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படுதல், மற்றெல்லாக் கடமைகளையும் விட விசேஷித்தது. மனஸ்தாப மின்றி யொருக்காலும் ஒரு பாவமாவது மன்னிக்கப்பட மாட்டாது. புகைவண்டியானது மிகவும் நன்மையுள்ளதே. அதின் யந்திரம் மகா சூட்ச முள்ளதே, அதையுண்டா

க்க அநேக பணத்தைச் செலவிட்டு வருத்தப்பட்டிருந்தாலும் அதைச் செய்து முடித்தவுடனே தாறுபோடா . நெருப்புந் தண்ணீருமின்றிச் சற்றும் அசையாது. வெகு திரவியத்தைச் செலவிட்டு, ஓர் விருந்துக்காக வேண்டிய, காய், கறி, அரிசி முதலிய நாநாவித பதார்த்தங்களை யெல்லாம் வாங்கிப் பாத்திரங்களிலிட்டு அடுப்பி லேற்றியபின் நெருப்பேற்றாமல் சும்மாயிருந்தால், செய்த செலவெல்லாம் வியர்த்தம், விருந்துக் கெதிர்ப்பார்த்திருந்தவர்களெல்லோரும் பட்டினியாவார்க ளல்லவா? இவ்வாறே அநேக நேரம் ஆத்தும சோதனை செய்து வெகு பிரயாசைப்பட்டுப் பாவங்களை நினைத்தபின் நரகாக்கினியின் பயத்தினாலாவது தேவ ஸ்நேகாக்கினியின் மூலமாயாவது அடிமைமனஸ்தாபம், அல்லது உத்தம மனஸ்தாபப் படாமல் பாவங்களைப் போய்ச் சொன்னால் அதற்குப் பொறுத்தலுமில்லை. ஒரு பலனுமில்லை.

மிக்க வருத்தத்தோடு திரவியத்தைச் சம்பாதித்து ஓர் நிலத்தை வாங்கிக் கொத்திப்பயிர் செய்தபின் தண்ணீரிறைக்காமல் அல்லது மழை வருஷியாமல் விளையாது. பட்ட பிரையாசம் வீணாகி முதலுக்கே நஷ்டமாகும். தண்ணீரின்றி ஞானஸ்நானங் கொடுக்கக்கூடாது. கோதுமை மாவும் முந்திரிகை ரசமுமின்றி திவ்யநற்கருணைப் பூசையுண்டுபண்ணக்கூடாது. மனஸ்தாப மில்லாமற் செய்யும் பாவ சங்கீர்த்தனமும் வியர்த்தமாகும், ஆனால் இப்படியே சிலவேளை ஒருவன் ஞானஸ்நானம் பெற மிக்க ஆசையுள்ளவனா யிருக்கும்போது தண்ணீரதற்குத் தடையாயிருக்குமானால் அவன் ஞானஸ்நானம்பெற்றவனைப்போல அவனுடைய ஆசையினிமித்தம் ஆண்டவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் படலாம். அதுபோல ஒருவன் மெய்யான மனஸ்தாபப் படாமல் அதற் காசைமாத்திரம் இருந்ததென்றால் அது போதுமோ? போதாது, மனஸ்தாபமே வேண்டும். மன

தாபத்திலிருக்கிற விசேஷ தன்மையை யாவரும் [அ]றிந்து மனதில் தரித்துக்கொள்வது மிக்க வசியமாதலாற் பின்வரும் உதாரணங்களா லின்னும் தெளிவாக்குகிறேன்.

இரண்டு சிநேகிதரிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் கோவிலுக்குப் போய்ச்செபம்பண்ணி, நல்ல ஆத்தும சோதனை செய்து, அப்பாவங்கள் மறந்துபோகாதபடி ஒன்றிற் குறித்துக்கொண்டு, குருவானவரிடத்திற் போய் ஒன்றும் ஒளியாமல் அறிக்கையிட்டு, அவரிட்ட அபராதத்தை யொருதரஞ் செலுத்தியும், அதிற் குறைவிருக்கலாமென்றெண்ணி அதைத் திருப்பத்திரும்பச் செய்தான். இவன் மனஸ்தாபப்படாமல் மற்றெல்லா வற்றையுஞ் சம்பூரணமாய் நிறைவேற்றியும் அப்பாவ சங்கீர்த்தனம் பலனற்றதாகும். இவன் தன் பாவங்களுக்கு மன்னிப்படையவே மாட்டான். மற்றச் சிநேகிதன் ஒரு மரத்திலிருந்து விழுந்து (அல்லது வேறொரு இக்கட்டினாலே) சடுதியாய்ச் சாகப்போகிறான். அவன் கோவிலுக்குப் போகவும், செபஞ்செய்யவும், ஆத்தும சோதனை பண்ணவும், பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யவுஞ் சமையமில்லை, அல்லது குருவானவரில்லை. ஆனாலும் அவன் நரகாக்கினைக்குப் பயந்து தன் பாவங்களுக்காகப் "பயாநிக்க" என்னப்படும் அடிமை மனஸ்தாபமாத்திரமல்ல அத்துடன் "தயாநிக்க" என்னப்படும், உத்தம மனஸ்தாபமும் பட்டுச்செத்தான். இவன் இரட்சிக்கப்படுவதில் சந்தேகமில்லை இவன் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்துக்குச் சென்றாலும் அதுவும் இரட்சிப்புத்தானே. இதோபாருங்கள்! முன் சொல்லப்பட்ட சிநேகிதன் சகலத்தையுஞ் செய்து மனஸ்தாபத்தை விட்டுவிட்டபடியால் முற்றும் பலனை யிழந்துபோனான்; மற்றவனோ மனஸ்தாபத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிக்கப் படுகிறான், கூடாத சமயங்களில் மாத்திரமே இப்படியாகும்; கூடியபோது சகல கடமைகளையும் அநுசரிக்கவேண்டும். கூடிய

போது பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணமனசில்லை யென்
றுவது, பாவசங்கீர்த்தனம் ஆவசியமில்லை யென்று
வது ஒருவன் சொன்னால், அவன் சர்வேஸ்வரனு
டைய சகல கட்டளைகளில் ஒன்றாகிய இதை அநு
சரிக்க உடன்படாததால், அவனிடத்தில் மனஸ்
தாபமில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய, கற்பனைகளை
மீறியதற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு, இனிமேல் ஒன்
றையும் மீறுவதில்லையென்று பிரதிக்கினை பண்ணு
வது மெய்யானால் இந்த ஒரு கற்பனையை அநுச
ரிக்க மாட்டேனென்பதெப்படி? பாவசங்கீர்த்தன
ம் பண்ணவேண்டுமென்று திருச்சபை கற்பிக்கை
யில், திருச்சபையின் சொற்படி கேளாதவன் அஞ்
ஞானியைப்போலாகின்றான். உலகசிருஷ்டிப்பு முத
ல் இதுவரைக்கும் மனஸ்தாபமின்றி ஆண்டவர் ஒரு
பாவத்தையும் மன்னித்ததுமில்லை, மன்னிக்கிறது
மில்லை, இனிமேல் மன்னிப்பதுமில்லை. செப முத
லிய சில வழியாய் அற்ப பாவங்கள் மன்னிக்கப்
படுகின்றன என்னும்போது, அந்தக் கிருத்தியங்
களில் பாவத்தின்மேல் வெறுப்பும், மனஸ்தாப
மும் பாவப் பொறுத்தலின்பேரில் ஆசையும் அட
ங்கி யிருக்கும். இரட்சணியத்தின் அஸ்திவாரம் மன
ஸ்தாப மாதலால் இதில்லாமல் இரட்சிக்கப்படக் கூ
டாது. மனஸ்தாபமின்றி யொருபாவமுதலாய் மங்கி
ப்போகாமல் உயிருடனிருக்கும் மனஸ்தாபத்தினா
லே மாத்திரம் பாவம் நீங்கும். ஒரு பாவ சங்கீர்த்த
னத்தில் அறிக்கையிடக் கனமானபாவம் இல்லாவி
டில் முன்னுள்ளவைகளை நினைத்து அதிக மனஸ்தா
பப் படத்தகும். இப்போது படும் மனஸ்தாபம் மு
ன் அதற்காகப்பட்டதோடு சேர்ந்து அதிகப்பலனை
த்தரும். ஆதலால் நமது பாவங்களுக்காக நன்றாய்
மனஸ்தாபப் படவேண்டும்.

நல்ல மனஸ்தாபத்துக்குரிய பிரதான அடை
யாளங்கள் 5. அவ்வைந்துங் கலந்த மனஸ்தாபத்தி

னாற் சகல பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்: அவை
யாவன:—

1-வது:—இருதயத்திற் பிறந்ததாயிருத்தல். அ
தாவது,—வாயினாற் பல செபங்களைச் செபிப்பது
மாத்திரம் போதாது. பாவத்தின்மேற் கசப்பும்,
வெறுப்பும் இருதயத்திலிருந்து எழும்பவேண்டும்.
உங்கள் வஸ்திரங்களை யல்ல இருதயங்களைக் கிழியுங்
கள் என்றும், ஆண்டவரே! ஆண்டவரே யென்று சொ
ல்லுகிறவர்களல்ல, ஆனால் என் பிதாவின் சித்தத்
தின்படி நடக்கிறவர்களே மோட்ச விராச்சியத்திற்
பிரவேசிப்பார்கள், என்றும் வேத புத்தகத்திற் க
ர்த்தர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார். ஒருவன்தன்
கண், காது, கை, கால், நாக்குமுதலிய வைகளால்
பாவஞ் செய்யும்பொழுது விசேஷமாய் இருதயத்தி
னின்றே அப்பாவம் விளைகின்றது. சரீரமும் அதின்
அவயுவங்களும் ஏவலாட்களாகவுங் கருவிகளாகவு
மிருக்கின்றன. ஆகையாற் பாவமெங்கிருந்து பிறக்
கிறதோ அங்கிருந்தே மனஸ்தாபமும் பிறக்கவேண்
டும். இதில் மோசம் போகாதபடி நீ மனஸ்தாபப் படு
ம்பொழுது உன் வாய்மாத்திரமோ அல்லது உன் இ
ருதயமுங்கூட மனஸ்தாபப் படுகிறதோ வென்று
கவனித்துப்பார்.

2-வது:—சாதாரணமா யிருத்தல். அதாவது:—
ஐந்து சாவான பாவங்களைச் செய்திருக்க 4-க்காக
மாத்திரமல்ல, சகல பாவங்களுக்காகவும் மனஸ்தா
பப்பட வேண்டும். கர்த்தருக்கு விரோதமாய்ப் புரி
ந்த சகல துரோகங்களுக்காகவும் துக்கித்து மனஸ்
தாபப்படக்கடவாய். இதிற் பலர்மோசம் போவது
ண்டு. வேதசாட்சியான அர்ச். செபஸ்தியாருடைய
நாட்களில் மிகவும் பேர்போன ஓர் நியாயாதிபதி வி
யாதியஸ்தனாயிருந்தான். அநேகவயித்தியரையழை
ப்பித்து மருந்துண்டும் பிணி தீரவில்லை. அவன் அஞ்
ஞானி. அந்நாட்களில் அர்ச். செபஸ்தியார் சிறை
யையடையாளத்தினால் அற்புதமாய் நோய் பிணி

களைச் சொஸ்தமாக்குவதைக் கேள்விப்பட்டு, இவரை யழைப்பித்துத் தன் வியாதியைக் குணமாக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ள, அர்ச். செபஸ்தியார். உன்னிடத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானத் தேவர்களுடைய விக்கிரகங்களை யெல்லாஞ் சுட்டெரித்தாற் சொஸ்தமாவாயென்றார். அவனதற்குடன்பட்டு அப்படியே தன் விக்கிரகங்களைச் சுட்டெரித்தாலும் தான் மிகப்பற்றுதலுள்ள ஒரு விக்கிரகத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டான். அர்ச் செபஸ்தியார் வந்தவுடனே தன் விக்கிரகங்களைச் சுட்டெரித்தும், தன் வியாதி சுகமாகவில்லையே யென்று அவன் முறையிட்டான். இதற்குஅர்ச் செபஸ்தியார் நீ யொன்றை வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளைப் போக்கினதிற் பிரயோசனமில்லை யென்றார். கடைசியில் அதையுங் கற்பனைப்பிரகாரம் செய்தவுடனே சொஸ்தமடைந்தான். கிறீஸ்தவர்களுக்கும் இப்படியே அநேகம்பொய்த்தேவர்களும் விக்கிரகங்களுமுண்டு. அர்ச். ஜெரோம் வசனித்தாற்போல அவரவர் கட்டிக் கொள்ளும் பாவங்களே அவர்களுக்குத் தேவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவர் கற்பனைகளை மீறிப் பாவஞ்செய்கிறதற்காகப் ஆசாபாசத்துக்கும் பாவத்துக்குங் கீழ்ப்படிகையில் அந்தப்பாவங்களே அவர்களுடைய தேவர்களுக்குச் சமானமாகின்றன. குடிவெறியனுக்குக் குடியேதெய்வம், போசனப் பிரியருக்குப் போசனமே தெய்வம், பணவாஞ்சை புள்ளவனுக்குப் பணமே தெய்வம், மோகச்சேற்றிற் புரளுகிறவனுக்கு மோகமே தெய்வம். இவ்வாறு பலதேவர்களுண்டு. இவற்றின் விக்கிரகங்கள் அந்தந்தத் தொண்டருடைய இருதயத்திற் குடிகொண்டிருக்கும். இவை யெல்லாவற்றையும் உடைத்துத் தகர்த்துச் சுட்டெரிக்கவேண்டும். எல்லாமுடைத்தும் ஒன்றுவது மிஞ்சினால் அற்ப பலனுங்கிடையாது. ஒரு பாவமு மன்னிக்கப்படாது.

3-வது:—சுபாவத்திற்கு மேற்பட்டதாயிருத்தல். அதாவது:—இவ்வுலோகத்தில் நாம் வேறெதற்காகவும் படுகிற மனஸ்தாபங்களையும்விடப் பாவத்திற்காக மேலான மனஸ்தாபப் படவேண்டும். உதாரணமாக, நீயுன் தகப்பன் மரித்ததினிமித்தம் மனஸ்தாபப்பட்டு அழுகிறாய், உன் தாய் சகோதரி மற்றுமினத்தாரில் யாராவதிறந்தா லப்படியே மனஸ்தாபப்பட்டுக் கண்ணீர் சொரிவாய். அல்ல துனக்கு நேரிட்டவோர் துன்பம் கஸ்திநஷ்ட முதலியவைக்கா மனஸ்தாபப் படுவாய்-ஆனால் பாவத்திற்காகவோ இவை யெல்லாவற்றிற்கு மேலான விதமாய் மனஸ்தாபப்படாவிடிலதிற்பலனில்லை. ஆண்டவனதையேற்றுக்கொள்ளமாட்டார். மேலும் பூலோகத்தில் நமக்கு நேரிடுகிற மேற்சொன்ன துன்பங்கள் நமது நன்மைக்காகவே அப்படி நேரிட்டிருக்கலாம். அத்துன்பங்களினால் அனேக நன்மைகளும் விளைகின்றன. பாவமோவெனில் அப்படியல்ல. ஒருகாலும் அதில் நன்மை கிடையாது. பாவமானது சகல துன்பங்களிலு மேலான துன்பத்துக்கு வழியாகையாற் பாவத்திற்காக மேலான மனஸ்தாபப்பட வேண்டிய தவசியம்.

இதைபற்றிப்பத்தியுள்ளவர்களிலும் பலர் தயங்குவார்கள். ஓர்நாள் ஓர்வாலிபன் தனதாத்தும குருவானவரிடத்தில் வந்து சுவாமி என்மனது மிகவே கலக்கமாயிருக்கின்றது. எனக்கு சுபாவத்துக்கு மேலான மனஸ்தாப முண்டாகவில்லை. அதெப்படியெனில் என் தாயிறந்தபோது நான் வெகுவாய் கண்ணீர்சிந்தியழுதேன், ஆனாலென் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படும்போது ஒருதுளிகண்ணீராவது வரவில்லையே இது மேலானதாவதெவ்விதம் என்றான். Vide First Communicant's Manual by Fr: F. X. Schouppe S. J. இதிற்கவனிக்க வேண்டிய விஷயமொன்றுண்டு, பாவத்திற்காகப்படுகிற மனஸ்தாபத்திற்கும், லௌகீககாரியங்களுக்காகப்படும்

மனஸ்தாபத்திற்கும், வித்தியாசமுண்டு. ஒருவன்
லௌகீககாரியங்களிலே மனஸ்தாபப்பட்டுக் கண்
ணீர்விட்டழ விசேஷ காரண மென்ன வெனில்
அவனுடைய கண்களாம். ஒருவன் தன் தகப்பனைக்
கண்டு கூடவேயிருந்து வசித்துப் பல உபகாரங்க
ளைப்பெற்று ஒருவருக் கொருவர் உதவி புரிந்து
தகப்பன் வியாதியாய் வருந்துகையிற் கூடவிரு
ந்து பார்த்துப் பணிவிடைசெய்து வருத்தப்பு
ட்டு அன்பாய்ப்பழகியபின் அவனிறந்தவுடனே இ
யல்பாய் அழுகிறதுண்டு; இதற்குக்கண்ணினாற் கா
ண்பதே விசேஷமுகாந்தரமாகும், ஆனாற்பாவத்திற்
காக உண்டாகும் மனஸ்தாபம் இருதயத்திற்பிறந்த
தாயிருக்கவேண்டும். சிலவேளை கண்ணீரினால்வெளி
யே தோன்றினாலும் தோன்றாவிடினும் அது அவசி
யமில்லை. லௌகிகவிஷயத்திற்காகக்கண்ணீர்சொரிந்
தாலும்படும் மனஸ்தாபம் உறுதியற்றதாயுஞ் சற்று
ப்பிறகு மாறுங்கருத்துள்ளதாயுமிருக்கலாம். பாவ
சகல தீமைக்கும் மேலானதாகையால் அதற்காக
படும் மனஸ்தாபமும் மேலானதாகவும், உறுதியு
ள்ளதாகவுமிருக்கவேண்டும். ஒருவன் விடுங்கண்ணீரா
லேயே அவன் நல்ல மனஸ்தாபப்படுகிறானென்று
தீர்மானிக்கலாகாது. இதற்கத்தாக்ஷியாக, அர்ச். பே
துரு அப்போஸ்தலர் ஆண்டவரை யறியேனென்று
மறுதலித்த பின் அதற்காக மனநொந்தழுதார்
என்றும், அர்ச். மரியமதலேனம்மாள் ஆண்டவர்
பாதத்திலிருந்து தன் பாவங்களுக்காக அழுதாளெ
ன்றும் சுவிசேஷத்திற் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

ஆயினும், ஆண்டவரோடு சிலுவையிலறையப்பட்
ட நல்ல கள்ளன் அழுததாக எழுதப்படவில்லை யெ
ன்றாலும் தப்பாமல் அவன் உத்தம மனஸ்தாபப்ப
ட்டிருக்கவேண்டு மென்பதற்கு இலவலேசமுஞ் சந்
தேகமில்லை. அப்படியே அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர்
வேத விரோதியாயிருந்து, கிறீஸ்துவர்களை வதை
த்து, பின்பு ஆண்டவரிடத்திற்கு மனந்திரும்பினார்.

அவர் அழுதாரென் றெழுதப்படவில்லை யாயினும்
மேலான மனஸ்தாபம் அவருக் கிருந்ததென்பதற்
கையமில்லை.

மேலும் அந்தியோக்கு ராசா தன்பாவங்களுக்
காக மிகவழுதாலும் ஆண்டவரதையேற்றுக்கொள்
ளவில்லை. ஏனெனில் அது நல்லமனஸ்தாபமாயிருக்க
வில்லையென் றெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையாற்க
ண்ணீர் முதலிய புறத்தியடையாளங்கள் நல்லமன
ஸ்தாபத்திற்குஅகத்தியமென்றெண்ணி யவைகளா
ற் தீர்மானிக்க முடியாது. இதினிமித்தம் சந்தே
கத்தி றள்ளாடிக்கொண் டிருத்தலுமாகாது. புறத்
தி அடையாளங்களினால் ஏமாற்றப்படவும் சில
வேளைநேரிடலாம். உதாரணமாக ஒரு ஸ்திரீக்கு
இரண்டு பிள்ளைகளிருந்தார்கள். ஒருவன்வாலிபன்,
மற்றவன்கைக்குழந்தை, வாலிபனோ, குடும்பத்தின்
லைவனாயிருந்து சீவாட்சணை செய்துகொண்டு வந்
தான். தாயானவள் அந்தச் சிறுபிள்ளையைக் கையி
லேந்திக்கொண்டு கொஞ்சிக் குலாவிப்பாலூட்டிச்
சந்தோஷமாயிருப்பாள். எப்பொழுதும் இதுவேஅ
வளுக்குத் தொழிலுமாய், அக்குழந்தைக்காக வே
ண்டியவைகளைச் சேகரிப்பதிலும் உடுப்பு முதலிய
வைகளைத் தைப்பதிலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய்
நடந்து வருவாள். அப்பிள்ளையே தன் பாக்கியமெ
ன்றாற் போலக் காண்பிப்பாள். மூத்தமகனோ வீட்
டுக்கு வந்து சற்றுநேரநின்று ஏதேனுஞ் சாப்பிட்
டபின் வெளியே போய்விடுவான். தாயானவள்
இயல்பாய்ச் சிறு பிள்ளைக்கே அதிக ஆதரவுள்ளவ
ளாய்த் தோன்றுவாள். காண்கிறவர்கள் யாவரும்
அப்படியே தீர்மானிப்பார்கள். இப்படியிருக்க அவ
ளிடத்திற்கு ஒரு மனிதன் வந்து அவளை நோக்கி,
உனக்கிருக்கிற இரண்டு பிள்ளைகளிலொன்று சந்தே
கமற சத்தியமாகவே சாவுக்கிரையாக வேண்டும். இ
திலே தப்புவதரிது. மூன்றுநாளைக்குள் இந்தத்துன்
பம் சம்பவிக்கும், ஆனால் நீ எந்தப்பிள்ளையை யிழ

ந்துபோகச் சம்மதிப்பாயோ அந்தப் பிள்ளைக்கே
யிந்தக்கெடுதி நேரிடும். ஆதலால் நீ யுன்னிரு பிள்
ளைகளி லெதை யொப்புக் கொடுப்பாய் என்று வின
வும்போது கூடாத விஷயத்தில் என்னசெய்வேன்,
இந்த அபாய தினின்று தப்ப முயல்வது கூடாத
கருமமாயிருக்கையால், சிறுபிள்ளை போனாலும் போ
கட்டும், வாலிபன் பிழைத்திருக்க வேண்டுமென்
றே கேட்பாள். இதற்கையமில்லை. இவள் சிறு பி
ளையின்மேல் அதிகப் பற்றுள்ளவளாய்த் தோன்
ப்பட்டாலும் இதோ வாலிபனுக்கே அதிக அன்
காட்டுகிறாள். ஆகையாற் பார்வையினாலும், தோ
றத்தினாலும் தீர்மானிக்கலாகாது. பாவ விஷத்தை
யும், அகோரத்தையும் நரகாக்கினையையும், சர்வே
ஸ்வரனின் நன்மைத் தனத்தையும் தியானித்து
இருதயத்தில் மனஸ்தாபத்தை யெழுப்பிச் சர்வே
சுரனுடைய கற்பனைகளில் ஒன்றையாவது மீ
யவருக்குத் துரோகம் பண்ணுகிறதைவிட உ
கில் பெற்றோர் சுற்றத்தாரையும் மற்றெல்லா வ
றையும் இழந்துபோனாலும் எவ்வித துன்ப துரி
ங்களுக்குள்ளானாலும் பெரிதல்லவென்று தீர்மானி
த்து பாவத்தை வெறுத்துத் துக்கிப்பதே சுபாவ
த்திற்கு மேற்பட்டது. அர்ச். தெரேசம்மாள்
வசனித்திருக்கிறதாவது. நம்முடைய மனஸ்தா
பம் நல்லதோ சுபாவத்துக்கு மேற்பட்டதோ என்
றறிவதெப்படியென்றால், இனிமேல்எனக்கென்ன ந
ன்மை வந்தபோதிலும் எவ்வித தீமைதான் நேரிட்
டாலும் கடவுளுக்கு விரோதமாய் ஒரு பாவத்தை
யுங் கட்டிக்கொள்ளவே மாட்டேன் என்று தீர்மா
னித்து தன் பழைய பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்
பட்டால், அது சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட உத்தம
மனஸ்தாபம் என நிச்சயமாய் நம்பிக்கொள்ளலாம்
என்றாள்.

4-வது :—தேவ சிநேகங் கலந்ததாயிருத்தல்:—
அதாவது, லௌகீக காரியங்களினிமித்தமல்ல,

விசுவாசத்தை யொட்டிய காரணங்களினிமித்தம்
மனஸ்தாபப் படவேண்டும். பூலோகத்தை யல்ல
பரலோகத்தை யடுத்தவைகளின்பொருட்டு மனஸ்
தாப முண்டாக வேண்டும். உதாரணமாக ஓர் மனி
தன் களவு செய்த குற்றத்திற்காக மூன்றுமாத
ம் சிறைச்சாலையில் அடைபட்டிருக்கையில் தன்னி
க்கட்டைக் கவனித்து ஐயோ! நானெவ்வளவு தப்
றையான காரியத்தைச் செய்து கொண்டேன்!
வ்வளவோ இழிவுக்குள்ளானேன்! இனிமேல் ஒரு
ரு என்னை விசுவாசியார்கள். பிரமாணிக்க மற்
வ னென்று பேரெடுத்துக் கொண்டேன். சிறை
யிற் கொடூர வருத்தத்தையும் அனுபவிக்கிறேனே
யென்றெண்ணித் தன் குற்றத்திற்காக மனஸ்தா
ப் படுகிறான். பாவ மன்னிப்புக்கு இந்த மனஸ்
தாபம்போதுமோ? போதாது. சிறையிலிருப்பவன்
ண்டவருக்கு துரோகஞ் செய்ததற்காக அல்ல,
உலக சிலாக்கிய முதலிய லௌகீக நோக்கத்தினால்
ம ஸ்தாபப் படுகிறான். அதினாற் பலனில்லை.

ஒரு வாலிபப் பெண் துர்நடக்கையால் கர்ப்பந்
தரித்தபின்பு வெட்கத்தினால் மனஸ்தாபப்பட்டா
ல் அதிலும் பிரயோசனமில்லை.

இவ்வகை மனஸ்தாபத்தினொருக்காலும் பா
வத்தினின்று நிவாரணமாகக் கூடாது. பூலோக வி
ஷயங்களுக்காகவல்ல, மோட்ச மிழந்ததற்காகவும்
ஆத்துமம் பசாசுக்கடிமையானதற்காகவும் ஆண்ட
வருடைய கற்பனையை மீறியதற்காகவும் அவர்
நமக்காகப்பட்ட பாடுகளின் பேறு பலனுக்குப் பங்
காளியாகாமல் அபாத்திரராய் அவரைச் சிநேகியா
மற் போனதற்காகவும் ஆன இவ்வித தெய்வீகநோ
க்கத்தோடு மனஸ்தாபப் படவேண்டும். மேலும்
நரகத்திற்போக நேரிடுமென்கிற பயத்தினிமித்த
மாக மாத்திரம் பாவத்தைவெறுப்பதும் போதாது.
அதாவது,—பாவஞ் செய்கிறவனெவனும் நரகத்
திற் கிரையாகவேண்டிய நியமமிருக்கையால் பாவத்

தை யொழிப்பது அவசியமா யிருக்கின்றது. இந்நி
த்திய ஆக்கினைமாத்திர மில்லாவிடில் தடையின்றி
பாவஞ்செய்வேன். ஆயினும் நித்திய கேட்டுக்கு
தப்பும் பொருட்டு இனிமேல் நான் பாவஞ்செய்ய
மாட்டேன், மற்றப்படி எல்வளவோ சந்தோஷமா
ய்ச் செய்வேனே, எனப் பற்றுதல் வைத்துக்கொ
ண்டு இந்த நோக்கத்தோடு மனஸ்தாபப் பட்டாலி
துவும் வீணே. இதனா லிரட்சிக்கப்படவே மாட்
டான். இந்த மனஸ்தாபமும் உதவாது. ஏனெனி
இப்படிப் பட்டவன் பாவத்திற்குப் பயப்பட்ட
னல்ல. அதைச்செய்ய மிகப் பிரியங்கொண்டவனா
வே யிருக்கிறான். பாவத்தைவெறுக்காம லதிற்
பற்றுதலுள்ளவனா யிருக்கிறான், இவன் பாவப்பொ
றுத்தலடைவ தெப்படி?

5-வது மன்னிப்பைப்பெற நம்பிக்கையுடைத்தா
யிருத்தல்:— பாவத்துரோகத்தையுந் தேவநீதியை
யுங் குறித்தஞ்சும் பொழுது பாவியின் மரணத்தை
விரும்பாமல் அவன்தன்னக்கிரமத்தை விட்டுத் திரு
ம்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புங் கர்த்தரினது
அளவிறந்த தயையை மறக்க வொண்ணாது. அவ
ரினது தயையில் நம்பிக்கையற்ற மனஸ்தாபம் நர
கவாசிகளுடைய மனஸ்தாபத்திற்குச் சமானமா
யிருக்கும். நரகவாசிகளும் தங்களுடைய பாவங்க
ளுக்காக மனஸ்தாபப் படுகிறார்கள். தாங்கள் கட்
டிக்கொண்ட பாவங்களினால் தேவனுக்குத் துரோ
கஞ் செய்ததற்காக அல்ல, தாங்கள் படும் தாங்கொ
ணா வேதனைகளுக்குத் தங்கள் பாவங்களே காரண
மா யிருந்ததை யிட்டு மனஸ்தாபப் படுகிறார்கள்.
மன்னிப்புக் கிடைக்கு மென்கிற நம்பிக்கையோ இ
வர்கட்குச்சற்றுமில்லை, யூதாஸ்கரியோத்தும்தான்பு
ரிந்த துரோகத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்டான். தான்
காட்டிக்கொடுத்ததினாற் கிறீஸ்துநாதர் மரணத்தி
னுக்குள்ளாகித் தீர்வையிடப்பட்டதைக் கண்டு ம
னஸ்தாபப்பட்டு அந்தமுப்பதுவெள்ளிக்காசுகளையும்

பிரதான ஆசாரியாரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும்
திரும்பக் கொண்டுவந்தெறிந்து குற்றமில்லாத இர
த்தத்தை நான் காட்டிக் கொடுத்ததினாற் பாவஞ்
செய்தேனே யென்று, மன்னிப்பையடைய நம்பிக்
கையற்றவனாய் நான்றுகொண்டு செத்தான்.

காயீன்தன் சகோதரனாகிய ஆபேலைக்கொலை செ
ய்த துரோகத்தை ஒத்துக்கொண்ட போதிலும் என்
துரோகம் மகாபெரிதாகையில் நான் மன்னிப்புப்
பெறத்தக்க தல்லவென்றான்.

மெய்யான மனஸ்தாபமானது சமாதானமும் ஆ
றுதலும் நிறைந்ததா யிருக்குமென்று அர்ச். பிரா
ஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனித்திருக்கிறார். நல்ல கள்
ளன், மரியமதலேனாள் முதலிய பிரசித்த பாவிகளு
க்கும் பொறுத்தல் கொடுத்தாப்போல நமது பாவ
ங்களையும் மன்னித்து இரட்சிப்பார் என்று அவர்
இரக்கத்தின் பேரில் முழு நம்பிக்கையும் பூரண வி
ச்வாசமும் கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு பா
வப்பொறுத்தலைப் பெறுவிக்கு மெய்யான மனஸ்
தாபத்திற்கு மேற்கண்ட ஐந்து பிரதான லட்சண
ங்களுண்டென்றறியத்தகும்.

சகோதரரே! நன்றாய்க் கவனியுங்கள், மோச
ம் போகாதேயுங்கள்! மனஸ்தாபம் இரட்சிப்பின்
அஸ்திவாரமென்றும் பாவங்களைக்கழுவும் பரிசுத்த
ஜலமென்றும் ஒவ்வொருவரும் நன்றாய் மனதிற்
பதித்துக்கொள்ளுங்கள். பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணும்போது மாத்திரமல்ல, நாள்தோறும் நித்திரை
க்குப் போகையிலும், செபம் பண்ணுகையிலும்
பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்படவேண்டும். ஒருவன்
வேறே யாதொரு செபமும் பண்ணாமல் ஆண்டவ
ரே மட்டற்ற ஸ்நேகத்துக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிற
உமக்குச் செய்த துரோகங்களுக்காக மனஸ்தாபப்
படுகிறேன் இனிமேலுமக்கெல்லாத்திலும் கீழ்ப்படி
ந்து நடப்பேன், என்றிந்தச் சொற்பவார்த்தைகளை
மாத்திரம் மெய்யான மனஸ்தாபத்துடன் உச்சரிப்

பதினால் மிக்கப்பலனுண்டு. எத்தனையோபேர் இச்சுகிர்தமுறைமையைச் சட்டைபண்ணாமல் மோசம் போகிறார்கள். எத்தனையோபேர் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படாமற் பாவச்சேற்றில் நிலைகொண்டு தாங்கள் செய்யும் பலநற்கிரியைகளின் சுகிர்தபலனை யிழந்துபோகிறார்கள். இவர்கள் நிலைமை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. வேதத்தையிகழ்ந்து முற்றிலும் பாவமே செய்துகொண் டிருக்கிறவன் தன்னிடத்திலொரு நற்கிரியையு மில்லையென்றுணர்ந்துக்கொள்வான். ஆனால் இவர்களோ தங்கள் குருட்டாட்டத்தை யறியாதவர்களாய்த் தாங்கள் செய்த தபமுதலிய அநேக நற்கிரியைகளைச் செய்திருக்க, சுலபமாய் மோட்சஞ் சேரலாமென்று நம்பி நாட்கழிப்பார்கள். அர்ச். கிரேகோரியார் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் அற்பப்பாவத்தையாவது, சாவான பாவத்தையாவது, ஆத்துமம் மெய்யாகவே மனஸ்தாபப் பட்டாலன்றி ஆண்டவர் அதை மன்னியார். அற்பபாவங்களை மாத்திரம் செய்தவர்கள் முதலாய் அவைகளுக்காக மனஸ்தாபமின்றிப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருவதிற் பலனில்லை யென்றறியக் கடவார்கள். இவர்கள் பாவமன்னிப்பை விரும்பினால் தாங்களுச்சரிக்கும் அற்பப்பாவங்களில் சிலவற்றிற்காவது மனஸ்தாபப் பட்டிருக்கவேண்டும், அல்லது தங்களுடைய பழைய கனமான பாவங்களில் யாதொன்றை மெய்யான மனஸ்தாபத்துடன் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் மனஸ்தாபமின்றி அற்பபாவத்திற்கு முதலாய் மன்னிப்புக் கிடையாது, அப்படி பண்ணும் பாவசங்கீர்த்தனம் வியர்த்தமும் வீண்சடங்குமாகும்.

முதலதிகாரத்திற் சொன்ன பிரகாரம் மனஸ்தாபமானது பயாதீக்க, தயாதீக்க மனஸ்தாபமென விருவகைப்படு மாதலால் அடுத்த அதிகாரத்தில் அதைப்பற்றி யறியலாம்.

நாலாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

பயாதீக்க மனஸ்தாபம் அல்லது அடிமை மனஸ்தாபத்திற்கும், தயாதீக்க மனஸ்தாபம் அல்லது உத்தம மனஸ்தாபத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

பயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்கும் தயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்கு முள்ள வித்தியாசத்தை நாம்நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கத் தக்கதாக வேதசாஸ்திரியா ரொருவர் சொல்லி யிருக்கிற உவமையாவது.

ஒரூரில் இரண்டு சிறுவரிருந்தார்கள். வீட்டில் யாருமில்லாதவேளையில் இவ்விருபிள்ளைகளும் குதித்துச் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் மிக்க விலையுயர்ந்த ஓர் படத்தை யுடைத்துப் போட்டார்கள்; அது விழுந்துடைந்து பொடிப் பொடியாய்ப் போனதைக் கண்டிருவரும் திகைப்புற்றுக் கண்ணீர்சொரிந்து கூக்குரலிட்டழத் துவக்கினார்கள். அழுகழுது ஒருவன் சொல்வதாவது: நமது தகப்பனார் வந்திதைக் கண்டாலுடனே நம்மை யடித்துக் கொல்லுவாரே யென்று கூவி அழுதான்.

அப்பொழுது மற்றவன் அது காரியமல்ல நம் தகப்பனார் வந்து நம்மை யடித்தாலுங் கொன்றாலுந் தகும். இதற்கு நான் ஆயத்தமா யிருக்கிறேன். ஏனெனில் நமக்கென்ன ஆக்கினைசெய்யினும் நமது குற்றத்திற்கு ஈடல்ல. ஆனால் நமது தகப்பனார் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டு வெகு கிரயங்கொடுத்து நம்மி லெவ்வளவோ பட்சமும், அன்பும் வைத்து இந்தச் சாமானை வாங்கிவைத்திருக்க நாம் அதையுடைத்து, அவருக்குச் சேதம் வருத்தினோமே யென்று சொல்லிச்சொல்லி கண்ணீர்சிந்தியழுதான். இந்த உவமை பயாதீக்க தயாதீக்க மனஸ்தாபத்திலுள்ள வித்தியாசத்தைத் தெளிவாய்த் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகின்றது. மேற்கண்ட இரு

வரும் மனஸ்தாபப்பட்டாலுந்து மெய்யேயாயினும்
அவர்களுழும் நோக்கத்திற் பேதமுண்டு. ஒருவன்
தகப்பனுடைய தண்டனைக்கு பயந் தழுகிறான்.
மற்றவனோ பயத்தினாலல்ல தான்செய்த குற்றத்தி
ற்காக எவ்வித ஆக்கினையு முழுமனதோ டேற்றுக்
கொண்டனுபவிக்க அமைதலுடனே ஆயத்த
மாயிருக்கிறான். இவன் மற்றவனிலும் தன் தகப்
பனை மிகச் சிநேகிக்கிறதினாலும், தகப்பனரிதற்
காகக் கவலைப்படுவாரே நம்மேல் மகா சிநேகமும்
தயவுமுள்ள தந்தையை மனநோகப் பண்ணினே
மே யென்கிற முகாந்தரத்தினாலுமே யழுகிறான்.
ஆகையால் தகப்பனிடும் தண்டனைக்குப் பயந்தழு
வது பயாதிக்க அல்லது அடிமை மனஸ்தாபம்.
அவருடைய ஸ்நேகத்தையும் அன்பையும் தயை
யையும் நினைத்து அவருக்கு விரோதமாய்ச் செய்த
தன் குற்றத்தைக் குறித்தழுவது தயாதிக்க மனஸ்
தாபம். இதுவே உத்தம மனஸ்தாபம். இவ்வாறு
எல்லோரும் சர்வேசுரனுடைய மட்டற்ற சிநேகத்
தையும் அத்தியந்த தயையையும் நினைத்து அவரை
ச் சிநேகித்து அவர் கற்பனைகளை யனுசரிக்காமல்
பாவஞ் செய்ததைக்குறித்து மனஸ்தாபப்பட முய
லவேண்டும். இவ்வித உத்தம மனஸ்தாபத்தின் மே
ன்மையும், நன்மையும் கொஞ்சமல்ல:—

1-வது. உன்தேவனாகிய கர்த்தரை உன்முழு
இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமத்தோடும்,
உன் முழு மனதோடும் சிநேகிப்பாயாக வென்று
அர்ச். மத்தேயு. 22-ம் அதி. 37-ம் வசனத்திலிரட்
சகர் வசனித்திருக்கிற கற்பனையை நிறைவேற்றுகி
றோம். இதெப்படி யாகுமென்று கேட்கில் அர்ச்.
தோமாஸ் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் நாம் நமது
முழு இருதயத்தோடு தேவனை நேசிக்கும்படி கற்பிக்கப்
படும்பொழுது நாம் அவரை எல்லாவற்றிலும்பார்க்கச்
சிநேகிக்க வேண்டிய தென்று அறியக்கடவோம்.
நாம் உத்தம மனஸ்தாபப் படும்போது சர்வேசுர

னையெல்லாத்திலும் பார்க்கச்சிநேகிக்கிறோம்! "அனந்
த தயை சுரூபியாயிருக்கிற என் சர்வேசுரா சுவாமி
தேவரீர் அளவில்லாத சகல நன்மை நிறைந்தவரா
யிருக்கிற படியினாலே எல்லாவற்றிலும் பார்க்க
உம்மைநான் முழுமனதோடேநேசித்திருக்கிறேன்"
2-வது. எல்லாத்திலும் பார்க்கச் சர்வேசுரனை ஸ்
நேகிக்கிறவன் பாவஸ்திதியிலிரான். நாம் எல்லாவற்
றிலும் பார்க்கச் சர்வேசுரனைச் சிநேகித்து அவரு
டைய சகல கற்பனைகளையும், விருப்பங்களையும் அ
நுசரிக்க ஆயத்தமாயிருந்து சகல பாவங்களுக்கா
கவும் மனஸ்தாபப் படுகையில், 4-ம் அதிகாரத்தி
ற் சொல்லப்பட்ட மெய்யான மனஸ்தாபத்தின் சக
ல இலட்சணங்களும் இதிற் சேருமாதலால் சகல
பாவங்களும் பொறுக்கப்படும். சகலதோஷமும் அற்
றுபோம்.

நமது பாவத்துக்காக உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு
வந்த அர்ச். இராயப்பர் "சிநேகமானது திரளான
பாவங்களை மூடிவிடுமென்று" தமது முதல் நிருபம்
8-ம் வசனத்தில் தெளிவா யெழுதிவைத் திருக்கி
றார். சர்வோத்தம போதகராகிய அர்ச். தோமாஸ்
ஆக்குயினாஸ் என்னும் மகா சாஸ்திரியானவரும்,
அதே பிரகாரமே, "மனஸ்தாபம் எவ்வளவு கொஞ்
சமாயிருந்த போதிலும் அது (தயாதிக்க) உத்தம
மனஸ்தாபத்தின் தன்மையை யுடையதானால் சகல
பாவங்களையும் போக்கிவிடும்" என்கிறார்.

3-வது. உத்தம மனஸ்தாபத்தின் மூலமாய் நாம
டையும் இப்பாவப் பொறுத்தலானது ஒருவன் உத்
தம மனஸ்தாபத்தோடு பாவசங்கிர்த்தனம் பண்ணு
ம்போது மாத்திரமல்ல பாவ சங்கிர்த்தனம் பண்ணு
வதற்கு முன்னும், ஒருவன் பாவத்தில் விழுந்தவு
டனேயாவது அல்லது சில நாளைக்குப் பின்னாவது,
எப்போது மெய்யாக உத்தம மனஸ்தாபப் படுவா
னோ, அத்தருணத்திலேயே சர்வேசுரன் அவன்
பாவத்தையும் பொறுத்து விடுகிறார், ஆனால் பேற்

சொன்னபிரகாரம் உத்தம மனஸ்தாபப் படுகிறவன், சர்வேஸ்வரனுடைய சகல கற்பனைகளையும் அநுசரிக்கப் பிரதிக்கினை பண்ணுகிறுனதலால், செய்த பாவங்களைப் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லவேண்டுமென்பது, அவர் நியமமாயிருப்பதினிமித்தம் கூடியசீக்கிரத்தில் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யப்பொருந்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியே நிறைவேற்றுவதுங் கடன். அதற்கு மனசில்லையானால் அது உத்தம மனஸ்தாபமாகாது.

சமுத்திரத்திற் கப்பற்சேதம், பற்பல சநிமரணமுதலிய ஆபத்திலகப்பட்டவர்களும் குருக்களில்லாத ஊர்களிலிருப்பவர்களும், இவ்வாறே, பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யப் பொருந்திக்கொண்டு உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டவுடனே பாவப் பொறுத்தலடைவார்கள்.

பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்குமுன், பாவப்பொறுத்தலைக் கட்டளையிடும் சர்வேஸ்வரனின் மேலான ஸ்நேகத்தன்மையையும், உத்தம மனஸ்தாபத்தின் நன்மை நலத்தையும்பற்றி பரிசுத்த திரேந்தென்னும் சங்கம் 14-வது கூட்டத்தில் (Sess. 14. c, 4.) தெளிவாய் விளக்கிக் காண்பிக்கின்றது (Vide S. Liguori on Confession)

4-வது. உத்தம மனஸ்தாபமுடையவன் சர்வேசுரனைச் சிநேகிக்கிறதுப் போலவே, சர்வேசுரனும் அவனை ஸ்நேகிக்கிறார். அவன் சர்வேசுரனுடைய சிநேகிதனும், வாசஸ்தலமுமாவான். என்னை நேசிக்கிறவர்களை நான் நேசிக்கிறேன், என்று வேதபுத்தகத்தில் பழமொழி 8 7 லும், என்னைச்சிநேகிக்கிறவன் என் பிதாவினால் சிநேகிக்கப்படுவான், நானும் அவனைச் சிநேகிப்பேன் என்று, அர்ச்: அருளப்பர் சுவி. 14-ம் அதிகாரத்திலும், அருளப்பர் முதல் நிருபத்திலும், இன்னும் பற்பல இடங்களிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

5-வது. உத்தம மனஸ்தாபத்தில் நாம் கொண்டிருக்கும் தேவஸ்நேகத்தின் அளவும் பெருக்கமும் எவ்வளவோ அதற்குத்தக்கதாக ஆண்டவருடைய அன்பும் தயவும் இரக்கமும் நம்மேல அதிகரித்து பாவப்பொறுத்தல் மாத்திரமல்ல நமது பாவத்துக்குரிய அநித்திய ஆக்கினை உத்தரிப்பு வேதனை முதலாய் குறைந்து அல்லது முற்றும் அற்றுப் போவதுமுண்டு; இதற்குத்தாட்சி யிதனடியிற் காணலாம். மேலும் அநித்திய ஆக்கினையைக் குறைக்கவும் பரிகரிக்கவும் திருச்சபையின் பலன்களை நாள்தோறுமடைய இதுவோர் உத்தமவழியாமே. இவ்வாறு உத்தம மனஸ்தாபத்தால் சாவானபாவ தோஷத்தினின்று நீங்கினவுடனே பலன்களையடையவும் தடையிராது. ஆகலால் நாமெல்லோரும் எப்போதும் எந்நாளும் மிக்க தேவஸ்நேகத்தோடு உத்தம மனஸ்தாபப்பட முயலவேண்டும்.

உத்தம மனஸ்தாபத்தின் தன்மை யிப்படியாகையால் அடிமை மனஸ்தாபத்திலும் தேவஸ்நேகம் அல்லது அன்பு கலந்திருக்க வேண்டுமோ என்று கேட்டால், ஆம்! அடிமை மனஸ்தாபத்திலும் தேவசிநேகம்கலந்திருப்பது அவசியமாயினும் உத்தம மனஸ்தாபத்திலுள்ளதைப்போல பூரணமாயல்லது உத்தமமாயிராமல் துவக்கமாயிருக்கினும் போதுமானது. நித்திய தண்டனைக்குப் பயப்படுதல் ஸ்நேகத்தின் துவக்கமாகும். எக்கிளேசியாஸ்திக்ஸ் என்னும் பிரசங்கப் புத்தகத்தில் காண்கிறப் பிரகாரம் கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் அவரைச் சிநேகிப்பதின் துவக்கமாமே. அவருக்கு விரோதமாய் இனிமேற் பாவஞ்செய்ய வொண்ணாதென்கிற விருப்பமும் ஆசையும் ஸ்நேகத்தின் ஆரம்பமாகும். மேலும் அர்ச். தோமாஸ் சொல்லும் பிரகாரம் மனஸ்தாபப் படுகிறவர்களுக்கு அளிப்போமென்று ஆண்டவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறபாவ மன்னிப்பிலும் நித்திய நன்மையிலும் நம்பிக்கை

வைப்பதும் சிநேகத்தின் துவக்கமாகும், எப்படியெனில் யாதோர் மனுஷன் நமக்கு சிலநன்மை செய்யப் போவதாய் நாமறிந்து நம்பி எதிர்பார்த்திருக்கும்போது நாம் அவனைச் சிநேகிக்கத்துடங்குவதும் இயல்பாமே.

ஆகையால் பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்காக மனஸ்தாபப் படுகையில் மனஸ்தாபப் பிரகரணத்துடன் நமது இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய பேறுபலன்களின் மூலமாய்ப் பாவமன்னிப்பைப் பெறும் நம்பிக்கையோடு நம்பிக்கைப் பிரகரணத்தையும் சேர்த்துக்கொள்வது நலமாகும். இதன்றியும் பயாதீக்க மனஸ்தாபத்தோடு பாவ மன்னிப்பையும் நம்பிக்கை மாத்திரம் அல்ல இனிமேல் பாவஞ் செய்யேனென்னுந் தீர்மானமும் விருப்பமும் பிரதிக்கினையுஞ் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதாய் திரேந்துசங்கம் விதித்திருக்கிறது. (Sess. 14. Cap. 10.) பாவிகட்கு இச்சீவியத்திலேயே பாவத்தினால் நேரிடும் துன்ப துரிதமுதலிய அநித்திய ஆக்கினைக்குமாத்திரம் பயப்படுவது பயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்குப் போதுமானதல்ல. வேத சாஸ்திரிகள் தீர்மானிக்கிறபடி சாவான பாவத்தின் ஆக்கினை நித்தியமாயிருக்க, நித்திய நரக ஆக்கினையின் பயமே அடிமை மனஸ்தாபத்தினோக்கமாயிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒருவன் நரகத்துக்குப் பயந்து தன் பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப் படுகையில் நரக ஆக்கினை இல்லையாகில் பாவத்தைவிட்டு விடாமல் தாராளமாய் பாவஞ் செய்வேனே! யென்கிற ஆசையும் கருத்தும் கொண்டிருந்தால், அந்த மனஸ்தாபமும் போதாது. போதாததுமன்றி அதுவும் பாவமாயிருக்கும்; இவனிடத்தில் நல்ல பிரதிக்கினையில்லை. பயாதீக்க மனஸ்தாபப் பிரகரணத்தைச் செய்யும் விதமெவ்வாறெனில்: "என் ஆண்டவரே! என் பாவங்களினால் மோட்சத்தை யிழந்து நித்திய நரகாக்கினைக்கு ஆளானதினாலும் விசேஷமாய் உமக்குத்

துரோகம் செய்ததற்காகவும் மிகவும் மனஸ்தாபப் படுகிறேன்" என்றும்; தயாதீக்க மனஸ்தாபத்திற்கு "என்னாண்டவரே! தேரீர் அளவில்லாத சகல நன்மை நிறைந்தவரா யிருக்கிறபடியினாலே உம்மை நான் எல்லாத்திலும் பார்க்கச் சிநேகித்திருக்கிறேன். சர்வ நன்மைச் சொரூபியாயிருக்கிற உமக்கு விரோதமாயடியேன்செய்த பாவதுரோகங்களுக்காக மிகவுமனநொந்து எல்லாத்திலும்பார்க்க மனஸ்தாபப்படுகிறேன். இனிமேல் ஒருபோதும் உமக்கேறாத பாவங்களையும் துரோகங்களையும் செய்வதில்லையென்று கெட்டியான மனதோடு பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன். அதற்காக ஆயிரமுறை சாக வேண்டிய தானாலும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்." என்றாவது அல்லது 'அநந்த தயை சுரூபியா யிருக்கிற' ....என்கிற மந்திரத்தின் பிரகாரமாவது செய்யலாம். இருவகை மனஸ்தாபத்தின் வித்தியாசத்தையுமிதிற் கண்டறியலாம்.

முன்சொன்னபிரகாரம் அடிமை மனஸ்தாபத்தினால் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மாத்திரமே பாவப்பொறுத்தலையடையலாம். பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் தேவஇஷ்டப் பிரசாதத்தைப்பெற அடிமை மனஸ்தாபம் போதுமாயினும் அத்துடன் தயாதீக்க மனஸ்தாபமுங் கொண்டிருக்க முயலுவது அதிக நலமும் உறுதியுமாயிருக்கும். இவ்விரண்டையும் செய்யத்தகும். நல்லபாவ சங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தமாகச் சகலபாவங்களையும் வெறுத்து மனஸ்தாபப்படவேண்டுமென்றிருக்க இவ்விஷயத்தில் ஓர் மயக்கத்திற்கு ஏதுவுண்டு. சகல பாவங்களென்று பேசுகையில் அற்பப் பாவங்களையும் சேர்த்திருக்குமோ வென்று கேட்கக்கூடும். ஆம், எவ்விதப் பாவங்களையும் வெறுத்து மனஸ்தாபப்பட வேண்டுமென்றே சொல்லத்தகும். ஏனெனில் 3-ம் அதிகாரத்தில் காண்பித்தாப்போல எவ்வகைப்பாவமும் கடவுளுக்கு விரோதமான குற்றமென்பது மெய்யே. அர்ச்.

பேசில் வசனித்தபிரகாரம் எந்தப் பாவத்தையாவ
து அற்பப்பாவமென்று சொல்லத்துணிபவன் யார்?
ஓர் அற்பப்பாவத்தின் அவலட்சணத்தை அர்ச்.
கத்தரீனம்மாள் தரிசனத்திற்கண்டு தான் சாகாதி
ருந்த தெப்படியென்று பின் அதிசயப்பட்டாள்.
சகல பாவங்களுக்காகவும் மனஸ்தாபப்படுவதே
நன்கும் உத்தமமுமாம். அற்பபாவமென்று நிதானி
க்கிறதில், விசேஷமாய் ஆறுங்கற்பனையில் பலர் மோ
சம்போகவும் கூடும். உள்ளபடி சகலத்தையும் வெ
றுப்பதே நலம். ஆகிலும் ஓர் ஆத்துமம ஆராய்வின்
றி கட்டிக்கொள்ளுகிற யாதோர் அற்ப பாவத்தை
வெறுத்திருக்காவிடினும் பாவசங்கிர்த்தனத்திற்கீன
மல்லவென்றும் சற்பிரசாதம் வாங்கத் தடையில்லை
யென்றும் சகல சாவான பாவங்களையும் வெறுத்து
மனஸ்தாபத்துடன் தள்ளுவது கடனாயிருக்க சகல
அற்ப பாவங்களுக்கும் மனஸ்தாபப்பட்டு வெறுக்
காமல் யாதோர் அற்ப பாவத்தைவிட்டு வைத்திரு
ந்தாலும் மனஸ்தாபப்பட்ட பாவங்களுக்கு, பாவ
சங்கிர்த்தனத்தில் மன்னிப்புப் பெறுவதற்கு தடை
யில்லை யென்றும், அர்ச். லிகோரியார் பல வேத
சாஸ்திரிகளுடையகருத்துகளை எடுத்துக் காண்பித்
திருக்கிறார். (See Book on Confession; also his
directions for spiritual souls, on frequent
Communion, included in Visits to the Bless-
ed Sacrament by S Liguory.)

இவ்விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய
ஆத்தும குருவானவருடைய கருத்துக் கிசைந்து
நடக்கக் கடவார்கள். ஓர் பாவம் அற்பபாவமானா
லும் சாவான பாவமானாலும் மெய்யாகவே மனஸ்
தாபமின்றி அது மன்னிக்கப்படா தென்பதை யா
வரும் திட்டமாய் அறியவேணும். எவ்வகைப்பாவ
மானாலும் யாதோர் பாவத்தில் நிலைக்கவாவது அ
தை மென்மேலும் செய்துகொண் டிருக்கவாவது
ஆசைகொள்வது நல்லதல்ல. விசேஷமாய் அடிக்

கடி சற்பிரசாதம்வாங்குகிறவர்கள் எவ்வகைப் பாவ
மானாலும் சகலபாவங்களையும் வெறுப்பது மிகவும்
அவசியம். கனமான பாவங்களிப்போ தில்லாமை
யால் அற்ப பாவங்களையே உச்சரித்துப் பாவசங்கிர்
த்தனம் பண்ணுகிற ஆத்துமாக்கள் தாங்கள் அவை
கட்காக மனஸ்தாபப் பட்டிருந்தாலொழிய அந்த
பாவசங்கிர்த்தனம் பிரயோசனமற்றதும் வீண் சட
ங்கும் தேவதுரோகமுமாகுமென்று நன்றாயறியக்க
டவார்கள், ஏனெனில் அதிற்குருவானவருடைய ம
ன்னிப்புப்பெற விரும்பினால் தாங்கள் உச்சரிக்கிற
அற்ப பாவங்களுக்காக அல்லது அவற்றிற் சிலதுக்
காகவாவது மனஸ்தாபப் பட்டிருக்கவேண்டும். அ
ல்லது தாங்கள் மெய்யாகவே மனஸ்தாபப்படுகிற
தங்களுடைய பழைய பாவங்களில் யாதொன்றை
ச் சங்கிர்த்தனம் பண்ணத்தகும். மெய்யான உத்
தம மனஸ்தாப மிகுதியினால் சகல பாவங்களு
க்கும் முன்சொன்ன பிரகாரம் உடனே மன்னி
ப்புப் பெறுதல் மாத்திரமல்ல அவைகளுக்குள்ள
லௌகிக தண்டனை அல்லது உத்தரிப்புக்கடன் மு
தலாய் சிலவேளை நீங்கிப்போகவும் கூடும். அந்த
அந்தஸ்திற் சாகிறவன் உத்தரிப்புஸ்தலம் சேரா
மல் நேராய்மோட்சபாக்கியம் அடையவுங்கூடும். அர்ச்.
கிரகோரியார் தயாநீக்க மனஸ்தாபத்தை நல்ல ஜல
ப்பிரளயத்துக் கொப்பிடுகிறார். ஏனெனில் நோவா
வுடைய காலத்தில் உண்டான ஜலப்பிரளயம் துஷ்
ட ஜனங்களனைவரையும் அழித்து நிர்மூலமாக்கிய
துபோல் தயாநீக்க மனஸ்தாபமானது சகல பாவ
ங்களையும் அதமாக்கிவிடும். திரண்ட ஐஸ்வரியத்தி
னால் மோட்ச பாக்கியத்தைச் சுதந்தரிக்க ஆகாது.
ஆனால் தயாநீக்க மனஸ்தாபத்தால் அதை உடனே
அடைந்துகொள்ளக் கூடும். ஒருவன் எவ்வளவு பா
வங்களைச் செய்திருக்கினும் முன்சொன்ன பிரகா
ரம் தயாநீக்க மனஸ்தாபத்தினால் நிவாரணையா
வான். அதாவது தக்க விதமாயும் மெய்யான பிரதி

க்கினையோடும் தேவஸ்நேகத்தோடும் மனஸ்தாபப் படவேண்டும். இதனால் பாவமன்னிப் படைந்து மோட்சஞ் சேரலாம்.

இதற்கத்தாட்சியாக, அர்ச். வின்செண்ற (St. Vinecnt Ferrer) என்னுங் குருவானவர் நாளையில் நடந்த இரண்டு புதுமைகளைக் கேளுங்கள். அவர் அங்கும் இங்கும் சுற்றிப் பிரசங்கம்பண்ணித் திரிவார்; இவ்விஷயத்தில் அவர் மகா பேர்போனவராயிருந்தமையால் அநேகாவருடைய பிரசங்கங்களுக்குச் செவி கொடுப்பார்கள். வெகு பாவிகள் மனந்திரும்பினார்கள். சிலவேளைகளில் கோவிலில் ஜனங்களுக்கு இடமில்லாமல் வெளியே விசாலமான இடங்களினின்று பிரசங்கிப்பார். வழக்கப்படியே ஓர்நாள் பிரசங்கம் பண்ணும்போது அநேக ஜனங்கள் கூடியிருக்கையில் அக்கூட்டத்திற்கு ஓர் கெட்ட வாலிப ஸ்திரிவந்ததை யிவர்கண்டு இவளை முன்னறியாதிருந்தாலும் தேவஅபிப்பிராயத்தினால் அப்போதே யறிந்தார். அவள் தன்னைத்தான் மற்றவர்களுக்குக் காட்டவேண்டு மென்கிற துர்நோக்கங்கொண்டே வந்தாள். குருவானவர் அப்போது பண்ணிக் கொண்டிருந்த பிரசங்கத்தை சற்றேமாற்றி அப்பெண் பிள்ளையை மனந்திருப்பக்கருதி அவள்செய்யுந் துர்க்கிரிகைகளையும் பாவங்களையும் நிர்ப்பாக்கியத்தையும் அபாயத்தையும் விவரித்துப் பிரசங்கம் பண்ணினார். ஆனால் வெளிப்படையாய் அவளைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. அவர் வாயினின்று வெளிப்பட்ட, முதல் வார்த்தை அவள் இருதயத்திற்பட்டு இருதயம்மாறிற்று. அப்பொழுது குருவானவர் தன்னைப்பற்றியே யிந்தப் பிரசகம் செய்கிறாரென்று தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டு தனது பெருமை சலாக்கியத்தைக் களைந்து, சாந்தமாய் அந்த நெடும் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் நெடுகிலும் அவர் தன்னைத்தான் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார் என்று எண்ணி தனது நீசத்தனத்

தையும் நிர்ப்பாக்கிய ஸ்திதியையு முணர்ந்து மனம் கசிந்து, தான் செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு சர்வ நன்மைச் சொருபியாகிய சர்வேசுரனுக்குத் தானும், தன்னால் மற்றநேகரும் செய்த எண்ணிறந்த துரோகங்களை நினைந்தழுது மென்மேலும் மனஸ்தாபம் அதிகரித்து கண்ணீர் சொரிந்து மனஸ்தாப விர்த்தியையும் தேவஸ்நேகப் பெருக்கத்தையும் தனக்குள் அடக்கக்கூடாமல் அவ்விடத்திலேயே அப்பொழுதே மரித்தாள். பிரசங்கமுடியவில்லை. சம்பவித்ததைக்கண்ட ஜனங்கள்பயந்து, இவள் பிரசித்த பாவியாகையால் சடுதிமரணத்தினால் நரகத்துக்குப் போயிருப்பாள் என்று பேசிக் கொள்வதை குருவானவர் கேட்டு நீங்களஞ்சவேண்டாம், அவள் தன் பாவங்களுக்காக உத்தம மனஸ்தாபப் பட்டமையால் அவள் இரட்சிக்கப் பட்டாளென்று நம்புகிறேனென்றார். உடனே வானத்தினின்று ஒருசத்தம் "அவள் இரட்சிக்கப்பட்டாள், அவளுக்காக வேண்டுதல் செய்ய வேண்டாம்." என்று கேட்கப்பட்டது. இவள் உத்தம மனஸ்தாபத்தினாலேயே சகலபாவங்களினின்றும் நீக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டாள்.

இரகசியத்தில் மகா துன்மார்க்கனுமாய்ப் பறத்திப்பார்வைக்கு ஜனங்களால் நல்லவனாக எண்ணப்பட்டவனுமான வொருவனிருந்தான். இவன்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்தபோதிலும் அநேகவருஷகாலமாய்ப் பாவங்களையெல்லாஞ் சொல்லாது கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்தான். தன்பாவங்களுக்காக தக்கமனஸ்தாபப்படுவதுமில்லை. ஓர்நாள் இவன் பிரசங்கங் கேட்கும்போது தன் பாவங்கள் தனக்குத் தட்டுப்பட்டு, தனது நிலைமையின் அபாயத்தை யுணர்ந்து, அவைகட்காக மனஸ்தாபப்பட்டுப் பலவாறு தியானித்துத் துக்கித்து சீக்கிரம் பாவங்களினின்று நிவாரணையாக வேண்டுமென்று எண்ணி நல்ல ஆத்தும சோதனைசெய்து, சகல பா

வங்களையும் பரிசோதித்து மனஸ்தாபப்பட்டு பாவ
ச்சமையங்களை விலக்க கெட்டியான பிரதிக்கினை
பண்ணி அந்தக் குருவிடத்திலேயே பாவசங்கீர்த்
தனத்துக்குப் போனான். போய் மனத்துயரத்தோ
டு ஓர் பாவத்தை யுச்சரித்து அழுவான். பின்பு
வேறோர் பாவத்தைச் சொல்லி நிறுத்தியழுவான்;
மறுபடியும் வேறொன்றைச் சொல்லி மனஸ்தாப
மிகுதியினால் பெருமூச்செறிந்து கண்ணீர் சொரி
வான். குருவானவரதைக்கண்டு அவனைத்தேற்றி
நீ வேறுபாவங்களை யுச்சரி மனஸ்தாபப் படுவதே
போதுமானது. மற்றும் பாவங்களைச் சொல்லென்
பார். ஆகிலும் அவன் திரும்பவும் இரண்டொரு
பாவங்களைச் சொல்லி முன்போலவே மனஸ்தாபத்
தினால் நிறுத்திவர, இவ்வாறுவெகுநேரஞ்சென்றது.
குருவானவரும் அமைதலாய் இருந்து பாவசங்கீர்
த்தனம் முகிந்தபின் அவனுக்கு ஏழுவருஷத்துக்
கு ஒரு அபராதத்தை நியமித்தார். முற்காலத்தில்
10, 20, 30, வருஷத்திற்கு அல்லது சிலவிஷயங்க
ளில் ஆயிசுபரியந்தமும் அபராதம் நியமிப்பதுண்டு.
ஒருபோதும் கோவிலுக்குள் பிரவேசிக்கக்கூடா
தென்றும் அல்லது சீவியகாலமுழுதும் தேவத்திரவி
யானுமானங்களில்லை யென்றும் விலக்குவார்கள்.
அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சாகும்போது மாத்திர
ம் தேவத்திரவிய அநுமானத்தை அளிப்பதுண்டு.
அப்படிக் கடினமான தண்டனைக் குள்ளாகியும் இக்
காலத்தைவிட அக்காலத்துச்சனங்கள் வேதத்தை
விடாமல் மிகவும் பத்தியோடு கீழ்ப்படிவார்கள்
அந்த மனிதனுக்கு ஏழுவருட அபராதத்தையிட்
ட உடனே அவன் திகைத்து மிகவும் வருத்தப்
பட்டு, ஆ சுவாமி என்னைப்போல கொடிய பாவி
க்கு இந்த ஆக்கினைபோதுமோ! இது எவ்வளவு
சொற்பம்! நான் எப்பெரியபாவி எனக்கு இந்த
அபராதம் போதுமான தல்ல சுவாமி! இதிலும்
கடினமான ஆக்கினையிட வேண்டுமென்று கெஞ்

சிமன்றாடினான். இவன் மேலானவிதமாய் உத்தம
மஸ்தாபப் பட்டிருக்கிறதைக் கண்டு குருவானவர்
நல்லது உன் அபராதத்தை அதிகப்படுத்த வி
ரும்புகிறாயே நானதைக் குறைப்பேன் என்றார்.
இந்தமாற்றத்தை அம்மனிதன் கண்டு பிரமிப்
பை அடைந்து முன்னிலும் அதிகமாய் மன்றாட
வும், வாதாடவும் துவக்கினான். மீளவும் குருவான
வர், நீ இப்போது கீழ்ப்படிதலோடேபோய் ஏழு
வருஷமட்டு மூன்றுவிசை பிரியதத்த மந்திரத்தை
மாத்திரஞ் செபித்தாற் போதும் என்றார். அம்மனி
தன் எதிருரைக்க நாவில்லாமல் கீழ்ப்படிதலோடும்
அதிசயத்தோடும் எழும்பிப்போய் முந்தி ஒரு பிரி
யதத்த மந்திரத்தை செபித்து, ஐயோ! நான் எவ்
வளவோ ஏராளமான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்
டபோதிலும் எனக்கிந்தச் சொற்ப அபராதம் இட
ப்பட்டதே யென்று பாவத்தின் பேரில் துக்கித்து
மனங்கசிந்து பெருமூச்சுடன் பிரலாபித்தழுது அ
வ்விடத்திலேயே மரித்தான். அப்போது அவன்
ஆத்துமம் குருவானவருக்குத் தோன்றி, நான்மோ
ட்சத்திற்குப் போகிறேன். ஆண்டவர் சமுகத்தில்
உம்மை நினைத்துக் கொள்வேன் என்று சொல்லி
மோட்சஞ்சேர்ந்தான்.

இவனும் உத்தம மனஸ்தாபத்தின் பலனை பூரண
மாய் அடைந்தான் என்பதற்கையமில்லை. இதைப்
போன்ற அநேகபுதுமைகளும் சரித்திரங்களுமுண்
டேயாயினும் காண்பிக்கப்பட்ட இரு திருஷ்டாந்
தங்களும்போதுமானது. மனஸ்தாபத்தின் அவசி
யத்தைகுறி[illegible]ளவுசொன்னாலும் பிரமாண்ட
மான பிரபந்தங்க[illegible] எழுதினாலும் போதுமென்று
சொல்ல ஏதுவில்லை. [illegible]பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆய
த்தம்பண்ணும்போது [illegible] மாத்திரமல்ல எக்காலமும
நாளும் ச்சமைய[illegible]த்திலும் பாவங்களுக்காக மனஸ்
தாபப்பட்டு கர்த்[illegible]த்தில்மன்னிப்புக்கேட்க வே
ண்டும். நமது பாவங்க[illegible] மன்னிக்கப்பட்டன வென்

று ஆண்டவரே நமக்கு அறிவித்தாலும் நாம் வுனமர்
ய் இருக்கத்தகாது. மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களைக்
குறித்தும் பயமற்றிராதே, பாவத்தோடு பாவத்
தைக் கூட்டாதே யென்று இஸ்பிரீத்து ஸாந்துவா
னவர் தாமே வேதாகமத்தில் வசனித்திருக்கிறார்.
தாவீதரசன் தாம் செய்த பாவங்களைக் கர்த்தர் மன்
னித்துவிட்டார் என்று கர்த்தருடைய தீர்க்கதெரி
சியாலறிவிக்கப்பட்டார். அச்சத்தியத்தை அறிந்த
பின்னும் தமது சீவியகால முழுதும் அழுது புலம்
பினதாக அவருடைய சங்கீதங்களை வாசித்தும் யா
வருமறிவார்கள்.

அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலர் தமது பாவத்தி
ற்காக எந்நாளும் மனஸ்தாபப்பட்டது மன்றி விசே
ஷமாய் சேவல் கூவுகிற சத்தத்தைக் கேட்டவுடன்
திரளான கண்ணீரைச் சொரிவார். இப்படியே சகல
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் மனஸ்தாபப் பட்டார்கள்.
இந்தப் பழக்கத்தினால் எண்ணிறந்த நன்மை விளை
கின்றன. மனஸ்தாபமின்றி யோர் சாவான பாவத்
தோடு ஒருவன் சடுதியாய் செத்தால் அவனுக்கு
எவ்வளவோ மோசம் நேரிடும். திருடன் வருமாப்
போல நமக்குச் சாவு நேரிடுமென்று நமதிரட்சகர்
தாமே திருவுளம்பற்றியிருக்க நாம் விழிப்பா யிருக்
கவேண்டாமோ?. நமது கண்முன்பாகவே எத்தனை
யோபேர் நாள்தோறும் சடுதியாய் இவ்வநித்திய
உலகத்தை விட்டு நித்தியத்தில் போய் சேர்கிறார்
கள்! போலாந்துதேசத்து அரசனாகிய கஸிமீர், தன
து இராச்சியத்தின் பிரபுக்களோடு விருந்துண்டு
கொண்டாடுகையில் ஓர் பாத்தி[illegible]ந்த பானத்
தை உட்கொள்ள அதை [illegible]லெடுக்கும்போது
அவன் சீவன் பிரிந்துவிட்ட[illegible]திஸ்லாவுஸ் என்ன
ப்பட்ட ராசா 18-வது பிராய[illegible] பிரான்சு தேசத்
து அரசனின் குமாரத்தியா[illegible]ப த[illegible]து பத்தினியை
த் தன் அரண்மனைக்கு வர[illegible]வழைக்க ஆயத்தமாய்
அணிந்துகொள்ளுகையில் [illegible]ரு வயிற்றுவலிகண்டு

உடனே மரித்தான். இவ்வகையாய் எண்ணிறந்த
பேருக்கு நடந்தபடி நமக்கும் நேரிடாதோ. முன்
கண்டபடி உத்தம மனஸ்தாபத்தினால் இதற்கு ஆ
யத்தமாயிருக்கலாம். நமதாத்தும இரட்சணியத்தி
ற்கு மனஸ்தாபம் அவசியமென்றும் விசேஷித்த
தென்றும் நாம் யாவரும் மறவாதிருக்கக்கடவோம்.
மனஸ்தாபப்பட நல்வழி யேதென்று கேட்கில்,
மனஸ்தாபத்தை வருத்துவிக்க சில நல்ல வழிகளை
ஓர் வேத சாஸ்திரியார் காண்பித்திருக்கிறார். அவ
ற்றை ஆறும் அதிகாரத்திற் காணலாம்.

ஐந்தாம் அதிகாரம் முற்றிற்று.

—:0:—

ஆறும் அதிகாரம்.

உத்தம மனஸ்தாபம் உண்டாக ஓர்
வேத சாஸ்திரியார் காண்பிக்கும்
உத்தமமான சில வழிகள்.

—:0:—

முதலாவது.

பாடுபட்ட சுரூபத்தை யுற்றுப்பார்.

நீ பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணும்
போது உனக்கு முன்பாக ஒரு பாடுபட்ட சுரூப
மாவது படமாவது இருப்பது மிக்கநலம்.—

இதோ உன் இரட்சகர், உன்மேல் வைத்த அத்
தியந்த நேசத்தாலும், பட்சத்தாலும், கொடிய சி
லுவையில் அறையுண்டு மரணமடைந்து தொங்கு
வதைப்பார்! நீ கட்டிக்[illegible]கொண்ட பாவங்களும் மற்ற
வர்கள் கட்டிக்கொள்[illegible] பண்ணிய அவலட்சண
துரோகங்களும் அவரை எந்தக்கோல மாக்கிவிட்ட
து பார்! ஓர் ஆத்துமம் ஆண்டவருக்கு எவ்வளவு
விலை பொருந்தியதென்று பார். ஆண்டவருடைய
சாயலுடையதும், அழ[illegible]நுள்ளதும், தூய்மையான து

ம், தேவ தூதரை யொத்ததுமான உன்னுத்தமமும், உன்னால் கேட்டுக்குள்ளாயிருக்கும் அந்தந்த ஆத்துமங்களும், இப்போது தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தை இழந்து பசாசுக் கடிமையாய், நீசப்பாவமென்னும் குஷ்ட நோயால், அவலட்சணமாய்ச் செத்த பிணம்போல தேவ சமுகத்தில் நாற்றம் வீசுவதாக நிச்சயித்துக்கொள். உன்னை கழுவுவதற்காக, அவர் என்னபாடுபட்டு, இரத்தத்தைச் சிந்துகிறார்! அவர் தொங்கும் சிலுவையை நோக்கிப்பார்த்து, உனது நீசச் சந்தோஷங்களும், துரோகங்களுமே, இதற்குக் காரணமாயிருந்ததினாலே, அதுகளின் கனத்தை யிப்போது நன்றாய்க்கண்டுபிடிக்கவும், உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு முழுதும் வெறுக்கவும், அவ்வழிகளையும் பாவச் சமையங்களையும் வேரோடறுத்து விலக்கவும் உனக்குதவி செய்யும்படி அவர் பாதத்தில் விழுந்து அவரை கெஞ்சி மன்றாடு. சிலுவையடியில் நிற்கும் அவர் திருத் தாயாரையும் பிரார்த்தித்துக்கொள். சிலவேளை இதுவே கடைசிப் பாவ சங்கீர்த்தனமாயிருக்கக்கூடும் என்பதையும் நினைத்துக்கொண்டு இவ்வாறு மன்றாடுவாயாக:

செபம்.

ஆ! என் அன்புக்குரிய இரட்சகரே, இதோ உமது திருப்பாதத்தில் வந்து விழுந்து கிடக்கிறேன். உம்மை நன்றிகெட்டதனமாய் உபாதித்தவர்களில் நானும் ஒருவன்தானே, என்சேசுவே, உமக்கு நான் எண்ணிறந்த துரோகஞ் செய்ததற்காகவும், பெரியோர், சிறியோராகிய மாசற்ற எத்தனையோபேர் அப்படியே தேவரீருக்குத் [து]ரோகஞ்செய்ய நான் உடன் படுத்தியதற்காகவு[ம்] எல்லாத்திலும் பார்க்க மிகுந்த மனஸ்தாபப் படு[கி]றேன்.

இனிமேல் இன்னம் ஒ[ரு]விசை பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண எனக் குயிரி[ரு]க்குமோ, இடங்கிடைக்குமோ, நான் அறியேன் [ஆ]தலால் பச்சாதாபக்க

ள்ளனுக்கும் பாவியாகிய மரியமதலேனாளுக்கும் கட்டளையிட்டதுபோல எனக்கிப்போது உத்தம மனஸ்தாபத்தைக்கட்டளையிட்டருளும் சுவாமி. பாவிகளுக் கடைக்கலமாகிய பரமநாயகியே எனக்குதவிபுரியும். இப்போதடியேன் மெய்யான மனஸ்தாப்பட்டு, நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம பண்ணி நித்திய நரகாக்கினைக்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படி எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

இரண்டாவது.

தியானத்தினால் நரகத்திலிறங்கு,

செத்தபின் நரகத்துக்குப் போகாதபடிக்கு, சீவனோடிருக்கும்போதே நரகத்துக்குள் ளிறங்கக் கடவாய் என்று பச்சாதாபப்பட்ட தாவீதரசனும், அர்ச். அமிர்தநாதர், அர்ச். அகுஸ்தீனுஸ் முதலிய வேதபாரகரும் சொல்லுகிறார்கள். நரகத்தின் அகோர வேதனையை அறிந்து நாம் அஞ்சி நடுநடுங்கி அக்கிரமத்தை விட்டு விலகும்படியாக ஆண்டவர் தாமே அநேக அர்ச்சிய சிஷ்டவர்கள் உயிரோடு நரகத்துக்குபோய்த் தரிசிக்கவும் இயன்றமட்டும் நமக்கறிவிக்கவும்,சித்தமானார். அப்படியே அர்ச். ரோமைப் பிரான்சீஸ்கம்மாள், தெரேசம்மாள், முதலிய பலர். எழுதிவைத்ததில், கொஞ்சம் கொஞ்சம் இங்கெடுத் தெழுதுகிறேன். அவற்றை நீயும் உன் கண்ணாற் காண்கிறாப்போல ஊகித்துக்கொண்டு ஒவ்வொன்றையும் சற்றே தியானித்துப்பார்.

☞ பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணும்போது, நேரத்துக்கும் பக்திக்கும்தக்கது, ஒரோர்பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு முன்; நரகம், மோக்ஷம், சாவு, தீர்வை, கர்த்தரின்பாடு, முதலிய ஒவ்வொரு வகுப்புகளிலுமுள்ள சிலதைத் தெரிந்து தியானிக்கலாம்.— தியானிக்கும் விதம் பலருக்குந் தெரியாதிருக்குமாதலால், அவ்விதத்தை சற்றே விவரித்து "தியான[ம்]"யென்று சுட்டிக் காண்பித்திருக்கின்றது. அதனால் தி[யா]னிக்கும்விதத்தையறிந்து, அவரவர் மனதிற் தோன்[று]ம் பிரகாரம் தியானிக்கலாம்.

நரகவாசல்.

ஓர் நாள் அர்ச்: பிராஞ்சீஸ்க்கம்மாளை அர்ச்: காபிரியேல் என்னும் சம்மனசானவர்வந்து தேவஉத்தாரப்படி நரகத்தைத்தரிசிக்க அழைத்துக்கொண்டு போனார். அவள் நரக வாசலண்டை போய் நின்றாள். அவ்வாசலின்மேல், "இதுவே நரகம் இங்கே இளைப்பாறுதலுமில்லை, ஆறுதலுமில்லை, நம்பிக்கையுமில்லை" யென்று அக்கினி யெழுத்துக்களால் எழுதியிருந்தது.

நரகக்காட்சி.

இதோ! நரகக் கபாடம் திறக்கப்பட்ட வுடனே சம்மனசானவர் முன்னும், பிராஞ்சீஸ்கம்மாள் பின்னுமாகப் போனார்கள். போய் அப்பாதாளத்தின் மேல் ஓரத்தில் அவள் நின்றாள். அதின் நீளமும் ஆழமும் அகலமும் உயரமும் மட்டுக்கடங்காததும் அந்தமும் முடிவற்றதுமாய்த் தோற்றியது. ஆயினும் நரகம் மூன்று பிரமாண்டமான பிரிவாய் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டாள், முதல் பிரிவில் கிடந்தவர்கள் அநுபவிக்கும் வேதனை அகோர மானதாயிருந்தது. அதன்கீழ் மத்திய பாகத்தில் அதிலும் மகா அகோரமாயும், ஆக கடைசி அடிநரகத்திலோ மனுஷர் கிரகிக்கவும், விவரித்து உரைக்கவும் கூடாததாய் மகா கோரமாயிருந்தது. இதை அர்ச். சியசிஷ்டவள் கண்டவுடனே அச்சத்தாலும் நடுக்கத்தாலும், அவள் இரத்தமெல்லாம், சில்லென உறைந்து போச்சுது.

இயானி:—ஆ! சுவாமி, நானின்று என் பாவ தோஷத்தோடு மரித்தால் இதில் எங்கேபோய்விழுவேன்! நரகத்தின் பாதாளத்திலோ! நான்கட்டிக்கொண்ட எண்ணிறந்த பாவ தோஷங்களுக்காக அடி நரகத்தில் பசாசு எனக்கு இடம் ஆயத்தமாக்கி வைப்பது தப்பாது. ஆ! என் மதுரமான சேசுவே, எனக்கு நடுவாயிராமல் இரட்சகராயிரும்......

அக்கினி.

அந்த அம்மாள் தன் கண்களை உயர்த்தி நாலா திசையிலும் பார்க்கவே, எப்பக்கமும் மேலும் கீழும் பொரிப்பறக்கக் காய்ந்தஇரும்புபோல எங்கும் தீப்பறக்க அக்கினி மயமாயிருந்தது. அடியில் இருந்து உயரவரையும் அக்கினிச்சுவாலை அகோரமாய்ப்பற்றி யெரிந்தது. சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மச்சங்கள் கிடக்குமாப்போல, நரகவாசிகளெல்லோரும் இந்த அக்கினி கடலில் அமிழ்ந்திக் கிடந்தெரிகிறார்கள். ஆயினும் இந்த நெருப்பு பூலோகத்திலுள்ளதைப் போலல்ல. சமுத்திரம் மீனைச் சூழ்ந்துமாத்திரமிருக்கும்; நரகாக்கினியோ உள்ளும் புறமும் கை, கால், வாய், மூக்கு, வயிறு, குடல், இரத்தத்தாரை, எலும்பு, நரம்பு, மூளை எல்லாஉறுப்புகளையும் ஊடுருவிஎரித்து உபாதிக்கின்றது. விசேஷமாய், கெட்டசந்தோஷத்தை அநுபவித்த அவயவங்களைக் குரூரமாயுபாதிக்கின்றது உலக நெருப்பு சரீரத்தைமாத்திரமே சுடும்; நரக நெருப்போ, சரீரத்தை மாத்திரமல்ல, ஆத்துமத்தையும் உபாதிக்கும். ஆவிகளாகிய பசாசுக்களைச் சுட்டெரிப்பதற்கென்றே கர்த்தரால் உண்டாக்கப்பட்டது. இதில் ஒருசிறு குண்டூசிப் பிரமாணமான பொரியை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து சமுத்திரத்தி விட்டால், அச்சணமே சமுத்திரம் வற்றிப்போம். அவ்வளவு அகோரமானது. பூலோகத்திலுள்ளது, நரகநெருப்பின் படத்துக்குமாத்திரம் ஒப்பாயிருக்குமென அர்ச். தெரேசம்மாள் நரகத்தைப் போய்ப்பார்த்து எழுதியிருக்கிறாள்.

இயானி:—ஆ! அரைநிமிஷம் என் விரலை நெருப்பில்வைக்க சகிக்க மாட்டேனே! அகோர நரக அக்கினியில் எப்படி கிடப்பேன்! அற்ப வெயில் உஷ்ணம் வெயர்வையை இங்கே பொறுக்கிறேனில்லையே, கொடிய நெருப்பில் எப்படிக்கிடப்பேன்! அற்ப சந்தோஷத்துக்காகவும் பிரபஞ்ச வாழ்வுக்காகவும் அணியணி உணவுகாசுக்காகவும் துஷ்ட சிநேகிதன்

இஷ்டத்துக்காகவும் என் கண், வாய், கைகால், நெஞ்சு சரீரமெல்லாம் இவ்வகோர நரகாக்கினிக் குள்ளானதே. ஆண்டவரே! அறியாமற் செய்தேன். உயிரே போனாலும் இனிமேல் இதற்கு உடன்படமாட்டேன். சுவாமி உமது நீதிப்பிரகாரமென்னைத் தண்டியாதேயும், என் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக எவ்வித துன்ப துரிதங்களையும் இங்கே அனுபவிக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். என் சேசுவே இரக்கமாயிரும். உம்மை எல்லாத்திலும் பார்க்கச் சிநேகித்திருக்கிறேன்.........

அந்தகாரம்:

பூலோக நெருப்பினால் பிரகாசமுண்டாகும். நரகத்தில் அப்படியல்ல. தீயோர் ஒருபோதும் வெளிச்சத்தைக் காணமாட்டார்கள், (சங்கீதம் 48) திரண்ட இருளும், அந்தகாரமும் எப்போதும் மூடிக்கொண்டிருக்கும்.

புகை.

நரக நெருப்பிலெரியும் கெந்தகப்புகை திரண்டெழும்புகின்றது. வெளியேற வழியுமில்லை. காற்றுமில்லை. மென்மேலும் திரண்டெழும்பி உபாதிக்கிறது.

தியானி:— அற்பநேரம் ஓர் இருட்டறையில் அடைபட்டு புகையின் மத்தியில் கிடந்தால்மூச்சுவிட இடமில்லாமல் செத்துப்போவேனே. நரக அந்தகாரத்தையும் புகையையும் எப்படி தாங்குவேன்......

பயங்கர ஓசை

இங்கே அகோரவாதனைப்படுகிற இலட்சக் கணக்கான பாவிகளுடைய, அழுகையும் பற்கடிப்பும் கூக்குரலும் ஓசையும் மகா கோஷ்டமும், மிக வேதனைக்குரியது. இடிமுழக்கமும், நாய்கள் ஊளையிடுவதும், சிங்கம் கர்ச்சிப்பதும் இதற்கு இணையல்ல.

அநேக இலட்சக்கணக்கானபேர், ஆட்டுக்கிடைப்பார்க்கிலும், அதிக நெருக்கமாய், ஒருவர்மேல் ஒருவரை அடுக்கிவைத்தாற்போலவே நரகத்திற்கிடந்து முன்பின் அசையவும் மாறவும் சுயாதீனமும்

சக்தியுமற்றவர்களாயிருப்பதாலும், கெந்தகம் திரளாய்ப்பற்றியெரிவதாலும், அற்பகாற்றோட்டம் இல்லாமையாலும், அகோரநாற்றமும் துர்வாடையும் கிளம்புகின்றது. இதில் கிடந்து நாறுகிற ஒரேயொரு சடலத்தைமாத்திரம் பூமிமேல் கொண்டுவந்தால் உடனே அந்த நாற்றத்தால் சகல உயிர்ப்பிராணிகளும் மாண்டுபோவார்கள்!

தியானி:— ஐயோ! அற்பநாற்றம் துர்க்கந்தத்தைச்சகியாமல் நாசியை மூடிக்கொள்ளுகிறேன். நல்லவாசனைகளைத்தேடுகிறேன். ஓர் பயங்கர ஓசைக்கு அஞ்சி உடனே காதைஅடைத்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு நாற்றம்இவ்வளவுகூக்குரல் ஓசையின்மத்தியில் நான்கிடக்கவேண்டுமே. இதெல்லாம் அறிந்தும் நான் இனிமேல்எப்படிப் பாவத்தைச்செய்வேன்! கெட்ட பேச்சுகளையும் புறணிகளையும் கேட்டுச் சந்தோஷிக்கும் என்காது, இப்படி உபாதிக்கப்படுமே. ஆண்டவரே இனிமேல் புறணிக்குச் செவி கொடுக்கவும், பேசவுமாட்டேன்......

பயங்கர காட்சி! பசாசுகள்.

நரகத்தில் வெளிச்சமும் பிரகாசமும் இல்லாதிருந்தாலும் பாவிகளைப் பயப்படுத்திக் கொல்லத்தக்க விதமானகாட்சிகளையெல்லாங்காணக்கூடும். பசாசுகளையும் அதுகளின் நானாவித விபரீத ரூபங்களையும் இடைவிடாது காண்பதுவே உயிரைப் போக்கத் தக்க வாதையாயிருக்கின்றது. இந்த அவலட்சணப் பசாசுகள் ஒன்றிரண்டல்ல, கோடாகோடி. இவைகளுக்கெல்லாம்தலையான லூசிப்பேர் என்னும், பசாசு, ஒன்றிருக்கிறது. மகா பயங்கரத்துக்குரிய விதமாய் பிரமாண்டமான சங்கலிகளாற் கட்டப்பட்டு நரகத்திலிருப்பதை, அர்ச். பிரஞ்சீஸ்கம்மாள் கண்டாள். இந்தத்தலையான பசாசு தன்னண்டையில் நிற்கும் இலட்சக் கணக்கான பசாசுகளுக்கெல்லாம் வேலையும் ஊழியமும் தொழிலும் கட்டளையிட்டு, ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா,

அமெரிக்காவுக்கும் பூமியின் ஒவ்வொரு ஊர், கிராமம், வீடு, ஸ்தலங்கள் மனுஷர் கூட்டங்களுக்கும் ஆண், பெண் வாலிபர், சிறியோர் பெரியோர் எல்லோரையும் சோதிக்கவும் பாவத்திலுட்படுத்தவும் கெட்டஸ்நேகம் பாவச்சமையங்களை அதிகரிப்பிக்கவும் கற்பித்து அனுப்புகின்றது. எப்படி எவ்விதம், பாவத்தில் விழப்பண்ண வேண்டுமென்கிற சூட்சமெல்லாம் சொல்லி யனுப்புவது மல்லாமல் எப்போது அது திரும்பி வந்துவிடவேண்டுமென்றுங் காலங் குறித்தனுப்புகிறது. சிலபசாசுகள் குறிக்கப்பட்ட கெட்ட வேலையை முடிக்கப்படாமல் நரகத்துக்குத் திரும்பி வந்தால் மகா பயங்கரத்துக்குரிய விதமாய் அதற்காக ஆக்கினைப்படுவதையும் தண்டிக்கப்படுவதையும் அர்ச். பிராஞ்சீஸ் கம்மாள் கண்டாள்.

தீயாள்:—ஐயோ ! இந்தப் பசாசுகளல்லவோ என்னை இன்னின்ன சமையத்தில் பல சாமான்கள் பொருட்கள் படங்கள் புத்தகங்கள், ஆட்கள், சிநேகிதர் மூலமாய்ச் சோதித்துக் கெடுத்து விட்டது. ஆண்டவரே இனிமேல் நான் இவர்கள் கண்ணியில் விழுவதில்லை. மோசத்துக்கு உட்படுவதில்லை, என் கர்த்தரே என் பிரதிக்கினையை உறுதிப்படுத்தியருளும். இரக்கமுள்ள ஆண்டவளே இப்பசாசின் தந்திரங்களில் நின்று என்னை இரட்சித்தருளும்.

அடிக்கிறபசாசு! வெட்டுகிறபசாசு!

அந்தந்தப் பசாசு, அவரவர்களுக்கு அந்தந்த ஆக்கினையைச் செய்யும்படி கற்பிக்கப் பட்ட பிரகாரம் ஆவலோடும் அச்சத்தோடும் செய்யும். ஒரு பசாசு ஒருவனை, கொடிய ஆயுதங்களால், ஒருக்ஷணப் பொழுதும் ஓயாமல் ஊழியுள்ளகாலம் அடிக்கிறது வேறொன்று அப்படியே வெட்டுகிறது, கீறுகிறது, ஈட்டியால் குத்துகிறது, சங்கிலிகளாற் கட்டுகிறது.

பரிகாசிக்கிற பசாசு!

வேறொரு பசாசுக்கு பரிகாசஞ் செய்வதே வேலை. இந்தப்பரிகாசத்தை அர்ச். பிராஞ்சீஸ் கம்மாள் காது கொடுத்துக் கேட்டாள்:—ஆ! நீயெங்கே வந்துகிடக்கிறாய்! எக்காலமும் எக்காலமும் இங்கே யிருப்பாய்! நீ கட்டிக் கொண்ட பாவச்சந்தோஷம் அற்பநேரத்தில் தீர்ந்தது, இதோ எவ்வளவுகாலம் ஆக்கினைக்காளானாய், நீயே குற்றவாளி. அந்தச் சாவான பாவத்தை நீ கட்டிக் கொள்ளும் போது அதனால் உனக்கு வரும் ஆக்கினை யின்னதென்று நன்றாய் அறிந்திருந்தாய். ஓ! என்னவேலை செய்தாய். ஒரு நிமிஷம் ஒரு மணி, ஒரு நாள், அனுபவித்த பாவச்சந்தோஷத்துக்காக, ஒரு போதும் ஒருக்காலும் ஓயாத நித்திய ஆக்கினையைத் தெரிந்து கொண்டாயே, இப்போது அழுது கண்ணீர்சொரிகிறாய், இப்போதென்ன பிரயோசனம்! நல்லகாலம் கடந்துபோய் விட்டதே! கெட்டசிநேகிதரையும் கெட்டபேச்சு சரசத்தையும் வெகுவாய் விரும்பித் தேடித் திரிந்து நாளிட்டாயே! இங்கேயும் இப்போ உனக்குக் கெட்டசிநேகிதர் மட்டில் குறைவில்லை. உன்னோடு உன்னால் கெட்டுப்போனவர்களும் வந்துகிடக்கிறார்கள். உன்தகப்பன் குடிகாரனாயிருந்தான். கெட்ட இடங்களுக்குப் போகும் பாதையை அவன்மூலமாய் நீ கற்றுக்கொண்டாய். ஆம்! அதோ பார்! அந்தக் குடிகாரன் இங்கேயும் குடித்துக்கொண்டே யிருக்கிறான், உருகிய அக்கினியை அவன் குடிக்கிறதைப்பார்! ஞாயிற்றுக் கிழமை நீ பூசைக்குப்போவதில்லை. மகா சோம்பலாயிருந்தாய், இங்கே தாராளமாய்ச் சோம்பலாயிருக்கலாம் காண். பூசையுமில்லை ஒன்றுமில்லை. உன்தகப்பனுக்கு கீழ்ப்படியாமல் நடந்தாய்......எனப்பலவாறுபரிகாசித்து மகா கோபமூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

தீயாள்:—ஆ! நிர்ப்பாக்கியமே, ஒரு பேச்சு நிந்தை அவமானத்தை உலகில் சகிக்கமாட்டாமல்

எவ்வளவோசன்னட மனஸ்தாபம்பண்ணுகிறேன். ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பழி வாங்குவேன் என்கிறேன். துஷ்டப் பசாசுகள் இடைவிடாமல் அடித்து மிதித்து வெட்டிக் கிழிவதைப்பதை ஐயோ எப்படி சகிப்பேன்! இத்தனை ஆயிரம் பேச்சு நிந்தைஅவமானங்களெல்லாம் நரகத்தில் நான்கேட்டுவாய் மூடிக்கொண்டிருப்பேனோ! என்னுடைய சகலஅந்தரங்கங்களும், துர்ச் சிநேகங்களும், கெட்டஆசைப்பற்றுதல்கள், பார்வைகள் சேஷ்டைகள், எல்லாம் பசாசுக்குத் தெரியுமே. இந்தப் பசாசுதானே, என்னை இதுகளிலெல்லாம் இப்போது, விழப்பண்ணுகின்றது. இதுதானே, நரகத்தில் எல்லா இரகசியங்களையும் நீசசந்தோஷங்களையும் ஒன்றும் விடாமல் எல்லோரும் அறிய எடுத்துச் சொல்லி என்னை இடைவிடாது உபாதிக்குமே. இப்போது ஓரேயொரு குருவானவரிடத்தில் ஒருவிசை அறிவிக்க நாணிஎத்தனையோ தேவ துரோகங்களைக்கட்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

போதும்போதும்! பசாசுக்கு ஊழியம் செய்தது போதும். ஆண்டவரே அறியாமல் செய்தேன். துஷ்டப்பசாசே அப்புறம் போ! நீ என்னை மோசம் போக்கி கெட்டபாவச் சமயங்களிலும் சிநேகங்களிலும் கட்டிவைத்துக்கொண்டுவந்தது போதும்...

ஒய்வு ஒழிவில்லை! பசிதாகம்குறைவதில்லை

இப்படி நானுவித கொடிய வாதைகளை யெல்லாம் அநுபவிப்பதில் அரை க்ஷணமாவது நொடிப்பொழுதாவது குறைவதுமில்லை, தணிவதுமில்லை, ஒழிவதுமில்லை, ஓய்வதுமில்லை. இந்த வேதனையோடனுபவிக்கும் தாகம், நாவரட்சையைச் சற்றேதணிக்க ஒரு துளித் தண்ணீரும் கிடையாது. பசியை ஆற்ற ஒன்றுமேயில்லை. இந்தக் குரூரத்தால் நரகவாசிகள் தங்களைத்தானே கடித்து பசிதாகத்தைத் தணிக்க வீணாய் எத்தனித்து அதிக வேதனைப்படுகிறார்கள்.

சர்வாங்கவேதனை! விசேஷ ஆக்கினை!

இப்படி ஓய்வும் ஒழிவும் அற்ப ஆறுதலுமின்றி சகல நரகவாசிகளின் ஆத்தும சரீரம், சர்வாங்கமும் ஏக வேதனையாக இடைவிடாமல் அனுபவிப்பது மாத்திரமல்ல, இந்தப்பொது ஆக்கினை தவிர அவரவர் பஞ்சேந்திரியங்களினால், பூலோகத்தில் அநுபவித்த விசேஷ பாவச்சந்தோஷத்துக்கும் சேஷ்டைக்கும் தொகைக்கும் வகைக்கும் தக்க பிரகாரமாக, கெட்டபார்வைகளைப் பார்த்தகண்ணும் கெட்ட பேச்சு பரியாசஞ் சரசஞ் செய்த கையும் வாயும், கேட்ட காதும், முகமும் நெஞ்சும், மதுபானம் குடித்து உல்லாசித்து கெட்ட வார்த்தை பேச்சுகளைப் பேசிய, சரீரத்தின் அந்தந்தபாகங்களும், அவையவஉறுப்புகளும் ஆண்டவருடைய அளவில்லாத நீதிப்பிரகாரம் நரகத்தில் அநுபவிக்கும் அகோர விசேஷ வேதனைகளும்பசாசுகள் படுத்தும் கொடிய பாடுகளும் இவ்வளவு, இவ்விதம், என்று நாவால் உரைக்கதக்கதுமல்ல, எழுதத்தக்கது மல்ல, மனுஷர் கிரகிக்கத்தக்கதுமல்ல. ஐயையோ! அதெவ்வளவோ கொரேமானது! சரீரம் ஆத்துமத்துக்கு விரோதமாயும், ஆத்துமா சரீரத்துக்கு விரோதமாயும், உன்னால் நான் இவ்விதிக்குள்ளானேனே, என்று இடைவிடாப்போர்செய்து உபாதித்து விசேஷஆக்கினைப் படுத்துகின்றது. இப்படியே அந்தந்தச் சந்தோஷத்துக்கும் பாவத்துக்கும் உதவியானவர்களும் ஏதுவானவர்களும், உடன்பட்டவர்களுமான ஆண் பெண் சிறியோர் பெரியோர் பெற்றோர் பிள்ளைகள், பெண்சாதி புருஷர் உற்றார் சுற்றத்தார் இஷ்டர், அநேகர் அதனால் நரகத்தில்விழுந்து கிடந்து ஒருவரொருவரைப் பார்த்து கடினமாய்முறையிட்டு சொல்லும் அவலட்சணமும் கோஷ்டமும்விசேஷமாய் ஆக்கினையை அதிகரிக்கின்றது.

தியான்:—ஆ சுவாமி! எத்தனையோவித அசுத்தப்பாவங்களை யெல்லாம் கட்டிக்கொண்டு இப்போ

திவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறேன். இந்த எனது கண், வாய், காது, கை, நெஞ்சு, சரீரத்தால், எத்தனையோ நீசப் பாவங்களை யெல்லாம் கட்டிக்கொண்டேன். எத்தனையோ பேரை பாவத்துக் குள்ளாக்கி விட்டேன். இதோடு நேற்று நான் மரித்திருந்தால், இந்த நானுவித ஆக்கினைகளையெல்லாம் என்னுடைய இந்தக் கண், வாய், கை, நெஞ்சு, சரீர அவையவமெல்லாம் இடைவிடாமல் அநுபவிக்க எப்படி பொறுப்பேன். ஆண்டவரே நீர் அடியேனை யிதுவரையும் உயிரோடு காப்பாற்றிவைத்தது எவ்வளவோ மகா தயவு. சுவாமி அறியாமற் செய்தேன்! அடியேனுக்குப் பாவப்பொறுத்தலைக் கட்டளையிட்டருளும். அப்படியே, என்னால் கெட்டுப்போன ஆத்துமங்களையும் நல்லவழியில்திருப்பி இரட்சியும். இனிமேல் அவ்வழிகளில் போவதேயில்லை. அடியேனுக்கு உதவிபுரியும். ஒருவிசை செய்தாலும், பலவிசைசெய்தாலும் எல்லாம் பொறுத்தலடையலாம் என்று எத்தனையோ முறை துணிந்து செய்தேன். மற்றவர்களு மிப்படி துணியும்படி ஏவினேன். இதோ மோசம் போனேன். ஒவ்வொரு பாவத்தின் எண்ணத்துக்கும் தொகைக்கும் வகைக்கும் தக்கது நானுவித விசேஷ ஆக்கினை நேரிடுவதை இப்போது கண்டறிந்து எல்லாத்தையும் முழுமனதோடு வெறுத்துவிடுகிறேன், என் இரட்சகரே என்னைப் புறக்கணியாதேயும், இனிமேல் ஆயிர முறை சாகவேண்டியதிருந்தாலும் சாவதேயொழியப்பாவத்துக்கிடங்கொடுப்பதில்லை. உமது இஷ்டப் பிரசாதத்தில் நிலைக்கும் வரத்தைத்தந்தருளும். சுவாமி உம்மை எல்லாத்திலும் பார்க்கச்சிநேகிக்கிறேன்............

அவநம்பிக்கை.

நரகவாசிகளின் சர்வாங்கமும் சகல வேதனைகளையும், விசேஷ ஆக்கினைகளையும் அநுபவிப்பதுமல்லாமல், அது அற்பமேனும் மாறும், குறையும்

ஆறுதல் கிடைக்குமென்றாவது இத்தனை யாயிரம் பாடுகளைப் பட்டபின்றாவது ஆத்துமாவுக்கு ஓர் நாள் இரட்சணியம் உண்டாகுமென்று சற்றும் நம்பிக்கை யில்லாததால் சகல ஆக்கினைகளும் எண்ணாக் கடங்கா விதமாய் அதிகப்பட்டு, நரகத்தை விட்டுப்போவதில்லை! நித்திய பேரின்பத்தை அடைவதேயில்லை! யென்கிற அவநம்பிக்கை அகோரமா யவர்களைப் பிடித்து உபாதிக்கின்றது.

மனோவேதனை மகாபெரியவேதனை.

சரீரம் சர்வாங்கமும் படும் வேதனை மகா கொடியதானாலும் மனதில் அனுபவிக்கும் மனோவேதனையோ எல்லாத்திலும் பெரிது:—1-வது பூலோகத்தில் அநுபவித்த இன்ப சந்தோஷமெல்லாம் இப்போது துன்ப வேதனையாய்த் தோற்றுகிறது. செல்வம் மகிமை சிலாக்கியம், பாக்கியமெல்லாம் இப்போது விழலும் வியர்த்தமுமாய்த் தோன்றுவதால் மனதைப்பிடித்து உபாதிக்கிறது. ௨-வது எவ்வளவோ எளிதாய், எவ்வளவு கொஞ்சப் பிரயாசத்தினால், ஓர் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்தினால், ஓர் வீட்டை ஓர்நீசமனிதன் மனுஷியின், சிநேகத்தை பார்வை, பேச்சை, விட்டுவிடுவதினால், நிர்ப்பாக்கிய மதுபானத்தைநிறுத்துவதினால், இந்தக்கொடிய நித்திய நரகாக்கினைகளெல்லாம் தப்பி இரட்சிக்கப் பட்டிருப்பேனே யென்கிறநினைவு தாங்கொணா வருத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றது. 3-வது எவ்வளவோ அற்ப நீச்ச சுகத்துக்காக, கெட்ட சிநேகத்துக்காக, ஓர் ஆளுக்காக, நித்தியானந்த மோக்ஷபேரின்பத்தையும், சர்வவல்லப சிருஷ்டிகரும் கர்த்தரும் இரட்சகரும் மட்டற்ற ஸ்நேக சொரூபியும் சகல மோக்ஷவாசிகளுக்கு அளவற்ற ஆனந்த சந்தோஷ சாகரத்தை வருவிப்பவருமாகிய சர்வேஸ்வரனுடைய திவ்ய திருமுகதரிசனையை எப்போதைக்கும் எப்போதைக்கும் இழந்துபோனேனே. ஐயோ! எனக்கில்லாமற் போச்சுதே யென்கிற, பூரண அறிவு இப்போது

புழுவரித்தாப்போல், இடைவிடாமல், மனதை அரித்து வாதிக்கின்றது. இதுவே எல்லாத்திலும் பெரிய வேதனை. ஏனெனில், மனுஷாத்துமமானது சர்வேஸ்வரனைச் சிநேகிப்பதற்காகவும் அவரை முகமுகமாய் மோக்ஷத்தில் தரிசித்து ஆனந்திப்பதற்காகவுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. பூலோகத்தில் இதைச் சரியாய்க் கிரகித்து நாடாதிருந்தபோதிலும் ஆத்துமம் சரீரத்தைவிட்டுப்பிரிந்தவுடனே, பூரணமாய்க் கிரகித்து மோக்ஷ பேரின்ப தரிசனத்தை முற்றும் நாடும். மேலும் சர்வேசுரன், சபிக்கப்பட்டவனே உனக்கும் பசாசுகளுக்கும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட நித்திய நரகத்துக்கு என்னை விட்டகன்றுபோ என்று இடிபோல சாபமிட்டனுப்பும் கொடியதீர்வை, ஈட்டிபோல இவர்கள் இருதயத்தை ஊடுருவி வாதிக்கிறது. இந்த ஒன்றே, யிந்த நினைவே, ஓர் நரகம்போலிருக்கின்றது! சத்திய சுரூபியாகிய சர்வேசுரன் தாமே இந்தப் பாவிகள் இப்படி யிழந்துபோன நித்திய பேரின்பத்தின் அறிவும் உணர்வும், அவர்களை யிரட்சித்து அதிற் சேர்ப்பதற்காக அவரனுபவித்த அளவற்ற அற்புத ஸ்நேக பிரயத்தனங்களும், அவர்கள் மனதில் நன்றாய்ப் பதிந்து உபாதிக்கப்பண்ணுகின்றார். இப்போது தன்பாவக் கிரியைகளின் நீசத்தனத்தை நன்றாய்க் கண்டறிந்து வீணாய் துக்கித்து ஐயோ! என் இங்கே வந்து விழுந்தேன், என் மோக்ஷத்தை யிழந்தேன் எவ்வளவோ விசேஷவரப்பிரசாதங்களையும் தேவதிரவியாநுமானங்களையும் உதவிகளையும் பெற்றிருந்தேனே, எத்தனையோ புத்தி பிரசங்கங்களையும், நல்லாலோசனைகளையும் கேட்டேனே, அதன் பிரகாரம் அந்தப்பார்வை பார்க்காதபடிக்கு கண்ணைச் சற்றே அடக்கியிருந்தால், அந்த வீடு அந்த ஆள், அந்த சிநேகதத்தை விட்டிருந்தால் கைகால் நீட்டாதே அடக்கியிருந்தால், கொடுதல் பிடித்தலுக்குச் சம்மதியாதிருந்தால் அந்தத் தோழரோடு கூடிக் குடித்து உல்லாசித்து, கூத்தும் வேடிக்

கையும் பார்த்ததை விலக்கியிருந்தால் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணியிருந்தால் கெட்டுக்காளாகமாட்டேனே என்று, தான் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களின் நீசத்தனத்தையும் இழந்துபோன தெய்வதரிசனமோக்ஷபேரின்ப சேதத்தையும் பூரணமாய் அறிந்து உணர்வதினால் மனவேதனை மகா கொடூரமாகின்றது. இதெல்லாத்திலும் பார்க்க, இன்னமோர் காரணமுண்டு.

நித்தியம்! நித்தியம்!

எவ்வித ஆக்கினையைச் சர்வாங்கமும் பட்டாலும், அதை இவ்வளவுகாலம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதைச் சரீரம் அறியாது. ஆனால், ஆத்துமமோ அதை நிச்சயமாயறியும். சர்வேஸ்வரன் திருவாயால், சபிக்கப்பட்டவனே என்னைவிட்டு நித்திய நரகாக்கினிக்குப் போ! என்று சபித்த க்ஷண முதல் அந்தச்சாபத்தை, மறந்துவிட நினைத்தாலும் அரை நொடிப்பொழுதும் மறக்கக் கூடாமையால் இவ்வித தாங்கொணா, கொடிய வாதைகளையெல்லாம் எக்காலமும், எக்காலமும், நித்தியம்! நித்தியகாலமாய் அனுபவிக்கவேண்டுமே, என்கிற இந்த நினைவு ஆழமாய்ப்பதிந்து, வெகுவாய்ப் பிடித்து உபாதிக்கின்றது.

நித்திய காலம் ஆக்கினைப்படவேண்டுமே யென்கிற அங்கலாய்ப்பு மாத்திரமல்ல. இதனால், ஒவ்வொரு க்ஷணமுமே நித்தியம்போலிருக்கின்றது. ஆக்கினை எவ்வளவோ, வருத்தமாயும், கடினமாயுமிருந்தாலும் எப்போதாவது ஒருநாள், குறையும் தீர்ந்துபோம் என்கிற நம்பிக்கை யிருந்தால், அதின் அகோரத்தை தாங்கக் கூடும். அல்லது மிகவே அற்பமா யிருந்தாலும் அது ஒருக்காலும் தீராதென்றறிந்தால் உடனே மகா அகோரமாய் விடும்.

ஒரு நரகவாசியினிடத்தில் ஒருதேவதூதன்வந்து சமுத்திரத்தில் எத்தனை நீர்த்துளிகளுண்டோ, வானத்தில் எத்தனை நட்சத்திரங்களுண்டோ, பூமியில்

எத்தனை மணல் மணிகளுண்டோ அத்தனை வருடங் கழிந்தபின் உன்னை நான் மோட்சத்துக் கழைத்துப் போவேனென்றறிவித்தால், அவனுக்காவந்த சந்தோஷமுண்டாகிவிடும். எப்போதாவது தனக்கு இரட்சிப்புக் கிடைக்கும், தேவதிருமுக தரிசனபாக்கியத்தை அடையலாமென ஆறுதலடைவான்.

ரோமாபுரியில் பசாசு பிடித்திருந்த ஒரு மனிதனைப் பார்த்து, நீ எவ்வளவு காலம் நரகத்திலிருப்பா யென்று வினவ, அவன் வெருண்டு சினந்து கையை உயர்த்தி, ஓர் நாற்காலியின்மே லடித்து எக்காலமும்! எக்காலமும்!! என்று பசாசு சொன்னது. இதைக் கேட்ட ரோமாபுரி மடத்து மாணாக்கர் உடனே பொதுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி சாங்கோபாங்க சீவியத்தில் நடந்தார்கள். வேறோர் சமையத்தில் ஒருபசாசை நோக்கி, நீ நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு எவ்வளவு காலமாச்சுது என்றுகேட்டதற்கு மறுமொழியாக நேற்றுஎன்றது. அதைக் கேட்டவன் பிரமித்து நீ நரகில் தள்ளப்பட்டு ஐயாயிர வருஷத்திற்கு மேலாயிருக்கையில் "நேற்று" என்கிறாயேயென வினவப் பசாசு பிரதியுத்தரமாக, ஆ! நித்திய மென்பது இன்ன தென்று நீ அறிவாயானால் ஆயிர வருடத்தை நித்தியத் தோடொப்பிட்டால், அரை நிமிஷமாகவும் தோன்றாது என்றது. ஓர் வனவாசி, ஒரு கெபியிலிருந்து நித்தியத்தைச் சிந்தித்து ஓ நித்தியமே! நித்தியமே! என்றலறிக்கொண்டிருந்தார்.

ஜியானி:—பாவிகளுக்கடைக்கலமாகிய ஆண்டவனே! இப்பிரபஞ்ச அநித்திய உலகிற் சஞ்சரிக்கும் நீசப்பாவியாகிய நான், நித்தியத்தின் கடினத்தை உள்ளபடி உணரவும் அறியவுங் கூடாதவனாயிருக்கிறேன், ஆயினும் ஓர் ஈ, கொசு, புழு, அற்ப நேரம் என்னை உபத்திரவப்படுத்துவதைப் பொறுக்கக் கூடாமல் அகற்றி விடுகிறேனே! அற்ப நேரம் மனவேதனையையும் வெட்கத்தையும் சகிக்காமல் என்

உயிரை மாய்க்கவும் மற்றவர்களைக் கொல்லவும் நினைக்கிற நான், எக்காலமும் மனவேதனையையும் வீண் மனஸ்தாபத்தையும் எப்படி சகிப்பேன்!

இன்பசுகங்களையும், இனிய பதார்த்தங்களையும் முதலாய் மனிதர் எப்போதும் சுகிக்கக்கூடிய தல்லவே! விநோத வேடிக்கை, கூத்து விளையாட்டுகளையும் எப்போதும் பார்த்திருக்க இயலாதே, இப்படி யிருக்க சதாகால நித்திய நரகாக்கினியின் மத்தியில் இத்தனை ஆயிரவித கொடிய ஆக்கினைகளையும் எப்படி அநுபவிப்பேன்? ஆ! எத்தனையோபேர், இப்போது இந்த நித்தியத்தில் விழுந்து கிடக்கிறார்கள். என்சிநேகிதர், என் பாவப்பங்காளிகள், என்னால் கெட்டுப் போனவர்கள் எத்தனையோபேர் இறந்து போனார்கள்! அவர்கள் எவ்வித பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினார்களோ, ஐயோ! எப்படி வெட்கத்தினால் கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்து நித்தியாக்கினிக்கு இரையாகி, சண்டாளனாகிய என்னை நினைத்து ஓலமிடுகிறார்களோ, இன்னம் எத்தனையோபேர், என்னால் கெட்டுப் போனவர்கள், இதில்விழ இருக்கிறார்களோ! ஆண்டவரே! பாவியா யிருக்கிற என்பேரில் இரக்கமாயிரும். இதோ உமக்கு முன்பாக உறுதியான பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன். நீரே இதை உறுதிப்படுத்தும். இனிமேல் இப்பாவ வழியிலும், இடத்திலும் தலத்திலும் போகவே மாட்டேன். சகல சிநேகத்தையும் பற்றுதலையும் இதோ அறுத்தெறிந்து விடுகிறேன். என் சேசுவே! உம்மை எல்லாத்திலும் பார்க்க சிநேகிக்கிறேன். என்பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக, எவ்வித துன்பதுரிதங்களையும் இங்கே பட்டனுபவிக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன், நீதிப்பிரகாரம் தண்டியாமல உமது ஐந்து திருக்காயங்களைக் குறித்து என்மேல் இரக்கமாயிரும்.

ஓ! பசாசே! என்னை விட்டப்புறம்போ, பாவ வழியை ஆசிக்கும் என் பஞ்சேந்திரியங்களே,என்

கண், காது, வாய், கைகளே! அற்பசந்தோஷத்துக்
காக உங்களுக்கு வந்திருக்கும் நித்தியஆக்கினையை
சற்றே ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

நித்திய மென்பதேது:—பூமியிலிருந்து ஆகாய
மட்டாய்க் கடுகு விரையைக் குவித்து நாலுவருஷ
த்துக் கொருவிசை ஒரு குருவி வந்து ஒரு கடுகு
விரையைக் கொண்டுபோனாலும் இது முடிய எவ்
வளவு, காலமாகும்! இதன் பின்னுவது நித்தி
யாக்கினைதிருமோ! ஆ! தீராதே! முதல்விசை நான்
கட்டிக் கொண்ட ஒரே சாவான பாவத்துக்காக நித்
திய ஆக்கினைக் காளானேனே! எத்தனையோபேர்
தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட ஒரே யொருபாவத்துக்
காக நித்திய அக்கினியில் வேகாத கட்டையாய்க்
கிடந் தெரிகிறார்கள்! என் அன்புக்குரிய கர்த்த
ரே உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செலுத்
துகிறேன். இரக்க முள்ள ஆண்டவரே, உமது
வேண்டுதலால் கொடியபாவியாகிய என்னை இது
வரையும்காப்பாற்றி இப்போது பாவப்பொறுத்தல்
பெறவும் உதவி புரிகிறீர். ஆண்டவரே, அடியே
னைக் கைவிடாதேயும். பாவத்தையும் பாவச்சமைய
த்தையும் விலக்கி தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தில் எப்
போதும் நிலைக்கும் வரத்தை யடையும்படி எனக்
காக எனது நேச இரட்சகரை வேண்டிக்கொள்
ளும்......

நரகத்தில் விழக்காரணம்.

ஒரே சாவான பாவத்துக்காகவும் பலர் நரகத்து
க்கிரையாவதுண்டு. அந்தந்தப் பாவத்தையும் கார
ணத்தையும், அவரவர் நெற்றியிலே, அக்கினியெ
ழுத்துக்களால் எழுதப் பட்டிருப்பதை, அர்ச். பி
ராஞ்சீஸ்கம்மாள் கண்டாள்:—மோசபாவம்! சுபா
வத்துக்கு விரோதமான செய்கை! கொலை, சிசுக்
கொலை, குடிவெறி, திருட்டு, கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்
தனம், தேவதிரவியாநுமானங்களைப்பெறாத அசட்

டை, கடன் பூசைகாணாமை......என்றிப்படி யெ
ழுதியிருந்தது.

விசேஷ காரணம்: கள்ளப்பாவசங்:

நரகத்தைத் தரிசித்த அர்ச். தெரேசம்மாள் எ
ழுதியிருக்கிறபடி, கத்தோலிக்க விசுவாசிகள் நரக
த்தில் விழ விசேஷகாரணம் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்த
னமாம். நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்தால் இரட்சிப்ப
டைவது எளிதாயிருக்க, வெட்கத்தினால் நீசப்பாவ
ங்களை, மறைத்து, ஒளித்து, குறைத்து, கள்ளப்பாவ
சங்கீர்த்தனமும் தேவ துரோகமும் பலர் பண்
ணி வருவதால், இதனிமித்தம் நரகில் விழுந்து அ
கோர ஆக்கினையை அநுபவிப்பதைக் கண்டு எழுதி
வைத்ததுமல்லாமல், தேவஸ்நேகப் பெருக்கத்தா
லும் ஆத்தும இரட்சண்ணிய ஆவலாலும் அடிக்க
டி சொல்லிவருவதாவது: ஓ! அன்புக்குரிய குருக்
களே பிரசங்கிகளே, பிரசங்கியுங்கள்! நரகத்துக்கு
ப்போகிற விசுவாசிகளில் அதிகப்பேர் கள்ளப்பா
வசங்கீர்த்தனத்தினாலேயே போய் விழுகிறார்கள்,
என்பாள்.

பதினொரு வருஷமாக ஒரு பெண், கள்ளப்பாவ
சங்கீர்த்தனம் பண்ணி வெட்கத்தினால் பாவத்தை
ஒளித்துக்கொண்டுவந்து, மரித்துநரகத்தில் விழுந்த
பின், தன் மரணப்படுக்கையில் உதவிசெய்த இரு
சன்னியாசிகளுக்குக் காணப்பட்டுச் சொன்னதா
வது:— சற்று நேரத்துக்கு முன்னே, உங்களில்
ஒருவரிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணின ஸ்தி
ரீ நான்தான். ஒரு பாவத்தை ஒளித்து வந்ததி
னாலே, நீங்களிப்போது காணுகிற கொடிய ஆக்கி
னைகளை நானனுபவிக்கிறதுந் தவிர, உங்கள் கண்க
ள் காணாத வேறே ஆக்கினைகளையும் உடலுக்
குள்ளே நானனுபவிக்கிறேன்...... பாவத்தை ஒளி
த்துவைக்கப் பண்ணிய பசாசானது, இந்த சர்ப்ப
ரூபமாகச் சரீரத்திலுள்ள என் அவயவங்களை
யெல்லாம் மகா வேதனைப் படுத்துகின்றது. தலையி

லேயிருக்கிற சின்னப்பாம்புகள், வீணிலே தலையைச் சிங்காரித்ததுக்காக கஸ்திப்படுத்துகின்றது. மோக பார்வை பார்த்ததுக்காக, இந்த இரண்டும் கண்களைக் கடித்துச் சொல்லப்படாத வேதனைப்படுத்துகின்றது. இரண்டு ஸ்தன்னியங்களையும் காட்டி விளையாடினதினாலே, இவ்விரண்டு சர்ப்பங்களும் அவைகளைக்கடித்து குரூரமாய்உபாதித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கையினால்தொடவொண்ணாதவைகளைத் தொட்டபடியினாலேயும், எனக்குச் சிநேகமாயிருந்த புருஷர்களுக்குத் தின்பண்ட முதலானவைகளைக் கொடுத்து, பிச்சைக்காரருக்கு ஒன்றுங் கொடாததினாலேயும், இரண்டு கைகளையும் இவ்விரண்டுங் கடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தூஷணங்களையும் மோகத்துக்கடுத்த பாட்டுகளையும், பேச்சுகளையும் சொன்னதுக்கும் கேட்டதுக்கும் இரண்டு அக்கினிப் பாம்புகள் என் வாயையும் செவிகளையும் கொத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. பாவசங்கீர்த்தனத்திலே ஒளித்த பாவத்தை நான் சொல்லியிருப்பேனானால் இந்த ஆக்கினைக்கெல்லாம் தப்பியிருப்பேனே என்றாள்...... உடனே பசாசு அவளை நிஷ்டூரமாயுபாதித்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது.

வேறோர் ஸ்திரீ, தனது கெட்ட நடத்தையால் உண்டாகிய பிள்ளையை, மருந்தினால் கொன்றதின் பின், கள்ளப் பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்து, மரித்த பிற்பாடு அதற்காகப்படும் மற்றநேக கொடிய ஆக்கினைகளோடு, மாசற்ற அக்குழந்தையை, எல்லோருமறியக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அதைக் கடிக்கும் பாவனையாகக் காணப்பட்டாள்.

ஓர் மனிதன் இப்படியே கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் நரகாக்கினியில் விழுந்திருப்பதை ஒரு மகாத்துமா கண்டார்: அநேகம் பசாசுக்கள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மழுப்போலக் காய்ந்திருக்கிற கூர்மை ஆணிகள் நிறையத்தைத்திருந்தது

மாகிய, இருப்புச் சட்டையை அவனணியச் சொல்லி அந்த ஆணிகள் அவன் சரீரத்தில் எங்கும் புதைந்தேற வெகு கொடுமையாக அடித்து, அக்கினி சுறு சுறென எரிகிற இரும்புக் கட்டிலின்மேலே கிடத்தி, நசுக்கி, கண், மூக்கு, செவி, வாய், உரோமத்துவாரங்கள் எல்லாம் ஆறுயோட, எலும்பு முறிய மிகுந்த சிட்சை செய்து, உலகத்திலே மோக சுகத்திலே நீ வெகுவாய் அலைந்து திரிந்ததற்காக இந்த வரிசை உனக்கு என்றென்றைக்கும் கிடைக்கும், என்று பலவிதமாய் உபாதித்தன.

தீயாள்:—என் சர்வேசுர சுவாமி, இவ்வித கொடிய ஆக்கினைகளுக்கெல்லாம் மற்றெல்லோருந் தப்பினாலும், நீசனாகிய அடியேன் தப்ப இடமில்லை: எத்தனையோ முறை கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணினேன். யூதாஸ் காரியோத்தைப் போல், கள்ள நன்மை வாங்கினேன்! பாவத்தின் கனத்தைக்குறைத்து, பாவமான ஸ்நேகம் பார்வை பேச்சு புராணி சரச மெல்லாம் பாவமில்லை! பாவமில்லை யென்று கள்ள மனசாக்ஷியை உண்டுபண்ணிக்கொண்டேன்! குருவானவரை ஏய்த்தேன், அமிர்தத்தை நஞ்சாக்குவதுபோல், எவ்வளவோ லேசாய், என் பாவக் கறைகளையெல்லாம் போக்கிக் கொள்ளக்கூடிய, இந்த ஒளஷதத்தில் நான் நஞ்சிட்டுக் கொண்டேன். மற்றவர்களும் அப்படியே நடக்கத் துர்ப்புத்தி சொன்னேன். ஏன்! ஏன் இப்படிச் செய்தேன்...ஆ! என் கர்த்தரே சகல அந்தரங்கங்களையும் நீரறிவீர். பாவியின் மரணத்தை விரும்பாமல் இரட்சண்ணியத்தையே விரும்பும் ஆண்டவரே, எவ்வித அசுத்த பாவச்சேற்றில் நான் புரண்டு திரிந்தபோதிலும், இதோ, உமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் சம்மனசுக்கள் சூழ்ந்து நமஸ்கரிக்கும் திவ்ய நற்கருணையி லெழுந்தருளியிருக்கும் உமது திருச் சந்நிதானத்தில் ஓடிவந்து சாஷ்டாங்கமாய்

விழுகிறேன். ஆண்டவரே, அப்புறம் போவென்
றென்னைத் தள்ளாதேயும். இதோ உமது ல்கேக
ஒழுங்கின்பிரகாரம், ஒன்றும் ஒளியாமலும் குறை
க்காமலும் உள்ளபடியே சகலத்தையும் சங்கீர்த்த
னம் பண்ண ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். வெட்கத்
தாலும், பசாசின் சோதனையாலும் நான் தேவ
துரோகங் கட்டிக்கொண்டது போலவே, என் பா
வத்துக்குப் பங்காளிகள், என்னால் கெட்டுப்போன
வர்களும், மோசம்போயிருக்கக் கூடுமானதால், ஆ
என்னேச சேசுவே உமது ஐந்து திருக்காயத்தை
க்குறித்து, என்னையும் அவர்களையும் இரட்சியும்.
மிகவும் இரக்கமுள்ளதாயே எங்களுக்காக வேண்
டிக்கொள்ளும்...

தலையானபசாசினாலோசனை! மோகபாவம்

அர்ச். மரிய ஆகிர்தம்மாள் கண்டெழுதிவைத்த
பலகாட்சிகளில் ஒன்றாவது:—

மனுக் குலத்தை யிரட்சிக்க கர்த்தர் பிறந்தபின்
நரகவாசிகளாகிய பசாசுகளெல்லாம் தலையான ப
சாசண்டையில் நரகத்தில் கூடி இனிமேல் இரக்ஷ
ண்ணிய மார்க்கம் எளிதாய்விட்டபடியால், முன்
போல லேசாய் மனுஷரை நரகில் விழப்பண்ணக்
கூடியதல்லவே, விசேஷமாய் என்ன பிரயத்தனஞ்
செய்தால் மனுஷரை மோசம் போக்கலாம் என
ஆலோசித்தபோது, கிறீஸ்து வேதத்தைப் புறட்
டல், பிரிவினைகளையும் பதிதரையும் கிளப்புதல், குடி
வெறி, பொருளாசை இப்படி ஒவ்வொரு பசாசு
ஒவ்வொன்றைச் சுட்டிச் சொல்ல, வேறோர் பசாசு
காமம், அல்லது மோகம் ஒன்றினால் எல்லாரையும்
மோசம் போக்கி விடலாம். பலத்திலும் கல்வியிலு
ம் செல்வத்திலும், சிறந்தவர்களையும், எல்லோரை
யும், காமத்தினால் கைவசப்படுத்தி விடலாம், மழை
த்துளியைப்போல, அளவில்லாமல் பூமியினின்று நர
கத்தில் விழுமனிதரைப் பார்த்தால், மோகபாவத்

தால்அல்லாமல் மற்றப்பாவங்களால் விழும் பாவிக
ள் கொஞ்சமல்லவோ? இதில் ஆசைவைக்கும்படி
யான உபாயதந்திரங்களையெல்லாம் நாம் நினைத்துச்
செய்தால் வெற்றியுண்டாகும் என்கவே, பேய்களெ
ல்லாம் சந்தோஷித்துக்கூத்தாடி, தலையான பசாசும்
அதை ஆம் என்று அங்கீகரித்து, இதோ நான்
அதற்கு சில தந்திர உபாயங்களைச் சொல்லுகிறே
ன், கேள்:—ஆரம்பத்தில் பாவமில்லாததும் பாவ
மெனத் தோன்றாததுமான அற்ப சிநேகப் பற்றுத
ல்கள் பார்த்தல், சிரித்தல், பரிகாசித்தல், கொடுத்
தல் வாங்குதல் முதலிய இவை போன்ற வைகளை
மாத்திரம் செய்யப்பண்ணு; அதன்பின், ஆண்டவர்
எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கும் ஐஸ்வரியமாகிய
நாணத்தைக் குறைக்கவும் நீக்கவும் பார். இதற்
குபாயமேதென்றால் சகோதர அன்பென்றும் சங்
கை யென்றும் சாதி முறையென்றும் நடை உடை
நல்ல நாகரீக மென்றும் பலவிளையாட்டுகளை உண்
டாக்கி, போகவர பேச உலாவ, உல்லாசிக்கப் ப
ண்ணி, நாணம் அழியும்படி பெண் பிள்ளையை பழ
க்கி விட்டால், நீ அகன்றுபோனாலும் தீ முன்வை
த்த வைக்கோல்போல அவர்கள் காமத்தால் வெந்து
கெட்டுப் போவார்கள். என்னால் முன் ஏவப்பட்
ட கல்விமான்கள் தேனைப்போல இன்பமாய்ப்பா
டிய சிற்றின்பப் பாட்டுகளைப் பாடவும் கேட்கவும்
செய்; இன்னம் புறத்தியார் செய்த குற்றத்தையும்
நீசப்பாவத்தையும் அவரவர் கூடிப்பேசவும் கேட்க
வும் செய்வாயானால் இவர்களுடைய நாணமும் பய
மும் குறைந்து, ஒழிந்துபோம்; பாவமறியாதவரு
ம் அறிந்து பாவம் எளிதாய்ப்போம். மேலும் பா
வத்துக்கு உடன் படாதவர்களிடத்தில் ஒருமுறை
மாத்திரம்! ஒருவிசை மாத்திரம் என்று சொல்லி
அடிக்கடி சோதித்து வந்தால், ஒரு முறை பாவத்
தில் விழ சம்மதிப்பார்கள். பின்பு ஒருமுறை கண்
ட இன்பத்தினால், மலையில் நின்று உருண்டு வரும்

கல்லானது வாவாவிரைவாய் உருளுமாப்போல ஒரு
பாவத்திலிருந்து மறுபாவத்தில் விழுந்து புரளு
வார்கள். பாவத்தை விட்டு விட்டாலும், பழக்கத்
தையும், ஸ்நேகத்தையும், விட்டுவிடாதிருக்க ப
பண்ணு. புருஷன் பெண்சாதிக்குள் கோபமும் ப
கையும் விளையச்செய்து பிரித்து வைத்தால், ஒரு
கொம்பி லிருந்து விழுந்த பூங்கொடியானது, அண்
டையிலிருக்கும் மறுகொம்பில் படருவது போலப்
புறத்திலே காமத்தை யிச்சித்து பாவங்களைச் செ
ய்வார்கள். இப்படி யெல்லாஞ் சோதித்தும் பாவக்
கிரியையைக்கட்டிக்கொள்ளாமல் பெருமைசிறுமை
யை நினைத்து அஞ்சுவார்களானால், இவர்கள், மன
தில் இச்சையினாலும் ஆசையினாலுமாவது கெடும்
படிச்செய்; வேர்காய்ந்த பின்பு மரமெல்லாம் கெடு
வதுபோல் ஆசையிலிருந்துபின் கிரியைக்கு இழு
த்து முடிப்பது எளிதாகும்......இப்படி தீயான
பசாசு சொல்லிக் காட்டினது.

ஆண் பெண் சிநேகப்பற்றுதல்.

சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள வளாயிருந்
த அர்ச். தெரேசம்மாள் தான்நரகத்தில்விழஇருந்த
காரணத்தை யெழுதிவைத்தாள். தனது உறவிலுள்
ளஓர் மனுஷனை சிலவிசை கண்டுபேசுவதாயிருந்த
பின், மெள்ள மெள்ள, ஸ்நேகம் பலத்து, பாவ
நோக்கம் ஒன்றுமே இல்லாதிருந்தலும் பலமுறை
காணவும், நெடுநேரமிருவரும் பேசவுமாகி, இதனால்
தனது வாழ்க்கையான செபதபங்களைக்கொஞ்சமா
ய்விட்டு மறந்து, அவனைக்காணவும், பேசவும் பல
முறை ஆசித்து, ஸ்நேகம் வர்த்தித்து வரும்போது.
இரக்கமுள்ள கர்த்தர் ஓர் நாள் இவளுக்கோர் கா
ட்சி கொடுத்து, நரகத்தைத் திறந்து காண்பித்து
இந்த ஸ்நேகத்தை பசாசு உண்டுபண்ணுவித்ததா
கவும், அதில் இப்போது பாவமில்லாதிருந்தாலும்,
மகா பாவம் விளைவது நிச்சயமாதலால், பசாசான
து, அவளுக்கு நரகத்தில் ஓர் விசேஷ ஆக்கினை

ஸ்தலம் ஆயத்தம் பண்ணுவதாயுங் காண்பித்தருளின
றியே, நரகத்துக்குப்போய் தனக்கு நேரிடவிருந்த
நரகாக்கினையைப் பட்டநுபவிக்கவும் கட்டளையிட்
டமையால்; அப்படியே, அந்தம்மாள் நரகாக்கினி
யில் விழுந்து, பட்ட பாடுகளின் கடினத்தை தன்
னால் கூடியமட்டும் விரிவாய் எழுதிவைத்திருக்கின்
றாள். "இவை சம்பவித்துஆறுவருஷம் கடந்துபோ
ன போதிலும், நான் நரகத்திற்பட்ட பாடுகளை நி
னைத்திப்போ தெழுதும்போது, என் இரத்தமெல்
லாம் சில்லென உறைந்துபோகிறது'' என்கிறாள்;
மேலும் சர்வேசுரன் தனக்குச் செய்த மகா உப
காரத்துக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணிவந்த
துமல்லாமல் ஆண்பெண்கள் பல முறை தனித்து
ச்செய்யும் சம்பாஷணைகளிலும் இவ்விதஆபத்தான
சிநேகப்பற்றுதல்களிலும் பசாசின் தந்திரக்கண்ணி
யிலும் நின்று நீங்கும்படி வெகுவாய்ப் புத்தி சொ
ல்லுகிறாள். ஆண்களும் பெண்களும் பசாசின்கண்
ணியிலகப்பட அந்தரங்கசம்பாஷணை ஓர்முக்கிய வ
ழியாமே, ஆதலால் பாவமில்லை பாவமில்லை யென்
று பின் பசாசின் கண்ணியிலகப்பட்டு மோசம்போ
காமல் அந்த பற்றுதல்களை விலக்கக்கடவோம்.

தியானி:—ஆ! நரக ஆலோசனைகளையும் பசாசின்
மோச தந்திரங்களையும் சோதனைகளையும் இப்போ
து கண்டறிந்தேன். என் சர்வேசுர சுவாமி உமக்கு
நன்றியறிந்த தோத்திரம் உண்டாகக் கடவது. இ
தற்பாவமில்லை அதிற் குற்றமில்லை யென்று பேச
ஆரம்பித்தே மோசம்போனேன். ஆத்துமாக்களின்
பேட்டறத்தின்மேல் மட்டற்ற ஆவலுள்ள கர்த்தரே.
அர்ச். தெரேசம்மாளை வெளிக்க, ஆபத்துகள் பற்
றுதல்களினின்று கை தூக்கி இரட்சித்து, நித்திய
மோட்ச பேரின்பத்தை அடையப்பண்ணியதுபோ
ல அடியேனையும் கிருபைக்கண் கொண்டு நோக்கி.
பாவச்சமையங்களையும் வீண்ஸ்நேகப் பற்றுதல்க
ளையும் நீக்க, உதவிபுரிந்து இரட்சித்தருளும் சுவாமி.

மூன்றாவது

தியானத்தினால் மோக்ஷத்துக்குப் போ.

நீ உன் துராபாச மயக்கத்தால் இழந்துபோன மோக்ஷ பேரின்பம் எத்தன்மையானதென்று சற்றே ஆராய்ந்துபார். கர்த்தர் கிருபையால் மோக்ஷ மாட்சிமையைத் தரிசித்த சில மகாத்துமாக்கள் சொல்வதைக் கேள்:

கண்டாலும் விவரிக்கத்தக்கதல்ல

தம்மைச் சிநேகிக்கிற வர்களுக்கு சர்வேசுரன் ஆயத்தம்பண்ணி யிருக்கிறவைகளைக் கண் கண்டதுமில்லை, செவி கேட்டதுமில்லை. மனிதனுடைய இருதயம் உணர்ந்ததுமில்லை யென்று மாத்திரம், உயிரோடு மோக்ஷ ராச்சியத்துக்குப் போய்வந்த அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் எழுதிவைத் திருக்கிறார். உலகில், அதனோடு இணைபாக்கக் கூடியதொன்று மில்லை. விவரித்துரைக்க பூலோக பாஷையில் வசனமுமில்லை. வார்த்தையுமில்லை. ஆயினும் ஆண்டவர் ஒருவாறு சிலருக்கதை அறிவிக்கச் சித்தமானார்.

மோக்ஷ மாக்ஷிமை! அருளப்பர் காக்ஷி!

அர்ச் அருளப்பர் காக்ஷி ஆகமத்தில் எழுதிவைத்திருப்பதாவது:— அதின் மதில் வச்சிரக் கல்லால் கட்டப்பட டிருந்தது. நகரமே வெளில் தெளிந்த பளிங்குக்கு ஒப்பான சுத்த[illegible] தங்கமாயிருந்தது. நகரத்து மதில்களின் அஸ்[illegible]வாரங்கள் விலையேறப்பெற்ற சகலவித இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது...1-வது வச்சிரக்கல்லும் 2-வது நீலக்கல்லும். 3-வது வயிரக்கல்லும், 4-வது மரகதக்கல்லும், 5-வது கோமேதகக்கல்லும். 6-வது பதுமராகக்கல்லும், 7-வது சுவர்[illegible] ரத்தினக் கல்லும், 8-வது படிகப் பச்சைக்கல்லும், 9-வது புஷ்பராகக்கல்லும், 10-வது வைடூரியக்கல்லும், 11-வது, செவ்வந்திக் கல்லும், 12-வது சந்திரக் கல்லு

மாயிருந்தது....ஒவ்வொரு வாசலும் ஒரே முத்துக்கல்லாயிருந்தது. நகரத்தின் பெருவீதியும் தெளிவுள்ள கண்ணாடிபோன்ற சுத்தத் தங்கமாயிருந்தது. அதிலே தேவாலயத்தை நான் காணவில்லை. சர்வ வல்லமையுடைய கடவுளாகிய ஆண்டவருஞ் செம்மறிப் புருவையானவருமே அதின் ஆலயமாயிருக்கிறார்.

பிரகாசம்.

நகரத்தை பிரகாசிக்கும் சூரியனும், சந்திரனும் அதற்கு வேண்டியதில்லை. சர்வேசுரனுடைய மகிமையே அதைப் பிரகாசித்தது, செம்மறிப் புருவையானவர் அதற்குத் தீபமாயிருக்கிறார்

வாசஸ்தலம்.

அப்போது சிங்காசனத்திலிருந்து ஒரு குரலொலி உண்டாகி, இதுவே சர்வேசுரனுடைய வாசஸ்தலம், அவர் அவர்களோடு வாசம்பண்ணுவார். அவர்களும் அவருடைய சனங்களாயிருப்பார்கள். சர்வேசுரன் தாமே அவர்களோடே கூட இருந்து அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார் என்றது.

அழுகை, துன்பதுரித, மரணமுமில்லை.

அவர்களுடைய கண்களில் நின்று கண்ணீர் யாவையும் சர்வேசுரன் துடைப்பார். இனி, மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அழுகை சத்தமுமில்லை, எந்த நோக்காடு[illegible]ல்லை. பசி அடைவதுமில்லை, தாகமடைவதுமில்[illegible].

தியானி:— [illegible]யோ! என்ன செய்து கொண்டேன். என் ப[illegible]ல் எல்லாத்தை யிழந்து போனேன்! பூ[illegible]ல உற்பத்தியாகி மண்ணாய்ப் போகும், உலோ[illegible]களாகிய காசு, பணத்தையும், பொன் வெள்[illegible]யையும் எவ்வளவோ பிரயாசையோடே சம்பா[illegible]க்கிறேன்! எவ்வளவோ காருண்யத்தோடு கா[illegible]ற்றுகிறேன். ஆனால் நித்திய மோக்ஷபரின் [illegible]த்தை யெவ்வளவோ அற்பமாய் மதி

த்து சிற்றின்ப சுகத்துக்காக இழந்துபோனேனே!
சிலகாலம் பசிநாகம், வறுமை, சிறுமை, துன்ப துரி
தம்படாதிருக்கத் தக்கதாக, ஒருவித துன்ப துரி
தமு மில்லாத மோக்ஷ பேரின்பத்தை யிழந்து
போவேனே! ஆ! சுவாமி, இனிமேல் இப்படி
மோசம் போகமாட்டேன். இந்த நிற்பாக்கியத்தி
னின்று அடியேனை இரட்சித்து எப்போதும் உமது
இஷ்டப் பிரசாதத்தில் நிலைக்கப் பண்ணியருளும்.
என் அன்புக்குரிய கர்த்தரே, அடியேனும்மையொரு
போதும் விட்டுப் பிரியாதிருக்கப் பண்ணியருளும்.
உமக்காக உயிரையும் மற்றெல்லாவற்றையும் இழ
க்க ஆசையாயிருக்கிறேன்...

தெய்வ திருமுகதரிசனம்

தீயோர் நரகில் அநுபவிக்கும் மற்றெல்லா ஆக்
கினைகளிலும் சர்வேஸ்வரனுடைய திருமுகதரிச
னையைக் காணாததே கொடிய வேதனையாவது போ
லவே, மோக்ஷவாசிகள் பரலோகத்தில் அவரைமுக
முகமாய்க் கண்டு தரிசிப்பதுவே மற்றெல்லாப் பா
பாக்கியங்களிலும் மேலானது. இதுவே அவர்க
ளை ஆனந்த சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கப் பண்ணு
கிறது. நாமடையும் சகல மோக்ஷ சம்பாவனையு
ம், தேவன் (Deus) என்னும் ஈரசைச்சொல்லில் அ
டங்கியிருக்கிறது, என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனி
த்திருக்கிறார்.

பூலோகத்திலேயே கர்த்தரின் சோதிப் பிரதாப
மகிமையைக் காண விரும்பிய [illegible] தரேசம்மா
ளுக்கு அவர் அன்போடு த[illegible]களில் ஒன்றை
மாத்திரம் மோக்ஷத்தில் ஒளி[illegible]ம்சோதிப் பிரகாச
வடிவோடு காண்பித்த க்ஷண[illegible], அதைக் கண்
டு ஆனந்தத்தால் பூரித்து சரீர[illegible]நிலைதைத் தாங்க
மாட்டாமல் மயங்கி மூர்ச்சையாய் வி[illegible]ழுந்தாட்.

இப்படியே இரட்சகர், மலையில் [illegible] மறுரூபமான
போது அவர் திருமுகமும் சர்வாங்கமு[illegible]ம் மகிமை

சோதிப்பிரதாப மகிமையையுங் கண்ட அர்ச். பேது
ரு அப்போஸ்தலர் சந்தோஷசாகரத்தில் அமிழ்
ந்தினவராய், அதையொருபோதும் விட்டு பிரியா
திருக்கத்தக்கதாக, ஆண்டவரே யிங்கேயே கூடா
ரம் அடித்திருப்போமாக என்று கூவினார்.

அருளப்பர் அடைந்த திருமுக தரிசனை

இதோபரலோகவாசல் திறக்கப்பட்டு அவர் என்
னுடனே பேசி இங்கே ஏறிவா என்றார். அப்பொழு
து இதோபரலோகத்திலொரு சிங்காசனம் வைக்க
ப்பட்டு அந்த சிங்காசனத்தில் ஒருவர் உட்கார்ந்தி
ருந்தார். அவரோ பார்வைக்கு வச்சிரக்கல்லுக்கும்
கோமேதகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார். மரகதம்
போலத்தோன்றுகிற வானவில்லு அவர் சிங்காசன
த்தைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது......

மோக்ஷவாசிகள் ஆர்!

சகல சாதிகளிலும் கோத்திரங்களிலும், தேசத்
தார்களிலும் பாஷைக்காரரிலுமிருந்து ஒருவனும்
எண்ணக்கூடாததுமான திரளான கூட்டமாகிய ச
னங்கள் தூய வஸ்திரந்தரித்துத் தங்கள் கைகளில்
குருத்தோலைகளையும் ஏந்திக்கொண்டு சிங்காசனத்
தின் முன்பாகவும் செம்மறிப்புருவையின் சமுகத்
திலும் நிற்கக் கண்டேன்.

என்ன செய்கிறார்கள்!

[illegible]சம்மனசுகளும் மற்றெல்லாருமாக சூழ்ந்து நின்
று...முகங்குப்புற விழுந்து சர்வேசுரனைத்தொழுது
ஆமென், எங்கள் சர்வேசுரனுக்கு அநவரத கால
மாய் ஸ்துதியும், நன்றியறிந்த தோத்திரமும் மகி
மையும் உண்டாவதாக. ஆமென். என்பார்கள். மே
லும், சர்வ வல்லமையுள்ள ஆண்டவராகிய சர்வே
சுரன் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர்!! என்று சொல்லிக்கொ
ண்டிருந்தார்கள்......அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய
செபங்களாகிய தூப வர்க்கங்களின் புகை சம்மன

சுவின் கையில் நின்று சர்வேசுரன் சமுகத்தில் எழும்பினது.

எப்படி மோக்ஷம் சேர்ந்தார்கள்.

என்னைநோக்கி, தூய ஆடை அணிந்தவர்கள் யாவர்கள், எங்கிருந்து வந்தவர்கள் என்று என்னைக் கேட்டார். அதற்கு நான், என் ஆண்டவரே; இதை நீரே அறிந்திருக்கிறீரென்று சொல்ல, அவர் பிரத்தியுத்தாரமாக, இவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்கள், இவர்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைச் செம்மறிப் புருவையானவருடைய இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுத்தவர்கள். ஆனபடியால் இவர்கள் சர்வேசுரனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக இருந்து இரவும்பகலும் அவரைச் சேவிக்கிறார்கள்... இவர்கள் இனி பசியடைவதுமில்லை...

தியானி:—ஆ! சுவாமி என் அறிவீனமும் புத்தியீனமும் எவ்வளவோ பெரிது! துன்பதுரிதம் நிந்தை அவமானங்களில் மறைந்திருக்கும் விலைமதிக்கப்படாத மாணிக்கத்தை இப்போதல்லோ கண்டு பிடிக்கிறேன். வறுமை சிறுமையையும், ஏழை எளியவர்களையும் இகழ்ந்து தள்ளினேன். இதோ அவர்கள் இந்தச் சிலுவையைச் சுமந்ததினாலேயே பரலோகத்தில் முடி சூட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள்! தரித்திரத்தை வெறுத்து மேன்மைப் சிலாக்கியமாய் ஜீவிப்பதற்காகவும் பசி தாகமில்லாதிருக்கவும், சிற்றின்ப சுகத்துக்காகவும் பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேன். இதோ அநவரதகால நித்திய பேரின்பத்தை இழந்தேன்! ஆ! எத்தனையோபேர், போய்ச் சேரும் நித்திய பரகதியில் நானும் போய்ச் சேர்வேனோ! என் கர்த்தரே அவர்களோடு, உமது சந்நிதானத்தில் உம்மை ஆர்ப்பரித்து துதித்து ஸ்தோத்திரிப்பேனோ? அல்லது நித்திய நரகாக்கினியிற் கிடந்து தூஷணித்து துவேஷிப்பேனோ? இல்லை ஆண்டவரே இப்படி யாகாதிருக்கக் கடவது. என்னை சேசுவே உம்மைவிட்டுப் பிரிவதில்லை! என்

பெற்றோர், சுற்றத்தார், பிள்ளை, புருஷன், இஷ்டர் ஆராவது என்னைவிட்டு சற்றே பிரிந்து அந்நிய தேசத்துக்குப் போகும்போதும் அல்லது மரித்து அடக்கஞ் செய்யக்கொண்டு போகும்போதும், ஐயோ! என்னை விட்டுப்போகிறாயோ! உன்னை எப்போகாண்பேனோ என்றலறி உயிர்மாய்க்கிறேனே. ஆ! சுவாமி நித்தியகாலம் உமது திருமுக தரிசனத்தைக் காணாமலெப்படி ஜீவிப்பேன்! இல்லை ஆண்டவரே இதோ என் ஆத்துமத்தையும் சரீரத்தையும் சகல அவயவங்களையும் உமது கரங்களில் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். ஆண்டவரே உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலாகும். உமக்கேறாத ஆசாபாச பற்றுதல் வீண்ஸ்நேகம் ஆபத்து சிந்தனை கிரியைகளை யெல்லாம் விலக்கியொழிக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். இதோ இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத் தொட்டியில் கட்டி நிற்கும் உமது திருஇரத்தத்தில் என் கை,கால்,சரீரம்,ஆத்துமத்தையும் கழுவப்போகிறேன். இனிமேல், உமக்குத் துரோகஞ் செய்யுமுன் என் உயிரைப் போக்கிவிடும். அர்ச். மரியாயே, எனக்காக இப்போதும் என் மரண நேரத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளும்...

சம்பாவனை.

சர்வேசுரனுக்காகப் பட்ட பாடுகளுக்கும், துன்ப வருத்தங்களுக்கும், செய்த புண்ணிய தவக்கிரியைகளுக்கும் சகலரும் ஒன்றுக்கு [illegible]று ஆயிரமடங்காக அளவிறந்த சம்பாவனை [illegible]டைவார்களென்று சர்வேசுரன் அளித்திருக்கும் [illegible]ர்த்தைப்படி மோக்ஷத்தில் நிறைவேறும். ஆத்[illegible]மும் சரீரமும் அதனின் சம்பாவனையை அடைய[illegible] ஆத்துமமானது அறிவில் பூரணப்பட்டு, புத்தி [illegible]ம் மனது,ஸ்திர[illegible]ட்டு வழுவா வரத்துடன் நா[illegible] தோஷங்களை யநுபவிக்கும். சரீரமான[illegible] பாவ[illegible]தால் ஆதாமிழந்த உன்னதவரங்களை ய[illegible]

(1) அட்சயம் என்னும் வரத்தால் அன்னபானம்
டபிதாகம், நோவு, சாவு அற்றுப்போகும்.

(2) பிரகாசம் என்னும் வரத்தால் சூரியனிலும்
அதிக காந்தியாய்ப் பிரகாசிக்கும். இப்படியே முன்
மோசேஸ் மலையினின்று இறங்கி வந்தது முதல்
அவன் முகம் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்
டிருந்தது.

(3) இலகு என்னும் வரத்தால் சம்மனசுக்களைப்
போல பரமண்டலத்திலிருந்து பூலோக மெங்கும்
ஒரு நொடிப் பொழுதினுள் வரப்போகக் கூடிய
தாகும்.

(4) சூக்ஷம் என்னும் வரத்தால் சரீரமிருந்தும் இ
ல்லாததுபோல, கல், மலை, சுவர், முதலிய கண்டி
ப்பான வஸ்துக்களையும் ஊடுருவிச் செல்லும். இன்
னும் வேறிரண்ணிறந்த வரப்பிரசாதங்களை அடை
யும்.

விசேஷ சம்பாவனை.

இவ்வாறு சகல மோக்ஷவாசிகளும் எண்ணிறந்த
சம்பாவனைகளை யடைந்து சந்தோஷ சாகரத்தில்
மூழ்கி யெல்லோரும் திருப்தியா யிருந்தபோதிலும்,
எல்லோருக்கும் ஒரே அளவாயும் விதமாயு மிராது.
வேதத்துக்காகப் பாடுபட்ட அப்போஸ்தலர், வே
த சாட்சிகள், கன்னிமையை அற்ப பழுதறக் காப்
பாற்றியவர்களும், அதற்காக உயிரை முதலாய்க்
கொடுத்த[illegible]களும், கற்பைக் காப்பாற்றுவதற்காக,
துன்ப து[illegible]கமும், நிந்தை அவமானமும் அநுபவித்த
வாலிபர், [illegible]ல்யாணக்காரரும், தனிவாசஞ் செய்த
தபசிகளு[illegible] துறவாத்தோரும், மற்றும், பலரும் வி
சேஷ ம[illegible]மையையும் சம்பாவனையையும் அடைவா
ர்கள். [illegible]வரவர் விதைத்ததுக்குத்தக்கதாக, அதிகம்
[illegible]த்தவர்கள் அதிகமும் கொஞ்ச[illegible]விதைத்தவர்
கள் கொ[illegible]சமும் அறுப்பது போலவே, பூலோகத்
தி[illegible]செய்யும் புண்ணியங்களுக்குத் தக்கதாக

வே மோக்ஷத்தில் [illegible]ரவனை யிடைப்படுதென்னும்
ஒரு நக்ஷத்திரத்தின் [illegible]காசத்தைப் பார்க்கிலும்
வேறொரு நக்ஷத்தி[illegible] அதிக சோதிப் பிரகாசமு
டையதாயிருப்பது[illegible]ப்போல மோக்ஷவாசிகளுக்கு
முண்டாகு மென்[illegible]த்தைத் தரிசித்து வந்
த அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் [illegible]மொழி[illegible] வை
த்திருக்கிறார்.

கற்பு, கன்னிமையின் விசேஷ மாக்ஷிமை

பன்னிரு அப்போஸ்தலரிலும் அர்ச். அருளப்பர்
கன்னிமை குன்றாத மாசற்ற சீஷனாயிருந்தமை
யால் "கர்த்தரால் விசேஷவிதமாய்ச் சிநேகிக்கப்
படவும் "கர்த்தரால் சிநேகிக்கப்பட்ட சீஷன்" என்
னும் பெயரிட்டழைக்கப் படவும் கர்த்தர் மரிக்கி
றதுக்கு முந்திய தினத்தில் மகா பட்சத்தின் அ
டையாளமாக அவர் மார்பில் சாய்ந்திருக்கவும் சக
ல அந்தரங்கங்களையுமறியும் உற்ற சிநேகிதனாகவும்
பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் உலகமுடியுமட்டு
ம் உள்ளதும் உண்டாவதுமான சகல அந்தரங்கங்
களையும் பின்சம்பவங்களையும் கண்ணாற் கண்டு கா
ட்சி ஆகமத்தில் எழுதிவைக்கப் பேறு பெறவும்
கன்னியர்க் கரசியாகிய தேவமாதாவின் காவலரா
கவும் பிள்ளையாகவும் ஏற்படுத்தப்படவும் பாத்திர
ரானதுபோலவே, கன்னிமையைப் பழுதறக்காப்
பாற்றியவர்களும் கற்பை பூரணமாயநுசரித்த கல்
யாணக்காரர், வாலிபர், ஆண் பெண்ணாகிய ஸ்திரீ
பூமான்களான அர்ச். செசிலி, ஆக[illegible]ஸ் ஆகந்தா
தெக்கிளா தெரேசா ஸ்தனிஸ்லாஸ் [illegible] கோஸ்கா,
லூயிஸ்கொன்சாகா பிராஞ்சீஸ்குஸ் [illegible] சவேரியார்
முதலியவர்களும் அவர்களைக்கண்டு ப[illegible] கண்,
காது, ஐம்பொறி அடக்கம் காத்து [illegible]னும்
விலைமதிக்கப்படாத [illegible]ரோசாப்புஷ்பத்தை [illegible]யுமா
சனுகாம[illegible] கைபட[illegible]வாடாமலும், கா[illegible]
வர்கள் [illegible]புத்தை வி[illegible]வதற்காக, முகம், வை
சரீர [illegible]ணைகள் கெடு[illegible], அந்தக் கேடாக்கிக

கொண்ட அர்ச். ரோஸ் [illegible]மா வைப்போன்ற
மற்றெல்லோரும் கன்னி[illegible] காசாகிய கர்த்த
ரிடத்தில் விசேஷ பட்சத்[illegible]யும் சம்பாவனையை
யும் அடைவார்கள். இராசாக்[illegible]டைய மந்திரி பிர
தானிகள், அவர்கள் [illegible] பிரியாத்துணை
யாய் எ[illegible] எங்கும் செல்வதைப்போலே
[illegible]ரும் கர்த்தரின் பிரியாத் துணைபோல் அவ
ரருகில் நிற்பதையும், போவதையும் வருவதையும்
அர்ச். அருளப்பர் கண்ட காட்சியில் சொல்லியிரு
க்கிறார் 'சீயோன் பர்வதத்தில் செம்மறிப்புருவை
யைச் சூழ்ந்து நாற்பதிநாயிரங் கன்னியர் போகிற
தைக் கண்டேன்,' என்கிறார். தனிவாசஞ் செய்து
மனுஷசகவாசம் சம்பாஷணையை விலக்கினவர்
கள் சர்வேசுரனோடும் அவர் திருத்தாயாரோடும்
சகலசம்மனசுகள், மோக்ஷவாசிகளாகிய அர்ச். ச
வேரியார் அந்தோனியார், முதலிய சகலரோடும்
நித்தியகாலம் சந்தோஷித்து ஆனந்திப்பார்கள்.

தியானி:—என் சர்வேசுரா சுவாமி எவ்வளவோ
காலத்தை நான் வீணாய்ப் போக்கினேன்; எப்படி
யானாலும், கடைசி நேரத்தில் மரணப் படுக்கை
யில் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி மோக்ஷம்
சேரலாம், என்றெண்ணியல்லோ என் மனம்போல
நடந்தேன்! எத்தனையோ பேருக்கிப்படியே அர்
ப்புத்தி சொல்லி மோசம் போக்கினேன்! வேலைக்
குத் தக்க கூலியும் விதைப்புக்குத் தக்க அறுப்பு
மாவ[illegible] மோக்ஷத்திலும் எல்லோருக்கும் ஒ
ரே[illegible] [illegible]பாவனையும் மகிமையுமில்லை யென
இப்போது[illegible]ருகிறேன். ஓ! எவ்வளவோ மோசம்
போ[illegible]ன் போனகாலம் போச்சுது, ஆ என்னே
ச இ[illegible], இனிமேலாவது அடியேன் என் பா
வங்[illegible]குத்தக்க பரிகாரம் செய்து பேறு பலன்
க[illegible]பாதிக்கவும், எ[illegible]தவி [illegible]ந்தருளும்.
[illegible] கன்னிமை யென்[illegible]விலைமதிக்க[illegible]படாத
மாணிக்கத்தின் மாக்ஷிமை[illegible]ய இப்போத[illegible]றேன்!

ஆ! நிர்ப்பாக்கியமாய், நானதை யிழந்து போனே
ன்! மாசற்ற எத்தனையோ பேர் அப்படியேஎன்
னால் கெட்டு இந்த விலையுயர்ந்த பொக்கிஷத்தையும்
மோட்ச சம்பாவனையையும் இழக்கப்பண்ணிவிட்
டேன். ஆயினும், [illegible]ந்தபி[illegible]மகாபரிசுத்த
மான மரியமதலேனாள் பெலாஜியாள், எஜிப்து மரி
யம்மாள், மர்கரீத்த கொர்த்தோனா, அகுஸ்தீனுஸ்
முதலியவர்களின் அடியைப் பின்பற்றியாவது, நடந்
து பழைய பாவச் சமையங்களைமுற்றும் அறுத்தெ
றிந்து, பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கி ஒடுக்கி நடக்க,
இன்றுமுதல் ஆயத்தமா யிருக்கிறேன்.....

........நான் கன்னிமையையும், கற்பையும்,
இதுவரையும், உமது இரக்கத்தாலும் உதவியா
லும் பூரணமாய்க் காப்[illegible]ற்றி வந்திருப்பதால்,
இச்சணமுதல், என் ஆண்டவனே, என் தாயாரே, இ
தோஎன்னை முழுவதும் தேவரீருக்கு ஒப்புக் கொடு
க்கிறேன். தேவரீர்பேரில் அடியேன் வைத்தபக்தியை
க்காண்பிக்கத்தக்கதாக என்கண் காதுகளையும் வாய்
இருதயத்தையும்என்னைமுழுமையும் தேவரீர் கையி
லே காணிக்கையாக வைக்கிறேன். என் நல்ல தா
யாரே, மோட்ச இராக்கினியே. நான்தேவரீருக்குச்
சொந்தமா யிருக்கிறபடியினாலே உம்முடைய உட
மையாகவும் சுதந்தரப் பொருளாகவும் என்னை ஆத
ரித்துக் காப்பாற்றியருளும். ஆமென்சேசு.

நாலாவது.

தியானத்தினால் கல்லறைக்குப் போ[illegible]
நீ நித்திய நரகாக்கினிக்காளானதும், [illegible]
சம்பாவனையையும் பேரின்பத்தையும் இழ[illegible]ல்
லாம் உனது சரீரம் ஒன்றுக்காகவே ஒழிய [illegible]ற
ல்ல. இரவும் பகலும் [illegible]உடலைப் பேணிப்போ[illegible],
பினுக்கி[illegible]குலுக்கி, [illegible]ப சுகங்களைச் சுகித்[illegible]
காமத்[illegible] மூட்டி, பாவா[illegible]கிரமக்களைக் கூட்டி, கடி
வாளம[illegible] குதிரைபோ[illegible] கண்ணற்றகுருட்டைப்

போதும், ஓடியாடி உருண்டு புரண்டு, உல்லாசித்து, அநேகரைக் கெடுத்து, கேட்டின் பாதையிலாக்கி விட்டதெல்லாம், இதற்காகவே! எதுக்காக எவ்வளவு நீசப் பொருளுக்காக, உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் [illegible]ணி[illegible] கேடுகளையெல்லாம் வருத்தி விட்டாயென நன்றாய் அறியத்தக்கதாக, அர்ச். கிரிசொஸ்தோம் முதலிய மகாத்துமாக்கள் சொல்லுமாப்போல கல்லறைக்குப் போய், அங்குள்ள புழுக்களையும் தூசியையும் அசுத்தத்தையும் பார்த்துத் தியானித்து பெருமூச்சுவிடு. அர்ச். பிரான்சீஸ்கு போர்ஜியா வென்பவர் இசபெல்லா இராக்கினிக்கு மந்திரியாகச் சேவித்து வந்தபின், அவள் மரித்து கிரானதா பட்டணத்தில் அடக்கம் செய்ய கொண்டுபோன பெட்டியைக் கல்லறை அண்டையில் திறந்தவுடனே பெட்டியினின்றுபுறப்பட்டதுர்க்கந்தத்தாலும் பயங்கர காட்சியாலும் மற்றெல்லோரும் பயந்தோட, அவர் மாத்திரம் அருகில் நெருங்கி நின்று ஓ! இசபெல்லா இராக்கினியே! யௌவன சொரூபியென உலகெங்கும்கீர்த்திபெற்றவளே, இப்போது உன் அழகெங்கே! வடிவெங்கே! முகவசீகரமெங்கே! உன்னை சூழ்ந்து நின்று புகழ்ந்து மெச்சும் இராச பிரபுக்கள் சேனாதிபதிகளெங்கே, சோதி மயமாய் விளங்கிய உன் சரீரத்தின் முடிவும் இதுவோ! ஐயோ! என்று தியானித்து உலகத்தை துறக்க தீர்மானித்தார்.

ந[illegible]பற்றிய அரசன் மரித்ததைக்காணாத இரா[illegible]குமார னொருவன், அவனை ஒரு முறையாவ[illegible] ஆவலோடு அவன் கல்லறையைத் திறக்க அ[illegible]களையும் புழுக்கள் பூச்சிகளையும், வீசும் து[illegible]ந்தத்தையும், அசுத்தத்தையும் கண்டு, அர[illegible] முடிவும் இதுதானோ, என்று உலக பற்றுதலெல்லாம் அறுத்தெறிந்[illegible]சியானான்.

நீயும், உன் உற்றார் சு[illegible]றத்தார், அல்ல[illegible] உன் பாவ சோதனைக்கேதுவா[illegible] ஆண் பெண், எவரே

னும் மரித்திருந்தால் அவர்கள் கல்லறையைத் திறந்து உற்றுப்பார்ப்பதாக நிதானித்துக்கொள்!

கல்லறையைத் திறந்து பார்.

இப்பிரேதக்குழியைத் திற! இதோபார்! அழகு சவுந்தரியமுடையதா யிருந்ததும், [illegible] ஆவலோடு அடிக்கடி பார்க்க இச்சித்ததுமான இச்சடலம் எப்படி மாறிவிட்டது! உற்றுப்பார்! நிறமாறி, உருபம் வேறாய் விட்டது! முன் ஓர்வித மஞ்சள் நிறமாயும் பின் சுத்தக் கறுப்பாயுமாகி, சர்வாங்கமும் ஊதி அழுகி நாறித் துர்க்கந்தம் வீசுகிறது! மகா கொடிய நாற்றமுள்ள ஓர்வித அசுத்த நீணீர் சர்வாங்கத்திலும் நின்று புறப்பட்டுப் பூமியில் வடிகிறது. பார்! இதோ இதில் நின்று புழுக்கள் கோடாகோடியாய் உற்பத்தியாகி நெளி[illegible]தைப்பார்! உற்றுப்பார்! இதோசில புழுக்கள் நெஞ்சு, கன்னம், முகத்தைப் புசிப்பதைப்பார்! கன்னமும் உதடும் தலைமயிரெல்லாம் பிய்ந்து பிரிந்து துண்டு துண்டாய் விழுகின்றன. எல்லாவற்றிற்குமுன், மார்பும், விலாவும், புழுக்களாற் பட்சிக்கப்பட்டு வெறுமையாகி[illegible]றன! அதன்பின், கண்வாய் முகம், தொடைகள், [illegible]கை, கால், வயிறு, குடல்கள், தோலும் சர்வாங்கமும் பட்சித்தாகிறதைச் சற்றே பொறுமையாய் நின்று பார்! இதோ கடைசியாய் வெறும் அஸ்தியும், எலும்பும், மண்டையோடும் மாத்திரம் மீதியாயிருக்கிறது. புழுக்கள் இப்போது போசனத்துக்கு ஏதுமில்லாமல் ஒன்று மற்றொன்றைச் சாப்பிட்டு எல்லாம் மாண்டு போகின்றன. கோர்த்திருந்த எலும்பும் கொஞ்சத்தில் நெக்குவிட்டு[illegible]பிரிந்து [illegible]தலையோடுவேறு, உடல்வேறு, கால்வேறு, [illegible]றாய் விழுந்து மண்ணுக் கிரையாகின்றன. இவைநா[illegible]ளக்குள், இதோ ஒன்றுமேயில்லை! அவ்வளவு நே[illegible]ர்த்தியாய் [illegible]ணி வளர்த்து கோரிவாரி உடுத்திப் போர்த்தி[illegible] சுகித்து, நீசசந்தோஷங்களை அநுபவித்து வந்த [illegible]சரீரத்தில், ஒரு அவயவமுமில்லை! [illegible]

ம் மண்ணாய் விட்டது ! ஓ! மனுஷனே! நீ மண்ணா
யிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத் திரும்புவா யென நினை
த்துக் கொள், என்ற ஆதி வாக்கியம் நிறைவேறி
விட்டது !

தியானி;—ஓ! என் கர்த்தரே ! என் இரட்சகரே !
வானமே! பூமியே ! என் உற்றார் சுற்றத்தாரே! இ
ஷ்டர் துஷ்ட சிநேகிதரே ! ஓ ! இதென்னகாட்சி !
எப்படிப்பட்ட சம்பவம் ! என்ன மாய்கை ! ஓ !
சடலமே ஓ ! சரீரமே ! உரோசாப் புஷ்பத்தை
ப்போல சிறந்ததும் சவுந்தரிய ரூபமுடையதும்,
சந்திர சூரியனைப்போல பிரகாசித்ததுமான......
உன் முகமெங்கே! கன்னமெங்கே! என்னை இடை
விடாமல் உபாதித்துச் சோதித்து, என் பிரதிக்கி
னைகளையெல்லாம் [illegible]கெடுத்துக் கலைத்து, என் கண்
ணுக்கும், கைக்கும் உடலுக்கும், வினைய மாயமா
யிருந்த சரீரம், ஆ ! என்னமாய்ப்போச்சுது ! புழு
க்கள், அக்கந்த பூச்சிகளுக்கு இரையாகிறதோ !
முகமும் வாயும் நெஞ்சும் வயிறும் புழுத்து நாறு
கின்றதே! ஐயோ! இதற்காகவோ இப்புழுக்கூட்
டுக்காகவோ, கடவுளை மறந்து இகழ்ந்து, கோ[illegible]
குருவிழந்து கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனமும், தேவ
துரோகமும் குடியும் வெறியும், கொலையும் கெல
தையும் செய்து திரிந்தேன்! இந்த நீசப் புழுக்கூ
ட்டுக்காகவோ, மோக்ஷத்தை யிழந்தேன்! நித்திய
நரகாக்கினிக்காளானேன். இந்த நீசசரீரத்தின் இ
ஷ்டத்துக்காகவோ துஷ்டப் பசாசுக் கடிமையா
னேன். இதற்காகவோ, நான் வெயர்வைசிந்திப்
பாடுபட்டுத் தேடிய பணத்தையெல்லாம் பயித்திய
காரனைப்போல் அள்ளியெறிந்து,தர்மதானஞ் செய்
யாமற்போனேன் ! இந்தபுழுக்கூட்டையோ சிங்கா
ரித்து சோடித்து வஸ்திரஆபரணம்தரித்து வாசனை
த்திரவியமெல்லாம் பூசித்திரிந்தேன். இந்த தலை
மயிரையோ கோதிவாரி முடித்து மாலைசூ[illegible] குலுக்கி
த்திரிந்தேன். சுவாமி, போதும், போ[illegible]ம், நான்

புத்தியிழந்து பயித்தியகாரனாய்த் திரிந்ததும் உமக்
கேறாத எண்ணிறந்த துரோகங்களைப் புரிந்ததும்
போதும் ! என் இரட்சகரே. என் சேசுவே, இனி
மேல் பாவம் வேண்டாம்! வேண்டாம்,என்று அர்ச்.
ஜெரோவா. கத்தரீனாளைப்போல நானும் உமது தி
ருப்பாதத்தில் விழுந்து கெஞ்சுகிறேன். [illegible] பாவங்க
ள் மன்னிக்கப்பட்டன,எழும்பி நட என்றமுன் நீர்
எருசலேமில் திருவுளம்பற்றிய திருவசனங்களை,
உச்சரியும்; அல்லது நான் துக்க ஆயத்தத்தோடும்,
நல்ல பிரதிக்கினை உத்தம மனஸ்தாபத்தோடும் என்
பாவங்களை உமது பிரதிநிதியாகிய குருவானவரின்
பாதத்தில் உச்சரித்து அவர்வாயாலந்த ஆறுதலா
ன வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பலனடையப், பண்
ணியருளும் சுவாமி. என் [illegible]ர்த்தரே, உம்மையெல்
லாத்திலும் பார்க்கச் சிநேகிக்கிறேன். இனிமேல்
உமக்கேறாத துரோகம் [illegible]ர்வதைவிட என்னுயிரை
விடவும் ஆசையாயிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட
நிர்ப்பாக்கியம் வந்தேவிடியுமானால் இதோ இப்போ
தே, இவ்விட[illegible]லயே, என்னுயிரைப் போக்கி
விடும். சுவாமி[illegible] உமக்கு சித்தமானால் என்னை சுத்த
[illegible]ாக்க உம்மாலாகும். பரிசுத்த கன்னிகையே பா
விகளுக் கடைக்கலமே பரிசுத்தகன்னிமைகற்பெ
ன்னும் உத்தம பொக்கிஷத்தை நானிழந்துபோ
னபோதிலும், இனிமேலாவது என்னைப் பாதுகாத்
[illegible]து மரியமதலேனாள் முதலிய மற்றனேகரை ஆத
ரித்து நடத்தியதுபோல, நீசனாகிய அடியேனைய
ம் நடத்தி இரட்சித்தருளும்.......

கல்லறையினின் றெழும்பும் ஓர் சத்தம் !

"உன்னைப் போல நானுமிருந்தேன் ! என்னைப்
போல நீயும்ஆவாய் ! ! என்று அன்றென்னும்
மகாத்துமாவான வரைப்போல நீயும் கெட்டதாய்
நினைத்[illegible]கொள். இப்பிணத்துக்குத் தெய்வ, செ
யலால் சற்றே உயிர் வந்தால் இவ்வாறு உன்னைப்

பார்த்து சொல்லும். உற்றுக்கேள்! ஓ! கல்லறையண்டையில் உட்கார்ந்திருக்கும், மனுஷனே! மனுஷியே! நீ சரீரசுகத்தோடிருக்கிறாய்! முகவசீகர சரீர அலங்காரத்தை நாடி பட்டு சரிகை வஸ்திரம், பொன் நகை ஆபரணம் பூஷணம் எல்லாந் தரித்து, தலையைக் கோதி மாலைசூடி, எவர்க்கும் அழகாய் காண்பிக்கத்திரிகிறாய், நல்ல போசனம் உண்டு பொசித்து, இஷ்டரோடு கூடி குடித்து வெறியாகி தகாத புணர்ச்சிசரசபரிகாசத்தில் நாள்போக்கி உன்னையும் மற்றவர்களையும் அசுத்தப்படுத்திவருகிறாய், கண்ணை அடக்காமலும், கையைத்தடுக்காமலும் சிற்றின்பத்தை ஒறுக்காமலும் பாவச் சேற்றில் புரண்டு வருகிறாய், கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனம் சிசுவதை சுபாவத்துக்கு விரோதமான செய்கைகள், முதலிய கனமான கொடுமைகளையெல்லாம் நீ செய்கிறாய், மற்றவர்கள் செய்ய ஏவுகிறாய், மாசற்ற அநேக சனங்களைக் கெடுக்கிறாய், தூது நடத்துவதிலும், புறத்தியாரின் கெட்ட நடத்தைகளைக் கூடிக்கூடிப் பேசுவதில் எத்தனையோ சிறுபிள்ளைகளையும் வாலரையும் நிர்ப்பாக்கியமாய்க் கெடுத்து துர்மாதிரிகை காண்பித்து வருகிறாய், நீசரிலும் கொடியவனாய்ப் பாவத்தையே பலவந்தமாய்ப் படிப்பித்து கோவிலிலும், பரிசுத்த ஸ்தலங்களிலும் பரிசுத்த தேவநற்கருணைக்கு முன்பாகவும், கோவில் சமீபங்களிலும் முன்னும் பின்னும் முதலாய் தகாதபார்வை, பேச்சு, சாடை சயிக்கினை முதலிய பழிவாங்கப் பரலோக மட்டும் அபயமிடுங்கொடுமைகளையெல்லாம் துணிந்து செய்துவருகிறாய். இதெல்லாம் உன்சரீர சந்தோஷத்துக்காகவே. ஆயினும் இதோ சற்றே உற்றுக்கேள். நன்றாய்க்கேள். உன்னைப்போல நானுமிருந்தேன் என்னைப்போல நீயும் ஆவாய். ஆம் இதோ நீ காண்கிற பிரகாரம் செத்துப் புழுத்து நாறுவாய், அதிக செல்வமாய் வளர்த்து போஷித்த காப

பாற்றிய சரீரத்தில் அதிக புழுக்களுண்டாகும். இதை நினையாமலும் தியானியாமலும், ஐயோ நான் கெட்டேன். பசாசுக் கடிமை ஆனேன். என்னோடு எத்தனையோ சிறியோர் பெரியோரையும், நரகில் இழுத்துக்கொண்டு வந்து விட்டேன். நீயாவது இதைநினை:—

தியானி:—என் அன்புக்குரிய சேசுவே, என் இரட்சகரே நீசப்புழுவாகிய, அடியேன் எத்தனையோ விசை உம்மை நிந்தித்து உமது பரிசுத்த கற்பனைகளை மீறி, கொடுமை செய்திருக்க இதுவரையும் எனக்காக காத்திருந்த உமது அளவில்லாத ஸ்நேகத்துக்கு, நன்றியறிந்த தோத்திரம் செலுத்துகிறேன். இப்போது தேவரீர் எனக்குச் சொல்லும் புத்திமதியையும் காண்பிக்கு[illegible] காட்சியையும் நான் கவனிக்கும் போது என[illegible] மதிகேடு எவ்வளவோ பெரிதென்று எண்[illegible]ி எண்ணி என் மனம் புண்ணாகிறது. உமக்கு[illegible]ரோதமாய்க் கலகம் செய்து திரிந்த இக்[illegible] சரீரம் இவ்வாறு புழுத்து புழுக்களுக்கிரை[illegible]குமென்றறியும்போது மட்டற்ற [illegible] பாத்திரமாயிருக்கிற உம்மை [illegible]யாமல் இந்த நீசச்சரீரத்தை இனிமேல் எப்படி ஸ்நேகிப்பேன்? என் அன்பரே, நீர் எனக்காகச் சிந்திய திருஇரத்தத்தால் என் அசுத்த சரீரத்தையும் அதின் அவயவ பஞ்சேந்திரியங்களையும், என்னால் அசுத்தப் படுத்தப் பட்டவர்களையும் கழுவி பரிசுத்தப் படுத்தியருளும். அப்படியே மனஸ்தாபக் கண்ணீரால் நான் எப்போதும் என் ஆத்துமத்தை கழுவிக்கொண்டிருக்கும் வரப்பிரசாதத்தையும் கட்டளையிட்டருளும்.

நீ மரிப்பது நிச்சயம்.

நீ இன்னம் சற்றே நான் சொல்வதைக் கவனித்துக்கேள், நீ மரிப்பது நிச்சயம். உலகத்தில் இன்று பிறந்தபிள்ளை எவ்வளவுகாலம் சீவிக்கும், எப்படியிருக்

கும், எப்போதும் சுகத்தோடோ, வியாதியோடோ, செல்வமாயோ, தாரித்திரமாயோ... இதெல்லாம் சந்தேகம். ஆனால் பிறந்தபிள்ளை இறப்பது தப்பாத சத்தியம். உன் முன்னோர் உற்றார்சுற்றத்தார் உன் இஷ்டர் பாவத்துணைவர் உன் வீட்டிலேயே வசித்தவர்கள் ...ன்னகை வகைவஸ்துக்களை வைத்திருந்தவர்களும் மாண்டுபோனார்கள். நீயும் மரிப்பாய்.

வேளையும் விதமும் அதிசயம்.

எப்படி மரிப்பாய்! வீட்டிலோ, காட்டிலோ கடலிலோ, கரையிலோ பாவஸ்திதியிலோ இஷ்டப்பிரசாதஸ்திதியிலோ, பாவத்தைச்செய்கையிலோ, இதெல்லாம், அதிச்சயம். வேதபுத்தகத்தில் ஆதி ஆகமத்திற் சொல்லப் ப...ருக்கிறபடி ஓனான் என்னும் அஷ்டன் சுபாவத்...க்கு விரோதமான பாவத்தைச் செய்கையிலே... கர்த்தர்சாபத்தால் அவன் உயிர் பிரிந்துபோனது. ...த்தசார் என்னும் அரசன், இஷ்டரோடு குடித்... வெறியாயிருக்கும்போதும், ஒலபேர்னுஸ் எ...ம் கீர்த்திபெற்ற ஜெயவீர தளகர்த்தன் மதுபான...ால் வெறியாகி மோக இச்சையோடு நித்திரை ...ளகை... சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தார் சுபாவத்துக்கு விரோதமான பாவங்களைக்கட்டிக் கொள்ளுகையிலும், நோவாவின் காலத்து மனுஷர், மோசபாவத்தையும் சிற்றின்ப சுகங்களையும் சுகித்து கர்த்தருடைய வார்த்தையை நம்பாமல் பரிகாசிக்கையிலும், மடிந்துமாண்டுபோனார்கள். எத்தனையோபேர் ஆடும்போதும், பாடும்போதும், அவலட்சணக் கூத்துக்களைக் காணும்போதும் குடி, வெறியிலும், சண்டை சச்சரவிலும், விஷக்கடியாலும், வீடு இடிந்தும், தீப்பற்றி யெரிந்தும், கப்பலுடைந்தும், கடல் யாத்திரையிலும் காற்று புசலிலும், மழைவெள்ளத்தாலும், அச்சத்தாலும், பயத்தாலும் ஆயிரக் கணக்கான விதமாய் நாள்தோறும் அழிந்து

போகிறார்கள், ஒவ்வொரு தினமும் ஏறக்குறைய ஒரு லக்ஷம்பேர், ஒரு மணிக்குள் ஏறக்குறைய நாலாயிரம்பேர், மடிந்து போகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவராகிலும் அன்று சாவதாக எண்ணியிருந்ததில்லை, அந்தவிதமான சாவு வருமென்று எதிர்பார்த்து இருந்தவர்களுமல்ல. சென்...பீப்பில்ஸ் பார்க்கில் வருஷக் கடைசியில் டிசம்பர் 31-உ தகாத நாடகமும் வேடிக்கையும் பார்த்து உல்லாசித்துக்கொண்டிருந்த எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கானபேர் சடுதியாய் தீப்பற்றி சாம்பலாய்ப் போனார்கள். அவர்களும் அப்படி சாவதாய் அற்பமும் நினைத்தவர்களல்ல, எனக்கும் அப்படியே சம்பவித்தது. உனக்கும் அவ்வாறே நீ அறியாத தருணத்திலும் வேளையிலும் வி...த்திலும் மரணம் வந்து விடியும்.

வியாதி! உயிரோடு ...ழுத்து நாறுதல்!

தெய்வகிருபையால் ...னக்கு சடுதி மரணம் வராமல், வீட்டிலே... பெற்றோர் உற்றார் கிட்டத்தியிலேயே, ...வியாதியினால் மரிக்க நேரிட்டால் ...எப்படிப்பட்ட வியாதி எவ்வித மரணம் உனக்கு நேரிடுமென்பதைச் சற்றே கேள்: வியாதிகளுக்கோ கணக்கில்லை. ஆனால் துர்ச்சீவியத்தில் நாளிட்டு, சுபாவத்துக்கு விரோதமான பாவ சந்தோஷத்தினால் தங்கள் சரீரத்தைக் கெடுத்து வருகிறவர்களுக்கு உண்டாகும் வியாதிகள் மகா கொடியவை: காசம், க்ஷயம், ஈழை, இருமல், குஷ்டம் வாதம், பக்கவாதம், கட்டி, பிளவை இரணம் முதலிய கஷ்டமான நோயால் வாண்டு மெலிந்து சில வேளை உயிரோடு புழுத்து மரணப் படுக்கையிற் கிடக்கையிலே உயிரே மகாவேதனையாய்த் தோற்றும்:— ஆம் செத்தபின் மாத்திரமல்ல; சீவனோடிருக்கும்போதே சரீரத்தைப் புழுக்கள் அரிப்பதுவு முண்டு. இப்படியே இஸ்பானிய தேசத்து அரசனாகிய இரண்

டாவது பிலிப்பு தனது மரணப்படுக்கையில் தனது
மகனை அருகில் அழைத்து தன்மார்பைக்காண்பித்து
அது அழுகிப் புழுக்கள் சனித்து நெளிவதைக் கா
ண்பித்து, எனது பட்டத்துக்குரிய இளவரசனே
இதை உற்றுப்பார். நாம் மரிக்கும் விதம் இதுவே.
உலக ஆடம்பரமும் சகல மகிமை மாய்கையும் எப்
படி முடிகிறது என்பதைக் கவனித்துக்கொள்
என்று சொல்லிமரித்தான். அந்தியோக்குஸ் எரோ
து, முதலிய பல அரசர்களும் வேறனேகரும் அப்
படியே உயிரோடு புழுவுக்கிரையாகி மரித்தார்கள்.

ஹால் ரயிமுந்தென்னும் பேர் போன பிரபு ஒரு
வன், வேறொரு தாசிமகள் மகா சவுந்தரிய முக
வசீகர முடையவளா யிருக்கிறதைக் கண்டு அவள்
பேரில் தகாத ஆ[illegible]கொண்டு, வர வர மன
தில் ஆசை அதிகரி[illegible]து மதிமயங்கி, சாப்பிட்டா
லும் இளைப்பாறி[illegible]ம் என்ன செய்தாலும் எப்
போதும் இந்த தா[illegible] ஆ[illegible]யோடிருப்பான். இப்படி
யிருக்கையிலே, இவனொ[illegible]நாள் குதிரை மேலேறி
வெளியிலே போகிறபோ[illegible]ள் கோவிலுக்குப்
போகிறதைக் கண்டு, தனது நீ[illegible] ஆசையின் மயக்
கத்தால் சர்வேசுரனையும் கோவிலையும் மற்[illegible]
ளையுஞ் சட்டை பண்ணாமல் குதிரை மேலேறி[illegible]
பிரகாரமே, கோவிலுக்குள் போனான். அங்கிரு
ந்தவர்கள், அதிசயப் பட்டு கோபித்துத்துரத்தினார்
கள். அந்த தாசிமகளானவள் தனதுபேரில் இவ
னுக் குண்டான ஆகாத பட்சத்தினாலே இவன்
ஒரு பயித்தியகாரன் போலே திரிகிறானென்று
அறிந்து ஒருஉபாயம் பண்ணினாள். ஓர் நாள் அவ
னைத் தனியே ஓர் ஸ்தலத்தில் அழைப்பித்து தன
து மார்பைத் திறந்து, அதிலே புறப்பட்டிருந்த
விப்புருதியினாலே உண்டான மகா பெரியபுண்ணை
யும் அதில் நின்று புறப்படுகிற நாற்றத்தையும், நக
ருகிற புழுக்களையும் காண்பித்து இதை நன்றாய்
பாரும்! இந்த நாற்றத்தை முகரும்! நீர் சர்வேசு

[illegible]ள்பேரிலே பட்சம் வையாமல் இந்தப் பூச்சிக
ளும் சிழுமுள்ளதின்பேரில் உமது பட்சமெல்லாம்
வைக்கலாமோ? இதற்காக ஓர் பயித்தியகார
னைப்போல திரியலாமோ என்று புத்தி சொன்னாள்.
உடனே அவன், அவளுடைய முகவசீகரத்தால்
மோசம் போனதை யறிந்து அவள்சரீரத்தில்உள்ள
புழுக்களைக் கண்டு புத்தி தெளிந்து உலோகத்தை
வெறுத்து தனது பாவங்களுக்காக கடின தபசு
செய்து சாகிற மட்டும் தனது பட்சமெல்லாம்
சர்வேசுரன் பேரிலேவைத்து உர்ச்சியசிஷ்டவனாய்
மரித்தான். மனுஷர் உயிரோடிருக்கும் போதே
சரீரத்தில் விசேஷமாய் வாய் முதலிய பலஸ்தலங்
களில் திரளான அநேக சிறுபுழுக்களிருந்து சீவிப்ப
தாக வயித்தியசாஸ்திரிகளிப்போது சொல்லுகிறா
ர்கள். ஆதலால் நீயும், உன் சரீரம் நிச்சயமாய் புழு
க்களுக் கிரையாகு மென்பதை இக்கல்லறையிற்
கண்டபின் நீசச்சரீர ஆசாபாச சிற்றின்ப சிநேகத்
தையும் புழு[illegible]ள் [illegible]டுள்ள பற்றுதலையும் விட்டு
விலகு.

1159 5/

மரணப்படுக்கை ஆபத்துகள்.

எவ்வித வியாதியானாலும் சரி, கடைசியாய் அது
அதிகரித்து இன்று, நாளை தீர்ந்துபோ மென்று
வைத்தியர் [illegible]தெல்லாம் வியர்த்தமாகி
[illegible]யற்று, பலர் அடிக்கடி வந்துபார்ப்பதும்
அவர்கள் முகக்குறியும் உனக்கு அங்கலாய்ப்பு வரு
விக்கும். இவர்கள் நீ மரணிக்கும் நாளடுத்தது
என்று அறிந்தாலும்,உன்னிடத்தில் சொல்லஅஞ்சி
ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். இன்று
நாளை சொஸ்தமாய்விடும் என்பார்கள். இதனால்சம்ப
விக்கும் ஆபத்தேதெனில் உன் வியாதிபலத்து, புத்
தி தளர்ந்து மரணநேரம் மிகச்சமீபிக்கும் வரைக்கு
ம் உன் வீட்டார் உனக்கறிவிக்க அஞ்சுவார்கள்.
கடைசியாய் அவர்கள் குருவானவரை அழைத்து

வரும்போது நீ நல்லஆயத்தத்தோடு கடைசித்தே
வதிரவியாநுமானங்களைப் பெறச்சக்தியற்றவனாய்க்
கிடப்பாய். சிலவேளை குருவானவரை அழைத்து
வருமுன் மரிப்பதுமுண்டு. ஆதலால் சாகும்போது
சகலமும் பார்த்துக்கொள்ளலாம், என்றிருப்பது,
மகா ஆபத்து.

2-வது. அந்த நேரத்தில் நல்லறிவும் ஞாபகமும்
இருந்தாலும், யாதொரு விசேஷபாவப் பழக்கத்
தில் நாளிட்டு வந்தவர்கள், அந்தநேரத்தில், சடுதி
யாய் அதைவிட்டு விலகக் கூடியதல்ல. வடக்கே
சாய்ந்து நின்றமரம் விழும்போது வடக்கேயும்,
தெற்கே சாய்ந்து நின்றது தெற்கேயும் சாதாரண
மாய் விழும் என்பதுபோலவே சம்பவிக்கும். அர்ச்.
கிரேகோரியார் சொல்லுகிறபிரகாரம், விசேஷமாய்,
சிற்றின்ப நினைவு ஆசை பார்வை, முதலியவைக
ளில் பழகி அதுகளை சீவிய காலத்தில் உடனுக்கு
டனே விலக்கி யொழிக்கப் பழகாதவர்களுக்கு,
மரணத்தறுவாயில் மகா ஆபத்தாகு[ம்] இப்படியே
வாலிப னொருவன், மெய்யாகவே [கண்]ணீர் சிந்தி
நல்ல பாவ சங்கீர்த்தனம் பண்ணி எல்லாரும்
நல்ல மரணமென் றெண்ணத்தக்கதாக மரித்தபி[ன்]
நரகாக்கினைக்கு இரையானதாகக் காணப்படவே,
இதெப்படி சம்பவித்தது என்று கேட்க, நான் உத்
தம மனஸ்தாபத்தோடு நல்ல [illegible]ங்கீர்த்தனம்
பண்ணியபோதிலும், அதன்பின், எனது [illegible]
வாடிக்கைப்பிரகாரம் நான் பாவப்பற்றுதலுள்ள
தின்பேரில் கெட்டநினைவுவந்தது; முதல்விசை
தள்ளினேன்; இரண்டாவதுவிசையும் சற்றே தா
மதித்துதள்ளினேன்; மூன்றாவதாக, பசாசின்சோத
னையால் அதே நினைவும்சோதனையும் வந்து அந்தப்
பட்சத்தையும் நேசத்தையும், ஆசையும்வெறுத்
துவிடலாமோ என்று, சோதனைக்கு உடன்பட்டு
என் வாடிக்கைப்பிரகாரம் மனதிற் பாவத்தைக்கட்
டிக்கொண்டுமரித்து நரகத்துக்காளானேன்என்றுள்

3-வது இக்கடைசி நேரத்தில், பசாசுகள் உன்
னைக் கெடுக்க வெகுவாய் பிரயாசப்படும். எண்
ணிறந்த சோதனை சந்தேக அவநம்பிக்கை யெல்லா
மூண்டாக்கி சிற்றின்ப ஆசாபாச வலையில் நீ முன்
சிக்கி யிருந்தவனானால், எளிதாய் இவ்வலையில் உன்
னை இப்போது உட்படுத்திக் கொள்ளும். ஆதலால்
இச்சோதனைகளை யிப்போதே ஜெயிக்கப்பழகி வரு
வாயாக. சேசு மரிய சூசை யென்னும்திருநாமங்களை
சோதனை நேரத்தில்உச்சரிக்க, இப்போதே பழகிவா.
மேலும் சர்வேசுரன் உனக்குச்செய்த எண்ணிறந்த
வரப்பிரசாத உதவிகளையும், பெற்றதும், பெறக்கூடி
யதாயிருந்ததுமான தேவதிரவிய அநுமானங்களை
யும், கள்ளப்பாவசங்கீர்த்தனம், பரிகரிக்காதிருந்த
கஸ்டம் மோசம் முதலியவைகளெல்லாம் அப்போ
து பசாசு ஒவ்வொன்றாய் எடுத்துக்காண்பித்து
உபாதிக்கும். பிள்ளைபெண்சாதி இஷ்டர்பொருள் ஆ
ஸ்தி முதலியவைகளின்மேல் பற்றுதலையும் கவலை
யையும் [illegible]டிக்கெடுக்கமுயலும்:— இன்று இங்கி
ருக்கிறேன் நாளை எங்கேகிடப்[illegible] என்றெண்ணி
[illegible] செய்யக் கூடா
மனம் புண்ணாகும். வேறெதுவும் [illegible]
தே போம்.

அவஸ்தை பூ[illegible]

கடை[illegible]குருவானவர் வந்து, உன்கையில்
[illegible]டுபட்ட சுருபத்தைக்கொடுத்து, இரண்டுமெழு
குதிரிகளைக்கொளுத்தி, சகோதரனே, உலகத்தை
விட்டுப் புறப்பட ஆயத்தம் பண்ணு, இனிமேல்
இங்கிருக்கக் காலமில்லை யென்று சொல்லும்போ
தும், பாடுபட்ட சுருபத்தைக் கையில் வாங்கும்
போதும் ஆ! உன் கை யெப்படி நடுங்கும்! சரீரம்
எப்படி துடிக்கும்! வியாதியின் கடினத்தால் பேசு
சக்தியில்லாமலும் புத்தி அறிவுகுன்றியும் கிடக்கும்
அத்தருணத்தில் நீ என்ன பாவசங்கீர்த்தனம் செய்
வாய்? எவ்விதமாய் தேவ திரவியாநுமானங்களைப்

பெறுவாய்! குருவானவர், நீ அந்நேரத்தில் இருக்கும் அபாயத்தை உணர்ந்து உனது நிர்ப்பாக்கிய ஸ்திதி எப்படியாயிருந்தாலும் சிலவேளை உனக்குப் பாவப் பொறுத்தல் ஆசீர்வாதம் கட்டளையிட்டுப் போவார். நீ அப்போது தக்க ஆயத்தத்தோடிருந்தால் பாவப்பொறுத்தல் அடைவாய், மற்றப்படி நரகத்துக்கு இரையாவாய், இதை நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள்.

உன் உயிர் பிரிதல்.

இதோ, உன்முகமும் சர்வாங்கமும் வெயர்ப்பதால் அருகில் நிற்பவர்கள் அடிக்கடி துடைப்பார்கள். மரணநேரம் அடுத்ததென்று எல்லோரும் ஆவலோடு அடிக்கடி வந்துபார்ப்பார்கள். உன்முகம் சோர்ந்து கண் குழிவிழுந்து, பார்வைகுன்றி, சுவாசம் தடைபட்டு மூச்சுவிடுவது கடினமாகி தொண்டையில் சிலேஷ்மம் இழுக்கிற சத்தம்கேட்கும். எல்லோரும் உன்னைச்சூழ்ந்து கண்ணீர்சிந்தி துக்கித்துப்பிரலாபித்து, இதோ அதோ, உன் உயிர் பிரிந்து போகிறதென்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். இதோ சடுதி[illegible] இடமோன உன்னுயிர் பிரிந்து போய் சுவாச[illegible]ன்றுபோச்சுது. உன் சடலம் குளிர்ந்து கி[illegible]றந்துபோனான்! என்றெல்லோரும் கூவி[illegible]ழுகிறா[illegible]கம் உனக்கு முடிந்துவிட்டது, நீ ஆடியநாடகம் [illegible]

தியானி:—ஆ! அர்ச். மரியாயே, சர்வேசுரனுடைய மாதாவே, பாவியாயிருக்கிற எனக்காக இப்போதும், என்மரணநேரத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளும். உலகம் பசாசு சரீரமாகிய கொடிய சத்துருக்களை, ஆபத்தான அந்நேரத்தில் ஜெயிக்க உதவி புரிந்தருளும். எப்போதும் நான் மரணத்துக்காயத்தமாயிருக்கவும், அந்நேரத்தில் ஆயத்தஞ்செய்துகொள்ளலாம் என்றெண்ணி மோசம் போகாமல் இப்போதுநான்செய்யும் பாவசங்கீர்த்தனமே, என

து கடைசிப் பாவசங்கீர்த்தனமாயிருக்கக்கூடுமாதலால், என் மரணப்படுக்கையில் சாவுக்கு ஆயத்தமாக செய்வதுபோல இப்போதே செய்யும்படி எனக்காகமன்றாடும். அந்நேரத்தில் நான் கட்டாயமாய் விட்டுப்பிரிய வேண்டியவைகளை யெல்லாம் இப்போது மனத்தாராளமாய்விட்டு நீங்கிவிட உதவி செய்தருளும்.

உனது சடலம்.

இதோஉன் சடலம் இன்னம் படுக்கையில்கிடக்கிறது! தலைமயிர் சிதறி சிரசு கவிழ்ந்து கண்குழிவிழுந்து, கன்னம்வறண்டு, உதடு கை, கால்எல்லாம் அசையாக் கட்டையைப் போலாய் விட்டது. சர்வாங்கமும் வெளுத்து ரூபமாறுகிறது! நேரஞ்செல்லச்செல்ல, துர்வாடையும் துர்க்கந்தமும் வீசுகின்றது, வருகிறவர் போகிறவர்கள், உன், உறவினர் இஷ்டர் முதலாய், உன்னருகில் அதிகநேரம் இருக்கக் கூடாமல் எழும்பிப்போகிறார்கள், துர்வாடையைச் சகிக்கக் கூடாமல் தூப முதலிய சுகந்தங்களை உபயோகிக்கிறார்கள். 24-மணி நேரத்துக்குள் வீட்டை விட்டு வெளியாக்க முயலுகிறார்கள். கடைசியாய் உன் பிரேதத்தை நாலுபேர் வந்து தூக்கிக் கொண்டுபோகும் போது ஐயோ! போகிறாயோ! எங்களை விட்டுப் போகிறாயோ! என்று அழுது புலம்புகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் உன்னைப் பற்றிப் பேசி நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்டாலும், சிலநாளைக்குள், உன் பெண்சாதி, பிள்ளைகள் சிநேகிதர் பிராணதுணைவராயிருந்தவர்களெல்லாம் உன்னை மறந்து, நீயிருந்த அந்த ஸ்தலத்திலேயே அந்த வீட்டிலேயே, ஆடிப்பாடி ஆனந்தித்து கூத்தாடி உல்லாசிப்பார்கள். உன்னை நினைப்பார் எவருமில்லை.

உன் ஆஸ்திபாஸ்தி ஆடை ஆபரணம்.

பிறக்கும்போது ஏதும் கொண்டு வந்ததுமில்லை

இறக்கும்போது ஏதும் கொண்டுபோவதுமில்லை. இறந்துபோனவர்களுடையஆஸ்தி உடைமை காணி பூமி உன் கையிலும் மற்றநேகர் கையிலும் வந்து சேர்ந்திருப்பது போலவே உன்னுடைமைகளும், மற்றவர்கள் கையில்போய்விடும். உன் உறவின் முறையார், உன்சாவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் துக்கப்பட்டதாய்க் காண்பித்தாலும் பின்பு உன் ஆஸ்தி பாஸ்தி நகை வகை அணி மணியெல்லாம் அவர்கள் பங்குக்கு வந்து சேர்ந்ததைக் குறித்து சந்தோஷப் படுவார்கள். சிலவேளை உன்னை மறந்து நீ பாடுபட்டு தேடிவைத்ததால், தர்மம்புண்ணியஞ் செய்யாமல் திரட்டிவைத்த திரவியத்தைப் பங்கு போடுவதில் தர்க்கித்துக்கலகஞ் செய்து கோடுகச்சேரியில் அலைந்து, உன் ஆஸ்தியை வீணாய் அழித்துக்கெடுப்பார்கள். இப்படி அவர்களுக்கும் உதவாமல்போம்.

உனது பிரியாத்துணை!

உனது இஷ்டர் சிநேகிதர், உறவினர், பெண்சாதிபிள்ளைகள், பிராணசிநேகிதராக எண்ணப்பட்டவர்களில் ஆராவது உன்னோடுதொடர்ந்து கல்லறைக்குள் சாடமாட்டார்கள். இருபத்து நாலுமணிநேரத்துள் உன்சடலம்வீசும் துர்க்கந்தத்தை சகிக்கமாட்டாமல், வீட்டைவிட்டு வெளியாக்கப் பார்ப்பார்கள். உன்குழியில் ஓர்பிடிமண்ணை எறிந்துவிட்டு எல்லோரும் போய்விடுவார்கள். இவர்கள்மேல் கொண்ட பயித்தியப்பற்றுதலின்றலோ! சர்வேசுரனின் ஸ்நேகத்தையிழந்தாய்! நீ ஆவலாய் அணிந்து திரிந்த அழகாய் மினுக்கிக் குலுக்கித் திரிந்த, ஆடையாபரணத்தை முதலாய்ப்போது உன்மேல் போட்டனுப்ப மாட்டார்கள். பொன் மணி நகைவகை ஏதாவது உன்மேல்கிடந்தால், அதைப் பறித்துக்கொள்வார்கள். அதைக்கழற்றியெடுப்பது வருத்தமாயிருந்தால், காது, கையை, கீறி, கிழித்து முதலாய் பலவந்தமாய் பலமுறை

பெடுப்பதுண்டு. இதுகளும் உன்னோடு வரமாட்டாது! இதுகளுக்காவும், இந்தவீண் பெலாக்கியத்துக்காகவுமோ நீ பாவச்சேற்றில் புரண்டாய்! இதை உணர்ந்ததினாலேயே, ஆசியாவில் அநேக இராச்சியங்களைக்கட்டி ஆண்ட சலாதீன் என்னும் மகாராசா தனது மரித்த சடலத்தை அடக்கக்கொண்டுபோகும்போது, ஓர் சிறு துணியை ஓர் கம்பத்தில்கட்டி, சலாதீன் மகாராசன் தன்னோடு கல்லறைக்குக்கொண்டு போவதெல்லாம் இவ்வளவுதான், என்றுபறை அறைந்துகொண்டு போகும்படி கற்பித்து வைத்தான். ஆதலால், இவைகளல்ல, உன் சாவுக்குப்பின் உன்னைவிட்டுப் பிரியாததும், பிரிக்கக்கூடாததும் இரண்டுண்டு, நன்றாய்க்கேள், உன்சீவியகாலத்தில் நீ கூட்டிக்கொண்ட பாவம் புண்ணியம், அல்லது நல்வினை தீவினை. நீ செய்த தானதர்மம் காலைமாலை அற்ப சொற்பசெபதபம், சனிவார உபவாசஞ்செய்தல், அநுதினம் பூசை காணுதல், பிடிக்கடி, அல்லது சேசுவின்திரு இருதயத்துக்கு நீயும் மற்றவர்களும் செய்தபாவங்களுக்குப்பரிகாரமாக, மாதமுதல் வெள்ளிக்கிழமைகளில்பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி நன்மைவாங்குதல் தேவநற்கருணை சந்தித்தல், அல்லது நாள்தோறும் யாதொரு நல்லபுத்தகத்தில், கொஞ்சம் வாசித்தல், விசேஷமாய் கற்பைக் காப்பாற்றுவதுக்காக கண்வாய்முதலிய பஞ்சேந்திரியத்தை அடக்குதல் பிள்ளைகளுக்கும் பிறருக்கும், கூடியபோது ஒரு நற்புத்தி ஞான உபதேசம் சொல்லுதல், முதலிய ஆத்தும சரீரசம்பந்தமான தர்ம புண்ணியங்களை நீசெய்திருந்தால் இவைகள், அல்லது நீகட்டிக்கொண்ட எண்ணிறந்தபாவங்கள், சாகிறபோது சாவான பாவஸ்திதியிலிருந்தால் அந்தசாவான பாவமும்; இவைகளே உன்னை விட்டுபிரியாமல் நீ வேண்டாமென்றாலும் தொடர்ந்து செல்லும் உனது, பிரியாத்துணை. இவை உன்னைவிட்டுப் பிரியாது.

உன் சடலமிருக்கும் மாளிகை.

ஏழை எளியவர்கள், எத்தனையோ பேர், குச்சில் குடிசையிலும் வீதியிலும் வெளியிலும் கிடந்து நாளிடுகையில், நீயோ உன் சரீரத்தை எவ்வளவாய்ப்பேணி, வீட்டுமாளிகையில் வைத்துக்காப்பாற்றி வந்த போதிலும் கடைசியாய் அவர்களுக்கும் உனக்கும் கிடைக்கும் இடமும் மாளிகையும் ஒன்றே. நீ இராசாவானாலும் பிரபுவானாலும் இராக்கினியானாலும் எக்குலம், சாதி அந்தஸ்துள்ளவரானாலும் இறந்த பின் தங்கும் மாளிகை எல்லோருக்கும் ஒன்றே. ஆகலால் அலேக்சாந்தர் என்னும் மகா சக்கரவர்த்தியின் அகங்காரத்தை அடக்கத்தக்கதாக அவன் போகிற வழிப்பாதையில், தியோஜெனிஸ் என்னும் ஓர் சாஸ்திரியானவன் கல்லறையிற் கிடந்த எலும்புகளையெல்லாம் கூட்டித்திரட்டி, அவைகளை யெடுத்தெடுத்துப்பார்த்து அதில் கவனமாயேதோ தேடுவதுபோல, தேடிக்கொண்டிருந்தான். மகா அலேக்சாந்தர் அதைக்கண்டு, என்னதேடுகிறாயென்று கேட்க, மகா இராசாவே! உமது தகப்பனாகிய பிலிப்புவின் மண்டையோடு ஏது என்று கண்டுபிடிக்கப்பார்க்கிறேன். ஒரு விசேஷ அடையாளமும் காணேம், நீராவது சற்றே காண்பித்துத் தரக்கூடுமோ என்றான். இதற்குப்பதிற்சொல்ல அறியாமல், அரசன் போய்விட்டான்.

இந்த மகா அலெக்சாந்தர் தானே மரித்த உடனே, "இதோ இவன் நேற்றுப்பூமியை மிதித்து அடக்கி ஆண்டான். இன்று இவன் பூமியின் கீழ் அடக்கப்பட்டுக் கிடக்கி[illegible]. நேற்று, பூமிமுழுதும், பூகோளமே, இவனுக்குப் போதாமலிருந்தது. இன்று, எழுசாண் பூமியில் மனரம்மியமாயிருக்கிறான். நேற்று பூமிமேல் சேனையுத்தவீரரை நடத்திக்கொண்டுபோனான். இன்று நாலு கூலிக்காரர் இவனைச் சுமந்துகொண்டு போகிறார்கள்" என்று ஓர் சாஸ்திரி கூறினதாக அர்ச். அந்தோனியார்

எழுதிவைத்தார். இப்படியே, நீ ஆரானாலும் உன் சடலத்துக்கு கிடைக்கும் மாளிகை, மண்குழியே ஒழிய வேறல்ல! உன் சரீரத்தின் முடிவும் இதே.

தியானி. ஆ மாய்கை! சகலமும் மாய்கை யென்று சலோமோன் ஞானி சகலஉலகசுக இன்பங்களையும் சுகித்தபின் எழுதிவைத்தது, எவ்வளவோ உண்மை! என் ஆண்டவரே! ஸ்நேகத்துக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிற உம்மை நான் ஸ்நேகியாமல், நீசப்பொருள்கள் பிரபஞ்ச வஸ்துக்களிலெல்லாம் நான் பற்றுதல் வைத்து, மோசம்போனதினால், மிகவே மனநொந்து, உத்தம மனஸ்தாபப் படுகிறேன். எத்தனையோமுறை தேவரீர் எனக்குச்சொல்லிய இந்தப் புத்தியை நான்கேளாமல் போனேன்; இதுமுதல் சுவாமி அப்படி ஆகமாட்டாது. உமக்காக, உமது ஸ்நேகத்துக்கு விக்கினமானதெல்லாம் இதோ அறுத்தெறிந்து விடுகிறேன். இனிமேல் நீசப்பாவத்தைவிலக்கி எனதுயிரியாத்துணையாகிய புண்ணியத்தைச் சம்பாதிக்கத் தீர்மானிக்கிறேன். இதுவே என்கடைசிப்பாவசங்கீர்த்தனமாகவும் கூடுமாதலால், இதை உத்தம விதமாய் செய்ய ஆசையாயிருக்கிறேன். இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டாம். பாவப்பொறுத்தலும், உமது ஸ்நேகம் ஒன்றுமே வேண்டும். அதுவே போதும், அதுவே என் ஐஸ்வரியம், என் பாக்கியம்.

ஐந்தாவது.

உன் தனித்தீர்வையின்பேரில் தியானி.

உனது நீசசரீரத்தின் முடிவைக் கண்டறிந்தாயே! உன்னைவிட்டுப்பிரிந்த ஆத்துமத்துக்கென்ன சம்பவித்ததென்று இப்போது ஆராய்ந்துபார்! நீ மரித்தக்ஷணமே, அதேநேரத்தில் அதே ஸ்தலத்தில் அரைநொடிக்குள்ளாக மரித்த உன் ஆத்துமத்துக்குத்தீர்வை யிடப்படும்.

தனித்தீர்வையின் பயங்கரம்.

தெய்வ கிருபையால் தனித்தீர்வையின் தன்மையையும் மகா பயங்கரத்தையும் பற்றி சில மகாத்துமாக்கள் எழுதிவைத்தவைகளைக் கேள்.—

அர்ச். கிளிமாக் அருளப்பர் காலத்தில் முடியப்பர் என்னும் ஒரு சன்னியாசி நாற்பது வருடம் வனத்தில் சஞ்சரித்து மகா அர்ச்சியசிஷ்டவராய் விளங்கினார். சிங்கம் ஆதி முதலிய கொடிய மிருகங்கள் முதலாய் அற்புதமாய் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தன. ஆயினும் இந்தப் புண்ணியவான் மரணப்படுக்கையிற் கிடக்கும்போது, மற்றும் சந்நியாசிகள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அப்போது சடுதியாய் அவர் திகைத்து உருண்டு புரண்டு ஏதோ பயங்கரத்துக்குரிய காட்சியைக் காண்பது போலவும், அவர் சர்வேசுரனின் சமுகத்தில் நின்று தீர்வையிடப்படுவது போலவும் விளங்கிற்று. எப்படியெனில் இருந்திருந்து மகா நடுக்கத்தோடு அவர் உச்சரித்ததாவது:—

"ஆம்! அந்த பாவத்தை நான் கட்டிக்கொண்டது மெய்தான். அதற்காக நான் இத்தனை வருஷம் தபசு செய்தேன்' மறுபடியும், ஆம், மெய்தான் அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லி விட்டேன்" "இல்லை, இல்லை நான் அந்தப்பாவஞ்செய்ததேயில்லை," ஆம்! மெய்தான். இந்தப்பாவத்தை நான் செய்தது மெய்தான். இதற்காகப் பாவியாயிருக்கிற என்பேரில் ஆண்டவர் இரக்கமாயிருக்கும்படி மன்றாடுகிறேன். இப்போது நான் வேறென்ன செய்யக் கூடும்?" என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடனே அவர் உயிர் பிரிந்துபோனது. சூழ நின்றவர்கள், மகா புண்ணியவானாகிய இவர் முடிவு இப்படியானால் நமக்கென்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சி நடுங்கினார்கள். வேறொரு மகாத்துமாவானவர், மரித்து அடக்கக் கொண்டு போகையில் திடீரென உயிருண்டாகவே, எல்லோரும் பயந்தோட, அவர் தனிமையாய், ஒருவரோடும் பேசாமலும் ஒன்றை-

யும் பாராமலும், கேளாமலும் இரவும் பகலும் கிழே பார்த்த பார்வையாய் ஓர் அறையிலுள் இருந்து, கண்ணீர் எப்போதும் தாரைதாரையாய் வடிய, மகா அதிசயத்துக்குரிய தபசுகளெல்லாம் செய்து கொண்டு 12-வருஷம் கடந்தபின் ஒரு நாள் மரண நேரம் சமீபித்தபோது சனங்கள் சூழ்ந்து நின்று அவரை மன்றாடிக்கேட்கையில் சொன்னதாவது:—

பிரிய சகோதரரே, இத்தனை வருஷமாக, இப்படி நவமான காரியங்களை நான் செய்யக் கண்டதற்கு காரணமேதென்றால், 12-வருஷத்துக்கு முன் என் சரீரம் உயிரற்றதுபோலக் கிடக்கையில் என் ஆத்துமம் கர்த்தருடைய நீதி ஆசனத்துக்கு முன்பாகப் போய் நிற்க, என் இத்தனை வாழ்க்கைக் கிரியை சகலமும் பரிசோதிக்கப் பட்டது. அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் விவரித்துரைக்க அறியேன். ஆயினும், ஒன்று சொல்லுகிறேன். நாம் நினைப்பதிலும் அது மகா கடினம்! நான் மறந்துபோன எத்தனையோ பாவங்கள் வெளியானது. நாம் மனஸ்தாபப்பட்ட பாவங்களில் முதலாய் மனஸ்தாபம் பாதி மனஸ்தாபம்போல விளங்குகின்றது. நாம் செய்த புண்ணியங்களை முதலாய் சர்வேசுரன் பரிசோதிக்கும்போது, அதிலுள்ள தீமை குறைவுகளால் அது பாவமாக விளங்குகின்றது. சர்வேசுரன் நமக்குச் செய்த உதவி விசேஷ வரப்பிரசாதங்களுக்குக் கணக்குக் கேட்கும்போது. ஆ! அதெல்லாம் கணக்குக் கேட்கும்போது... மகா பயங்கரத்துக் குரியது......இதோ என்கடைசி மொழிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். சாவுக்குப்பின் தீர்வையென்பது இன்னதென்று, நீங்கள் யாரேனும் சற்றே அறிந்தால் நீங்கள் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசச் சக்தி அற்றுப்போவீர்கள் என்று சொன்னவுடனே உயிர்பிரிந்தது.

தீர்வை நடக்கும் விதம்! சாட்சி!

புத்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன. அதுகளில் எழுதியிருந்த பிரகாரம் அவரவர் கிரியைக்குத் தக்க

தாக, மரித்தோருக்குத் தீர்வை யிடப்பட்டது, என்
று, அர்ச். அருளப்பர் காட்சி ஆகமத்தில் 20-ம் அ
திகாரத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிற பிரகாரம், அவ
வரவர் மனச்சாட்சி யென்னும் புத்தகம் பூரணமாய்
த்திறக்கப்படும். பாவமில்லையென்று கள்ளமனச்
சாட்சி உண்டு பண்ணினதெல்லாம் இப்போது உள்
ளபடி வெளியாகும். சீவியகாலத்தில் உன்னை மோ
சம் போக்கிய பசாசே இப்போது, உனக்கு விரோ
தமாய்ச் சாட்சி சொல்லி, உன் பாவாக்கிரமங்களின்
வகை தொகைகளையும் உன்னால் புறத்தியார் கட்
டிக்கொண்டவைகளையும் நுணுக்கமாய் எடுத்து
க்காண்பிக்கும், உன் பாவத்துக்கு உதவியாயிருந்த
பொருள்கள், இடம் தலம், வீடு, வீட்டின் கல்லு
கள் முதலாய் உனக்கு விரோதமாய் சாட்சியாகச்
சத்த மிடுவதாகத் தோன்றும், உன்னால் நரகத்
தில் விழுந்தவர்களும் அபயமிட்டுக் கூவிச்சாட்சி
சொல்வார்கள். உனக்காகப் பாடுபட்ட இரட்ச
கர் அந்த ஐந்து திருக்காயங்களோடு உக்கிரகோ
பத்தோடு உன் முன்னிற்கக்காண்பாய். உன் கா
லின்கீழ் நரகம் திறக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரு புறத்
தில் பசாசுகளும் மறு புறத்தில் உன் பாவாக்கிரம
ங்களும் உனக்கு விரோதமாய் எழும்பி நிற்கும்
உனக்குள்ளே உன் மனச்சாட்சி உன்னைக்கண்டி
த்து உபாதிக்கும், நீ பேசிய ஒவ்வொரு வீண்வார்
த்தைக்குமே கணக் கொப்பிக்க வேண்டிய திருக்
குமென்று கர்த்தர் சொல்லியிருக்கும்போது, மற்ற
வைகளுக்கு என்ன கணக்குச் சொல்லுவாய்?
உனக்கு கொடுக்கப்பட்ட வரப்பிரசாதம் ஆயிசு
காலமும், ஒவ்வொரு நிமிஷத்தில் நீ செய்யக்கூடிய
தாயிருந்த நன்மையும் கணக்கிடப்படும்.

நீ செய்திருந்த புண்ணிய செபதபக்கிரியைகள்
எதுமிருந்தால் உன் காவலான சம்மனசானவர், வி
வரித்துரைப்பார், ஆனால் பசாசானது, நீ அந்தப்
புண்ணியக் கிரியைகளை எவ்வாறு எப்படி பெரு

மை சிலாக்கியத்தினால் செய்தாயென்று நிரூபிக்கும்

தீர்வைமுடிவு! ஒரே சாவான பாவம்!

மோக்ஷத்திலாவது நரகத்திலாவது, நீ அநுபவி
க்கவேண்டிய, சம்பாவனை, ஆக்கினை, எவ்வளவு எ
ன்று இதனால் நிச்சயித்தபின், நீ மோக்ஷத்துக்
காவது நரகத்துக்காவது போவதற்கு, ஒரே கார
ணத்தினால் தீர்ப்பிடப்படும். அதாவது நீசாகும்
போது ஒரே ஒரு சாவான பாவத்தோடாவது இ
ருந்திருந்தால், நித்திய நரகாக்கினைக்கும், மற்றப்ப
டி நித்திய மோக்ஷ பேரின்பத்துக்கும் ஆளாவாய்.

தியானி:—ஆ! சுவாமி! எத்தனையோ ஆயிரக்கண
க்கான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்ட நீசனாகிய
அடியேன் உமது நீதி ஆசனஸ்தலத்தில் எப்படிவ
ந்து நிற்பேன்! எவ்வித கணக்குச்சொல்வேன்?
சபிக்கப்பட்டவனே நித்திய நரகாக்கினிக்குப்போ
என்னும் கொடிய சாபத்தீர்வையை எப்படி கேட்
பேன். ஆண்டவரே பாவியாயிருக்கிற என்பேரில்
இரக்கமாயிரும் அந்தப் பயங்கரமான காலம் வரு
முன்னே, இப்போதே, என் பாவக்கணக்குகளை
தீராயந்து கள்ள மனச்சாட்சியைப்போக்கி, உத்த
ம மனஸ்தாபத்தோடு பாவ சங்கீர்த்தனம்பண்ணி,
பாவச்சமயங்களை விலக்கி தேவ இஷ்டப்பிரசாத
ஆடையை அணிந்துகொண்டு சாவான பாவமின்
றி மரிக்க உதவி புரிந்தருளும். இரக்கமுள்ள ஆண்
டவளே எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

ஆறுவது.

சிலுவையில் தொங்கும் சேசுவைப்பார்.

இதோ நீ கட்டிக் கொண்ட எண்ணிறந்த பாவ
தோஷங்களுக்குப் பரிகாரஞ் செய்து உன் ஆத்து
மத்தையும், உன்னால் கெட்டுப் போனவர்களின்
ஆத்துமங்களையும் இரட்சிப்பதற்காக, உனது நேச
இரட்சகர் இக்கொடிய சிலுவையாகிய சுமூமாத்

தில் எவ்வித நிஷ்டூரமான பாடு படுகிறாரென்று பார். பாவத்தின் விஷமும் நிஷ்டூரமும் எவ்வளவு என்று இப்போது கண்டறி. ஒரு ஆத்தும மானது சர்வேசுரனுக்கு எவ்வளவோ அருமையானதென்றும் அதற்காக, அவர் எவ்வளவு கொடிய நிர்பந்தங்களுக்குள்ளானாரென்றுமாராய்ந்துபார்!

உனக்கு உண்டான ஒரு வியாதிக்கு ஒரு வயித்தியனுடைய கழுத்தை வெட்டி அதிற் சொரியும் இரத்தத்தைக் கொண்டு மருந்து செய்தாலேயன்றி மற்றொருவகை அவுஷதத்தாலும் தீராதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டால், அது எவ்வளவோ கடினமான பிணியென்பாய்! அப்படியே நீ கட்டிக் கொண்ட ஒரேயொரு சாவான பாவத்தையும் எண்ணிக் கொள்! உன் ஆயுசு முழுவதும் நீ அதற்காக வனத்தில் கடுந்தபசு செய்தாலும், நீ மாத்திரமல்ல உன்னோடு, பூலோக வாசிகளாகிய சகல மனுஷரும் புண்ணியவான்களும், அவர்களோடு மோட்சவாசிகளாகிய சகல சம்மனசுக்கள் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் பூலோகத்துக்கு வந்து, ஆயிரம், லட்சம் கோடா கோடி வருஷம் தபசு செய்து, எவ்வித பாடுகளும் பட்டு அநேகாயிர்முறை மரித்தாலும், அந்த ஒரே சாவான பாவத்துக்கு பரிகாரமாகவே மாட்டாது. ஏனெனில் சர்வேசுரனுடைய நீதி அளவில்லாதது. மட்டற்ற சர்வேசுரன் தாமே மானிடரூபமெடுத்து, மட்டற்றதும் அளவில்லாததுமான பரிகாரம் செய்யாவிடில், மனுமக்களெல்லோரும் நித்திய மரணத்துக்கு ஆளாவது தப்பாது. ஆகலால் சிலுவையில் தொங்கும் திவ்ய யேசு உன்மேல்வைத்த நேசப்பெருக்கமும் இரக்கமும் எவ்வளவென்று பார்! இவ்வளவாயுனக்காக அவர் பாடுபட்டதை நீ அறிந்திருந்தும் மேன்மேலும் நீ பாவத்துக்கு மேல் நீசப்பாவத்தைக் கூட்டி அவரை மறந்து இகழ்ந்து வருவதால், அவர் சிலுவை அடியில் நிற்கும் உன்னைப் பார்த்து சொல்

லும் முறைப்பாடுகளைக் கேள்:—

ஆ! பாவி! நானுனக்கு என்ன தீமை செய்தேன் என்ன குறைவு செய்தேன்! ஏன் என்னை இப்படி வதைத்து நிந்திக்கிறாய்! நான் இவ்வளவாய் சிநேகிக்கிற உன் ஆத்துமத்தையும் மற்றநேக மாசற்ற ஆத்துமங்களையும் ஏன் கேட்டுக்குள்ளாக்குகிறாய்! உன் சரீரத்தின் நீச சுகத்துக்காக, நான் சர்வாங்கத்திலும் பட்ட பாடுகளைச் சற்றே உற்றுப்பார்!

திருச் சிரசு:—நீ உன் தலையைச் சிங்காரித்து எத்தனையோ பேருடைய பாவத்துக்குக் காரணமானதுக்கும், எண்ணிய எண்ணிறந்த ஆகாத நினைவுகளுக்கும் பரிகாரமாக இதோ என் சிரசில், கூரிய முள்ளுகளால் பின்னிய முண்முடி சூடப்பட்டிருக்கிறது. யூதர் அதை அடித்து ஆழமாய்ப் பதியப் பண்ணினதினால், சிரசு முழுதும் மூடி, பாதி நெற்றிவரையி லிறங்கி, தலைமூளைமட்டும் முள்ளுகள் ஊடுருவி ஆயிரங்காயங்களுண்டாயின. சகல நரம்புகளும் தலையில்வந்து சேர்வதினால், நான் அநுபவித்த வேதனை இவ்வள வென்னத்தக்கதல்ல. மேலும் 350 முறை என் உரோமங்களைப் பிடித்திழுத்து வதைத்தார்கள். யூதரைப்பார்க்கிலும் கிறீஸ்துவர்கள் என்னை அதிகமாய் வாதிக்கிறார்கள். இந்த முள் முடியைத் தரித்துக்கொண்டு ஓர் நாள் தெரேசம்மாளுக்கு காட்சி கொடுத்தவுடனே, அவள் பதைத்து கண்ணீர் சிந்தி அழுதாள். அப்போது, யூதர்கள் படுத்தின பாடுகளைப்பற்றி அழாதே. கிறீஸ்துவர்கள் கட்டிக்கொள்ளும் நீசப் பாவங்களைக் குறித்து அழு, என்றவளுக்குச் சொன்னேன், உனக்கும் அப்படியே சொல்லுகிறேன்.

திருமுகம்:—நீசச் சேவகனொருவன் இருப்புச் சட்டை அணிந்த கையால் ஓங்கி என் வாயில் அறைந்ததினால் என் கன்னம் பொடியாகி, இரத்தம் புறப்பட்டோடியது. 102 முறை யூதர் என் முகத்தில் அறைந்தார்கள். என் கழுத்தில் கட்டிய கயிற்றினால்

78 முறை என்னை இழுத்தெறிந்தார்கள். 27 முறை கல்லிலும் தரையிலும் என்னை யிழுத்துக்கொண்டு போனதன்றியே, சிலுவையில் அறைந்த ஆணிகளின் முனை மடக்கத் தக்கதாக மிருகத்தன்மையாய், சிலுவையோடு கவிழ்த்து, சிலுவையிலேறி மிதித்து, ஆணியை மடக்கி, 14 அடிக்கப்பால் சிலுவையைநாட்டவெட்டியிருந்த குழியிடம்குப்புற இழுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இவ்வாறுஎனது திருமுகம் அநுபவித்தபாடுகளும் காயங்களும்எவ்வளவென்றுநினைத்துப்பார். இதனுடனும்என்சிரசில்சூடிய முண்முடியாலுண்டாகிய1000 காயங்களிலும் நின்றுவடிந்த இரத்தச்சோரை ஆறுகளைப்போல ஓடி, என்முகத்தைக் கறைப்படுத்தி மூடிவிட்டதன்றியே, 72 முறை என் முகத்தில் அவர்கள் காறித்துப்பினதினாலும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய மனுமக்களுடைய நீசப் பாவாக்கிரமங்களை நினைத்து நான் சிந்திய அறுநூறாயிரத்து இருநூறு கண்ணீர்த் துளிகளாலும் என் முகமெல்லாம் மூடப்பட்டு உருப மாறிப்போனதோடு எனது கண்விழிகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டி இரத்தம் உறைந்து மூடிப்போனமையால் நான் சிலுவைசுமந்து போகும்போது, எனது நேச திருத்தாயார் வியாகுலத்தோடு என்னைச் சந்திக்கவந்தபோது என் கணணைத் திறக்கக்கூடாத விதமாயிருந்தது.

இந்தப் பாடுகளையெல்லாம் மனுஷர் கண்டாலாவது, தங்கள் முகம் கண் வாய் சிரசால் கட்டிக்கொள்ளும் பாவங்களை விட்டு விலகுவார்களென்றெண்ணி இத்தனைபாடுகளின் மத்தியில் எனது திருமுகத்தின் சாயலை அப்போது ஓர் துணியில் அற்புதமாய்ப் பதித்துவைத்தேன். இதைக் கண்டபின்னும் எவ்வளவோ நிஷ்டூரமாய்என்னை வதைக்கிறார்கள், தங்கள் கண்ணால் எவ்வளவோபாவாக்கிரமங்களைக்கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்!

ஞானி:—ஓ! நேசமே! இதேது! ஓ பாவமே

இதென்ன கொடுமை! என் மதுரநேசமே! எனது நீச பாவதுரோகங்களே உம்மை இவ்வித நிர்ப்பந்தத்துக் குள்ளாக்கிவிட்டது. ஆம்! ஆண்டவரே! என் சிரசால் நான் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களும் நினைத்த துர்நினைவுகளுமே உமது திருச்சிரசை இம்மாத்திரம் வேதனைப்படுத்தியதினால் பச்சாத்தாப மரியமதலேனாளைப்போல என் தலைமயிரினாலும், கண்ணீராலும், உமது சிலுவை அடியில் உமது திருப்பாதத்தைக் கழுவித்துடைத்து, வடியும் உமது திரு இரத்தத்தால் என்னாத்துமத்தைக் கழுவ விரும்புகிறேன். என் கண்வாய் முகத்தால் கட்டிக்கொண்டதும் மற்றவர்கள் கட்டிக்கொள்ளச்செய்த பாவங்களுமே உமது திருமுகத்தை இக்கோலமாக்கியதினால் மெய்யான மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேல் அவைகளை அடக்கி விலக்கி நடத்தப் பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன்.

திருச்சரீரம். ஆ! பாவி இன்னங்கேள் நீ சரீரத்தில் அநுபவித்த நீசசுகத்துக்காக துஷ்ட யூதர்என்னைக் கற்றூணில்கட்டி சங்கிலிசாட்டைமுள்ளுகளால் அடித்தார்கள் விரிசித்தம்மாள் கண்டகாட்சியையுனக்காக எழுதிவைத்தபிரகாரம் ஒருவன் மார்பில் அடிக்க மற்றொருவன்விலாவைக்கிழிக்க, ஒருவன்சிரசிலும்முகத்திலும்கையிலும்காலிலும், தொடையிலும் ஐயாயிரத்துச் சிலவான அடி அடித்துத்தோலுரிய சர்வாங்கமும் ஏககாயமாகி, அவர்கள் கையும் கசையும் சாட்டையும்இரத்தத்தால்தோய்ந்து திருச்சரீரம் துண்டு துண்டாகி கசைவார்களோடு போயின, அங்குமிங்கும் சிலதுசிதறிவிழுந்தன, இரத்தம்பெருகி ஓடிஎலும்பு நரம்பெல்லாம் எண்ணத்தக்கதாக வெளியாய்விட்டது. இவ்வாறு என்சரீரத்தில்பட்ட காயங்கள் 5475 சிந்தியஇரத்தத் துளிகள் 230,000. என்னால் சொஸ்தமாக்கப்பட்டதெசிபோனென்னும் குருடனின்உறவிலுள்ள ஒருவன், எனதுநிர்ப்பாக்கியஸ்திதியைக் கண்டிரங்கி என்னைக் கட்டியிருந்த

கயிற்றை அறுத்து விட்டவுடனே, இரத்தத்தில் நான் குப்புறவிழுந்து சோர்ந்து கிடந்தபோதிலும் வஸ்திரமில்லாமலிருக்கும் பரிசுத்த நாணத்தால் கை ஊன்றிப் போய் மகா பிரயாசத்தோடு அதை எடுத்துத் தரித்துக் கொண்டேன். வஸ்திரம் இரத்தக்காயங்களோடு ஒட்டி ஒரேதோல்போல காய்ந்துபோன பின் துஷ்ட யூதர் தோலுரிக்குமாப்போல அதைப் பலவந்தமாய் உரிக்கையிலும், நானு விசை முள் முடியைக் கழற்றிக் கழற்றி மறுபடியும் வைத்து அடித்து அறையும்போதும் நான் அநுபவித்த அகோரவேதனையை மனுஷர் சற்றும் நிதானிக்கத் தக்கதே யல்ல. இதற்கெல்லாம் பரிசுத்த கற்பென்னும் புண்ணியத்துக்கு விரோதமாய்ச் செய்ததும் செய்வித்ததுமான நீசப்பாவங்களே காரணம். இதை அறிந்தும், நீ நாள்தோறும் என் காயங்களைப் புதுப்பிப்பது எவ்வளவோ நிஷ்டூரம்!

திருக்கைகால்:— நீ உன் கைகால்களால் கட்டிக்கொள்ளும் நீசபாவ சேஷ்டைகளினிமித்தம் என் கைகால்களை சிலுவையில் அறையும்போது 72 முறை சுத்தியால் அடித்த தன்றியே ஒரு கரம் அறையப்பட்ட உடனே நரம்புகள் சுருண்டு கொண்டபடியால் கையிலும் காலிலும் கயிற்றைக் கட்டி மகாபலமாய் நெருக்கத் தன்மையாயிழுத்து முன் சிலுவையில் இடப்பட்ட துவாரம் வரையும் சேர்த்து அறைந்தபோது நரம்புகளும் இரத்தநாளங்களும் அறுந்துபோச்சுது. யூதர் தங்கள் நீசக்காலால் உதைத்த உதைகள் 144, கையால் நெஞ்சில் அடித்த அடிகள் 28. முதுகில் 80. நிஷ்டூர சிலுவையில் என் கைகால்கள் அறையுண்டு, மூன்றுமணிநேரம் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் மத்தியில் தொங்கி உயிர்விட்ட பின்னும், நிஷ்டூரச் சேவகன் ஒருவன் என் நெஞ்சை ஈட்டியால் குத்தித்திறந்தான்; நீ உனது நெஞ்சிலுள் கட்டிக்கொள்ளும் நீசப்பாவங்களும் சேஷ்டைகள் நினை

வுகளுமே இதற்குக் காரணம். இவையெல்லாம் அறிந்தும் அப்பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளும் போதெல்லாம் யூதரிலும் கொடியவனாய் என்னை ஆயிரமுறை சிலுவையில் அறைந்து என் நெஞ்சை ஈட்டியால் குத்தி என் காயங்களைத் திறந்து உபாதிக்கின்றாய். ஆ இனிமேலாவது எனக்காறுதல் செய்.

செபம்.

ஆ என் அன்பரே, ஆண்டவரே நேசஇரட்சகரே எனது சரீரம் கைகால்களால் கட்டிக்கொண்ட நீசபாவங்களுக்காகவே உமது திருச்சரீரம் சர்வாங்கமும் ஒரேபுண்ணாகி, உமது திருக்கைகால் சிலுவையில் அறையப்பட்டது. சிலுவையில் அறையுண்ட என் அன்பரே, இப்படி காயப்பட்ட உமது கரங்களால் என்னை ஆசீர்வதித்தருளும். என் ஆத்துமமே உன் திவ்யகர்த்தரை ஆச்சரியத்தோடு உற்றுப்பார். இந்த நேசக் கழுமரத்தில் தொங்குவதைப்பார்; சிலுவையில் அறையப்படுவதைவிட கொடியசாவுகிடையாது. எனெனில் கைகால்களில் பலநரம்புகூட்டு இரத்தத்தாரைகள் வந்து சேர்ந்திருப்பதால் அதிசெல்வாரேனா உள்ளவைகளாயிருக்கையில், அதிலேயே ஆணி அறையப்பட்டுத் தொங்கும்போது சரீரத்தின்பளுவுமுழுதும் அதினால் தாங்கவேண்டியதால் கொடியவேதனையாகிறது. எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் மகா வருத்தமுண்டாகிறது. திருச்சிரசு சற்றே வலது பக்கத்திலும், சற்றே இடக்கத்திலும் சாய்கிறது. மார்பின்புறமாய் சாய்ந்தால் பளுவு தாங்கமாட்டாமல் கைகளின் காயம் பெரிதாகிறது. தோளின்பேரில் சாய்ந்தால் முள்ளுகள் தைக்கிறது. சிலுவை மரத்தில் சாய்ந்தால் முள்ளுகள் அதிக ஆழமாய் சிரசிலே பதிகிறது. ஆ என் சேசுவே உம்முடையமரணம் எவ்வளவோ துன்ப வருத்தமுள்ளதாயிருக்குது.

சிலுவையில் அறையுண்டிருக்கும் என் இரட்சகரே அவமான நிர்ப்பந்தம் நிறைந்த இந்தச் சிம்மாசனத்தில் உம்மை ஆராதிக்கிறேன். ஆணிகளால் துளை

க்கப்பட்ட உமது காங்களும் முண்முடி சூட்டப்பட்ட சிரசும் இந்த வியாகுலச் சிம்மாசனமும், ஆண்டு ஆண்டாய்க் கிழிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த சதைகளும் நீர் இராசா என்றும் நிகர்ற்ற நேச இராசாஎன்றும் போதுமானமட்டும் அறியப்பண்ணுகின்றன, ஆகையால் தாழ்ச்சியோடும் பரிசுத்த உருக்கத்தோடும் நெருங்கி என்பேரில் வைத்தபட்சத்தாலும் என் பஞ்சேந்திரியங்கள் கட்டிக்கொண்ட பாவத்துக்காகவும் துளைக்கப்பட்டிருக்கும் உமது பாதங்களை முத்தி செய்து நேசப்பலியாக உமது பிதாவின் நீதிக்கு உமது உயிரை ஒப்புக்கொடுக்கச் சித்தமான இந்தச் சிலுவையைக்கட்டி அரவணைத்துக் கொள்ளுகிறேன். உமக்குத் துரோகஞ் செய்ததுக்காக என் சீவிய காலமெல்லாம் விசனப்பட்டுத் துக்கத்தில் செலவழிக்கும்படி, உத்தம மனஸ்தாபத்தைத் தந்தருளும். உமது இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைக்கும் வரத்தைத்தாரும். பிள்ளைகளின் அப்பத்தை நாய்களுக்கு போடக்கூடாதென்கிறீர். ஆம் ஆண்டவரே நான் மகா அவலட்சண மிருகமென்றும கக்கி விட்டதை திரும்ப திரும்பநக்கும் நாயென்றும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆயினும் மேசையிலிருந்துவிழும் துணிக்கைகளாவது நாய்களுக்குக்கிடைக்குமே. ஆண்டவரே இங்கும் நீர்விரும்புகிறபடி ஆகக்கடவது என்றுசொல்லும். சகல பாவச்சமய நேக இடங்களையும்விட்டு விலகித்துவிடுகிறேன். என் இரட்சகரே என் பொக்கிஷமே, என் சர்வமே, இனிமேல் பாவத்தால் உமக்குப் பகைப்படாமல் நடப்பதைப்பார்க்கிலும் மற்றெவ்வித பொல்லாப்பு சேதம் எல்லாம் வரட்டும். பெற்றோர் இஷ்டர் உயிரை முதலாயிழக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். உமது ஸ்நேகிதத்தை யிழக்கும் நிர்பாக்கியம் இனிமேலும் எனக்குச் சம்பவிக்குமானால் இதோ இப்போதே என்னை அழைத்துக் கொள்ளும்படி ஆண்டவரே உமது திருப்பாடுகளைக் குறித்தும்மை மன்றாடுகிறேன். வியாகுல மாதாவே எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளும் ஆமேன் சேசு.

ஏழாம் அதிகாரம்.

பிரதிக்கினை.

மனஸ்தாபத்தையும், அதின் இலட்சணங்களையும் இதுவரையில் விவரித்துக் காண்பித்தபின்பு பிரதிக்கினையைப் பற்றி ஆராய்வது இப்போது அவசியமாகும்.

பிரதிக்கினையை விளக்கிக் காண்பிக்கும் போது மனஸ்தாபத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் திரும்பவுஞ் சொல்ல வேண்டியதாய்த் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் உள்ளபடி கவனித்துப் பார்க்கில், மனஸ்தாபமும், பிரதிக்கினையும் இரண்டாயெண்ணப்பட்டாலும், இவ்விரண்டும் ஒன்றென்றே கூறவேண்டும். உயிரற்ற சடலத்தை ஜீவப்பிராணியென்றழைப்பதும், மனிதர் வசியாத வனாந்தரத்தை நகரமென்பதும், புத்தியற்ற மதியீனனையும் குழந்தைகளையும் தீர்க்கசாஸ்திரிகளென்பதும் விபரீதமாயிருக்கும். அவ்வாறே பிரதிக்கினையற்ற மனஸ்தாபம் மனஸ்தாபமாகாது. மனஸ்தாபமுண்டானால் பிரதிக்கினையுமுண்டு. ஒருவன் தன் பாவத்திற்காக மெய்யான மனஸ்தாபப்படும்போது பிரதிக்கினையும் அதிற்சேர்ந்திருக்கும். மெய்யான பிரதிக்கினையிருந்தால் மெய்யான மனஸ்தாபமும் உண்டு. ஒன்றிருந்தால் மற்றது மிருக்கும். அல்லது இரண்டுமில்லாதிருக்கும். தான் செய்த பாவங்களுக்காக ஒருவன் மனஸ்தாபப்படும்போது திரும்பவும் அவைகளைச்செய்யத் தனக்குள் விருப்பமிருந்தால் அந்த மனஸ்தாபம் மெய்யல்லவே. அப்போது பிரதிக்கினையும் இல்லையென்று தெளிவாகுகின்றது.

மனஸ்தாபமென்னுஞ் சடலத்திற்குப் பிரதிக்கினை உயிராயிருக்கின்றது. உயிரற்ற சரீரம் பிணமாவதுபோல் பிரதிக்கினையற்ற மனஸ்தாபமும் பிணம்

தானே. இவ்விஷயத்தில் மிகுந்த அசட்டை அநேகருக்குள் ளிருப்பதைக் கவனிக்கையில் மிகுந்த கவலையை வருத்துவிக்கின்றது. இரட்சணியத்திற்கு மனஸ்தாபம் மிகவும் அவசியமாயிருக்கத் தங்கள் பாவங்களுக்காக மெய்யாகவே மனஸ்தாபப் பட்டதுண்டோ வில்லையோவென்று எத்தனையோபேர் சற்றுங் கவலையா திருக்கிறார்கள். மனஸ்தாப மின்றிப் பாவ மன்னிப்பில்லை. பாவமன்னிப்பின்றி இரட்சணிய மில்லை, இரட்சணியமின்றி மோக்ஷமில்லை. ஒன்று மாத்திரம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும், அதாவது:—நித்தியம் நரகம். ஐயோ! இதென்னகேடு! எவ்வளவு மோசம்!! லௌகீக காரியங்களில் இவ்வித அசட்டையா யிருப்பாருண்டோ?

ஓர் வியாபாரத்தைச் செய்கிறவன் தன் லாபத்தை அடையவிரும்பி அடிக்கடி கணக்கைப் பார்ப்பான். பயிர் செய்கிறவன் நிலத்தைப் பரிசோதித்து அதின் குறைகளைப் பரிகரிப்பான். மாணிக்கத்தை வாங்குகிறவன் அதிற் பழுதுண்டோ வென்று பரிட்சிப்பான், சகல காரியங்களிலும் இவ்வண்ணமான ஆராய்வுண்டு- ஆத்தும காரியங்களிலே அப்படியல்ல. பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஆயத்தமாக ஆத்தும சோதனை ஒழுங்கையும், அதற்கடுத்த செபங்களை[illegible]ம் வாசிப்பது அல்லது வாசிக்கக்கேட்பதுமே பே[illegible]மானதென்று அநேகர் எண்ணிக் கொள்வார் [illegible] ஆயினும் சிலர் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிய [illegible] தங்களுக்கு மெய்யான மனஸ்தாப மிருந்ததோ இல்லையோ வென்று அறிய விரும்புவார்கள். இ[illegible]ர்கள் உணர்ந்துகொள்ள ஓர் நல்ல வழியுண்டு. அ[illegible]ன்ன வெனில்:—நல்ல பிரதிக்கினை செய்திருந்தால் [illegible]ல் மனஸ்தாப மிருந்ததென்பதற்குத் தகுந்த [illegible]த்தாட்சியாகும்.

தே[illegible]வ [illegible]முகத்தில் உன்பாவங்களில் நின்று உன்னை [illegible]ணமாக்கத் தக்க மெய்யான மனஸ்தாபம்

உனக்கிருந்ததோ இல்லையோ என்று நேராய் நிச்சயித்துச் சொல்வதுனக்கு வருத்தமாய்த் தோன்றும். ஆனால் உன்னிடத்தில் நல்ல பிரதிக்கினை யிருந்ததோ இல்லையோ வென்று நிச்சயிக்க அவ்வளவு வருத்தமிராது. இதற்கோர் வழியுண்டு. இதைக் கண்டுபிடித்த வுடனே, மனஸ்தாபம் இருந்ததோ வில்லையோ வென்றறியலாம். அதற்கு வழியிதுவே. அதாவது:—உன் மனதிலே பாவத்தின்மேல் வெறுப்புண்டாகி, பாவத்தின் பேரில் அரோசகமும் பகையும் கொண்டு, பாவத்தை விட்டுவிடவேண்டு மென்கிற மிகுந்த ஆசையோடு, இனிமேல் ஒருக்காலும் யாதோர் பாவத்தையும் கட்டிக்கொள்ளேன் என்று பிரதிக்கினை பண்ணினால், அதுவே போதும். அப்போது நீ உன் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டாயென்றும், அதுவரைக்கும் நீ செய்த பாவங்களுக்கு மன்னிப் படைந்தா யென்றும் நம்பிக்கொள். மிகச் சிரவணம் பொருந்திய அர்ச். தெரேசம்மாள் இவ்விஷயத்திற் சொல்வதைக் கேள்:—

ஓர் ஆத்துமமானது இனிமேற் பாவஞ்செய்யவேண்டாமென்று மெய்யான பிரதிக்கினை செய்து தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தை மாத்திரம் இழந்துபோவதைப் பார்க்கிலும் வேண்டுமானால் மற்றெல்லாவற்றையும் இழந்துவிடவும் விருப்பமாகில், அந்த ஆத்துமத்திற்கு மெய்யான மனஸ்தாப மிருந்ததென்று நம்பிக் கொள்ளலாம். அர்ச். சிஷ்டவர்களில் அநேகருடைய கருத்தும் இதற்கொத்ததாகவே யிருக்கிறது. அர்ச். கிரேகோரியார், அர்ச். [illegible], அர்ச். பிரான்சீஸ்குசலேஸ் முதலியவர்களும் அப்படியே வசனித்திருக்கிறார்கள். பாவத்தை ப[illegible]கைத்து அக்கிரமத்தை வெறுத்துவிடுகிறவன் மன்னிப்புப் பெற்றதாக நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றே நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆயினும் ஒ[illegible]ஓர் பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்ட[illegible] அதுவே போதுமென்றெண்ணிச் சந்[illegible]

னே முற்றிலும் அதை மறந்துவிட்டு அசட்டையாயிருக்கத்தகுமோ? இது மெய்யானமனஸ்தாபத்தின் இலட்சணமல்ல. மெய்யான மனஸ்தாபத்தை உடையவர்களிவ்விதமாய் நடந்ததாகவுங்காணோம். மன்னிப்புப்பெற்ற பாவங்களைக்குறித்தும் அசட்டையாயிராதே யென்று ஆண்டவர் தாமே வேதாகமத்தில் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார். நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன வென்று ஆண்டவர் தாமே நமக்கறிவித்தாலும் நாம் சந்தோஷங்கொண்டு மவுனமாயிராமல் நமது பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப் படுவதிலும் மன்னிப்புக்கேட்பதிலும் நாம் ஓயக்கூடாது.

நாத்தான் என்கிற தீர்க்கதரிசியானவர் கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்டு தா[illegible]துராசாவின் இடத்திற்குப்போய் சிறிது நேரம் பிரசங்கித்தபின் "கர்த்தருன் பாவம் நீங்கச் செய்தார்" என்கிற சத்தியத்தை இராயனுக்கறிவித்தும் இராயன் தன் சீவியகால முழுவதும் தபஞ்செய்து அந்தப் பாவங்களுக்காக அழுது புலம்பினு னென்றறிவோம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் யாவரும் அப்படியே தங்கள் சீவியகாலத்தைச் செலவிட்டார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அன்றியும் அப்படிச்செய்வதற்கு வேறு பலத்த முகாந்தரங்களு முண்டு. அர்ச். கிகோரியா[illegible] வசனித்திருக்கிற பிரகாரம் பாவத்தின் தோ[illegible] மன்னிக்கப்பட்டதின் பின் அதற்குரிய வெளி[illegible] தண்டனை அல்லது அநித்திய ஆக்கினை சாதார[illegible]மாய் நீங்காதிருப்பதுமுண்டு; பாவதோஷம் அக[illegible]ன் பின்பு உள்ள அநித்திய ஆக்கினைகளுக்குள், ஆண்[illegible]டவர் அநேக தேவ வரப்பிரசாதங்களை நமக்கீயாதிருப்பதும் ஒன்றென அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் நிச்சயி[illegible]கிறார்கள்.

ந[illegible] [illegible]து இரட்சணியத்திற்கு ஆபத்தம் பண்ணுவ[illegible] உதவியாக ஏராளமான விசேஷ வரப்பிரசா[illegible]யாவற்றையும் ஆதிதுவக்கம் கர்த்தர்

நமது திருவுளத்தில் நிச்சயித்து சேகரித்திருந்தார். அவ்வரப்பிரசாதங்களில் சிலது, பூரணமான உன்னத சாங்கோபாங்க ஸ்திதியிலே நடத்தி நம்மை அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாக்கவும், மற்றது நமதிரட்சணியத்திற்கு அவசியம் வேண்டியவைகளுமாயிருக்கின்றன. இவையின்றி நாம் இரட்சிக்கப்படுவதரிது. இப்படியிருக்கப் பாவாக்கினையின் பொருட்டு, பாவதோஷம் அற்றுப்போன பின்பும், சில சமயங்களில், மேற்கண்ட இருவகை வரப்பிரசாதங்களையும், நமக்களியாதிருப்பதுண்டு. ஆதலால் நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட பின்பும் ஆண்டவர் சில விசேஷ வரப்பிரசாதங்களை நமக்கீவதற்குத் தடையாயிருந்து நமது நாசத்திற்குக் காரணமாகி அவ்விசேஷ வரப்பிரசாதங்களின்றி நாம் கெட்டுப்போகவும் கூடும். See "On the means of Acquiring Perfection" by S. Liguory) ஆதலால் நாம் எந்நாளும் நமதுபாவங்களுக்காக அதிகமனஸ்தாபப்பட்டு ஆண்டவரிடத்தில் ஓய்வின்றி மன்னிப்பை யிரந்து கேட்பதவசிய மென்று தெளிவாகின்றது. இதனால் எண்ணிறந்த அவ்விசேஷ தேவ வரப்பிரசாதங்களைத் தரக் கர்த்தர் மனமிரங்குவார்.

ஆதலால் கடமை கழிக்குமாப்போல உத்தம மனஸ்தாப மந்திரத்தை ஒரு முறை வாயினால் உச்சரிப்பது போதும் என்று பலர் எண்ணுவது [illegible]கா பிசகு.

ஆயினும் வேறு சில பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றி அடிக்கடி நல்ல மனஸ்தாபத்தோடு பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து வந்தாலும் முன்னே தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட பழைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவோ? அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டோமோ? இல்லையோ வென்று கலங்கிச் சந்தேகித்துத் தத்தளிக்கிறதுண்டு. இந்தக் கலக்கத்தையும், தத்தளிப்பையும் தெளிவிக்கத் தக்கதாக, இவர்கள் அறியவேண்

டிய தென்னவெனில் தாங்கள் முன்செய்ததாக எண்ணுகிற தப்பறைகளையும், பாவங்களையும் முற்றிலும் வெறுத்துவிட்டு, அவைகளினின்று நீங்கியிப்போது சீர்திருத்தமாய் ஒழுகுகிறதாயிருக்கில் அதுவே போதுமானது. நாம் சந்தேகப்படுகிற குற்றங்களிலும், பாவங்களிலும் நின்று நீங்கிபரிசுத்தமாய் தவசீவியத்தில் ஒழுகக்கண்டால் அதுவே அதற்குத் தகுந்த அத்தாட்சியாகும். ஏனெனில் நீ பாவத்தைவிட்டு நீங்கு முன் அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டிருக்க வேண்டும். மனஸ்தாபத்திற்குத் தேவ ஒத்தாசையைப் பெற்றிருக்கவேண்டும், தேவ ஒத்தாசையோடு பாவ மன்னிப்பையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். மேலும் முன்சொன்ன பிரகாரம் மனஸ்தாபமும் பிரதிக்கினையும் ஒன்று. பிரதிக்கினை நல்லதானால் மனஸ்தாபமும் நல்லதென்று அறியலாம். நல்ல பிரதிக்கினைக்குரிய அடையாளங்களை அடுத்த அதிகாரத்திற் காணலாம்.

எட்டாம் அதிகாரம்

நல்ல பிரதிக்கினைக்குரிய அடையாளங்கள் மூன்று.

1-வது:—உறுதி, அல்லது ஸ்திரமானதாயிருத்தல்;
2-வது.—சாதாரணமானதாயிருத்தல்;
3-வது:—பலனுள்ளதாயிருத்தல்;

முதலாவது:—ஸ்திரமானதாயிருத்தல்;

அதாவது.—இனிமேற் பாவஞ்செய்வதில்லையென்று பொருந்தும்போது தன்சுயவிருப்பத்தோடும், ஆசையோடும், மனதோடும் பொருந்திக் கொள்வதுந் தவிர இனிமேல் யாதொரு பாவத்தைக்கட்டித் தேவசிநேகத்தை இழந்துபோவதைவிட என்ன ஆபத்து, இக்கட்டு, மோசம் சம்பவித்தாலும் அவைகளையெல்லாம் சகிப்பேனே ஒழிய பாவத்திற் குடன்

படேன், என் ஆஸ்தி பாஸ்தி சிநேகிதர்களையும் இழக்க நேரிட்டாலும் இழப்பேன், காவல் கடுஞ்சிறையிருக்க வேண்டியதானாலும் இருப்பேன், கடைசியாய் மரணமேவந்து குறுக்கிட்டாலும் அதற்கும் உடன் படுவேனேயன்றிப் பாவத்தைச் செய்வதில்லை என்று பிரதிக்கினைபண்ணவேண்டும். பாவத்தைப் புரிவதைவிட அச்சஞ்சல துன்பங்களுக்குட்பட ஆசையாயிருக்கவும் வேண்டும். பிரதிக்கினை ஸ்திரமாயிருக்கவேண்டுமென்பதின் அர்த்தமிதுவே. இப்படியே கருதும் ஆசையுமிராவிடில் போதாது, பாவமே சகல துன்பத்துக்கும் இக்கட்டுகளுக்கும் மேலானதானதையால் பாவத்தினிமித்தம் எப்பெரிய நஷ்டத்திற்கும், துன்பத்திற்கும் உட்படப் பூரண ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். இவ்விதத் தீர்மானத்தையுடையவன் இரட்சிக்கப்படுவதற்கையமில்லை. இவ்வித பிரதிக்கினையைக்கொண்டு ஒருவனிறந்தால் அவனிரட்சிக்கப்படுவதற்கு அற்ப சந்தேகமுங் கிடையாது. உறுதியான பிரதிக்கினையுடையவர்களுடைய சரித்திரங்களும், பல திருஷ்டாந்தங்களும் வேதாகமத்திலேயே காணலாம்.

பிதாப்பிதாவான யோசேப்பென்பவர் போத்திப்பார் வீட்டிற் காரியக்காரனாயிருக்குங் காலையில் பூரணவாலிப வயதில் அவருக்கோர் பயங்கர சோதனையுண்டாயிற்று. போத்திப்பாருடைய ஸ்திரீ காமமூண்டு அவனை அழைக்க அவர் இணங்காமல் தமக்குநேரிடும் நஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும் நன்றாய் அறிந்திருந்தும் அதைச் சட்டைபண்ணாமல் "என் தேவனுக்கு விரோதமான பாவத்தை நான் செய்வதெப்படி" யென்று சொல்லிமறுக்க அந்தப்பொல்லாதவள் அவர் வஸ்திரத்தை எட்டிப் பிடித்தபோது தன் வஸ்திரத்தை முதலாய் விட்டுவிட்டு ஓடினார். அதனால், இராக்கினி நாணி, கோபித்து ஜோசைப்பர் பேரில், அநியாயமாய் அவதூறான பொய்க்குற்றத்தைச்சுமத்தி, பார்வோனி ராயனி

டத்தில் போய் அழுது பாசாங்கு பண்ணியதினால், இராயன் அவன் சொல்லை நம்பி, சூசையப்பனை இழிவித்துச் சிறையில் வைத்தான். கடைசியாய் கர்த்தர் அவனை மீட்டு இரட்சித்து எகிப்துதேசத்தையே ஆளும்படி செய்தார்

விசேஷமாய் வாலிபர் இந்த மகாத்துமாவைக் கண்டுபாவிக்கக்கடவார்கள். (ஆதியாகமம் 39)

சூசான் என்னப்பட்டவோர் அழகியஸ்திரீ யிருந்தாள். அவளை ஊர்த்தலைவர் இருவர் விபசாரத்திற் கழைக்க அவள் சம்மதியாமல் என் தேவனுக்கு விரோதஞ் செய்கிறதைவிட சகல துன்பத்திற்கும் ஆளாவேனென்றாள். அந்தத் துன்மார்க்கர் வெகுண்டு சினந்து, இவள் விபசாரத்திற் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதாகச் சபைமுன் அவள்மேல் பொய்க் குற்றஞ்சாட்டி, மரணத் தீர்வையிட்டுக் கல்லெறிந்து கொல்லக்கொண்டு போகையில் தானியேல் தீர்க்கதரிசி வந்து, ஞாயம் விசாரியாமல் மரணத்தீர்வை யிடுவது சரியல்ல என்று, பொய்சொல்லிய தலைவரிருவரையும் வெவ்வேறிடத்தில் நிறுத்தி, தோட்டத்தில் எந்தஸ்தலத்தில் எந்த மரத்தடியில் இவள் விபசாரம் பண்ணக்கண்டீர்களென்று வினவ, ஒருவருக்கொருவர் பின்னபேதகமாக உத்தரமுரைத்தபடியால் சூசானை விடுதலையாக்கி, பொய்ச்சாட்சிசொன்ன தலைவரிருவரையும் சாவுக்குத்தீர்வை யிட்டார்கள், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போகிறவர்களிடத்திலு மிவ்விதமான பிரதிக்கினை யிருக்கத்தகும். ஒரு பாவத்தைக்கட்டிக்கொண்டு தேவனுக்குத் துரோகஞ் செய்வதைப் பார்க்கிலுஞ் சாவைத்தெரிந்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியம், (தானியேல் 13-ம் அதி)

நபுக்காதோநேசரென்னும் அரசன் ஓர் பெரிய விக்கிரகத்தைப் பொன்னால் அமைத்து தம்புரு, மூரசு, மேளமுதலிய வாத்தியங்கள் தொனிக்கும்போ

து, சகலருந் தாழ விழுந்து அதை வணங்கும்படி ஆக்கியாபித்திருக்க, சாதுராக், மேஷாக், ஆபெத்நேகோவென்னு மூன்று வாலிபர் அதை வணங்காததை யறிந்து உக்கிரகோபங்கொண்டு, அவர்களைத் தன் சமுகத்திற்கு வரவழைத்து "சாதுராக், மேஷாக் ஆபெத்நேகோ, என்பவர்களே! நீங்கள் என்தேவர்களுக்கு ஆராதனை செய்யாமலும் நான் நிறுத்திய பொற்சிலையைப் பணிந்து கொள்ளாமலு மிருந்தது மெய்தானா! இப்போதும் எக்காளம், நாகசுரம், வீணை, சுரமண்டலம் தம்புரு, முதலான சகல சங்கீத வாத்தியங்களின் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது தாழ விழுந்து நான் பண்ணிவைத்த சிலையைப் பணிந்து கொள்ளா திருப்பீர்களேயாகில் அந்நேரமே எரிகிற அக்கினிச் சூளையிலேபோடப்படுவீர்கள், உங்களை என் கையினின்று தப்புவிக்கப் போகிற தேவனைப் பார்ப்போம் என்றான்.

சாதுராக், மேஷாக், ஆபெத்நேகோ வென்பவர்கள் இராசாவை நோக்கி "நபுக்காதோநேசரே! இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து உமக்கு உத்தரவு சொல்ல எங்களுக்கு அவசியமில்லை நாங்கள் ஆராதனை செய்கிற கடவுள் எங்களைத் தப்புவிக்க வல்லவராயிருக்கிறார். அவர் எரிகிற அக்கினிச் சூளைக்கும், இராசாவாகிய உம்முடைய கைக்கும் நீங்கலாக்கி விடுவிக்காமற் போனாலும் நாங்களும்முடைய தேவர்களுக்கு ஆராதனை செய்வதுமில்லை நீர் நிறுத்தின பொற்சிலையை பணிந்துகொள்வது மில்லையென்கிறது இராசாவாகிய உமக்குத் தெரிந்திருக்கக்கடவது என்றார்கள். கிறீஸ்துவர்களுடைய பிரதிக்கினையும் இம்மேரையாய் உறுதிகொண்டிருக்கத்தகும். நபுக்காதோநேசர் கடுங்கோபமுண்டு, சாதாரணமாய்ச் சூடாக்குவதைப் பார்க்கிலும் சூளையை ஏழு மடங்கதிகமாய்ச் சூடாக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்து அம்மூவரையும் எரிகிற அக்கினிச் சூளையிலே போடுவதற்கு அவர்களைக் கட்டும்படி தன் இராணுவக்

திற் பலசாலிகளாகிய புருஷருக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்படியே அவர்கள் தங்கள் சால்வைகளோடும் நிசார்களோடும், பாகைகளோடும், மற்ற வஸ்திரங்களோடும் கட்டப்பட்டு எரிகிற அக்கினிச் சூளையினடுவே போடப்பட்டார்கள்.

இராசாவின் கடுமையான கட்டளைப்பிரகாரம் சூளை மிகவும் உக்கிரமாயிருந்தபடியினால், அக்கினிச் சுவாலையானது சாதுராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களைத் தூக்கிப்போட்டவர்களைக் கொன்று போட்டது. இராசா பிரமித்துப்போய் தன் மந்திரிமார்களை நோக்கி, மூன்று புருஷரையல்லவோ அக்கினியிற் போடுவித்தோம், இதோ நாலுபேர் சந்தோஷமாய் அக்கினி நடுவே உலாவுகிறதைக் காண்கிறேன்! அவர்களுக் கொருசேதமுமில்லை நாலாம் ஆளின் சாயல் தேவபுத்திரனுக்கொப்பாயிருக்கிறது என்று, அவர்களை நோக்கி, உன்னதமான தேவனுடைய தாசராகிய சாதுராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களே, நீங்கள் வெளியே வாருங்களென்று கற்பிக்க, யாதொரு சேதமின்றி வெளியே வந்து கர்த்தரைத் தோத்திரித்தார்கள். (தானியேல் 3-ம் அதிகாரம்.)

இவை போன்ற ஏராளமான திருஷ்டாந்தங்களும், அர்ச். ஆகத்தாள், தெக்ளா, செசீலியா, அயினேசியாள், அர்ச். தோமாஸ் ஆக்குயினாஸ், ஸ்தனிஸ்லாஸ், லூயிஸ் முதலிய எண்ணிறந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் சரித்திரங்களும், முன் மாதிரிகைகளும், அவர்கள் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வதைவிட அநுபவித்தஇக்கட்டுகளும், துன்பமும், கடைசியாய்ப் பிராணனையும் வெய்யக் கொடுத்த மேன்மையும் இங்கெழுதி முடியாது. இவர்களின் தொகை கணக்கற்றதாயிருக்கிறதென்று பத்தியுள்ள கிறீஸ்துவர்கள் யாவரும் அறிந்த சத்தியமாதலால், ஸ்திரமான பிரதிக்கினை யின்னதென்று கண்டறியக்கூடும், பிரதிக்கினை இப்படி உறுதியாய் பண்ணுதி-

ருக்கிறது பலன்றற்றதென்றறியக் கடவோம். பிரதிக்கினை உறுதியாவதற்கு, முதலாவது:—தேவ ஒத்தாசை வேணும்; இதை இரந்து கேட்டடையலாம். இரண்டாவது:—நமது சுயமுயற்சியும் வேணும். இவ்வகையாய்ப் பிரதிக்கினை உறுதியாகும். இத்தன்மையாய் உறுதியுள்ள பிரதிக்கினை விசேஷமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது இருப்பதவசியமாயினும் அப்படியே மற்றுஞ் சமயங்களிலும் எப்போதும், எங்காகிலும், கர்த்தரை வேண்டிக் கொள்ளுகையிலும், மனஸ்தாபப் படும்போதும், பாவமன்னிப்பைக் கெஞ்சி மன்றாடும்போதும், இருக்கத்தகும்.

மேலும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் குருவானவர் கட்டளையிடும் அபராதத்தைக் செலுத்த மனமில்லாதவர்களுடைய பிரதிக்கினையும் உறுதியுள்ளதென்று சொல்லத் தகுந்ததல்ல. ஓர் நாள் ஒருமனிதன் ஓர் குருவானவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போனான், அக்குருவானவர் மிகவும் தேர்ந்த விற்பன்னரும், மகா பூஜியமாயிருந்ததாக இந்நாள் வரைக்கும் அவர் நாமம் புத்தகங்களில் துலங்குகின்றது. அம்மனுஷன் அவரண்டை முட்டிட்டுச் சிலுவை வரைந்து இரண்டு மூன்று பாவங்களைச் சொன்னவுடனே குருவானவர் அவனை நோக்கி, வேறே உச்சரியாமல் "நீயெழும்பிப் போய்விடு" என்றார். ஏனெனில் இவன் தான் பேசிய புறணி அவதூறினாலுண்டாகிய நஷ்டத்தைப் பரிகரிக்க மனதில்லாதவன் என்றறிந்தார். அம்மனிதன் பிரமித்து மிகக் கெஞ்சியும் குருவானவர் "உன் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் பிரயோசனமில்லை, நீ நரகத்திற்குப் போகவேண்டியதுதான் எழும்பிப்போய்விடு." என்று பிரத்தியுத்தரமளிக்கவே. அவன் திகைப்புற்று வேறொரு குருவானவரிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ண விருப்பங்கொண்டுபோய் அவரிடத்தில், நடந்தகாரியங்களை யெல்லாம் விவரித்துப் பாவ-

சங்கீர்த்தனம் கேட்கக் குருவானவரும் உடன்பட்
டு அவன் பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் கேட்டார். இவ்
விரண்டு குருப்பிரசாதிகளும் மிக்க யூகிகளாய்ப் பு
த்தகங்களில் இந்நாள் வரைக்கும் விளங்குகின்ற
னர். அம்மனிதன் துவக்கமுதற் கடைசிவரையிலு
ம் சகல பாவங்களையும் உரைத்தான். குருவான
வர் அவனை நோக்கி,

குரு—நீ பாவ...னின்று நீங்கப் பிரியமா ?

மனிதன்—ஆம்,

குரு—பிரதிக்கினை பண்ணுவாயா ?

மனிதன்—ஆம்.

குரு—அப்படியானால் நான் சொல்லுகிறபடி
செய்யவேணும், கேள். அவதூறுபேசி யார் பேரை
க்கெடுத்தாயோ அவர்களுக்கேற்ற பரிகாரஞ் செய்
யவேண்டும், களவுசெய்த உடமைகளைத் திரும்பச்
செலுத்து, என்று சிறிது புத்திமதிகளைச் சொல்லி
நீ இது முன்போல நடந்தால் நரகத்திற்காளாவாய்
ஆதலால் நான் கற்பித்த பிரகாரம் நிறைவேற்றுவா
யா ? என்று கேட்க, அவன் வாய்பேசாமல் மவுன
மா யிருந்தான். குருவானவர் முன்சொன்ன பிரகா
ரம் மறுபடியும், கோள் அவதூறு பேசியதினால்
உண்டான சேதத்தை முன்சொன்ன பிரகாரம்
பரிகரிப்பாயா ? நான் கற்பித்த கடமைகளைச் செ
லுத்துவாயா ? என்று கேட்க இவற்றைச் செய்வ
து அவசிய மென்பது உண்மையே ஆயினும், நான்
செய்யேன் என்றான். அப்பொழுது குருவானவர்
நீ என்னிடத்தில் வருமுன் வேறொரு குருவிடத்
திற்போ யிரண்டு மூன்று பாவங்களை உச்சரித்த வு
டனே அவருன்னைத் துரத்திவிட்டார். நானோ உன்
சகல பாவங்களையுங் கேட்டேன். அதன்பின் நான்
சொன்ன புத்திமதிகளைக் கைக்கொள்ள மாட்டே
னென்கிறாய்; நீ அதைச் செய்யாவிட்டால் அந்தக்
குருவானவர் செய்தவாறு நானும் உன்னைத் துரத்
திவிடேன். இதோ நானே எழுந்து போய்விடுகிறே

ன். அந்தச் சுவாமியார் என்னிலும் அதிக ஞானமு
ள்ளவரா யிருந்து உன்னிடத்திற் பிரதிக்கினையில்
லை யென்று சீக்கிரத்திற் கண்டு பிடித்து உன்னை
யனுப்பி விட்டார். உன்னுடைய மூடப்புத்தியினா
லே நீ நரகத்திற்குப் போகவேண்டும் என்றார்.

இக்காலத்திலும் இப்படியே சிலவேளை சிலர் பா
வசங்கீர்த்தனத்தில் பாவங்களைச் ச...ல்லும்போது
அவர்களுக்கும் பாவசங்கீர்த்தன... கொடுக்கக் கூ
டாதபடி நேரிடுகின்றது. எவருக்குந் தடையின்றிப்
பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கக் குருக்களுக்கு அதிகார
மில்லை ! ! இல்லவேயில்லை! இருக்கிறதென்கிற நம்
பிக்கை மகா தப்பறையானது. பாவசங்கீர்த்தனங்
கொடுக்கத் தகாத ஒருவனுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங்
கொடுக்குங் குருவானவர் கனமான பாவத்தைக்
கட்டிக் கொள்ளுகிறார். நமதிரட்சகர் அர்ச், பேதுரு
அப்போஸ்தலருக்கும், அவர் மூலமாய்க் குருக்க
ளுக்கும் இரண்டு அதிகாரங்களைக் கொடுத்தருளி
னார். அவையாவன:—திறக்கவும், பூட்டவும்; கட்
டவும், அவிழ்க்கவுமே. எவரெவருடைய பாவங்க
ளை மன்னிக்கக் கூடுமோ, அவர்கள் பாவங்களை மன்
னிக்கவும், மன்னிக்கத் தகாதவைகளுக்கு மன்னிப்
பளியா திருக்கவுமேயாம். சாதாரணமாய்க் குருக்
கள் பட்டம் பெறுமுன், பாவசங்கீர்த்தனங் கொடு
க்கும் மேரையைப்பற்றி நாலுவருஷம் வேத சாஸ்
திரத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள். சாஸ்திரிகளுடை
ய பிரபந்தங்களுக்குள், அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோ
ரியார் எழுதியிருக்கிற வேத சாஸ்திரம்(Theology)
விசேஷித்த ஒன்றும். பாவசங்கீர்த்தனம் பெறக்
கூடியவர்கள், கூடாதவர்களுடைய லட்சணங்களை
அவர் மிகவும் தெளிவாய் விளங்கக் காண்பிக்கிறார்.

இன்னாருக்குக் கொடுக்கத்தகாது: குருக்கட்டளை
ப்பிரகாரம் நிறைவேற்றாதவனுக்கு கெடுகிலும்பாவ
சங்கீர்த்தனங் கொடாதே. எனெனில் மற்றப்படி இ
வன் தன் பாவங்கள் மன்னிக்கப் பட்டன வென்று

நம்பிக்கொள்வதற்கு இடமாயிருக்கும் என்று தெளிவாய் விதித்திருக்கிறார். இதைமீறி ஒருகுருவானவர் நடந்ததினிமித்தம் அவருக்குண்டாகிய மோசத்துக்கு அத்தாட்சியாக ஓர் பயங்கரமான சரித்திரத்தையும் அர்ச். கிரேகோரியார் எழுதியிருக்கிறார்:

கெட்டவனும், ஜனங்களுக்குத் தீங்கும், அக்கிரமமும் செய்துவந்தவனுமான ஒருமனிதன் ஓர் குருவானவரிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போனான். குருவானவர் நீ இன்ன காரியத்தைச் செய்வாயானால் பாவசங்கீர்த்தனந் தருவேன், செய்யாவிடில் பாவசங்கீர்த்தனந் தரேனென்றார். அதற்கவன் பிரியப்படாமல் அநேக குருக்களிடத்திற் போயும் அவர்களும் அப்படியே சொல்லக்கேட்டுக் கடைசியாய்த் தன் எண்ணத்திற்குங் கருத்துக்கும் இசைந்த ஓர் குருவானவரிடஞ் சென்று பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணினான். ஒருவிசை பண்ணியபின் மறுவிசையும், பின்பு இன்னொருதரமும் இப்படியே அநேக வருஷகாலமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்தாலும், தன் துர்ப்பழக்கத்தை சற்றுங் கைநெகிழாமல் அவற்றைப்புரிந்து கொண்டே வந்தான். நெடுங்காலம் இப்படி ஜீவித்தபின், வியாதியில் விழுந்துசாகுந்தறுவாயில் மேற்குறித்த தனது குருவானவரையே பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு அழைத்துவரக் கேட்டுக் கொண்டான். ஆகிலும் அவர் வருமுன்னதாக மரணித்துக் குருவானவர் வரும் வழியில் அவரைச் சந்தித்தான். அவர் உடனே அவனை நோக்கி நீ வியாதியஸ்தனாயிருக்கிற நிமித்தம் உனக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்க வருகிறேனே இதற்குள் நீ யிங்கே வந்தது எப்படி என்றதற்கு, அவன் மறுமொழியாக இப்போது நான் உயிரிழந்து உம்மால் நரகத்துக்குப் போனேன்; மற்றக் குருக்கள் உரைத்த பிரகாரம் நீரும் உரைத்திருந்தால் நான் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்திருக்கக் கூடுமே. நீ எனக் கிடங்கொடுத்தபடியால்

மோசம் போனேன். ஆதலால் நீரு மென்னோடே வரவேணுமென்று பிடித்திழுத்துக்கொண்டு இருவரும் நரகத்திற்குப் போனார்கள்!

கிறீஸ்தவர்கள் இதை அறியாமல் சில விசை குருவானவரைக் குறைவு சொல்வார்கள். குருக்கள் தங்கள் கடமைக்கு விரோதஞ் செய்யும்போது பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். பாவமன்னிப்பின் அதிகாரத்தைப்பெற்று ஆத்துமங்களையீடேற்றக் குருக்கள் முயலுகிறார்கள். அடிக்கடியிதைக் குறித்துப்பிரசங்கம் பண்ணுகிறார்கள். எல்லோரையும் இரட்சிக்க ஆசை கொண்டு ஓய்வின்றி அழைக்கும்போது யாதொருவனுக்குப் பாவ சங்கீர்த்தனங் கொடாதிருக்கில், குருவைக் குற்றஞ் சாட்டாமல் அது சர்வேசுரன் உனக்குச் செய்த விசேஷ கிருபையென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு கர்த்தரை தோத்தரிக்கக் கடவாய். ஏனெனில் பிணியைக் குணமாக்குவது வைத்தியனுடைய ஆசையும்நோக்கமுமே. ஆயினும் சில சமயங்களில் வியாதியஸ்தருடைய துர்க்குணங்களினிமித்தம் ஔஷதம் கொடாதிருப்பதுமுண்டு. அப்படியே பாவப் பிணியை நீக்கும் வைத்தியராகிய குருவானவர் உனக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடாதிருக்கும் ஞாயமென்னவென்னில் உன்னிடத்தில் பிரதிக்கினை யில்லாததினாலேயே. பிரதிக்கினை யில்லாவிடில் மனஸ்தாபமும் பிறாமல் பாவ சங்கீர்த்தனத்தால் பலனடையாமற் போவதுந் தவிர, முன்னுள்ள பாவங்களோடு இன்னுமதிகமாய்க் கூட்டிக்கொள்ளுகிறாய். என்னிடத்திற் பிரதிக்கினை யில்லையென்று குருவானவரெப்படி நிச்சயிப்பாரென்று தர்க்கிப்பாயோ? இதைக் கேள், இதை இலகுவா யறிவாய்;

முதலாவது. பிரதிக்கினைக்குரிய கடமைகளை நீ செய்யேனென்னும்போது, பிரதிக்கினை செய்தாயென்று சொல்வதெப்படி! திருடிய பொருட்களைத் திரும்பக் கொடுக்காமலும், கோள் புறணி பே

சியுண்டான நஷ்டத்தைப் பரிகரியாமலும் நாட்கழி
க்க விரும்பினால் உனக்குப் பிரதிக்கினை யிருந்ததெ
ன்றுன்னைத் தேற்றிக்கொள்வ தெப்படி? திட்டமா
ய்விலக்கப்பட்ட இடத்திற்குப் போவாயே ஆனால்
உன் பிரதிக்கினையிற் பலனென்ன! பகை வைராக்
கியத்தை நீக்கும்படி குருவானவர் கற்பித்தும் நீ
உன் மனப்படி சாதித்தால் என்ன பலன்! நீ பலி
பீடத்தினுன் காணிக்கையைச் செலுத்தப் போகை
யில உன் சகோதரன் உன்பேரில் மனத்தாங்கல்
கொண் டிருக்கிறதாக ஞாபகம்வரில் காணிக்கை
யைச் செலுத்தாமல் வைத்துவிட்டுப் போய் முந்த
உன் சகோதரனோடு உறவாகிப் பின்பு வந்து உன்
காணிக்கையைச் செலுத்தென்று நமதிரட்சகரே
திருவுளம் பற்றினார். (மத்தேயு 5-23)

இரண்டாவது: எவனாவது எதும் மாற்றமின்றி
எப்போதும் அதே பாவத்தையே வாடிக்கையா
ய்க் கட்டிக்கொண்டு வருவானாகில் அவனுக்குப்
பாவ சங்கீர்த்தனங் கொடுக்கக்கூடாது. அவனிடத்
திலும் ஸ்திரமான பிரதிக்கினை யில்லை. அதினால்
என்ன சேதம் எவ்வித கேடு சம்பவித்தாலும் உயி
ரையே யிழக்க நேரிட்டாலும் ஒரு போதும் நான்
இனி பாவத்துக்கு உடன் படேனென்று உறுதியா
ன பிரதிக்கினை பண்ணின பிறகும் யாதொரு மாற்
றமின்றி முன் போலவே பாவச்சேற்றிலே நாள்
தோறும் அல்லது அடிக்கடி விழுந்து அதேபாவத்
தை அதேபிரகாரம் செய்துவந்தால் எழுந்திருக்கப்
பிரயாசைப் படுகிறவனோ? பாவசங்கீர்த்தனம் ப
ண்ணியபின் வாடிக்கையான பாவங்களை வெறுத்
து விடாமலும் சன்மார்க்கத்தில் அற்பதேர்ச்சி அ
டையாமலும் தங்கள் பாவங்களிலேயே மாற்றமின்
றி நிலைகொண்டு வருகிறவர்களிடத்தில் பிரதிக்கி
னை யிருந்த தென்று நம்புவ தெப்படி? இப்பேர்ப்
பட்டவர்க ளிடத்தில் பிரதிக்கினை யில்லையென்று
வேதசாஸ்திரிகள் வசனித் திருக்கிறார்கள். அர்ச்.

லிகோரியாரும் கிரகோரியாரும், வேறநேக வேத
சாஸ்திரிகளும், கிரந்த கர்த்தாக்களும் நிச்சயித்தி
ருக்கிற வண்ணம் தன்னுடைய பாவங்களி னின்று
நீங்கக் கொஞ்சமாவது இயன்றமட்டும் பிரயாசைப்
படாமலும் அற்ப தேர்ச்சி அடையாமலும் ஒருவ
ன் பண்ணிக்கொண்டு வரும் பாவசங்கீர்த்தனங்க
ளில் பிரயோசன மின்றி அவைகளின் பலனற்று
வீணாகும். பாவசங்கீர்த்தனத்தின் பலனைப் பெறவு
ம் பாவ மன்னிப்பை யடையவும் விரும்புவோரெ
ல்லாரும் இதை நன்றாய்ச் சீர்தூக்கி மனதில் தரி
த்துக் கொள்வது உத்தமம். பாவசங்கீர்த்தனத்தில
பாவமன்னிப்பை அடைய விரும்புகிறவர்களுடை
ய பிரதிக்கினை உறுதியா யிருக்கவேணு மென்று
தெளிவாய் ஸ்தாபித்தாயிற்று. இந்த உன்னத உறு
தியானது பாவசங்கீர்த்தனத்தின் திறவுகோலைப்
போலாயிற்று. இத்திறவுகோலைக்கொண்டு பாவக்
கபாட்த்தைப் பூட்டிப் பாவமன்னிப் பென்னுந் தி
ரவியத்தைப் பாவசங்கீர்த்தன மென்னும் பொக்கி
ஷ சாலையினின்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆயினு
ம் மனிடரின் ஜன்மப் பகைஞனான துர்மனப் பசா
சு இதை நன்றாயறிந்து, மனிதருக்கு மயக்கங்களை
வருத்துவதால் பலர் பிரதிக்கினையைச் சட்டை
பண்ணாமலும் வேறநேகர் வீணான சாக்குப் போக்
குகளைச் சொல்லியும், இப்பிரதிக்கினையி னிமித்த
மே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலும், மூர்க்கராய்ப்
பாவமயக்கத்திலே நித்திரை செய்கிறார்கள். "
"நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு உறுதியான பி
ரதிக்கினை அவசியமென்றறிவேன். ஆயினும் நான்
எவ்வளவு பிரயாசித்தாலும் பாவத்தை விட்டு நீங்
கக் கூடுவதில்லை. இனிமேற் பாவஞ் செய்யாதிருக்
க விரும்புகிறேன். ஆனாலும் என் சொற்ப பல
வீனமும் பாவச் சமையமும், திரும்பவும் பாவங்க
ளைக் கட்டிக்கொள்ளப் பண்ணும். இத்ததைத் தவிர்
ப்பது கூடாத காரியம்." என்பாயாக்கும்; இது

மெய்தான். நாம் பலவீனரென்பதும், பாவச்சமயங்களிருப்பதும் மெய்யே; விசேஷமாய் ஓர் பாவத்திலே பழகினவர்களுக்கு அதிக சோதனைகளிருக்கும். பசாசானவன் வல்லமையுள்ளவனென்பதுவும் மெய்தான். ஆயினும் ஒரு காரியத்தை மாத்திரம் நீ மறந்து விடுகிறாய். அதாவது சர்வேசுரன் பசாசிலும் அதிக வல்லமை, இரக்க, முள்ளவரென்றறியாயோ? ஓர் பாவத்தில் பழகிய பின்பு அதைவிட்டு விடுவது கூடாத காரியமல்ல. பாவத்தில் எவ்வளவு பழகியிருந்தாலும் அதினின்று நீங்குவது கூடாத விஷயமல்ல. அது வருத்தமாய்த் தானிருக்கும். ஆனால் தன் சுயபலத்தினால் மாத்திரமல்ல; தேவ ஒத்தாசையைக் கொண்டும், தன் சொந்த முயற்சியினாலும் எந்தச் சோதனையையும் ஜெயிக்கக்கூடும். "என்னைப் பலப் படுத்துகிற கிறீஸ்துவினால் எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்குப் பலனுண்டு" என்று அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் வசனித்திருக்கிறார் (பிலிப்பியர் 4-13.) நமது பலனை நாம் நம்பாமல் நமது பெலவீனத்தைக் குறித்துப் பயப்படவேணுமென்பதுமெய். "பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்களிரட்சண்ணியத்திற்கு முஸ்திப்புசெய்யுங்கள்." என்று இந்த அப்போஸ்தலர் தாமே திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். நமது பலனில் நம்பிக்கை வையாமல் தேவனிடத்தில் முழு நம்பிக்கை கொண்டிருந்து நாமும் ஞான ஆசையோடு முயன்றால் சகல நற்கிரியைகளையும் நிறைவேற்றலாம். நியாயப் பிரமாணத்தைப் பூரணமாய்க் கைக்கொள்ளலாம். உலகஞ் சரீரம் பசாசு என்னும் மூன்று சத்துருக்களையும் வென்று ஜெயிக்கலாம். குடிகாரர், பொய்யர், தூஷணக்காரர், விபசாரக்காரர், மற்றெவ்வகைப் பாவிகளும், தங்கள் முழு விருப்பத்தோடும், தேவ ஒத்தாசையைக் கொண்டும், பாவத்தை விட்டு விடலாம். விட்டுவிடுவது மாத்திரமல்ல, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகவும் ஆகலாம். ஏராளமான அர்ச்சிய

சிஷ்டவர்களையும் மோக்ஷ வாசிகளையும் விசுவாசிக்கிற நாம் "கூடாது, பாவத்தினின்று நீங்க ஏலாது" என்று சொல்வதெப்படி? நாமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாக்கிக் கொள்ளுகிறோம், நமக்கு முன் பரகதியடைந்த அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் முதலிய மோக்ஷ வாசிகள் நம்மைப்போலவே இப்பூமியிற் பிறந்து உலகம், பசாசு, சரீரமென்னும் மூன்று சத்துருக்களோடும் போராடினார்கள். சிலர் மகா பாவிகளாயிருந்து பின் தபசினால் மகாத்துமாக்களானார்கள்; இவர்கள் அடைந்த கதியை நாமும் அடையத் தடையென்ன? இவர்களும் பலவீனராய்த்தானிருந்தார்கள். அக்காலத்திலும் பாவச் சமையங்களிருந்தன, பசாசுமிருந்தது; அப்போதிருந்த இரக்கமுள்ள கடவுள் மாறாத அந்தஸ்தில் இப்போதுமிருக்கிறார். "கர்த்தரைத் தோத்தரித்து அவரைக் கூப்பிடுவேன், சத்துராதிகளிடத்தினின்று என்னை விடுவிப்பார்." என்று தாவீதரசன் வசனிக்கிறார்.

நானும் கர்த்தரை வேண்டிக்கொண்டேன், ஆனாலும் சோதனை அற்றுப் போகவில்லை, எனக்கு நேரிட்ட சோதனை என் பெலனுக்கு மிஞ்சியது, ஆதலால் நான் அதை மேற்கொள்ளக் கூடாதிருக்கிறது என்று நீ சிலவேளை சொல்வாயாக்கும்.

ஆத்துமம் சரீரத்தைவிட்டுப் பிரியும் வரையிற் சோதனையுண்டு; சோதனை நேரத்திற் கர்த்தரிடத்தில் உதவி கேள், சோதனை நிலைக்கும் வரையில் உன் மன்றாட்டில் ஓயாதே, மாறி மாறி எத்தனை விசை யுன்னை உபாதிக்கினும் உடனைக் குடனே கர்த்தரிடத்தில் ஓடியொளித்துக்கொள். அப்பொழுது சோதனைக்கு உட்படமாட்டாய், நீ சோதனைக்கு உட்படாமல் அவைகளை ஜெயிக்கும்போதெல்லாம் பரலோகத்தில் பொக்கிஷத்தைத் திரட்டுகிறாய், எத்தனைவிசை நாம் சோதனையை வெல்லுவோமோ அத்தனை விசையும் மோட்ச முடி பெறுகிறோம், என்று ஒரு அர்ச்சியசிஷ்டவர் வசனித்திருக்

கிறார். மேலும் உனக்குண்டான சோதனை உன்
பலனுக்கு மிஞ்சியதென்பாயோ? இது வேத வாக்
கியத்துக்கு முற்றும் விரோதமாயிருக்கிறது. இதோ
பவுல் அப்போஸ்தலர் எழுதியிருப்பதைக் கேள்.
(1. கொரிந்தியர் 10-13.) மனுஷருக்கு நேரிடுகிற
சோதனையே அல்லாமல் வேறே சோதனை உங்க
ளுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவரா
யிருக்கிறார். உங்கள் பிராணிக்கு மேலாக நீங்கள்
சோதிக்கப் படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல்
சோதனையைத் தாங்கத் தக்கதாகவும், அச்சோத
னையோடு கூட அதற்குத் தப்பித்துக் கொள்ளும்
படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். இதற்கு
அத்தாட்சியாக இந்த மகாத்துமாதானே தமக்கு
நேரிட்ட ஓர் காரியத்தை யெழுதி "என் மாமிச
த்திலே ஒரு முள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னை
நான் உயர்த்தாதபடிக்கு அது என்னை ஊடுருவும்
தூதனா யிருக்கிறது. அது என்னைவிட்டு நீங்கும்
படிக்கு நான் மூன்றுதரம் கர்த்தரிடத்தில் வேண்டி
க்கொண்டேன். அதற்கு அவர் என் கிருபை உனக்
குப் போதும் உனது பலவீனத்திலே என் பலம்
பூரணமாய் விளங்கும்." என்றார். (2 கொரி 12,)
இத்தன்மையாய் இந்தப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலர்
ஓர் விசேஷித்த சோதனையினால் உபாதிக்கப் பட்ட
தாகச் சொல்லுகின்றார். அது முழுதும் நீங்கிப்போக
வேண்டுமென்று விரும்பிக் கர்த்தரை மன்றாடினதா
யும், பரம ஞானமுள்ள தேவன் அவர் மன்றாட்டின்
படி இத்த மிரங்காமல் சோதனை யிருப்பது அவரு
க்கு அவசியமென்றும், ஆதலால் அதை ஜெயிக்க
வ மாத்திரம் கிருபை அருளுவதாயுங் காண்கிறோ
ம். இதற்கு ஏது காரணமென்று அப்போஸ்தலர்
தாமே காண்பிக்கிறார். ஆகையால் பாவத்துக்கு
உடன் படுகிறவர்கள் சாக்குப்போக்குச் சொல்ல
இடமிராது. அவனவன் தன் தன் குற்றத்தினாலே
யே தவறுகிறான்; ஒன்றில் தேவஉதவியை யிரந்து

கொள்ளாததினாலே, அல்லது அவர் கொடுக்கக் கா
த்திருக்கிற உதவியை மன்றாடி அடைய விருப்ப
மில்லாததினாலேயே தவறுத லடைகின்றான். மனி
தன் பலவீனனா யிருந்தும் அவனுடைய விக்கிரமான
தீர்மானம் மிகவும் அதிசயத்துக் குரியது. தேவ
ஒத்தாசையோடு ஒன்றித்தபோது அதிலும் அதிக
ப்பிரமிப்புக் குரியதாகும். சுய தீர்மானத்தை மாத்
திரமே யிங்கு கவனிப்போம். இதற்கு மெய்யான
சரித்திரங்களும் அநேகமுண்டு, ஆயினும் அவைக
ளில் இரண்டொன்றை மாத்திரங் கேளுங்கள்.

கொஞ்ச காலத்துக்கு முன், பிராஞ்சு தேசத்தில்
குதிரை வாடகைக்குக் கொடுத்துச் சீவனம் பண்
ணிக்கொண்டிருந்த ஓர் மனிதனிருந்தான். ஓர் நாள்
ஒரு குருவானவர் நெடும் பிரயாணம் பண்ண நேரி
ட்டபோது அக்குதிரைக்காரனை அழைத்துக் கூலி
பேசினார். இக்குதிரைகாரனிடத்தில் ஓர் கெட்ட வா
டிக்கையிருந்தது. இவன் அடிக்கடி எப்போதும்
போல, உடனுக்குடனே, எதுகாரணத்துக்கும், தூஷ
ணம்பேசுவான். குருவானவர் இக்குறையை அறிந்த
வராதலால் அவனை நோக்கி நாம் மூன்று நாள்
பிரயாணஞ்செய்ய வேண்டியிருக்கிறது நாம போய்
திரும்பும் வரையில் யாதொரு தூஷணமும் பேசக்
கூடாதென்றார். குதிரைக்காரன் மறு மொழியாக
ஐயோ! இது என்னாற் கூடாத காரியம்; என்னை அ
றியாமல் என் வாயினின்று தூஷணம்புறப்படும், எந்
த அற்ப காரியத்திற்கும் முகாந்திர மின்றியும் நான்
தூஷணம் பேசாதிரேன், என் குதிரை ஓட்டாவி
டில் தூஷணம் பேசுவேன், வழியில்யாரோடும் கோ
பித்துத் தூஷிப்பேன், இதுவே யென்வழக்கமாகை
யால் இதைவிட்டுவிடக் கூடாது. நான் அப்படி
வாக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் என்றான்.

குரு —ஓர் தங்கப் பவுன் அல்லது பொன் நாண
யத்தைக் காட்டி நாம் போய்த் திரும்புமட்டில் நீ

க்ஷணம் பேசாதிருந்தால் திரும்பி வந்தவுடனே
யிதை உனக்குக் கொடுப்போம் என்றார்.

குதிரைக்காரன்:—நல்லது நான் பிரயாசிப்பேன்
என்று உறுதி சொல்லிய பின்பு இருவரும் குறித்த
பிரயாணஞ் சென்று மூன்று நாளைக்குப் பின்பு வீடு
வந்து சேர்ந்தார்கள்.

குரு:—அவனை நோக்கி, இதோ உன் கூலியை
வாங்கிக்கொள். நான் வாக்குச் சொன்ன பிரகாரம்
நன்கொடை உனக்குத் தருமுன் உன்னிடத்தில் ஒரு
கேள்வி கேட்பேன். அதற்கு மறுமொழி சொல்
என்றார்.

குதிரைக்காரன்.—நல்லது.

குரு:—உன் சர்வேசுரன் ஆர்!

குதிரைக்காரன்.—என்ன! இதிலுஞ் சந்தேகமா?
நானொரு கிறிஸ்துவனல்லவா! என் சர்வேசுரன் ஆண்
டவர்தான் என்றான்.

குரு:—இல்லை, இல்லை. அது அபத்தம். இந்தப்ப
ணமே உன் சர்வேசுரன், சர்வேசுரன் நிமித்தம் க்ஷ
ணமும் பேசாதிருக்கச் சொல்ல அது உனக்கு கூ
டாதகாரியமென்று சாதித்தாய். இப்பொழுது இந்
தப் பணத்துக்காக மூன்று நாள் யாதொரு க்ஷண
மும் பேசாதிருந்தாய். இனிமேல் இந்தச் சாக்குப்
போக்குச் சொல்ல உனக்கு இடமிராது. நீ ஆண்ட
வர் முன்போனால் இது உனக்கு விரோதமாய் நிற்
கும். இருக்கா துங் கூடாதென்று சொல்லி, இப்போ
து கூடியதாயிருந்ததே, சர்வேசுரன் முன்பாக நீயெ
ப்படி கணக்குக் கொடுப்பாயென்று இவ்வாறு பல
புத்திகளைச் சொன்னதைக் கேட்டு தன் கெட்ட
வாடிக்கையை விட்டுவிட்டுப் பூரணமாய் திரும்பின
ன் ஸ்திரமன பிரதிக்கினைப்பண்ணி அப்படியே விட்
டு விட்டான். இது மெய்யான சரித்திரம்.

ஓர் ஊரில் ஒரு குடிகாரனிருந்தான். அவன்
வாரத்தில் இரண்டு மூன்று முறை மிதமிஞ்சிக் குடி
த்து வெறியாவான். இவன் குருவானவரிடம் பாவ

சங்கீர்த்தனத்தில் இதை வெளிப்படுத்தினவுட
னே,

குரு.—நீ குடியை விட்டுவிட வேணும் என்றார்.

அதற்கவன்,—சுவாமி நான் பாவசங்கீர்த்தனம்
பண்ணும்போதெல்லாம் என் துர்ப்பழக்கத்தை வெ
றுத்துவிட வேண்டுமென்கிற ஆசை யெனக்குள்
ளிருந்தாலும், பிறகு வழக்கம்போல் வழுவிப்போ
கிறேன் என்றான்.

குரு.—நல்லது நீ அப்படியே யிப்போதும் அ
தைவெறுத்துவிட ஆசைப்படுகிறாயா?

மனிதன்.—ஆம் சுவாமி ஆசைப்படுகிறேன்.

குரு.—அப்படியானால் இந்தத் தடவை மாத்தி
ரம் உனக்குப் பாவசங்கீர்த்தனந்தந்து பார்ப்பேன்
நானிடும் அபராதத்தைத் தீர்ப்பாயா?

மனிதன்.—ஆம் தீர்ப்பேன்.

குரு.—அவனுக்கொரு உடுப்பைக்கொடுத்து அ
திலே விலையுயர்ந்த சில பொத்தான்களும் போட்டு
நீயிதை அணிந்துகொள். நானிதை உனக்கு வெ
குமதியாகக்கொடுத்தேனென்று எல்லோரிடத்துஞ்
சொல். எப்போதாவது நீ முன்போலக் குடித்
துவெறியானால் அப்படி ஒவ்வொரு விசைக்கும் இ
தோ இதில் ஒவ்வொரு பொத்தானைக் கழற்றிவிற்
று வறிஞர் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துப்போடு. எல்
லாம் விற்றான பின் எனக்கறிவி என்றனுப்பிவிட்
டார். இவன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு பொத்தா
ன்களைச் செவ்வையாய்க் கூர்ந்து பார்த்துக் குடியி
னால் இவைகளை ஒவ்வொன்றா யிழந்து போவேனே
வென்று தனக்குள் ஆலோசித்து, நான் இதை ஒவ்
வொன்றாயிழந்துவிடில், சகலரும் என்னைப் பயித்தி
யக்காரனென்பார்கள், குருவானவர் சமுகத்திலு
ம் போகக் கூடாமற்போம், என்கிற கலக்கத்தினால்
இரண்டு மூன்று நாள் குடிக்காமலிருந்து மற்றநாள்
வழக்கப்பிரகாரம் குடித்தான். புத்திதெளிந்தபின்
குருவின் கட்டளையை நினைத்து மகா மனவருத்தத்

கோடு ஒரு பொத்தானைக் கழற்றிவிற்று, நியமப்படிசெய்தான். ஆனால் அதையிழப்பது மகா மனவருத்தமாயிருந்தமையால், அன்று துவக்கம் இனிமேற் பொத்தானையிழப்பதைவிட ஒருபோதுங் குடியாதிருப்பேனென்று உறுதியாய்த் தீர்மானித்து அதுமுதல் விலகி குடியை முற்றும் விட்டு நீங்கிவிட்டதுமன்றித் தனக்குண்டான நன்மைக்காகக் கர்த்தரைத் தோத்திரம் பண்ணி அன்று துவக்கி சுமுத்திரையாய் நடந்தான்.

ஒரு வர்த்தகனுடைய மகன் சூதுவிளையாட்டிலே பழக்கப்பட்டுத் தான் தோற்றுப்போகிறபோதெல்லாந் திரும்பத் தன் தகப்பனுக்குச் சீட்டெழுதியனுப்புவான். அவனை மிதமிஞ்சி சிநேகித்த தகப்பன் அதெல்லாம் உத்தரித்துக்கொண்டு வருவான். ஒருநாள் பதினாயிரம் வராகன் தோற்றுப்போய் அதுக்குச் சீட்டுக்கொடுத்த விடத்திலே தகப்பன் அதைப்பார்த்து தன்மகன் கெட்டுப்போகிறானென்றறிந்து, அவனுக்கு நல்லபுத்திவருவிக்க வேண்டுமென்று வீட்டுக்கு அழைப்பித்து, அவன் சூதாடினநாள்முதற்கொண்டு தோற்றுப்போன பணங்களெல்லாங் கணக்குப் பார்த்துப் பைகளிலே கட்டி அவன் முன்பாக அவிழ்த்துக்கொட்டி யித்தனை பணங்களையெல்லாம் நீ தோற்றுப் போட்டாய், இதெல்லாம் எண்ணிப் பாரென்று சொல்ல, மகன் அதிசயப்பட்டு இம்மாத்திரம் பணம் நான் தோற்றேனோ? இம்மாத்திரம் பணம் நானழித்துப் போட்டேனோ? என்று வெகுவாய் மனஸ்தாபப்பட்டு இனிமேல் ஒருக்காலும் இந்த விளையாட்டு விளையாடுகிறதில்லையென்று சொல்லிச் சகல விளையாட்டையும் வெறுத்து, விட்டுவிட்டான்.

இவர்கள் அழிந்துபோகும் பொருளுக்காக தங்கள் துர்க்கிரியைகளை மறந்தார்கள். தேவனுக்காகவும், ஆத்தும ஈடேற்றத்திற்காகவும் அப்படிசெய்வது கூடாதென்பார்கள். பலவீனனாகிய மனிதன்

அநித்தியமும், விழுவதுமாகிய நீசப்பொருளுக்காகத் தன் துர்நடக்கையை மாற்றும்பொழுது, அந்த மனிதன் தானே தன் முழு விருப்பத்தோடே தேவஒத்தாசையைப்பெற்று அழியாத திரவியமும், சம்பத்தும், மகிமையுமாகிய மோட்ச முடியைப் பெறுவதற்கு எவ்வித பாவங்களையும் வெறுத்துவிட்டு அர்ச்சியசிஷ்டவனாகவுங் கூடுமே.

2. இரண்டாவது சாதாரணமாயிருத்தல்.

மனஸ்தாபத்தைக் குறித்துச் சொன்னதுபோல் சகலபாவங்களையும் வெறுத்தாயிருக்கத்தகும். அமலேக்கியரையும் அவர்களுடைய ஆடுமாடு சம்பத்து யாவற்றையும் அதம்பண்ணும்படி ஆண்டவர் சவுல் என்னும் அரசனுக்குக் கற்பித்திருக்க இவன் அமலேக்கியரின் அரசனையும் பொருட்களில் விலையுயர்ந்தவைகளையும் வைத்துக் கொண்டதற்காக கடவுள் சவுலைச் சபித்தார். இப்படியே சில கிறீஸ்தவர்கள் சகல பாவங்களையும் நீக்காமல் சில பகை வர்மம் கெட்ட சிநேகம் முதலியவைகளைத் தவிர்க்கா திருப்பார்கள். இவர்கள் தேவனைச் சிநேகிக்க விரும்பியும் தங்களிருதயத்தைக் கர்த்தருக்குப் பாதியும், சாத்தானுக்குப் பாதியுமாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்கள். சாத்தான் தனக்குக் கிடைத்த பங்கோடு திருப்தியாயிருப்பான். சர்வேசுரனோ முற்றப்பங்கை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார். இரண்டு ஸ்திரீகள் ஒரு பிள்ளைக்காகத் தர்க்கித்துக்கொண்டு சாலமோனராயர் முன்பாகப்போனதாக நாமறிவோம். இந்த ஞானிசெய்த நீதியென்ன! பிள்ளையை இரண்டாய் வெட்டி இருவர்க்கும் பகிர்ந்துகொடு என்றார். உடனே ஒருத்தி சந்தோஷப்பட்டாள் மற்றவள் துக்கமடைந்து; அதை வெட்டிப்போடுகிறதைவிட அவளுக்கே கொடுத்துவிடுங்களென்றாள். இவளே மெய்யான தாயென்று சலோமோன் தீர்ப்பளித்தார். ஆதலால் நம்மை முழுவதுங் கர்த்தருக்குக் காணிக்கை வைப்பதவசியம், பாவசங்கீர்த்தனத்தி

றரு ஆபத்தமாகச் சகல சாவான பாவங்களையும்
வெறுத்து விடுமாப்போலவே, அற்பபாவங்களையும்
வெறுத்து விடுதல் நன்று. யாதோர் பாவத்தில் எப்
போதும் நிலைக்கப் பிரியப்படுவது நல்லதல்லவே.
தேவனைப் பூரணமாய்ச் சிநேகிக்க விரும்புவோர்
அவருக்குக் குறைவருத்துவ தெல்லாவற்றையும்
நீக்க விரும்புவார்கள்.

3. மூன்றாவது பலனுள்ளதா யிருத்தல்.

உறுதியான பிரதிக்கினையின் லட்சணம் இதிலே
நன்றாய் விளங்கும். இவ்விஷயத்தில் அநேகர் மோ
சம் போகிறார்கள்! இல்லை, மோசம் போகிறதல்
ல, தங்களைத் தாமே மோசம்போக்கிக் கொள்ளு
கிறார்கள், எவ்வித காரணங்களி லிவ்வித அசட்
டை நேரிடுவதறிது. கொள்ளைநோய் வைசூரி வி
ஷபேதி தொத்துவியாதி முதலியவை வரிற் பர
ம்புங் காலத்தில் மற்றவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கை
யாயும் சாக்கிரதையாயும் இருந்து, அந்தப்பிணி
தங்களைத் தொத்தாதபடிக்கு அநேக பிரயத்தன
ங்களைச் செய்வார்கள்; நவமான ஔஷதங்களைத்
தேடுவார்கள்; நோயாளிக் கருகிலி நக்கவும் வ
சிக்கவும் பிரியப்படாமல் விலகிப்போவார்கள். இ
வர்கள் செய்வதெல்லாஞ் சரி. விஷத்துக் கஞ்சு
கிறவன் சர்ப்பத்தோடு விளையாடுவானோ? அக்கி
னிச் சுவாலையில் விழுந்தவன் வேகாதிருப்பானோ
டோ? சரீரத்தைக் காப்பாற்ற இவ்வளவு பிரயத்
தனஞ் செய்கையில் ஆத்துமத்தை யீடேற்ற விரு
ம்புகிறவர்கள் குருடரைப்போல் திரிவதெப்படி?
பாவத்தைவிட்டுவிட விரும்பி உறுதியான பிரதிக்
கினை செய்தாயேயாகில் பாவத்துக்குத் தப்பித்துக்
கொள்ளும் வழிகளையும் உபகாரணங்களையும் ஆலோ
சியாமலும் உதவிக்கொள்ளாமலும் இருதல் பிரதிக்
கினை என்பதெப்படி? பாவத்தை நீக்கும் உத்தமவ
ழிகள் நாலுவகைப்படும் அவற்றை அடுத்த அதி
காரத்திலகாண்க.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்

பாவத்தை விட்டொழிப்பதற்கு உத்தமவழிகள் நாலு.

1-வது:—கெட்டசமையத்தையும் இடத்தையும்
ஆளையும் விட்டு விலகுதல்.
2-வது:—செபம் பண்ணுதல்.
3-வது:—தியானம் பண்ணுதல்.
4-வது.—அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து
நன்மை வாங்குதல்.

இவ்வழிகளை யனுசரிப்பவன் பாவத்தி னின்று நீ
ங்குதவற் கையமில்லை. இவற்றை ஒவ்வொன்றாய்
ஆராய்வோமாக.

பாவத்தைவிட்டு நீங்குவதற்கு முதலாவது வழி.

1, கெட்ட சமையத்தினின்று விலகுதல்

கெட்ட சமயமென்பதென்ன? உன்னைப் பாவத்துக்
குட்படுத்தும் மார்க்கம், பாவஞ் சம்பவிக்கும் சமை
யம் இடம், வழி, யாவு மிதிலடங்கும். யாதோர்
மனிதன், மனுஷி, புஸ்தகம், விளையாட்டு, படம்,
மற்றெதுவென்கிலும் அவரவருக்குக் கெட்ட சம
யமா யிருக்கக்கூடும். ஒருவனுக்கு நன்மையாயிரு
க்கிற பொருள்தானே வேறொருவனுக்குத் தின்
மையை விளைவிக்கக்கூடும். இனிமேல் இன்னின்
ன பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ள மாட்டேனென்று
பிரதிக்கினை பண்ணுகையில் அந்தப்பாவந் தனக்கு
வாடிக்கையாய் நேரிடுங் காலத்திலும் இடத்திலும்
நின்று விலகத் தீர்மானியா திருந்தால் பிரதிக்கினை
யிற் பலனென்ன? அந்தச்சமையத்தை விட்டுவிட
ப் பிரியமில்லா திருந்தால் உறுதியான பிரதிக்கினை
யாவதெப்படி? சர்ப்பமென்னைத் தீண்டினது மெ
ய்யே, ஆயினும் நான் முன்போல் அதனோடு விளை
யாடாதிருக்க மாட்டேனென்பாருண்டோ? பஞ்சை,
மெழுகை, அக்கினியிலிடுவேன், அது எரியாமலும்

உருகாமலும் எச்சரிக்கையாய்ப் பார்ப்பே னெ
ன்பாயோ? நெருப்பண்டையில் நிற்பேன் ஆயினும்
உஷ்ணமும் சூடும் உண்டாகாமல் பார்த்துக்கொள்
வேன்! நெருப்பை எடுத்து மடிமேல்வைத்தாலும்
துணி வேகாதிருக்கப் பிரயாசிப்பேன் என்கலா
மோ? பாவத்தை வெறுக்கிறவன் பாவச் சமைய
த்தைச் சிநேகிக்கக்கூடாது: தான் வாடிக்கையாய்
ப் பாவத்தில் விழுந்துவருகிற சமையத்தை விட்டு
விட மனமில்லாதவனுக்குப் பாவத்தினின்று நீங்க
மனமில்லையென்ப[illegible]ண்மை. பாவச் சமையத்தி
னின்று நீங்கப் பிரிய[illegible]படாமல் மெசுத்திகிலை செய்
யக்கூடியதல்ல. குரு[illegible]னவர் நீ இன்னவிடத்திற்
குப் போகக்கூடாது இன்[illegible]ரோடு பேசவுங்கூடா
து என்று திட்ட[illegible]ய்க் கற்பிக்கும்போது நானந்த
இடத்திற்குப்போ[illegible]வேன், அந்த ஆளோடு பேசுவே
னென்று அவரிட[illegible] நேரே சொல்லியிருந்தால் உன
க்குப் பாவமன்னிப்புத் தந்திருக்கமாட்டார். அவ
ரை வஞ்சிக்க நினைக்கிறாய்; அப்போது பாவ சங்கீர்
த்தனத்தில் அவர் சொல்லுவதைச் சொல்லட்டும்
என்று சும்மா மவுனமாயிருந்துவிட்டு பின்பு உன்
பிரியம்போல் நடக்க நினையாதே. பாவமன்னிப்புப்
பெறுமுன் பாவச் சமையங்களில் நின்று நீங்கப்
பிரியம் வைத்திராவிடில், பாவமன்னிப்புப் பெற்ற
பின் அச்சமையத்தினின்று நீங்குவதரிது. பாவச்
சமையத்தில் நிலைத்துக்கொண்டு, பாவங்களை வாடி
க்கையாய்ச் செய்துவந்தால் அப்பாவ சங்கீர்த்தன
ங்களிற் பயனில்லை; 10, 20, வருஷமாயிப்படிச் செ
ய்துவந்தாலும் அப்பாவ சங்கீர்த்தனங்களைப் புது
ப்பிக்கவேண்டும்.

அர்ச். பெர்நர்து வசனித்தபிரகாரம், சகல புத்
தி மதிகளில் விசேஷித்ததும், சன்மார்க்கத்தின்
அஸ்திவாரமும் ஆத்தும இரட்சண்ணியத்துக்கு ஆ
தாரமும் யாதெனில்:—கெட்ட சமையத்தினின்று வி
லகுதலே. இதில் அவர்கள் இப்படிவிலகிறைல் கண்

கெட்ட குருடனைப்போல, தற்களில் இடறிக் கால
தவறிப் படுகுழியில் வீழ்ந்து அபாயப்படமாட்டா
ர்கள். இவ்வள்வாய்ப் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்
ளார்கள்.

அர்ச். அன்சேல்முஸ் சொல்லும் பிரகாரம் ஒரு
வன் கெட்டசமையத்தில் நின்று நீங்காமற் பாவசங்
கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தாலும், கோவிலு
க்குப்போனாலும், செபஞ்செய்தாலும் பசாசு விச
னப்படுகிறதில்லை. அதற்[illegible]லாம் பசாசு இடங்
கொடுக்கும். ஏனெனில், [illegible]பையன், ஒரு குருவி
யைப்பிடித்து நீளப[illegible]ற் கட்டியபின் அதைப்
பறக்கவிட்டு விளையா[illegible]டிப் பார்ப்பான், குருவியா
னது ஆகாயத்திற் செல்லுகையி[illegible] தனக்குச் சுயா
தீனங் கிடைத்தாப்போல் சந்[illegible]ஷத்தோடு சிறக
டித்துப் பறந்து அங்குமிங்குமோடி யாடித்திரியும்.
ஆகிலும் பையன் தனக்குப் பிரியமான நேரத்தில்
நூலைப்பிடித்திழுத்துக் குருவியைக் கைவசப்படு
த்திக்கொள்வான்; இம்மேரையாகவே, கெட்ட ச
மையத்தில் நிலைகொண்டு எவ்வித சுகிர்தகிரியையும்
செய்யப் பசாசிடங்கொடுத்தாலும் பிரியமான நே
ரத்தில் தன்கைவசப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடும். சி[illegible]
ராவிருலல்ல துர்ச்சமையத்தின[illegible] லம்மனிதனைக்
கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெருஞ்சங்கிலியைப் பற்
றிப்பிடித்து அவனை விழத்தாட்டும்.

அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோரியார் எழுதியிருக்கி
ற மரண ஆயத்தம் என்னுஞ் சிறந்த பிரபந்தத்தி
ல் விவரித்திருக்கிற பிரகாரம் உலகத்திற் பண்ணப்
படும் பிரசங்கங்க ளெல்லாவற்றிலும் கெட்ட சமை
யத்தினின்று விலகுதலைப்பற்றிச் செய்யப்படும் பி
ரசங்கமே தனக்கு மிகவும் அப்பிரியமானதென்று
பசாசு ஓர்விசை ஒத்துக் கொண்டது. ஆகையால்
பசாசு ஜாக்கிரதையுள்ள இது விஷத்தில் மனிதரை மயக்கப் பசாசு ஜாக்கி
ரதையாயிருக்கிறதென்பதில் இலவலேசமென்கி

துஞ் சந்தேக மில்லை. ஆதலால் இதை நன்றாய்க் க
வனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஆதித்தாய் தகப்பனாகிய நம்முதியோர் கெ
ட்ட சமையத்தினின்று விலகாததி னிமித்தம் கனி
யைத் தின்று பாவத்தில் விழுந்தார்கள் நாங்கள்
அதைச் சாப்பிடக் கூடாது, என்றும், அதைத்
தொடக் கூடாது, என்றும் கர்த்தர் எங்களுக்குக்
கற்பித்தார் என்று ஏவை சாத்தானுக்கு மறு
மொழியாகச் சொல்லியும், அவள் சற்றும் எச்சரிக்
கையின்றி அக்கனியைப் பார்த்து, எடுத்து; சாப்பி
ட்டாள், அக்கனியைச் சாப்பிடாதே யென்று மாத்
திரமல்ல அதைத் தொடவும் வேண்டா மென்று
கடவுள் கற்பித்திருந்தும் இவள் முதலாவது,—அ
தைப் பார்த்தாள், இரண்டாவது தனிமையாய் அ
வ்விடத்தில் மரத்தடியில் போயின்றாள். பின்பு
தானே கைநீட்டி யெடுத்துச் சாப்பிட்டாள், தீங்குள்
ள சமையத்தைவிட்டு விலகாமல் மோசம் போ
னாள். "தீமையைச் சிநேகிக்கிறவன் அதிற்கெட்டு
ழிவான்" என்று ஆண்டவர் வேதாகமத்தில் உரை
த்திருக்கிற பிரகாரம் கெட்டழிந்தாள். தன் புருஷ
னையும் போய்க் கெடுத்தாள்! ஆதி முதல் எக்கால
மும் இக்காலமும் கெட்ட சமையத்தை விலக்கவே
ணும் என்கிற இத்திவ்விய சோதனையை கேளாம
லே ஏவாளின் சந்ததியாரும் கெட்டுப் போகிறார்
கள். கெட்ட சமையத்தின் தீமையையும் ஆபத்தை
யும் எண்பிக்க இதைவிடப் பயங்கரமான சரித்திரம்
வேறுண்டோ? சர்வேசுரன் செய்த இந்த மகா
பிரசங்கத்தைப்பார்க்கிலும் வேறே பெரியபிரசங்க
மும் புத்திமதியும் உண்டோ? சிலவாலிபர் ஆத்து
ம இரட்சணியத்தை நாடி நன்னடக்கையை விரு
ம்பி அதற்கான உத்தமவழிகளைக் கற்றுக்கொள்ள
ஆசித்து ஓர் உத்தம கன்னியாஸ்திரி யிடத்திற்கு
ப்போய் நன்னெறியில் நன்றாய் நடக்க நாங்கள்செ
ய்ய வேண்டிய தென்னவென்று வினவினார்கள்.

அதற்கு அந்த அம்மாள் மறுமொழியாக வுரைத்த
தாவது:—"கெட்டசமையத்தை விட்டுவிலகுவதே
யாம், இதை யெழுதிக்கொள்ளுங்கள்" என்றனள்.
பின்னுமென்ன வென்றார்கள். கெட்டசமையத்தை
விலகுதல் என்று முன்போலவே சொன்னாள். இ
தை யெழுதிக்கொண்டோமே யென்றார்கள். மூன்
றாமுறையும் அந்த அம்மாள் அதையே சொல்லி
அந்தபடி மூன்றுதடவையும் எழுதிக் கொள்ளக்
கட்டளையிட்டு அதின் பிரகாரம் நடவுங்களென்ற
னுப்பிவிட்டாள்.

வேறொரு அர்ச்சியசிஷ்டவர் வாலிபவயதில் து
ன்மார்க்கனாயிருந்து பின்பு லோகத்தை வெறுத்து
ச் சந்நியாசியானார். தேவ திருவுளத்தால் ஓர் தேவ
தூதன் அவருக்குத் தோன்றிப் புத்திமதியாக மூன்
று வார்த்தைகளை யுரைத்து மறைந்துபோனார். அத
ன் முதல் வார்த்தையின் அபிப்பிராய மென்னவெ
னில்:—கெட்ட சமையத்தினின்று பறந்துவிடு அல்
லது ஓடிப்போ வென்பதேயாம்.

இவ்வகையாய்க் கெட்ட சமயத்தினின்று வில
குவது இரட்சணியத்திற்கு மிகவும் அவசியமென்று
தெளிவாகின்றது விசேஷமாய்க் கற்புக்குவிரோத
மான பாவங்களுக்குரிய சமயத்தினின்று மகா எச்
சரிக்கையாய் விலக வேணும், அச்சிநேகத்தையும்
ஆளையும் மறக்கவேணும். இது விஷயத்தில் சிலர்
சொல்லும் சாக்குப் போக்கை, கவனிப்போமாக.

முதலாவது சாக்குப்போக்கு.

உன் ஆத்தும குருவானவர் உன்னைப் பார்
த்து நீ யின்னின்ன விடத்திற்குப் போகாதே அ
ந்த ஆளுடன் பேசாதே என்று திட்டமாய்க் கற்பிக்
கும்போது நீ சொல்லும் சாக்குப்போக்காவது:—
ஆம் சுவாமி, நான் இதற்கு முன் அந்த இடத்தி
ற்குப்போய் அடிக்கடி பாவத்தில் விழுந்தது மெய்
யென்று ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆயினும் இப்
போது நான் என்னடக்கையை மாற்றிவிட்டேன்.

அந்தப் பாவத்தை முற்றிலும் வெறுத்து விட்டே
ன். இனிமேல் நான் அங்கே போனாலும், அல்ல
து அந்த ஆளோடு சம்பாஷித்தாலும் தக்க எச்சரி
க்கையா யிருப்பேன் என்பாயோ? எவ்விதத்திலும்
நீ குருக்கட்டளைக்கு அமையாவிடில் பசாசு உன்னை
வஞ்சிக்கின்றது; லௌகீக காரியங்களில் இவ்வித
அசட்டையும் மந்தபுத்தியும் மனுஷருக்கு இல்
லையென்று முன்னே காண்பித்தாயிற்று.

இதற்கோர் நல்ல திருஷ்டாந்தரத்தைக் கேள்.
ஓர் ஐஸ்வரியவான் குமாரத்தி தன் பந்துஜனங்க
ளோடு ஸ்நானம் பண்ணுவதற்காக வீட்டுக்குச்
சற்று தூரமாயிருந்த தோட்டத்திற்குச் சிறுவே
ளைகளிற் போயிருவாள்; அவள் தனிமையாய்
ஒருபோதும் போகிறவளல்ல; ஓர் நாள் தன் தகப்ப
னோடேபோய் ஸ்நானம் பண்ணிவிட்டு வந்தபின்
தான் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களில் ஒன்றுகுறைய
க்கண்டு தோட்டத்திற் கழற்றிவைத்த இடத்திலிருந்
தெடுக்க மறந்தேன் என்று தத்தளித்துக் கிலேசத்
தோடு ஆளனுப்பித் தேடியுங் கிடைக்கவில்லை. க
டைசியாய்த் தகப்பனார் அவளைக் கடிந்து அதைத்
தான் கண்டெடுத்ததாகக் கொடுத்தார். ஆனாலும்
இவளினி அத்தோட்டத்திற்குப்போய் ஸ்நானம்
பண்ணுவதில்லையென்று விலக்கவில்லை. ஒருநாள் அந்
தத்தோட்டத்திற் குளிக்க இவள் தாய் போகும்போ
து மகளை வருந்தி அழைத்தும் போகவில்லை. முன்
னேநேரிட்டதுபோல இனி எப்போதும் உனக்கு
ச்சம்பவியாது! நீ போய்வாவென்று இவள் பந்துக்
கள் சொன்னாலும் இவளோ போகாதிருப்பது நல்
லதென்றெண்ணியிருந்து விட்டாள். இலௌகீக
காரணங்களில் இவ்வளவாய் மிதமிஞ்சிய எச்சரி
க்கையாயிருக்கையில் ஆத்தும விஷயத்தில் முன்ன
ண்ட பிரகாரம் ஏன் வீண்போக்குச் சொல்வேணு
ம். இந்தவிதமாய் மோசம் போனவர்களுடைய
சரித்திரம் அநேகமுண்டு. விசேஷமாய்க் கற்புக்கு

விரோதமான பாவத்தின் மூலமாய் வழுவிப் போ
னவர்கள் அநேகர். இந்தக் கண்ணியில் உன்னை
அகப்படுத்தப் பசாசு பலவகையாய் உன்னைச் சோ
திக்கும். ஒன்றில் மற்றொரு உபாயத்தைக்கொண்டு
சோதிக்கும், கெட்ட சோதனையை நீ தள்ளுகிறதா
யிருந்தால் மாறுபாடான கருத்தோடு உனக்குச்
சில நற்புத்திகளையும் கருத்துகளையும் துவக்[illegible]
கொடுத்து, பின்பு கெட்ட சமயத்தின் உ[illegible]வியை
க்கொண்டு அது உன்னை இலேசாய் விழப்பண்ணு
ம். இவை யொவ்வொன்றிற்கும் திருஷ்டாந்தமும்
சரித்திரமும் எழுதிக் காண்பிக்கில் இப்புத்தகம் பிர
மாணட மானதாய் விடும். கெட்ட சமயத்தினால்
மோசம் சம்பவிக்கும் என்பதைச் சந்தேகிக்க விட
மில்லை. ஆயினும் இரண்டொரு பயங்கரமான சரி
த்திரங்களை இதோ கேள். பாவுல் செஞ்ஞேரி யென்
னும் குருவானவர் எழுதுகிறதாவது:—

ஓர் ஸ்திரீ ஒரு வாலிபனோடு பாவப்பழக்கத்தில்
சீவித்தபின் மரணத் தறுவாயிற் குருவானவரை அ
ழைப்பித்துத் தன் சீவியகாலமுழுவதிலுஞ் செய்த
சகல பாவதோஷங்களையுங் கண்ணீர் சொரிந்து
கொண்டு, உச்சரித்துப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி
னள்; பின்பு இவள் தன் சிநேகிதனையும் தன்னைப்
போலவே கர்த்தரிடத்திற்குத் திருப்ப வேண்டு
மென்றும் பாவ மயக்கத்தி னின்று அவனை விடுவி
க்க வேணுமென்றும் எண்ணி நற் கருத்தோடு வர
வழைத்தாள். அப்பொழுது நடந்ததென்ன! இதோ
பாவச் சமயத்தினால் ஆகிய மோசத்தைப்பார்! அ
வ்வாலிபன் வந்தவுடனே இவள் சிறிது நேரம் தன்க
ண்களை விறைத்து அவனை உற்றுப்பார்த்துக் கொ
ண்டிருந்து கடைசியாய் மோக அனல் அவனுக்கு
ப்பற்றி காம ஆசையோடு சொன்னதாவது:—மிக்
க அன்புக்குரிய சிநேகிதனே, நான் உன்னை மெய்
யாகவே சிநேகித்தேன், முன்னிலும் அதிகமாயிப்
பொழுது உன்னைச் சிநேகிக்கிறேன்; உன்னிமித்த

ம் நான் நரகத்துக்குப் போவேனென் றறிவேன். ஆயினும் பாவாயில்லை. உனது சிநேகத்துக்காக நான் நரகத்துக்காளாகவும் ஆயத்தமா யிருக்கிறேன், என்று சொன்னவுடனே மரித்தாள்! இதோ இவள் மோசம்போன விதத்தைக் கவனித்துப்பார். சாகுந்தறுவாயில் இவளுக்கு நல்ல கருத்திருந்தும் பா[illegible], தந்திரமாக, இந்த நற்கருத்தைக்கொண்டே பாவசமயத்தின் பலத்தால் அவளைக்கெடுத்துவிட்டது. கெட்ட சிநேகிதனைக் கண்டவுடனே அவள் திரும்பவும் பாவத்தில் விழுந்தாள். நரகத்தையுஞ் சட்டை பண்ணவில்லை. பாவச்சமயத்தின் மாயமிதுவே.

மூவிராசாக்கள் திவ்ய பாலனைத் தரிசிக்கப் போகையில் எரோது ராயனிடத்திற் போய் விசாரிக்கவே அவன் வஞ்சகமுள்ள மனதோடு சொன்னதாவது:— "நீங்கள் பிள்ளையைக் கண்டபின் நானும் வந்து அதை ஆராதிக்கத் தக்கதாக இடத்தை எனக்கறிவியுங்கள்" என்று சொல்லி யனுப்பினான். அப்படியே மூவரசர் திவ்விய பாலகனைக்கண்டு தரிசித்தபின் எரோது இடத்திற்குப்போக எத்தனித்தகையில் தேவதூதன் அவர்களுக்குத் தோன்றி அவர்கள் வந்தவழியே போகாமல் வேறுவழியாய்ப்போகக் கற்பித்தபடியால் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். இதை அர்ச். கிரகோரியார் வியாக்கியானம் பண்ணியிருக்கிறபடி, யாதொருவன் பாவவழியில் நடந்தபிறகு மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவத்தை வெறுத்து இனிமேற் சுமுத்திரையாய் நடக்கப் பிரதிக்கினை பண்ணிவிட்டுப் போகும்போது, அதாவது பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவிட்டுப் போகும்போது தீங்குள்ள பழைய வழியில் நடவாமலும் போகாமலும் புதியமார்க்கமான நன்னெறியைக் கைக்கொள்ளவேணும். பழைய வழியில் உனக்குத் தீமையில்லையென்று தோன்றும்போது முதலாய் நீ எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டியது. ஏனெனில் எரோ

து திவ்விய பாலனை வணங்கவல்ல, கொல்லவிரும்பி மாறுபாடாக அப்படிச்சொன்னதை யவ்வரசர் அறியாமல் அவ்விடத்திற்குப் போகும்படி எண்ணினார்கள். இவ்விதமாகவே பசாசு பல மாறுபாடான நோக்கத்தோடு உன்னை வஞ்சிக்கத் தக்கதாக [illegible] குற்றங்காணாத சில யோசனைகளையுங் கருத்துகளையும் உனக்குண்டாக்கும். இதிலே மோசம் போகாமல் தேவதூதன் அவர்களுக்குக் [illegible] ம் வந்தவழியாய்ப் போகாமல் வேறு[illegible]க்கமாய் நடந்ததுபோல நட.

இரண்டாவது சாக்குப்போக்கு.

நானிப்பொழுது என்[illegible]க்கை[illegible]யை மாற்றிவிட்டேன், என்னிடத்திற் [illegible]ட்ட [illegible]ருத்து யாதொன்றுமில்லை, இப்போது [illegible]ான் அந்த ஆளோடு சம்பாஷித்தாலும் எனக்கு யாதொரு சோதனை நினைவு உண்டாகிறதில்லை, அந்த ஆள்முதலாய் முற்றுமாறி இப்போது மகாபத்தியாய் நடக்கிறது, ஆகையால் சிநேகமாயிருப்பதிற் குற்றமில்லையென்று சொல்லாதே. உனது ஆத்துமகுரு என்ன கற்பிப்பாரோ அதை யநுசரிக்கவே வேண்டும். நீ உன் சுயபெலத்தை நம்புகிறாய், அதனால் மோசம்போவாய். மர்த்தினியா என்ற பட்டணத்தில் உள்ள காடிகள் வாலில்லாக் குரங்குகளைத் தேடிப்போவதுண்டு, குரங்கு காடியைக் கண்டவுடனே மரத்திலேறி ஒளிந்துகொள்ளும், ஆகலால் காடி செத்த பிணம்போல மரத்தினடியிற் படுத்துக்கொண்டிருந்து குரங்கு இறங்குகையிற் பாய்ந்து பிடித்துக் கொன்றுவிடும். இம்மாதிரியாகவே பசாசும் சில வினை செய்யும். சில காலத்திற் பழைய சோதனை செத்துப்போனதாகவும், சோதனை யில்லாததாயும் பசாசு தோற்றுவிக்கும், பழைய பாவச் சமயத்தில் [illegible]னோடு சிநேகமாகி கொஞ்சக் காலத்துக்குள் [illegible]டுதியாய் உன்மேல் பாய்ந்து பாவத்தில் விழப்பண்ணி சேதப்படுத்தும், ஆகையால் பாவம் விளைய

த்தக்க சகல சமையங்களி னின்றும் மிகவும் எச்ச
ரிக்கையாய்விலகு. தியானஞ்செய்து, தேவத்திரவிய
அநுமானங்களைப் பெற்றுத், தவஞ்செய்து, அர்ச்சி
யசிஷ்டவர்களென்றழைக்கப்படக் கூடிய எத்தனை
யோ ஆத்துமாக்கள் பாவம் விளையுஞ் சமையங்க
ளில் மறுபடியும் ஊடாடியதினால் தவறிப் போனார்
கள். இதினாலே தங்களுடைய நம்பிக்கையும் பெ
லனும் ...பத்தி...ளைதக்கண்டார்கள். திருச்சபைச்
சரித்திரத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற பிரகாரம் ஓர்
புண்ணியவந்தன் வேதத்துக்காக உயிரளித்த வேதச்
சாட்சிகளுடைய சடலத்தை யெடுத்து அடக்கஞ்
செய்துகொண்டிருந்தாள். இப்படி செய்துவருங்கா
லையில் ஓர் சரீரத்திற்கு ...யிருக்கக்கண்டு தன் வீட்
டுக்குக் கொண்டுபோய் பராமரித்ததினால், அம்மனி
தன் பிழைத்துக்கொண்டான். பின்பு என்ன சம்ப
வித்தது? வேதத்துக்காக சிதைவுண்ட இந்த அர்ச்சி
யசிஷ்டவரும் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளும் பசாசின்
சோதனைக்கு உட்பட்டு பாவச்சமையத்தினின்று வி
லகாதபடியால் இருவரும் 1-வது:—தேவ இஷ்ட
ப்பிரசாதத்தை யிழந்தார்கள். 2-வது:—வேதத்
தையும் மறுதலித்தார்கள். வேறொரு மகாத்துமா
வினுடைய நாவை, ஒரு அஞ்ஞான அரசன் வேத
த்துக்காகப் பிடுங்கி எறிந்தபின் ஆண்டவர் அற்பு
தமாய் அவருக்கு ஓர் புதிய நாவைக் கட்டளையிட்
டார். இவர் பின்பு எச்சரிக்கையின்றி ஓர் வாலி
பப்பெண் தமது வீட்டில் வசிக்க இடங்கொடுத்த
தினாலே பாவம் விளைந்து பாவச்சமையத்தை நீக்
காமலிருந்தமையால், தேவகோபத்தால் வாய்பே
சாத ஊமையானார், தங்கள் பெலனில் நம்பிக்கை
வைத்திருந்த பக்தியுள்ள இவர்கள் பாவியானார்க
ள். இவர்கள் பக்தியாய் நடக்கவிரும்பியும் பாவச்ச
மையத்தையும் சிநேகித்ததினால் தங்கள் பெலனில்
நம்பிக்கைவைத்து நாசத்துக்குள்ளானார்கள். இவ்
விதமாய் கடிவாளமற்ற குதிரையைப்போல் மேடு

பள்ளமென்று கவனியாமல்...
ந்து, பின்பு புத்தி தெளிந்து...
விட்டு விலகுவதின் அவசி...
மோன் வெகுவாய் எழுதியிரு...
டுத் தேறினவர்தான். இவரையா...
வசனித்திருக்கிற இரண்டொரு வாக்
த்திரம் இதோ கேள். தன்வஸ்திர...
யிலே எவனாவது நெருப்பை வைத்...மழமா
கூடுமா? தன் கால் சுடாமல் எவ...அ...
மேல் நடக்கக் கூடுமா? (நீதிமொழி-6-ம் அ...
பாவச்சேற்றில் மிதமிஞ்சி உழ...று ...
பாமயக்கத்தை மிக...ம் தெளிவாய்க் காண்பிக்கி
றார். உன் பெலனை ...பிக்கொண்டு பக்தியையும்
பாவச்சமையத்தையும் ஒன்றாய்ச் சிநேகிக்கத் துணி
யாதே.

அர்ச். அகுஸ்தின் வாலவயதில் மிகவும் துன்மா
ர்க்கமாய்ப் பாவவழியில்நடந்து பின்பு குணப்பட்ட
வர். இவருடைய சிநேகிதனொருவன் தன் மற்றத்
தோழரைப் பிரியப்படுத்துவதற்காக ஓர் கெட்ட
நாடக சாலைக்குப் போகவிரும்பினான். நீ அங்கே
போகக்கூடாதென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் அவனை வி
லக்கினார். ஆயினும் அவன் இருபுறத்தாரையுஞ் சந்
தோஷப்படுத்தக் கருதி உரைத்ததாவது:-நான் நா
டகசாலைக்குப்போனாலும் அங்கே ஒன்றையும் பார்
க்காமல் என் கண்களை மூடிக்கொள்வே னென்றான்.
இதற்கு அர்ச். அகுஸ்தீன் இணங்காதிருந்தும், தன்
தீர்மானப்படி தான் நிறைவேற்றக் கூடுமென்று து
ணிந்து தன் தோழரோடுபோனான். ஆனால் அதைப்
பார்க்கவேணுமென் றிவனுக்கு விருப்ப மிருந்ததே
யில்லை ஆயினும் தன் சிநேகிதரைச் சந்தோஷப்ப
டுத்துகிறதற்காகவேபோனான். இவன் தன்பெலனில
மிகவும் நம்பிக்கை வைத்திருந்து தன் சிநேகிதருக்
குச் சொன்னதாவது: "நீங்களென் சரீரத்தை அவ்
விடத்திற்குக் கொண்டுபோய் வைத்தாலும் என்

...ரயும் அந்தக்கூத்தாக் குட்படுத்
...தநீ ...யும் என்றான்; இவன் அங்கே
ப்ராதி...ணப் பிரகாரம் கண்ணை மூடி
...ம் வரையில் இருந்தான். சடுதி
...க்குரலுண்டாகி, அங்கிருந்தவர்
...ர் உவத்துடங்கியதைக் கேட்டு, வி
...க்க கூடாமல் அதென்ன காரண
...று ...ர்த்து...டு உடனே கண்களை மூடிக்
...ளலா...ன்று எண்ணி கண்ணைத்திறந்தான்,
...னே சம்பவி...ததாவது:—பார்வையினால் அவ
னாத்துமத்தில் ஓர் ...ணபட்டது. அவற்றின் வீணா
ன்சை யிவனுள்ளத்...ல் பற்...ச் சந்தோஷத்தோடு
சகலத்தையும் பார்த்து தா...ங்கே வரும்போதிரு
ந்த அந்தஸ்திராமல் வேறு மனிதனாய் விட்டான்,
இந்தக் கூத்தின் பயி...த்தியம் இவனுக்குள், அது மு
தல் குடிகொண்டு விட்டது. அன்று முதல் அத்
தோழரோடு போகாமல் அவர்களுக்கு முன்னே
போவான்; பின்னும் வேறே புதிய ஆட்களையும்
சேர்த்துக்கொண்டு போவான்; இதைக்குறித்து
அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்வதாவது:—"ஆ! கர்த்தா
வே இவன் உம்மில் நம்பிக்கை வையாமல் தன்
பெலனை நம்பியதால் ஐயோ மோசம்போனான்."
இக்காலத்திலும் அநேகர் மெய்யாகவே இவனைப்
போல மோசம் போகிறார்கள். குருக்கள் எவ்வளவு
பிரசங்கம் பண்ணினாலும், எத்தனைதான் புத்தகங்
களை வாசித்தாலும், நான் கண்ணை மூடிக்கொள்வே
ன், காதை அடைத்துக்கொள்வேன்! சோதனைக்கி
டங்கொடேன், என்று தப்பறையான தீர்மானத்தி
னால் தங்கள் பெலனில் முற்றிலுஞ் சார்ந்து தவறி
...யகிறார்கள். விசேஷமாய் 6-ம் கற்பனைக்கு வி
...தமான பாவங்களினால் மதிமயங்கி மோசத்துக்
...ளாகிறார்கள். இது விஷயத்தில் கண்களையே மி
கவும் எச்சரிக்கையாய் மட்டுப் படுத்த வேண்டும்.
துர்ச்சிநேகத்தின் அம்புகள் கண்களால் உட்பிரவே

சித்து ஆத்துமத்தைக் கொல்லும் என்று அர்ச்.
பெர்நர்து வசனித்தார்; கெட்டசிநேகிதரையும் வி
ட்டு விலகி அவர்களின் கெட்ட ...ரச சம்பாஷணை
களை நீக்குவதும் அவசியம். பொதுவா யொருவன்
தன் தோழருக் கொப்பா யிருப்பானென்று அர்ச்.
தோமாஸ் வசனித்திருக்கிறார். கெட்ட புத்தகங்க
ளை வாசியாமலும் கெட்ட படங்கள் முதலிய...
றைப் பாராமலுமிருக்க வேண்டும். உன்பிரதிக்கினை
மெய்யேயானால் பாவச்சமயத்திலின்று தப்பும் வ
ழிகளையும் நீ யோசித்துப் பாவச்சமையத்தை விட்
டுவிடவும் விரும்பக்கடவாய். பாவச்சமையத்தைச்
சிநேகிக்கிறவன் எவ்வளவு பரிசுத்தனாயிருக்கினும்
மோசம் போகக்கூடும். இவ்விஷயத்தில் உன் சந்
தேகங்களையும் காரணங்களையும் ஆத்தும குருவி
டத்திற் தெரிவித்துக்கொள். ஆயினும் நீ அறிய
வேண்டியது: இப்பாவச்சமையம் இரு விதப்படும்
அதாவது:—

1. கிட்டியசமையம் 2. தூரமானசமையம்.

தூரமான சமையம் என்பது, சகலருக்கும் பொ
துவான சமையம். கிட்டியசமையம் என்பது, தன
து சொந்தப் பாவப்பழக்கத்தால் பாவத்துக்கு பல
முறைமுன் ஏதுவானது, அது தானாகவே பாவத்து
க்கு ஏவுதலாயிருக்கும். உதாரணமாக நீ வாடிக்கை
யாய்ப் பாவத்தில்விழுகிறசமையம் எதுவோ அது
வே உன்னைப் பாவத்தில் விழத்தாட்டும். ஆயினும்
உனக்குக் கிட்டிய சமையமா யிருப்பது மற்றவர்க
ட்குக் கிட்டியசமையமாயிராதிருக்கலாம். ஒருவன்
தன் குற்றத்தினாலும், பாவப்பழக்கத்தினாலும், அ
ல்லது கெட்ட வாடிக்கையினாலும் அச்சமயத்தில்
அடிக்கடி பாவத்தில் விழுவான். தன்னுடன் அடி
க்கடி பாவஞ்செய்த ஆளைத் தன் வீட்டில் வை
த்திருப்பது கிட்டியசமையமாகும். நீ யாதொரு வீ
ட்டுக்குப்போவதினால், அல்லது மதுபானக்கடை
க்குப் போவதினால் வாடிக்கையாய்ப் பாவத்தில்

விழுவாவது, உதாசினம் பேசவாவது, சண்டைப் போடவாவது நேரிட்டுக்கொண்டுவந்தால் அவ்விடங்கள் உனக்குக்கிட்டியசமையமாகும். இவற்றை வெறுத்து விலக விரும்பவும், பிரதிக்கினை பண்ணவும் விலகவும் வேணடும். அப்படி விலகுவதினால் அல்லது குறிக்கப்பட்ட ஆளோடு பேசாதிருப்பதினாலும் குறித்த இடத்திற்குப் போகாதிருப்பதினாலும் உனக்குப் பெரு நஷ்டம் சேதம் உண்டாகும் என்பா[illegible]க்கும்.

மூன்றாவது சாக்குப்போக்கு.

நீ யாதோர் ஆள், இடம் வீட்டைமுற்றும் விட்டு விலகுவதால் உனக்குப் பெருஞ் சேதம், குறைவு, அவமானம் உண்டாவது உண்மையானால் அதைக் குருவானவருக்கறிவித்து அவர் யுக்திப்படி நடந்துகொள். ஆனால் நீ அப்படிச் சொல்லுமுன் கவனிக்கவேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது; அந்த ஆள், உனக்குக் கனமான ஒரு குற்றத்தை, அல்லது உன்னை அறியாமல் வேறெவனையோ சிநேகித்து உனக்குத் துரோகஞ்செய்தால், அல்லது, அந்த ஆள், பந்துக்கள் வீட்டாரோடு ஓர் சண்டைமனஸ்தாபம் உனக்கு உண்டானால், உனக்கு பெருமசேதத்தை வருவித்தால் நீ அங்கே போவதை விட்டுவிடுவதில்லையோ? எத்தனையோமுறை இப்படி சம்பவித்திருக்கிறது; குருக்கள் எவ்வளவுதான் புத்திசொல்லியும் அது மகாவருத்தமென்றுகேளாமல் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிவந்த சிலர் பின்பு மேலே சொல்லப்பட்ட யாதோர் லௌகீகமுகாந்தரங்களை யிட்டு அவ்வீட்டுவாசலில் காலடி எடுத்துவைக்காமலும் ஆள் முகத்தில் விழியாமலும் பிராண பகைஞராய் விலகிப் போனார்கள். இப்போதந்த நஷ்டம் நேரிடாதோ சொல் ! ஆயினும் அச்சமையத்தை விட்டு விலகுவதினால் உனக்கு மிகுந்த சேதம் நஷ்டம் உண்டாவது மெய்யானால் அக்கிட்டியசமையத்தை தூரமாக்குவதற்குச் சில வழி உபாயங்களுமுண்டு;

அவை மூன்று வகைப்படும். 1-வது அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி தேவ கருணை உட்கொள்ளுதல். இது மகா உத்தமமான அவுஷதம், 2-வது இதற்காக ஓயாமல் ஆண்டவரையும் மாதாவையும் மன்றாடி செபஞ் செய்தல், காலமே விழித்த உடனே உன் பிரதிக்கினையைப் புதுப்பி, அப்படியே அன்று பலவிசை உன் பிரதிக்கினையைப் புதுப்பித்துக்கொள். 3-வது:—குறிக்கப்பட்ட ஆளோடு கடமையும் அவசியமுமின்றிப் பேச்சுக்கிடங்கொடாதே, இருவரும் தனித்திராதேயுங்கள்; பேசவேண்டியதவசியமாய் நேரிடும்போது முகத்தைப் பாராமல் கவிழ்ந்து பேசுவதுமன்றி; அந்த ஆளுடன் சம்பாஷணைக்குங் கூட்டத்திற்கும் வெறுப்பாயிருப்பதுபோலப் பாவித்து கொடுக்கல் வாங்கல் ஸ்நேக அடையாளங்காண்பியாமல் நடந்துகொள். இப்படியெல்லாஞ் செய்தும் நீ பாவத்தில் விழுந்து கொண்டே வருகிறதாயிருந்தால் மருந்தென்ன? இரட்சகர் கற்பனைப் பிரகாரம் உன் வலது கண் உனக்குப் பாவக்காரணமானால் அதைப் பிடுங்கி உனக்குத் தூரமாயெறிந்துபோடு, கை பாவத்துக்கு காரணமாயிருந்தால் வெட்டியெறிந்துவிடு. ஏனெனில் உன் சரீரமுழுவதும் நரகத்திலே தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும் உன் அவயவங்களிலொன்று சேதமாய்ப் போவது உனக்கு உத்தமமாமே. (மத்தேயு 5-ம் அதி) ஆண்டவருடைய கருத்தென்னவெனில் கண், கையைப்போல அவ்வளவு அவசியமான பொருளாயிருக்கினும் அதை விட்டு நீங்க வேணும். கண்ணைமூடிக்கொள், கையைக் கட்டிக்கொள்ளென்று ஆண்டவர் கற்பியாமல் "பிடுங்கி எறி, வெட்டு" என்கிறார். உனக்குத் தூரமாயெறிந்துவிடுவென்கிற வார்த்தையையும் நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள். நரகத்துக்குப் போவதோ? அக்கெட்ட சமையத்தைத் தவிர்ப்பதோ? எது அதிக பாடுள்ளதென்று நீயே சிந்திப்பாய்.

இரக்கமுள்ள இரட்சகர் இவ்விஷயத்தில் மகா உத்தம புத்திமதியைத்தான் உரைத்திருக்கிறார். நாம் இவ்வுலகில் போராடவேண்டிய மூன்று சத்துருக்களுக்குள், சரீரமானது நம்மோடே பிறந்து நம்மோடு வளர்ந்து நம்மோடே இறப்பதாதலால், அது ஒருக்ஷணமும் நம்மைவிட்டுப் பிரிவதல்ல. [illegible] பிரியுமளவும் அது நம்மைத் தொந்தரைபண்ணாமலும், சோதனை வருத்துவியாமலும் போகாது; நமது பிரதிக்கினையை ஸ்திரமாய்ப் பண்ணவிடாமல், நம்மைக் கலைப்பதும், மலைக்கச்செய்வதும், பெரும்பாலும் இந்தப் பொல்லாத சரீர ஆசாபாசங்களே. சில கனிகள் வெளிப்பார்வைக்கு, மிகவும் அழகாயும் பூரணமாயும் தோன்றியபோதிலும், எடுத்து உடைக்கும்போது உள்ளே புழுவிருக்கக் காணபோம். இவ்விதமே, பிரதிக்கினை உறுதியாய்ப் பண்ணுதிருப்பதற்கு அநேகர் சொல்லுகிற சாக்குப்போக்குகள் வாஸ்தவம்போலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தக்கவைகள்போலுமிருக்கும். ஆயினும் உள்ளந்தரங்கமெல்லாம் அந்தக் கெட்ட சமையத்தைச் சிநேகிப்பதுதான், யாதோர் சரீர துர் இச்சையைச் சார்ந்ததாகவே பெரும்பாலுமிருக்கும். இவைகள் சர்வேஸ்வரனை எய்க்கநினைப்பது அறிவினமாமேயொழிய வேறல்ல. பசாசும் உலகமும் நமது சரீரத்தோடு உறவாகி நம்மை வெகுவாய் உபாதிக்கும்; ஆகலால பயங்கரத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்கள் இரட்சண்ணியத்துக்காக முயற்சியுங்களென்று அர்ச். பவுலப்போஸ்தலர் எழுதியிருக்கிறார். சீவனோடே பரலோக விராச்சியத்துக்குப்போயத் திரும்பிய இந்த அர்ச்சிய சிஷ்டவரும், முன் சொன்னபிரகாரம் என் சரீரத்தில் எனக்கோர் முள்ளாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்கிறாரலவோ? இந்தமுள் என்பது, ஓர் சரீர ஆசாபாச சோதனையென்று அர்ச். விகோரியார் ஓரிடத்தில் சொல்லுகிறார். இந்தச் சோதனையை நீக்கிவிட வேணுமெ

ன்று அவர் மன்றாடியும், ஆண்டவர் அதை அகற்றவில்லையே. அப்படியானால், மகா பலவீனனாகிய நீ நடுங்கவேண்டாமோ! நரகத்துக்குப் போகிறவர்களில் அநேகர் இந்த மோகபாவத்தினாலேயே அந்த ஆக்கினைக்குள்ளாகிறார்களென்று ஓர் அர்ச்சிய சிஷ்டவர் சொல்லுகிறார். அர்ச். எரோனிமுஸ் உலோகத்தை வெறுத்து பலஸ்தீனு தேசத்து [illegible]ந்திரத்திற்போய்ச் சீவிக்கையில், அவருடைய சிநேகிதனான, விஜிலான்சியுஸ் என்பவன் அந்த மகாத்துமாவுக்கு ஒருகடிதம் எழுதி, நீர் வனம்புகுந்தீர் என்று கேட்டதற்கு, நான் உலகில் இருக்க வெகுவாய் அஞ்சிப் பயந்து நடுங்குகிறேன், சோதனைகள் பாவச்சமையங்களினிமித்தம் நான் என்னை நம்புவதற்கிடமில்லை. யாதொரு தகாத பார்வையில் அகப்பட்டு மோசம் போவேனென்றஞ்சுகிறேன், என்றெழுதினார். [illegible]ணினால் உண்டாகிற மோசத்தைப்பற்றி, அர்ச். பெர்நார்தும் இவ்விதமாகவே எழுதியிருக்கிறார். கடைசியாய் சர்வேசுரன் தாமே வேத புஸ்தகத்தில் சொல்வதைக் கேள்: சிறப்பாய் உடுத்தியிருக்கிற ஸ்திரீயை விட்டு உன் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள் என்கிறார். அப்படியானால், ஒரு ஸ்திரீயைப்பார்ப்பதும் பாவமோவென்று கேட்பாயாக்கும்; உனக்கு அர்ச். விகோரியார் சொல்லுகிற மறுமொழியைக்கேள்:—ஆம்! வாலிபப்பெண்களைப் பார்ப்பதிலே குறைந்தபட்சத்தில் அற்ப பாவமாவது எளிதாய் நேரிடலாகும். மேலும் திரும்ப திரும்ப பார்க்கும் விஷயத்தில், சாவான பாவமாகக்கூடிய ஆபத்துமுண்டு என்கிறார். அர்ச். பிரான்சீஸ்குசாலேஸ் சொல்லுகிறபடி, கெடுதியுள்ள பொருட்களைப் பார்ப்பது கெட்டது. ஆனால் இரண்டாமுறை பார்ப்பது அதிக கெடுதல் என்கிறார். அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் ஒருபோதும் பெண்பிள்ளைகளைப் பார்த்தவரல்ல. தமது தாயார் முகத்தை முதலாய் அறியார். அர்ச்.

ஸௌர்ர மொந்த் பல்கோன் அம்மாள் தன் சகோதரனோடு சம்பாஷிக்கும்போது, நீ என் முகத்தைப் பார்ப்பதில் என்ன குற்றமிருக்கிறது, பார்க்கலாமே என்றதுக்கு, இல்லை இல்லை பேசுகிறதுக்கு வாய் தேவையே ஒழிய, கண் அவசியமில்லையென்று சாதித்தாள்.

அர்ச்: லூஹுவிக் இராசா பெண்பிள்ளைகள் தமது அறைக்குள் வராதபடி விலக்கினார், தமது சொந்த தாயாருக்கும் முத்திகொடுத்தவரல்ல. அர்ச்: ஜஸலியானம்மாள், விரிஜித்தம்மாள், கார்லூஸ் பொரோமேயுஸ், சீமோன், மர்த்தினுஸ், முதலிய எண்ணிறந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களெல்லோரும் இப்படியே கண்ணை மிகவே அடக்கி நடந்தார்கள்.

பார்வை: நினைவு. சந்தோஷம். சம்மதம்.

பார்வையினாலேயே, சாதாரணமாய் பல கெட்ட நினைவுகளும் உண்டாகின்றன. ஆதலால் கண்ணை அடக்கி நடக்கப்பழகு. ஆனால் எத்தலத்திலும், எல்லோருக்கும், பொதுச்சமையம் இருக்கையில் சுகாத பார்வை கெட்டநினைவுகள் நேரிடாதிருப்பதெப்படியென்று *தத்தளிப்பாயாக்கும்; இதோகேள், கெட்ட நினைவுகள் மட்டில் மிகவும் எச்சரிக்கையாயிருந்து உடனுக்குடனே தள்ளிவிடப் பழகவேண்டும். நீ யந்தநினைவுக்குச் சம்மதப்பட்டால் உடனே சாவான பாவமாகிவிடும். யாதோர் கெட்ட நினைவு, ஆசை, உண்டானதினாலேமாத்திரம் பாவமாகிவிடாது. இவ்விஷயத்தில உனக்குள்ள சந்தேகங்களை ஆத்தும குருவிடத்தில் கேட்டு தெளிவித்துக்கொள். ஆயினும், ஒரு கெட்ட நினைவு எப்போது அற்பபாவமாயிருக்கும், எப்போது சாவான பாவமாகும், எப்பொழுது பாவமில்லாமற்போமென்றறிவதற்கு ஓர் பொதுவிதியுண்டு. அர்ச்: கிரகோரியார் சொல்லுகிறபடியே, நினைவினால் உண்டாகும் ஒவ்வொரு பாவத்திலும், மூன்று காரியங்களுண்டு. அதாவது நினைவு, சந்தோஷம், சம்மதம்;

I. முதலாவது—யாதொரு கெட்டகிரியைசெய்ய மனதில் நினைவுண்டாதல். இது பாவமாகாது. பாவமாகாதது மாத்திரமல்ல, அதை யுன்மனது தள்ளிவிடும்போது புண்ணிய பேறுபலனைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறாய். நீ எத்தனைவிசை அதை யெதிர்க்கிறாயோ, அத்தனைவிசை முடிசூட்டப்படுகிறாய், என்று அர்ச்: அந்தோனினு வென்பவர் சொல்லுகிறார். அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களும் இவ்வித கெட்ட நினைவுகளால் தொந்தரைசெய்யப்பட்டார்கள். ஒருபோதும் ஸ்திரீகளைப் பாராதிருந்து, ஓர்நாள் ஒரு ஸ்திரீயை நோக்கிப் பார்த்ததனால் உண்டாகிய கற்புக்கு விரோதமான ஓர் சோதனையைச் செயிக்கத் தக்கதாக, அர்ச்: பெர்நார்து முள்ளுகளின் மத்தியிலேபோய் விழுந்தார். அன்றுமுதல் சோதனை முற்றும் அற்றுப்போச்சுது. அர்ச்: பேதுரு அலகாந்தர் என்பவர் ஓர் உறைந்த நீர்க்குளத்தில் பாய்ந்தார். அர்ச்: சியென்னாக் கத்திரீன் அம்மாளுக்கு ஓர்விசை *பசாசு மூன்றுநாளாக கெட்ட நினைவுகளை வருவித்து பலமாய்ச் சோதித்துபாதித்தது. மூன்றும்நாள், அவளுக்கு ஆறுதல்வருவிக்கத்தக்கதாக, ஆண்டவர் காட்சி கொடுத்தபோது அந்த அம்மாள் அவரைநோக்கி, ஆ! என் இரட்சகரே! தேவரீர் இந்த மூன்றுநாளாக எங்கிருந்தீர் எனக்கேட்க, ஆண்டவர் பிரதியுத்தாரமாக, உன்னைத் தொந்தரைசெய்த சோதனைகளை நீ செயிப்பதற்கு உனக்குத் திடனருளத்தக்கதாக, நான் உன்னிருதயத்திலேயே இருந்தேன் என்று சொல்லியதோடு, அந்த அம்மாளுடைய இருதயம், முன்னிருந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிசுப் பரிசுத்தமாகி யிருப்பதாய் அவளுக்கு எண்பித்தார். ஆதலால் நினைவு மாத்திரம் உடனே பாவமாய் விடாது.

II. இரண்டாவது—நினைவுக்குப்பிறகு சந்தோஷம் வரும். ஒருவன் சோதனையைதள்ளிவிட சாக்கிரதையில்லாமல் அது அப்படி, இப்படி, பாவமாயிராது,

பார்த்தாலென்ன, என்றிப்படி சத்தளித்து அத
னோடு ஞாயம் பேசுவதில் தாமதிப்பானானால், அந்
தநினைவு, உடனே யவனைச் சந்தோஷிப்பிக்கவும்,
அவனுக்குப் பிரியமுண்டாக்கவும் ஆரம்பிக்கும்.
அவ்வழியாய் அவன் அதற்குச் சம்மதப்படும்படி
யிழுக்கும். மனசானது அதற்குச் சம்மதங்கொடா
மல் நிற்கிறபரியந்தம் அது அற்ப பாவமாகவேயிரு
க்கும், சாவான பாவமாகாது. ஆனால் அந்த ஆத்
துமம், தேவ அடைக்கலத்தில் ஓடி அந்தச் சந்தோ
ஷத்தைத் தவிர்க்க முயற்சிக்காவிட்டால் எளிதில்
அதற்குச் சம்மதப்படுவதற் கேதுவாகி அந்த நினை
வு ஆத்துமாவைக் கொன்றுவிடும் என்று அர்ச
அன்செல்மு சொல்லுகிறார். அர்ச்சிஷ்டவளாயெண்
ணப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீக்கு தன் வேலைக்காரன்பேரில்
மோக ஆசையுண்டாச்சுது. அவளதை யுடனே த
ள்ள அசட்டைசெய்து அதன் வழியாய் மனதில்
அதற்குச் சம்மதப்பட்டு, நினைவினால் பாவத்தைக்
கட்டிக்கொண்டாள். இவளிதைப்பாவசங்கீர்த்தன
த்தில் ஒளித்து நிர்ப்பாக்கியமாய் மரித்தபின்பு,தன்
னைத்தானே காண்பித்து தான் சம்மதப்பட்ட அந்
தக் கெட்ட நினைவை யறிக்கையிடாததினாலே நா
கத்துக்குப்போனதாக சொன்னாள்.

III. மூன்றாவது—ஒரு ஆத்துமமானது, பாவஞ்செ
ய்யும் ஆசைக்குச் சம்மதப்பட்ட க்ஷணமே நரகாக்கி
னைக் குள்ளாகின்றது. மேலும், ஒருவன் தன்மனதி
லே யொரு மோகச்செய்கையை நினைத்துக்கொண்
டு அந்த துர்க்கிரியை அவன் அத்தருணத்திலேயே
செய்கிறாப்போலே மனதில் சிந்தித்து சந்தோஷப்
படுவானேயாகில் இவனும் அப்படியே உடனே நர
காக்கினைக்குள்ளாகிறான். ஆதலால் இந்த சோதனை
கள் உண்டானவுடனே, தேவமரியாயின் உதவியைத்
தேடி யோடவேண்டும். கிரியையினால் மோக
பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களைப் பார்க்கி
லும், பார்வையினாலும்,நினைவினாலும் பாவஞ்செய்

யப் பழகினவர்கள் அதிக ஆபத்துக்குள்ளாயிருக்
கிறார்கள். கிரியையினால் கட்டிக்கொள்ளுகிறவன்
சமையங் கிடைத்தபோது மாத்திரம் பாவத்தில்
விழுவான். மற்றவனோ, சாலப் பணி நேரத்துக்குள்
கணக்கற்ற பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்வான். இந்
த துர்ப்பழக்கங்களுக்குள்ளானவன், துர்மரணம
டையும் ஆபத்துக்கு அதிகமாய் உள்ளாயிருக்கிறா
ன். பவுல் செஞ்ஞேரி என்னுங் குருவானவர் எழு
தியிருக்கிறபடி ஒரு மனிதன் தனது ஜீவியகாலத்
தில் அடிக்கடி கெட்ட நினைவு நினைத்து அது
களுக்குச் சம்மதப்பட்டு வந்து, வாடிக்கையாகி,
சாகுந்தறுவாயில் வெகுவான துக்க மனஸ்தாபத்
தோடு அழுது தன் பாவங்களை யறிக்கையிட்டபி
ன்னும் ஓர் கெட்ட நினைவுக்குட்பட்டு மோசம்போ
னதாய் முன் ஆறும் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்
டிருக்கின்றதே (102-ம் பக்கம்.)

ஆகையால் நீ சோதனையை எப்போதும் உட
னே தள்ளிவிட முயற்சித்து அப்பியசித்து வரவே
ண்டியது. விசேஷமாய், கற்புக்குக்காவலான பரிசு
த்த கன்னிகையின் உதவியை அடிக்கடி மன்றாடி
வரக்கடவாய், இவளுடைய உதவியினாலே அநே
கர் தங்களைச் சம்மனசுக்களுக்கு ஒப்பாகப் பழுதி
ன்றிக் காப்பாற்றிக்கொண்டார்கள். மேற்சொன்
ன செஞ்ஞேரியென்னுங் குருவானவர் எழுதியிருக்
கும் வேறொரு சரித்திரமாவது:—ஒரு வாலிபன்,
சேசுசபைச் சுவாமியார் ஒருவரிடத்தில் பாவசங்கீ
ர்த்தனம் பண்ணப்போனான், இவன் மோக பாவச்
சேற்றில் வெகுவாய்ப் புரண்டுருண்டு அசுத்தனாயி
ருந்தபடியால் இவனுக்குப் பாவப்பொறுத்தல்கொ
டுக்கக் கூடாததாயிருந்தது; ஆதலால் குருவான
வர் அவனைநோக்கி, நீ கன்னிமரியாயின் மன்றாட்
டானுக்கிரகத்தினால் இந்தப் பொல்லாத வாடிக்கை
யினின்று மீளுவதற்கான வரப்பிரசாதம் உனக்குக்
கிடைக்கத்தக்கதாக அவளுடைய மாசற்றபரிசுத்த

கனத்துக்குத் தோத்திரமாக தினந்தோறும் காலை
யில் மூன்று பிரியதத்த மந்திரஞ் செபித்து வாவென்
று சொல்லி யனுப்பிவிட்டார். அநேக வருஷங்களு
க்குப் பிற்பாடு இந்த வாலிபன் அந்த குருவானவரி
டத்திலேயே பாவசங்கீர்த்தனத் திற்காகப் போன
தில், உச்சரிப்பதற்கு யாதோர் அற்பப் பாவ முத
லாய் இவனிடத்திலிருக்கவில்லை. பாவசங்கீர்த்தன
முடிந்த பிற்பாடு, இவன் குருவானவரை நோக்கி
சுவாமி! தேவரீர் என்னை யறிவீரா! சில வருஷ
ங்களுக்கு முன்னமே, என்னிடத்திலுள்ள கற்புக்
குவிரோதமான பாவங்களினிமித்தம்தேவரீர் என
க்குப் பாவப் பொறுத்தல் தரக்கூடாதே போயிற்
றல்லோ! அது நான்தான். ஆனால் குறிக்கப்பட்ட
மூன்று பிரியதத்த மந்திரத்தை நாள்தோறும் செபி
த்து வந்ததினாலே, தேவ உதவியைக் கொண்டு அ
ந்த துர்ப்பழக்கத்தினின்று நீங்கினேன் என்றான்.

இந்தச் சரித்திரத்தை அந்தக் குருவானவர் பிர
சங்கத்தில் சொன்னார். இதை, ஒரு ஸ்திரீயோடு பா
வப்பழக்கமா யிருந்த ஓர் போர்ச்சேவகன் கேட்டி
ருந்து அந்தப்படியே மூன்று பிரியதத்த மந்திரத்
தையும் செபித்து வந்ததினால் அந்தப்பாவப் பழக்
கத்தினின்று நிவர்த்தியானான். இப்படியிருக்கையி
ல் ஒரு நாள், தான் அந்தஸ்திரீயை மனந்தி
ரும்பப் பண்ணுவதற்காக, அவள் வீட்டுக்குப்
போக வேணுமென்று பசாசு இவனைச் சோதித்
தது. ஆனால் என்ன சம்பவித்தது? அப்படியே இ
வன் போய், அந்த வீட்டுக்குட் புகுந்தருணத்தில்
அதரிசனமான வோர் பலத்தகையினால் வெளியே
தூரத்தப்படுவதா யுணர்ந்து, கொஞ்சத் தூலையில்
கொண்டு வந்துவிடப் பட்டதைக் கண்டான். இத
னால் கன்னி மரியாய் தன்னை எத்தன்மையாய்ப்
பாது காத்துவருகிறாள் என்று அதிகம்திகமாய்
அறிந்து கண்டுகொண்டான். இவன் அந்த வீட்டு
க்குட் சென்றிருந்தால், கெட்டிய பாவச்சமையத்து

க்குள்ளே யிருப்பதினால் அவ்வழியாய் திரும்பவும்
சிலவேளை பாவத்தில் விழுந்திருக்கலாம். ஆகலால்
ஒவ்வொருவரும், நாள்தோறும் மேலே சொல்லப்
பட்ட சிறு பத்திக்கிருத்திய மாகிய மூன்று பிரிய
தத்த மந்திரத்தைசெபிப்பதோடு ஒவ்வொரு பிரிய
தத்தத்தோடு, அர்ச். மரியாயே, தேவரீருடைய
பரிசுத்த அமலோற்பவத்தைக் குறித்து அடியே
னுக்கு ஆத்தும சரீர பரிசுத்ததனத்தையும் கற்
பையும் அடைந்தருளும் என்று ஒவ்வொருவிசை
சேர்த்துச் செபித்துவருவது மிகநலமென்று அர்ச
லிகோரியார் எழுதியிருக்கிறார். பாவிகளுக் கடைக்
கலமாகிய இந்த இரக்கமுள்ள நாயகியின் உதவி
யுனக்கு மெய்யாகவே வேண்டியதாயிருப்பதாலும்
இந்த விராக்கினியே கன்னியருக் கரசியும், கற்புக்
காரணுமா யிருப்பதாலும், மேற்கண்ட செபத்தை
தினந்தோறும் செபித்து அவளுதவி சகாயத்தை
மன்றாடு. நீ யுன் சரீரத்தோடு செய்யவேண்டி யிரு
க்கிற பலத்த போராட்டத்தில் அவளுனக் குதவி
யாயிருக்கையில் தைரியமாய்ப் போராடலாம்.

ஆகலால், மேற்கண்டவண்ணமே விசேஷமாய்
உன் கண்கள் மட்டில் முக்கியகருத்தாயிருந்து அவ
ற்றை யடக்க முயற்சிசெய். இது உனக்கு வருத்த
மாய்த் தோன்றலாம். ஆனால் அதில் பழகிவிட்டா
யேயானால் அதைப்போல ஞானசீவியத்துக்கு உத
தமவழி வேறில்லையென்று காண்பாய், இது ஆர்!
எவர்! எப்படிப்பட்டவர்! என்ன உடை! எவ்வித
மாயிருக்குது! கோர்த்தியானதா! என்றிவ்வாறு பல
வையும் நோக்கிப் பார்க்கவும் இப்படிப்பட்ட ஆப
த்துள்ள அநுவசியமான விநோத வீண்காட்சிகளு
க்கெல்லாம் உன் கண்களை அங்குமிங்கும் உலாவ
விடாமல் அதுகளை அடக்கவும்தடுக்கவும் நீ முயலு
வாயேயானால், அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களைப் போலவே
நீயும்எளிதாய் சாங்கோபாங்கத்தில் தேர்ச்சி யடை
வாய்.

இதன்றியே சாங்கோபாங்கத்தின் முன்மாதிரியாகிய, அர்ச். கிரேகோரியார் சொல்வதாவது: நீயுன் கண்களினால் விலக்கப்பட்டதும், அல்லது தீங்குள்ளதுமான எதுவையும் பார்க்காதிருப்பதுமன்றி ஞாயமாய்ப் பார்க்கக்கூடிய பொருட்களினின்றும் அடிக்கடியுன் பார்வையை விலக்கப் பழகுவது உத்தமம். உதாரணமாக, தெருவில் போகிறவருகிற வண்டி, குதிரை, அது, இது, நானாவித பொருள்கள், காரியாதி சம்பவங்களை பாவமின்றிப் பார்க்கக் கூடியதானாலும், பாராது கண்ணையடக்கி தன்னை ஜெயிக்கப் பழகுவது, சாங்கோபாங்கத்துக்கு உத்தமவழி ஆகின்றது. தன்னை வென்று ஜெயிக்கிறவன், நப்போலியன் முதலிய சக்கரவர்த்திகளிலும் மகா பெரிய ஜெயவீரன் என்று ஒரு மகாத்துமா வசனித்ததுக்குக் காரணமிதுவே. இது மற்றதுக்குதவியாகும்.

பூமியைப்பார்த்துக் கவிழ்ந்திருக்கிற முகம் இருதயத்தை மோட்சத்துக்கு எழுப்பும் என்று அர்ச். பெர்நார்து வசனித்திருக்கிறார். ஆனால் இங்கே சொல்லிக் காண்பித்திருக்கிறபடி அடக்க வொடுக்கத்தை அநுசரிக்கவும் சாங்கோபாங்கத்தையடைய உழைக்கவும் கிறீஸ்துவர்கள் துவக்கும்போது பசாசானது மகா பலத்தவோர் சோதனையையுண்டாக்கும். அதாவது, இவ்வளவு அடக்க ஒடுக்கமாய் எத்தனை காலம் நடக்கமுடியும்? என் நடக்கையின் பேரில் எத்தனை வருஷம் ஓயாத கவனமுற்றிருக்கக் கூடும். இந்தப் பாரமான சுமைகளையெல்லாம் யெவ்வளவுகாலம் சுமக்கக்கூடும்? எனக்குப் பிரியமானதொன்றையுஞ் செய்யாமல் எனக்குப் பிரியமில்லாததை மரணபரியந்தம் செய்வது என்னலாகும் காரியமாவென்று நினைத்து மலைப்பார்கள். பசாசோவென்றால், இதெல்லாத்தையும் அவர்கள் கண்ணுக்குமுன்பாக வைத்துக்காட்டி அதிலேயிருக்கிற வருத்தத்தை ஓட்டிக்கிரட்டியாய் அவர்கள் புத்தியி

லே தோற்றுவிக்கும். இதையெல்லாம் பசாசுபோலே அவர்களுக்குக் காண்பித்து, மரணபரியந்தம் இடைவிடாமையோடு செய்து முடிக்க எங்களாலே முடியாது, ஆகையால் இப்படிப்பட்ட அருமையான புண்ணியங்களைத் துவக்கப்படாதென்று அவர்களைப் பின் வாங்கும்படிச் செய்யும்.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் மன்ரேசாவென்னும் குகையில் இடைவிடாது தபசு பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, பசாசு அவருக்கு வருவித்த சோதனைகளுக்குள்ளே, பலத்த சோதனையிதுவே. நான் இன்னும் ஐம்பது அறுபது வருஷம் உயிரோடிருக்கப் போகிறேன்; அவ்வளவு காலமாய் தபசை அத்தனைகாலம் செய்துகொண்டிருக்க என்னாலே முடியும்! என்கிற நினைவை இடைவிடாமல் அவருடைய புத்தியிலே தோற்றுவிக்கும். இவ்வித சோதனையைச் செயிப்பதற்கு அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் அநுபோகத்தாலறிந்து, நல்ல விதத்தை நமக்குக் காண்பித்திருக்கிறார்கள்.

அதென்னவென்றால் நமது ஜீவியத்தில் நாமொவ்வொரு நாளை மாத்திரம் கவனிக்க வேண்டும். மறுநாளை நினைக்க வொண்ணாது. நமது நன்முயற்சிகளை நீண்ட காலம் செய்ய வேணுமேயென்று நினைக்கும்போது பெருமயக்கமும் கலக்கமுமுண்டாகும். ஆனால் அதற்குச் சொற்ப காலத்தைமாத்திரம் குறிப்பிட்டுக் கொள்வோமானால் அப்படி மலைக்க விடமிராது. காலமே எழுந்திருக்கும்போது மத்தியானம் வரைக்குமாகிலும் அடக்க வொடுக்கமாய் நடப்பேன் அல்லது கண்களை எச்சரிக்கையாய்க் காப்பாற்றிக் கொள்வேன். இன்னின்ன புண்ணியங்களை உருமம் வரைக்கும் அநுசரிப்பேன் என்றிவ்விதமாய் பிரதிக்கினை செய்துகொள்ள வேண்டும். இப்படி நடந்தால் அருமையான புண்ணியங்களைச் செய்கிறதும் எளிதாகுமென்று, அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியார்,

முதலிய வநேக மகாத்துமாக்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். என் நடக்கையின் பேரிலும் நினைவின் பேரிலும் இடைவிடாத எச்சரிக்கையாயிருப்பேன். இன்னின்ன புண்ணியங்களை என்னுயுசு காலமெல்லாம் இடைவிடாமல் பழுதற அநுசரித்து வருவேனென்றும் [illegible] இந்நினைசெய்து நடந்தால் இது தாக்கச்கூடாத பாரச் சுமைபோல தோன்றும். ஆனால் மறுநாளை நினையாமல், மேற்சொன்ன புண்ணியங்களையெல்லாம் [illegible] ந்த நாளில் மாத்திரம் அநுசரிக்க வேண்டுமென்று [illegible] பிரயத்தனப் பட்டால் இதுவெல்லாம் எளிதாய்ச் [illegible] செய்து முடிக்கலாம்:—

வனவாசிகள் சரி[illegible]த்தில் எழுதியிருக்கும் வர்த்தமானமாவது. ஓர் சந்நியாசியாருக்கு பசாசானது போசனப் பிரியத்தின் பேரில் பெலத்த சோதனை வருவித்ததினாலே, விடிகிறதற்கு முன்னேயே பசியினாலே களைத்து விழுவார். ஆகிலும் அவர் இருந்த சந்நியாச [illegible] சபையில் மத்தியானத்துக்குப் பின் மூன்று மணி[illegible] மாத்திரம் சாப்பிடுகிற வழக்கம் நடந்து வந்தது[illegible] இந்தச் சுகிர்த வழக்கத்தை மீறி, அதற்கு முன்[illegible] சாப்பிடாதபடிக்கு அவர் எடுத்த உபாயமாவது[illegible] காலமே எழுந்திருந்தவுடனே, எனக்கு எவ்வளவு பசி யிருந்தாலும் ஒன்பது மணிக்குச் சாப்பிடலாமென்று நினைத்துப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டிருப்பார். ஒன்பது மணியானவுடனே, ஆ! ஆ! என[illegible]க்குக் கொஞ்சம் வருத்தம் பண்ணவேண்டும். [illegible]ன்பது மணிவரையில் சாப்பிடாமலிருந்தேனே, மத்தியானம் வரையில் சாப்பிடாமல் இருக்கக்கூடாதா? இன்னம் மூன்றுமணி நேரந்தானே யிருக்கின்றது; அதற்குப்பிறகு வேணுமானால் சாப்பி[illegible]லாமென்று நினைத்துச் சும்மாயிருப்பார். மத்தியானமானபின், உரொட்டியைத் தண்ணீரில் போட்டு ஊறவைத்து அவர் நினைக்கிறதாவது, மத்தியான[illegible]மட்டும் சாப்பிடாமலிருந்தேனே இன்னம் இ[illegible]ண்டு மூன்றுமணி நேரந்தானே

யிருக்கின்றது. அதற்குள்ளாக உரொட்டி ஊறிப் போகும், வேணுமானால் மூன்று மணிக்கு மற்றச் சந்நியாசிகளோடு சாப்பிடலாமென்று சும்மாயிருப்பார். கடைசியாய் மூன்று மணிக்குச் செபஞ்செய்து மற்றவர்களோடு சாப்பிடுவார். இப்படித் தவ[illegible] அநேக நாளைவைத்துத் தம்மைத்தானே [illegible]யிலே மூளாய் நடந்து வந்தார். ஒரு நாள் [illegible] மூன்று மணிக்குச் சாப்பிடுவதற்க[illegible] உரொட்டி யிருந்த கூடைக்கிட்டே அவர் போ[illegible] அந்தக் கூடையிலிருந்து அடர்ந்த புகை[illegible] கிளம்பிச் சன்னலாலே வெளியே புறப்பட்டுப் [illegible]கிறதைக் கண்டார். இந்தப் புகையான[illegible] போசனப் பிரியமாகிற சோதனையை வருவித்த பசாசு, தம்மை விட்டு ஓடிப்போகிறதற்கு அடையாளமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டார். [illegible]தற்கு முன் அவரிடத்திலிருந்த கொடூரமான பசியும் களைப்பும் அந்நாள் துவக்கி அற்றுப் போனது[illegible], இரண்டு நாள் சாப்பிடாமல் இருப்பதும் அ[illegible]ருக்கு எளிதாயிருக்கும். அவர் தமக்கு வந்த [illegible] சோதனையைத் தைரியமாய்ச் செயித்து அடைந்த [illegible]யைதுவே.
தர். அவருக்களித்த சம்பாவனையைதுவே.

இவ்வண்ணமே நாமும் மேற்கண்டபடி, நீண்ட காலத்தை நினைத்துக் கலங்காமல், இவ்வுத்தம வழிப்பாட்டை உபயோகித்துக் கொள்ளத்தகும். இது வே நமது பலவீனத்துக்குத் தகுந்தது. இவ்விதமுயற்சியினால் தேவ அநுக்கி[illegible]த்தால் திரண்ட நன்மை விளையும். வியாதிப்பட்டு[illegible] பலவீனமா யிருக்கிறவர்களைத் திடசென்று பெல[illegible] வேலை செய்யச் சொன்னால், அவர்களுக்குப் [illegible] யமுண்டாகிறது மன்றி சரீரமும் தைந்து போகு[illegible] ன்பதினால் துவக்கத்தில் அற்ப சொற்ப வே[illegible] கொடுத்து அவர்களைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்ப் [illegible] பெலப்படுத்த வேண்டும். நாம் ஞானத்திலே தி[illegible]லும் புண்ணியத்திலே சுறுசுறுப்பும் தேவசிநேக[illegible]த்திலே உறுதியும்

[illegible]ள்வார்களா யிருந்தால் புண்ணியம் செய்கிறதில்
இ[illegible]க்கிற கக்கிஷத்தையும் உழைப்பையும் நமது
கண்ணுக்கு மறைத்து நாம் சொன்னது போலே
ஒவ்வொரு அடியாய் எடுத்து வைத்து மெள்ள மெ
ள்ளப் புண்[illegible]யத்திலே நம்மைத் தாங்கிக்கொண்டு
போகிற[illegible] அவ[illegible]ர்மில்லை யென்பது மெய்தான்.
இதில் [illegible]ன்று[illegible] ஓர் சந்தேகத்துக்கிடம் உண்டு.
நாம் பிற[illegible]டு[illegible] டைவிடாமல் சஞ்சரித்து நமக்
குப் பிரியம[illegible]ரா[illegible] அநேக காரியங்களைப் பார்க்க
வும் கேட்க[illegible] [illegible]ண்டியதா யிருக்கையிலே, நாம்
குருடரும், [illegible]வி[illegible]ரும், ஊமைகளுமா யிருக்கக்
கூடுமோ வெ[illegible] பாயா[illegible]ம். இதற்கானவோர் நல்ல
பரிகாரத்தைக்[illegible]கள். பார்த்தாலும் பாராதது போ
லேயும், கேட்டாலும் கேளாதது போலேயும் இரு
ந் பார்க்கிற கேட்கிற காரியங்களின் பேரில் பற்று
தலை வைக்காதே, அந்தப் பற்றுதல் உன்னிடத்
தில் எழும்பினால் ஒ[illegible] சூஷணமும் அதற்கு இடங்
கொடாமல் உட[illegible] தள்ளிவிடு அர்ச். எபிரே மெ
ன்பவர் இது காரியத்தில் வெளிப்படுத்தின வர்த்த
மானமாவது; ஓர்நாள் ஒருவனவாசி, விருத்தாப்பிய
மான வேறொரு வனவாசி யிடத்திலே போய்ச்
சொன்னதாவது, உரொட்டிக்காரனுக்கு உதவியா
க தினந்தோறும் உரொட்டிக்கிடங்குக்குப் போக
வேணுமென்று சிரேஷ்டர் எனக்குக் கட்டளையிட்
டிருக்கிறார். ஆனால் வெளியிலேயிருந்து வாலிபர்வ
ந்து வெகு கெட்ட[illegible]ப்பேச்சுப்பேசுகிறார்கள். அதை
க்கேட்கிறது எனக்கு நன்றாயில்லையென்று சொன
ன்றார். அதுக்கு அந்[illegible]க் கிழவனார் சொன்னதாவது;
பள்ளிக்கூடத்திலே [illegible]ிறுபிள்ளைகளை பார்க்கவில்லை
யா? அவர்கள் பா[illegible]ம் படிக்கும்போது எவ்வளவு
கத்துகிறார்கள். [illegible]லும் ஒவ்வொருவனும் தன
தன் பாடத்தைப்ப[illegible]த்து ஒப்பிக்கவேண்டி யிருப்ப
தினாலே புறத்தியா[illegible]ருடைய பாடத்தைக் கவனியா
மல் தனு பாட[illegible]க மாத்திரம் கருத்தாய்ப் படிக்க

றுனே நீரும் இப்படி நடக்கவேண்டும். மற்றவர்கள்
என்னசொல்லுகிறார்கள், என்ன செய்கிறார்களென்
று கவனிக்க வேண்டாம். உமது வேலையைமாத்
திரம் பாரும். ஏனென்றால் இதுக்காக மாத்திரம் நீர்
சர்வேசுரனுக்குக் கணக்குக் [illegible]. வேறு மெ
ன்றார்.

அர்ச். பெர்னார்துடைய இருதயம் எப்போதும்
சர்வேசுரனோடு ஒன்றித்திருந்ததி[illegible]லே அவர் பார்
த்தும் பாராமலும் கேட்டும் [illegible]ளாமலும் இருப்
பார், அவருக்குப் பஞ்சேந்திரிய[illegible] இல்லாதது போ
லே தோன்றும். அவர் நவ[illegible]ந்[illegible]ாசத்தில் பிரவேசி
த்து ஒருவருஷத்துக்கு பின்[illegible]வருடைய அறை
யின்முகடு மச்சினாலே செய்திருந்ததோ சாந்தி
னாலேகட்டியிருந்ததோவென்று அவருக்குத் தெரி
யாதிருந்தது. கோவிலிலே கண்ணாடிச் சன்னல் மூ
ன்றிருந்தது. அவர் எப்போதும் ஒரே சன்னல்மாத்
திரம் இருந்ததென்று நினைத்திருந்தார். பல்லாதி
யாரென்னும் மடாதிபதி இருபதுவருஷமாய் ஒரு
அறையிலிருந்தாலும் அந்த அறையின் முகட்டை
ஒருக்காலும் பார்த்ததில்லை!

இறிஸ்துவர்களு மிவ்வி[illegible]க்கம வழிபாடாகிய அ
டக்க வொடுக்கத்தை யநுசரிக்க முயலுவார்களே
யாகில் அவர்கள் சாங்கோ பாங்கத்தில் நல்ல தேர்
ச்சி யடைவார்களென்பதற் கிலவலேசமும் சந்தே
கமில்லை. முன்சொன்னப[illegible]ோல விசேஷமாய் தங்க
ள் கண்களை யடக்குவதா[illegible] அளவிறந்த நன்மை
விளையும். ஆயினும் இங்கே [illegible]விரித்துக் காண்பிக்கி
றபிரகாரம் அடக்க வொ[illegible]க்கத்தை யநுசரிப்பது
சாங்கோ பாங்கத்துக்கு அ[illegible]சரமில்லை யென்றுஞ்
சிலர் சொல்லிக் கொள்வ[illegible] [illegible]ப்போயென்பவர் ஞா
ன் மோசம் போகிறார்கள். [illegible]த்திலிருந்து ஓர் சங்க
ன நந்தவனமென்னும் புத்[illegible] [illegible]கிறார். எழிப்த்து தே
சியை வெளிப்படுத்தி யிரு[illegible] [illegible]ரிய வனவாசிகளி
சத்து வனாந்தரத்திலிருந்த [illegible]

ல் ஒருவர், தாம் முடைந்த இருகூடைகளை விற்பத
ற்காக ஒரு நாள் அலெக்சாந்தரியா வென்னும் ப
ட்டணத்[illegible]க்குப் போயிருந்தார். அங்கே ஒரு வா
லவனவாசி[illegible] சாராயக்கடைக்குள் நுழைகிறதை அ
வர்கண்டு [illegible]வாய்க் கஸ்திப்பட்டு அவர் வெளி
யே வருமட்டு[illegible]ந்திருந்து அவனைத் தனியே
அழைத்துக்[illegible]ண்[illegible]போய்ச் சொன்னதாவது.
தம்பி! நீ வா[illegible]ப்பிராயமா யிருக்கிறாயே, நமதுசத்
துருவாகிய ப[illegible] நம்மைக் கெடுப்பதற்கு இ
டைவிடாமல் வ[illegible]ரோட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே
வனவாசி பட்ட[illegible]த்தாக் தெருவிலே போகிறது
மோசமல்லவா [illegible]டைவி[illegible]மல் அவன் பார்க்கிற
தும் கேட்கிறதும் [illegible]ஆயிரம் [illegible]ருபத்தை அவனுக்கு
க்கொண்டு வந்து விடுமே! [illegible]த்துனே கெட்ட ஆ
ண் பிள்ளைகளும் பெண்டுகளு[illegible] முள்ள சாராயக்
கடையிலே பிரவேசிக்கிறது, எவ்வளவு மோச
மென்று உனக்குத்தெ[illegible]ியாதா! அங்கே அநேக
ம் கெட்ட காரியங்களைப் பார்க்காமலும், கேட்
காமலும் இருக்கக்கூடாதே. ஆகையால் என்மக
னே, சர்வேசுரன் பேரா[illegible] உன்னிடத்தில் கெஞ்சி
க்கேட்கிறேன்: இனிமே[illegible]க இந்நடக்கையைவிட்
டுவிடு. தீவிரமாய் வனாந்தரத்துக்குள் ஓடி ஒதுங்கியி
ரு அங்கே தேவகிருபையினாலே மோசமில்லாமலி
ருப்பாயென்றார். அதற்கு அந்த வால வனவாசி
சொன்னதாவது: போம் [illegible]வாமி, இதுகாரியத்திலே
என்பேரில் நீர் கவலைப்[illegible]ட வேண்டாம். இருதய ப
ரிசுத்தத்தனமே புண்[illegible]ியசாங்கோபாங்கமல்லாம
ல் வெளிக்காரியமெல்[illegible]ம் என்னத்துக்குதவும்? எ
ன்னிருதயம் பரிசுத்த[illegible]ா யிருந்தாலேபோதும். எ
ன்னிடத்திலே சர்வேசு[illegible]ன் கேட்கிறது இதுதானெ
ன்றார். அப்போது அ[illegible]த்கிழவனார் வானத்தை அ
ண்ணாந்துபார்த்துச் [illegible]சான்னதாவது கர்த்தாவே, நா
ன் ஐம்பதுவருஷகால[illegible]ாய் வனாந்தரத்தில் ஒதுங்கி
யிருந்து என்னாலே [illegible]டிமட்டும் அடக்கவொடு

க்கமாய் நடந்துவருகிறேன். ஆகிலும் நான் இன்னம்
இருதய சுத்தத்தை முழுதும் அடையவில்லை. இந்த
வால சந்நியாசி துர்மாதிரிகையும் குடிவெறியுமுள்ள
இடத்திலேபோய்த் திரிந்தாலும் இரு[illegible]ய பரிசுத்த
தனத்தை அடைந்திருக்கிறாரே! இதி[illegible]லே உமக்கு
த்தோத்திரமும் புகழ்ச்சியு முண்டாகக்கடவதெ
ன்றார். வெளிக்காரியங்களிலே புண்ணி[illegible] சாங்கோ
பாங்கமில்லையென்று பிதற்றுகிறவர்களுக்குச் சொ
ல்லவேண்டிய மறுமொழி இதுவே. இருதய பரிசு
த்ததனமும் தேவசிநேகமும் பிற[illegible]நேகமும் புண்
ணியசாங்கோபாங்கமல்லாமல் வெ[illegible]ி அடக்கம் பு
ண்ணிய சாங்கோபாங்க[illegible]ல்ல வெ[illegible]பது மெய்தா
ன். ஆனால் ஐம்பொறிகளை அடக்கி அடக்கவொடு
க்கத்தை யநுசரிக்க [illegible]வரு பிரயாசைப்படாவிட்
டால் புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தையடைய வொ
ருகாலும் கூடாதென்று ஒரு மகாத்துமா வசனித்
திருக்கிறார். அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்லு
கிறதுமிதுவே இலையும்பட்டையும் மாத்துக்கவசரம்.
தோலில்லாமல் பழம்இருக்கக்கூடாது. எந்தெந்தவ
ஸ்துவையும் காப்பாற்றிநிறுப்பிப்பதற்கு வேறொரு
வெளிவஸ்து எப்போதும் [illegible]வசரமென்று கண்டுவ
ருகிறோம். இவ்வண்ணமே வெளி அடக்கமில்லாமல்
இருதயத்துக்குள்ளே புண்ணியமுண்டாகவே மாட்
டாது. வெளிஅடக்கம் புண்ணியத்துக்குப் பட்டை
போலேயும் தோலைபோலேயும் இருக்கின்றது. புண்
ணியத்துக்குத்தோலும் பட்டையுமாயிருக்கிற வெ
ளியடக்கமில்லாவிட்டால் சகல புண்ணியமும் கொ
ஞ்சத்துக்குள்ளே கெட்டு அழிந்துபோகும். மனு
ஷரிடத்திலே ஆத்துமமும் சரீரமும் அந்நியோன்
னியமாய் ஒன்றித்திருக்கிறதினாலே, ஒன்றிலேதோ
ன்றுகிறது உடனே வேறொன்றிலும் தோன்றும்.
ஆத்துமப்பற்றுதல் ஒழுங்குப்பட்டிருந்தால் சரீரத்
திலுள்ள வெளிநடக்கையும் ஒழுங்குபட்டிருக்கும்.
சரீரத்திலே கலக்கமும் குழப்பமும் தோன்றினால்

ஆத்துமத்திலும் கலக்கமிருக்கும். கடியாரத்திலுள்ள முள் சரியாய்ப்போனால், கடியாரத்துக்குள்ளிருக்கிற ரோதைகளும் சரியாய் நடக்கிறதென்று தப்பாத அடையாளமாகும். அப்படியே வெளி அடக்கவொடுக்கம், உள்ளடக்கத்துக்கும் புண்ணிய வர்த்திப்புக்கும் ஸ்திரமான அடையாளமாகும். இப்படி சகல [illegible]லச்சமையங்களுக்குத் தப்பிப்புண்ணியவானாய்.

2 - வது வழி: செபம் பண்ணுதல்.

பாவத்தைவிலக்க இதுவும் மிகஅவசியமான தெ[illegible]ல்லை. இதைக்குறித்துத் தெளிவாய் விவரிப்பது அவசியமில்லை; இது யாருக்குந்தெரிந்த காரியமாச்சுதே யென்பார்கள். செபமென்பதின்னதென்று சகலரும் அறிந்தாலும் அதைப்பற்றித் தெளிவாயறியவேண்டிய விஷயங்கள் அநேகமுண்டு. இதை நன்றாய்க்கவனியாமல் அநேகர் மோசம்போகிறார்கள். அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோரியார் அநேகபுத்தகங்களை யுண்டுபண்ணியிருக்கிறார். அவற்றுள், செபத்தைப்பற்றி சிறந்த சிறிய புத்தகம் ஒன்றுண்டு. அதில் எவ்வளவு அரியபுத்தி போதகங்களுண்டென்பதை அதின் முகவுரையில் அர்ச். லிகோரியார் எழுதியிருக்கிற சில வாக்கியங்களால் உத்தேசிக்கலாம்.

நான் அநேகபிரபந்தங்களை யுண்டுபண்ணியிருந்தபோதிலும் இரட்சணியமடைவதற்குத் திட்டமான மார்க்கமும், அதனையடைவதற்கான வரப்பிரசாதங்களைப் பெறுவதற்கு உத்தமவழியுமாகிய ஜெபத்தைப்பற்றிப் பேசும் இச்சிறியபுத்தகத்தை மற்றெல்லாவற்றிலும் மேலாய் மதிக்கிறேன். கூடுமானால் உலகத்திலெத்தனை கிறிஸ்துவர்களிருக்கிறார்களோ அத்தனை பிரதியாக இப்புத்தகத்தை யச்சிட்டு இரட்சணியத்திற்குரிய ஜெபத்தின் அவசியத்தை ஒவ்வொருவரும் நன்றாய்க்கண்டுணரும் பொருட்டு ஒ

வ்வொருவர் கையிலும் ஒவ்வொரு பிரதியைக்கொடுப்பேன். இச்சிறு புத்தகத்தைப்பற்றி நானிவ்வாறு சொல்வதேனெனில் வேதாகமத்திலெவ்வொரு பக்கத்திலும், வேதபாரகருடைய சகல [illegible]த்தகங்களிலும், மிகவாய் வற்புறுத்திப் பேசப்படுகிறதாகிய இந்த வுத்தமவழியைக் கிறீஸ்தவர்களிற் சிலர் மாத்திரம் உதவிக்கொள்வதை யறிவேன்; மேலும் சாதாரணமாய்க் கிறீஸ்தவர்களுக்குள் வழங்குகிற ஞானப்புத்தகங்கள் இதின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பூரணமாய் விளக்கிக் காட்டுகிறதில்லை. அப்படியே ஆத்தும குருக்களும், சன்னியாசிகளும், பிரசங்கிகளும், கிறீஸ்தவர்க[illegible]ாடு இதற்கேவாதே போகிறார்கள். ஜெபத்தை முற்றும் கைவிட்டு மற்றெவ்வித ஆத்தும முயற்சிகளை நிறைவேற்றினால் என்ன பலன்! ஆதலால இப்புத்தகத்தைச் சம்பாதித்தவர்கள் அதையடிக்கடி வாசிப்பதுமன்றி தங்கள் சிநேகிதர் உறவின்முறையார் முதலானயாவர் கையிலுங்கொடுத்து! அதைவாசிக்கவும்படி அவர்களை நான் பிரார்த்திக்கிறேன், என இப்படியே வெகுவாய் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லுகிறார். அப்புத்தகத்திலடங்கிய நகிர்தபோதகங்களின் உற்பனத்தை முகவுரையிலிருந்தெடுத்துக்காட்டிய இவ்வாக்கியங்களாலறியலாம். ஆயினும் அப்புத்தகத்திலடங்கியவைகளெல்லாவற்றையும் இங்கே மொழிபெயர்த்தெழுதத் தக்கதல்ல. சிற்சில வாக்கியங்களையும் மாத்திரம் இடைக்கிடை யெடுத்துக்காண்பிக்கிறேன்.

முதலாவது:—ஜெபத்தினவசியம்:—அர்ச். கிறிசொஸ்தோம் வசனித்தபிரகாரம் ஆத்துமமில்லாத சரீரம் செத்த[illegible]தைப்போலவே செபமில்லாத ஆத்துமம் செத்த[illegible]ருக்கின்றது. சகலரும் இரட்சிக்கப்படவேணுமென்று கர்த்தர் விரும்புகிறார். (திமோத்தேயு. 2 அதி) ஒருவனாவது மோசம்போக அவர் விரும்புவதில்லை. “தமதிக்கிறார் என்று சிலர் எண்ணுகிறபடி

கர்த்தர் தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துத் தாமதமாயிராமல் ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்பவேண்டுமென்று விரும்பி நமது பேரில் பொறுமையுள்ளவரா யிருக்கிறார்" என்று அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலர் எழுதிய நிருபத்திற் காண்கிறோம். தேவ ஒத்தாசையின்றி ஒருவனுந்தன் சுயபலத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படமாட்டானென்பது சத்தியம். இரட்சணியத்திற்கு அவசியமான தெய்வீக உதவிகளைப் பெறுவதற்குச் செபமே ஏகவழியென்று வேதாகமத்தில் தெளிவாய்த் துலங்குகின்றது. என்னையல்லாமல் உங்களாலொன்றுஞ் செய்யக்கூடாதென்று நமதிரட்சகர் திருவுளம் பற்றினார். (அருளப்பர் 15-அதி) நாம் பலவீனரா யிருந்தாலும் தேவ ஒத்தாசையைக் கொண்டு சகலத்தையும் நிறைவேற்றலாமென்றும் தேவ உதவியின்றி ஒருநன்மையான கருத்தை நினைக்கமுதலாய்க் கூடிய தல்லவென்றும் பவுல் அப்போஸ்தலர் வசனித்தார். தேவகற்பனைகள் கைக்கொள்ளக் கூடாதவைகளாதலால் நான் தவறிப்போனேனென்பதற் கிடமிராது. கற்பைக்காக்கவாவது நியாயப் பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவாவது கூடாதென்றுரைக்கத்தகாதென்று அர்ச். தோமாஸ் சொல்லுகிறார். அர்ச். அகுஸ்தீன் முந்தி வசனித்து திரேந்தென்றுஞ் சங்கத்திலே பிறகு தீர்மானிக்கப்பட்டபடி "கூடாதவைகளைத் தேவன் கற்பிக்கிறதில்லை உன்னா லியன்றதைச்செய் ஏலாதவைகளுக் கவருடைய உதவியைக்கேள் நீ அதைச்செய்ய அவருதவிசெய்கிறார்" கொண்டியை நேராய் நடக்கக் கற்பிப்பது அநீதமாமே யென்பாய். இல்லை நடக்கப்பிரயாசிப்பதினா லுதவிபெற்று முடம் குணமாகி செவ்வையாய் நடக்கத்திராணியுள்ளவனாகிறதானால் நடக்கக் கற்பிப்பது அவனுக்கு நலமாமே. அப்போது தனக்கு வரப்போகிற நன்மையையும் உதவியையும் நாடாமலிருக்கிற கொண்

டியைக் கடிந்து கொள்ளவேணுமென்று அர்ச். கிரேகோரியார் வசனித்திருக்கிறார். நமது சுயபலத்தினால் இரட்சிக்கப்படமாட்டோம். வேதகற்பனையை பூரணமாகக் கைக்கொள்ளத் தேவ ஒத்தாசை வேண்டும் ஆகையால் அவர் உதவியைக்கேட்க வேண்டுமென்று கற்பிக்கிறார். ஆதலால் நாம் செபம்பண்ணுவது மிகவும் அவசியமென்றுஞ் செபஞ் செய்யாதவன் இரட்சிக்கப்பட மாட்டானென்றும், வேதசாஸ்திரிகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வசனித்திருக்கிறார்கள். விசேஷத்தில் மிகவும் தெளிவாய் செபத்தைக் கற்பிக்கிற பலவாக்கியங்களுக்குள் சிலதைக்கேள்:—

நாம் எப்பொழுதும் செபம் பண்ணவேண்டும். (லூக்காஸ் 18.1) சோதனைக்குட் பிரவேசியாதபடிக்குச் செபம் பண்ணுங்கள். (லூக்-22-40.) கேளுங்கள் அப்பொழுது கொடுக்கப்படும். (அருளப்பர் 16-24) நமக்காக வேண்டிய வுதவிகளுக்காகச் செபஞ்செய்யவேண்டுமென்று இதில் மிகவும் பலமான கட்டளையை இரட்சகர் நமக்களித்திருக்கிறார். விசேஷமாய்ச் சோதனை நேரத்தில் அவரடைக்கலத்தைத் தேடவேண்டும். எனக்கவசியமான தின்னதென்று கர்த்தர் அறிவாரே என்று சொல்லாதே. சர்வவல்லப கடவுளுக்கு நமது குறைகளை யறிவிக்கவல்ல, (அதாவது நமது குறைகளை அவரறியாத நிமித்தமல்ல, ஏனெனில் அவர் சகலத்தையுமறிவார்) அவர் தயாளத்தை யிரந்து உதவிபெற்றுக்கொள்ளவும் நமது சகல கிரியைகளுக்கும் அவரே காரண கர்த்தாவா யிருக்கிறாரென்று நாம் கண்டுணரும்படியாயுஞ் செபஞ் செய்வதவசியமாம் என்று அர்ச். தோமாஸ்வசனித்தருளினார். நமதாசரீர சீவனத்திற்காக சகல படைப்புகளையும் ஆண்டவர் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். ஒவ்வொன்றுந்தன் வகைப் பலனைக் கொடுக்கின்றது, ஒரு தானியத்துக்குள்ளிருந்து பலதானியமும் ஒருவிதைக்குள்ளிருந்து எ

னணிறந்த விரைகளும்,காய்கறிகளும் உண்டாய்ப்,
பலனைத் தருவதும் அற்புதமான செய்கையாமே.
ஆயினும் நமதாகாரத்திற்காக அவற்றை நாம்நாட்
டுவதும் விரைப்பதும் அவசியமாகக் கர்த்தர் செ
ய்திருக்கிறார், அப்படியே ஆத்தும உயிரைக் காப்
பாற்றுவதற் கவசியமான பிரசாதங்களைப் பெற்
றுக் கொள்வதற்கும், நாம் செபஞ் செய்யும்படி நி
ரூபிக்கக் கர்த்தர் திருவுளமானார். பூலோகத்தில்
உலகம் பசாசு சரீரமாகிய மூன்று சத்துருக்க
ளோடும் யுத்தஞ் செய்ய வேண்டிய திருப்பதால்
செபமின்றி தேவ ஒத்தாசையடையாமல் மோசம்
போவோம், நமதிரட்சகர் பூலோகத்திலிருக்கை
யில் செபத்தி னவசரத்தைப் பலவகையாய் நினை
ப்பூட்டினார்:—அவர் தாமே அடிக்கடி செபஞ் செய்
தார். சிலவேளைகளில் இராக்காலங்களைச் செபத்தி
ற் செலவளித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
செபஞ் செய்யும்படி சீஷர்களை யெச்சரிக்கிறார்.
செபம்பண்ணும் விதத்தைப் படிப்பிக்கிறார். பரம
ண்டல மந்திரத்தை ஆண்டவரே படிப்பித்தருளி
னதினால் சகலத்திலும் இதுவேமேலானசெபமாம்.
தாம்பூங்காவனத்திலே துயரப்படும்போது சீஷர்
களைச் செபம்பண்ணக் கற்பித்து விட்டுப்போனார்.
இவர்கள் நித்திரை செய்வதைக்கண்டு, எழுப்பிச்,
செபஞ் செய்யச் சொல்லுகிறார். மூன்றுவிசை அ
ப்படி வந்து கற்பித்தார். ஒரு மணி நேரமாவது
செபஞ் செய்யுங்களென்கிறார்: சோதனைக் குட்ப
டாதபடிக்குச் செபஞ் செய்யுங்களென்கிறார். அவ
ரிடத்தில் அற்ப மாசில்லாதிருந்தும், நமக்கு முன்
மாதிரிகையாகச் செபஞ் செய்து காண்பித்தார்.
இரட்சணியத்திற்குச் செபமே மிகவும் அவசிய
மென்று இவ்வாறு காண்பித்தார். சீஷருக்கு வரப்
போகிற சோதனைக்கு முன் அவர்கள் செபஞ் செ
ய்யவேண்டுமென்று அடிக்கடி ஏவுகிறார். அப்படி
யே கிறீஸ்துவர்களும் விசேஷமாய்ச் சோதனை நே

ரத்திலும் கற்பைக்காப்பாற்றுவதுக்காகவும் அடிக்
கடி கர்த்தர் உதவியை மன்றாடவேணும். கர்த்தர்
எனக்குக் கட்டளையிட்டாலேயன்றி நான் கற்பை
க்காப்பாற்றுவது கூடாதகாரிய மென்றறிந்து அ
வரை மன்றாடினேன் என்று சலோமோன் சொல்
லுகிறார்.

இரண்டாவது செபத்தின் பலன்.

செபம் செய்வது இரட்சணியத்துக்கு எவ்வளவு
அவசியமா யிருக்கிறதென்று முன் சொன்னதினா
லே விளங்குமே, அப்போது அதினால் விளையும் ப
லனும் கொஞ்ச மல்லவென்பதற்கு அதிக அத்தா
ட்சி அவசியமில்லை. நமது ஜெபம் ஆண்டவருடைய
ஆசனத்தின் முன்பாக தூபம்போல எழும்புகி
ன்றதென்றும், சம்மனசுகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்
களும் அதை ஆண்டவருக்கு பொன்கலசங்களி
ல் வைத்து ஒப்புக்கொடுக்கிறார்களென்றும் காட்
சி ஆகமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தொபி
யாசிடத்திலும் சம்மனசு இப்படியே சொன்னார்.
ஜெபமானது மோட்சத்தின் திறவுகோலென்று
அர்ச். அகுஸ்தீனு வசனித்தார். என்னு நாமத்தினா
லே, நீங்கள் என்பிதாவினிடத்தில் கேட்பதெது
வையும் பெற்றுக்கொள்வீர்களென்று மெய்யாக
வே, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்
என்று இரட்சகர் வசனித்தார். (அருளப்பா XVI)
ஜெபத்தில் கேட்டதைப் பெற்றுக் கொண்டதாய
ஒப்பிப்பதற்கு சரித்திரங்களையும் புதுமைகளையும்
சொல்லத் தொடங்கினால், அது முடிவுபெறாது. வே
தாகமத்தில் சகல பிதாப் பிதாக்களுடையசரித்திர
ங்களும் இதற்கு அத்தாட்சியாகும். புதுவற்பாட்டி
ல் காணும் புதுமைகளும் அப்படியே எங்கிலேயா
குகும். அர்ச். அவர்கள் சரித்திரத்தில் காண்கிறவண்
ணம்,ஓர்நாள், ஒருபெண்பிள்ளை கோவிலிருந்து அ
ழகையோடு செபஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்,
மேற்றிராணியார் கோவிலுக்குட்புகவே, அங்கு

ஒளிவீசுகிறதாயும், ஓர் தேவ தூதன் அந்த ஸ்திரீயின் கண்ணீரையும், வேண்டுதல்களையும் கொண்டுபோகிறதாகவும், தரிசித்து, அந்த பெண் பிள்ளையிடத்தில் போய், நீ என்ன செபஞ் செய்கிறாயென்று கேட்டார். அதற்கு நான் பரமண்டல மந்திரமும், பிரிய தத்த மந்திரமும் செபித்தேன் என்றாள். அதாவது இவளதை நன்றாய்ச் செய்தாளென்று இதனால் விளங்குகின்றது. சில காலத்துக்குமுன்னே இஸ்கோத்லந்து தேசத்தில், ஒரு குருவானவர், குருக்களின் உடையை அணியாமல், பிரயாணம் போகையில், வழியில், ஓர் வீட்டு வாசலில் நின்ற மனிதன் அவரை உள்ளே கூப்பிட்டான். இவர் அதற்கு மனமில்லாதவராய், ஏனென்றுகேட்க, ஐயா! இந்த வீட்டிலுள்ள கிழவன் சாகக் கிடக்கிறான், ஆயினும் யார் சொன்னாலும் அவன்தான் சாகப்போகிறதாய் நம்புகிறானில்லையென்கவே குருவானவர் உள்ளேபோய், அவன் மெய்யாகவே சாகிறதருவாயில் இருப்பதை யறிந்து, அதைப்பற்றி அவனுக்கு இரண்டொரு விசை இவர் புத்தி சொன்னாலும் அவனோ வென்றால் இல்லை! இல்லை! நான் இப்போது சாவதில்லையென்று நிச்சயமாயிருக்கிறேன், என்றே உத்தாரஞ் சொல்வதைக் கேட்ட குருவானவர் அப்பா! நீ, ஏன் இப்படி சொல்லுகிறாய் என்று கேட்டார். அதற்கவன், "ஐயா கேளும். நீர் யாரோ அறியேன். நான் ஒரு கத்தோலிக்கன். நான் சாகிறபோது ஒரு குருவானவர் எனக்குதவவேண்டுமென்று முப்பது வருடகாலமாய் நான் சர்வேசுரனிடத்தில் மன்றாடி வந்தேன். இப்போது இந்த ஊரில் குருவானவரில்லை. நான் முப்பது வருஷகாலமாய் கேட்டுவந்திருக்க, நான் இப்போது குருவின்றி சாவதில்லையென்று நான் நிச்சயமாய் உணரும்படி கடவுள் இப்போது செய்கிறார்" என்றவுடனே, அவர் தாமும் ஒரு குருவென்றறிவிக்கவே, அவன் சந்தோஷவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி

னவனாய், தேவ திரவிய அநுமானங்களைப் பெற்று மரித்தான்.

நன்றாய்ச் செபஞ்செய்கிறவர்களுடைய கிரியையும் நன்றாயிருக்குமென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். தேவ கிருபைகளை ஏன் அடையாதிருக்கிறோம்! "கேளாத நிமித்தம் அடையாதிருக்கிறீர்கள்" என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுகிறாள்: நான் கேட்டும் அடையவில்லையே! இதின் காரணமென்னவென்பாய். "தக்கவிதமாய் நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணாததினால் பெற்றுக் கொள்ளாயிருக்கிறீர்கள்." என்று அர்ச். யாகப்பர் தமது நிருபத்தில் எழுதியிருக்கிறார். (யாகப்பர். 4-ம் அதி.) அப்படியானால் நல்ல வேண்டுதலின் லட்சணங்கள் ஏது?

மூன்றாவது செபஞ் செய்யும் விதம்.

1-வது:—தாழ்மையோடும்,
2-வது:—நம்பிக்கையோடும்,
3-வது:—ஊக்கத்தோடும் செபிக்கவேண்டியது.

1-வது:—தாழ்மையாய், வறிஞர், இரப்போரைப்போலும், வைத்தியன் முன் நோயாளிபோலும், குற்றவாளி நியாயாதிபதிமுன் நடுக்க வணக்கத்தோடு நின்று பேசுவதைப்போலும் மன்றாடவேண்டும். இவர்களைப்பார்க்கிலும் நாம் கர்த்தர்சமூகத்தில் நீசரல்லவோ! தாழ்மையுள்ளோரின் வேண்டுதலுக்குக் கர்த்தர் காது கொடுத்திருக்கிறாரென்று தாவீதரசன் 101-ம் சங்கீதத்தில் பாடியிருக்கிறார். "தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கு கிருபையளிக்கிறார்." என்று அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். யாகப்பர் வசனிக்கிறார். (யாகப்பர் 4. 6.) ஆம் மெய்யாகவே, கர்த்தர் பெருமையுள்ளவர்கட்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்தானே மகா பாவியாக எண்ணிக்கொண்டு தனது நீசத்தனத்தை யெப்போதும் தன் கண்முன்பாக நிறுத்திக்கொண்டிருக்க

வேண்டும், "தான் அற்பன் ஒன்றுமில்லாதவன்
என்றறிவதே சாஸ்திரங்களிலு மேலான சாஸ்தி
ரம்" என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வசனித்தார். தாழ்
மையான வேண்டுதலே கர்த்தருக்குப் பிரிய மெ
ன்பதை நமதிரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் மிகத்தெளி
வாய்க் காண்பித்திருக்கிறார். (லூக். 18. 9).

இரண்டு மனுஷர் செபம் பண்ணும்படி தேவாலய
த்திற்குப் போனார்கள். ஒருவன் பரிசேயன், மற்ற
வன் ஆயக்காரன். பரிசேயன் பலிபீடத்துக்குக்
கிட்டப்போய் நின்று "பராபரனே நான் பறிகாரர்
அநீதக்காரர் விபசாரக்காரராகிய மற்ற மனுஷரை
போலவும் இந்த ஆயக்காரனைப்போலவும் இராததி
னால் உம்மைத் தோத்திரிக்கிறேன், வாரத்துக்கிரண்
டுதரம் உபவாசிக்கிறேன், என் சம்பாத்தியத்திலெல்
லாம் தசபாகஞ் செலுத்திவருகிறேன்." என்று செ
பம் பண்ணினான்.

ஆயக்காரனோ, தூரத்தில் நின்று தன் கண்களை
முதலாய் வானத்துக்கேறெடுக்கத் துணியாமல்,
மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு "ஆண்டவரே பாவி
யாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும்" என்றான். அவ
னல்ல, இவனே நீதிமானாக்கப்பட்டவனாய்த் தன்வீ
ட்டுக்குத் திரும்பிப்போனானென்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன். ஏனெனில் தன்னை உயர்த்துகிற
எவனும் தாழ்த்தப்படுவான் என்றார். இதில் நாமறி
யவேண்டியதென்ன? தன்னையுயர்த்திய பரிசேயன்
முன்னிலும் அதிக பாவியாய்த் திரும்பிப்போனான்.
ஆயக்காரன் தான் பாவியென்றுணர்ந்து கோவிலுக்
குள் செல்லப்பயந்து, மனஸ்தாபத்தோடு மார்பில
றைந்து தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளவே பாவ
ப்பொறுத்தல் பெற்றான். கிறீஸ்தவர்களும் கோவி
லுக்குட் போகையில் இவ்வகையான ஒடுக்க வண
க்கமும் தேவபயமுங் கொண்டிருக்கவேணும்.

முத்திப்பேறுபெற்ற அல்போன்சு ரோதிரிகேஸ்
என்பவர் எழுதியிருக்கும் ஓர்சரித்திரம் இதற்கு

நல்ல அத்தாட்சியாகும். தாழ்மையின் பலனெவ்வ
ளவென்று அதில் நன்றாய்க்கண்டறியலாம்.

பாபுனூ சென்ற மடாதிபதி, வனாந்தரத்தில் த
பசு பண்ணிக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், தாயீசெ
ன்னும் ஒரு பரஸ்திரீ அநேக ஆத்துமாக்களைக்
கெடுத்து, வெகு சண்டையும் கொலையும் நடக்கக்
காரணமாயிருக்கிறாளென்று கேள்விப் பட்டு, அவ
ளை நல்வழியில் திருப்புவதற்காக அவளிடத்தில்
போய் அவள் கல் நெஞ்சைக் கலக்கி மனதை மு
ழுதுந் திருப்பின பின் அவளை வனாந்தரத்துக்குக்
கூட்டிக் கொண்டுபோய், ஓர் சிறு அறையில் போ
ட்டடைத்து தினந்தோறும் கொஞ்சம் அப்பமும்
தண்ணீரும் கொடுப்பதற்கு ஒரு சிறு துவாரத்தை
மாத்திரம் விட்டார். அதின்பின் அவர் மடத்துக்கு
போக ஆரம்பிக்கும்போது, நான் சர்வேசுரனிடத்
தில் என்ன செபம் செய்யவேணு மென்று கேட்
டாள். அதற்கவர்:—அவலட்சணமான உன்வாயினா
லே தேவதிரு நாமத்தை உச்சரிக்க நீ பாத்திரமல
ல. நீ எப்படி செபம் பண்ண வேணு மென்றால் கீ
ழ்த் திசையை நோக்கி முழங்காலிலே யிருந்து,
என்னைப் படைத்தவரே, என்பேரில் இரக்கமாயிரும்.
என்று பலமுறை சொல்லிக் கொண்டிருவென்றார்.
இவ்விதமாய் அவள் அதின்பின் உயிரோடிருந்த
மூன்றுவருஷம் அளவாகச் சர்வேசுர னென்கிற
பேரை ஒரு தரமும் உச்சரியாமல் தன் பாவத்திர
ளையும் கனத்தையும் இடை விடாமல் தன் கண்மு
ன்பாக வைத்துக்கொண்டு மேற் சொன்ன வார்த்
தைகளை மாத்திரம் சொல்லிச் சர்வேசுரனிடத்தில்
பொறுத்தல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். மூன்று வ
ருஷத்துக்குப் பின் சர்வேசுரன் அவளுடைய பா
வத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டாரோ இல்லையோ
வென்றறியத் தக்கதாக பாபுனூ சென்பவர் அர்ச்.
அந்தோனியாரிடத்தில்போனார், அப்படியே, அர்ச்
அந்தோனியார் பாபுனூசென்பவர் கேட்ட காரியத்

தைச் சர்வேசுரன் தம்முடைய சந்நியாசிகளில் யாருக்காகிலும் அறிவிக்கும் பொருட்டு சந்நியாசிகளெல்லாரும் அந்த இராத்திரி செபத்தியானம் பண்ணவேணுமென்று கற்பித்தார். அப்படியே, பவுலென்கிற ஒரு சந்நியாசியார் கண்ட காட்சியாவது: மோட்சத்திலே வெகு சிறப்பாய்ச் சிங்காரித்திருக்கிற ஒரு தங்கக்கட்டிலையும், அதைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற நாலு கன்னியரையும் கண்டார். இவ்வளவு ஆச்சரியமும் அழகுமான கட்டிலைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டு, இது என் ஞானப்பிதாவாகிய பெரிய அந்தோனியாருக்காகத் தான் இருக்குமென்று நினைத்தார், அவரிப்படி நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது கேட்டசத்தமாவது: இந்தக் கட்டில் உன் பிதாவாகிய அந்தோனியாருக்கல்ல. பாவியாகிய தாயிசென்பவளுக்கு வைத்திருக்கிறதென்று சத்தித்தது. பதினைந்து நாளைக்குப்பின் அந்த மோட்ச மஞ்சத்தையும் மகிமையையும் சுகிக்கும் பொருட்டு கர்த்தர் அவளையழைத்துக்கொண்டார். இவள்பண்ணின செபம் உனக்குப் போதுமென்று முத்திப்பேறுபெற்ற அலபோன்சு ரொதிரிகேஸ் எழுதியிருக்கிறார்.

2-வது:—நம்பிக்கையோடு செபிக்கவேணும். அதாவது:—சரியாய்க் கேட்டால் கிடைக்குமென்கிற விசுவாசத்தைக்கொண்டிருக்கத்தகும். இந்த இரண்டாம் இலட்சணம் மிக்க அவசியமென்று அந்த பரிசுத்த அப்போஸ்தலர் தாமே வசனிக்கிறார்:" அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடு கேட்கக்கடவான்: சந்தேகப்படுகிறவன் காற்றினால் அலைபட்டு அலைகிற கடலின் அலைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மனுஷன் தான் கர்த்தரிடத்தில் எதையாகிலும் பெறலாமென்று நினையாதிருப்பானாக. இருமனமுள்ளவன் தன்வழிகளிலெல்லாம் நிலையற்றவனாயிருக்கிறான். (யாகப்பர் 1-6 - 8.) நாம் கொண்டிருக்கவேண்டிய நம்பிக்கை

யைக் காண்பிக்கத்தக்கதாகவே நமதிரட்சகர் நமக்குப் படிப்பித்த செபத்தின் துவக்கத்தில் பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற எங்கள் பிதாவே யென்றழைக்கக் கற்பிக்கிறார். தகப்பனிடத்திற் பிள்ளை கேட்கும்போது எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கத்தகுமோ! அப்படியே நாமும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேணுமென்று இரட்சகர் காண்பிக்கிறார். ஆதலால் நீங்கள் செபம் பண்ணும்போது எவைகளைக் கேட்டுக் கொள்வீர்களோ அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று விசுவசியுங்கள். அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டாகுமென்று நமதிரட்சகர் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார். (மார்க். 11. 24.) இவ்வித விசுவாசத்தின் பலனையும் மகத்துவத்தையும் இரட்சகர் செய்தருளிய பல புதுமைகளிற் கண்டறியலாம்.

ஆண்டவர் ஜெரிக்கோ வென்னு மூருக்குச் சமீபித்து வருகையில் ஓர் குருடன் வழியோரத்தில் உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். சனக்கும்பல் செல்லுகிறதை யறிந்து, இதேதென வினவி, சேசுநாதர் போகிறாரென்று கேள்விப்பட்டு, உடனே தாவீதின் குமாரனாகிய சேசுவே யென்பேரில் இரக்கமாயிருமென்று கூப்பிட்டான். முன்னே நடப்பவர்கள் அவன் பேசாதிருக்கும்படி அவனை யதட்டினார்கள். அவனோ தாவீதின் குமாரனே யென்மேலிரங்குமென்று மிகவும் அதிகமாய்க் கூப்பிட்டான். சேசுநாதர் நின்று அவனைக் கிட்டே வர அழைத்து நான் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறாய் என்றார். அதற்கவன் ஆண்டவரே நான் பார்வையடைய வேண்டும் என்றான். சேசு அவனை நோக்கி நீ பார்வையடைவாயாக. உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார். உடனே அவன் பார்வையடைந்து தேவனை மகிமைப்படுத்திக்கொண்டே அவருக்குப்பின் சென்றான். தன்னைச் சொஸ்தமாக்க அவருக்குக் கூடுமென்கிற

விசுவாசம் அவனுக்குள்ளிருந்ததை இரட்சகர் முக்கியப்படுத்துகிறார். நமக்குள்ளும் இவ்வித விசுவாசமிருக்கவேண்டும். நாமும் பூலோக நிர்ப்பாக்கியத்தையும், பரலோக பேரின்பத்தையும் நன்றாயுணரும்படி, நமது ஞானக்கண்களைத் திறக்கும்படியாகத் தேவனைத் தீர்க்க நம்பிக்கையோடு மன்றாடக்கடவோம். (லூக்கா. 18)

வேறொரு தடவை குஷ்டரோகி ஒருவன் ஆண்டவரே யுமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆகும், என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டான், அவர் தமது கையை நீட்டி அவனைத்தொட்டு எனக்குச்சித்தமுண்டு; சுத்தமாகுக என்றார். உடனே குஷ்டரோகம் அவனைவிட்டு நீங்கிற்று. மேலும் அவன் தன்னை ஆசாரியனுக்குக் காண்பிக்கவும், மோசே விதிப்படி ஆசாரியனுக்குக் காணிக்கை செலுத்தவுங் கட்டளையிட்டார். வேதாகமத்தில் குஷ்டரோகம் பாவத்துக்குக் குறிப்பாய் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யூதர்களுக்குள் குஷ்டரோகமுள்ளவன் சொஸ்தமானானென்று ஆசாரியனிடத்தில் உறுதிபெறுமட்டில் ஜனங்களோடே கலந்து கொள்ளக்கூடாது. இது பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் குறிக்கின்றது. மேற்கண்ட குஷ்டரோகியிடத்தில் தாழ்மையும் விசுவாசமும் விளங்குகின்றது. எப்படியென்றால்:—தாழ்மையினால் முகங் குப்புற விழுந்து விசுவாசத்தோடு ஆண்டவரே யுமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உமக்குக் கூடும் என்றான். நாமும் செபிக்கும்போது கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் இதை நமக்களிக்க அவருக்குக் கூடுமென்கிற வுறுதி கொண்டிருக்கத்தகும். (லூக்கா 5)

நூறு போர்ச்சேவகரின் சேர்வைக்காரனொருவனுடைய ஊழியக்காரன் வியாதியாய்ச் சாகிறதாயிருந்தான். சேர்வைக்காரன் ஆண்டவரிடத்தில் வந்து தன் ஊழியக்காரனைச் சொஸ்தமாக்க மன்றா-

டினான். கர்த்தர் பிரத்தியுத்தரமாக: நல்லது நானுன் வீட்டுக்கு வந்து அவனைக் குணமாக்குவேனென்றார் அதற்கவன் "ஆண்டவரே நீரென் வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரவானல்ல, ஒருவார்த்தை மாத்திரம் சொல்லும். அப்போது என் வேலைக்காரன் சொஸ்தமாவான்." என்றான். ஆண்டவர் சொன்னபிரகாரம், அந்நேரமே சொஸ்தமானான். சேசுநாதர் ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்மைப்பின் சென்ற ஜனங்களைநோக்கி இஸ்ரவேலருக்குள் முதலாய் நான் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காணவில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இந்தச் சேர்வைக்காரனிடத்திலும் தாழ்மையையும் செட்டியான விசுவாசத்தையுங் காண்கிறோம். இவன் உபயோகித்த வார்த்தைகளையே திருச்சபை அங்கீகரித்து, சற்பிரசாதம் வாங்க ஆயத்தமாகச் சொல்லக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வகையான விசுவாசத்தோடு பண்ணப்படும் வேண்டுதல் தவறாத பலனைத் தரும். (லூக்கா 7)

இதற்கெதிராக ஓர் அற்ப விசுவாசியை நமது தயாளகுணமுள்ள இரட்சகர் சற்றே கடிந்துகொண்டதாயும் சுவிசேஷத்திற்காணலாம். (அருளப்பர். 4,) கப்பர்நாமூரில் வியாதியுள்ள குமாரனையுடைய ஓர் துரையிருந்தான். இவன் சேசுநாதரிடத்திற்சென்று, அவர் வந்து, தன் குமாரனைச் சொஸ்தப்படுத்த அவரை மன்றாடினான். அப்பொழுது சேசுநாதர் அவனைநோக்கி நீங்கள் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காணாவிட்டால் விசுவாசிக்கிறதில்லையென்று அவனுக்குத் திருவுளம்பற்றினார். அதற்கவன் ஆண்டவரே! யென்பிள்ளை சாகிறதற்கு முன்னே வரவேண்டுமென்றான். அதற்கவர் நீ போகலாம் உன் குமாரன் சுகமே யிருக்கிறானென்றார். அவன் போகையில் வேலைக்காரர் எதிர்ப்பட்டு உம்முடைய குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான், என்று அறிவித்தார்கள். அவன் எந்த மணிநேர

த்திற் சுகமடைந்தானென்று கேட்டான். நேற்று
ஏழுமணிநேரத்தில் என்றார்கள். சேசு திருவுளம்
பற்றின நேரமும் அதுவேயென்று அறிந்து அவ
னும் அவன் வீட்டாரனைவரும் விசுவாசிகளானார்
களென்று சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
இத்துரையானவன் அற்ப விசுவாசியா யிருந்தா
னென் றென்னக் காரணமுண்டு. ஏனெனில் இவ
ன் ஆண்டவருடைய தெய்வீகத்தை விசுவாசித்
திருந்தால் அவர் தன் வீட்டுக்குவந்து சுகப்படுத்
தவேண்டுமென்றும், ஆண்டவரோ அவன் சாகுமு
ன் வாருமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளமாட்டான்.
செத்தாலும் அவனையுயிர்ப்பிக்க ஆண்டவராலாகா
தோ! இவன் குறையையறிந்த ஆண்டவர் இவ
னைக் கடிந்தாற்போலப் பேசுகிறார், கடைசியாய்
இவன் கர்த்தருடைய வார்த்தையை நம்பி வீட்டு
க்குத் திரும்பிப்போகையிலும் உறுதியுள்ளவனாயி
ருந்தும் தன் ஊழியர் அறிவித்த சேதியைக் கேட்
டு அது எந்நேரத்திலே யென வினவுகிறான், கர்த்
தர் திருவுளம்பற்றிய நேரத்திலேதானே யிதுநேரி
ட்டது என்று நிச்சயித்தபின் அது புதுமையென
றுணர்ந்து, இரட்சகர் அவனுக்குரைத்த பிரகார
மாய்ப் புதுமையைக் கண்டபின்னே இவனும் இ
வன் வீட்டாரும் விசுவசித்தார்களென்று காண
கிறோம். ஆகலால் நாமிவனைப்போலல்ல. முன்
கர்த்தரால் மெய்ச்சுக்கொள்ளப்பட்ட சேர்வைக்கா
ரனைப்போலவே ஸ்திரமான விசுவாசமும் நம்பிக்
கையும் உடையவர்களா யிருப்போமாக.

வேறொரு சமயத்தில் சேசுநாதர் போகையில்
திரளான ஜனங்கள் அவரை நெருங்கிப்போனார்கள்.
அப்பொழுது பனிரண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பா
டுள்ள ஒரிஸ்திரீ, அநேக வைத்தியர்களால் கைவிட
ப்பட்டு, தனக்குண்டானவைகளை யெல்லாஞ் செ
லவழித்தும் சற்றாகிலும் குணமடையாமல் அதிக
வருத்தப் படுகிறபொழுது சேசுவைக் குறித்துக்

கேள்விப்பட்டு, நான் அவருடைய வஸ்திரங்களையா
கிலுந்தொட்டால் சொஸ்தமாவேனென்று யெண்
ணிக்கொண்டு, ஜனக்கூட்டத்துள்ளே வருத்தத்
தோடேபோய் அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்
டாள். இது எவ்வளவோ பலத்த விசுவாசம்! இவள்
தனது நீசத்தனத்தை யுணர்ந்து ஊன்றிய விசுவாச
த்தோடு இப்படி செய்தவுடனே ஆரோக்கியமடை
ந்தாள். ஆண்டவர் திரும்பி, "என் வஸ்திரங்களைத்
தொட்டதார்." என்று கேட்டார். அவருடைய சிஷ
ர் அவரைநோக்கி திரளான ஜனங்களும்மை நெருங்
கிக்கொண்டிருப்பதால் அது யாரென்று சொல்லு
வோமென்றார்கள். நடந்த அற்புதத்தைச் சிஷரி
யாதிப்படி யுரைத்தார்கள். அந்த ஸ்திரீயானவள்
தன்னிடத்திற் சம்பவித்ததை யறிந்து பயந்து நடு
ங்கி, அவர் முன்பாக வந்து விழுந்து உண்மை
யையெல்லாம் அவருக்குச் சொன்னாள். அவர்
அவளைப்பார்த்து மகளே யுன் விசுவாசம் உன்னை
இரட்சித்தது. நீ சமாதானத்தோடே போய் உன்
வேதனை நீங்கிச் சுகமா யிருவென்றார், இதோ தள
ரா விசுவாசத்திற்குத் திருஷ்டாந்தம். விசுவாசத்
தின் அவசியத்தை ஸ்தாபிக்க, சுவிசேஷத்திற் கா
ண்கிற இந்த அத்தாட்சிகள் போதுமானவை. கர்
த்தருக்குச் சித்தமானால் நாம் கேட்பதெதுவும் நம
க்குக் கிடைக்குமென்கிற விசுவாசத்தில் தளர்ச்சி
யடையலாகாது. (மார்க். 5)

ஆனால் நான் பாவியாகையால் கர்த்தர் என் வே
ண்டுதலுக்குக் காதுகொடுக்கமாட்டாரென்று சொ
ல்வாயோ?

கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்.
(லூக். 11.) பரிசுத்தனானாலும், பாவியானாலுஞ்
சரி, கேட்கிறவனுக்குக் கிடைக்கும். ஏனெனில்
அர்ச். தோமாஸ் வசனிக்கிறபடி ஜெபத்தின் அநு
கூலம் விண்ணப்பக்காரனின் பேறுபலன் நிமித்தமல
ல, தேவ தயாளத்தின் மூலமாகவே அநுகூலமா

இன்றது; ஆகலால் நீ பாவியென்று பின்வாங்காதே, பாவத்தை விட்டுவிட விருப்பமும், இரட்சண்ணியத்தில் நாட்டமும், உனக்குள்ளிருக்குமாகில், நீ பயமின்றிக் கர்த்தரைக் கெஞ்சி மன்றாடு. உன் பலவீனத்தைக் குணமாக்க அவரை யிடைவிடாது வேண்டிக்கொள்.

3-வது:—ஊக்கத்தோடு செபித்தல். அதாவது:—ஓய்வின்றி எப்போதுஞ் செபித்தல். நாம் எப்போதுஞ் செபிக்கவேண்டுமென்று வேதாகமம் பற்பல விடங்களில் நமக்குக் கற்பிக்கின்றது. சுவிசேஷத்தில் நமதிரட்சகர் வெகுவாய் நம்மை எச்சரிக்கிறார் "விழித்திருந்து எப்போதுஞ்செபம்பண்ணுங்கள்." ஓயாமற் செபம்பண்ணுங்கள் என்கிறார். அர்ச். பவுல் அப்போஸ்தலர் தமது நிருபங்களிலும் அப்படியே கற்பிக்கிறார். இடைவிடாமற் செபம் பண்ணுங்களென்கிறார், சேசுநாதர் தமது சீஷர்களுக்குச் செபம்பண்ணும் விதத்தைக் கற்பித்தவுடனே யிந்த லட்சணத்தையே அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறார். கர்த்தரைத் தொந்தரவு பண்ணுவதுபோல் ஓயாமல் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைக் காண்பிக்க ஓர் உவமையும் அவர்களுக்குச் சொன்னார். (லூக். 11.) உங்களில் ஒருவன் தனக்குச் சிநேகிதனாயிருக்கிறவனிடத்தில் பாதிராத்திரியில் போய் சிநேகிதனே, என் சிநேகிதன் ஒருவன் வழிப்பிரயாணமாய் என்னிடத்தில் வந்திருக்கிறான். அவன் முன்வைக்க என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. நீ மூன்று அப்பங்களை எனக்குக் கடனாகத்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறவன் பிரதியுத்தரமாக என்னைத்தொந்தரவு செய்யாதே, உக்கிராணம் பூட்டியாயிற்று என் பிள்ளைகள் என்னோடே கூடப் படுத்திருக்கிறார்கள், நான் எழுந்திருந்து உனக்குத் தரக்கூடாது என்று சொன்னான் (உடனே அவன போய்விடாமல் அலட்டுபண்ணுவதைக்கண்டு) பின்பு அவன் தனக்குச் சிநே

கிதனாயிருக்கிறநிமித்தம் எழுந்து அவனுக்குக் கொடாவிட்டாலும் தன்னிடத்தில் அவன் வருந்திக்கேட்பதினிமித்தமாவது எழுந்திருந்து அவனுக்குத் தேவையானதைக் கொடுப்பான். மேலும், நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். "கேளுங்கள் அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள். தட்டுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்" என்கிறார், இவ்வாக்கியத்தை அர்ச். கிரேகோரியார் விரித்துரைசெய்கிற மேரையாவது:—கேளுங்கள் என்று மாத்திரம் சொல்லி நிறுத்தாமல், கேளுங்கள், தேடுங்கள், தட்டுங்களென்பதேனெனில் அவ்விஷயத்தில் நாம் ஏழைகள் இரப்போரைப்போ லிருக்க விரும்புகிறார். இவர்கள் ஓர் வீட்டுக்கு யாசகத்திற்குப் போனால், கிடைக்கு மட்டும் கேட்பார்கள், தேடுவார்கள், கதவைத் தட்டுவார்கள். இப்படியே நாமும் கர்த்தரை அலட்டுப் பண்ண வேணுமென்கிறார்.

ஓர் சமையத்தில் கானானிய ஸ்திரீ ஒருத்தி ஆண்டவரிடம் வந்து ஆண்டவரே தாவீதின் குமாரனே எனக்கு இரங்கும். என்மகள் பிசாசினால் கொடிய வேதனைப்படுகிறாள் என்று சொல்லிக்கூப்பிட்டாள். அவளுக்கு ஒரு மறுமொழியுஞ் சொல்லாமல் அவர் போகையில் இவள் திரும்பவும் அப்படியே மன்றாடினாள். அதையும் ஆண்டவர் கவனியாமல் போவதைக்கண்டு பின்னும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டே போனாள். அப்பொழுது சீஷரவரிடத்திற் போய் இவள் நம்மைப் பின்தொடர்ந்து கூப்பிடுகிறாள். இவளை அனுப்பிவிடும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கவர் காணமல்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேனே யன்றி மற்றபடி யல்ல வென்றார், இரட்சகர் திருவுளம்பற்றியதுக் கர்த்தமேதென்றால், அதாவது:—இவள் அஞ்ஞானியாயிருந்தபடியால் அவளுக் கொத்தாசை செய்ய வேண்டியதில்லை யென்றாற்போலாம். அவ்விஸ்திரீ இதைக்கே

ட்டும் விருத்தாமல், ஆண்டவரே எனக்குச் சகாயம் பண்ண வேணுமென்று அவரைப் பணிந்து கொண்டாள். அவர் அவளை நோக்கி பிள்ளைகளின் அப்பத்தையெடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்ல தல்ல என்றார். அதற்கவள் மெய்தான் ஆண்டவரே ஆகிலும் நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எசமானின் மேசையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளைத் தின்னுமே என்றாள். சேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக ஸ்திரீயே உன்விசுவாசம் பெரிது! நீ விரும்புகிறபடி உனக்காகக் கடவது என்றார், அந்நேரமே அவள் ஆரோக்கியமானாள். இந்த ஸ்திரீயுடைய வேண்டுதலுக்குக் கர்த்தர் காதுகொடாதது போல விருந்தும் இவள் தன் வேண்டுதலில் ஓய்ந்தவளல்ல, இவள் விசுவாசத்தைப் பரிட்சிப்பதற்காகவே இரட்சகரப்படிசெய்தார். மேலும் தன்மன்றாட்டிற்குத் தடை நேரிட்டும் இவள் பின்வாங்கவில்லை. கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் தனக்குக் கிடைக்குமென்கிற முழுநம்பிக்கையோடு கூவிக்கொண்டே பின்றுடர்ந்தாள், இவளுடைய விசுவாசத்தை அவருடைய வார்த்தைகள் ரூபிகரிக்கின்றன. தான் தளர்வடையக்காரணமிருந்தும் சோர்ந்து போகாமல் ஊக்கத்தோடு மன்றாடியதினால் தான் விரும்பியதையடைந்தாள். ஸ்திரீயே உன் விசுவாசம் பெரிது எனக் கர்த்தர் அவளைப்புகழுகிறார். இப்படி விசுவாசிகள் ஜெபத்தில் சோர்வடையார்கள். யோபென்வரைப்போல கர்த்தர் என்னைக் கொன்றாலும் நான் அவரை மறவேனென்றுசொல்லி நாமும் நம்பிக்கையாயிருக்கவேண்டும். எக்காலமும், எந்நாளும் எப்போதும் அவரை மன்றாடவேண்டும். உதயத்திலும், இரவில் நித்திரைக்கு முன்னும் அவரைத் தோத்தரிக்கத் தவறக்கூடாது. (மத்: 15)

மேற்குறிக்கப்பட்ட மூவித லட்சணங்களோடும் செய்யப்படும் செபம் பலனுள்ளதாயிருக்கும். அன்றியுஞ் செபஞ்செய்யத்துவக்குமுன், தான் துவக்கப்போகிற கருமம் இன்னதென்றும் கர்த்தர் சமுகத்தில் நீயிருப்பதாயும் இதுவே கடைசியென்றும் யோசித்துக்கொள். இந்த எண்ணத்தினால், அதை நன்றாய்ச்செய்ய ஏதுவாகும். ஆத்தும காரியங்களைத் தடையின்றிக் கெஞ்சிமன்றாடலாம். சரீரக்கவைகளைக் கர்த்தர் சித்தத்துக்கமைந்து கேட்கத்தகும், ஆண்டவரே உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கடவது, என்றுசொல். விசேஷமாய் இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைக்கும் வரத்தையும் ஓயாதிருந்து கேட்கவேண்டும், இந்த உன்னத வரத்துக்காகச் சிறிது காலமல்ல சீவியகாலமுழுவதிலும் எப்போதும் ஓயாமல் மன்றாடவேண்டும். இவ்வரத்தை செபத்தினால் மாத்திரமே அடையக்கூடும். அன்றியும் சோதனை நேரத்திலுடனே கர்த்தருடைய ஒத்தாசையை யிரந்து கொள்ளவேண்டும், இவ்வகையாய்ச் சோதனையை ஜெயித்துப் பேறுபலனை யடையலாம். சோதனையிருப்பது இரட்சணியத்திற்கு அவசியமென்று முன்னே ஒப்பித்தாயிற்று.

ஒருவனுக்குச்சோதனை யதிகமாயுண்டாகுமானால் அவன் அத்தனையதிகமாய் உடனுக்குடனே கர்த்தருடைய அடைக்கலத்தைத் தேடவேணும். அன்றியும் கற்புக்கு விரோதமான சோதனைகளுண்டாகிய வுடனே தேவ ஒத்தாசையை மன்றாடவேண்டும். மேலும் நெற்றியிலே சிலுவை வரைதலும், சேசுமரியே யென்னுந் திருநாமங்களை யுச்சரித்தலும் இதற்கு மிகவு நலமாம். செபம் பண்ணும் வரத்தை ஆண்டவர் சகலருக்கும் அளிக்கிறார். ஆதலால் செபஞ்செய்து தேவ உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் தங்களைத் தாமே மோசம் போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். மேலும் நன்றாய்ச் செபஞ்செய்ய உதவி செய்யவேண்டுமென்று ஆண்டவரை மன்றாடி விசுவாசமுள்ள வேண்டுதல் தப்பாது பலனைத்தரும். அவ்வகையாய்க் கேட்டடைந்த

தற்கு அநேக அத்தாட்சிகளும், புதுமைகளும், சரித்திரங்களுமுண்டு. வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் காணலாம். கிறிஸ்துவர்களுஞ் சாதாரணமாயிந்தச் சத்தியத்தை யறிந்திருக்கிறார்கள்.

கடைசியாய் அர்ச். லிகோரியார் தமது புத்தகத்தை முடிக்கிற வார்த்தைகளைக் கொண்டே யிதையும் முடிக்கக்கடவோம். "நான் எப்போதும் சொன்னேன் இப்பொழுது திரும்பவுஞ் சொல்லுகிறேன், இனிமேல் என் சீவியகாலமுழுவதுஞ் சொல்லி வருவேன். அதென்னவெனில் நமது இரட்சணியம் முற்றிலுஞ் செபத்திலேயே சார்பாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சகல கிரந்தகர்த்தாக்கள் தங்கள் பிரபந்தங்களிலும், சகல பிரசங்கிகள் தங்கள் பிரசங்கங்களிலும் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் குருக்களும், இடைவிடாது ஜெபம் பண்ணுதலைப்பற்றி மகா ஊக்கத்தோடு வற்புறுத்திப் பேசவேண்டியதுமன்றிச் செபம் பண்ணுங்கள்! செபியுங்கள் செபத்தில் ஓயாதிருங்கள்! ஏனெனில் நீங்கள் செபம்பண்ணினால் உங்கள் இரட்சணியம் நிச்சயமாம். செபத்தை அசட்டைசெய்வோர்க்கு கபாயம் நேரிடுவது தப்பாது." என்று அடிக்கடி கூறக்கடவார்கள். கிறீஸ்துவர்களாகிய நாமெல்லோரும் ஜெபத்தைக் கைநெகிழாதிருக்கக் கடவோமாக, செபத்தில் உண்டாகும் பராக்கைப்பற்றி அறியவிரும்புவோர் சாங்கோபாங்க முயற்சிஎன்னும்புத்தகத்தில் வாசித்தறியலாம்.

3-வது வழி: தியானம்.

வேத சத்தியங்களை மனதில் சிந்தித்து ஆராய்வது தியானமென்னப்படும். விசேஷமாய் மரணத்தைப்பற்றியும், ஆண்டவருடைய பாடுகளைக் குறித்தும் தியானிக்கத் தகும். தியானத்திற் கடுத்த வேறநேக விஷயங்களுமுண்டு. மோட்சம், நரகம், தீர்வை, சாவானபாவம் எனப் பலவகைப்படும். (ஆறாம் அதிகாரத்தில் காண்க.)

அநேகர் தங்களுக்குத் தியானம் பண்ண நேரமில்லையென்பார்கள். இது வீண்போக்கே யொழிய வேறல்ல. விரும்பினால் அதை லகுவாய்ச் செய்யக்கூடும். வேதாகமத்தில் எரேமியாஸ் தீர்க்கதரிசியானவர் சொல்லுகிற பிரகாரம்:—ஜனங்கள் ஏன் மேன்மேலும் துன்மார்க்காகிறார்கள்? ஏன் பாவம் விளைகின்றது? ஏன் எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்கள் நாசமாகிறார்கள்? ஏன் நன்மை குறையத் தின்மைய திகரிக்கின்றது? அவர்கள் தியானம் பண்ணாததினாலேதான். தன்னையறிந்தால் தன்னைப் படைத்தவரையும் அறியலாம். தான் இப்பூலோகத்திற்கு வந்ததேதென்றும், செல்லும் தலம் இன்னதென்றும், பிறந்தவன் இறப்பது நிச்சயமென்றும், சாகும் வேளை அநிச்சயமென்றும், மோட்ச நரகம் என்னும் முடிவில்லாத தலங்களுண்டென்றும், தான் தீர்வைக்கு ஆயத்தம் பண்ணுவதவசியமென்றும், தான் ஒரேவிசைமாத்திரம் சாவதால் நன்மரணத்துக்கு ஆயத்தமாயிருக்க வேணுமென்றும் மனதில் தியானிக்கிறவன் பாவ மயக்கத்தில் நித்திரை செய்வானோ? இல்லை! இல்லை! ஒளியும் இருளும் ஒன்றாய் வசிப்பது கூடாதகாரியம்.

தியானத்தின் அவசியம்.

அர்ச். லிகோரியார் உரைத்திருக்கிறபடி தியானத்தின் அவசியத்திற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு:

1-வது:—வேத சத்தியங்கள் சரீரக்கண்களுக்குப்புலப்படாமல் ஞானக்கண்ணாகிய அறிவினாற்கண்டுணர வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் தியானஞ் செய்யாதவன் இந்தச் சத்தியங்களைக் காணாததினால் இரட்சிப்பின் அவசியத்தையும் அதற்குதவிக் கொள்ளவேண்டிய உபகாரங்களையும், மேற்கொள்ள வேண்டிய தடைகளையும் காண்பதரிது.

2-வது:—தியானஞ் செய்யாத ஆத்துமமானது, தேவ ஒத்தாசைகளை யிரந்து கொள்ளா திருக்கிறது, செபஞ்செய்யாதவன் மோசம் போவான். மே

னும் தியானஞ் செய்யாதவர்கள் செபஞ்செய்தாலும் பாக்காயும், புத்தி விசாரங்களோடும் செபிக்கிறார்கள். இதனாலேயே அநேகர் பலசெபங்களை வாயாற் செபித்தாலும் செபமாலை யோதினாலும், பாவவழியிற் சீவித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். மனதில் சிந்தித்து ஆராய்ந்து செபிப்பதே தியானமாதலால் தியானஞ்செய்கிறவன் அவ்வகையாய்ப் பாவத்தில் நிலை கொண்டுவருவது கூடாத காரியம். ஒன்றில் பாவப்பழக்கத்தை வெறுத்து விடுவான், அல்லது தியானத்தைக் கைநெகிழ்வான்,

வனஞ் சேர்ந்தவர்களும், கெபியிற்போய்வாசஞ் செய்தவர்களும், மடம்புகுந்தவர்களும், கன்னியர் விர்த்தரானவர்களும், கடுந்தவஞ் செய்தவர்களும், முள்ளொட்டியாணம் கசை முதலியவைகளால் தங்கள் சரீரத்தைச் சிட்சித்தவர்களும், இரத்தமோட உபாதித்தவர்களும், தியானத்தினாலேயே தங்கள் ஆத்தும ஈடேற்றத்தின் அவசியத்தைக் கண்டுணர்ந்து அப்படி செய்தார்கள், இவர்களெல்லாரும் சாஸ்திரிகளல்ல. எழுத்தறியாதவர்களும் இவர்களுக்குள் உண்டு. ஆதலால் நாங்கள் எழுத்தறியோமென்று ஒருவரும் சாக்குப்போக்குச் சொல்ல ஏதுவில்லை. இவர்கள் சாவு, தீர்வை, மோட்சம், நரகம், முதலியவைகளைப் பற்றியும், ஆண்டவர் பட்டபாடு, அவர்செய்த கிருபைகளைப் பற்றியுந் தியானிக்கலாம். முற்காலத்து வனவாசிகள் ஓர் மண்டை ஓட்டையும், பாடுபட்ட சிலுவை ஒன்றையும் தங்களோடு கொண்டுதிரிவார்கள். அவற்றைப் பார்த்துத் தியானஞ்செய்வார்கள். தியானத்தினா லுண்டாகிய நன்மையையும், அதனால் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களானவர்களுடைய சரிதைகளையும் எழுதி முடிக்குந் தன்மையல்ல,

இந்த சிந்துதேசத்து அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சவேரியார் முதலாய் தியானத்தினாலேயே நல்லவரானார். இவர் சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த சமர்த்த

னாயிருந்தார், இவர் ஓர்நாள் அர்ச். இஞ்ஞாசியாரோடு தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில் சவேரியார் கொஞ்சநாளைக்குமுன் தாம் பண்ணிய ஓர் பிரசங்கத்தினால் தமக்குண்டாகிய மகிமையைக்குறித்து அர்ச். இஞ்ஞாசியாரிடத்திற் பேசினார். இவர் அப்பொழுதவருக்குச் சொன்னதாவது:—ஒருவன் உலக முழுவதையும் சம்பாதித்தாலும் தன்னாத்துமத்தை யிழந்துபோனால் அவனுக்குப் பிரயோசனமென்ன வென்றார். சவேரியார் அதைத்தியானித்து அன்றிரவு நித்திரைபண்ணக்கூடாமல், மறுநாளுதயத்தில் இஞ்ஞாசியாரிடத்தில் வந்து நான் நேற்றைப்போல அல்ல, இன்றுமுதல் நீர் கற்பிக்கிறபடி செய்வேன் என்று சொல்லி அவர் சீஷனாகி, சிந்துதேசத்து அப்போஸ்தலராகி இப்போது பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவராய் விளங்குகிறார். தியானமே இதற்குக்காரணம்.

அர்ச். பிலிப்பு நேரியார் மகா சமர்த்தனாகிய ஓர் வாலிபனைக்கண்டு நீ யெங்கேபோகிறாயென்று கேட்டார். நான் ஓர் உத்தியோகத்திற்குப் போகிறேனென்றான், அதன் பின் என்னவென்க, அதன்பின் அதற்கு மேலான வுத்தியோகத்திற்கும், அதன் பிறகு அதினும் மேலான வுத்தியோகத்திற்கும் இப்படியே மேன்மேலே போவேனென்றான்.

ஆகிலுங் கடைசியாயுனக் கென்ன நேரிடுமென்று நீ யின்று வீட்டுக்குப்போய்த் தியானித்துப் பாரென்றார். அப்படியே அவன் செய்து மறுநாள் அவரிடத்தில் வந்து எனக்குப் போதும்; ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. உம்முடைய பிரியப்படி எதுவுஞ் செய்வேன் என்றான். இவ்வகையான ஆயிரக் கணக்கான அத்தாட்சிகளுண்டு. எழுத்தறியாதவர்கள் முன்கண்டவண்ணம், சாவு, தீர்வை, மோட்சம், நரகம், ஆண்டவருடையபாடு, அவர் நமக்கருளும் வரப்பிரசாதம் முதலியவற்றைத் தியானிக்கலாம். வாசிக்கக்கூடியவர்கள் ஓர் நல்ல புத்தகத்தைத்

தெரிந்து அதிற் கொஞ்சம் வாசித்துத் தியானிக்கலாம். தியானம் எந்த நேரத்திலும் செய்யக்கூடுமாயினும், அதிகாலையிற் செய்வது மிகவும் நலமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஓர் நாளைக்கிருவிசை தியானம் பண்ணக்கூடியவர்கள், இரவில் ஒருவிசை நித்திரைக்குமுன் செய்வது உத்தமம். தியானத்தினால் ஏராளமான நன்மையுண்டாகத்தக்கதாயிருக்க, அதற்கு நேரமில்லையென்று போக்குச்சொல்வதெப்படி? தியானஞ் செய்வதினால் பாவத்தின் அகோரத்தைக் கண்டறியலாம். பாவத்தினின்று நீங்கலாம். இரட்சண்ணியத்திற்கடுத்த வழிபாடுகளைக்கண்டு கைக்கொள்ளலாம். தேவசிநேகம் நமக்குள் விர்த்தியடையும். இரண்டு தாலேந்து பெற்றவனிடத்தில் இரண்டுக்குக் கணக்குக்கேட்பார். ஒன்றைப் பெற்றவனிடத்தில் ஒன்றுக்குக் கணக்குக்கேட்பார். பூலோகத்தில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஆயுசுகாலமாகிய நேரத்தைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கும். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தலேந்தைக்கொண்டு என்னசெய்துகொண்டு வருகிறோமென்று ஆராயக்கடவோம். நாம் நம்மைத்தானே தீர்வையிட்டுக்கொண்டால் கர்த்தர் நம்மைத் தீர்வையிடாரென்று அர்ச். பவுல் அப்போஸ்தலர் எழுதிவைத்தார். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும் லோகத்தாருக்குமுள்ள விசேஷ வித்தியாசமென்ன? தியானமே. பக்தியை விரும்புகிறவர்கள் தியானஞ் செய்யக்கடவார்கள். தியானஞ்செய்யும் விதத்தின் சுருக்கமாவது:—

தியானத்தில் மூன்றுபங்குண்டு.

1-வது.—தியானத்துக்கு ஆயத்தம்.
2-வது.—தியானம் செய்யும் விதம்.
3-வது:—தியானத்தின் முடிவு.

1. வது:—ஆயத்தம் பண்ணும் மேரையாவது:—
முதலாவது:—நீ கர்த்தர் சமுகத்தி லிருப்பதாகத்

தியானித்து அவரை வணங்கு. இரண்டாவது.—நீ யிதுவரையும் செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படு. உன்னை நரகத்திற் தள்ளாமற் காப்பாற்றியதற்காகக் கர்த்தரை தோத்திரி. மூன்றாவது.—இத்தியானத்திற் குதவி செய்யும்படி கர்த்தரையும் தேவமாதா, மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் மன்றாடு. இதற்காக ஒரு பரமண்டல மந்திரமும், பிரியதத்த மந்திரமும் வேண்டிக்கொள். ஆயத்தம் இவ்விதமாய்ச் செய்யலாம்:—

(1) என் சர்வேசுரா சுவாமி இதோ அடியேன் தேவரீருடைய திருச்சமுகத்திலிருக்கிறதாக முழு மனதோடே விசுவாசித்து மிகவும் நீசனும் ஒன்றுமில்லாமையுமாகிய நான் தேவரீர் சமுகத்தில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(2) ஆண்டவரே, நீசனாகிய நான் கட்டிக்கொண்டபாவங்களினிமித்தம் நான் இப்போது நரகத்தில் கிடக்கப் பாத்திரமானவன். தேவரீருக்கடியேன் செய்த துரோகத்துக்காக துக்கித்து, மனஸ்தாபப்படுகிறேன். ஆனால் சுவாமி உமது மட்டற்ற இரக்கத்தைக்குறித்து என்னை மன்னியும்.

(3) நித்திய பிதாவே, சேசுகிறீஸ்து நாதருடைய பேறுபலன்களைக் குறித்தும் அர்ச். மரியாயின் வேண்டுதலைக்குறித்தும் அடியேனுக்கிரங்கி, நான் செய்யப்போகிற இந்ததியானத்தினால் பலனடைய தக்க ஒளியைக் கட்டளையிட்டருளும்.— பின்பு அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களையும் காவல் சம்மனசுவையும் வேண்டிக்கொள். பிரி.

2-வது. தியானம்.— வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் முன்சொன்ன பிரகாரம் ஒன்றைக்குறித்துத் தியானிக்கலாம், வாசிக்கக்கற்றவர்கள் ஓர் நல்லபுத்தகத்தில் ஓர் பாகத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வாசித்து அதைக்குறித்துத் தியானிக்கலாம், தமிழில் ஞானவுணர்த்துதல், இஞ்ஞாசியார் தியானம், சாங்கோபாங்க தெதிப்பிரவேசம், நேசவொழுக்கம்.

ஆத்துமநேசம், உத்தம மனஸ்தாப்பட உத்தமவ்ருத்திகள், முதலிய இவைபோன்ற புத்தகங்களுதவும். ஓர் புத்தகத்தை ஒருவிசை முடித்தவுடனே யெடுத்த ஆசனவயாமல் அதைத் திரும்பவும் வாசிப்பது நலம். இப்படி பலவிசை அப்புஸ்தகத்தை முடித்தபின் வேறே உபயோகிக்கலாம். இவ்விதமாய் அன்று தியானத்துக்காகக் குறிக்கப்பட்டதைக் கொஞ்சமாய்க் கவனத்தோடு வாசித்துத் தியானிக்கையில், உன்மனதில் அதிகமாய்ப்படுகிற வாக்கியங்களிற் சற்றுநேரம் அதிகமாய்த் தங்கிநின்று ஆராய்வாயாக. அவ்வாறு தியானஞ் செய்கையில்தானே இடைக்கிடை சில நல்ல உணர்ச்சிகளை உண்டாக்கிக் கொள். அதாவது.—கர்த்தரைத் தோத்திரி, உன் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படு, தேவசிநேகப் பிரகரணத்தை யுச்சரி, இவைபோன்ற பற்பல கிருத்தியங்களைச் செய், மன வல்லயச் செபங்களைச்செபி, அத்துடன் வேண்டுதல் செய், உன் இரட்சணியத்திற்காக வேண்டிய சகல வரங்களையும் தந்தருளும்படி கர்த்தரை மன்றாடு, விசேஷமாய்ப் பாவமன்னிப்பையும், மனஸ்தாபத்தையும், தேவசிநேகத்தையும், இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைத்து விர்த்தியடையும் வரத்தையும் கேள். பாவிகளுக்காகவும் உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காகவும் மன்றாடு. உனக்காக வேண்டிய எல்லாவரங்களையும் மன்றாடு. இதன் முகிவில் யாதோர் நற்கிருத்தியத்தைச் செய்யவாவது அல்லது உன்னிலுள்ள யாதோர் குறையை நீக்கவாவது பிரதிக்கினைசெய். எல்லாம் நிறைவேற்றத் தேவ உதவியைக் கேள். அதன்றி நம்மாலாவதொன்றுமில்லை.

3-வது:—தியானத்தின் முடிவு. முதலாவது கடவுளுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணு. இரண்டாவது உன் பிரதிக்கினைகளைக் கர்த்தருக்குக் காணிக்கைவைத்து நிறைவேற்று அவருதவியை மன்றாடு, அவற்றை நிறைவேற்ற உறுதியான தீர்மான

ய்பண்ணு. ஆண்டவரையும், தேவமாதாவையும், மற்றும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் வேண்டு. பாவிகளடைக்கலமாகிய பரமநாயகிக் குன்னை யொப்புக்கொடு. பாவிகளுக்காகவும், சிநேகிதர், சுற்றத்தார் மற்றவர்களுக்காகவும், உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள். கடைசியாய் ஒரு பரமண்டலமந்திரமும், பிரியதத்த மந்திரமும் சொல்லி முடி. இதன்பின் அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் கற்பிக்கும் பிரகாரம் ஞானச் செண்டு கட்ட வேண்டும். ஒரு நந்தவனத்தில் உல்லாசமா யுலாத்துகிறவர்கள் இரண்டொரு புஷ்பங்களை அதிற் பறிக்காமல் அதைவிட்டு வெளியிற் புறப்பட மாட்டார்கள். வெளியில் வந்தபின் பறித்த புஷ்பங்களை அடிக்கடி முகர்ந்து வருவார்கள். இத்தன்மையாகவே தியானத்தினால் நமது புத்தியானது எந்த வேதசத்தியம் வேத ரகசியத்தை யென்கிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தபின் நமக்கு அதிகப் பிரியமானதும் புண்ணியத்தில் விருத்தியடைய அதிக உபயோகமானதுமான இரண்டொருயோசனைகளைத் தெரிந்துகொண்டு அன்றையத்தினம் அடிக்கடி அதை ஞாபகம் வருத்திக்கொண்டு அதின் ஞான சுகந்தத்தை உணர வேண்டும், இப்படியாய்த் தியானமுடிந்தபின் இருந்த விடத்திலேயே அமரிக்கை மவுனமாயிருந்து இந்த ஞானச்செண்டை முடிக்கவேண்டும்.

தியானத்தின் பிரதான பலன்கள் மூன்று,

முதலாவது.—ஞானமுயற்சிகளைச் செய்தல், இரண்டாவது நமது இரட்சணியத்துக்கு அவசரமான சகல வரப்பிரசாதங்களுக்காகவும் வேகமாய் மன்றாடுதல், மூன்றாவது யாதோர் புண்ணியக்கிருத்தியத்தைச் செய்ய அல்லது, யாதோர் குறையாவது வாடிக்கையாய் செய்துவரும் குற்றத்தையாவது நீக்க, பிரதிக்கினை செய்தல் எனமூன்றும். ஞானமுயற்சிகளினால் இடைக்கிடை கடவுளை வணங்கி நமஸ்கரித்து தோத்தரித்து, நேசிக்கவேண்டும்

நம்மை நீசரென்றும், பாவியென்றும் நாயென்றும், மிருகமென்றும் மதித்துத் தாழ்த்தவேண்டும். ஆண்டவருடைய இரக்கம் தயாளம் குணம் வல்லமை, அவருடைய திருப்பாடுகள் முதலியவற்றின்பேரில் நம்பிக்கை முயற்சிசெய்யவேண்டும். தேவமாதா மற்றும் அர்ச்சிஷ்டவர்களின் மன்றாட்டில் அடைக்கலம் புகவேண்டும். நம்மையும் நம்முடைய சகலத்தையும் கர்த்தர்கையில் காணிக்கையாய் கொடுத்து விடவேண்டும் இவ்விதமான சில எற்ற முயற்சிகளை இடைக்கிடை செய்யதகும். விசேஷமாய் ஒவ்வொரு தியானத்திலும் தவறாமல் அகத்தியஞ் செய்யவேண்டிய முயற்சிமூன்று.

(1) நமது சகல்பாவங்களுக்காகவும் மனஸ்தாப முயற்சி.

(2) நம்மையும் நமக்குள்ள சகல வற்றையும் கர்த்தருக்கு நித்திய காணிக்கையிடும் பரித்தியாக முயற்சி.

(3) தேவசிநேகமுயற்சி, வானதூதரும், அர்ச்சிஷ்டவர்களும் அவரைச்சிநேகிக்கும் தன்மையாய் சிநேகிக்க ஆசைப்படுதல். இவைகளை மனதினால் செய்யவேண்டும், வாயினாலும் அதுகளை உச்சரிக்கலாம்.

இரண்டாவது பலன், வேண்டுதல்.— இதுவே தியானத்தின் விசேஷித்தபாகம்; ஆதலால் தியானத்தில், உனக்கிப்போதைக்கு வேண்டிய பிரதான விசேஷவரங்களுக்காகவும், உன் வாடிக்கையான துர்க்குணத்தைக் கவனித்து அதை அகற்ற உதவியருளும்படியாயும், பொதுவாய், உனக்காகவேண்டியதும், உன் இரட்சணியத்துக் கவசியமானதுமான சகல வரப்பிரசாதங்களுக்காகவும் மன்றாடு.

ஆயினும் ஒவ்வொரு தியானத்திலும் அகத்தியம் மன்றாடவேண்டிய மூன்று வரங்களுண்டு.

(1) உன் சகல பாவங்களின் மன்னிப்புக்காகவும்

(2) தேவசிநேகவரத்தைக் கட்டளையிடவும்

(3) இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைக்கும் வரத்திற்கும் இதற்காக, இடைவிடாமல் உன்னுயிர் பரியந்தம் மன்றாடிக்கொண்டிருக்க வரமருள வேண்டுமென்றும், ஆக இந்த மூன்று காரியங்களுக்காவும் தவறாமல் வேண்டிவரவேண்டும். மூன்றாவது பலன் பிரதிக்கினை. நீ வாடிக்கையாய் விழுந்து வருகிறபாவத்தைக் கவனி, அதை சாக்கிரதையோடு ஆராய்ந்து விலக்கத்தக்க பிரயத்தனத்தை தீர்மானி. யாதோர் தின்மையை விலக்க, அல்லது புண்ணியத்தைச் செய்ய பிரதிக்கினைசெய், உன் பிரதிக்கினையை நீ நிறைவேற்ற உன் சொந்தபலம் போதாததினால் ஆண்டவரையும், பாவிகளின் அடைக்கலத் தாயையும் கெஞ்சி மன்றாடு.

தியான ஒழுங்கை மிகவுஞ் சுருக்கமா யிங்கே காண்பித்திருக்கிறது. விரிவாயறிய விரும்புவோர் அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலேசியாரா லுண்டாக்கப்பட்ட சாங்கோபாங்க நெறிப்பிரவேசமென்னும் பிரபந்தத்திலாவது அல்போன்ஸ் ரொதிரீகேஸ், சாங்கோபாங்க முயற்சியிலாவது பார்த்தறியலாம். இதை வாசிக்குஞ் சகோதரனே! நீ பூலோக யுத்தத்தில் வெற்றி அடையவும், சோதனையை மேற்கொள்ளவும், பாவத்தை தவிர்க்கவும், பத்தியில் வளரவும் விரும்புவாயானால் தியானஞ் செய். எவுஜேனியஸ் என்னும் பாப்பானவர் தமக்குள்ள பல அலுவலினிமித்தம் தியானத்தைச் சிறிது வேளைகளிற் கைவிட்டதினால் அர்ச். பெர்னார்து தேவ ஏவுதலால் அவருக்கோர் கடிதமெழுதி, நீர் தியானஞ் செய்யாவிட்டால் உம்முடைய இருதயம் தன்னைத்தானறியாமல் கடினமாகி விடுமென்று எச்சரித்தார். ஏனெனில் நமது இருதயம் இயல்பாகவே கடினமாயிருக்கின்றது. தியானத்தினால் இளகுகின்றது. அப்பொழுது தேவ சிநேகாக்கினிபற்றி யெரியுமென்று, தாவீது சங்கீதத்திற் பாடியிருக்கின்றது. எஸ்மா வெனும் பட்டணத்து மேற்றிராணியாராகிய பரிசுத்த மகா

த்துமா தளரா [illegible]க்கத்தோடும், சுறுசுறுப்போடும் தமது மங[illegible]யைப் பரிபாலித்து வரும் காலையில் அர்ச். தெரேசம்மாள் தமது ஆத்தும குருவாகிற அம்மேற்றிராணியாருக்கு ஓர் நிருபத்தின் மூலமாய் அறிவித்ததாவது:—இவரைக்குறித்து அவள் கிறீஸ்துநாதரிடத்தில் மன்றாடினதாயும் அவருக்கு மேன்மேலும் ஏராளமான வரங்களைப் பொழிந்தருளவேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டதின்பேரில் மிகவும் அவசியமான காரணத்தி லிவர் குறைவுள்ளவரா யிருப்பதாயும், அஸ்திவாரமின்றி கட்டிடம் நிலைபெறாதது போலவே தியானத்தை ஊக்கத்தோடு செய்வதில் ஓய்ந்ததினால் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஐக்கியம் சோர்வடையுமென்றும் கர்த்தர் இவளுக் கறிவித்ததாயும் குறித்த மேற்றிராணியாருக்கு அந்தம்மாள் எழுதினாள்.

நித்திய சத்தியங்களில் ஊன்றி நின்று தியானிக்கிறவன் பாவத்தினின்று நீங்குவான் என்று ஆண்டவர் வேதாகமத்தில் திருவுளம் பற்றியிருக்கின்றார். ஆகையால் நாம் தியானஞ் செய்யாதிருக்கச் சாக்குப் போக்குச் சொல்வதற் கேதுவில்லை. தியானஞ் செய்கிறவர்கள் செபத்தின் அவசியத்தைக் கண்டுணர்ந்து அடிக்கடி செபஞ் செய்வார்கள். கிறீஸ்துவர்கள் சகலரும் செபத்திற்குக் குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் மாத்திரஞ் சிறிது செபங்களை வாயால் செபிப்பது போதுமென்றெண்ணாமல் நாள் முழுவதும் அடிக்கடி சிறிது மனவல்லயச் செபங்களைச் செபிக்கக்கடவார்கள். ஆண்டவரே எங்களைச் சோதனைக்குட் பிரவேசிப்பியாதேயும் என்றாவது, உமது இராச்சியம் வருக என்றாவது, சர்வேசுரா எனக்குதவியாக நோக்கியருளும்; கர்த்தாவே என்னைக்கொத்தாசைசெய்யத் தீவிரியும், பாவியாயிருக்கிற என்பேரில் இரக்கமாயிரும், என்னப்பட்ட பற்பல மனவல்லயச் செபங்களையாவது அடிக்கடியுச்சரிப்பது மிகவும் உத்தமம். இவைகளுவ்

ஆவியை யெப்போதும் உயிர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கும். உன் தியானமுடிவில் நீ அன்று அடிக்கடி செய்யவேண்டிய மனவல்லயச் செபங்கள் இன்னதென்று குறித்துக்கொள்.

ஞானவாசகம்: தியானம்.

பக்திக்குரிய யாதோர் புத்தகத்தில், விசேஷமாய் அர்ச். வர்கள் சரித்திரத்தில், நாள்தோறும் கொஞ்சம் வாசிப்பதும் ஓர்வித தியானமும் தியானத்துக்கு மிக உதவியுமாகும். அர்ச். இஞ்ஞாசியார் அகுஸ்தீனூஸ் தெரேசியாள், நிக்கொலாவுஸ் தொமினிக்குஸ் ஜுவாம் கொலம்பியர், மத்தில்தாள் எவுஜேன், கிரிசாந்த் முதலிய எண்ணிறந்தபேர் மகாத்துமாக்களாவதுக்கு இதுவே ஆதிகாரணமாயிருந்தது. ஆதலால் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பற்பல பொருள்களை மாதந்தோறும் வருஷந்தோறும் வெகு செலவுசெய்து வாங்கிக்கொடுப்பதுபோலவே, இருக்கிருக்கு ஓர் பத்திக்குரிய புத்தகத்தையும் வாங்கிக்கொடுத்து நாள்தோறும் கொஞ்சம் வாசிக்கச்செய்தால், இதுவே, அவர்களுக்கு வைத்தப்போகும் மகா ஆஸ்தியாகும். எத்தனையோ, வீடுகளில் பொன், நகை, பட்டு சரிகைகளை ஏராளமாய்க்கண்டாலும், சில பத்திக்குரிய புத்தகங்களைக் காண்பதரிது! இது மெய்யாகவே மகா நிர்ப்பாக்கியம்! பெற்றோரே! பெரியோரே! இதைக்கவனியுங்கள்! நல்லபுத்தகம் என்னும் ஞான ஆஸ்தியை உங்கள் குடும்பத்தாருக்கு அடிக்கடி ஒவ்வொன்றாய் கூடியமட்டும் தேடிவைக்க மறவாதேயுங்கள்! இதில் அற்பசெலவைப் பாராதேயுங்கள்! உங்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகள், உங்களுக்குக்கீழ்ப்படிந்து, உண்மையாய் பரிசுத்தமாய் நடப்பதுக்கும் இது ஓர் உத்தம வழியாமே! நாம் செபம் பண்ணும்போது சர்வேசுரனோடு பேசுகிறோம். நாம் நல்ல புத்தகங்களை வாசிக்கும்போது சர்வேசுரன் நம்மோடு பேசுகிறார், என்று ஓர் அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லுகிறார்.

செபத்தியானந் தவிர, வேறோர்வித சாதாரண தியானமும் உண்டு. உனது புலன்களை நன்றாய் உபயோகிப்பதினால் ஓர்வகைத்தியானஞ் செய்தாப் போலாகும், அதாவது, நீகாண்கிற பற்பல காரியங்களிலும், பொருட்களிலும், கிரியைகளிலும், சமயங்களிலுமிருந்து நல்ல ஆலோசனை, நற்கருத்துவருவித்துக் கொள்வதினால் உன்மனதை ஆகாயத்திற்கு உயர்த்திக் கொண்டிருக்கலாம். இவ்வுன்னத மனோதியானத்தைச் செய்யுமேரையைப்பின்வரும் சில வுதாரணங்கள் தெளிவாக்கும்

சூரியனைக் காணும்போது உன் ஆத்துமம் இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு பிரகாசிக்கும் விதத்தையும், அதின்மகத்துவத்தையும் சற்றேயுணரலாம். மேகஇருளினால் சூரியன் கொஞ்சநேர மறைவாகிறதைக் காணும்போது பாவத்தால் அஞ்ஞான இருளினால் ஆத்தும ஒளிமங்குவதாய்ச் சிந்திக்கலாம். நட்சத்திரங்களையும் மணலையுங் கண்டு, இவைகளின் தொகை எண்ணிலடங்காதது போல, உன்பாவங்களுந் திரண்டிருப்பதாய்ச் சிந்தித்துத் திகிலடையக் கடவாய். ஆயுதங்கள்,கயிறு, ஆணிமுதலியவற்றைக் காண்கையில் ஆண்டவரை யுபாதித்த எத்தனங்களை நினைக்கலாம். ஓர் சிறிய குடிசையைக் காண்கையில் ஆண்டவர் பிறப்பையும், அவருடைய வறுமையையுஞ்சிந்திக்கலாம். மலையைப்பார்த்து, கல்வாரிமலைக்கொப்பிடலாம். பட்சிபறவைகளுடைய நாதங்களையும். மனிதருடைய கீதவாத்தியங்களையுங்கேட்டு மோட்ச ராச்சியத்தில் சம்மனசுக்கள் கர்த்தரைப் பாடித் துதிக்குமேரையை உத்தேசிக்கலாம். புல், செடி, புட்பங்களைக் காண்கையில் மனிதனுடைய ஆயிசு பூவைப்போல கொஞ்சத்துக்குள் வாடிவதங்கிப்போமென்றறியலாம். ஓர் நீதிஸ்தலத்தையும் நடுவனையுங்காண்கையில் இரட்சகர் நடுத்தீர்க்கும் விதத்தையும், சாவுக்குப்பின்னுள்ள தீர்வையையுங் கவனிக்கலாம்.

ஓர் ஐஸ்வரியவான், அல்லது பிரபு, அரசன் இவர்களுடைய ஆரவாரத்தையும், மகிமை ஒட்டோலகங்களையும், நல்லோர்க்கு ஆண்டவரளிக்கும் மகிமையையும், மோட்ச பேரின்ப பாக்கியத்தையும் இணையிட்டுப்பார்த்தால் அது ஒன்று மில்லாமையாகுமென்று உத்தேசிக்காலம். கலகத்தையும், சச்சரவையும், ஒருவன் மற்றொருவனை யடித்து வீழ்த்துவதையுங்கண்டு நீ உன் ஆத்தும சத்துருக்களோடு ஓயாதயுத்தஞ்செய்ய வேண்டியதிருப்பதையும், தேவ ஒத்தாசையன்றி உன் பலவீனத்தினால் தோர்வையடைவாயென்றும் உணரலாம். உடம்பைச் சுத்தம் பண்ணும்போதும் வஸ்திர முதலிய வற்றின் அழுக்கைப் போக்கும்போதும், ஆத்துமத்திற் படியும் அசுத்த ரத்தைத்தை நீக்க அசட்டைசெய்யலாகாதென்றெண்ணலாம். ஆகாரமுதலிய உணவருந்துகையில் ஆத்துமபோசனத்தைக் குறித்தும் அசட்டையையும் தியானிக்கலாம். பிரயாணம் போகையில் சகலரும் பரலோகத்துக்கு நேராய்ப் பிரயாணஞ் செய்வதாய்க் கவனிக்கலாம். தீபமேற்றும்போதும் கோவிலில் மெழுகுதிரிகொளுத்தும் போதும் ஆத்துமத்திற் பாவ அந்தகாரத்தைப் போக்க இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஞானவொளி அவசியமென்று கருதி ஆண்டவரே தேவ ஸ்நேகாக்கினியை என்னிருதயத்தில் மூட்டியருளும் என்கலாம், அதை அணைக்கும்போது ஆண்டவரே எங்கள் வேண்டுகளுக்கிரங்கி, மோகாக்கினியை, உத்தரிப்புஸ்தலத்து அக்கினியை, அவித்துவிடும் என்கலாம், தீபனத்தினருகே வண்டு, பூச்சி,முதலியவை அதன்பிரகாசத்தைக் கண்டு மயங்கி சந்துஷ்டியாய்ச் சுற்றித்திரியும்போது அதில்விழுந்து மாண்டுபோவதைக் காண்கையில், மனிதர் சில சிருஷ்டிகளுடைய அழகையும் அலங்காரத்தையுங்கண்டு மயங்கி ஞானமில்லாத ஜந்துக்களைப்போல மோகாக்கினியி லமிழ்ந்தி நித்திய சாவுக்காளாவதை யுணரலாம்.

ஓர் பாவியைக் காண்கையிலும், புறத்தியான் ஓர்
குற்றத்தைக் கட்டிக்கொள்வதைப் பார்க்கையிலும்
நீயுன்னை மெய்ச்சிக்கொள்ளாமல் தேவகிருபையுன்
னைக்காத்திராவிடில் நானும் மகாபெரியபாவியும் நிர்
ப்பாக்கியனுமாகிக் கெட்டுப்போவேனென்று, அர்ச்
சவேரியார் சொன்ன மேரையா யுத்தேசித்துக்கொ
ள். நெருப்புச்சுவாலையைக்காண்கையில் நரகாக்கினி
யைச்சிந்திக்கலாம். இவ்விதமாய்ப் பூலோகத்திலுள்
ள சகல விஷயங்கள் நன்மை தின்மையினின்றும்,
பொருட்கள் கிரியைகளினின்றும் ஏராளமான நன்
மையடைய ஏதுவாயிருக்கும். மேலேகுறிக்கப்பட்
ட பிரகாரமே ஒவ்வொன்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்
கவேணுமென்று கற்பிக்கவல்ல இச்சுகிர்த கிருத்திய
த்தைப் பண்ணும்விதத்தைக் காண்பிக்கவே அவை
களெழுதப்பட்டன, அவனவன் தன் தன்பக்தி யுக்
திக்கொப்ப அதினின்று விசேஷவுணர்ச்சிகளை யுத
விக்கொள்ளக்கடவன். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும், மற்
றுமகாத்துமாக்களும் இப்படியே தங்கள்நேரத்தை
யுபயோகித்தார்கள் என்பதுக்குப் பல திருஷ்டாந்
தங்களுண்டு. அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேஸ் இதில்
தேர்ந்தவரென்று அவர்செய்திருக்கிற புத்தகங்களி
ல விளங்குகின்றது. அர்ச். அகுஸ்தீன் ஓர் புண்ணி
யவதிக்கு இக்கிருத்தியத்தை வெகுவாய்க் கற்பித்
துவந்தார். சகல சிருட்டிப்பும் கடவுளைத் தோத்த
ரிப்பதாய் தாவீது சொல்வதின் அர்த்தமிதுவே.
உலகிலுள்ள யாவுஞ் சர்வேஸ்வரனைக் குறித்தே
பேசுகின்றன. உலகமெல்லாஞ் சர்வேஸ்வரனுடை
ய புகழ்ச்சிகளைப் பாடுகின்ற கின்னரம்போலவும்,
சகல மனிதரும் அவரை நேசிக்க அழைக்கும் எக்
காளம்போலவும் இருக்கின்றனவென்று அர்ச். அந்
தோனியார், அகுஸ்தீன், முதலியவர்களுரைத்தி
ருக்கிறார்கள்.

அர்ச். அகுஸ்தீன்.—சூரியன், சந்திரன், நட்ச
த்திரம், மலை, குன்று, ஆறு, செடி, பூண்டு, மரம்,

முதலிய சிருஷ்டிப்பைக் காண்கையில் அவை அகு
ஸ்தீனே! கடவுளைச் சிநேகி! ஏனெனில் நீயவரை
ச் சிநேகிக்கத் தக்கதாக, எங்களை யுனக்காக உண்
டுபண்ணி வைத்திருக்கிறார் என்று கூவுகிறதுபோல
எண்ணுவார். இச்சுகிர்த முறைமையில் மனவல்லய
ச் செபமும் அடங்கியிருக்கின்றது: நல்ல நினைவுக
ளோடு மனவல்லயச் செபங்களுமுண்டாகும். நாள்
முழுவதும் எத்தொழிற் செய்தாலும், விளையாடும்
போதும், வீண்நேரம் போக்குகையிலும் சம்பா
ஷணை செய்கையிலும் இவ்விதமாய் இடைக்கிடை
அடிக்கடி நற்கருத்துகளையும், மனவல்லயச் செபங்க
ளையும் உச்சரிப்பதிலுண்டாகும் பிரயோசனத்தை
அளவிடுந் தன்மையல்ல. நீ எப்போதும் ஐயாமலி
திலே யுன் நேரத்தைக் கழிக்கவேணுமென்று, விரு
ம்புவாரில்லை, அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேஸ் சொல
லுமாப்போல பிரிய சகோதரமே உன்புத்தியானது
சர்வேஸ்வரனோடு இப்படிப்பட்ட ஸ்நேக சம்பந்தத்
தி லிருக்க அப்பியாசப்பட்டு வந்தாற் கொஞ்சத்து
க்குள் அவரது உத்தமவிலக்ஷணங்களதிற் படிந்து
விடும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது மகா
பிரயாசையானக்காரியமல்ல. நமது அந்தஸ்துக்க
டுத்த வேலைகளுக்கு இதினால் அற்பவிக்கினமும்
வர இடமில்லை, ஓர் நிமிஷம்போதும், இந்த நற்கி
ருத்தியத்தால் நமது அலுவல் விஷயங்களுக்கு இ
டைஞ்சல் இராததுமன்றி அவைகளைச் சுறுசுறுப்
புடன் வேண்டியபடி செய்ய வெகு ஒத்தாசையா
யிருக்கும். வழிநடக்கிறவன் தாகந்தீர்க்கச் சற்று
நேரம் தங்குவதால் இவன் இழந்துபோவதொன்று
மில்லை. இதனால் இவனுக்கு அந்தநேரம் வீணாய்
ப்போவதில்லை. அதிக துரிதமாய் நடக்கப்பலமுண்
டாகும்படிக்கு இவன் சற்றுத் தங்கவேண்டியிருக்கி
றது. மெய்யாகவே வெகு பிரயோசனமான அநே
க மனவல்லய செபங்கள் பலபுத்தகங்களிலுண்டு.
ஆனவிதப் புத்தகங்களி லிருப்பதைச் சொல்ல

வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. தேவசிநேகமானது உனக்கு வருவிக்கும் மனவல்லயச் செபத்தைத மனதினுலென்கிலும் வாக்கினுலென்கிலும் சொல்லுவாய். ஏனெனில் தேவ சிநேகமுள்ள விருதயத்தில் இப்படிப்பட்ட மனவல்லய செபங்கள் இயல்பாய் உண்டாகும். இந்த இனிய கிருத்தியத்தில்வெகுவாய்த்தேர்ச்சியடைந்த இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் இதைப் பற்றி வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து சகலரையும் அதற்கேவுகிறார். இதற்குரிய பல அத்தாட்சிகளையும், அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய முன் மாதிரிகைகளையும் இவர் நன்றுபண்ணிய சாஙகோபாங்க செபப் பிரவேசம் என்னும் புத்தகத்திற் காணலாம். அவற்றுள் இரண்டொன்றை யிதோ கேளுங்கள்.

கசிபான்ஸ்நகரத்து மேற்றிராணியாராகிய அர்ச். செகோரியார் கடலோரத்தில் ஒருநாள் உலாவிக்கொண்டிருந்தாராம். அலைகள் கடற்கரையிற் கிளிஞ்சில் மட்டுமுத்தியவைகளை ஒதுக்குகிறதையும் வேறே அலைகள் மறுபடியும் அவைகளை கடலுக்குள் அடித்துக்கொண்டு போகிறதையும் இதற்கு விரோதமாய் அருகாமையிலிருக்கும் கற்பாறையின்மீது எவ்வளவுதான் பலமாய் அலைகள்வந்து மோதினபோதிலும் அவைகள் அசையாமல் ஸ்திரமாயிருப்பதையும் கண்டு இவருக்குண்டான நல்ல யோசனையாவது:— புண்ணியத்திற் பலவீனமான ஆத்துமங்கள் மேற்சொல்லிய கிளிஞ்சில்கள்போல மனவிச்சாயப்படி யவுங் கைகூடி வரும்போது சந்தோஷமாகவும், கைகூடி வாராத தருணத்திற் கஸ்தியாகவும் இருக்கும். ஆனால் புண்ணியத்தில் தைரியமாயிருப்பவர்கள் எக்காலத்திலும் எவ்வித புயலானும் அசையாமல் ஸ்திரமாய் நிற்பார்கள். என்கிற இந்த ஆலோசனையானது இவர் புத்தியில் வரவே இவர் பிரமித்து, தாவீதென்பவர் பாவனையாய், என் ஆண்டவரே என்னை யிரட்சியும். ஏனெனில் என்னுத்துமம் வரையிற் சலங்கள் பிரவேசி

த்தன. ஆ! என் கர்த்தரே சுவாமீ இந்தப் பாதாளத்தினின்று என்னை மீட்டிரட்சியும். சமுத்திரத்தில் மூழ்கிப்போகிறேன். புயலான தென்னை அமிழ்த்திவிட்டது என்றார்.

ருஸ்பா மேற்றிராணியாராகிய அர்ச். புல்ஜென்ஸ் என்பவர் கோத்துமார்களுடைய இராசவாகிய தேயெதாரிக்கு என்பவனோடு உரோமாபுரிபட்டணத்தின் வங்கிஷபதிகளெல்லாம் ஒரு பொதுக்கூட்டமாய்க் கூடி யிருக்கையில், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் அந்தஸ்து கௌரவப்படி வெகு ஆடம்பரமாய்த் தங்கள் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கக்கண்டு, ஆ! சுவாமீ! நிலையில்லா இப்புவியிலுள்ள உரோமைநகர் இவ்வளவு சிறப்புற்றோங்கியதாகில் பரலோக செருசலேம் நகர் எவ்வளவோ அலங்கிர்தமுற்றிருக்கவேண்டும். பெருமை செலக்கியத்தை நாடியவர்களுக்கு இவ்வுலகில் இவ்வளவு மகிமை கிடைத்தால் சத்தியத்தை நேசிப்பவர்களுக்கு மறுலோகத்தில்வரும் மகிமை எப்பேர்கொத்ததா யிருக்கவேண்டும் என்று ஆச்சரியத்தோ டுரைத்தார்.

கந்தோர்பேரி பட்டணத்தின் அதிமேற்றிராணியாராகிய அர்ச். அன்செல்ம் என்பவர் எது காரியத்தைப்பார்த்த போதிலும் உடனே அதினால் ஏதாகிலும் ஒரு நல்ல யோசனைகள் அவருக்கு வராமலிருக்கிறதில்லையாம். ஒருநாள் யாத்திரை செய்கையில் நாய்கள் துரத்திவந்த ஒரு முயற்குட்டி இவர் ஏறியிருந்த குதிரையின்கீழ் சாவுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறதற்கு ஓடிவந்தது. இதைத் துரத்திவந்த நாய்கள் இவருடைய அடைக்கலத்தில் வந்த முயலை நெருக்குகிறதற்குத் துணியாமல் சுற்றிலும் வெகுவாய்க் குலைத்துக்கொண்டிருந்தன. அருகில் நின்ற வேடரெல்லோருக்கும் இது வெகு விநோத வேடிக்கையா யிருந்தது. அர்ச். அன்செல்மென்பவரோவெனில் தேம்பி யழுதுகொண்

வேடர்களைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது:— உங்களுக்கு நகைப்பாயிருக்கிறது. ஆனால் இந்த முயலோ நகைக்கிறதில்லை. இத்தன்மையாக அல்லவா பசாசின் வலையில் அகப்பட்டு நாநாவிதத்திலும் எவ்வித பாவங்களையும் கட்டிக்கொண்ட ஆத்துமத்தை மரணநேரத்தில் பசாசுகள் பிடித்து விழுங்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரலாபத்துக்குரிய இவ்வாத்துமம் வெகு திகிலடைந்து எங்கேயாகிலும் ஓர் அடைக்கலத்தைத்தேடி இதற்கு அகப்படாவிட்டால் இதின் சத்துருக்களாகிய பசாசுகள் இதைத் தூஷணித்துப் பரிகாசம்பண்ணி நித்திய நரக நெருப்புக்குஇரையாக்கிவிடும். இதைஇவர்சொன்னபின் பெருமூச்செறிந்து வழிநடந்துபோனார்.

ஓர் புண்ணியவான்:— நிறையப் பூத்திருக்கும் விருட்சங்களைப்பார்த்து, "ஐயோ திருச்சபையின் நந்தவனத்தில் நான் மாத்திரம் பூக்கொடாத மரமாய் இருக்க வேண்டுமோ?" என்றார்.

வேறொருவர்.— புறத்தியாருடைய வியாதியையும் அசௌக்கியத்தையும் கேள்விப்படும்போதும், இன்னார் மரணித்தாரென்கிற சேதியறியும்போதும் தாம் மரணத்துக்கு ஆயத்தமோ இல்லையோவென்றும் அச்சாவு தமக்கு நேரிட்டால் தம்தாத்துமம் என்னதிலென்ன ஆகுமென்றுங் கவனிப்பார். இவ்விதமாகவே சகலரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துப்பிரகாரம் பற்பல தருணங்களிலும் பலவிஷயங்களினின்று நல்லுணர்ச்சிகளை வருவித்துவிப்பதோடு மனவல்லயச் செபங்களை யோதுவதனாலுண்டாகும் பலன் ஏராளமாகும். விசேஷமாய் மரணத்தை ஞாபகமூட்டுகிறதற்குப் பலயோசனைகளை வருவிப்பது மிகவும் நலமாம். தியானத்தைக்குறித்தும் அதற்குச்சம்பந்தான கிருத்தியத்தைக்குறித்தும் இவ்வளவாய் விளக்கிக் காண்பித்தபின் கிறீஸ்துவர்களாகிய நீங்கள் தியானஞ் செய்யாதிருக்கலாமோ? இப்போது நரகத்தி லுபாதிக்கப்படுகிறவர்களை நோக்கி நீங்களி

ங்கே விழுந்ததற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்கில் எங்கள் சீவியகாலத்தில் நரகத்தைக் குறித்து நாங்கள் தியானியாததால் இதற்கிரையானோம் என்று அவர்களில் வெகுபேர் மாறுத்தரஞ் சொல்வார்களென்று ஓர் புண்ணியவான் எழுதிவைத்தார், செத்தபின் நரகத்துக்குப்போகாதபடி சீவியகாலத்திலே தியானத்தினால நரகத்துக்குள்ளிறங்கு என்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் வேதாகமத்திலே திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்வதாவது — தியானம் செய்யாதவனுடைய நேரம் வீணாய்ப்போகின்றது. தியானம் செய்து, பின்பு அதை விட்டுவிடுகிறவன் பசாசினுதவியின்றி தன்னைத்தானே நரகத்தில் தள்ளுகிறான். தியானத்தைக்கைவிடாது ஊக்கத்தோடு செய்துவருகிற ஆத்துமம் தன்கையினின்று தப்பிப்போனதாகப் பசாசு அறியும். தியானமார்க்கத்தில் தங்காமல் நடக்கிறவன் மெதுவாய்ச் சென்றாலும் தன் பிரயாசத்தை நேராய் முடிப்பது உண்மை. மேலும், அந்த ஆத்துமத்தை மோட்ச வீட்டின் வாசலுக்குக் கர்த்தர் நடத்திக்கொண்டு போவாரென்றும் நான் திட்டமாய் சொல்லுகிறேன் என, இந்த அம்மாள் பற்பல இடங்களிற் சொல்லியிருக்கிறாள். ஏனெனில் செவ்வையாய்த் தியானஞ் செய்கிறவன், பாவவழியில் நிலையான். செபத்தை மறவான். தன் கதியின்னதென்றறிவான். இவ்வுலகத்தைச் சதமென்றெண்ணான். ஆகலாற் சகோதரரே தியானஞ்செய்யுங்கள்!

4-வது வழி: அடிக்கடி நன்மை வாங்குதல்.

பாவத்தினின்று நீங்குவதற்கு, நான்காவதுவழி அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி தேவ நற்கருணை உட்கொள்ளுதல்.

சுபாவக் கிரமமாய் மனிதனுக் கிவ்வுலகில் ஏழு விசேஷ நிலைமைகளுண்டு, ஆத்மீக விஷயத்திலும்

பரமஞானமுள்ள தேவன் ஏழு சாக்கிரமேந்தென்
ளப்படும், பரம இரகசிய வேததிரவிய அநுமானங்
களை பண்ணியிருப்பது மகா நவமாய்த் தோன்று
கின்றது:—

1. ஓர் குழந்தை பிறந்து, பூலோகத்திற் பிர
வேசித்து மனுக்குலத்தில் ஒன்று யெண்ணப்படும்.
அப்படியே, அக்குழந்தை ஞானஸ்நானத்தினால்
கிறீஸ்துவின் பிள்ளையாகி, அவர் திருமந்தையின்
ஓர் உருவாக எண்ணப்படும்.

2. பிள்ளை வளர்ந்து, தன்னைக் காப்பாற்றவும்,
தன் குலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் பரிபாலனம்
பண்ணிப் பாதுகாக்கவும், வேண்டியபோது போ
ராடவும் சத்திபெறும். அவ்வண்ணமே, அக்கிறீஸ்
தவன் உறுதிபூசுதலினால் இஸ்பிரீத்து சாந்து சர்
வேஸ்வரனைப்பெற்று, திடனளிக்கப்பட்டு, தன்னு
த்தும சத்துராதிகளோடும், திருச்சபைக்காகவும்
யுத்தம்பண்ண வீரியமடைவான்.

3. மனிதனுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற ஆகார
ம் தேவையா யிருப்பதுபோலவே, ஆத்தும போச
னமாக திவ்விய நற்கருணை யுண்டாக்கப்பட்டிருக்கி
றது. இத்தெய்வீக போசனத்தை யருந்துவதினால்
ஞான உயிரைக் காப்ப[illegible]ற்றி உலகம் பசாசு சரீரமெ
ன்னும் சத்துருக்களோ[illegible]டு யுத்தஞ்செய்ய சத்தி அ
டைந்து கொள்ளலாம்.

4. மனிதனுடைய[illegible] சரீரம், பல வியாதி, நோய்
பிணிகளுக்குள்ளாவ[illegible]னால் அவற்றிற்கு ஔஷதம்
அடிக்கடி வேண்டியதாயிருக்கின்றது. அப்படியே,
ஆத்தும பிணியாகிய பாவத்தில் விழுந்து வருந்து
கையிற் சொஸ்தம் பெறத்தக்கதாக, வேளைக்கு
வேளை பாவசங்கீர்த்தன மென்னும் பரம ஔஷத
முண்டு.

5. பூலோகத்தில் மனுச்சென்மம் கல்யாணத்தி
னால் விர்த்தியடைகிற மேரையாகவே, திருச்சபை
வளர்ந்தோங்கத்தக்கதாக கல்யாணத்தை நமதிட

சகர் ஓர் தேவதிரவிய அநுமானமாய் ஸ்தாபித்தார்.
அதன்வழியாய் தேவாசீர்வாதத்தைப் பெற்றுத் த
ங்கள் அந்தஸ்தின் நவமான கடமைகளை நன்றாய்
அநுசரிக்கவும் பிள்ளைகளை தேவபயத்திலும் திரு
ச்சபைக் கடங்கியும் வளர்க்கவும் வரம் பெறுகின்
றார்கள்.

6. ஊரிலும் சபையிலும் அரசாங்கத்திலும் நீ
திநெறி நேராய் நடந்தேற இராசாக்கள், பிரபுக்கள்,
நியாயாதிபதிகள், போதகர்கள் அவசியமாயிருக்கின்
றது. இவர்களின்றி, ஞாயம் அநியாயம், நீதி அநீதி,
நன்மைதின்மை ஒழுங்கு சாதாரணமாயிராது. அப்
படியே, திருச்சபையிலும் முறையே தலைவராகிய
அர்ச். பாப்பானவரும், அவரின்கீழ் மேற்றிராணிமா
ர், குருக்கள், சன்னியாசிகள், உபதேசிகளைக் கா
ண்கிறோம்.

7. கடைசியாய் மனிதன் சாவான். மரணச்ச
மையத்தில் எதிர்க்கவேண்டிய பலத்த சத்துருக்க
ளோடு போராட, அவஸ்தை பூசுதலென்னும் அற்
புத தேவத்திரவிய அநுமானம் ஆச்சரியத்துக்குரி
ய அருள் கொடுக்கின்றது.

இப்படியே இவ்வேழும் ஒத்துவருவதைப் பார்க்
கும்போது நாம் பிரமித்து[illegible] பரமஞானக்கடலின் கு
ணாகாரமைல் ஆச்சரியப்ப[illegible]க்கடவோம். இதன்றி
யே மனிதன் ஒரேதடவை[illegible] பிறப்பான், இரண்டொ
ருமுறை கல்யாணஞ் செய்[illegible]ரன் ஒருவிசை மரணி
ப்பான், இவை யிப்படியிரு[illegible]க மேலே சொல்லப்ப
ட்டமருந்தும், ஆகாரமும் அப்படியல்லவே. சாப்பா
டு எந்நாளும் வேண்டும். மருந்து அடிக்கடி வேண்
டியதாயிருக்கும். ஒருமுறை வியாதிக்கு ஔஷதம்
உட்கொண்டாலும் பின்பு வேறொரு வியாதிக்குத்
திரும்பவும் சாப்பிடவேண்டும். இவ்வாறு மறுபடிய
ும் பலமுறை மருந்துண்ணவேண்டும். சிலவேளை
அதற்காகக் குடும்பத்தியங்காக்கவும் சம்பவிக்கும்.
நோய்க்கு உடனே மருந்துண்ணாவிடில் அது அதிக

ரிக்கும். அல்லது வேறு பல வியாதிகளுண்டாய்த் துன்பப்படுத்தும். நீடிய அசட்டையாயிருக்கில் பிணி அசாத்தியமாய்விடும். சிலவிசை வியாதி சடுதியாயுயிரைப் போக்கிவிடும். இவ்விதமாக ஆத்தும போசனமாகிய சற்பிரசாதமும், பாவப் பிணிக்கு ஔஷதமுமாகிய பாவசங்கீர்த்தனமும் அடிக்கடி பெற்றுக்கொள்ளாவிடில் அதேபிரகாரமான மோசமும், அபாயமும் ஆத்துமாவுக்கு நேரிடலாகும். மனிதன் சடுதியாய்ச் சன்மார்க்கனாவதுமில்லை. துர்மார்க்கனாகிவிடுவதுமில்லை. சிலவிசை யிப்படி நேரிடுவதுண்டென்று ஒத்துக்கொண்டாலும் சாதாரணமாய் அவன் அதினால சடுதியாய் மோசம்போனானென்று தீர்மானிக்கவிடமிராது. ஏனெனிற் பின்பு அவன் தேவகிருபையைப் பெறவுங்கூடும். பூரண ஆரோக்கியத்தோடிருக்கிறவனுக்கு ஓர் வியாதி அவக்குறையில் மருந்துசாப்பிட்டால் குணமாகுமே. அவ்வாறே சன்மார்க்கனாகிய ஒருவன் தவறுதலடைந்தாலும் அதைச் சொஸ்தப்படுத்த உடனே பிரயாசித்தால் இலகுவாகும். அன்றியும் நன்னெறியில் நடப்போரைப் பிசாசு துவக்கத்தில் கனத்த பாவங்களுக்கு ஏவுவதில்லை. பற்றும் பற்றாய்ச் சிறு குற்றங்களுக்குட் படுத்திக் காலஞ் செல்லச் செல்ல கடைசியாய்க் கனமான பாவங்களில் மாட்டிவிடும். ஆகலால் ஒருவன் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருவதுண்டேயாகில் மோசம் போவதற்கிடமிராது. ஏனென்றால் மனிதன் பலவீனத்தினால் சிற்சில குற்றங்களில் விழுந்தும் உடனுக்குடனே அவற்றையறிந்து அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனத்தின் மூலமாய்க் கழுவப்பட்டுச் சுத்தமாகிறதுமன்றி, இவன் அசட்டையின்றி தனது ஆத்துமமாகிய தோட்டத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கும் வழக்கமிருப்பதால், களை, முட்செடியுண்டாகிப் பயிரை சேதப்படுத்த இடங்கொடுக்கமாட்டான். அசட்டையா யிருந்து நாள்விடுவதினால்மாத்திரம் அக்கெ

டுதி யுண்டாகக்கூடும். மேலும் அடிக்கடி கவனித்துக் காருண்யமாயிருப்பவன் வரப்போகிற சேதத்திற்குத் தடைசெய்வான். அடிக்கடி செய்யும் பாவ சங்கீர்த்தனங்களினா லுண்டாகும் விசேஷ நன்மையுமிதுவே, அர்ச். தோமாஸ் வசனித்தாப்போல, பாவசங்கீர்த்தனம், செய்த பாவங்களைப்போக்கவும் கனத்த பாவங்களுக்கு மன்னிப்புப் பெறவுமே நியமிக்கப்பட்டதென்று பலர் எண்ணுவார்கள். ஆனாற் செய்தபாவங்களுக்கு மன்னிப்புப்பெற மாத்திரமல்ல, பின்பு அவற்றைப் புரியாதிருக்கவும் பெரிய உதவியாயிருக்கின்றது. இதற்குவேண்டிய தேவ வரப்பிரசாதங்களை இத்தேவ திரவியாநுமானத்தில் பெறுவான். அர்ச். அம்புரோஸ் பாவசங்கீர்த்தனமானது திரும்பப் பாவத்தில் விழாதிருக்க ஆதாரமாயிருக்கிறதென்று வசனித்தார்.

அப்படியே ஒவ்வொரு தேவதிரவியாநுமானத்திலும், சுய அருள் வரப்பிரசாதத்துடன் வேறு விசேஷ அருள்வரப்பிரசாதமும் உண்டு.

எப்படியெனில்:—ஞானஸ்நானம் பெறுங்குழந்தை சென்மபாவத்தினின்று கழுவப்படும். இதுவே இதின் சுய அருள் அல்லது முதல் வரப்பிரசாதம். இதன்றியே, 2-வதாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் வேதசத்தியங்களை விசுவசிக்கும்படி விசுவாசத்தையும் இருதயத்தில் கிளப்பும். இது விசேஷ வரப்பிரசாதம். உறுதி பூசுதலைப் பெறுகிறவனுடைய விசுவாசத்தை அது (1) ஸ்திரப்படுத்துவதுந் தவிர (2) தன் விசுவாசத்தை எவர் முன்னும் அறிக்கையிடவுதாரத்தையும் கொடுக்கின்றது. நற்கருணை நமக்குள் (1) இஷ்டப்பிரசாதத்தை நீடித்து வர்த்திக்கப்பண்ணுவது மன்றி (2) தேவ சிநேகத்தில் வளரவும் சாவான பாவங்களில் விழாமல் பாதுகாக்கவும் கெட்ட பாபப்பழக்கத்தோடு யுத்தஞ்செய்து செயிக்கவும் அற்பபாவங்களினின்று ஆத்துமத்தைச் சுத்தமாக்கவும் உதவுகின்றது. இப்படியே ஒவ்

ஒரு தேவத்திரவிய அநுமானத்திலுஞ் சுய அரு
ளும் வேறு விசேஷ அருளுமுண்டு. பாவசங்கீர்த்த
னத்திலும் முன்சொன்ன பிரகாரம் இருவகையான
அருள் கிடைக்கும். ஆதலால் அடிக்கடி அதைப்
பெறுவதினால் பாவச்சேற்றிற் சிக்காமல், மோக்ஷ
பாதையில் தீர்க்க பிரயாணம் பண்ணலாம். ஓர்
நெருப்பு பற்றி யதிகரிக்குமுன், லகுவாய் அதை
அவித்துப்போடலாம், பெருகவிட்டால் அகோரமா
கி, அவிப்பது சந்தேகமாகும். சில விசேஷ பிரயத்
தனத்தினால் அம்மோசத்தைத் தவிர்க்குமாப்போல
பெரும்பாவிகள் நெடுநாட்சென்று மனக்கடினமா
ன பின்பு, விசேஷ ஒத்தாசையின்றி எவ்வளவு
பிரயாசித்தும் அதை நீக்கக்கூடாமற்போம். ஓர்
வாலிபன் ஓர் வயதுசென்ற சன்னியாசியிடத்தில்
புத்திகேட்கப் போனான். முதல்நாள் அவர் அவனை
நோக்கி காட்டில் நின்ற வோர் சிறு செடியைப் பிடு
ங்கச்சொல்ல அவன் மிக்க லகுவாய்ப் பிடுங்கி எறி
ந்தான். இரண்டாநாள் அதினும் பெரிய ஓர் செடி
யைப் பிடுங்கக்கற்பிக்க, மிக்க வருத்தப்பட்டு பிடு
ங்கினான். மூன்றாநாள் பெரியவோர்மரத்தைக் கா
ண்பித்துப் பிடுங்கச்சொல்லவே, வாலிபன் தன்னால்
அதைப் பிடுங்கக்கூடாதென்றான். அப்பொழுது
சன்னியாசியார் அவனை நோக்கி "உன்னாத்துமத்
திற்கும் இப்படியே ஆகும்: யாதாமொரு தப்பறை
நேரிடும்பொழுது துவக்கத்தில் அதைப் பரிகரிக்க
எளிதாகும். தாமதித்தால் இரண்டாநாளுனக்கு
நேரிட்டாப்போல மிக்க வருத்தமும் பிரயாசமும்
படலாகும். நெடுநாளசட்டை செய்தால் உன்முய
ற்சி வியர்த்தமாகும், மனிதனுடைய சுயபலத்தால்
அதை நீக்கவேலாது. ஆகலால் எந்தச் சோதனைக்
குந் தின்மைக்குந் துவக்கத்திலேயே எதிர்த்து நின்
றால் எளிதாய்ச் செயங்கொள்வாய். அசட்டை
செய்வாயேயாகில் அதோடு செத்து நரகத்துக்குப்
போவாய்." என்று சொல்லி யனுப்பிவிட்டார். ஆ

யினும் தேவ ஒத்தாசையைக்கொண்டு எப்பெரிய
பாவங்களினின்றும் நீங்கக்கூடுமென்பது சத்திய
மே. அடிக்கடி மானிடருக்குநேரிடும் ஆத்தும சரீர
நோய்களுக்கான ஔஷதங்களை உடனுக்குடனே
அருந்துவது அவசியமென்று காண்பித்தாயிற்று.
சரீரவளர்ச்சிக்கு எப்போதும் ஆகாரம் வேண்டிய
தென்றுசொன்னோமே. ஆகாரமின்றி உயிர் பிரிந்
துபோம், அப்பிரகாரமே ஆத்துமத்தினுயிர் தேவ
இஷ்டப்பிரசாதமாதலால் அதைக் காப்பாற்றவும்
விர்த்தி பண்ணவும் சற்பிரசாத மென்னும் ஆகாரத்
தைக் கர்த்தருண்டாக்கச் சித்தமானார். ஆவியில்
லாச் சரீரம் செத்த மேனியாய் இஷ்டப்பிரசாத
மற்ற சரீரமும் செத்ததாகுமென்று அர்ச். அகுஸ்
தின் வசனித்தார். என் மாமிசத்தைப் போசித்து
என் இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவனுக்கு நி
த்தியசீவன் உண்டு என்று நமதிரட்சகர் திருவுள
ம் பற்றினார் (அருளப்பர் 6) பெலனுள்ள ஆகாரம்
சகலருக்கும் பொதுவாய் உபயோகமானாலும் வி
சேஷமாய் யாதொரு வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டு,
ஔஷதம் உட்கொண்டபின் அவர்களைத் திடப்படு
த்தவும் பலவீனத்தை மாற்றவும் உறுதியானதும்
சாரமுள்ளதுமான சில ஆகாரத்தை வைத்தியன்
கட்டளை யிடுவதுண்டு. அப்பிரகாரமே அடிக்கடி
சற்பிரசாதம் பெறுதல் பொதுவாய்ச் சகலருக்கும்
அவசியமானாலும் விசேஷமாய் யாதொரு கெட்ட
பாவத்தில் பழகியபின் அதை விட்டுவிட விரும்பி
வருத்தப்படுகிறவர்களுக்கு மிக்க அவசியமாம். சி
லர் சில பாவங்களிற் பழகியபின் அதை விடக்கூ
டாத தன்மையாய்த்தோன்றும். பாவமாத்திரமல்
ல, மற்றும் எவ்வகைப் பழக்கத்தையும் தவிர்ப்பது
கடினமாகவே யிருக்கும். சுருட்டுக்குடிக்கவும், ம
துபானஞ் சாப்பிடவும், வேடிக்கைப்பார்க்கவும், ந
காத பரிகாசஞ்செய்யவும், மற்றும் எவ்வித கிரி
கையிலும் பழகியபின் அதை நீக்குவது மிகவே

கடினமாயிருக்கும். பாவவழியில் திரிந்தவர்களும் பின்பு அதை மறக்க முயலுகையில் வருத்தப்படுவார்கள். தேவ உதவியைக்கொண்டு சகலத்தையும் ஜெயிக்கக் கூடுமென்று பவுலப்போஸ்தலர் சொல்லியிருக்கிறார். முன் சொன்ன பிரகாரம் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்குவதினால் மிகவே திராணியடைவார்கள். அர்ச். லிகோரியார் காண்பிக்கிறபடி சில பாவங்களிற் பழகினவர்களுக்கு அதினின்று நீங்க இரண்டுவழிகள் மாத்திரமுண்டு,

1-வது.—தெய்வீகபுதுமையினால்

2 வது—அடிக்கடி நன்மை வாங்குதலினாலாம். அதாவது.—ஒன்றில் ஆண்டவர் அற்புதமாயவர்களை மீட்டுக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்குவதினால் திராணியடைந்து தங்கள் முயற்சியிற் சித்தி பெறுவார்கள். ஏனெனில் அர்ச். லிகோரியார் சொல்லுமாப்போல மற்றும் தேவதிரவிய அநுமானங்கள் ஆண்டவருடைய வரப்பிரசாதத்தை உடைத்தாயிருக்கின்றன. ஆனால் நற்கருணையோ, ஆண்டவரையே மெய்யாக உடைத்தாயிருக்கின்றது. பக்தியை நாடியும், பலனைக் கவனியாது அசட்டையாய்ச் செய்வதினால் தேர்ச்சியடையாமல் தவறிப்போவதுண்டு. இது விஷயத்தில் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேஸ் சொல்வதாவது, ஆசியா—அர்க்கி தேசத்தில் போந்து என்னும் பூர்வீக நாடொன்றுண்டு. அதற்கு அரசனாகிய மித்ரிதாத் என்பவன் இராவக[illegible]றையொன்று செய்தானும், அதற்கு மித்ரிதாத்தென்னும் பெயரே வழங்கிவந்தது. இதை இவன் குடித்துவந்ததால் இவன் சரீரம் எவ்வளவு பலாக்கிரம சத்தியுள்ளவனென்றால் இவனைப் பிடிக்கவந்த உரோமையர்கள் கையிலகப்படாதபடிக்கு விஷங்குடித்துச் சாகப்பார்த்தான். ஆனால் இவன்பேரில் விஷஞ்சத்தியற்றதாயிருந்தது. இத்தன்மையாகவே நமது இரட்சகர் தமது சரீரமும் இரத்தமும் மெய்யாகவே அடங்கிய சற்

பிரசாதமென்னும் மிகவும் உன்னத தேவத்திரவிய அநுமானத்தை ஏற்படுத்தி இதைப் பொசிப்பவன் நித்தியமாய்ச் சீவிக்கும்படி சித்தமானார். ஆதலாற் பத்தியோடு அடிக்கடி இதைப் பொசிப்பவன் ஆத்துமம் பிழைத்து இவனுக்கு எவ்வளவு சத்துவமும், திராணியு முண்டாகிறதென்றால்:—கெட்ட இச்சைகளென்னும் எவ்வித விஷத்தாலும் இவன் தீண்டப்படான். இந்தத் திவ்விய போசனத்தைப் பொசித்துக்கொண்டு சாவுக்குரிய பாவ இச்சைகள் பற்றுதலோடு சீவிப்பது கூடுமானதல்ல? இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளுதலைக் குறித்து வெகுவாய் மேன்மைபாராட்டிப் பேசுகிறார். ஆதிக்கிறீஸ்துவர்கள் நாள்தோறும் சற்பிரசாதம்பெற அப்போஸ்தலர்கள் இடங்கொடுத்ததாய்த் தெரியவருகிறது. (அப்போஸ்தலர் நடபடி 2-46) அர்ச். ஜெரமாஸ், எரோனிமூஸ் முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சொல்லுகிறபடி இவர்கள் காலத்தில் பூசைகாண்கிற கிறீஸ்துவர்கள் சகலரும் நற்கருணை யுட்கொண்டதாய்த் தெரியவருகின்றது. பிற்காலத்திற் கிறீஸ்துவர்களுடைய பத்தி குளிர்ந்து, நாளுக்குநாள் தளர்ச்சியடையக்கண்டு, இன்னின்ன காலங்களிலாவது சற்பிரசாதம் பெறுவது கட்டாயமென்று வெகு கண்டிப்பாய்த் திருச்சபை கற்பித்திருக்கின்றது. இதினிமித்தம் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுதல் அவசியமில்லையென்று எண்ணாங்கொள்ளலாகாது.

ஜனங்கள் அடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுவதை யாராவது கண்டித்தால் அவர்கள் பசாசின் கிரிகையைச் செய்கிறார்களென்று ஜோன் அவிலா என்னும் மகாத்துமா சொல்வார். நமது இரட்சகர் தாமே, அர்ச். விரிஜித்தம்மாளுக்குக் காண்பித்து, அடிக்கடி சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளுதலைப்பற்றித் திருவுளம் பற்றியதேதெனில் "நாம் மனித புத்திரரோடு வசிக்க விரும்பி திவ்விய நற்கருணையை ஸ்தாபித்து

அவர்கள் பலிபீடங்களி லிருக்கையில்; ஓர் ஆத்து
மம் நம்மை யுட்கொள்ளுவதினின்று தடுக்கிறவ
னெவனோ அவன் நமது விருப்பத்தைக்கெடுக்கிறா
ன்." என்றார். அவரவர் நிலைமைக்குத் தக்கது, அவ
சியமானாற் குருக்கள் ஆன யுக்திசொல்வார்கள். புற
த்தியார் இதை தடுப்பது அவசியமாகும். அடி
க்கடி பெறுவதற்கு நான் அபாத்திரனென்று பின்
வாங்கத் தக்கதுமல்ல. இப்படி சொல்வது வியாதி
யாயிருப்பதினால் ஔஷதம் உட்கொள்ள மாட்டே
ன்! பசியாயிருப்பதால் போசனமருந்தேன்! என்று
றபோலிருக்கும். இப்படிச் செய்வாருண்டோ? வி
யாதியாயிருந்தாலும் சொஸ்தமடைய விரும்பினால்
மருந்துண்ணக் கடவான். அப்பிரகாரமே, பாவியா
னவன் பாவத்தை வெறுத்து, தேவஸ்நேகத்தில்
வளர விருப்பங்கொள்கையில் ஆத்தும நோய்க்கு
அவுஷதத்தை யடிக்கடி உட்கொண்டு, தன் பலவீ
னத்தை தவிர்க்கத் தடையென்ன? பாவத்தைப் ப
கைத்து தேவ சிநேகத்தை ஆசிக்கிறவர்கள் அடிக்
கடி நற்கருணையை வாங்கத் தடையில்லை. திரும்ப
த்திரும்பப் பாவத்தில் விழாதிருக்குஞ் சக்தி யடை
வதற்கே சற்பிரசாதம் பெறக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கி
ன்றது. அடிக்கடி யுட்கொள்வதைப்பற்றி யாவர்க்
கும் பொதுவான ஒழுங்கையும், பிரமாணத்தை
யும் இங்கே விதிக்கக்கூடுந் தன்மையல்ல. திருச்ச
பை இதை அவரவருடைய ஆத்தும குருவின் மன
ச்சுவாதீனத்திற்கு விட்டிருக்கின்றது. அவர் சிறீ
லுறுவர்களுடைய ஆசையைக்கண்டு அதற்குத் த
க்கதாய் இடங்கொடுப்பார். ஆதலால் நமது ஆசை
யையும் விருப்பத்தையும் அவருக்கறிவித்து அவர்
கருத்துக்கிசைந்து நடப்பதே கடமை.

அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்க அபாத்திரர் ஒரு
வரு மில்லையோவென்று கேட்டில், அடிக்கடி சாவா
ன பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டு, பாவத்தையும்,
சமையத்தையும் விலக்கவும் அவைகட்காகத் தவஞ்

செய்யவும், தங்கள் நடத்தையைச் சீர்படுத்தவும்,
அற்பமுயற்சி எச்சரிக்கையுமின்றி முற்றும் அசட்
டை செய்வோர்க்கு அடிக்கடி சற்பிரசாதங் கொடு
க்கவொண்ணாதென்று 14-வது பெனதிக்தென்னும்
பாப்பாண்டவர் ஆஞ்ஞாபித்திருக்கிறார், பாவத்தைவி
டவும் தங்கள் ஜீவியத்தை மாற்றவும், தவஞ்செய்ய
வும் எள்ளளவும் பிரயாசையும், எச்சரிக்கையுமின்
றி நாள்விடுவோர்க்கு, அப்பாவங்களைவிட மனமில்
லையென்று பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. தங்கள் பாவங்க
ளை வெறுக்காதவர்களிடத்தில் மனஸ்தாபமும் பிர
திக்கினையு முண்டோ? இதில்லாமல் பாவப்பொருத்
தல கிடைக்குமோ! பிணியினின்று சொஸ்தமடை
யவிருப்பமற்றவர்களுக்கு ஔஷதமென்னத்திற்கு?

இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியர் தவிர; பொதுவாய்
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் பிதாக்களும் காண்பிக்கி
ற பிரகாரம், வாரத்துக்கொருவிசை அல்லது, இர
ண்டுவாரத்துக் கொருவிசை நன்மைவாங்குதல் சா
ங்கோபாங்கத்தில் தேர்ச்சியடைய விரும்பும் எல்
லோருக்கும் மிகவும் ஒத்தாசையாகும். கடைசியா
ய் மாதத்துக் கொருவிசையாவது உட்கொள்ளாதி
ருக்கக் கூடாதென்று, பக்தியையும் சாங்கோபாங்
கத்தையும் ஆசிக்கிற சகலருக்கும் பொதுவாய் அர்
ச்சியசிஷ்டவர்கள் பெரும்பாலும் கற்பிக்கிறார்கள்.
வாரத்துக்கொருவிசை நன்மை வாங்குவது சாவா
ன பாவத்தில் விழாதிருக்க மிகவும் உதவியாயிருக்
கும், இதின் நலத்தைப்பற்றி கிறிஸ்துவர்கள் தின
ந்தோறும் நன்மைவாங்கும்படி திருச்சபை ஆசிப்ப
தாக திரெந்தென்னும் பரிசுத்தசங்கம் சொல்லுகின்
றது. அடிக்கடி வாங்குவதைப்பற்றி "மோட்சவிரா
தாரி" யென்னுஞ் சிறிய தமிழ்ப்புத்தகத்திலே தெ
ளிவாய்க்காணலாம். அதிகமாய் தேவஸ்நேகத்தில்
வளர விரும்புகிறவர்கள் தாங்கள் கட்டிக்கொள்
ளுகிற பாவங்கள் அற்ப பாவமாயினும் அவற்
றை நெடுகிலும் நேசித்து வருவது நல்லதல்ல.

வாரத்திலோருவிசை நன்மை வாங்குதலே, அடிக்கடியென்று சொல்லத் தக்கதல்ல, வென்று அர்ச். லிகோரியார் எழுதியிருக்கிறார். அன்றியும் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சாலேஸ் சொல்லுமாப்போல இவ்வளவடிக்கடி ஏன் நன்மை வாங்கிறாயென்று உலக மனிதர்கள் உன்னைக் கேட்பார்களேயாகில், சுவாமியை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளவும் குற்றங் குறைகளை நிவர்த்திபண்ணவும் துன்ப துயரங்களைத் தள்ளவும், கஸ்தி துன்பங்களில் ஆறுதலடையவும் இப்படி நன்மைவாங்குகிறேன். என்று மறுவுத்தாரஞ் சொல்லுவாய். இரண்டுவித அந்தஸ்திலிருக்கப்பட்ட மனிதர்கள் அடிக்கடி நன்மைவாங்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்காண்பி. புண்ணியத்திற் பலவான்களாயிருப்பவர்கள் பலவீனப்படாதபடிக்கும், புண்ணியத்திற் பலவீனர்களாயிருப்பவர்கள் பலப்படும்படிக்கும் நன்மைவாங்கவேண்டும். வியாதியஸ்தர் சவுக்கியமடையவும், சவுக்கியமாயிருப்பவர்கள் வியாதியில் விழாதபடிக்கும் நன்மைவாங்கவேண்டும். ஆதலாற் பிரிய சகோதரமே உனக்கு வெகு குறை, பலவீனம் வியாதியிருப்பதால் உன் சாங்கோபாங்கமும், [illegible], வயித்தியருமாகிய பரமகர்த்தரை அடிக்கடி உட்கொள்ளவேண்டும். அதிக வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேண்டிய சாவகாசமிருப்பதால் அடிக்கடி நன்மைவாங்க வேண்டும். பல அலுவலுள்ளவர்களும் அடிக்கடி நன்மை வாங்கவேண்டும். வலுவில் வெகு வேலைசெய்து சங்கட்டப் படுகிறவர்களுக்குத்தான் விசேஷமாய் பலமான சாப்பாடு போதுமானவளவில் வேண்டியிருக்கிறது.

ஆசை நன்மைவாங்குதல்.

மெய்யாகவே நன்மைவாங்காத சமையத்திலும் ஆசையினால் வாங்கும் விதமுண்டு. திவ்விய நற்கருணையி லெழுந்தருளி யிருக்குங் கர்த்தரை உட்கொள்ள அதிக வாஞ்சையோடு விரும்பி உடனே யவ

ருனக்குள் எழுந்தருளி வந்ததாகப் பாவித்து அவரை மெய்யாக உட்கொண்டாற் போல நினைக்கிறதில் இந்தவிதம் அடங்கியிருக்கின்றது. நேசப் பிரகரணங்களை யுச்சரித்தல் இதற்கு உபயோகப்படும் "என் சேசுவே தேவரீர் பரிசுத்த பரம திவ்ய நற்கருணையில் மெய்யாகவே எழுந்தருளி யிருக்கிறீரென்று விசுவசித்து எல்லாவற்றிலும் பார்க்க உம்மைச் சிநேகிக்கிறேன். தேவரீரை என்னுத்துமத்தில் உட்கொள்ள ஆசிக்கிறேன். திவ்ய நற்கருணை வழியாக இப்போது நானும்மை யனுபவிக்கக் கூடாதிருப்பதால் ஆத்மீக மேரையாயாவது தேவரீரென் னிருதயத்தி லெழுந்தருளிவாரும். ஆ! என்னன்பரே தேவரீர் இதோ எனக்குள் எழுந்தருளி வந்திருக்குமாப்போல உம்மை அரவணைத்து என்னை உம்மோடு ஒன்றிக்கிறேன். நான் ஒருபோதும் உம்மைவிட்டுப் பிரியவொட்டாதேயும்" என்று இவ்விதமாயாவது மற்றெவ்வகை நேச ஆசைப் பிரகரணத்திலாவது வாக்கினாலென்கிலும் மனதினாலென்கிலும் உரைத்தாற்போதும், பூசை நேரத்திலும், மற்றுஞ் சமையங்களிலும், எவ்விடத்திலிருக்கினும், எப்பொழுதினும் ஓர் நாளிற் சிலமுறை உன் பாவங்களுக்காகச் சற்றே மனஸ்தாபப்பட்டு இப்படி ஆசைப்படுவதினால் கனத்த நன்மை விளைகிறதுந்தவிர, சற்பிரசாதம் அடிக்கடி பெறுவதற்கு ஏற்ற ஆயத்தமாயு மிருக்கிறது. யாதோர் சபை ஒழுங்கின் கடமைப்பிரகாரம் தனக்குக் குறித்த தினத்தில் நன்மைவாங்கக் கூடா திருக்கும்போது, இப்படி ஆசை நன்மை வாங்கலாம். மெய்யாகவே நன்மை வாங்குவதிலும் ஆத்மீக மேரையாய் வாங்குவதிலுமுள்ள வித்தியாசத்தைக் காண்பிக்கத் தக்கதாக பவுலா வரோன்கா வென்னும் கன்னியாஸ்திரிக்கு ஆண்டவர் தரிசனையாகி, பொற்பாத்திர மொன்றையும், வெள்ளிப்பாத்திரம் ஒன்றையுங் காண்பித்து, பொற்பாத்திரத்தில் அக்கன்னிகை யுட்கொ

ண்டதிவ்விய நற்கருணைகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டிரு
ப்பதுபோல, வெள்ளிப்பாத்திரத்தில் ஆத்மீகவிதமா
ய் அவிழ்ந்துகொண்ட நற்கருணைகளெல்லாம் வைக்
கப்பட்டிருப்பதாயும் திருவுளம் பற்றினார். நமது
தாபரிய திருச்சபை இச்சங்கீர்த்த கிருத்தியத்தை
மிகவும் புகழ்வதுமன்றி விசுவாசிகள் அதை யுதவி
க்கிறார்களென்கிறபடி திரேந்தென்னும் பரிசுத்த சங்கத்
தின் மூலமாய்க் கற்பிக்கின்றது. அசந்தாவென்
னும் பாக்கியவதி ஓர் நாளைக்கு இருநூறுவிசை இ
ச்சங்கீர்த்த கிருத்தியத்தை நிறைவேற்றிவந்தாள். இத
னை வருத்தமின்றி எளிதிற் செய்யக்கூடியதாகை
யால் இதை யற்பமாய் மதியாமல் சகலரும் உதவிக்
கொள்ளக் கடவோமாக. அடிக்கடி வாடிக்கையாய்
க் கனத்த பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டு அவற்றி
னின்று நீங்கவும் தங்கள் ஜீவியத்தை மாற்றவும்
மனமின்றி முற்றும் அசட்டைசெய்வோர் அடிக்க
டி நன்மைவாங்க அபாத்திரரென்று முன் சொல்ல
ப்பட்டதேயாதோர் பாவத்தில் வெகுவாய் பழகி
யபின் அதை மெய்யாகவே தவிர்க்க எத்தனிக்கை
யில் உன் கெட்டவாடிக்கை மிகவும் பலமா யெதி
ர்த்துநிற்கும். ஆயினும் அடிக்கடி நன்மை வாங்கு
வதினால் உன் விருப்பம் அநுகூலமாகுமென்பதற்
குச் சந்தேகமே இல்லை. எவ்வளவு கோரமாயும்
ஆழமாயும் வேரூன்றிய வாடிக்கைகளெல்லாம் அ
டிக்கடி நன்மை பெறுவதினால் குறைந்து கடைசி
யாய் முற்றுமொழிக்கவுங் கூடுமானதென்று அர்ச்.
அருல்பின் வசனிக்கிறதுமன்றி இதை எண்பிக்க த
மது புத்தகத்திலோர் அதிகார முழுவதுஞ் செல
விழித்திருக்கிறார்.

ஓர் பிரபுவானவன் ஓர் மோகபாவத்தில் வெகு
வாய்ப் பழகியபின் அதை நீக்கவிரும்பி முயற்சி
செய்தும் கூடாதிருந்ததுமன்றி இனிமேல் எக்கால
த்திலாவது இதைத் தவிர்ப்பது அரிதென்று, சந்
தேகப்பட்டு நம்பிக்கையற்றிருந்தான். இவனது

நிர்ப்பாக்கியத்தை அறிந்த ஆத்தும குருவானவர்
அவனை நோக்கி நீ நன்மைவாங்குகிற நாளிலும
இப்பாவத்திலே விழுகிறாயோவென்று கேட்க அவ
ன் இல்லையென்று சொல்லவே, அம்மனிதன் அநேக
நாள், தினந்தோறும் சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளும்ப
டி கற்பித்தார். இவ்வழியாய் தான் மீளக்கூடாதெ
ன்று அவநம்பிக்கைப்பட்டிருந்த துர்வாடிக்கையினி
ன்று அவன் விடுதலையாயினனென்று அர்ச். லிகோரியார்
எழுதியிருக்கிறார். (St. Ligori on Frequent Com-
munion) இப்பிரகாரமே எவ்வித துர்ப்பழக்கத்
தையும் நீக்க நாம் முயலுகையில் இந்த திவ்விய
ஔஷதம் ஏற்ற வுதவியாயிருக்கும்.

பத்தியில் வர்த்திக்கவும், நன்னெறியி லொழு
கவும் இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் காப்பாற்றவும், தேவ
சிநேகத்திலுயரவும் நாடுகிறவர்கள் அடிக்கடி பாவ
சங்கீர்த்தனம்பண்ணி திவ்விய நற்கருணை வாங்குவ
தினால் ஆத்துமம்பரிசுத்தப்படும். தேவஇஷ்டப் பி
ரசாதம் பெருகும். நற்கிரியை விர்த்தியடையும்.
தேவதயை பொழியும், மேலும் உத்தரிக்கிற ஸ்த
லத்து வேதனையும், ஆக்கினையும் நாளுக்குநாள் கு
றையும். சிலவேளை பூரணமாய் நீங்கிப்போம்; பூலோ
கத்திலேயே இப்பிராயச்சித்தத்தைச் செலுத்த அ
சட்டை செய்யலாமோ! இதுவுமன்றி வேறொரு
விசேஷ கிருபையுமுண்டாம். அடிக்கடி நன்மை
வாங்குகிறவர்கள் இலகுவாய் நல்மரணமடைவார்கள்
ஏனெனில் இவர்கள் அடிக்கடி ஆத்துமத்தைச் சுத்தி
கரித்துக்கொண்டு வந்திருப்பதால் கலக்கத்துக்கே
அவிராது, பல மகாத்துமாக்கள் சாகுந்தறுவாயில்
வெகு அக்களிப்படைந்தார்களென்று அவர்கள்
சரித்திரங்களில் நாம் காண்கிறோம். இதற்குக் கார
ணமிதுவே. விலையுயர்ந்த ஓர் வஸ்திரத்தில் அ
ற்ப அழுக்கு முதலாய்ப்பட்டவுடனே துடைக்
கப் போகிறதல்லவோ. இவ்விதமாகவே ஆத்தும
தூய்மைக்கு அற்பமெனினும் பழுது நேரிடுகை

யில் உடனே அதைச் சுத்திசெய்ய அசட்டை செய்யலாகாது. நெடுநாட் சென்றபின் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது வருத்தமாயும் வெறுப்பாயும் இருக்கும். பாவங்களுஞ் சரியாய் ஞாபகப்படாது. இதினாலேயே, அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்கள் பலபாவங்களை உச்சரிப்பார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷத்துக்குப்பின் வருகிறவர்கள் சுவாமி! நான் என்னபாவஞ் செய்தேன், ஒன்றுமில்லை யென்கிறார்கள். அர்ச் பெர்னார்து எழுதியிருக்கிறபிரகாரம் வெகு காலத்துக்குப் பிறகு பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போனால் அநேக பாவங்கள் மறதியாய்ப்போம். மேலும் மரண சமயத்தில் பல லௌகீக கவலைகளும் எண்ணங்களும் மனதில் தைத்து வருத்தப்படுவதால் சரியான பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது அரிது. வெகுகாலமாய்ப் பழகிவந்த பாவங்களைச் சடுதியாய் அப்போ வெறுப்பதுஞ் சந்தேகம். நல்ல மரணமடைய விரும்பாத கிறீஸ்தவன்யார்! நன்மரணமடைய விரும்புகிறவனெவனும் இப்போதுதானே அதற்கேற்ற பிரயத்தனங்களைக் கைக்கொள்ளாமல் அசட்டையாயிருப்பதெப்படி! திருடன் வருமாப்போல சாவு வருமென்று நமது இரக்கமுள்ள இரட்சகர் நம்மை எச்சரிக்கிறபடியால் நாம் மோசம்போகாமல் ஆயத்தமாயிருக்கக்கடவோமாக.

இவ்விதமாய்ப் பாவத்தினின்று நீங்கும்வழி நான்கையும் விவரித்தாயிற்று. மெய்யாகவே பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு பிரதிக்கினை பண்ணுகிறவன் இனிமேல் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளாமல தப்பித்துக்கொள்வதற்கான உபாயங்களைத் தேடாதிருக்கலாமோ! வாயால்மாத்திரம் மனஸ்தாபப்படுகிறேனென்று சொல்லி கிரியையினால் காண்பிக்காதிருந்தால் உண்மையல்லவே. ஆதலால் நாம் பிரதிக்கினை செய்யும்போது அதற்கேற்ற வழியுபாயங்களையும் யோசித்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்

கண்ட வழிகளையுதவிக் கொள்வதினால் நமதாத்தும சத்துராதிகளை ஜெயிக்கலாமென்பதற்கு இலவலேசமென்கிலுஞ் சந்தேகமில்லை. சகோதரர்களே இதில் மோசம் போகாதிருங்கள். பாவத்தினின்று நீங்கத்தரும் வழிகளநேகமிருக்க அவைகளைக்கைக்கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டு மோசம் போனோமே யென்கிற கவலை ஆறாத புண்போல நரகவாசிகளை யிடைவிடாது உபாதிக்கும். ஆகிலும் இந்த மனஸ்தாபத்தினால் இப்போது பலன் இவர்களுக்குக் கிட்டாது. கண்ணீர் ஆறாய் வடிந்தாலும் அற்ப பலனுங்கிடையாது. காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன் என்று நமதிரட்சகர் எச்சரிக்கிறார். ஆகையால் நம சீவியகாலத்திற்றானே செய்வதை நன்றாய்ச்செய்யக் கடவோமாக.

பத்தாம் அதிகாரம்.

பாவங்களைக் குருவுடனே சொல்லுதல்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு ஆயத்தமாக ஆத்தும சோதனை செய்யும் வகையைக்குறித்தும் மனஸ்தாபப் படுவதைப் பற்றியும், பிரதிக்கினை பண்ணும் விதத்தையும் அதற்கான வழியுபாயங்களை நிச்சயிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறித்தும் இதுமட்டில் ஆராய்ந்தோம். இதன்பின் குருவண்டையிற்போய் செய்தபாவங்களை ஒன்றுமொளியாமல் உச்சரிக்கவேண்டியதைப்பற்றி ஆராயக்கடவோம். குருவில்லாத இடங்களிலும் குருவானவர் சமையத்துக்குக்கிடைக்காத போதும் உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டுப், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப் பொருந்திக்கொள்ளவேண்டும். பின்பு கூடியசீக்கிரத்தில் குருவானவர் கிடைத்தபோது, தன் பொருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதுங்கடன். இதைக்குறித்து

முன்மே விளக்கியாயிற்று. ஆனால் சிலர், ஆண்டவரிடத்தில் மன்னிப்புக்கேட்கப் பிரியந்தான். ஆனால் குருவிடத்திற் சங்கீர்த்தனம் பண்ண எனக்கு மனமில்லை. ஒருவன் ஒரு சாவான பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்ட, பின்பு அதற்காகத் தன் சீவியகால முழுவதுங் கடுந்தவசு செய்தாலும் வனம்புகுந்து காட்டுக்கிழங்குகளை யருந்தித் தவம் புரிந்தாலும் போதாதோவென்பார்கள். நீ உனக்குப் பிரியமானபடி கடுந்தவசு, செய்துகொள்ளலாம். ஆயினும் உன்பாவத்தைக் குருவிடத்தில் சங்கீர்த்தனம் பண்ணவுனக்குப் பிரியமில்லையாகில், உனக்கு மன்னிப்புக்கிடையாது. சுவிசேஷத்தில் எழுதியிருக்கிறபிரகாரம் ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்துபரலோகத்திற்குப் போகுமுன் தமது ஸ்தானாதிபதிகளாகிய அப்போஸ்தலரை நோக்கி உலகமெங்கும்போய் சகல சாதிசனங்களுக்கு பிரசங்கித்து தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுங்கள் என்றும் பின்பு எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னியாதிருக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதிருக்கும் என்றும் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார். அப்போஸ்தலர்மாரெல்லாரும் மரணித்துப்போனார்கள். ஆயினுங் கிறீஸ்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்கட்கு இப்போதும் ஞானஸ்நானத்தையும் பாவமன்னிப்பையும் அளிக்க அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுக்குப்பதில் ஆட்களையேற்படுத்துவது அவசியந்தானே. அப்படியே அவர்கள் செய்துவிட்டுப் போனார்கள். அவர்கள் மூலமாய்த் திருச்சபைக்களிக்கப்பட்ட இப்பரம சுதந்தரத்தைக் குருக்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். கிறீஸ்துவர்கள் பூலோகத்திலிருக்குமட்டும் இக்கிருபை ஒய்ந்துபோகத்தக்கதல்ல. ஒருவன் எவ்வளவுதான் அர்ச்சிய சிஷ்டவனும் தபசியாயும் நடந்தாலும் ஞானஸ்நான சடங்

கை பெற்று தலையில் தண்ணீர் வார்க்காமல் இரட்சிக்கப்படமாட்டாததுபோலவே, ஞானஸ்நானத்துக்குப்பின் செய்தபாவங்களைக் கூடியபோது உச்சரியாமல் இரட்சிக்கப்படவும் மாட்டான். மன்னிக்கவும், மன்னியாதிருக்கவும் ஆண்டவர் வரமளித்திருக்கின்றமையால் மன்னிக்கப்படத் தக்கதும், தகாததும் இன்னதென்றறியத் தக்கதாகப் பாவங்களை அவர்களுக்கு அறிக்கையிடுவது அவசியமாமே. சரியாய்ப் பாவ உச்சாரணஞ் செய்வதற்குள்ள விசேஷ லட்சணங்கள் ஐந்து:—

1-வது.—சுலபமாயிருத்தல்.
2-வது.—தாழ்மை.
3-வது.—துயரம்.
4-வது.—நிர்வஞ்சகம்.
5-வது.—பூரணம்.

1-வது.—சுலபம். அதாவது அதிசீக்கிரத்திற் பாவங்களை உச்சரித்துவிட்டுப் போகவேணுமென்றல்ல, பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குக் கொஞ்சநேரஞ் சென்றாலும் அதிகநேரஞ்சென்றாலும் சுலபமாயிருக்கலாம். அதெப்படியெனில்:— பாவசங்கீர்த்தனத்துக் கடுத்தவைகளை மாத்திரம் உச்சரித்தல், குருவண்டையில் முட்டிட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யாத காலத்தையும், இட்ட அபராதத்தையும் தீர்த்தாயோ இல்லையோவென்றும் சொன்னபிறகு பாவங்களை அறிக்கையிடு. இதன்முன் பண்ணிய பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மறதியாய்ப்போன பாவமேதாகிலுமுண்டானால் அல்லது அந்தப்பழைய பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் குறித்து ஏதாவது குருவிடத்திற் கேட்க மனதிருந்தால் அதை முதலாவது உச்சரி. நெடுங்கதை உரையாமல் பாவத்தின் கனந்தெரிய வேண்டிய வார்த்தைகளை விளக்கமாயுச்சரி. பாவசங்கீர்த்தனத்திற் குருவண்டை உன் பாவங்களைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதே தவிர உனது நற்கிரியைகளையும், செய்த தானதர்மம், உபவாசம் முத

வியவற்றையும் விவரியாதே. அன்றியும் உன்பாவங்களையேயன்றி புறத்தியார் குற்றங்களை யறிக்கையிடாதே. சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் தங்கள் சிநேகிதர் சுற்றத்தார் அந்நியருடைய குற்றங்களை யறிக்கையிடுவதுமுண்டு. இது செய்யத்தகாதது. இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினா லுனக்குவரும் பலனென்ன! ஒன்றுமில்லையே. அதனாலுனக்குப் பாவம் விளையக்கூடும்.

சில பாவங்களுக்கு, 2, 3-பேர் பங்காளிகளாயிருக்கலாம். ஆயினும் அவர்கள் பேர் முதலிய அறியத்தக்க அடையாளங்களைச் சொல்லவே கூடாது. உன்னாற்கூடியவரையில் அவர்களை மறைக்கப் பிரயாசிக்கவேண்டும். உன் பாவச்சமயத்தை யறிவித்து அதற்கேற்ற புத்திமதி குருவானவரிடத்திற் கேட்கவேண்டுமானாலும் உன்னுடந்தைக்காரரை கூடியமட்டும் மறைத்துக்கொண்டே பேசவேண்டும். நீ எவ்விதமாய் மறைத்துப்பேசினாலும் நீ உரைக்குஞ் சங்கதியைக்கொண்டு குருவானவர் அந்த ஆளையறிந்து கொள்வாரென்று நீ யெண்ணினால், கூடுமானால் வேறே குருவிடத்திற்போய் அந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்தைச்செய். இதற்கிசைவில்லாதபோதும் அல்லது நீ வேறே குருவிடத்திற் போவதினால் உன் மனதிற் திருப்தியில்லாதிருக்கினும் உன் ஆத்தும குருவிடத்திலேயே போய் முன் சொன்னபிரகாரம் உன்னாற் கூடியமட்டும் உன்னுடந்தைக் காரரை மறைத்துப்பேசு. அப்படியிருந்தும் குருவானவரவர்களை யறிந்து கொள்வாரானால் அறிந்துகொள்ளட்டும். உனக்குக் கவலையில்லை.

2-வது.—தாழ்மையோடு உச்சரித்தல்: மற்றெல்லாவற்றையும் விட இதுவே விசேஷித்தது. வேத சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறபடி குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கையில், நான்கு லட்சணங்களை யுடையவரா யிருக்கிறார்.

I-வது—நியாயாதிபதியாகவும்,
II-வது—உபாத்தியாயராகவும்,
III-வது—தாய் அல்லது தகப்பனாகவும்,
IV-வது—வைத்தியனாகவுமிருக்கிறார்,

I-வது—நியாயாதிபதி வழக்கு தீர்க்குமாப்போல பாவியினுடைய வழக்கைத் தீர்க்கவும் 2-வது—உபாத்தியாயரைப்போல படிப்பூட்டவும், 3வது—தாய் தகப்பனைப்போல தன்பிள்ளைக்கு அன்பு காட்டி வளர்க்கவும், ஆயினும் எக்காலு மாறு அன்பைக் காணபியாமல் வேண்டியபோது கோபத்தோடு கண்டித்துச் சீர்திருத்தவும், 4-வது—வைத்தியனைப்போலப் பாவப்பிணியை நீக்கவும் குருவானவருக்குக்கூடும்.

குருவின் லட்சணம் அப்படியாகும்போது அவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்களுடைய லட்சணங்களும் அதுக்கொத்ததாயிருக்கத்தகும்.

I-வது—குற்றவாளியைப்போலும்
II-வது—மாணாக்கனைப்போலும்,
III-வது—பிள்ளையைப்போலும்,
IV-வது—வியாதியஸ்தனைப் போலும் இருக்க வேண்டும்

I-வது—குற்றவாளி நியாயாதிபதி முன்பாக நடுங்கி, என்னதீர்ப்பிடப் படுமோவென்றஞ்சி நிற்பான்.

II-வது—மாணாக்கன் உபாத்தியாயர் தனக்குப் படிப்பிப்பதை ஆசையோடு கற்றுக்கொள்வான்.

III வது—கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளை தகப்பனுக்குப் பணிந்து அவன் கட்டளையை அநுசரிக்கும்.

IV வது—வியாதியஸ்தன் தன் வியாதியைக் குணமாக்க முழுவிருதயத்தோடு வைத்தியனை யண்டி தனது நோயையும் அதின் அந்தரங்க குறைகுணங்களையும் அஞ்சாமலும் நாணாமலும் தெளிவாயும் பூரணமாயும் அறிவித்துப் பெற்ற அவுஷதத்தைச் சாப்பிடுவதுந்தவிர, வைத்தியனுடைய சொல்லுக்க

னைந்து விலக்கப்பட்ட காரியங்களை நீக்குவான்.
மருந்து கசப்பாயிருந்தாலும் உட்கொள்வான். இர
ணவைத்தியன்யாதொரு புண்ணை அல்லது புண்ணை
க்கீறுவது தனக்கு வெகு வேதனையாயிருக்கிறதென்
சம்மதிப்பான். பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவர்க
ளும் தங்களையிவ்விதமாய் பாவித்துக்கொண்டால்
அவர்கள் பேரில் முறையிட ஏதுவிராது.—

இப்படியிருக்கக் குற்றவாளி நியாயாதிபதிக்கு
நீதிப்பிரமாணச் சட்டங்களைப் படிப்பூட்டப் பிரை
யாசிப்பது போலும், மாணாக்கன் உபாத்தியாயருக்
குக் கல்விகற்றுக்கொடுக்க எத்தனித்தாற்போலும்,
பிள்ளை தகப்பனையடக்கி யதிலூட்ட முயலுவதை
ப்போலும், நோயாளி வைத்தியனுக்கு வாகட
வைதீக நூற்களைப் படிப்பூட்ட நினைத்தாற்போலு
ம் சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் குருவானவரோடு
வாதாடுகிறார்கள். அது அப்படியல்ல இது இப்படி
யல்ல நான் அதைச்செய்யவில்லை நான் குற்றவா
ளியல்ல இப்போது பாவம் ஒன்றும் சம்பவியாது!
இனிமேல் போகமாட்டேன் இனிபோனாலும் குற்
றமில்லையென்று பிதற்றுகிறார்கள். வேறு சிலர்
குருவானவருக்குப் புத்திபூட்டவும் புத்திசொல்ல
வும் ஆசைப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணமென்
ன? இவர்கள் அகங்காரமென்னும் அகண்ட சமுத்திரத்
தில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். உனக்கிடப்பட்ட கட்
டளை வருத்தமாய்த் தோன்றும்போது இது என
க்குக்கூடாது நான் செய்யமாட்டேனென்று முரட்
டுத்தன்மையாய் எதிர்த்து நிற்காமல், தாழ்மையோ
டும், சிரவணத்தோடும் உனக்கிரக்கம்பண்ண வே
ணுமென்று உன் காரணங்களைச்சொல்லி அவருக்
கு விண்ணப்பம்பண்ணு. அவ்விதமாய் நீ மன்றாடி
யும் குருவானவர் சிலமுறை பரிட்சித்த நிமித்
தம் இப்போது தமது கட்டளையை மாற்றாதிருக்
கில் நீ அவரோடு தர்க்கம்பண்ணாமல் சர்வேசுரனைத்
தோத்தரிக்கவேண்டும். உனக்குப் பாவமன்னிப்பு

த்தாமல் ஒருவாரத்திற்குப் பிற்பாடு அல்லது சிறி
து நாளைக்குள் வரக்கற்பித்தால் அப்படியேசெய்.
அல்லது நீ இன்னகாரியத்தைச் செய்தாலொழிய
அல்லது களவாண்டபொருளை உத்தரித்து, செ
ய்த அவமானத்திற்குப் பரிகாரமுஞ் செய்தாலே
யன்றிப் பாவப்பொறுத்தல் அளிப்பதில்லையென்
பாராகில் சாந்தமாய் எழும்பிப்போய் அவர் சித்தத்
தை நிறைவேற்று. நன்மையேயன்றித் தின்மை
யாதொன்றிற்காகக் குருவானவர் உன்னை வருத்தப்
படுத்தமாட்டார். மேலும் குருக்களும் தங்கள் கட
மையைச் சரிவர நிறைவேற்றாவிடில் தேவதண்ட
னைக்குப் பாத்திரவான்களாவார்கள். அதினிமித்த
ம் நரகத்துக்குப்போகவும் நேரிடலாம்.

ஓர் துரைக்கு எப்போதும் ஓர் பாவத்தைக் கட்
டிக்கொள்ளுந் துர்வாடிக்கை யிருந்தது, யாதொரு
மாற்றுமின்றித் தான் அந்தப்பாவத்தைக் கட்டி
க்கொண்டு வந்தாலும் இவனுடைய குருவானவர்
இவனுக்கெப்போதும் பாவப்பொறுத்தல் கொடுத்
துக்கொண்டேவந்தார். இவன் செத்தபின்பு, நரக
த்திலே வேறொருமனிதன் இவனைத் தோள்மேல்
வைத்துச் சுமந்துகொண்டுதிரிவதாய் உலகிற் கா
ணப்பட்டான். இவனைச் சுமக்கிறவன் யாரென்று
கேட்டதற்கு, இவர் தன்னுடைய ஆத்தும குருவெ
ன்றும் தான் வாடிக்கையாய் எப்போதும் ஓர்பாவ
ஞ் செய்து கொண்டு எத்தனைவிசை பாவசங்கீர்த்த
னத்திற்குப் போனாலும் அத்தனைவிசை அவர் த
டையின்றி தன்னை மன்னித்து வந்ததினாலே அவர்
தன்னை நரகத்திற்றள்ளினார். ஆதலால் தான் நரக
த்திற்குப் போனதுபோலவே தன்னை விழுத்தாட்
டின குருவானவரும் அங்குவந்துசேர்ந்தாரென்றும்,
அவர் தாம்படும் வேதனையோடு என்னையும் சுமந்து
கொண்டு திரிகிறாரென்றும் சொன்னான் என்று
அர்ச். விகோரியார் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வளவு
பயங்கரமான சரித்திரத்தைக் கேட்டபின்னும் கு

ருக்கள்பேரில் முறையிட ஞாயமுண்டோ! சற்றெனிலும் கிடையாது. ஆகையால் குருக்கட்டளைக்கு அமைந்து 10, 15 நாளைக்குள் இன்னகாரியத்தைச் செய்துவிட்டுவாவென்று அவர் கற்பித்தால் அப்படியே போய்வா. அதற்குள் எனக்குச் சாவுநேரிடக்கூடுமே, சாவானபாவத்தோடு நான் சாகத்தகுமோ வென்பாய்! பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ண ஆசையோடு உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவ உச்சாரணம் பண்ணப் பொருந்திக்கொண்டால் பாவமன்னிப்பு கிடைக்குமென்று அறிவாயே! கூடிய சீக்கிரத்தில் குருக்கட்டளையை நிறைவேற்று. அடிக்கடி முன்கண்ட பிரகாரம் உத்தம மனஸ்தாபப்படு.

3-வது.—துயரத்தோடு உச்சரித்தல் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் அநேகர் சாவான பாவங்களைச் சொல்லும்போது முதலாய் ஓர் கதை சொல்லுமாப்போலவே சொல்லுகிறார்கள். நீ ஒரேயொரு சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டாலும் அதினால் நீ பசாசுக்கு அடிமையாயிருக்கிறாயென்றும் நரகத்துக்குப்போக வேண்டுமென்றும், தேவதுரோகியாகி மோட்சமிழந்தாயென்றும், இவ்வாறு யோசித்தால் துக்கம்வராதோ! பாவத்தின் விஷபத்தையும் அதனால் கர்த்தருக்கு வருந்துவிக்கும் அவமானத்தையும் அர்ச். பவுல் அப்போஸ்தலர் வசனித்தாற்போல பாவத்தினால் ஆண்டவரைத் திரும்பவும் சிலுவையில் அறைகிறோமென்றும் சிந்தித்தால் மனதிறங்கி வராதோ! நன்றாய்ச்சிந்தித்து மனஸ்தாபப்பட்டால் துயரமும் உண்டாகும்.

அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சாலேசிடத்தில் ஓர் மனிதன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போய், தன்பாவங்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாய்க் கதைசொன்னமேரையைச் சொன்னான். இவனிடத்தில் மனஸ்தாபமில்லையென்று குருவானவர் இவன் சாடையினாற் கண்டுபிடித்து தாமேயழுதார். சுவாமியார் அழு

வதைக்கண்ட மனிதன் அதற்குக் காரணமென்னவென்று குருவிடத்திற்கேட்டும் அவர் யாதொரு மறுமொழியும் உரைக்கவில்லை. அம்மனிதன் திரும்பவும் முன்போலவே தன் பாவங்களையுச்சரிக்கிறதைக்கண்டு குருவானவர் அதிகமாயழவே, மனிதன் குருவைநோக்கி, சுவாமி நீர் அழக்காரணம் என்னவென்று மறுபடியும் வினவினான். குருவானவர் பிரத்தியுத்தரமாக நீயிவ்வளவு பாவங்களையுச்சரிக்கையிற் சற்றுவது அழாததைக்கண்டு நானே அழுகிறேனென்றார். தேவ உதவியால் அம்மனிதன் உடனே துயரப்பட்டு அழத்துவக்கி, நான்சொன்ன பாவங்களைச் சரியாய்ச் சொல்லவில்லை. துவக்க முதல் திரும்பவும் சொல்லவேணும் என்று சகல பாவங்களையும் மறுபடியும் அழுதழுது உச்சரித்தான். ஆகையாற் சகோதரரே நீங்களும் உங்கள் பாவங்களுக்காக நன்றாய் மனஸ்தாபப்பட்டு மனதிற் சலிப்புற்றுத் துயரத்தோடு உங்கள் பாவங்களைக் குருவிடத்தில் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுங்கள். என் தகப்பனை அடித்துக் கொன்றுவிட்டேன்! என்னைத் தூக்கப்போகிறார்கள், என்று சொல்லும்போது ஒருவன் சிரிப்பானோ? இப்படியிருக்க, புன்சிரிப்போடு, சிலர் பாவங்களை உச்சரிப்பது மகா ஆச்சரியம்!

4-வது.—நிர்வஞ்சகம். அதாவது குருவானவரை வஞ்சிக்கக் கருதலாகாது. பாவத்தின் கனத்தைக் குறைக்கும் நோக்கமுள்ள வார்த்தைகளை உபயோகிக்கத்தகாது. தான்செய்த பாவங்களுக்குச் சாக்குப்போக்கு குளிக்கவுங்கூடாது. பாவசங்கீர்த்தனத்தில் தன்னைத்தானே குற்றவாளியாய்க் காண்பிப்பதேயன்றி, சுத்தவாளியாக்கிக்கொள்ள முயலுவது சரியல்ல. நம் ஆதித் தாய், தகப்பனானவர்கள் ஆண்டவர் கட்டளையைமீறிப் பாவஞ்செய்தபின் ஆண்டவர் ஆதாமை அழைத்து நீ யேன் பாவஞ்செய்தாயென்று கேட்க, இது என் குற்றமல்ல நீர் தந்த ஸ்திரீயின் குற்றமென்றான். ஆண்

டவர் இவ்வகைச் சாக்குப் போக்குகளுக்குக் காது
கொடுக்காதவராயினும் அதை யேற்றுக்கொண்டா
ப்போல ஏவையிடத்தில் விசாரித்தார். ஏவாளும்
இது தன் குற்றமல்ல, சாத்தான் ஏய்த்துவிட்டா
னென்று தன்னை நிர்தோஷியாக்கிக் கொள்ளப்
பிரயாசித்தாள். ஆயினும் ஆண்டவர் ஆதாமை
யும் ஏவாளையும் சாத்தானையும் ஆக மூவரையும்
தண்டித்ததினால் அவர்கள் சொல்லிய சாக்குப்போ
க்கு வீணென்று காண்பித்தார். பாவ சங்கீர்த்தன
த்திலுஞ் சிலர் தங்கள் பாவங்களுக்குப் பல சாக்கு
ப்போக்குச்சொல்லித் தங்கள் குற்றத்தைக் குறை
க்கவும், தாங்கள் குற்றவாளியல்லவென்று ஒப்புவி
க்கவும் பிரயாசிக்கிறார்கள். "இது என் குற்றமல்ல
நானிதற்குக் காரணமல்ல. இன்னாரதற்குக் காரண
மா யிருந்தார்கள். என்னைக் கட்டாயப்படுத்தினதி
னால் நடந்தது." என்பார்கள். சில பாவங்களுக்கு
இரண்டு மூன்று பேர் பங்காளிகளா யிருப்பார்கள்,
இவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்குப் போய் ஒவ்
வொருவரும் மற்றவனைக் குற்றவாளியாகவும் தன்
னைக் குற்றமற்றவனாகவும் பாவித்துப்பேசுவார்கள்.
இது விபரீதமல்லவோ? ஓர் குற்றஞ்செய்யப்பட்ட
து மெய்யேயானாலும் அதைச் செய்தவர்களொரு
வருமில்லை யென்றாகும். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும்
பல சாக்குப்போக்குச் சொல்லித் தன்னைத்தான் நி
வாரணையாக்கப் பிரயாசிக்கையில், இவர்களுக்கு
ப் போதுமான மெய்யான மனஸ்தாபமில்லை யென்
று திட்டமாய் விளங்கும். ஏனெனில் மெய்யான ம
னஸ்தாபமுள்ளவன் தன் குற்றத்தை அதிக கன
மாயெண்ணுவானே யன்றி குறைக்க யோசிக்கமா
ட்டான்: உன் குற்றங்களுக்காக நீ யுன்னையே குற்
றஞ் சாட்டாவிடில் ஆண்டவரதை மன்னிக்கமாட்
டார். மேலும் நீயப்படிச்செய்வதினால் ஆண்டவ
ரை யதிகமாய்க் கோப மூட்டுகிறாய்.

ஓர் நாள் ஒரு ராஜகுமாரன் சிறைச்சாலையில் அ
டைபட்டவர்களை பார்க்கப்போய் அங்குள்ள ஒவ்
வொருவனையும் வினவி, நீ செய்த குற்ற மென்ன
? எதுகாரணத்தினால் அகப்பட்டாய்? எவ்வளவுகாலஞ்
சிறையிலிருக்கவேண்டும்? என்று இவ்வகையாய் வி
சாரித்தவிடத்தில் அவர்களில் ஒவ்வொருவனுக்கு
ஞ் சொன்ன மறுவுத்தரமாவது:—"நான் இத்தனை
வருடம் அல்லது ஆயுசபரியந்தம் காவலிலிருக்கத்
தீர்ப்புப்பெற்றேன். ஆண்டவனே இது என்குற்ற
மல்ல, நான் யாதொன்றுமறியேன் என் பகைஞர்
எனக்கு விரோதமாய்ப் பொய்சாட்சி சொல்லி எ
ன்னை இக் கடுஞ்சிறைக் குள்ளாக்கினார்கள், நானோ
[illegible]மறியேன்" என்றிவ்வாறு பலசா
க்குப் போக்குகளைச் சொன்னார்கள். இப்படியே
சகலருஞ் சொல்ல அவர்களுள் [illegible]
த்திரம்— முன்னே வந்து, "நானின்னா[illegible]
த்தைச் செய்த துன்மை, சிறையில் இவ்வாதகி
னைக்குள்ளானேன். என்னுடைய அக்கிரமத்திற
கு இதுபோதாது. இதிலும் அகோரமான தண்ட
னைக்கும் நான் பாத்திரவானா யிருக்கிறேன்."
என்றான். உடனே இராசகுமாரன் சொன்னதாவ
து:—"இவன் மாத்திரம் குற்றவாளியென்கிறான்.
சுத்தவாளியென்கிற மற்றவர்களோடு இவனை வைக்
கத்தகாது. இவனை விடுதலையாக்கிவிடுங்கள்." என்
றுகற்பித்தான். பாவசங்கீர்த்தனத்திலும் இவ்வித
மாகவே நடந்துகொள்ள வேண்டும். நாம்நாமே
நம்மைக் குற்றவாளராக்கிக் கொள்வோமாகில், சர்
வேசுரன் நம்மைச் சுத்தவாளியாக்குவார். தாவீதரசன்
ஓர் கொடிய பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையில்
நிர்க்கதரிசியானவர் தேவதிருவுளப்படி இராசாவி
டத்திற் போய் ஓர் உவமையினால் இக்குற்றத்தின்
கொடுமையைத் தூண்டிக் காண்பித்தார். உடனே
அரசன் "நான் ஆண்டவருக்கு விரோதமாய்த் து
ரோகஞ் செய்தேன்." என்றார். அப்போது நிர்க்

கதரிசியானவர் அவரை நோக்கி "நீருமது குற்றத்
தை யொத்துக்கொண்டதினால் ஆண்டவரும் உம
து குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டார்." என்றார்.

இதோ பாருங்கள். பாவசங்கீர்த்தனத்திலும் இ
வ்விதமாகவே புறத்தியார் பேரிற் குற்றஞ்சாட்டா
மல், நானே குற்றஞ்செய்தேன் என்றுரையுங்கள்,
குற்றத்தை யொத்துக்கொள்வதினால் கர்த்தர் இரங்
கி மன்னிப்பார். காயீனைப்போல குற்றத்தைமறைக்
கப் பிரயாசித்தால் தண்டனைக்குள்ளாகிக் காயீனை
ப்போலவே தேவசமுகத்தினின்று அகற்றப்பட்டு
நித்திய ஆக்கினையை வருவித்துக்கொள்வீர்கள். வே
று சிலர் குருவிடத்தில் தங்கள்பாவங்களை அறிக்கை
யிட்டு என் எஜமான் கடினமுள்ளவனா[illegible]
தாவுணிக்க நேரிடுகிறது, [illegible]ருட நேரிடுகிறது, என்
[illegible]தன் [illegible] அண்ணன் தம்பி சொன்ன
[illegible] பொறுக்கக்கூடாமல் நான் ஏசினேன்.
நாவின்ன முகாந்தரத்தி னிமித்தம் இந்தப்பாவத்
தைக்கட்டிக் கொண்டேன் என்பார்கள். ஓர் பெண்
பிள்ளை பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போதெல்லாம்
தன் பாவங்களுக்குச் சாக்குப்போக்காகத் தன்புரு
ஷனுடைய பாவங்களைச் சொல்லி வருவது வழக்க
மாயிருந்ததைக் கண்டு குருவானவர், கடைசியாய்
ஒருநாள் இவளுக்குப் புத்தி வருவிக்கத்தக்கதாக
பாவசங்கீர்த்தனத்தில் அவளுக்கிட்ட அபராத மா
வது:—"நீயுன் பாவங்களுக்காக ஒருவிசை கிருபை
தயாபத்து மந்திரஞ் சொல்லு, உன் புருஷனுடை
ய பாவங்களுக்காக ஒருமாத முழுதும் தினந்தோ
றும் ஒரு சந்தியாயிருக்கவேண்டும்." என்றார். அத
ற்கவள் என் புருஷனுடைய பாவங்களுக்காக நா
ன் அபராதஞ்செலுத்த வேண்டுமோவென்றாள்.
குரு, ஆம். உன்பாவங்களுக்குச் சாக்குப்போக்காக
உன் புருஷனுடைய பாவங்களையெல்லாம் நீயுச்சரி
க்கும்போது அவைகளுக்காக அபராதமும் நீயே
செலுத்த வேண்டும் என்றார்.

தான் செய்யாதபாவத்தையும் செய்ததாக, மன
தறிய வேறுமென்று பொய்சொல்லுதலும் பாவம்.

5-வது:—பூரணமாயிருத்தல். இந்த லட்சணம்மிக
வும் விசேஷித்ததும் பாரமானது மாயிருப்பதா
லும், இக்கடமையை அசட்டை பண்ணுவோர்க்கு
நேரிடும் அபாயம் பரிதாபத்துக்குரியதா யிருப்ப
தாலும் இதைக்குறித்து மிகவும் தெளிவாய் விவரி
ப்பது அவசியமாய்த் தோன்றுகிறது. இதினிமித்த
ம் அநேகர் நரகத்துக்குப் போகிறார்கள் இதை
பொப்பிக்க எண்ணிறந்த அத்தாட்சிகளும், புது
மைகளும், காட்சிகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின்
சரித்திரங்களும் உண்டு. அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும்,
[illegible]ாக்களும் இது விஷயத்தைக் குறித்து
வெகுவாய் எழுதியிருக்கிறார்கள். (6-ம் அதிகாரத்
திலும் காண்க.)

இவர்கள் வசனித்திருக்குமாப்போல, நமது கிறீ
ஸ்துவர்கள் சாதாரணமாய்த் தங்கள்மரணத்தருவா
யில்பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணித் திருச்சபைக்குரிய
தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப் பெற்றே சாகிறார்
கள். ஆயினும் கிறீஸ்துவர்களும் நரகத்துக்குப்
போவது சத்தியந்தானே. இதற்குக்காரணமென்ன?
இவர்கள் செய்வதைச் சரியாயும் பூரணமாயும் செ
ய்யாமையே காரணமாம். சகல சாவான பாவங்க
ளையும் ஒன்றுமொளியாமல் குருவுடனே சொல்ல
வேண்டியதென்றறிந்தும் இவ்விஷயத்தில் அநேகர்
பசாசின் சோதனையிற் சிக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இ
ந்தில் ஒன்றை மறைத்துவைத்தாலுமாத்திரம் சங்
கீர்த்தனஞ்செய்வதினால் அவைகளுக்காவது மன்
னிப்புப் பெறலாமென்றிருக்கலாமோ? அதில்லையே.
இவனுக்கு முன்னே ஐந்துபாவங்க ளிருந்ததானா
ல்இப்போது கள்ள பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியத
ற்காக ஒரு பாவங்கூட்டி ஆறாகும். ஆண்டவரை
யேய்க்கப் பார்த்தது ஒரு பாவம். தேவ காரியத்தி
ற்குச் சங்கையீனஞ் செய்ததுமொரு பாவம். நற்

கருணை வாங்குவது மொருபாவம். இப்படியே ஒவ்வொன்றாய்த் திரித்து அதிகரிப்பதே தவிர இவனுடைய பாவங்க ளொன்றிற்கு மன்னிப்பு கிடைக்க மாட்டாது. சிறிதுகாலம் அல்லது வருடங் கழிந்தபின் அந்த மறைக்கப்பட்ட பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனஞ்செய்து மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றும் சிலர் எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது இன்று ஓர் பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டு பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப்போய் அதையுச்சரிக்காமல் விட்டுவிட்டு வேறு பாவங்களை யுச்சரிப்பார்கள். இதனடுத்த பாவசங்கீர்த்தனத்திலாவது தன் குறையை நீக்கப் பிரயாசிக்கிறதில்லை. இவ்விதமாய் 5, 6, 10, 20, வருடம் பாவசங்கீர்த்தன[illegible] முன் தாங்கள் ஒளித்து தங்கள் மனதை அரித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த பாவத்தைச்சொல்லாமல் மறைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். கொஞ்சகாலஞ் சென்ற பின்பு அந்தப் பாவத்தைத் தன் குருவானவரிடத்திலேயாவது அல்லது வேறே யோர் குருவிடத்திலேயாவது அறிக்கையிட்டு மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று எண்ணிக்கொள்வார்கள், இது மகா தப்பறை. எந்தக் குருவிடத்திலும் நீ மறைத்த ஒரே பாவத்தை மாத்திரம் பின்பு சொல்லி மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென நம்ப வேண்டாம். நீ எந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்திலோர் பாவத்தை யொளித்தாயோ அதுமுதல் இன்றுவரையும் செய்த சகல பாவசங்கீர்த்தனங்களும் கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தன மாதலால் அப்பாவசங்கீர்த்தனங்களி லுச்சரிக்கப்பட்ட பாவங்க ளெல்லாவற்றையுந் திரும்ப வுச்சரித்து மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னு மிதைத் தெளிவாக்கத் தக்கதாக, நீமாதந்தோறும் வாடிக்கையாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருகிறாயென்றெண்ணிக்கொள்வோம். நீபோன வருடம்ஜனவரி(தை)மாதம்பண்ணிய பாவசங்கீர்த்

தனத்தில் ஒருபாவத்தை ஒளித்துமற்றவைகளை யுச்சரித்து குருவானவரிடத்திற் பாவமன்னிப்புப் பெற்று, சற்பிரசாதமுட்கொண்டிருந்தால் நீ செய்த இந்தப்பாவசங்கீர்த்தனங் கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்தனமென்றெருத்துக் கொள்வாய். பெப்ரவரி (மாசி) மாதமும் நீ பாவ உச்சாரணத்திற்குப் போய் போன பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்த நாள்முத லிற்றைவரைக்குஞ் செய்த பாவங்களை யுச்சரித்து மன்னிப்பு பெற்றாய். ஆயினும் போனபாவசங்கீர்த்தனத்தி லோர் பாவத்தை யொளித்தேனென்றிப்போதாவது குருவானவரிடத்திற் சொல்லாமல் இப்போதும் ஒளித்துவிட்டாய், மார்ச்சு (பங்குனி)மாதமுடிவிற்போய் [illegible] கட்டிக்கொண்ட பாவங்களை யெல்லாமுச்சாரணம் பண்ணுகிறாய். இப்போதாவது நீ செய்த தோஷத்தை யறிக்கையிடாமல் விட்டுவிடுகிறாய். இவ்விதமாய்ப் பத்து, பதினொரு மாதம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து 12-வது மாதம் ஓர் குருவிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் போய், நான் இன்னபாவத்தை, (அதாவது முன்னொளித்த பாவத்தை) ஒரு விசை கட்டிக்கொண்டே னென்று சொல்லி பாவப்பொறுத்தல் பெறுகிறாய். இதனாலும் அப்பாவ மன்னிக்கப்பட்டிருக்குமோ இல்லை! இல்லை! அந்தப் பாவம் மன்னிக்கப்படாதது மாத்திரமல்ல பின் போன பன்னிரண்டு மாதமாய் நீ பண்ணிவந்த பாவ சங்கீர்த்தனங்களுக்கும் பாவப்பொறுத்தல் கிடையாது. இப்பன்னிரண்டு மாதத்துக்குள் நீ கட்டிக்கொண்ட பாவங்களில ஒன்றுக்கு மன்னிப்பு பெறவில்லையென்று சத்தியமாகவே எண்ணிக்கோள்.

இப்படியே ஒரு வருடமாத்திரமல்ல, 10, 20, வருடம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்தாலும் அவைகளெல்லாவற்றையும் திரும்பவும் பண்ணவேண்டும் அப்பாவங்களனைத்தையும் ஆராய்ந்து நல்ல ஆத்துமசோதனை செய்து மனஸ்தாபத்துடன் உச்சரித்து

மன்னிப்புப் பெறவேண்டும். உன்றுவியன்ற அளவு பினரயாசித்துப் பாவங்களை ஞாபகப்படுத்து. இப்படி வெகுநாள் தன்னைத்தானே வஞ்சித்துக்கொண்டு இவ்வித மோசத்தில் நடந்தவர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களைச் சுத்தமாக்கிக்கொள்ளச் சாதாரண பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிப் பரிகரிக்கலாம். குருக்களே! பிரசங்கியுங்கள், கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கியுங்கள், ஏனெனில் அநேகர் இதினிமித்தம் நரகத்துக்குப்போகிறார்கள்! என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் நரகத்தைக் கண்டபின் எழுதிவைத்தாள், கிறீஸ்துவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஏன் பாவங்களை யொளிக்கிறார்கள். வெட்கத்தினாலேதான், ஒருவன் ஆன்மா[illegible] ரு பெரும்புண்ணுண்டாகி, சாவுக்காயத்தமாயிருந்து வைத்தியனிடத்தில் அறிவிக்க நாணிக்கையிலாவது; வைத்தியனிடத்தில் அறிவிக்க நாணி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதன்மூலமாய்ச் சாகக் காரணமாயிருக்கும். பாவ சங்கீர்த்தனத்திலும் ஆத்தும வைத்தியராகிய குருவிடத்தில் யாதோர் பாவத்தைச் மறைப்பதினால் சரீரமாத்திரங் கெட்டுவதில்லை. ஆத்துமமும் கூடவே நாசமாகும்.

பூர்வகாலத்தில் சோக்கிரற்றீஸ் என்னும் முன் பேர் பெற்றோங்கிய ஓர் சாஸ்திரியிருந்தான். இவன் மிகவே ஞானியாதலால் அநேகர் இவனிடத்திற் கல்விகற்க வருவார்கள். ஓர்நாள் இவனுடைய சீஷரொருவன் கெட்டவோர் ஸ்தலத்திற்குப்போய் உள்ளேயிருந்து புறப்பட்டு வெளியேறும்போது தன் உபாத்தியாயராகிய சோக்கிரற்றீசை வாசலுக்கெதிரே கண்டு, வெட்கப், பின்வாங்கித் திரும்பவும் வீட்டுக்குள் புகுந்தான். சோக்கிரற்றீஸ் இதைக்கவனித்து வாசலுக்குள்நுழைந்து தன் சீஷனைக் கூவிச் சொன்னதாவது:— "பிள்ளாய்! பயப்படாமல் வா! இவ்வகை ஸ்தலங்களுக்குட் செல்ல வெட்கப்படவேணுமே யொழிய அங்கிருந்து வெளியேற வெட்கப்படலாகாது என்றான். இது யதா

ர்த்தம்! அறிவுள்ள புத்திமதி! கிறீஸ்துவர்கள் பாவஞ்செய்ய வெட்கப்பட வேண்டுமேயன்றி, அவற்றை அறிக்கையிட்டு, இரட்சணியமடைய வேண்டியபோது நாணக்கூடாது. கடவுள் பாவத்தோடு வெட்கத்தை ஒன்றித்திருக்கிறார். ஆதலால் மனிதர் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ள வெட்கப்படுகிறார்கள். யாராகிலும் இதைக் காணபார்களோ வென்று கூடி அந்தரங்கத்தைத் தேடுகிறார்கள். அர்ச். கிரிசோஸ்தோம் வசனித்தாப்போல, பாவத்தோடு வெட்கத்தையும் பாவவுச்சாரணத்தோடு நம்பிக்கையையும் தேவன் சேர்த்திருக்கப், பசாசோ இவ்வொழுங்கைத் தலைகீழாய்ப் புரட்டிப் பாவத்துடன் நம்பிக்கை[illegible]ல் உச்சாரணத்துடன் வெட்கத்தையும் இணைத்தது. ஒருவன் இவ்வாறாய்ப் பாவஞ்செய்யும்போது வெட்கப்படவேணுமென்று கர்த்தர் சித்தமாயிருக்கப் பசாசு மனிதருடைய புத்தியை மயக்கி நாணமென்னும் ஐஸ்வரியத்தைப் போகி வெட்கப்படாமல் துணிவோடும், நம்பிக்கையோடும் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளச் செய்கின்றது. (79-ம் பக்கத்தில் காண்க.)

மேலும் பாவ உச்சாரணத்தில் தேவதயையை நம்பிக்கொண்டு மன்னிப்புப்பெறுவதற்காய் அத்துடன் ஆண்டவர் நம்பிக்கையைச் சேர்த்திருக்க, கொடிய பகைஞனை இச்சத்துராதி, பாவத்தைய பிக்கைவிடும்போது அவநம்பிக்கையையும் வெட்கத்தையும் மூட்டுகின்றது.

ஓர்நாள் ஒருஸ்திரீ பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணுகையில் அவளருகாமையாய் ஒரு பசாசு நிற்பதைக் கண்ட குருவானவர், அதைநோக்கி நீ இங்கென்ன செய்கிறாய் என்று வினவ, பசாசு பிரத்தியுத்தரமாக நான் ஓர் நல்லகாரியஞ் செய்கிறேனென்றது. அதென்னவென்று குருவானவர் தடிந்து கேட்க, நான் திருடியபொருளைத் திரும்பச்செலுத்துகிறேன். பாவஞ்செய்யும்படி இவ்விஸ்திரீயை நான் சோதிக்

ணையில் வெட்கத்தை இவளிடத்தி லின்று அபகரி
த்துக்கொண்டேன். அப்பாவத்தை யிப்போது அ
றிக்கையிடா திருக்கத்தக்கதாக அவ்வெட்கத்தை
யிப்போது இவளுக்குக் கொடுக்கிறேன். என்று
சொல்லிற்று. இம்மையாகவே சத்துரு பசா
ச் இக்காலத்திலும் பலரைச் சோதனைக்குட்படுத்
தி, மோசம் போக்குகிறதென்றறிந்து இதன் கண்
ணிக்குத்தப்பி சோதனையைச் செயிக்க முயலுங்
கள். ஒன்றும் ஒளியாமல் சகல பாவங்களையுங் கு
ருவுக் கறிக்கை யிடவேண்டியதேயன்றி யாதோர்
பாவத்தை மறைக்கக்காரணமென்ன? வெட்கமென்
றே ஒத்துக் கொள்வோம். இது மனிதருக் குண
டென்பது மெய்யேயாயினும் இக்[illegible]
தல்ல, நீ பாவத்தைச் செய்யும்போதே உன்னைத்
தடுக்க வேண்டியது. ஆர்கிரியை வெட்கத்தைச்
சட்டைபண்ணுதிருக்கவும், நற்கிரியையாத்திரம் அ
தற்கு ஆசாரம்பண்ணவுஞ் சம்மதிப்பது தகுதியல்ல
வே. இரட்சணியத்தைப் பூரணமாய் விரும்புகிற
எவனும் தன் சகல பாவங்களையும் பூரணமாய்ச் சங்
கீர்த்தனம் பண்ணக்கடவான். ஆண்டவர் இதைவி
டக் கடினமான ஓர் வழியை நியமித்திருந்தாலும்
அதை யநுசரிப்பது கடமையல்லவா? பூலோகத்
தில் நமது சரீரவியாதி யொன்றைத்தீர்க்க எவ்வள
வோ பிரயாசிக்கிறோம், ஒருமருந்திற் குணமாகாவி
டில் 2, 3, 10, 20, விசை வெவ்வேறான பலமருந்
துகளை யுட்கொள்வோம். ஔஷதம் எவ்வளவு கச
ப்பாயினும், அதையுட்கொள்ள வெறுப்பாயிருந்த
போதிலும் அதைச் சாப்பிடாதிருப்பவரில்லை. இம
மட்டிலல்ல உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக எப்பெ
ரிய கொடிய வேதனைக்கும் உட்படுவதைக் காண
லாம், சரீரத்தின் ஓர் பாகத்தை வெட்டவும் சில
சமயங்களில் உடன் படுவதுண்டு. அழிந்துபோ
குஞ் சரீரத்திற்காக இவ்வித முயற்சியும் பிரயா
சமும் வருத்தத்துடன் கைகொண்டு, அழியாத திர

வியமாகிய ஆத்துமத்தை அற்ப வெட்கத்தினிமித்
தம் கெட்டொழிக்கலாமோ!

"நிர்ப்பாக்கியமுள்ள ஆத்துமாவே, நீ வெட்கத்
தைமாத்திரம் கவனிக்கிறாயே யொழியப் பாவத்
தை அறிக்கையிடாதிருக்கிற் கெட்டுப்போவாயெ
ன்பதைச் சிந்திக்கிறாயில்லையே" என்று அர்ச். அ
குஸ்தீன் வசனித்தார்.

ஆ! பாவி! ஏன் வெட்கப்படுகிறாய்! கொடியபாவி
ளாயிருந்து அர்ச்சியசிஷ்ட பட்டம் பெற்றிருக்கிற
அநேகர் தங்கள் பாவங்களைச்சங்கீர்த்தனம் பண்ண
க்கூசவில்லையே. மரியமதலேனாள் மகா பாவியல்ல
வோ? எஜிப்து மரியாள் பரிசுத்த மனுஷியோ! மார்
கரேத் கோர்த்தோனா வென்பவள் அநேகவருஷகா
லம் மோசபாவச் சேற்றில் சிக்கியிருந்தது மாத்திர
மல்ல, அவள் இம்மாய்மையின் இன்பத்தைச் சுகிக்
கத்தக்கதாக தன் பெற்றோர், சுற்றத்தார், ஊர், யா
வற்றையும் விட்டுத் தன் சிநேகிதனோடு புதிய ஓர்
தேசத்துக்கோடிப்போய்த் தன் இச்சைப்படி ஏராள
மான பாவங்களைக்கட்டிக்கொண்டாளல்லவோ! இ
வர்களெல்லோருந் தங்கள் பாவங்களை யறிக்கையிட
வெட்கப்படவில்லையே. இப்போது அவர்களெல்லோ
ரும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகத் தோத்தரிக்கப் படுகி
றார்களல்லவோ? வாலவயதிலே துன்மார்க்கனாய்ச்சீவி
த்த அர்ச். அகுஸ்தீன் தம்முடைய சகலபாவங்களையு
ம் சங்கீர்த்தனம் பண்ணினதுமாத்திரம் போதாமல்
குழந்தைப் பிராயமுதல் தமது சீவியகால முழு
தும் கட்டிக்கொண்ட பெரிய அவலட்சணங்களை
யுந் தன்னையும் அற்ப நாணமும் கூச்சமு மின்றி உல
கம் தம்மைத்தாழ்த்தவும் தமக்குத்தியந்த நன்மை
செய்த சர்வேசுரனின் தயாள சாகரத்தை அதிக து
தியோட வளாத் தோத்தரிக்கவும் தக்கதாக ஓர்
புத்தகத்தி லெழுதி லோகத்தா ரெல்லாருக்கும் பிர
சித்தப்படுத்தி யிருக்கிறார். இக்காலம்வரையும
அப் புத்தகம் அநேக பிரதிகளாக அச்சிட்டப்படு

பற்பல இடங்களிலும் இச் சிந்துதேசங்களிலும் வழங்கிவருகின்றது. இதையெழுதும் என்முன்பாகவும் இப்போது அதிலொன்றிங் கிருக்கின்றது. (Confessions of St. Augustin.)

நீயோ உன் பாவத்தை யாருக்கு அறிக்கை யிடுகிறாய்? லோகத்தாரனைவரோடு மல்லவே, தேவாலயத்திற் கூடியிருக்கிற சகல ஜனங்களோடு மல்லவே, ஒரேஒரு ஆளிடத்தில் மாத்திரஞ் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறாய். அதைனத்தனை விசை செல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாய்! ஒரே தடவை. இவ்விபுறத்தியாருக்காவது தன் பெற்றோருக்காவது தன் சிநேகிதராகிய குருவிடத்திலாவது பிரசித்தம்பண்ணுவாரென்று அஞ்சுகிறாயோ! இதற்கிடமில்லை. உன் பாவத்தைக் கேட்டபின் அதை உன்னிடத்தில் முதலாய்ப்பேசார். அல்லது பாவஉச்சாரணத்திற்சொல்லப்படும் பாவத்திற்குப் பிரசித்த ஆக்கினையிடுவாரென்று பயப்படுகிறாயோ! இல்லை இதையுஞ் செய்யார். பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொல்லப்பட்ட அந்தரங்கமான பாவங்கள் எவ்விதகொடுமையாயும் விஷேசமுள்ளதாய் இருந்தபோதிலும் பிரசித்தமாய் உன்னைத் தண்டிக்கக்கூடாது. மற்றும்வகையாய் அவர் கேள்விப்படும் பிரசித்த பாவங்களுக்கு மாத்திரம் பிரசித்ததண்டனை விதிக்கக்கூடும். புறத்தியாருக்குத் துன்மாதிரியாகப் பிரசித்தமாய் நீ கெட்ட வழியில் நடக்கிறதாகக் குருவிடத்தில்யாராவது தெரிவித்தால் அதைவிசாரித்துச் சகலருக்கும் மனச்சரிக்கையாக சில வேளை பிரசித்தப்பரிகாரம் செய்ய அவ்வேளை சொல்வாரேயன்றிப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் நீ யெவ்வகை அந்தரங்க பாவத்தை அறிக்கையிடினும் அவ்விதமாய் உன்னைத் தண்டிப்பாரென்றுசற்றும் அஞ்சாதே. புதுமைகளைக் கேட்கவும் தேவதரிசனங்களைக் காணவும் குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனக்கூட்டிலிராமல் பாவங்களை ! மாத்திரம் !! கேட்கவே காத்திருக்கிறார். உன் பாவங்

ல்லே, கும்பிடுதலுமில்லை, பிரசங்கமுமில்லை, உப
தேசமுமில்லை. இப்படியே ஞானகாரியங்களிலே
பூரண அசட்டையுள்ளவனாயிருந்த இவன் அ
நேகர் பிரசங்கங் கேட்கப்போகிறதைக்கண்டு
அதில் நாட்டமற்றவனாயினும் வேடிக்கைபார்க்க
ஜனத்திரளோடு சென்று, முட்டிடாமலும், ஆசா
ரஞ்செய்யாமலும், ஓர் கதவண்டை மறைவாய் நி
ன்று, அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டான். குருவானவர்
சொல்வதெல்லாம் உண்மைதானென்று சொல்லி
க்கொண்டு, வர வர அதிக ஆவலாய்ப் பிரசங்கத்
தை உற்றுக்கேட்டுக்கொண்டிருந்ததுமன்றி, பிர
சங்கமுடிந்தவுடன் சடைந்தாற்போல இன்னமும்
பிரசங்கித்தால் நல்லதுதானே என்றான்.

இந்த ஆசையோடு மற்றநாட்களிலும் அப்பிரச
ங்கத்தைக் கேட்கப்போனான். பிந்திய நாட்களில்
கோவிலில் முட்டிட்டுச் சிறிது செபஞ்செய்யத் த
லைப்பட்டான். அவ்வாறு தொடுத்துப் பிரசங்கம்
முடிவுபெறப் பலநாள் தொடுத்துக் கேட்டதின்மே
ல் தானும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணக் கருத்துக்
கொண்டான். இவனோ பாவசங்கீர்த்தனத்தின் ஒ
ழுங்குகளையும், அதைச்செய்யும் விதங்களையும்,
அறியாதிருந்தான். தனது நெடுங்கால அசட்டை
யினால் சகலமும் மறதியாகிவிட்டது. இது தவிர
மேற்கண்ட குருவிடத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்
ணக் கூச்சப்பட்டு யாவராலும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்
என்னப்பட்ட இக் குருவானவரிடத்தில் அறிக்
கையிடுவதற்குத் தன்னுடைய பாவங்கள் மகா
அவலட்சணமும் நிஷ்டூரமுள்ளவைகளாதலால்,
அப்பாவங்களைக் குருவானவரிடத்திற் பாவசங்கீர்
த்தனம் பண்ணினால் அவர் இடுக்கிடுவாரென்று
இவ்வாறு அங்கலாய்த்துப் பின் வாங்கத் தருண
ன. கடைசியாய்த் தன் மனப்போராட்டத்தை
யடக்கி, மனதைத் திடப்படுத்திச் செய்த பாவங்
களை வெறுத்து, நல்ல பிரதிக்கினை செய்து, அக்

தக் குருவானவ ரிடத்திலேயே போய், சுவாமீ, நான் மகா பெரிய பாவியென்று சொல்லி, தன் பாவங்களை யுச்சரிக்கத் துவக்கினான், ஒவ்வொன்றையும் உச்சரித்தவுடனே குருவானவருடைய முகத்தை யுற்றுப்பார்ப்பான், அவர் முகத்தைச் சுளிக்கிறாரோ! துவேஷிக்கிறாரோ! வெறுக்கிறாரோ! வென்று கூர்மையாய்க் கவனிப்பான். இவன் நிறுத்தியவுடனே குருவானவ ரவனை நோக்கி வேறே பாவமில்லையோ! எல்லாஞ் சொல்லியாயிற்றோ வென்றார். அதற்கு மறுமொழியாக "வேறேபாவமில்லையென்று நான் சொல்லமாட்டேன்." என்றான்.

குரு:—வேறே உண்டென்றறிவாயாகிற் சொல்லென்றார்—

இவன்:—சுவாமி! இன்னமோர் பாவமிருக்கிறது, நான் இங்கே வந்ததின்பின் இப்போதுதானே அதைக் கட்டிக்கொண்டபடியால் அறிக்கையிட வெட்கப்படுகிறேனென்றான்.

குரு:—பயப்படாதே! வெட்கப் படுவானேன்? இவ்வளவு பாவங்களை யறிக்கையிட்டபின் ஒன்றை மாத்திரம் மறைப்பதில் பலனென்ன வென்றார்.

இவன்:—சுவாமீ, நான் ஒவ்வொரு பாவத்தையுஞ் சொன்னவுடனே உமது முகத்தை யுற்றுப்பார்த்தேன், நீரோ புன்சிரிப்புக் கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு, இவ்வளவான கொடிய பாவங்களைக் கேட்டபின் நீர் சந்தோஷமாய் சற்றே சிரித்துக்கொண்டிருந்தமையால் நீர் இவ்வகைப் பாவங்களிற் பழகின பெரும் பாவியென்று எனக்குள் சந்தேகங்கொண்டேனென்றான்.

குரு:—தேவகிருபை என்னைக் காப்பாற்றாதிருக்கில் இந்தப் பாவங்களை மாத்திரமல்ல, இதிலு மதிகமாய்ச் செய்திருக்கக்கூடும். கர்த்தரே என்னை யிவைகளினின்று காப்பாற்றுகிறார். நான் புன்னகைகொண்ட காரணத்தை யறிய விரும்புவாயாகிற் சொல்லுகிறேன் கேள், நீ என்னிடம் வரும்போது பாவ

களைக்கேட்டு அவருன்னைவெறுத்து அரோசிப்பாரென்றாவது அல்லது சஞ்சலப்படுவாரென்றாவது கருதவேண்டாம். அவராசிக்கிற விஷயம் ஒன்றே, நீ மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவத்தைவிட்டுவிட மெய்யாகவே விரும்புவாயானால் மெய்யாகவே சந்தோஷப்படுவார். அற்பமென்கிலும் தேர்ச்சியின்றி வாடிக்கையாய் எப்போதும் பாவச் சேற்றில் புரண்டு அதே பாவச்சமயத்தில் அதே பாவங்களை திரும்பத்திரும்ப கட்டிக்கொண்டுவருவதைக் காண்கையில் மாத்திரம் அவர் துயரப்படுவார். பாவத்தினின்று நீங்கும் ஆசையை உன்னிடத்தில் அற்பமாகிலும் கண்டால் அவர் சந்தோஷப்படுவாரே யன்றி சலிப்படைவதில்லை. இதிலும் உன் பாவங்களுக்காக அவர் சந்தோஷப்படாமல் அவைகளினின்று உன்னாத்துமம் இரட்சிக்கப்படப் போகிறதினாலேயே சந்தோஷமடைகிறார்.

இரட்சகர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறபிரகாரம் தவஞ்செய்ய அவசரமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களினிமித்தம் உண்டாவதைவிடத் தவஞ்செய்கிற ஒரு பாவியினிமித்தம் பரமண்டலத்தில் அதிகசந்தோஷமிருக்கும். 99 நீதிமான்களின் பொருட்டல்ல, மனந்திரும்பிய ஒரே பாவியினிமித்தமாய் சகலசம்மனசுக்களும் வானராசியத்தாரனைவரும் சந்தோஷப்படுகையில் குருவானவர் மகிழ்ச்சியடையாமற் சஞ்சலப்படுவாரெனத்தகுமோ?

அப்போஸ்தலரிற் சிலர் மீன்பிடிகாரரா யிருந்தமையால் அவர்களை இரட்சகரழைக்கும்போது "நீங்களுங்கள் வலைகளை விட்டு என்னைப் பின் தொடருங்கள், இன்று முதல் நீங்கள் மனிதரைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன்." எனவசனித்தார். இதன் அபிப்பிராயமேதெனில் இப்போது மீன்பிடிக்கிற நீங்கள் மனிதரைப்பிடிக்கிறவ ராவீர்கள், என்பார்த்தமாகும். இவர்கள் ஸ்தானத்தைப்பெற்ற குருக்க

ளும் மனிதரைப் பிடித்துக்கொண்டே திரிகிறார்கள். மீன்பிடிகாரர் மகிழ்ச்சியடைவதுஞ் சந்தோஷமடைவதுமெப்போ? சேற்றலி, இறால்பொடி இவையொத்த சிறு சிறு மீன்பொடிகளகப்படும்போதல்ல. இவற்றையும் எறிந்துபோடுகிறதில்லை. இவையும் மிகுதியாயும் ஏராளமாயுங் கிடைக்கையில் அதிக்களிப் படைவதுமுண்டு. ஆயினும் விசேஷமாய்ப் பெரியமீன்கள் அகப்படுகையில் மனம்பூரித்துத் திருப்தியுடன் அக்களிப்படைவார்கள். இவ்வண்ணமே நன்னெறியி லொழுகிவருஞ் சிலருக்கா வல்ல, பாவவழியில் உல்லாசமாய்த் திரிந்து கனத பாவங்களை வெகுவாய்க் கட்டிக்கொண்ட பாவியொருவன் தன் அக்குணத்தைமாற்ற மெய்யாகவே விரும்புவதைக் காண்கையில், இவன் தனது நிர்ப்பாக்கிய அந்தஸ்திலிருந்து தெய்வீக கிருபாகடாட்சத்தால் மோட்ச பாதையை அண்டிவருவதைக்கண்டு, குருவானவர் ஆனந்தத்தால் பூரிப்பாரென்கிறதற் கையமில்லை. நீங்கள் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் எப்பெரிய கொடிய பாவங்களையும் அறிக்கையிட்டாலும், அவ்வு குருவானவருக்குச் சலிப்பு வெறுத்துவிக்குமென்று அஞ்சவாவது, கூசவாவது இடங்கொடாதிருங்கள். நீங்கள் மேன்மேலும் தேர்ச்சியின்றி மூர்க்கமாய்த் திரியும்போது மாத்திரம் அவர் மனத்துயரப்படுவார். இதைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்த ஓர் சரித்திரத்தைக் கேளுங்கள்.

அர்ச். ஜாயிஸ் வெர்துசியரென்பவர் அருமையான பிரசங்கங்களைப் பண்ணுவதில் பிரசித்தமாய் விளங்கினார். இவர் ஊருக்கூர் சுற்றித்திரிந்து, பிரசங்கஞ் செய்ததினால் வெகுபேர் மனந்திரும்பினார்கள். ஓர் சமயத்தில் இவர் பிரசங்கம் பண்ணுகையிலே திரளான ஜனங்கள் கூடினார்கள். அவ்வூரில் பிரசித்தபாவி ஒருவனிருந்தான். இவன் வெகுகாலமாயும், அநேகவருஷம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாதிருந்தான். இவனுக்குக் கோவிலுமி

சின் பலத்த சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்டு நொய்ந்திருந்தாய். ஆனாலுன் பாவகட்டுகள் ஒவ்வொன்றாய் தெறித்துப்போயிற்று. மகா பாவ துரோகியாயிருந்த நீ தேவதயாளத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டு மோட்ச ராச்சியத்தில் உனக்காக இப்போது ஆனந்தங் கொண்டாடுகிறார்கள். உனது மனஸ்தாபத்தையும் பாவவெறுப்பையும் நன்னெறியிணக்கத்தையும், உனக்கு இப்போது கிட்டியபாக்கியத்தையும் நான் உணர்ந்து அக்களிப்போடு சந்தோஷமடையாதிருக்க கூடுமோ வென்றார்.

இப்படியே இக்காலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது ஆதலால், உன்பேரில் வெறுப்புக் கொள்வாரென்றுவது பிரசித்த தண்டனையிடுவாரென்றாவது, பாவங்களை ஒளிக்ககாரணமில்லை. அல்லது அவர் அதை வெளியாக்கி விடுவாரென்றும் அஞ்சித்தத்தளிக்க வேதுவில்லை. குருக்களில் சிலர் இந்தத் துரோகத்தைச் செய்வதிலும் சீவனை யிழந்துவிடுவது உத்தமமென்றெண்ணி வெகு வாதைபட்டு ராசாக்களுக்கும் சகலருக்கும், அஞ்சாது சவஞ்சாதித்து சீவனை யிழந்ததாய்ச் சில சரித்திரங்களால் தெரியவருகிறது. இப்படியிருக்க இவ்வித கனமான மோசத்துக்குட்படுகிறவர்கள் பின்னும் என்ன சாக்குபோக்குச்சொல்லாதிருப்பார்கள். இவ்வாறு பலர் ஏய்க்கப்படுவதற்குகாரணமென்ன, அவர்கள் கருத்தென்ன! நோக்கமென்ன?

பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சில பாவங்களை ஒளிப்பதற்கு இரண்டு காரணம் அல்லது நோக்கமாத்திர முண்டு.

ஒன்றில் அப்பாவங்களைத் தன்சீவியகாலத்திலும் மரணசமயத்திலும் ஒருபோதும், அறிக்கையிடுகிறதில்லை யென்கிற தீர்மானம், அல்லது இப்போது வெட்கமாயிருப்பதால் சிலநாள், மாதம், வருடம் சென்றபிற்பாடு குறிக்கப்பட்ட பாவத்தை யறிக்கையிட்டு விவாரணையாக்கிக் கொள்ளலாமென்கிற

துணிவு. இவ்விரண்டில் ஒன்றுமிருக்கலாமேயொழிய வேறு நேரக்கூடாது.

முதலாவது, நீ ஓர் பாவத்தை யொருபோதுஞ் சொல்வதில்லையென்று உறுதிசெய்துகொண்டிருந்தால் உன் குருட்டாட்டத்தைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக் கூடுமேயன்றி வேறென்னசெய்வோம். உனக்கு மெத்த உபதேசஞ்செய்வதுவீணே, உன்சரீரக்கண்களையும், ஞானவழிகளையும் மூடிக்கொண்டு, நான் நரகத்துக்குப் போகவேண்டும், தடைசெய்யாதிருங்களென்னும்போது உனக்காகப் பிரலாபித்து அழமாத்திரங்கூடுமொழிய வேறென்ன செய்யக்கூடும்.

பிசாசுபிடித்துச் செவிடனும் ஊமையனுமாய்ப் போன ஒரு மனிதனைச் சொஸ்தம் பண்ணுவதற்கு நமதிரட்சகரிடத்திற் கொண்டுவந்ததாகச் சுவிசேஷத்திற் காண்கிறோம். மெய்யாகவே உனக்கும் இப்படியே நேரிட்டிருக்கிறது. பிசாசு உன் வாயைப்பூட்டிக் காதையடைத்திருப்பதினால், உன் பாவங்களையுச்சரிக்கிறதில்லை. அதற்கான் புத்திமதிகளுக்குக் காதுகொடுக்கிறதில்லை. அர்ச். கிரேகோரியார் சொல்லுமாப்போல ஓநாயானது ஆட்டுக் குரவளையிற்பாய்ந்து பிடிப்பதினால், சத்தத்துக்கு இடங்கொடாமல் தாராளமாய்த் தன்னிச்சையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளுகிற வண்ணமே, பிசாசு உனக்கும் கண்ணிவைத்துச் சரியானவிடத்திற் பிடித்துக்கொண்டது. உன்னைத் தன் இவ்விடத்திற்குக்கொண்டு போவதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீ உன் பாவங்களை எக்காலமும் மறைபொருளாய் வைத்துக்கொள்ள விரும்பினாலும் வெளிப்படுஞ் சமயமொன்றுண்டு. பொதுத்தீர்வையன்று உன் சகல அந்தரங்கங்களும் எல்லாப்பாவங்களும் கர்த்தருக்கு மாத்திரமல்ல, நீ அஞ்சிய ஒரு குருவானவருக்கு மாத்திரமல்ல, உன்பெற்றோர் சுற்றத்தார், சினேகிதர், பகைவர் மற்றுலகத்தாரனைவர் முன்னும் பிரசித்தமாகும்

அப்போதனைவரும் அறிவார்கள். இப்போது ஒரு குருவிடத்தில் ஒருவிசை யறிக்கையிட்டு மன்னிப்பையும், இரட்சணியத்தையும் அடையவெட்கப்படுகிற நீ, அந்நாளில் முழுலோகத்தார் முன்பாக அவலட்சணப் பாவியாய்த்தோன்றி, நித்திய தீர்வைப் பெறுவா யென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் நீயுன் சீவிய காலத்தில் இதைச் சீர்தூக்கி இரண்டிலொன்றைத் தெரிந்துகொள். நீ எவ்வகையாய் முயன்றாலும் உன் பாவங்கள் எக்காலமும் அந்தரங்கமாயிராது. இங்கே அற்பகூச்சத்தை யடக்கமாட்டாதவன் அங்கே சகலமானிடர் முன்னே வெட்கத்தைச்சகிப்பதெப்படி? இரட்சகர் வசனித்திருக்கும் பிரகாரம் மலைகளே! குன்றுகளே! எங்கள்மேல் விழுந்து எங்களைக் கொன்று போடுங்களென்று தீயோர் கூக்குரலிடுவார்கள். ஆயினும் தேவ நடுவினின்றவர்களைத் தப்பித்து விடுபவர் எவருமில்லை. நல்லோருடைய பாவக்கிரியைகளும் நடுத்தீர்வையன்று சகலருக்கும் வெளியாகாதோ வென்றுகேட்கில், இது விஷயத்தில் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் ஒன்றில் அவை ஒருவருக்கும் அப்போது வெளியாக மாட்டாது, அல்லது வெளிப்பட்டாலும் அதனால் நல்லோருக்கு அணுவளவாவது வெட்கமும் நாணமும் உண்டாகாமல் சந்தோஷமும் அக்களிப்புமுண்டாகும், அவைகளுக்காக அவர்கள் பொறுத்தலடைந்து கொண்டதினாலே நாணப்பட மாட்டார்கள். இவர்கள் தங்கள் நற்கிரியைகளிற் களிகூரும் வண்ணமே தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட துர்க்கிரியையினின்று தெய்வீக கிருபையால் மீட்டிரட்சிக்கப்பட்டதினிமித்தம் சந்தோஷப்படுவார்கள். 31- சங்கீதத்திற்பாடியிருக்குமாப்போல "எவரெவர்பாவம் பொறுக்கப்பட்டதோ அவர்கள் பாக்கியவான்கள், எவரெவர் பாவம் மறைக்கப்பட்டதோ அவர்களும் பாக்கியவான்கள். ஆண்டவர் எவனுடைய பாவத்தை

அவன்மேல் சாட்டாமல் இருக்கிறோ? அவன் பா
க்கியவான்!! பாவிகள் அப்போது வெட்கத்தையு
ம் திகிலையும் அடைவதைவிட இப்பொழுதே பாவ
அறிக்கைசெய்து நித்திய கேட்டுக்கும், தாங்கொ
ணு வெட்கத்திற்கும், வேதனைகளுக்கும் தப்பித்
துக்கொள்வது உத்தமமாமே!

ஆயினும் இவ்வித யோக்கியமுள்ளவர்கள், அநேக
ர்: ஒருபோதும் யாதோர் பாவத்தைக் குருவிடத்
தில் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதில்லையென்கிற ஸ்தி
ரமான உடன்படிக்கையை மனதோடு செய்துகொ
ள்பவர்கள் மிகவும் சொற்பப் பேரென்பது மெய்
யே; சாதாரணமாய் இவ்வுலகத் தேர்மானங் கொண்
டிருப்பவர்களில்லோ இரண்டாவது வகையிலே பலருண்டு.

இப்போது சொல்ல வெட்கமாயிருப்பதால் வே
றொரு சமயத்தில், சிலகாலத்துக்குப்பின் இந்தப்
பாவத்தை யறிக்கையிட்டு மன்னிப்புப் பெற்றுக்
கொள்ளலாமென்கிற நம்பிக்கையோடு இப்போது
அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மறைக்கிறவர்கள்
அநேகர். ஆகையால் இதின்நிமித்தம் இந்தப் பாவசங்
கீர்த்தனத்தில் சொல்லப்பட்ட பாவங்கள் ஒன்று
க்காவது மன்னிப்புக் கிடையாதது போலவே, குறி
க்கப்பட்ட பாவத்தை யறிக்கையிடுங் காலம் வரை
யில் செய்த சகல பாவசங்கீர்த்தனங்களும் வாகி
ய சகலத்தையும் தேவ துரோகமென்றும் பலனே
ற்றவை யென்றும் முன்னே ஒப்பித்தாயிற்று. ஆயி
னும் சில சாவான பாவங்களை மறைத்துக்கொண்டு
பலநாள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவருகிறவர்கள்
ஏதாவது பலனடையமாட்டார்களா? அடையார
ளா!! அவை நான்கு வகைப்படும். அதேது பல
னென்றறிய ஆசிப்பாய். இதோ பொறுமையோடு
உற்றுக்கேள்:

I-வது பலன்.—இவன் நாள்தோறும் செய்து
வரும் மற்றும் செபதப சற்கிரியைகளுக்கு
ண்டான பலன்களெல்லாவற்றையும் இழந்து போ

க்குமுன்னே பி[illegible] பிரசங்கியான ஓர் கு
ருவானவர், பாவசங்[illegible]த்தனத்தில உண்டாகும் இ
ந்தச் சமாதானத்தை[illegible] குறித்தே பிரசங்கம் ப
ண்ணினார். இப்பிரச[illegible]த்தைக் கேட்டுக்கொண்டி
ருந்த ஓர் பெரிய [illegible]ர்ச்சேர்வைக்காரன், இவ்வ
கைச் சமாதானத்[illegible]த் தாலும் பெற்றுக்கொள்ள
ஆசையுள்ளவனாய் [illegible]ல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்
தபிறகு, மெய்யாக[illegible]வ தனக்குள்ளிருந்த சந்தோ
ஷத்தையும் மகி[illegible]ச்சியையும் உள்ளடக்கக் கூடா
மல் மற்றவர்களு[illegible]க்கும் அறிவிக்கவிரும்பி உத்தரவு
பெற்றுக் கோவி[illegible]ல் எழும்பி நின்று சொன்னதாவ
து—நான் மகாபாவி, அநேக பாவங்களைக் கட்டிக்
கொண்டேன், நெடுநாள் பாவ உச்சாரணம் பண்
ணுதிருக்கேன், இப்போது செய்த பாவ உச்சாரணை
தநுல் எனக்குண்டாயிருக்கிற சந்தோஷம் இவ்வ,
ளவென்று உரைக்கத்தக்கதல்ல; என் உத்தியோகத்
திலிருந்து உயர்த்தப்பட்டு நான் ஒரு இராசாவா
லும் இதைப்பார்க்கிலும் சந்தோஷத்தை யடையே
ன் என்றான். தக்கவிதமாய்ப் பூரண ஆயத்தம் பண்
ணி நல்லபாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்வோர் மெய்யாகவே
இவ்வகையான சந்தோஷத்தைப் பெறுவார்கள்.

IV-வது பலன்.—மேற்கண்டபடி பாவத்தைவை
த்துக்கொண்டிருக்கிறவன் எந்நேரமும் நரகத்தில்
விழப்பாத்திரவானும் ஆயத்தமாயும் இருக்கிறான், மரித்
தவுடனே நரகத்துக்கிரையாவான். பெரியோர் பெ
ரியோர், ஆண் பெண் முதலிய அநேகர் இது முகா
ந்திரமாக நரகத்துக்கு ஆளானதற்கும் பல சரித்தி
ரங்களும் புதுமைகளும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
இந்நிர்ப்பாக்கியருக்கு நேரிட்ட கதியை நிச்சயித்தே
மூதியது எப்படியென்று கேட்டில் சில்விசை அந்த
ந்த ஆத்துமாக்களே தோன்றி தங்கள் மோசத்தை
யும் பிரலாபத்தையும் அறிவித்தார்கள். வேறு சமை
யங்களில் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும் அறிவிக்கப்ப
ட்டது. இலவேனீ அர்ச். தெரேசம்மாள் பிரான்சீஸ்

சம்மாளைப்போல் நரகத்தைத் தரிசித் திருக்கிறார்கள். (6-ம் அதிகாரம்.)

நரகமுண்டென்றும் கள்ளப்பாவ சங்கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்கள் நரகத்துக்கு இரையாவது சத்தியமென்றும் சாவு சடுதியாய்த் திருடனைப் போல வருமென்றும் விசுவாசிக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் தானே சற்றுப்பொழுது கொஞ்சகாலத்துக்குப் பின் இப்பாவத்தைச் செவ்வைபண்ணிக் கொள்ளலாம் என்கிற கெட்ட துணிவோடே அதை ஒளிக்கிறார்கள். ஐயோ! இவர்கள் தங்களுக்கு நேரிடும் மோசத்தைக் கவனியா திருக்கிறார்கள். இந்த அபாயத்துக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, பயங்கரமுள்ள பல சரித்திரங்களை அர்ச். லிகோரியார் தமது புத்தகத்திற் சேர்த்தெழுதியிருக்கிறார்.

கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் நரகத்துக்குப் போனவர்கள்.

(1) பக்திகுணமுள்ள ஒரு ஆளாயிருந்தான். இவன் சில சமையங்களில் கோவிலுக்குப் போவான். இருந்திருந்து பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவான், அதிலே தனக்கு மனமானதை யறிக்கையிடுவான். மற்றப் பாவங்களை மறைத்துக்கொள்வான். இப்படியே பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவந்து, கடைசியாய் வியாதியில் விழுந்து சாகுந் தருணமானது கண்டு மரணத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணச் சொல்லிக் குருவானவரைப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்க அழைத்து வரச் சிலர் எத்தனிக்கையில் அத்துரை சொன்னதாவது:—அவசியமில்லை, என்னை வருத்தப்படுத்த வேண்டாம், அதினாற் பிரயோசனமில்லையென்றான். வைத்தியரும் பெற்றோர் சுற்றத்தாரும், எவ்வளவு புத்திமதிகளைப் போதித்தும், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் உட்கொள்ள ஏவியும் அவன் அதற்கிணங்கவில்லை. மீளவும் அவர்கள் அவனை நோக்கி மரிக்கும் விஷயத்தில் உனக்குக் கோவில் மரி

வான். அவை இவனுக்குப் புண்ணியம் விளைவிப்பதுமில்லை. பாவப்பரிகாரமாவது மில்லை. நல்லவர்கள், எவ்வகை நற்கிரியையைச் செய்தாலும் எவ்வளவு அற்பமாயினும் அது ஆண்டவருக்குக் கடன்கொடுத்தாற்போல எண்ணப்படும். அவைதக்குப் பலனளிப்பார். [...]வான பாவத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் சகிர்த கிரியைகளின் பலன் விணாய்ப்போம். இவர்கள் இந்த அந்தஸ்திலிருந்து செய்யும் நற்கிரியைகளுக்குரிய பலனியாவற்றையும் இழந்துபோகிறதாயினும் இதனிமித்தம் சிலவேளை இவர்கள் மனந்திரும்பத் தேவ ஒத்தாசை கிடைக்கக்கூடும். இந்த நம்பிக்கையோடு துணிந்து பாவத்தை ஒளித்து, அதினிமித்தம் தான் செய்து வருகிற மற்றெல்லாப் புண்ணியக்கிரியைகளின் பலன்களை யிழந்துபோவது பரிதாபத்துக்குரிய விஷயமாயிருக்கின்றது. இவர்களை ஓர் தீர்க்கதரிசியானவர் ஓட்டையுள்ள பாத்திரத்தில் மிக்க வருத்தப்பட்டு தண்ணீரிறைத்து, பல பிறருள்ள சாக்கில் அரிசியளந்து போடுகிற அறிவீனருக்கு ஒப்பிடுகிறார். இவைகளொன்றும் நியமித்தவிடத்தில் தங்காமற் சிதறி விபரீதமாய்ப் போவதுபோலவே அவர்கள் பண்ணிவருகிற நற்கிரியைகளுக்கும் சம்பவிக்கும்.

II-வது பலன்,—நாட்போக, இவன் பாவத்தினின்று நீங்குவது அதிகப்பிரயாசையும் வருத்தமுமாகும். இருதயக் கடினம் அதிகரித்து, நாளுக்குநாள் தெய்வபயம் குறைந்து தான் கள்ள பாவசங்கீர்த்தனம் ஒருவிசை செய்ததும் ஒன்றும் சம்பவிக்கவில்லையென்று துணிவுண்டாகி பாவத்தின்மேல் பாவத்தைக் கூட்டுவான். பரிகரிப்பது பின்பு பிரயாசை.

III-வது பலன்—அப்பால் தனக்குள்ளிருக்கும் வரையில் இருதய சமாதானமிராது. ஒரிஜின் என்னும் சாஸ்திரியானவர் எழுதியிருக்கிற வண்ணம்,

நஞ்சைசாப்பிட்ட மனிதன் அதைக் கக்கினாலே
யன்றிச் சொஸ்தமடையான். இவ்விதமே ஒருவன்
ஒரேயொரு பாவத்தை மாத்திரம் மறைத்து வைத்தி
ருந்தாலும் அதைக் கக்கிவிடுமளவில் மனச்சமாதா
னமின்றி உபாதிக்கப்படுவான். சிலவேளை அதைமற
ந்துவிடப் பிரயாசித்தாலும் சற்றே மறந்துவிட்டா
லும் திரும்பவும் ஞாபகப்படும்போது புழுவைப்
போல மனதை அரித்துக்கொண்டிருக்கும். ஓர் அர்
ச்சியசிஷ்டவர் வசனிக்குமாப்போல, பூரண சௌக்
கியத்தையுடையவனுடைய தேகத்தின் எப்பக்கத்
திலாவது சிராய்;முள்,முதலிய யாதேனுந்தைத்திரு
க்குமாகில் அவ்விடத்தில் ஓயாத நோவுண்டாகும்.
மனமெல்லாம் அங்கேயே இருக்கும். மற்றெவ்வ
கை ஆறுதல் இன்பசுக முடைத்தாயிருந்தாலும் மு
ள்ளை யெடுக்கு மட்டும் திருப்திபடையான், சற்றே
னு முள்ளை எடுத்தெறிய வேணுமென்று யாவருஞ்
சொல்லியும், எடுக்கும்போது அநுபவிக்க வேண்டி
ய அற்பவருத்தத்தினிமித்தம் அதற்கு உடன்படா
மல பலனற்ற தைல திராவகங்களையும் ஒளஷதங்க
ளையும் அதன்மேல் பூசுவதில்பயனென்ன? சற்றேவ
ருத்தத்துடன் அதைப்பிடுங்கி எறிவதேயுத்தி. அப்
போது நோவுமாறும். சீழ்வுவேறும். யாதோர்பா
வத்தை ஒளித்துவைத்துக் கொள்ளுகிறவனுடைய
ஸ்திதியும் இதுவே. இதைப்போக்குமளவில் இருத
ய நிஷ்களங்கம் இவனுக்கிராது. நீ சன்றுப்பாவ உ
ச்சாரணம் பண்ணினால் அந்நேரத்தில் அற்பமனவரு
த்தமிருந்தாலும், பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணியபின்பு
செவ்விருப்பையால் மிக்கச்சமாதானமும் மனத்தி
ருப்தியும் உண்டாகும். இப்படி அநேகபேருக்குச்சம
பவித்தது சத்தியமே. பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணு
முன் மனவருத்தத்தோடு தத்தளித்தவர்கள் அத
ன்பின் ஆ! என்னெஞ்சிலிருந்த பாரமான சுமை நீ
ங்கியதேயென்று பிரமிப்படைகிறார்கள். இதற்கோ
ர் திருஷ்டாந்தத்தைக்கேள். கொஞ்சக் காலத்துக

யாதை ஒன்றும் செய்யாமலே யாகவே, அவன்
தை யொத்துக்கொண்டு மெய்தான் ஓர் நாயைப்
போல் என்னை யெத்துப் புதைப்பது தகுதியல்
லவே யென்றெண்ணிப் பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்தா
ன். இப்போதாகிலும் தன் பாவங்களெல்லாவற்றை
யும் உள்ளபடி அறிக்கையிடப் பசாசு இவனை விட
வில்லை. தன் வழக்கப்பிரகாரம் இத்தருவாயிலும்
கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனமே செய்தான், நற்கருணை
யும் உட்கொண்டான், அவஸ்தைப்பூசுதலும் பெற்
றான்; கடைசியாய்ப் பாப்பாண்டவருடைய ஆசீர்
வாதமும் பெற்று, யாவாலும் நல்லவனாய் எண்ணப்
பட்டு, வேறு சடங்குகளோடும் தக்க மேன்மரியா
தையோடும் ஆரவாரத்துடன் பூமிதானம் பண்ணும்
பொருட்டு தேவாலயத்திற்குக் கொண்டுபோனார்க
ள். இவனுக்குக் கௌரவமாக விசேஷித்தவிடத்திற்
குழிவெட்ட வேண்டிய திருந்தமையாலும், அது
வரைக்கும் வெட்டி ஆயத்தமில்லா திருந்ததினிமித்
தமும் சடலத்தை அன்றிரவில் கோவிலுக்குள் வை
த்துப்போனார்கள். இரவிற் சம்பவித்ததாவது :—
இத்துறையினுடைய ஊழியரைப்போல உடையணி
ந்த நால்வர் அங்குள்ள சந்நியாசிமடத்துக் கதவைத்
தட்டிக் கூப்பிட்டார்கள். ஓர் சந்நியாசியார் கதவை
த்திறக்கவே வேலைக்காரர் அவரை நோக்கிச் சற்பிர
சாதம் வைக்கிற ஒரு பாத்திரம், அல்லது சிறு தட்
டுடன் வாருமென்றார்கள். சந்நியாசி இரவில் இந்
நேரத்தில் என்ன அவசியம் என்று சொன்னார், அத
ற்கு வேலைக்காரர் இல்லை யில்லை சீக்கிரமாய் வாரும்
எனகவே சந்நியாசியானவர் தனியே போகப்பயப்
பட்டுத் தம்மோடு வேறொரு சந்நியாசியாரையும்
அழைத்துக்கொண்டு, பாத்திரத்தோடு அவ்வூழிய
ரைப் பின்சென்று கோவிலுக்குள்ளே போனார்கள்.
பிரேதத்தை யண்டியவுடனே அவர்கள் சொன்ன
பிரகாரம் இவன் வாக்கிய சற்பிரசாதம் அவன் வாயி
லிருந்து எடுக்கப்பட்டது. உடனே அவ் ஊழியர்

தங்களுடுப்பைக் களைந்தார்கள். அப்பொழுது அந்
நால்வரும் பசாசுகளாய்க் காணப்பட்டார்கள். இவ
ர்கள் சந்நியாசியாரை நோக்கி சற்பிரசாதமிருக்கும்
வரையில் எங்களால் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடவில்லை
இப்பொழுது எங்கள் பிரியம்போல செய்துகொ
ள்வோமென்று பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் விட்
டார்கள். அதற்கென்ன நேரிட்டதென்றும் எவ்வா
றானதென்றும் ஒருவரு மறியார்கள்.

சாதாரணமாய் பசாசு இப்போதே சரீரத்தைக்
கொண்டுபோவதில்லை. ஆத்துமத்தையே எடுத்து
தன்னோடு இழுத்துக்கொள்ளுகின்றது. நடுத்தீர்
வைக்குப்பின்பு சரீரமும் அதோடேபோய்ச் சேரும்.
இக்காலத்திலும் அநேகர் இதைப்போலவே வீண்
சலாக்கியத்திற்காகவும், கோவில் அடக்கத்திற்கா
கவும், ஆத்மீகக்கடமைகளை சிலவிசை நிறைவேற்றி
வருகிறார்கள். வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவர்போல
புறத்தியார் பார்வைக்குக் காணப்பட்டாலும் இவர்
கள் உள்ளத்தின் அந்தரங்கங்கள் அனைத்தையும் கர்த்
தறியாதிருப்பாரோ! இதுதவிர வாடிக்கையாய் இ
வ்வகையானவர்களைப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிவரு
கிறவர்களைப் பசாசு பலமாய்க் கட்டிக்கொள்வதால்
கடைசியாய் அதையவிழ்த்தெறியக் கூடாமற்போ
கின்றது. மரணத்தறுவாயில் முதலாய் இவர்கள் பா
வசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகையில் தங்கள்முறைமைப்
பிரகாரம் அப்பாவங்களை வெளிப்படுத்த விடக்
கொடாமல் பசாசு இவர்கள் கழுத்தை நெரித்துக்
கொண்டிருக்கிறதாயும், சில பேர் அச்சமயத்திற்
சொல்ல விரும்பியுங் கூடாமற்போனதாயும் சில
புதுமைகளால் தெரியவருகிறது.

(2) சேசுசபைக்குட்பட்டவராகிய ஜோன்மிரோ
ன்னென்னும் நாமதேயங்கொண்ட குருசுவாமியாரின்
சரித்திரத்திற் காண்கிற வண்ணம் இவர் ஓர் நாள்
பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் உயர்ந்த
குலத்திற் பிறந்து நன்னெறியிலொழுகி சமூகத்தி

ரையாய் நடந்தவளான ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு அவ
ளது பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கும்படி யழைக்
கப்பட்டு உடனே போனார். இவளோ அடிக்கடி
நற்கருணைவாங்கி உபவாசஞ்செய்து தவக்கிரியைக
ளைநிறைவேற்றிவந்தாள். சாகுந்தறுவாயில் மிக்க
அழுகையோடு குருவானவரிடத்திற் பாவசங்கீர்த்த
னம் பண்ணினாள். குருவானவர் சந்தோஷத்தோடு
மடத்திற்குத் திரும்பியபோது இவருடைய சீ
ஷன் அவரை நோக்கி மெற்கண்ட வாலிபப் பெண்
பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணும்போது கறுப்பு நிறமா
னதோர் கை அவளுடைய தொண்டையை நெரித்து
க்கொண்டிருக்கத்தான் கண்டதாகச் சொன்னான்.
உடனே குருசுவாமியார் திரும்பி அவள் வீட்டுக்கு
வருகையில் வீட்டுக்குட்புகுமுன் அவள் மரித்த
தாகக் கேட்டு மடத்துக்குப் போய் செபத்தியானத்
திலிருக்கையில் அக்கினிச் சுவாலையினாற் சூழப்ப
ட்டு சங்கிலிகளினாற் கட்டப்பட்டு பயங்கரமான
ரூபமாய் மரித்தவள் தோன்றி, தான் ஒரு வாலிப
னோடு கட்டிக்கொண்ட பாவத்தை வெட்கத்தினாற்
பாவசங்கீர்த்தனத்தில் மனதறிய ஒளித்ததாகவும்
மரணசமயத்தில் அதைச் சங்கீர்த்தனம்பண்ணவி
ரும்பியும் முன்போல இவ் வெட்கத்தினால் அதை
மறைக்கப் பசாசு பண்ணிற்றென்றும், அதனால் நர
காக்கினைக்குள்ளானதாயும் சொல்லி பயங்கரமு
ள்ள அகோரலோசையோடும் திகிலுண்டாக்கும் சங்
கிலி ஓசையோடும் மறைந்துபோனாள்.

நன்மை பொருந்திய பொருட்களைக் கொண்டு
பல தின்மைகளை வருவித்துக்கொள்வதுபோல
நற்பிரயோசனத்துக்காக உண்டாக்கப்பட்ட ஆயுத
த்தைக் கொண்டு தன்னுயிரைப் போக்கிக்கொள்
ளுமாப்போலும், ஆத்துமத்தை இரட்சிக்க வேண்டு
ம் பண்ணிய பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் கொண்டே அத்து
மத்தைக் கெடுத்துப் பசாசுக்கு அடிமையாக்கிக்கொ
ள்ளுகிற நிர்ப்பாக்கியரான மனிதர்களுடைய

புத்திஹீனத்தைப் போக்கத்தக்கதாக, இதைப்பற்றி யிம்மட்டில் நிறுத்தாமல் இன்னம் பரிதாபத்துக்குரிய சில புதுமைகளைக் கேளுங்கள். இவைகளையும் வேறநேக சரித்திரங்களையும் அர்ச். லிகோரியாரே சேர்த்தெழுதிவைத்திருக்கிறார்.

(3) பெலேஜியஸ் என்றொருவன் தன் பெற்றோருடைய ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சகலருக்கும் முன்மாதிரிகையாய்ப் பரிசுத்தமாயும், சமுத்திரையாயும் நடந்து, அர்ச்சியசிஷ்டவனென்று சகலராலும் அழைக்கப்பட்டான். பெற்றோர் மரித்தவுடனே வறிஞரான அவர்கள் தனக்கு வைத்துப்போன கொஞ்ச ஆஸ்தியைவிற்று தவசியானான். இப்படியிருக்குங்காலையில் ஒரு சமயத்தில், கற்புக்கு விரோதமான வோர் கெட்ட ஆசைக்குசம்மதித்தான். இந்த நினைவுக் கிடங்கொடுத்தபின்பு அந்தத் தனாத்தும குருவிடத்தில் அறிக்கையிடுவது தனக்குள்ள நல்லபெயருக்கு ஈனமென்றெண்ணி அதைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணாதிருந்ததினால் தனக்குட் பெருங்கலக்கமுண்டாயிற்று. இவன் இவ்வகைக்கலக்கத்தினால் வருந்துகையில் இவன் முன்னே நடந்துபோன ஒருவழிப்போக்கன்சொன்னதாவது:—பெலேஜியசே! "உன்பாவத்தை அறிக்கையிடு, ஆண்டவர் உன்பாவத்தை மன்னிப்பார். உன் சமாதானம் உனக்குத்திரும்பிவரும்." என்றுசொல்லி மறைந்துபோனான். இம்மொழியைக்கேட்டும் பெலேஜியஸ் தன் பாவத்திற்காகத் தவஞ்செய்யக் கருதினானேயன்றிப் பாவஉச்சாரணம்பண்ணக் கருத்துக் கொள்ளவில்லை. பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலும் கர்த்தர் சிலவேளை தன் பாவத்தை மன்னிப்பாரென்று எண்ணிக்கொண்டான். ஓர் மடத்தில் இவனுட்பட விரும்பியபோது பரிசுத்த முள்ளவனென்று கீர்த்திபெற் றிருந்தமையால் தடையின்றிச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அங்கே கடுந்தவஞ்செய்து, ஒறுத்தல் உபவாசங்களினால் சரீரத்தைச் சிறுகவயில

றையுமாப்போல காளிட்டுக் கடைசியாய்ச் சாவு வேளை முடுகிற்று. சுருந்த காலத்திற் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியும் தன் வாழ்க்கைக் கொடிய இப்போதும் வெட்கத்தினால் அப்பாவத்தை யொளித்தான். அவஸ்தைப்பூசுதல் பெற்று, மரித்தபின்பு அர்ச்சியசிஷ்டவரைப் போலப் பாவித்து அடக்கம் பண்ணுவித்தார்கள். ஆனால் அன்றிரவு பெலேஜியசுடைய சரீரம் கல்லறைக்கு வெளியே இடக்கிறதைக் கோவில் சங்கிரிஸ்தன் கண்டு பழையபடி புதைத்து வைத்தான். இரண்டாம் மூன்றாம் இராவிலும் இப்படியே கண்டு அதிசயப்பட்டு மடாதிபதியை யழைப்பித்துக் காண்பிக்கவே; அவர் மற்றுஞ் சந்நியாசிகளோடு வந்து இருவுளம் பற்றியதாவது:—பெலேஜியசே, சீவிய காலத்தில் எப்போதும் நீ கீழ்ப்படிந்து நடந்தாய், செத்தபின்னும் அப்படியே கீழ்ப்படியக்கடவாய். உன்னுடைய சரீரம் யாதொரு விசேஷித்த விடத்தில் வைக்கப்பட தேவசித்தமானால் ஆண்டவரைக்குறித்துச் சொல்லென்றார். மரித்தவன் சத்தமுடனே "ஐயோ! நான் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஓர் பாவத்தை மறைத்ததினிமித்தம் நரகத்திலே தள்ளுண்டேன். ஓ! மடாதிபதியே! என் சரீரத்தைப் பாருமென்றான். உடனே அவனுடைய சரீரம் உலையிலகாய்ந்த இரும்பைப்போல அக்கினிமயமாய்த் தோன்றிற்று. நெருப்புப்பொறிகள் அதினின்று புறப்படவே சகலரும் ஓடிப்போனார்கள். பெலேஜியசோ மடாதிபதியைத் திருப்பவும் கூப்பிட்டுத் தன் வாயிலிருக்கும் நற்கருணையை எடுத்துப்போகக் கேட்டுக்கொண்டான்; அது அப்படியே செய்யப்பட்டது, அதற்குப்பின் மீளவும் பெலேஜியஸ் அவர்களை நோக்கித் தன்னுடைய சடலத்தைக் கோவிலிலிருந்து எடுத்துக் குப்பைக்கிடங்கில் நாய்க்குச் சமானமா யெறிந்துவிடச் சொன்னான். அவ்வண்ணமே செய்தார்கள். சகோதரரே! அர்ச்சியசிஷ்டவர்களிலும் உன்னத மகிமை

க்குப் பாத்திரவானாய்ச் சீவித்த பெலேகியஸ் தன் கிரியையில் அற்பமேனும் வழுவாமல் நினைவில் மாத்திரஞ் சம்மதித்தவோர் பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணாததினிமித்தம் தன் சகல புண்ணிய பிரயத்தனங்களின் பலனிழந்து, மோட்சகதியற்று நரகவாசியானதை அறிந்தும் இந்த மயக்கத்தில் நித்திரை செய்கிற மதிகேட்டை அகற்றாதிருப்பீர்களோ வென்ன?

(4) மிக்கப் பக்தியுள்ள ஒருஸ்திரீ அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் உட்கொண்டு, தியானஞ் செய்வதிலும் தவக்கிரியைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் சுமுத்திரையாய் நடந்ததையால், இவளுடைய ஆத்தும குருவாகிய மேற்றிராணியார் இவளை அர்ச்சியசிஷ்டவளாக வெண்ணியிருந்தார். இவள் ஓர்நாள் ஓர் ஊழியக்காரனைப் பார்த்துக் கெட்டநினைவுக்கு இடங்கொடுத்தாள். இவள் மனச்சாட்சி இவளை யிடைவிடாது உபாதித்தாலும் அப்பாவத்தை நினைவினால்மாத்திரங் கட்டிக்கொண்டபடியால் அதைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது கடமையல்லவென்று தனக்குள் வீண்போக்குச் சொல்லிக்கொண்டாள். தன் மரணவேளையில் விசேஷமாய் மனப்போராட்டம் அதிகமாயிருந்தும் அச்சமையத்திலும் வெட்கத்தினால் அதை யொளித்தாள். இந்த அந்தஸ்தில் மரித்தபின்பு இவளை அர்ச்சியசிஷ்டவளாய் எண்ணியிருந்த முன்குறித்த மேற்றிராணியார் பிரேதத்தை நகர்வலஞ்சுற்றி தமது ஜெபாலயத்துக்குள்ளேயே பத்திரமித்தமாக அடக்கஞ்செய்தார். மறுநாட்காலம் ஓர் பிரேதம் கல்லறைக்கு வெளியே கிடப்பதையும் அக்கினிச் சுவாலையில் வேகிறதையுங் கண்டு, நீயிப்படி வேகுகிறதற்குக் காரணமென்ன, நீயார் என்று சொல்லும்படி கர்த்தருடைய நாமத்தினால் கற்பித்தவுடனே ஓர்சத்தம் புறப்பட்டு, நான் இன்னாளென்றும் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் கெட்ட நினைவொன்றை ஒ

ளித்ததின் பொருட்டு நரகத்துக்குள்ளானதையுஞ் சொல்லி, கூக்குரலிட்டு நித்தியகேட்டை வருத்துவித்த தனது வெட்கத்தைத் தூஷணித்துச் சபித்தது.

(5) வேறொரு புண்ணியவதி கற்புக்கு விரோதமான வோர்பாவத்தை அநேகவருடகாலமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஒளித்து வந்தாள். ஓர் சமையத்தில் அர்ச். தொமினிக் சபையைச்சேர்ந்த இரண்டு குருக்கள் போவதைக்கண்டு தன்னை அறியாத ஒரு குருவிடத்தில் சங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு விரும்பியிருந்தவளாதலால் அவர்களில் ஒருவர் தனக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கும்படி மன்றாடினாள். குருவானவர் பாவசங்கீர்த்தனங்கொடுத்து தம்வழி செல்லுகையில் இவர் துணைவான மற்றக்குருவானவர் இவரைநோக்கி:—முன் சொன்ன துரைசானி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகையில் அநேக சர்ப்பங்கள் அவள்வாய்க்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டதாகவும், ஆயினும் அவலட்சணமும், பயங்கரத்துக்குரியதுமான ஓர் பெரிய சர்ப்பத்தின் தலைமாத்திரம் வெளியேதோன்றி, பின்பு உட்சென்றதாயும், அதின் முன்வெளிப்பட்ட சகல சர்ப்பங்களும் உள்ளே திரும்பப் பிரவேசிக்கவும், தாம் கண்டதாகச் சொன்னார். இச்செய்தியைக் கேட்ட குருவானவர் அத்துரைசானியின் வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்து, உட்பிரவேசிக்கையில் அவள் சடுதியாய் அப்போதே மரித்ததாக அறிந்து பின்பு இவர் செபதியானத்திலிருக்கையில் அந்த நிர்ப்பாக்கியமுள்ள ஸ்திரீ இவருக்குத்தோன்றி, "உம்மிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணின நிர்ப்பாக்கியவதிநானே நான் கட்டிக்கொண்டவொரு பாவத்தை அவ்வி[illegible]த்திலுள்ள குருக்களுக்கு அறிக்கையிடாமல் வேண்டுமென்று மறைத்துவந்தேன். சர்வேசுரன் என்மேல் இரக்கமாய் உம்மை என்னிடத்திற் கனுப்பினார். அப்பொழுதும் வெட்கம்

என்னை மேற்கொண்டது. என் பாவத்தை யறி
க்கையிட்டேனில்லை, நீர் வீட்டுக்குட் பிரவேசிக்
கையில் சடுதியாய்க் கடவுள் என்னைச் சிதைத்து
நீதிப்பிரகாரம் நரகத்திற்கனுப்பினார்." என்றாள்.
இவ்வார்த்தைகளை யுச்சரித்தவுடனே பூமிபிளந்து
இவள் அந்த பிளப்பில் விழுந்து மறைந்துபோனாள்.

(6) பத்தியுள்ள ஓர் விதவை ஸ்திரீ ஒரு வாலி
பனோடு அந்நியோந்நிய சிநேகம்பண்ணி அவன் மூ
லமாய் அவனோடு பாவத்தில் விழுந்தாள். அதன்
பிறகு, பல தவக்கிரியைகள் நிறைவேற்றி தானத
ருமஞ் செய்தாள், கடைசியாய் ஓர் மடத்திலுஞ்
சேர்ந்தாள். ஆயினும் தன்பாவத்தை யறிக்கையி
டவேயில்லை. இங்கேயிவள் சிரேஷ்டமாதாகி, அர்
ச்சியசிஷ்டவளா யெண்ணப்பட்டுச் செத்தபிறகு,
அங்குள்ளோர் கன்னியாஸ்திரீ:—அக்கினிச் சு
வாலையின் மத்தியில் ஒரு ஆவேசத்தைக்கண்டு,
நீயாரென வினவ, நான் சிரேஷ்டமாதாவுடைய ஆ
த்துமம், நான் நரகத்திலிருக்கிறேன் என்றாள், ஏன்
என்று கேட்க, பூலோகத்திலிருக்கையிற் கட்டிக்
கொண்ட வோர்பாவத்தை ஒருபோதும் அறிக்கை
யிடாததினாலேயே, நீ யிங்குமற்றக் கன்னியாஸ்திரீ
களிடத்திற்குப்போய் அறிவித்து, இனிமேலெனக்
காகச் செபஞ்செய்யவேண்டாம், என்று பெருஞ்ச
த்தத்தோடு மறைந்துபோனாள்.

(7) இத்தாலியதேசத்தில் மேன்குலத்திலுதித்
து, கல்யாண அந்தஸ்திலிருந்த ஒரு மனுஷி யிரவு
நாளும் அர்ச்சியசிஷ்டவளா யெண்ணப்பட்டு வந்தா
ள். மரணசமயத்தில் திருச்சபையின் சகல தேவ
த்திரவிய அநுமானங்களையும் பெற்று மகா புண்
ணியவதி யெனும் புகழுடனே மரித்தாள்.

இவளுடைய ஆத்துமத்துக்காக எப்போதும்வே
ண்டிக்கொண்டுவந்த இவளுடைய மகள் ஓர் நாள்
செபத்திலிருக்கையில் மகா பயங்கரத்துக்குரிய
னும் அக்கினிச் சுவாலையின் மத்தியில் வேகிறதும்

மிகவும் நாற்றம் வீசுகிறதுமான ரூபம், தோற்றக்
கண்டுபயந்து நடுங்கி, சன்னல் வழியாய் வெளியே
குதித்துவிடப்போகும் தருணத்தில் மகளே, நில்லு!
நில்லு! அர்ச்சியசிஷ்டவளா யெண்ணப்பட்டுவந்த
உனது நிர்ப்பாக்கியமான தாய் நானே! நான் உன்
தகப்பனோடு கூடிக்கொண்ட சில பாவங்களை
நான் வெட்கத்தினால் ஒருபோதும், அறிக்கையிடா
ததினாலே ஆண்டவர் என்னை நரகத்தில் தள்ளினார்.
நீ யினி ஒருபோதும் எனக்காக வேண்டிக்கொள்
ளாதே. ஏனெனில் நீ யதினால், என் வேதனையை
த்தான் அதிகரிக்கிறாயென்று சொல்லி அலறுஞ்
சத்தத்தோடு மறைந்தனள். கல்யாண அந்தஸ்த
வரே, நீங்கள் விசேஷமாய் இதனைக் கவனியுங்கள்
நீங்கள் கல்யாணக்காரரா யிருந்தாலும், சுபாவத்து
க்கு விரோதமான கிரியைகள் கட்டில் உங்கள் மன
ச்சாட்சியை மோசம்போக்கி கள்ளப் பாவசங்கீர்த்
தனம் பண்ணாதேயுங்கள்.

(8) இங்கிலாந்து தேசத்தில், கத்தோலிக்கு
வேதம் செழித்தோங்குகையில், ஆக்பேர்த் என
னும் அரசனுடைய குமாரத்தி, அதிக அழகுசௌ
ந்தரிய முடையவளா யிருந்தமையால், அநேகவிரா
சாக்கள் அவளை மணம்புரியக்கோரியும் அவள் சம்
மதப்படாமல், நான் நித்திய கற்பு வார்த்தைப்பாடு
கொடுத்துவிட்டேனென்றாள். தகப்பனாகிய அர
சன் பாப்பானவரிடஞ்சென்று, அந்த வார்த்தைப்
பாட்டை தவிர்த்து கல்யாணஞ்செய்ய உத்தரவு
பெற்றுவந்தபோதிலும் மகள் பிரியப்படாமல், சே
சுநாதரைத்தவிர மற்றொரு பத்தாவை தான் விரு
ம்புவதில்லையென்றும் தான் ஓர் அறையில் தனி
வாசஞ்செய்ய ஆசிப்பதாயும் தகப்பனைக் கேட்
கவே, இராயன் அதற்குச் சம்மதித்து, அதற்
கான ஏற்பாடுகள் செய்தான். இவளப்படியே
வசித்து, செபத்திலும் ஒரு சந்நியாசத்திலும்,
அடிக்கடி சற்பிரசாதம் பெறுதலிலும், ஆனார் சா

லேக்கடிக்கடி போய் வியாதிக்காரரை சந்திப்பதிலும்
நாளிட்டு வருகையில் இளம் பிராயத்திலதானே வி
யாதிகண்டு மரித்தாள். இவளை விசாரித்து வந்த ஓர்
குருசாமியொருநாள் செபம் பண்ணிக்கொண்டி
ருக்கையில், பெருஞ் சத்தங் கேட்டு எழும்பிப்பார்
க்கவே, அக்கினிச் சுவாலையின் மத்தியில் ஒரு ஆத்
துமா பெண் ரூபத்தோடு, சங்கிலிகளால் கட்டப்
பட்டு திரளான பசாசுகளால் சூழப்பட்டு காண்பித்
துச் சொன்னதாவது, ஆத்துமத்தின் நிர்ப்பாக்கிய ம
கள் நானேயென்று சொல்லக்கேட்டு, ஆ! அவ்வ
ளவு பரிசுத்தமாய் சீவித்தபிறகும் நீர் நரகாக்கினை
க்குள்ளானீரோ? என்று குருசாமி வினவ, ஆம்!
ஒரு குற்றத்தினாலேயே, நான் ஞாயமாய் நரக தீர்
ப்பு பெற்றேன் என்றாள். அதற்கு குருசாமி,
ஏனென்று கேட்க, எனது இளம்பிராயத்தில், நான்
பட்சம் வைத்திருந்த என் ஊழியக்காரனொருவன்
ஓர் புத்தகத்தை வாசிக்க நான் சந்தோஷமாய்க் கேட்
டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கமென்பது உனக்குத் தெ
ரியுமே, ஓர்நாள் அவன் அப்படி யெனக்காக அந்தபு
த்தகத்தை வாசித்தபின்பு, அவன் என்னை முத்தஞ்
செய்தான். பசாசு என்னைச் சோதிக்கத் தொடங்கி
ற்று. கடைசியாய் நான் அவனோடு பாவஞ்செ
ய்தேன். நான் பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்குப் போ
ய், இந்தப் பாவத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தவு
டனே, ஆச்சரியமுற்று என்னுடைய குருவான ...
என்னைக்கடிந்து, என்ன! ! ஓர் இராக்கினியும் ...
டிச் செய்யத்துணியாரோ? வென்று சொல்லவே, ...
வெட்கத்தினால் அப்படியல்ல அது ஒரு ...
னம் என்று சொல்லிவிட்டேன். பிற்பாடு, நான் அந்
தப் பாவத்தை அறிக்கையிடாமலே, கடவுள் என
க்கு மன்னிப்பாரென்று தவக்கிரியைகளையும் தான
தர்மங்களையும் செய்து வந்தேன்.

மரண சமையத்தில் நான் மகா பாவியென்று
அக் குருவிடத்தில் சொன்னேன், அவர் அது ஒரு

சோதனை, அதைதள்ளிவிட வேண்டுமென்றார். இத
ன்பின் நான் மரித்து நித்திய நரகாக்கினைக்குள்ளா
யிருக்கிறேனென்று மறைந்துபோனாள். வாலிபரே
கவனியுங்கள்.

தனிமையாயிருப்பதை விட்டு விலகுங்கள். ஒ
ருபோதும், எவ்வித கனமையாகத்தோன்றினாலும்
ஆண் பெண் தனித்திருந்து சம்பாஷித்து எதும்
செய்யாதேயுங்கள். எத்தனையோ பேரை பசாசு இப்
படியே கெடுத்தது!!

சகோதரரே! நடுக்கமுந் திகிலுமின்றி யிதைவா
சிப்பீர்களோ? "பச்சை மரத்திற்கு இப்படியானால்
பட்டமரத்திற்கு எவ்வாறோ" என்று கர்த்தர் தம
மைப் பின்பற்றிய ஸ்திரீகளுக்கு உரைத்தார். சா
ஸ்திரீகளுக்கு ... தெய்வப் பிரசைக
ள்கோபாய்க நெறியிலுயர்ந்து, தெய்வப் பிரசைக
ளாகிய வானோரைப்போல தூய்மையாய் நன்னெறி
யிலொழுகி வந்தவர்களே ஓர் சமையத்தில் நினை
வினால் மாத்திரம் கட்டிக்கொண்ட ஒரேபாவத்தை
அறிக்கையிடாததினிமித்தம் பிசாசின் மக்களானார்
களென்று அறிந்தும் அவ்வகை அபாயத்தில் அகப்
பட்டுச் சிக்கிக்கொள்ளும் அறிவீனம் சமுத்திரத்தி
னும் அகண்டதென்ன வேண்டும். பின்னே செவ்
வைசெய்யலாம், கொஞ்சக்காலத்துக்குப்பின்பு இப்
பாவத்தைச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம், என்று அ
லைந்தோடு திரிந்தவர்கள் தாங்கள் விரும்புஞ் சமை
யத்தில் தங்கள் கருத்தை நிறைவேற்றச் சக்தியற்
றவர்களாய்ப் போனதைக்காண்கிறோம். ஆதலால்
இக் கண்ணியிலகப்பட்டவன் தாமதியாமலும் சல
னப்போக்காமலும், சீவிரத்தெழுந்து அர்ச
சியசிஷ்ட ஆஞ்சலாகுயினி என்பவளைப் பாவித்து
நடக்கவேண்டும். இவள் ஒருநாள் பாவ சங்கீர்த்த
னத்தில் ஒரு பாவத்தை யொளித்ததினிமித்தம்
அன்றிரவில் மனக்கலக்க முண்டாகி, ஆறுதலற்று,
நித்திரையி னின்றெழும்பி மனத்துயரப்பட்ட
முதுகொண்டு, " ஆண்டவரே யெனக்கு ஒத்தா

னைசெய்யும், இந்த மோசத்தினின்று நீங்கக் கிருபை செய்யும்" என்று வேண்டிக்கொண்டாள். அப்பொழுதாண்டவர் "நீ நாளை உதயம் கோவிலில் மணி தட்டும் வேளையில் கோவிலுக்குப்போய் குருவானவரிடத்தில் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்" என்று கற்பித்தார். அப்படியே அவள் செய்தாள். ஒருதடவை மாத்திரம் இந்த மோசத்தில் அகப்பட்டாள். அதிலே தங்காமல் உடனே அதிலிருந்து எழும்பினாள். இப்பொழுது இவளே அர்ச்சியசிஷ்டவளாய்ச் சங்கிக்கப்படுகிறாள். கெடுதலானபின் கெடுதி சம்பவிக்கும். ஏசாயாஸ் தீர்க்கதரிசியானவர் "கண்களிருந்தும் காணாதிருக்கிறார்கள்! காதிருந்தும் கேளாதிருக்கிறார்கள்!" என்று மேன்மையாகவே இவ்வித கிறீஸ்துவர்களுஞ் செய்கிறார்கள். நமதிரட்சகர் பூலோகத்தில் செய்த பிரசங்கங்களை முடித்த வசனத்தைக் கொண்டே யிந்த விசேஷ உபதேசத்தையு முடிக்கத்தக்கதாமே "காதுள்ளவனெவனும் கேட்கக்கடவான்."

பதினோராம் அதிகாரம்.

குரு கட்டளையிட்ட அபராதத்தைத் தீர்த்தல்.

நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு அறிய வேண்டிய ஐந்து கடமைகளில் நான்கை விவரித்தாயிற்று, ஐந்தாவது குரு கட்டளையிட்ட அபராதத்தைத் தீர்த்தல். பாவசங்கீர்த்தனத்தில் குருவானவர் ஒரு அபராதத்தை நியமிப்பது வழக்கம். பொதுவாயது சுலபமானதாயும், கடினமற்றதாயுமிருக்கும். சிற்சில வேளைகளில் மாத்திரம் அவசியநிமித்தங் கனத்த அபராதத்தைக்கட்டளையிடுவார். நன்றாய் மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணு, அப்போது உன் பாவங்களை மன்னிப்பேனென்று கர்த்தர் திருவுளம்பற்றியிருக்கவில்லை

பாவசங்கீர்த்தனத்தில் குருவானவர் பாவமன்னிப்பை அளிப்பதோடு, ஓர் அபராதத்தையும் நியமிக்கக் காரணமேதென்று சிலர் கேட்பார்கள். இரட்சகர் தமது அளவிறந்த தயைப்பெருக்கத்தினாற் சிந்திய விலைமதியாத இரத்தப்பேறு பலன்களினால் நமது பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஆயினும் இந்த மன்னிப்பு எவ்வகைப்பட்டதென்று அறியவேண்டும். கவனமாய்க்கேள்.

ஒருவன் ஓர்பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டவுடனே பாவத்தினால் அவனுக்குத் தோஷமுண்டாவதும் தவிர அது சாவானபாவமாகில் உடனே நரகத்தீர்ப்பு எழுதப்படும். அதனால் தேவதுரோகியாகி, மோட்ச உரிமையிழந்து, நித்திய ஆக்கினைக்குப் பிராப்தியாகின்றான். அதுடன் மரித்தால் நரக பாதாளத்தில் விழுவது சத்தியமே. ஆனால் பின்பு மனஸ்தாபப்பட்டுப் பொறுத்தலை யிரந்துகொள்கையில் ஆண்டவர் திரும்பவும் அவனுக்குத் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை யளிக்கிறார். அப்பாவத்தில் விழுமுன்னதாக அவன் புண்ணியிருந்த நற்கிரிகைகளின் பலன்களை இவனிடசமாய் சேர்க்கிறார். சாவான பாவஸ்திதியிலிருந்து செய்த நற்கிரிகைகளின் பலன்களை மாத்திரம் இழந்துபோவான். மோட்ச உரிமையைப் பெறுகிறான். தன் பாவத்தினால் வருவித்துக்கொண்ட நித்திய ஆக்கினையினின்று தப்பித்துக்கொள்ளுகிறான். நித்திய ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதேயொழிய, ஆக்கினையைப் பூரணமா யகற்றிக்கொள்வதல்ல. ஆக்கினை ஒழிவிடாமல் நித்திய ஆக்கினை அநித்திய ஆக்கினையாக மாற்றப்படும். அந்தந்தப் பாவத்திற்குத் தக்க தண்டனை விதிக்கப்படும். இது அவருடைய தயைக்குணமென்னலாமோ? இப்படி பிதற்றுகிறவர்கள் நித்தியம், அநித்தியம் என்னப்பட்டவைகளின் பேதத்தை உணராதவர்களும் கர்த்தருடைய

ட்டில்லாத தன்மையையும் நீதியையும் பகுத்தறியா
தவர்களாமே, ஒரேயொரு பாவத்தைக் கட்டிக்
கொண்டவனும் நூறு பாவங்களைக் கட்டிக்கொ
ண்டவனும் இருவரும் சமானமாக நித்திய ஆக்
கினைக்குத் தப்பித்துக்கொண்டாலும் ஒருவன்த
னது ஒரு பாவத்திற்கு இவ்வுலோகத்திலாவது
மறுவுலோகத்திலாவது உத்தரிப்பான். மற்றவ
னுடைய உத்தரிப்பு அதிலுங் கனமாயிருக்கும்.
இத் ஞாயமதானே, இதினிமித்தமே குருவான
வர் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஓர் அபராதத்தை
நியமிக்கிறார். இப்படி குருவானவர் செய்வதற்கு
இரண்டு காரண முண்டு. 1-வது:—பாவஞ் செய
தவன் எவ்விதத்திலும் தண்டனைக் குட்படவேண்
டுமென்பதும், 2-வது:—பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் ம
ன்னிப்பைப் பெற்று பாவதோஷம் நீங்கினபோதி
லும் இன்னம் பிராயச்சித்தம் பண்ணவேண்டியதி
ருக்கிறதென்பதை நினைப்பூட்டவுமே குருவானவர்
அப்படி செய்கிறார். நாயிடும் அபராதமே உனக்
குவரவேண்டிய சகல அநித்திய ஆக்கினையையும்
போக்கிவிடுமென்றெண்ணி குருவானவர் அதைக்
கட்டளையிடாமல் இந்தப் பாரதூரமான கட
மையை உனக்கு நினைப்பூட்டவே அப்படி செய்கி
றார். அதோடு நீயும் உனது ஆவிபிரியுந்தனையும்
பற்பல நற்கிருத்தியங்களை நிறைவேற்றிவருவது
உன்பேரிற் சுமந்தகடன். இவ்வுலகத்தில் உன் ஜீவி
யகாலத்தில் உன் மனசுப்படி தெரிந்து செய்யும்
நிருத்தியங்கள் மிக்க பலனுள்ளதாயிருந்து பரிகரி
க்கடனை குறைத்துப்போடும். அல்லது முழுவே
லை முற்றும் போக்கியும்விடலாம். இங்கே செலு
த்தாமல் அரட்டையாயிருக்கில் உத்தரிக்கிற ஸ்தல
த்தில் கொடூரமாய் வாதிக்கப்பட்டுச் செலுத்த
நேரிடும். ஆயினும் முன் மனஸ்தாபத்தைக் குறித்
து விவரிக்கையில் சொன்னதுபோல மிகுந்த உத்
தம மனஸ்தாபத்தினிமித்தம் நித்திய அநித்திய இ

ருவகை ஆக்கினையும் அற்றுப்போவது முண்டு.
பிறக்கும்போதே நாம் ஜென்ம பாவத்தோடு உல
கிற் பிரவேசிக்கிறோம். சிலர் ஜென்ம பாவத்தி
னின்று நீங்கிப் பிறந்ததாயும் அறிவோம். நாமோ
எண்ணிறந்த சாவான பாவங்களைக் கட்டிக்கொண
டபோதிலும் சில அர்ச்சியஷ்டவர்கள் தங்கள் ஜீவி
ய முழுவதிலும் சிறிது அற்பபாவங்களை மாத்திரம்
கட்டிக்கொண்டதாயும் விளங்குகின்றது. சிலர்
இவ்வாறு பாக்கியவான்களானதினிமித்தம் எல்
லோரையும் இப்படியே எண்ணலாமோ! மிக்குள்ள
மனஸ்தாபத்தினால் சிலர் சகல ஆக்கினைக்குத் தப்
பித்துக் கொண்ட நிமித்தம் நாமும் தப்பிக்கொள்
ளலாமென்றெண்ணி சுகமே யாதொரு வருத்தம்
பிரயாசையின்றி நாள் விடலாமோ? பொதுவாய் ச
கலருக்கும் நித்திய ஆக்கினை நீங்கிப் போவதில்லை
யென்பதற்கு வேதாகமத்திற் பல திருஷ்
டாந்தரங்களைக் காணலாம்.

நம் ஆதித்தாய் தந்தையராகிய ஆதம் ஏவை
யென்பவர்கள் தேவகற்பனையைமீறிப் பாவஞ்செ
ய்த பின்பு ஆண்டவர் அக்குற்றத்தை மன்னித்தா
ர். அதில் கர்த்தர் அளவிறந்த தயையுள்ளவராத
லால் அவர்கள் குற்றத்தை மன்னித்தார். ஆயினும்
மட்டில்லாத நீதியுள்ளவராதலால் அவர்கள் பாவத்
திற்கு அநித்திய ஆக்கினையைக் கட்டளையிட்டா
ர்.—சாகாவரமுள்ளவர்கள் சாவுக்குள்ளானார்கள்!
பசி பட்டினி, வியாதிநோவு, வெயிலை கவலை, முத
லியவைகளை சற்றும் அறியாதவர்கள் சகலத்துக்கும்
ஆளானார்கள். பூரண அறிவிழந்தார்கள்! பூமியும் ச
பிக்கப்பட்டது, வதேன் தோட்டத்தினின்று துர
த்தப்பட்டார்கள்! தங்கள் பாவ
தோஷத்தால் துரத்தப்பட்டார்கள்! தங்கள் பாவ
த்திற்காகத் தொளாயிரம் வருஷம் இவ்வுலகிற் பல
வித துயரங்களையும் கஸ்தி நோவுகளையும் அநுப
வித்தார்கள். இவ்வாறு வேதனை ஆக்கினைக்குள்
ளானார்கள். பூலோக துயர உபத்திரவங்களோடு

நாம் பிறந்தநாள் முதல் பழகியிருக்கின்றமையால்
எமக்கிது மகா கடினமல்ல. பரிசுத்தமும், பூரண
பாக்கியமுமுள்ள ஸ்திதியில் வாழ்ந்த இவர்கட்கு
அவை யென்னமாயிருந்திருக்கும்? ஒரு நிமிஷமுத
லாய் அவர்கள் அவற்றை அனுபவிப்பது மகா க
டினமாயிருக்க தொள்ளாயிர வருஷம் அதைச் சகிக்
கநேரிட்டது! இவர்கள் அநித்திய ஆக்கினைக்குத்
தப்பித்துக் கொள்ளவில்லை. நித்திய ஆக்கினைக்குத்
தப்பினதாய் சில வேத சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்
கள். இவ்வாக்கினையின் அகோரம் எத்தன்மை யெ
ன்று நம்மால் நினைக்கவும் கருதவுங் கூடுந்தன்மை
யல்ல.

தேவதாசன், பரிசுத்த அரசன்! என்னப்பட்ட
தாவீதரசர் ஒருவிபசாரத்தைக் கட்டிக்கொ
ண்டார். இதற்காக இவர் வெகு மனஸ்தாபப்பட்டு
இடைவிடாமல் அழுததாய் அறிவோம். இவர் எழு
திய சங்கீத புஸ்தகத்தில் இது பிரத்தியட்சமாகின்
றது. இவ்விதமாய் அர்ச்சியசிஷ்டவர் ஆனார். ஆயி
னும் அநித்திய ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளவி
ல்லை. இவர் அந்தப் பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டபி
றகு தேவ ஏவுதல்பிரகாரம் நாத்தான் தீர்க்கதரிசி இ
ராயர்முன்சென்று ஓர்உவமைவிடுத்தார். அதாவது-

"சுவாமி உமது ராச்சியத்தில் மகா கொடுமை
யொன்று சம்பவித்தது. ஐசுவரியவான் ஒருவன்
இருந்தான், அவனுக்குப் பெருந்தொகையான ஆடு
மாடுகள் இருந்தன, வெகு சம்பத்துடையவனாகி
யிருந்தான், அவ்வூரில் தானே மிக்க தரித்திர
னொருவனிருந்தான், இத் தரித்திரனுக்கோ, தா
ன் கொண்டு, வளர்த்த ஓர் ஒரு சின்ன ஆ
ட்டுக்குட்டி இருந்தது. அது அவனோடும், அவன்
பிள்ளைகளோடும் கூட இருந்து, வளர்ந்து அவன்
வாயின் அப்பத்தைத் தின்று, அவன் பாத்திரத்தி
லே குடித்து, அவன்மடியிலே படுத்துக் கொண்
டு, அவனுக்கொரு மகளைப்போலிருந்தது. இவ்வா

யிருக்க முன்சொன்ன ஐஸ்வரியவானுடைய வீட்
டிற்கு ஓர் வழிப்போக்கன்வந்தான். அவன், தன்னி
டத்தில் வந்த வழிப்போக்கனுக்குச் சமையல் பண்
ணுவிக்கத் தன்னுடைய ஆடுமாடுகளில் ஒன்றை
யடிக்க மனதில்லாமல் இந்த தரித்திரனுடைய ஆட்
டுக்குட்டியை யடித்து அதைத்தன்னிடத்தில் வந்
த மனுஷனுக்குச் சமையல் பண்ணுவித்தான்."
என்று சொன்னார். அப்பொழுது தாவீது அந்த
மனுஷன் மேல் மிகவும் கோப மூண்டவனாகி நாத்
தானைப் பார்த்து, "இந்தக் காரியத்தைச் செய்த ம
னுஷன் மரணத்திற்குப்பாத்திரன் என்று கர்த்த
ருடைய ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன், அ
வன் இரக்கமற்றவனாயிருந்து, இந்தக் காரியத்தைச்
செய்தபடியினாலே அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்காக நா
லத்தனை திரும்பச் செலுத்தவேண்டும்." என்றான்.
அப்பொழுது நாத்தான் தாவீதை நோக்கி, நீயே
அந்த மனுஷன்! ஏத்தியனாகிய உரியாவைப் பட்
டயத்தால்மடிவித்து அவன் மனைவியை நீ எடுத்
துக்கொண்டாயே! யென்றார். அப்போது தாவீ
து மெய்தான் நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாய்ப்
பாவஞ்செய்தே னென்றான். இதை யுரைக்கை
யில் தாவீதுபட்ட மனஸ்தாபம் எத் தன்மையோ
வெனில், உடனே நாத்தான் அவனைநோக்கி ஆண்ட
வர் உமது குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டார். நீர்
சாகமாட்டீர். (அதாவது நரகத்திற்குப் போகமாட்
டீர் என்கிற அர்த்தமாம்) ஆயினும் நீர் செய்த பா
வத்திற்கு ஆக்கினையாக.

1-வது.—உமக்குப்பிறந்த உரியாவின் மனைவியின்
பிள்ளை சாகும்.

2-வது.—பட்டயம் உமது வீட்டைவிட்டு நீங்
காது.

3-வது.—இரகசியத்தில் இந்த பாவத்தைச் செய்
தீர். கர்த்தர் பிரசித்தமாய் உம்மை சிட்சிப்பாரெ
ன்றார்.

இதோ பாருங்கள்! பாவத்தை மன்னித்த பின்னும் ஆண்டவர் ஆக்கினையிடுகிறார். ஆதலால் பாவதோஷத்தினின்று நிவாரணையாக்கினாலும் நித்திய ஆக்கினையைத் தமது மட்டற்ற தயவைக் கொண்டு அநித்திய ஆக்கினையாக மாற்றிவிடுகிறார். நீ தான் பாவஞ்செய்தேனென்று அறிக்கையிடுகிறாய். தீர்க்கதரிசியும் ஆண்டவர் உம்முடைய பாவத்தை மன்னித்துவிட்டார் என்கிறார். மன்னிப்பாரென்று சொல்லாமல், மன்னித்து விட்டாரென்றே சொல்லுகிறார். ஆயினும் நித்திய ஆக்கினைக்கீடாக அநித்திய ஆக்கினையை நியமிக்கிறார். இது மறைபொருளல்ல. உச்சிப்பகலிலும் தெளிவாய்த் தோன்றுகிறது. பொதுவாய் எல்லோரும் இத்தண்டனைக்கு உள்ளாயிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்னும் திருஷ்டாந்தப்படுத்துவது அவசியமில்லை. இதினிமித்தமே பூலோகத்தில் நமக்கு நேரிடுகிற துன்ப [illegible] இக்கட்டுகளைப் பொறுமையோடு அனுபவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அநேகர் வாலிப பிராயத்திலேயாவது மற்றக் காலங்களிலாவது நன்னெறியினின்று வழுவி, துன்மார்க்கராய்த்திரிந்து, பல பாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டபின் மனந்திரும்பி, தேவபயத்தையுட்கொண்டு, சீர்திருந்தி, சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகும் சமயத்தில் பிற்காலத்தில் சிலவேளை கர்த்தர் இவனைத் தண்டிக்கிறார். உடனே அவன் மனங்கசிந்து, நான் தேவனுக்குப் பயந்து நடந்தும் தண்டிக்கப் படுகிறேனேயென்று முறையிடத் துடங்குவான். இது தகுதியல்லவே. இப்போது நீ பரிசுத்தனாகவே நடந்தாலும் உன்னில் உள்ள அநித்திய ஆக்கினை இன்னம் நீங்காதிருக்கலாம். ஆதலால் கர்த்தர் உன்னைச் சிட்சிக்கையில் அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணக்கடவாய். தகப்பன் தன் பிள்ளையைச் சிட்சிக்குமாப்போல கர்த்தர் தாம் நேசிக்கிறவர்களைச் சிட்சிக்கிறாரென்று அர்ச். சின்னப்பர் வசனிக்கிறார்.

பாவப் பரிகாரத்திற்காக இவ்வுலகத்திலேயே நாம் பிராயச்சித்தம் செலுத்தக் கிடைப்பது கடவுள்செய்யும் மட்டற்ற கிருபையாமே.

குருக்கட்டளையிடும் அபராதத்தைப்பற்றிப் பலருக்கு பலசந்தேகங்களுண்டாவதுண்டு. ஆதலால் அவைகளை யிங்கே நிவர்த்தியாக்குவது நலம்.

1-வது.—பாவசங்கீர்த்தனத்தில் இடப்பட்ட அபராதத்தை நிறைவேற்றுவது கடனே இல்லையோ?

ஆம் கடன்தான்.

2-வது.—அதை செலுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அற்பபாவமாகுமோ? சாவானபாவமாகுமோ?

இதிற் கவனிக்கவேண்டியதாவது:—நீ பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது அபராதத்தை முழுதும் நிறைவேற்றுவேனென்கிற ஆசைகொண்டிருந்தும் பின்பு அசட்டையினால் முற்றிலும் அதை மறந்துபோய்விட்டால் இதினிமித்தம் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குத் தோஷமில்லை. ஆனால் மனதோடுங் கூடவேணுமென்று அக்கடமையைப் பின்பு நிறைவேற்றாமல் தள்ளிவிடுவதைப்பற்றியே இவ்விடத்திற் பேசப்படுகிறது. இது சிலவேளை அற்ப பாவமாயும், சிலசமயம் சாவான பாவமாயும் இருக்கும். இப்பேதத்தை யறிவதெப்படி? குருகட்டளையிட்ட அபராதம் அற்பமாயின் அதனால் விளைகிறதோஷமும் அற்பமாம். அது கனமானதாயின் இதுவும் கனமானதாம். ஆனால் அபராதம் லகு, கனம் என்பதைப்பற்றி யறிவதெப்படி? அவ்வபராதங் கற்பிக்கப்பட்ட பாவ உச்சாரணத்தில் நீ அறிக்கையிட்ட பாவம் அற்பமேயாகில் அபராதமும் அற்பமாகும். சாவானபாவமுண்டேயாகில் அபராதமும் கனமானதாகும். அதை நிறைவேற்றாதிருப்பதும் சாவான பாவமாம்.

3-வது.—அவ்வபராதத்தை யெப்போது செலுத்தவேண்டும்?

குருவானவர் ஓர் காலத்தைக் குறித்திருந்தால் அதற்குள்ளாக நிறைவேற்றவேண்டும். இன்னதானில் இன்னமாதத்தில் செய்யென்று கற்பித்தால் அப்படியே செய்யக்கடவாய். காலத்தைக் குறியாமல் ஓர் அபராதத்தை யிட்டு இத்தனை விசை செய்யென்றுமாத்திரங் கற்பித்தால் அதைக் கூடியசீக்கிரத்தில் செய்வது போதும்.

4-வது.—குருவிட்ட அபராதம் ஏதோவென்று மறதியாகி மயக்கமாயிருக்கும்போது என்னசெய்யவேண்டும்.

அக்குருவிடத்திலேயே போய் அதைச்சொல்லி அவர் சொற்படி நடந்துகொள். இப்படி செய்யாமல் அதற்குஈடாக அதினும்மேலானதாய் மிகக்கடினமான ஆக்கினையை நீயேயுன் மனப்பிரியப்படி தெரிந்துகொண்டாலும் அதற்கு ஈடாகாது. நாமே நமக்கிட்டுக் கொள்வதைவிட குருவானவர் தேவதிரவியானுமானத்தில் நியமிப்பதை மேலானதாயும், வெகு பலனுள்ளதாயும் மதிக்கவேண்டும். இதற்காக, அதே குருவிடத்தில் போகக்கூடாத காரியமாயிருக்கில் மற்றொரு குருவைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவரிடத்திலேயே போகக் கூடியதாயிருக்கில் அப்படி செய்யக்கடவாய்.

5-வது.—குருவிடும் அபராதம் கனமாயிருக்கில் என்னசெய்ய வேண்டும்.

அதை தணிக்கும்படி தாழ்மையாய் அவரை மன்றாடு. வாதாடாதே.

6-வது.—அபராதம் நியமிக்கும் நேரத்தில் அது வருத்தமாகத் தோன்றாமையால் அங்கீகரித்துக் கொண்டேன். பின்பு கடினமாய்த் தோன்றினால் என்ன செய்யவேண்டும்,

அதைவிட்ட குருவினிடத்திலேபோய் விவரித்துக்கொள். அவரண்டையே போவது அவசியம். அவரிடத்தில் போகக்கூடாதபோதுமாத்திரம் வேறே குருவிடத்திற் போகலாம். முன் பண்ணிய பா

வசங்கீர்த்தனத்தில் அறிக்கையிட்ட பாவங்களையெல்லாம் இவரிடத்திலும் சங்கீர்த்தனஞ்செய்ய அவசியமில்லை. ஆயினும் அவற்றைக்குறித்து இவர் ஏதும் வினவுவாரேயாகில் அதைத் தெளிவிக்கவேண்டும்.

7-வது.—குருக்கட்டளையிட்ட அபராதத்தை செலுத்தாமல் விட்டுவிடும்போது அதினிமித்தம் அப்பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஈனமுண்டோ? அது பலனுள்ளதாயிருக்குமோ? பலனற்று வீணாகுமோ?

சிலவேளை அப்பாவ சங்கீர்த்தனத்திற்கு ஈனம் நேரிடாமல் பலனுள்ளதாயிருக்கும். வேறு சமயத்திலோ வீணாகிவிடும். அவ்வகைப்பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி அபராதத்தை நிறைவேற்றக்கூடாமல் மரித்துப்போன ஒருவனுடைய பாவ உச்சாரணம் பலனுள்ளதாயிருக்கும். அப்படியே ஒருவன் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது அபராதந்தீர்க்க ஆசைகொண்டு, தனக்கிட்டபட்ட அபராதத்தைத் தீர்க்க பூரண ஆசையாயிருந்தும், பின்பு மனமாறி அக்கட்டளை அநுசரிக்காமல் விட்டுவிட்டால், அல்லது அசட்டையாய் செய்யாமலிருந்துவிட்டால் இதன்பொருட்டு அந்த பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு ஈனமுண்டாகாது. அது பலனுள்ளதாகவேயிருக்கும். அபராதத்தைச் செலுத்தாத நிமித்தம் முன் விளக்கிக் காண்பித்த பிரகாரம் அற்ப பாவமாவது சாவான பாவமாவது சம்பவிக்கும். மற்றப்படி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிற சமயத்திலேயே குருவிடம் அபராதத்தை நான் செலுத்தேன், குரு எதையும் சொல்லட்டும் நான் நிறைவேற்றேன் என்கிற தீர்மானம் கொண்டிருக்கில் அப்பாவசங்கீர்த்தனம் பலனற்று வியர்த்தமாகும். இவனிடத்தில் மெய்யான மனஸ்தாபம், பிரதிக்கினையில்லையென்று முன் காண்பித்தாயிற்று.

ஆதலால் குரு அபராதத்தை நியமிக்கும்போது நல்லது சுவாமி! நல்லது சுவாமி! யென்று விண்

பாசாங்கு செய்யவேண்டாம். அப்போதே அது வருத்தமாய்த் தோன்றுமாகில் மவுனமாயிராமல் உடனே அவரை யிரந்துகொள், அவ்வாறு செய்யாமல், பின் மனங்கோணுவதும், முறையிடுவதுஞ் சரியல்ல. பூரண மனஸ்தாப முனக்குள்ளிருந்தால அவரிடும் அபராதம் உனக்கு மிக்க லகுவாகவே தோன்றும். குருக்கட்டளையிட்ட அபராதத்தை உன்னிச்சைப்படி மாற்றிக்கொள்ளாதே. நீயே தெரிந்து செய்யுங் கடின தபசைவிட அது அதிகபலனைக்கொண்டிருக்கும். ஆகையால் அதை நன்றாய்ச் செலுத்துவதற்கு ஆசிப்பாயாக.

8-வது.—எங்கேயிருந்து அபராதத்தைச் செலுத்தவேண்டும்? எவ்விடத்திலுமிருந்து செலுத்தக்கூடும். கோவிலிலே செய்யக்கூடுமானால் மிக நல்லது.

9-வது.—பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிய பின்பு அபராதக் கடனைத் தீர்க்குமுன் மறுபடியும் சாவானபாவத்தில் விழுந்தால் இந்த அந்தஸ்திலிருக்கையில் அக்கடனைச் செலுத்தவேண்டுமோ? இல்லையோ? செலுத்த வேண்டும். அதனால் கடமையை நிறைவேற்றுகிறானோ? ஆம்!

நீ குருபாத சந்நிதானத்தில் முட்டிட்டுப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்கையில் உன் பாவங்களினின்று உன்னைக் கழுவுதற்காக ஆண்டவர் சிந்திய திருவிரத்தம் உன்மேல் வடிகிறதாகப் பாவித்துக்கொள். அந்த விலைமதியாத திருவிரத்தப் பெறுபேறுகளினாலேயே நாம் அனைவரும் கழுவப்படுகிறோம். அர்ச். அகுஸ்தீனும்,* அர்ச். கிறீசொஸ்தோமும் வசனித்திருக்கிறபிரகாரம் ஈட்டியால் ஒரு சேவகன் விலாவைக்குத்த அங்கிருந்து புறப்பட்ட தண்ணீரும் இரத்தமும் ஆழ்ந்த இரகசியத்துக்குரியதாமே! தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்திற்கும் இரத்தம் பாவஉச்சாரணத்திற்கும் அடையாளமாம். இவ்விருவகையாலும் நாம் கழுவப்பட்டு இரட்சிப்பைப் பெறுகிறோம். அர்ச். மதலேனளென்கிற

கன்னியாஸ்திரி பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் போகும்பொழுது "சேசுநாதருடைய திருவிரத்தத்தாற் கழுவப்படப்போகிறேன்" என்பாள். இவ்விரத்தம் இல்லாவிடில் நமது கதியென்ன? நற்கிரிகையென்னும் நாமம் எங்குள்ளது? நாம் பாவஞ்செய்வதேயன்றிப் பாவப்பரிகாரஞ் செய்ய சக்தியற்றவர்களாயிருப்போம். இத்திரு விரத்தத்தினாலேயே நமது அற்ப கிரிகைகளுக்கும் ஏராளமான பிரதிபலனும் சம்பாவனையும் கிடைக்கின்றது.

10-வது.—குருவிட்ட அபராதத்தை நிறைவேற்றியபின்னாவது அநித்திய ஆக்கினைமுற்றிலும் நீங்கிப்போகுமா? இல்லை! இல்லை! குருவானவர் அபராதம் விதிப்பதற்கு இரண்டு காரணமுண்டென்று முன் சொல்லியிருக்கிறதே. அவையாவன:—பாவத்திற்காகத் தண்டனைக் கொடுபடவேண்டுமென்னும், அதற்குப் [illegible]ரிகாரஞ் செய்யக்கடவாயென்னும், நி[illegible]வுமே. குருக்கட்டளையை நிறைவேற்று[illegible] உனது அநித்திய ஆக்கினையிற் சிறிது ச[illegible]ணமாய்க் குறையுமேயன்றி பூரணமாய்த் தீப்போ[illegible]மென்று நம்புதற்கூடாது. சகல தண்டனைக்கு[illegible]ாக ஓர் அபராதத்தை நிருமிக்கவேண்டுமென்பதும் குருவின் கருத்தல்ல. தவசு செய்யக்கடவாயென்று நினைப்பூட்டி அவரும் சிறிதை ஆக்கியாபிக்கிறார். அதுபோக மேலும் உன்பாவத்துக்குத் தக்கது மிகுந்துள்ளகடன் உன்மேல் சுமந்திருக்கும். பாவசங்கீர்த்தனம் நன்றாய்ச்செய்து பாவமன்னிப்புப் பெற்றுக்கொண்டதாக நம்பிக்கையுனக்குள்ளிருந்தாலும் கடவுள் முன்பாக உன் சகலகடனும் தீர்ந்ததென்று விசுவசித்து, அசட்டையாயிருக்கத்துணியாதே. உன் பாவதோஷ மிகுதியையும், அதினால் ஆண்டவருக்கு வருத்திய கனக்குறையும் இவ்வளவென்று உத்தேசிக்க உன்னால் கூடாதாகையால் உன்னாலுகூடியமட்டும் அதை உன் சிந்தையில் நிறுத்தி, பாவப்பரிகாரஞ் செய்வதில்

ஓயாதே, தவசு செய்யாவிடில் எல்லோரும் மோச
ம் போவீர்களென்று இரட்சகர் தாமே திருவுளம்
பற்றினார். தவசுக்கடுத்த பிரயத்தனங்களை இவ்
வுலோகத்திலேயே ஆராய்ந்து உதவிக்கொள்வது
எளிதாயிருக்கும். தபாலிற் கடிதமனுப்புவோர் அ
தற்குரிய வரியை அத்துடனே செலுத்தி யிராதிரு
க்கில் அக்கடிதம் சேருந்தலத்தில் உள்ளதற்கதிக
மாய் இருமடங்கு ஆகிவிடுகிறதைக் காண்கிறோ
ம். சாமான் ஏற்றிய சப்பலை வேறுதலத்திற்குப் பி
ரயாணப்படுத்துமுன் ஆயங்கட்டாதிருக்கில் குறிக்
கப்பட்ட அறைமுகஞ் சென்றவுடனே அங்கே அ
திக வருத்தப்படவேண்டிய தென்றறிவோம். இவ்
விதமாகவே நாமும் இவ்வுலோகத்திலேயே பரிகார
ஞ் செலுத்துவதோ? மரித்தபின் அகோர நெருப்பி
ன் வேதனையோடு தீர்ப்பதோ? எது [illegible]தமமென்
று ஆராய்க்கடவோம். ஓர் அற்பபாவ[illegible]ற்கு முத
லாய் எவ்வளவு தண்டனை கிடைக்கும[illegible]
றிவோம்? சாவானபாவங்களுக்கெவ்வா[illegible]
வார்! நாம் கட்டிக்கொண்ட ஏராளமான [illegible]க
ளுக்கு எப்படியோ? யாரால் உரைக்கக்கூடும்[illegible]
நமதிரட்சகர் மலைமேற் செய்தருளிய பி[illegible]த்
திற் சொல்வதாவது:—உன்னெதிராளி ஓர் சமை
யத்தில் உன்னை நியாயாதிபதிக்குக் கையளியாமலு
ம், நீ சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்படாமலும் இருக்
கும்பொருட்டு, நீ உன்னெதிராளியோடு வழியிலிரு
க்கும்போதே சீக்கிரத்தில் அவனோடே சமாதானமா
யிருப்பாயாக. நீ கடைசிக்காசு உத்தரிக்குமளவும் அ
வ்விடத்தினின்று வெளிப்படமாட்டாயென்று உன
க்குச் சொல்லுகிறேனென்றார். நியாயாதிபதி முகத்
திற்கு முன்னே வழியிலேதானே ஒழுங்குப்படுத்
தும்படி சொல்லுகிறார். அதாவது:—பூலோகத்தில்
எப்பொழுதும் நாம் நிலைப்பவர்களல்லவே. இப்பூமி
பரலோகத்திற்சேரும் பாதைதானே. வழியிலிருக்
கும்போதே சகலத்தையும் [illegible] யாக்கிக்கொ

ள்ளக்கற்பிக்கிறார். சாவு சடுதியாய் நேரிடுவதால்
காலதாமதம் பண்ணாதே! நித்திரை செய்யாதே! அ
சட்டையாயிராதே! என்றாற்போலாயிற்று. சீவிய
காலத்திலேயே நாடோறும் உன் கடனைக் கொஞ்
சங்கொஞ்சமாய்க் குறைத்துப் பரிகாரம் செலுத்
தமுயலு. அன்றியே நீதியாதிபதிமுன் அழைக்
கப்பட்டு வெகு கடினத்துடன் அணுவளவுதப்பிப்
போகாது உத்தரிக்கலாகும். இந்த உத்தரிப்பு ஸ்த
லத்தை விசுவாச சத்தியமாய்க் கைக்கொண்டும்
மவுனிகளாய் நாள்விடுகிற கிறீஸ்துவர்களின் அச
ட்டை மகா ஆச்சரியத்துக்குரியது. இவ்வுலகில் உத்
தரியாதவர்கள் மறுலோகத்தின் உத்தரிப்பு ஸ்தல
த்து அக்கினியின் மத்தியில் அகோர வேதனை
யோடு உத்தரிக்க நேரிடுவதற்கு அத்தாட்சியாக
கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னடந்த ஓர் சத்தியமான
சங்கதியை கேளுங்கள்:—

1859-ம் ஆண்டில் இத்தாலியாவில் பொலோ
ஞ்ஞு [illegible] மூரில் கார்த்திகை (நவம்பர்)
மாதத்தில், [illegible]ரேசாளென்னும் நாமத்தையுடை
ய ஒரு கன்னியா[illegible]திரி தனது மடத்தில் திமிர்வா
தத்தினால் பாவ[illegible]ங்கீர்த்தனம் அவஸ்தைப் பூசுதல்
முதலிய[illegible]றுச் சடுதியாய் மாணித்தாள். ஆயி
னுமவள் மோட்[illegible] சேர்ந்தாளென்று சகலருமெ
ண்ணியிருந்தார்க[illegible] அந்தமாதம் 1[illegible]-௳ அக்கன்
னியாஸ்திரியிருந்த அறைக்குள், அங்குள்ள ஓர்
கன்னியாஸ்திரி [illegible]குமபோது அவ்வறைக்குள்
அழுகைப்பெருமூச்[illegible] விடும் ஓர் சத்தத்தைக் கே
ட்டுத் திகைத்துச் ச[illegible]றே சிந்தித்து உற்று கேட்க
வே, தெரேசம்மாளுடை[illegible] சத்தமென்பதாய் நிதா
னித்து, இதேது கா[illegible]மென வினவ, நான் வ
றுமைக்குச் சற்றே [illegible]சோதமாய் நடந்தபடியால்
40-நாளு இந்த அகோ[illegible] ஆக்கினைக்குள்ளானேன்,
என்க! அம்மா! இ[illegible]ப்படியாச்சுது? நீ உன் சீவி
யகாலத்தில் தாரித்திர[illegible]தை வெகுவாய் நேசித்

ஞாடந்தாயே, யென் "மெய்தான் என் சுயகுற்ற
மில்லாவிடினும் மடத்திலென் அதிகாரத்திற்குட்ப
ட்டிருந்த மற்ற கன்னியாஸ்திரிகளின் தேவை
க்கும் அந்தஸ்துக்கும் மிஞ்சிய சில உடைகளை அ
ணிய நான் இடங்கொடுத்தபடியால் இந்த ஆக்கினை
க்குள்ளானேன்," என்றுபிரதியுத்தர மளித்தாள்.
அதோடு அங்கிருந்து புகைபுறப்பட்டது. அதினடு
வில் தெரேசம்மாளும் இருந்தாள். அவள் அவ்வ
றையின் சுவர்வலஞ் சென்று வாசல்வழியாய்வெ
ளியேறிப்போகையில் கையை ஓங்கிக் கதவிலறை
ந்து விட்டுப்போய்விட்டாள். கைபட்டதலங் கரிந்து
விரல்களும் பதிந்திருந்தன. இவ்வதிசயத்தைத்தெ
ரிசித்த கன்னிகை பிரமித் தழுது கூக்குரலிட்
டாள். உடனேமடத்திலுள்ளவர்கள் அனைவரும்
வந்து விசேஷத்தை விசாரித்துத் திகிலடைந்தார்
கள். இதன்றியே வெகு திரள்கள் அங்கே கூடி
வந்து பார்த்து, இவ் வதிசயத்தைத் துவக்கத்தி
றகண்ட கன்னியாஸ்திரியை சித்திர[...] செய்யும்படி
யனுப்பி விட்டார்கள். இவள் ப[...]கையிலிருந்து
கொண்டுகுறித்த கதவிற் பதிந்[...]ந்த அடையாள
த்தை எவ்விதத்திலாவது மாற்ற[...]க்கப்படவே
ண்டுமென்று தனக்குள்ளிருந்த [...]க்கத்தினால் ஆ
லோசித்தாள், அப்பொழுது தெ[...]சாள் கன்னியா
ஸ்திரி அவளுக்குத் தோன்றி[...]னனித்த அகோர
உபத்திரவத்தை அநுபவிக்கி[...]ன். லோகத்தாரு
க்கு அத்தாட்சியாக அந்த அ[...]டயாள மிருக்கவே
ண்டுமென்று ஆண்டவர் சித்த[...]யிருக்கிறார். அதை
நீ அழிக்கவாவது மாற்றவாவது எத்தனித்தால் எ
ன்னிலு மகா கொடுமை[...]ய் நீ உபாதிக்கப்ப
டச் சம்பவிக்குமென்று உ[...]த்துப்போனாள், அந்த
அம்மாளுடைய ஆத்தும[...]திற்காக 17-ல ஆகிய
அன்று முதல் 19-ல, ஆக [...]ன்று நாள்வரைக்கும்
ஓயாமல் இரவும் பகலும் அநேகர் கோவிலில்
ஜெபித்து செபங்களைச் [...]செபித்து, பாவ சங்கீர்த்

தனம் நன்மை, முதலிய பற்பல தவக்கிரிகைகளை
அநுசரித்தார்கள். எண்ணிறந்த ஜனங்கள் குறி
த்த ஆத்துமத்திற்காக வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
19-ல முன்கண்ட கன்னியாஸ்திரி படுக்கையி
லிருக்கையில் தெரேசம்மாள் மகா அழகு சவு
ந்தரியத்தோ டவளுக்குத் தோன்றி, "நான்
40-வருடம் உத்தரிக்கத் தீர்வை பெற்றிருந்தும்
எனக்காகச் செய்யப்பட்ட வேண்டுதல்பரிகார மு
தலியவற்றால் மீட்கப்பட்டு இதோ மோட்சம் சே
ருகிறேன்." என்று மறைந்துபோனாள்.
இப்புதுமையைப் பற்றி எள்ள வேனும் சந்
தேகிக்க ஏது வில்லை. இதற்குச் சாட்சிகள் ஒருவரி
ருவரல்ல, அவ்வூர் ஜனங்கள் முழுதும் கண்டார்க
ள். அவர்களில் அநேகர் இந்நாள்வரையும் சீவ
னோடிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள சர்க்கார் உத்தியோ
கஸ்தர்களெல்லாரும் இவ்விநோதத்தை யறிந்து
நன்றாய்ப் பரீட்சித்தார்கள். அன்றியும் அக்கன்னி
யாஸ்திரியுடை[...] சரீரத்தைக் கல்லறையினின்று
எடுத்துக் [...]பக் கதவிலுள்ள அடையாளத்
தோடு பொருத்[...]ப்பார்க்கவே சிறிதும் பெரிதுமா
யிராமல் சரியா[...]ருக்கக் கண்டார்கள். இதையெல்
லாந் தங்கள் பு[...]த்தகத்தில் எழுதிக்கொண்டார்கள்.
உத்தியோகஸ்த[...]ம் குடிஜனங்களும் இதற்குச் சா
ட்சி கொடுப்பார்[...] அந்தக்கதவிலே அடையாள
ம் இப்போதும் அ[...]ங்கே யிருக்கிறதன்றியே பலர்
இவ்விதம் போய்பார்த்து வருகிறார்கள். இச்சத்தியமா
ன சரித்திரத்தை ஆக்ஷேபிக்க இடமில்லை. இது
சாங்கோபாங்கத்திலுயர்ந்த
தப்பாத சத்தியமே! இந்தக்கன்னிகை தன் பராமரி
பரிசுத்த வதியான இந்[...] தேவைக்கதிகமா யணிந்து
ப்புக்குள்ளிருந்தவர்கள் [...]
கொள்ளப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததின் பொருட்டு
40-வருடம் கொடூரமாய் உபாதிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்பு
பெற்றாள். அப்படியானால் நமதெண்ணிறந்த அற்ப
பாவங்களுக்கும் சாவான பாவங்களுக்கும் உரிய

அபராதம் இவ்வளவென்று உத்தேசிக்க துணிபவ
ர்? எவ்வளவு காலத்திற்கோ ஆரறிவார்! காலத்
தைக் கவனித்தென்ன! உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில்
ஒருநிமிஷம் வேதனை யனுபவிப்பதின் அகோரத்
தை இப்போது நாம் உணர்வதரிது. பூலோகத்தி
லுள்ள சகலவித கொடிய ஆக்கினையெல்லாம் உத்த
ரிக்கிற ஸ்தலத்தின் அற்ப வேதனைக் கிணையல்ல
வென்று அர்ச். அகுஸ்தீன், அன்சேலம், தோமாஸ்
மற்ற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேதபாரகரும் நிச்
சயித்திருக்கிறார்கள். இதை ரூபிக்கக்கூடுமான பல
புதுமைகளுள் அர்ச். கிரேகோரியார் எழுதியிருக்கி
றதொன்றைக் கேளுங்கள்.—

ஒரு வருஷகாலமாய்ப் படுக்கையிற் கிடந்து வி
யாதியால் வருந்தி பலவாறு துன்பப்பட்டவோர் ம
னிதன், தன்னை இவ்வுலோகத்தினின்று எடுத்து
கொள்ளவேண்டுமென்று கர்த்தரை வேண்டிக்கொ
ண்டதின்பேரில், ஆண்டவர் ஓர் தேவதூதனை அவ
னிடத்திற்கனுப்பி, ஒன்றில் இங்கே இன்னும் ஒரு வ
ருஷம் இக்கஸ்தியை யனுபவித்துக் கொள், அல்லது
உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் மூன்றுநாள் உத்தரிக்கவே
ண்டும், இவ்விரண்டி லொன்றைத் தெரிந்து கொள்
ளென்றதற்கு உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தையே தெரிந்து
கொண்டான். அப்படியே மரித்து உத்தரிக்கிற ஸ்த
லத்திற்கு போனான். அங்கே அத்தேவதூதனைக்க
ண்டு, நீர் ஏன் வஞ்சித்தீர் மூன்று நாளென்றீரே,
இதோ நான் அனேக வருடகாலமாய் அவதிப்படுகி
றேனே என்றான். அதற்குத் தூதன். இல்லை! நீம
ரித்து இன்னம் ஒருநாளாகவுமில்லையே, உன்சரீரமு
ம் இன்னம் புதைக்கப்படவில்லையே, அப்படியிருக்க
அநேக வருஷமாயிற்றென்று முறையிடுகிறாயேயெ
ன்றார். அப்பொழுது அவன் தானுலகத்தில் வர்த்துமு
ன்பட்ட ஆக்கினையையே அநுபவிக்க உத்தரவாக
வேண்டுமென்று மன்றாடினதின் பேரில் அப்படியே
கொடுக்கப்பட்டது. இவன் மறுபடியும் உலகத்தில்

தோன்றிச் சகலரும் இவ்வுலகத்தின் கஸ்தி யுபத்தி
ரவங்களைப் பொறுமையோடு அநுபவிக்கவேண்டு
மென்றும் மறுலோக வேதனைக்குக் காத்திருக்கலா
காதென்றும் புத்திசொல்வான். கடைசியாய்க் கு
றிக்கப்பட்ட காலமட்டும் வியாதி உபத்திரவங்களை
யநுபவித்து மரித்தான். இதை நாம் நன்றாய்க் கவ
னித்தால் உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தின் பாடுகளின் கொ
ரம் இன்னதென்றும், பல துன்ப துயர கஸ்தியை
ப் பொறுமையோடு சகிப்பதினால் விளைகிற நன்
மை இவ்வளவென்றும், உத்தரிப்புக் கடனை யிங்
கேயே அநுபவிப்பது எவ்வளவெளிதென்றும் தி
ட்டமாய் விளக்குகின்றதாமே. பூலோகத்திலே நீ
க்காதிருக்கில் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் கடினமாய்
உபாதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சீவனோடிருக்
கையில் நாம் செய்கிற நற்கிருத்தியங்களை ஆண்ட
வர் எத்தன்மையாய் ஏற்று ஏராளமாய்ப் பலனளிக்
கிறாரென்றும் பாருங்கள். முன்சொல்லப்பட்ட
கன்னிபாஸ்திரிக்கு இடப்பட்ட 40-வருட உத்தரி
ப்பு, ஜனங்கள் செய்த தவங்களினாலும், பூசை சற்
பிரசாதம் பெறுதல், முதலிய பல பக்திக் கிரிகைக
ளினாலும் இரண்டு மூன்று நாளைக்குள் பரிகரிக்கப்
பட்டு நிவாரணையானதைக் காண்கிறோம்.

சீவியகாலத்தில் நாம்செய்யும் நற்கிரிகைகளின்
மகத்துவம் அளவிறந்த தன்மையாய்த் தோன்று
கிறது. இப்பலனைக்குறித்து அர்ச். ஜோன் தாமஸ்
என்பவர்சொல்லும் ஓர் உவமையாவது. ஓர் மனி
தனை ஒரு ராசா தன் சமுகத்திற்குவரக் கட்டளை
யிட்டார். அந்தமனிதன் ராசாவுக்கு கடன்பட்டிரு
ந்தமையல் அவர் சமுகம்போக அஞ்சினான். அத
ற்காகத் தனது சிநேகிதனொருவனைச் சந்தித்து சங்
கதியைச்சொல்லித் தனக்கு ஒத்தாசை செய்யவே
ண்டுமென்று மன்றாடினான். சிநேகிதன் மறுமொ
ழியாக நீ இராசனெதிரில் போகையில் அணிந்து
கொள்ள ஒரு வஸ்திரம் தருகிறேன். இதற்கு அதிக

மாய் என்னாலாவதொன்றுமில்லையென்றான். ஆகையால் அவன் துக்கத்தோடு வேறொரு சிநேகிதனிடத்திற்போய், முன்போல வேண்டிக்கொண்டதின்மேல் அவன் பிரத்தியுத்தரமாக நல்லது நான் என் வேலைக்காரரை கூடஅனுப்புகிறேன். அரசனை அரண்மனை வாசல்மட்டும் அவர்கள் உன்னைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விடுவார்கள், அதற்கப்பால் என்னால் ஒன்றுஞ்செய்ய முடியாதென்றான். அம்மனிதன் அதிக வருத்தப்பட்டு இத் தோழரிடத்திலிருந்தாவது தனக்கு உபயோகமான சகாயம் கிடைக்காததையிட்டுச் சலித்துத் தயங்கி வேறொரு சிநேகிதனிடத்திற்சென்று தனது கஸ்தியை யறிவித்து, தனக்குத்தக்க சகாயஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடினான். உடனே சிநேகிதன் அதற்குடன்பட்டு, அவனுக்கு ஆதரவான வார்த்தைகளையுரைத்து நல்லது. அரசனை அறிவேன்! உன்னோடே நான் அரசன்முன்னே சென்று இந்த ஆபத்தி லுனக்காக வேண்டிய சகல கருமங்களையுஞ் செய்து முடிப்பேனென்று உறுதிசொன்னான்.

இவ்வுவமையிற் குறிக்கப்பட்ட அரசன் சர்வேஸ்வரன் தாமே.

I-வது. சிநேகிதன், பூலோக சம்பத்தாம். இது மனிதனுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தில் அந்த வஸ்திரத்தினால் அற்பமெனினும் பயன்படாதது போலவே பூலோக சம்பத்துக்களினிமித்தம் தேவ சமுகத்தில் நலம்பெற ஏதுவிராது.

2-வது. சிநேகிதன், உடன்பிறந்தார், நமது பெற்றோர், சுற்றத்தார் முதலிய பந்து ஜனங்களாகும். இவர்கள் கல்லறைமட்டுமே வருவார்கள்,

3-வது. சிநேகிதனோ, நாமசெய்யும் நற்கிரிகைகளாம். இவைகள் ஆண்டவருக்குமிகப்பிரியமானவை ஆதலால், நம்மைப் பின்றொடர்ந்து ஆண்டவரிடத்திற்பரிந்துபேசும், கொடுக்கவேண்டிய கடனைத் தீர்க்கும், சகல பொல்லாப்பையும் அகற்றி யொழி

த்துவிடும். ஆபத்தில் உதவுகிறவனே மெய்யானநேசன். ஆகையால் நாடோறும் நாம் பற்பல நற்கிரியைகளைச் சேகரிப்பதினால் அதிக வருத்தமின்றி யிவ்வுலோகத்திலிருக்கும்போது நமது பாவங்களுக்குப்பரிகாரம் செலுத்துவது யுக்தியும் கடமையுமாமே? இதுமகாவருத்தமென்று உரைப்பதற்கு இடமில்லை. இக்காலத்தில் நமது திவ்விய தாயாகிய திருச்சபை ஏராளமான சகாயங்களைசெய்து இரக்கத்தோடும் பட்சத்தோடும் தன் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கின்றது. பூர்வீக கிறீஸ்துவர்கள் பாவஞ் செய்கையில், அவர்களுக்கு மகா கடினமானஆக்கினையிடப்படும். சிலருக்குச் சில சமையங்களில் 2-3-5-10-20, வருடமளவும் சில அபராதங்கள் கட்டளையிடப்படும். ஒறுத்தல் உபவாசமுதலிய தபசுகள் தவிர பிரசித்த பாவிகளுக்குப் பிரசித்த தண்டனைகள் பலவுண்டு. சகலரும் அறியத்தக்கதாக சுபாவ உடுப்பைமாற்றி இரெட்டுக்கோணி முதலியவைகளை யணிந்து திரியவும், பலதவக்கிரிகைகளை நெடுங்காலம் அனுசரிக்கவும்வேண்டுமென்று ஆக்யாபிக்கப்படும், முறையே பெரியோர், பிரபுக்கள், பிரசைகள், வறிஞர், ஐஸ்வரியவான்கள், இராஜாக்கள், மந்திரிகள், என்னப்பட்டவர்களுக்கும் பட்சபாதமின்றி இவ்வகைத்தண்டனை நிருபிக்கப்பட்டது, இதற்கு அத்தாட்சியாக மகா தியடோசியசென்பவனுடைய சரித்திரத்தைக்கேளுங்கள். பல சம்பன்னனும் மகிமையுடைத்தானவனுமாகிய இப்பெரிய அரசன் தன் அரசாட்சிக்குட்பட்ட தெசலோனிக்கவென்னும் ஊரிலுள்ளசில ஜனங்கள்செய்த ஒரு கலகத்தினிமித்தம் ஆழ்ந்த ஆராய்வும் அமரிக்கையுமின்றி அவ்வூர் ஜனங்களில் நல்லோரையும் தீயோரையும் பேதமின்றி சகலரையும் வாளுக்கிரையாக்கப் பொதுவான கட்டளையை விதித்தான். இதனாற் குற்றமில்லாத அநேகர் மாண்டார்கள்.

இராயன் பின்பு மிலானென்னுமூரில் இராசகௌரவத்தோடும் ஆரவாரத்தோடும் கோவிலுக்குவருவதைக்கண்டு அர்ச். அம்புரோஸ், கோவில்தலைவாசலுக்குப்போய், மகா தியோதோசியஸை நோக்கி "வெளியேபோ" என்றார். (இவர் யாரோடுபேசினாரென்று கவனியுங்கள். இராசாவிடத்தில்) ஏனென்று அரசன் கேட்க, நீ தெசலோனிக்க ஊரார்க்குச் செய்தஅநியாயத்தை நினைத்துப்பாரென்றார். அதற்கு இராசா ஆம் மெய்தான். தாவீதரசனும் பாவஞ்செய்யவில்லையோ? என்றான். அதற்கு அம்புரோஸ், ஆம்! தாவீது பாவஞ்செய்தான் அதற்காகத் தவஞ்செய்தான்; நீயும் அவனைப்போல பச்சாத்தாபப்பட்டு இதற்கு தபசு செய்யக்கடவாயென்றார்.

இராயன் மனஸ்தாபத்தோடு அழுதுகொண்டே தன் அரமனைக்குத் திரும்பிப்போய் கடுந்தவஞ் செய்தான், அவசரமின்றி ஒருவரும்தன் அறைக்குட் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டு இராச அங்கிகளைத் தரியாமல் தான் மகா பாவியென்று மனஸ்தகித்து சஞ்சலத்தோடு அழுது கடின தபசுகளை ஒன்பது மாதானவும் செய்தான். அப்போது அர்ச். அம்புரோஸ் அதை யங்கீகரித்து அதுபோதுமென்று சொன்னார், ஆண்டவர் பிறந்த நாளாவருஷத்திற்குள் ஏறக்குறைய 387-ம் ஆண்டில் இது நடந்ததாகச் சரித்திரங்களினால் அறியலாம். பூர்வீகத்தொடுத்து அபராதஞ்செலுத்தும் இம்முறைமை ஒழிவின்றி யநுசரிக்கப்பட்டதென்பது இதால் திருஷ்டாந்தப்படுகின்றது, ஆயினும் தேவகிருபையால் அக்காலத்தைவிட இக்காலத்துக் கிறீஸ்தவர்களாகிய நமக்கு [illegible] எளிதான வழிகள் இருக்கின்றன; சுலபமாய்ப் பரிகாரஞ்செய்யத்தக்க வகைகளைக் கூறப்படிருக்கிறோம். எவ்வகைப்பட்ட [illegible]யும் இதற்குதவும். இவற்றை அடுத்த அதிகாரத்திற்காணலாம்.

பன்னிரண்டாம் அதிகாரம்.

பாவப் பரிகாரஞ் செய்யப் பிரதானவழிகள் நாலு.

அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் வகுத்திருக்கிற பிரகாரம் பாவப்பரிகாரம்செய்ய பிரதானவழிகள் நான்கு வகைப்படும்.

1-வது.—செபஞ்செய்து பலன்களடைதல்,
2-வது.—தர்மஞ்செய்தல்.
3-வது.—சரீரவொறுத்தல்.
4-வது.—நாளுக்குநாள் மனஸ்தாபத்தை யதிகரித்தல்.

1-வது.—செபஞ்செய்தல், என்னும்போது செபம், தியானம், பூசைகாண்குதல் பற்பல சபைகளின் ஒழுங்குகளை யநுசரித்து அவைகளின் பலன்களை அடைதல் பல நற்கிரியைகளைச் செய்தல் முதலியவைகள் எல்லாம் அடங்கும். பலனுள்ள செபங்களும், கிரியைகளும் அநேகமுண்டு. இவற்றையறிந்து உதவிக்கொள்ள வேண்டும். நமது தாயாகிய திருச்சபையின் தயாளமுள்ள நோக்கத்திற்கு நாம் இசைந்து இப்பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்வது உசிதமாமே. பலன்கள் இருவகையுண்டு. நாட்பலன், பரிபூரணபலன், சில [illegible] களுக்கு 100, 200-நாள் பலனென்கையில், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் அத்தனை நாள் ஆக்கினை குறைகிறதென்றெண்ணாமல், முன் காண்பித்தாப்போல ஆதிக்கிறீஸ்தவர்கள் 100, 200 நாள் அல்லது வருஷக்கணக்காய் அபராதஞ் செலுத்துவதினால் உத்தரிப்புஸ்தலத்தில் எவ்வளவு ஆக்கினை குறைவாகுமோ அவ்வளவு இப்போது இச்சிறிய செபத்தின் பலனையடைவதால் குறைவாகும்.

பரிபூரணப்பலனென்பது சகல உத்தரிப்பையும் பூரணமாய் நீக்குவது, அதை முற்றிலும் நாம்

பெறுவது மகா அரிது. ஆகையால், பல பரிபூரண பலன்களைப் பெற முயற்சிப்பது தகுதியாமே. ஏனெனில் பரிபூரண பலனைப் பூரணமாய்ப் பெருதிருக்கில் நாட்பலனைப் போலாகின்றது. அரைகுறையாய்ப்பெற்ற அநேக பரிபூரண பலன்கள் சேர்ந்து ஒரு பரிபூரண பலனின் சுதந்தரத்தை முற்றிலும் நமக்களித்து தரக்கூடும். ஆத்துமத்திலோர் அற்ப பாவம் தகாத ஆசைபற்றுதல் முதலாயிருக்கில் பரிபூரணபலனைப் பூரணமாய் அடையக்கூடியதல்ல.

சில செபங்களைச் செபிக்கும் ஒவ்வொரு விசைக்கும் இத்தனைநாட் பலனென்றும் அதைத்தொடர்ந்து 30-நாள் செபிப்போருக்கு ஒரு பரிபூரண பலனும் அளிக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்காகப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணி, சற்பிரசாதம் வாங்கி யாதோர் கோவிலைச் சந்தித்து அர்ச், பாப்பானவரின் கருத்துகளுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவும் சாதாரணமாய் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும். இத்தன்மையாய் பற்பல ஜெபங்களைத் தொடர்ந்து 30-நாள் செபித்தபிறகு அதனுக்குள்ள பரிபூரண பலன்களை யடையத்தக்கதாக, என்னசெய்ய வேணடுமென்றால், பத்துவித பலனுள்ள செபங்களை ஒருமாதமுழுவதுந் தினந்தோறும் செபித்து, அவைகட்குக் குறிக்கப்பட்ட பத்துப் பரிபூரணபலன்களை யடையத்தக்கதாக, பத்துமுறை பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் பெறவேண்டிய தென்கிறதல்ல, ஓர் தடவை பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிச் சற்பிரசாதம் பெற்றால் போதும், ஆனாலும் பத்துவிசை கோவிலைச் சந்தித்து அர்ச், பாப்பானவரின் கருத்துகளுக்காக வேண்டிக்கொள்ள வேண்டிய தவசியம். எத்தனை பரிபூரண பலன்களை யடையவேண்டுமோ? அத்தனைவிசை கோவிலைச் சந்தித்துச் செபிப்பது அவசியம். சற்பிரசாதம்பெற்ற அன்று தானே அத்தனை முறை சந்தித்துச் செபிக்கவேண்டுமோவெ

ன்று கேட்டால், ஆம்! அன்று செய்ய முயலுவதே உத்தமமாம். அதுவே வழக்கம்.

அசட்டையினாலிழந்துபோகும் பலன்கள்!

மேலும் அநேகர் தாங்கள் இலகுவாய் அடையக்கூடிய பரிபூரணபலன்களை சற்றே அசட்டையினால் இழந்து போகிறார்கள். எப்படியென்றால், சாதாரணமாய் கிறீஸ்தவர்களுக்குள் வழங்கப்படும், அநேக செபங்களுக்கு, மேற்கண்டபடி தனிப்பலனும் மாஸ்தைக்கொரு பரிபூரண பலனும் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கின்றது. நல்ல கிறீஸ்தவர்கள் அநேகர் இப்படிப்பட்ட செபங்களில் பத்து, இருபது நாள்தோறும் செபித்தே வருகிறார்கள். ஆதலால் இவர்கள் மாஸ்தைக்கொரு விசை நன்மை வாங்குகிற வழக்கமுண்டானால், அன்றையத்தினம் பத்து இருபதுவிசை கோவிலைச்சந்தித்து ஒவ்வொருபரிபூரண பலனுக்காக சொற்ப செபங்களை அல்லது 5-பர. பிரி. திரி.—செபத்தினால் குறிக்கப்பட்ட பரிபூரண பலன்களை யடையலாமே! அல்லது மாதத்தில் இருமுறை, மும்முறை பலமுறை சற்பிரசாதத்தைபெறுவோர்கள், அந்தநாட்களில் சிலவிசையப்படி வேண்டிக்கொள்வதினால் சில பரிபூரண பலன்களை யடையலாமே, பூரணமாயொன்றை யடையக்கூடாதபோதிலும் அதில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது அடைவதும் பெரு நன்மை யல்லவோ! ஆதலால் கிறீஸ்தவர்களே! பாவப் பரிகாரத்துக்கு இவ்வளவு,எளிதும்,உசிதமுமாயிருக்கிற இந்தப்பலன்களையடையாமல் சீவிய காலத்தைச் செலவழிப்பது பெருங்கேடல்லோ! பொதுவாய்ப் பலன்களில் விசேஷித்தது சிலுவைப்பாதைப் பலன்களும், அமலோற்பவ உத்தரியச் சபையார் ஆறுவிசை பரமண்டலம், பிரியதத்த மந்திரம் திரித்துவ ஆராதனையும் செபிப்பதினால் அடையக்கூடுமான அநேக பரிபூரண பலன்களுமாம். இவ்விருவகைக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிபூரண பலன்களையடைய பாவசங்கீர்

த்னம் பண்ணி சற்பிரசாதம் பெறுவது அவசியமில்லை. இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு, ஒருநாளில எத்தனை விசை அதுகளைச் செய்வானோ [illegible] அத்தந்த விசைக்கு அநேக பரிபூரண பலனை [illegible]

மேலும், பலன்களை யடைவதற்கு இஷ்டப்பிரசாதத்தோடிருப்பதவசியமோ! சாவானபாவத்தோடு அதுகளை செய்தால் பலன் கிடைக்கமாட்டாதோவென்றுகேட்டால், ஆம்! கிடைக்கமாட்டாது. இஷ்டப்பிரசாதத்தோடிருப்பதவசியம், அப்படியானால் இவற்றால் சற்றும் பிரயோசனமில்லையோவென்று மீண்டும் கேட்பாயானால், சொல்லுகிறேன், நீ சாவான பாவத்தோடிருந்துகொண்டு செய்தாலும், செபதபம், மற்றும் எவ்வகைப்புண்ணிய கிருத்தியங்களுக்கும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற பலன்களை நீயிழந்து போன போதிலும், அதினிமித்தம் சில வேளை, தயவுள்ள கர்த்தர் உன்மேல் கிருபைக்கண்ணோக்கி, நீயுனது நிர்ப்பாக்கிய அந்தஸ்தை விட்டு மனந்திரும்ப உதவி செய்யக் கூடும்.

அது அப்படியானால் சாவான பாவத்தோடு செய்கிற செபத்தின்பலனை உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காவது ஒப்புக் கொடுப்பதில் பிரயோசன முண்டா? ஆம் அவர்களுக்குண்டு. திவ்ய பூசையை நிறைவேற்றும் குருவானவர் சாவானபாவத்தோடிருக்கினும் பூசையின் பலனும் சத்துவமும், குறைந்துபோகாது. ஏனெனில் இக்கிருத்தியத்தில் சேசுநாதர்தாமே பூசாரியாகவும் குருவானவர் அவர்கையின் கருவியாகவுமிருக்கிறார், அன்றியும் மரித்த ஒருவன் சொல்லிச் செத்ததினிமித்தம் அவன் குறித்த செபதப நற்கிரியைகளை நிறைவேற்றுகிறபோது, நிறைவேற்றுகிறவன் சாவான பாவத்தோடிருந்தாலும், அதுகள் அந்த ஆத்துமத்துக்கு உபயோகப்படும்.

மற்றப்படி யொருவன் தன்மனச[illegible]த்தின்படி, யாதோர்பலனை மரித்தோருக்காக ஒப்புக்கொ

டுக்கையில், இவன் சாவான பாவத்தோடிருந்தாலும் அதை கர்த்தர் அங்கீகரிப்பதுண்டு. ஆயினும் இவன் நோக்கம் [illegible] பொழுதும் தவறாமல் அநுகூ[illegible] மாணிக்கலாகாது. ஏனெனில் பாவிகளின் மன்றாட்டையும் கடவுள் கேட்பதுண்டேயாயினும், தமது நீதிப்பிரகாரமல்ல, தமது அளவிறந்த தயாளத்தினிமித்தமே அப்படிச் செய்கிறார். இந்தப்பிரகாரம் [illegible] கிரியைகளையும் உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்காக ஆண்டவர் தயவாய் அங்கீகரித்துக் கொள்வாரென்று நம்ப இடமிருக்கின்றது. ஆயினும் அவ்விதமாய் நமது நோக்கம் எப்போதும், தவறாமல் அநுகூலமாகுமென்று சொல்லத்தக்கதில்லையென்று, அர்ச். தோமாஸ் அக்குயினாஸ் முதலிய வேதபாரகர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

நமக்கு கிடைக்கிற பலன்களெல்லாவற்றையும் மொத்தமாய் சேர்த்து உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதும் மிக்க நலம். இதினால் வெகு நன்மை யுண்டாகும். அவை நூறு மடங்கு வட்டியுடன் நமக்கு திரும்பக் கிடைக்கும். இந்தக் காணிக்கையைச் செய்து வருகிறவர்கள் திங்கள் கிழமை தோறும் பூசைகண்டு பாப்பானவர் கருத்துகளுக்காக வேண்டிக் கொண்டால் ஒரு பரிபூரண பலனை யடைவார்கள். திங்கள்கிழமை பூசை காணக்கூடாதவர்கள் ஞாயிற்றுகிழமை கண்டு அப்படி வேண்டிக் கொள்ளலாம். இதற்கு பாவசங்கீர்த்தனமும் சற்பிரசாதமும் அவசியமில்லை. இஷ்டப்பிரசாதத்தோடிருப்பது போதும். இவ்விதமாய் நமது சீவியகாலத்தில், எத்தனையோ பலன்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடும், கால் மணி நேரத்துக்குள்ளாக கணக்கற்ற பலன்களையடையலாமே. உதாரணமாக, ஆண்டவருடைய பாடுகளுக்கும், தேவமாதாவின் வியாகுலங்களுக்கும் தோத்திரமாக, ஐந்து பரமண்டலம், பிரியத்தத்த ம

வேண்டிக்கொண்டால் பதினாயிர வருஷப்பட லமென்று அர்ச: கிரேகோரியார் எழுதியிருக்கிறார்.

2 வது.—தர்மஞ் செய்தல் [illegible] து. ஆத்துமசரீ [illegible] த புண்ணியங்கள் பதினாலு [illegible] டவைகளாமே. பிறருக்குச் செய்யும் எவ் [illegible] ற்ப உபகாரமும் இதைச்சேரும். விசேஷமா ய் [illegible] ஆதரிக்க, தங்களாலானமட்டும் தான தர்மஞ் செய்தல், பிச்சையிடுதல் மிக வும் நலமாமே. சேசுநாதர் சுவிசேஷத்தில் பொதுத் தீர்வையைப்பற்றிப் பேசுமிடத்தில், அந்நாளில், நல்லவர்களை நோக்கி, நான், பசியாயிருந்தேன், எனக்கு போசனந் தந்தீர்கள், வஸ்திரமில்லாதி ருந்தேன் எனக்கு வஸ்திரங் கொடுத்தீர்கள், என் று மனுஷ குமாரன் சொல்லுவாரென் றுரைத்த தினாலே, மற்றும் சற்கிரியைகளைப் பார்க்கிலும் இதின் மேன்மையையும் பலனையுஞ் சுட்டிக் கா ண்பித்தாரென்றும் இது மிக விசேஷித்தது! மிகப் பலனுள்ளதென்றும் அர்ச்சியசிஷ்ட அகுஸ்தினு சொல்லுகிறார். ஒருதுர்மார்க்கன் எப்போதாவது பாக்கியமான மரணத்தையடைகிறுனேயாகில், அ வன் தன் ஜீவிய காலத்தில், ஏழைகள் மட்டில் மிக இரக்கமுள்ளவனாயிருந்திருப்பானென்று பெரும்பா லும் கண்டறியலாம் என்று ஓர் சாஸ்திரியார் சொ ல்லி, அதற்கு அத்தாட்சியாக, எழுதியிருப்பதா வது:—அர்ச். பீமென் என்ப்பெயர் விளங்கிய ஓர் பரிசுத்த சன்னியாசியாரிடத்தில் தீமோத்தேயு என்னும் ஒரு குருவானவர்போய், பல விஷயங்களை க்கேட்டறிந்ததோடு, எகிப்து தேசத்தில் ஒருபரஸ் திரி வெகுதுர்மார்க்கமாய் ஜீவிப்பதாயும், ஆயினும் அவள் ஏழைகள் மட்டில் வெகு இரக்கமுள்ளவளா யிருப்பதாயும், தனது துர்நடக்கையில் சம்பாதிக் கிற பணத்தை முதலாய் அவள் ஏழைகளுக்கே கொடுத்து வருகிறுளென்றும் சொல்லி ஆதலால் அவளைப்பற்றி அர்ச். பீமெனுடைய அபிப்பிராய

மென்னவென்று கேட்டார். அதற்கவர் அப்படியா னல் அவள் [illegible] எப்படியாகிலும் மனந்தி ரும்புவாளென்று [illegible] மாயிருக்கிறதென்று [illegible] ன்னார். சிறிது காலத்திற்குப் பிற் பாடும் அவளைப்பற்றி அர்ச். பீமென், முன்போல வே கேள்விப்பட்டு, முன்போலவே மறுமொழி சொன்னார்.

இப்படியிருக்க, கொஞ்சகால [illegible] பிற்பாடு அந்தப் பெண்பிள்ளை, அர்ச் பீமெனிடத்துக்கு ஆளனுப்பித் தனக்காக வேண்டிக்கொள்ளவேணு மென்று மன்றாடினாள். அர்ச். பீமென், அவளுக் காக வேண்டிக்கொண்டதுமல்லாமலே, அவளிடத்துக் குப்போய் சில நல்லபுத்திகளைச் சொன்னதின்பேரி ல் அவள் அழுது மனஸ்தாபப்பட்டு மனந்திரும்பி ஓர் கன்னியாமடத்தில் சேர்ந்து, வெகு தபசுசெய் து பரிசுத்தமாய்ச் சீவித்தாள். இவள் செய்துவந்த தர்மத்தின் பலனிதுவே.

அர்ச: பிரான்சீஸ்கு ஓர்நாள் வழிநெடுகே போ கையில், ஓர் போர்ச்சேவகன் இவரைக்கண்டு இவர் மிகவும் தரித்திரனாயிருப்பதாய் அவருடைய பிற் தவான உடையினாலேயே அறிந்து, தன்னிடத்தி லிருந்த கொஞ்சம் பணத்தை யவருக்குக் கொடுத் தவுடனே அவர் தேவ ஒளி அடைந்தவராய் அவ னை நோக்கி, நல்லமனுஷனே! நீ உன் நாட்களுக்குள் சீக்கிரமாய் உன் பாவங்களை விட்டு மனந்திரு ம்பி, பாவ சங்கீர்த்தனத்துக்குப் போவதற்கு உத்த ரம் என்று சொல்லவே, அவன் அப்படியே செய் து பாக்கியமான மரணத்தை யடைந்தான். ஆண் டவரோடு சிலுவையில் அறையுண்ட நல்ல கள்ள னும், திருக்குடும்பம் எகிப்துக்கு ஓடும்போது இவர் களுக்கு ஓர் தர்ம உபகாரக்கிரியை செய்ததாயும் இதினால் இவனுக்கு நல்ல மரணமும் பாக்கியமும் கி டைத்தாய் விளங்குகின்றது. ஆகலால் தர்மஞ்செ ய்வதில் அளவிறந்த நன்மையுண்டாம். தர்மமான

து அநேக பாவங்களை முடிவிடுமென்று, சம்மனசா
னவர் தொபியாசுக்குச் சொன்னார்.

3-வது.—சரீர வொடுக்கம்.—இது ஒறுத்தல்
உபவாசமாத்திரமல்ல, முழங்காலினின்று செபித்
தல், (ஏதொரு ஆசனத்தின்மேல் முழங்காலில்இ
ருப்பதுவுங் குற்றமில்லை.) கையை உயர்த்திச் செ
பஞ்செய்தல், சரீரத்தை ஆத்துமத்திற்காகச் சற்
றே வருத்தப்படுத்துதல், தொழில், வீட்டுவேலை,
பல அலுவல் முதலியவைகளையுங் கிரமமாய் கீழ்ப்
படிதலோடு முறைப்படாமல் செய்துகொள்ளுதலோ
டு பாவப்பரிகாரமாக ஆண்டவருக்கொப்புக்கொடுக்
கவுங்கூடும். இவை வீண்வேலையல்ல. பாவம் மாத்
திரம் வீண்வேலை. வீணும் விஷமுமுள்ள கரும மி
துவே. நம் கடமைகளையுந் தொழில்களையும் நிறை
வேற்றுவதில் படும்பிரயாசையையும் பாவப்பரிகா
ரத்திற்கு ஈடாக ஆண்டவர் ஏற்றுக்கொள்வார். சக
லகிறீஸ்துவர்களும் தாங்கள் செய்கிற நற்கிருத்திய
ங்களுக்கு இன்னின்னபலனுண்டென்று அறியாதி
ருந்தபோதிலும் அதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற
பலனை யடையலாம். ஆகிலும் அதற்காக ஒவ்
வொருவரும் தினந்தினம் அதிகாலமே விழித்தவு
டனே தாங்கள் அன்று செய்யப்போகிற செபங்
களுக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் குறித்திருக்கிற பல
ன்களெல்லாம் அடையவேணுமென்றுவது, அல்
லது உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு அல்லது
இன்ன ஆத்துமாவுக்கு உதவவேணுமென்றுவது க
ருத்துக்கொண்டிருப்பது உத்தமம். விசேஷமாய்,
முன் சொன்னபிரகாரம் பாவத்துக்கேதுவான பொ
ருட்களையும்ஆபத்தில்லாதபொருட்களையுமுதலாய்,
பாராமல், கண் முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்
குதல் மிக பலனுள்ள சரீர ஒடுக்கமாகும்.

4-வது—நாளுக்குநாள் மனஸ்தாபத்தை யதிக
ரித்தல. அதாவது:—நாம் செய்த பாவங்களுக்கா
க ... பண்ணும்போது மனஸ்தாப

ப்பட்டதுபோதுமென்று எண்ணாமல் தாவீதரசன்
பேதுருப்போஸ்தலர் அகுஸ்தீனு எரோனிமுஸ் மத
லேனாள், பெலாஜியாள், தாயிஸ் முதலானவர்களை
க் கண்டு பாவித்து எக்காலமும், எந்நாளும் மன
ஸ்தாபத்தைப் புதுப்பிப்பதும் மென்மேலும் அதி
கரிப்பதும் தேவசிநேகத்தை கூட்டுவதும். கமை.
தயாதிக்கவேணப்படும் உத்தம மனஸ்தாபத்தை
விசேஷமாய் வருவித்துக் கொள்வதினால், அக்கினி
யைப்போல சகல பாவ அசுத்தங்களையும் சுட்டெ
ரிப்பதோடு முன்சொன்னபிரகாரம் பாவக் கட
னையும், தண்ணுக்குத் தோன்றுதல்போல நிவா
ரணமாக்கி உனது சுமையின் பாரம் நாளுக்குநா
ள் குறைந்துபோம்.

அர்ச். மத்தேயு சுவிசேஷம் 6-ம் அதிகாரத்தில்.
பூமியில் உங்களுக்கு பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்து
வையாதிருங்கள் இவ்விடத்தில் அவற்றை துருவும்
புழுவும் அழிக்கிறதுமன்றித் திருடரும் கொண்டி
க்கிருக்கிறார்கள், ஆனால் பரலோகத்தில் உங்களு
க்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வையுங்கள், அ
வ்விடத்தில் இவற்றைத் துருவும் புழுவும் அழிக்கி
றதுமில்லை. உன் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கின்
றதோ அங்கே உன்னிருதயமும் இருக்கின்றது,
என்று நமது திவ்விய இரட்சகர்தாமே வசனித்தி
ருக்கிறார். இகலோக சீவியத்தில் வெகுவாய் மதி
க்கப்படுகிற தங்கம், பொன் நவரத்தினம், ஆடை
யாபரணங்கள், நமக்குப் பயன்படாமல் இங்கு
அற்பமாய் மதிக்கப்படுகிற செபம், தவம், பூசை,
ஒறுத்தல் இவைபோன்ற சுகிர்த கிருத்தியங்களே
நம்மை ஆதரிக்கும். இவ்வகைப் பொக்கிஷத்தை
யே சேகரிக்க கர்த்தர் நம்மை ஏவுகிறார். இவ
ற்றின் உச்சிதத்தைத் தக்க மேரையாய் நன்கு மதி
க்கவும், அதின்பலன் சம்பூரணமாய் நாம் இப்போ
தே உணரவுங் கூடுந்தன்மையல்ல. ஓர் கன்னியா
ஸ்திரியின் பாக்கியமு... ஆத்துமம் தோன்றி

உரைத்ததை இதோ நன்றாய் கேட்டு நெஞ்சிற் றரித்துக்கொள்ளுங்கள். பூலோகத்துக்கு நான் வந்துஇன்னுமொருவிசை பிரியத்தத்த மந்திரத்தைச்செபித்ததினால் பரலோகத்தில் நான் பெறக்கூடியதாகிய பேறுபலனும் மகிமையும் எவ்வளவோ என்றால் அதற்குக் நான் மறுபடியும் பூலோகத்திற்குத் திரும்பிவந்துஉலக முடியும்மட்டும் எவ்வித துன்ப துரிதங்களையும்பட்டனுபவிப்பேன் என்றது.

ஒரு ரிஷியானவர் வெகு நாள் வனாந்தரத்திலே தபசுபண்ணுகையில் தூரமாயிருந்த ஓர் குளத்தில் போய் தண்ணீர்மொண்டு நாள்தோறும் வருவது மகா பிரையாசையாய் தோன்றியதால் அவருக்கு வந்த சலிப்பை நீக்கத்தக்கதாகச் சம்மனசுபண்ணின உபாயமாவது:—அந்தரிஷி ஓர்நாள் தண்ணீருக்காக நடக்கிறபோது சம்மனசானவர் சிறுபிள்ளைரூபமாக அவர்பிறகே, ஒன்று! இரண்டு! என்று எண்ணுகிற சத்தத்தைக்கேட்டு, ரிஷியானவர் திரும்பிப்பார்த்து, நீர் யார்? என்ன எண்ணுகிறீரென்று கேட்டார், இதற்குக் குழந்தை ரூபமாய்நின்ற சம்மனசு சொன்னதாவது;—நான் உனக்குக் காவலான சம்மனசுதானே, நீ தபசு பண்ணுகிறபோது, வைக்கிற ஒவ்வொரு அடிக்குமுதலாய் மோக்ஷராச்சியத்திலே உனக்குப் பலன் வருமென்கிறதினாலே நீ எத்தனை அடி நடக்கிறாயென்று நாம் எண்ணிப்பார்க்கிறோம், என்று மறைந்தார். உடனே ரிஷியானவர் தமது குற்றத்தையறிந்து முன்னிலும் அதிகம்தூரம்போய் வசித்து கிணற்றுக்குப்போய் வருவார்.

இத்தன்மையாய் அற்ப நீசராகிய நாம் செய்யும் நற்கிரியைகளுக்கெல்லாம் சர்வேசுரன் தமது திருவிருத்தப் பலனாலும் தமது தயாளத்தினாலும் ஏராளமான பலனை யளித்தாப்போலாகின்றது.

பூர்வீகத்தில் ஓர் தேசத்தின் பிரசைகள், வருடந்தோறும் தங்களுக்கு ஓர் அரசனைத் தெரிந்து

கொண்டு வருஷக்கடைசியில் அந்த இராசாங்கம் செய்தவனை ஓர் தீவுக்கேற்றி அனுப்பிவிடுவார்கள், அங்கே அவன் பலவாறு கஷ்டப்படச் சம்பவிக்கும். இப்படியிருக்கப் பின்வருந் துன்பத்தைச் சட்டைபண்ணாமல் ஒருவருடம் இராஜமகிமையைத் தரித்துக்கொள்வதற்காகச் சில அறிவீனர் இதைவிரும்பி பின்னே அத்தீவிற் பெருந்துன்பத்தை யடைந்துவந்தார்கள். இவ்வாறு வருடந்தோறும் நிறைவேற்றி வருங்கால் ஓர் வருடம் இராசசிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்தவொருவன் தானனுப்பப்படும் தீவிற்குப் பல தட்டுமுட்டுகளையும் ஆளும் உடைமைகளையும் அனுப்பிச் சிறந்த மாளிகையொன்றை யங்கே கட்டிச் செவ்வையாய்ச் சவதரித்து, தான் சுகமே சீவித்து நீடித்து, வாழ்வதற்கான பிரயத்தனங்கள் யாவுஞ்செய்து; "நான் அங்கே போகவேண்டியதிருப்பதால் இப்போதே அதற்கு ஆயத்தம்பண்ணுவேன்." என்றான். குடி ஜனங்கள் இதைக்கண்டு, இவன் மற்றவர்கள் எல்லோரையும்விட அதிக யூகமுள்ளவனென்றறிந்து, இவனே இராசாங்கத்திற்குத் தக்கவனென்று கருதி அவன் தன் சீவியகாலமுழுதும் தங்கட்கே அரசனாயிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவனோ இந்த மன்றாட்டைச் சட்டைபண்ணாமல், நீங்கள் வழக்கம்போல உங்களுக்குப் புதிய வேறோர் இராயனைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள், நானோ அத்தீவிற் போய்ப் பவுசாய், வருத்தமின்றி வாழ்ந்திருப்பேனென்றான். இவனுடைய ஞானத்தை அனைவரும் மெய்த்தாக்கொண்டு, இவன் தான் புத்திசாலியென்று எல்லோரும் புகழ்ந்தார்கள். இவனுக்குமுன் அரசாண்டவர்களை அப்படியானால் பித்தர் என்றும் பேதைகளென்றும் உரைக்கவேண்டு மல்லவோ! ஆம்! அப்படியே [illegible]மையுங் கூறவேண்டும். அவ்வரசனைப்போல வ[illegible]க்கத்தக்கதாகப் பிரயத்தனஞ் செய்து தட்டுமுட்டு[illegible]சேகரித்துமோட்சாச்சி

யத்தில் ஓர் ம[illegible]ளிகைகட்ட முஸ்திப்புச் செய்ய
வேண்டாமோ? [illegible]லோககவைகட்காகவருத்தப்படு
மாப்போலவே இவ்[illegible]லோகத்திலுஞ் சற்றே வருத்த
முண்டென்பது மெய்யே. அம்பவருத்தமும் பிரா
யாசையுமின்றி மோக்ஷமுடிபெறக் காத்திருப்பதும்
வீணே. அவரவர் அந்தஸ்துக்குத்தக்கது பத்திசு
முத்தியாய், நடந்து தங்கடமைகளையும் தொழி
லகாரியாதிகளையும் கிரமமாய் நிறைவேற்றி, நேரிடு
ந் துன்பதுயரங் கஸ்திபீடைகளைப்பொறுமையோ
டு சகித்து, சாங்கோபாங்கத்தில் இயன்ற அளவு வ
ர்த்தித்துத் தவக்கிருத்தியங்களைச்செய்வதேயன்றி
நம்மாலாகாத காரியத்திற்குக் கர்த்தர் நம்மிடத்தில்
கணக்குக் கேட்கவேமாட்டார், ஒரு தலேந்து வா
ங்கினவிடத்தில் ஒன்றையும், இரண்டுபெற்றவனி
டத்தில் இரண்டையும், ஐந்துள்ளவனிடத்தில் ஐந்
தையுங்கணக்கு கேட்பார். மட்டற்ற வல்லபமும்,
சர்வஞானமும், அளவில்லாத நீதியுமுள்ள சர்வே
ஸ்வரன் அற்பமெனினும் பிசகமாட்டார். அர்ச்.
சின்னப்பர் வசனித்திருக்குமாப்போல சர்வேசுரன்
நகைக்கப்படார், அவனவன் கிரியைக்குத் தக்கபல
னளிப்பார். ஆம்! மோட்ச வீட்டில் வாழ்பவர்கட்
கெல்லாம் ஓரே வகையான மகிமையுண்டென்
றெண்ணலாகாது. "என் பிதாவினுடைய இராச்சிய
த்தில் அநேக வாசஸ்தலங்களுண்டு." என்று இரட்
சகர் திருவுளம்பற்றினார். வறுமைப்பட்ட வோர் ச
ந்யாசியானவர் மரித்தபின் தோன்றிச் சொன்னதா
வது—நானும் இஸ்பானியாதேசத்தரசனாகிய இரண்
டாவது பிலிப்பும் மோட்சமகிமைபெற்றோம். ஆயி
னும் எங்களிருவருடைய மகிமைக்கெவ்வளவு வி
த்தியாசமோவெனில், பூலோகத்தி லவர் எனக்கெ
வ்வளவு மேலாயுயர்த்தப்பட்டிருந்தாரோ அவ்வள
வாய் நான் மோட்சராச்சியத்தில் அவருக்கு மேலா
யுயர்த்தப்பட்டிருக்கிறேன் [illegible] றொருவாறு ஒப்ப

டுக் கூறினர். (Preparation for [illegible]th by
S. Liguori, VI. Ed. P. 158.)
இத்தன்மையாய் நம் சீவியகா[illegible]லும் இ
யன்றமட்டும் தவக்கிரியைகளைப் ப[illegible] பலன்க
ளைத் திரட்டி, பரலோகத்தி லேர் [illegible]பாக்கியத்தை
ச் சேகரிக்க முயல்வோமாக. தேவ ஒத்தாசையி
ன்றி நாம்யாதொரு நற்கிரியையைச்செய்யவுங்கருத
வுங் கூடாதென்பதாலும், முன் விவரித்த வண்ண
மே, தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை யிழந்து செய்யும்
நற்கிரியைகளின் பலன் வீணாய்ப் போகின்றமையி
னாலும், எந்நாளும் தேவ உதவியையும், அர்ச்சியசி
ஷ்டவர்கள் வேண்டுதலையும், பரமநாயகியின் கிரு
பை யடைக்கலத்தையும் இரந்து இஷ்டப் பிரசாத
த்தில் நீடிக்கத் தெண்டிக்க வேண்டும்; பாவத்தை
யொழித்து, இஷ்டப் பிரசாதத்தில் நீடிக்கும் வரத்
தை யிடைவிடாத ஊக்கமுள்ள வேண்டுதலினுற்
பெறலாகும். தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் உச்சித்
தை நாம் கண்டுணராததின்பொருட்டு அதை கன
மதியாதிருக்கிறோம். அற்ப பொய்சுக மாய்கை
க்காக அதை விற்றுப்போடுகிறோம், இஷ்டப் பிர
சாதத்தோடிருக்கிறவன் தேவ சுபாவத்திற் பங்கு
பெற்றிருக்கின்றதால் சகல வரங்களிலும் இதுவே
உத்தம வரமென மகா சாஸ்திரியான அர்ச். தோ
மாஸ் வசனிக்கிறார். இவருக்கு முன் அர்ச், பேது
ருஅப்போஸ்தலரு மிப்படியே வசனித்தார். (2 பே
துரு.) இஷ்டப்பிரசாதத்தோடிருக்கிறவன் தேவ
புத்திரனென்றும், திரியேக கடவுளாகிய பிதா, சுத
ன், இஸ்பிரீத்து அவனுக்குள் வாசம் பண்ணுகிறார்
என்றும், நமதிரக்ஷகர் சுவிசேஷத்தில் திருவுளம் ப
ற்றி யிருக்கிறார். இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கொண்
டிருக்கிற வோர் ஆத்துமத்தின் மகிமை யலங்காரத்
தையொரு மனிதன் கண்டால் சந்தோஷ மிகு
தியால் சாகாதிரா னென்று அர்ச். பிரிஜித்தம்மாள்
சொல்வாள்.

அர்[illegible]னுக் கந்தரீஸம்மாள் இஷ்டப்பிரசாதத்தே[illegible]மார் ஆத்துமத்தைக்கண்டு அவ்வாத்துமப[illegible]லங்காரத்தைத் திருப்பவுமிழுக்கு போ[illegible]த் தக்கதாக, தனது சொந்தவிஷயக் கொடுத்[illegible]விட்ட முதலாய் பூரண சந்தோஷமா யிருப்பதாகச் சொன்னார். இஷ்டப் பிரசாதத்தை யுடைத்தாயிருக்கும் ஆத்துமமானது ஒவ்வொரு மிஷத்திலும், எவ்வளவோ ஏராளமான பொக்கிஷங்களையும் ஞானநன்மைகளையுஞ் சேகரிக்கக்கூடும். நிகேக பிரமாணத்தைச் செய்யும் ஒவ்வொரு வினையும் அவ்வாத்துமம் நித்திய சீவியத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறதென்று அர்ச். தோமாஸ் என்னும் கீர்த்தி தங்கிய பரம சாஸ்திரியார் வசனித்திருக்கிறார். இஷ்டப் பிரசாதத்தோடு சீவிக்கிறவர்கள், மோட்ச முத்திரை யணிந்து மரித்தன்பு என் பிதாவினு லாசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே உங்களுக் காயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற மோட்சராச்சியத்தைச் சுதந்தரிக்க வாருங்களென்னும் இனிய மொழிகளைக் கேட்டு ஆனந்தத்தால் பூரித்து நித்திய பேரின்பவீட்டில் ஊழி வாழ்ந்திருப்பார்கள். இதை வாசிக்கும் உனக்கும், எனக்கும், அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் வரத்தக்கதாக வேண்டிக்கொள்வாயாக.

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கப் பிரசங்கம்.

முற்றிற்று.

இந்நூலினுள் அ[illegible]தகம் நேர்படத்தக்க சில
அச்சுப்பிழை[illegible] இருந்தம்.

171-பக்கம் வரி 12—அந்தனை—[illegible]த்தனை.
207 „ „ 24—நினைவா[illegible]—நியானம்.
211 „ „ 12—அசுத்த[illegible]தை—அசுத்தத்தை.
279 „ „ 15—நித்தி[illegible]நித்திய

1-வது—தினஞ் செபஞ்செய்யாமல் தப்பினதும் விசுவாசத்துக்காகிலும் நம்பிக்கைக்காகிலும் விரோதமான நினைவுகளுக்குஞ் சந்தேகங்களுக்கு மிடங்கொடுத்ததும் விசுவாசத்துக்கு விரோதமான பதிதர் புத்தகங்களை வாசித்ததும், பிரசங்கங் கேட்கப்போனதும் அவர்கள் ஆராதனையிற் கூடினதும், சர்வேசுரனைப் பத்தியோடே சிநேகியாமலும் நினையாமலும் ஆராதிக்காமலு மிருந்ததும் கோவிலுக்குந் தேவகாரியங்களுக்கும் வணக்கக் குறைச்சலைப் பண்ணினதும் கோவிலிற் பேசித் திரித்ததும் பசாசி சோதனையைப் பார்க்கபோனதும் சருமதுக்குப் படைத்த பண்டங்களைத் தின்றதும் சகுனம் சாஸ்திரம் பார்த்ததும் நம்பினதும் வியாதியிலே அஞ்ஞானிகளால் மந்திரிக்கச் செய்ததும் திருஷ்டிப்பரிகார மிது முதலான அஞ்ஞான சடங்குகளைச் செய்ததுமுண்டோ?

☞ ஒவ்வொரு பாவத்தைச் செய்தது எத்தனை விசையென்று யோசித்துப் பார்.

2-வது—பொய்க் காரியத்துக்காகிலும் வீண் காரியத்துக்காகிலுஞ் சுவாமியாணைமுதலான ஆணைசத்தியம் பண்ணினாயோ?

3—ஞாயிற்றுக்கிழமை திருநாட்களில் பூசை காணாமல் விலக்கப்பட்ட வேலையி[illegible]நாட்கைகளிலாவது மீறி[illegible]மீறச்செய்தாயோ?

4-வது—தாய் தகப்பன் மூத்தோர்க்குக் கீழ்ப்படியாமலு மவர்களைச் சிநேகியாமலும் வணங்காமலும் அன்னவஸ்திரங் கொடுக்காமலுமிருந்தாயோ அவர்களை யெதிர்த்துப்பேசித் திட்டி நிந்தித்ததுண்டோ. தாய் த[illegible]ப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளை வேதப்பிரகாரமாய் நட[illegible]யாம லிருந்ததுண்டோ?

5-வது—புறத்தியாரோடு சண்டை செய்தது மற்றவர்களைத் திட்டினதுஞ் சபித்ததும் பகைத்தது மதுக் குடித்தும் குடித்து வெறியானதும் அல்லது வேறே யாதொரு பொல்லாப்புச் செய்தது முண்டோ? உயிர்ச்சேதஞ் செய்தாயோ!

6-வது—9-வதும்; கற்புக்கு விரோதமான கெட்ட பாவம், நினைவு துராசை அங்கசேஷ்டை, ஆகாத பார்வை, பேச்சு, சிற்றின்பப் பாட்டு தகாத பரியாசம் கெட்ட சிநேகம். கடிதம், புஸ்தகம், வாசித்ததும், இது முதலான பாவங்களைச் செய்திருந்தாலதுகளை வெறுத்து நினைத்துப்பார் விசேஷமாய், கெட்ட சிநேகத்தையும் பாவச்சமையத்தையும் விட்டுவிடப் பிரதிக்கினை பண்ணு. மற்றப்படி உன் பாவத்துக்குப் பொறுத்தல் கிடையாதாதலாலதற்கான வழிகளைத்தேடு.

7-வதும்—10-வதும் புறத்தியாருடைய உடைமையை அபேட்சித்ததும் திருடினதும் இதுமுதலான அநியாயஞ் செய்தது முண்டோ?

8-வது—பொய்சொல்லி சேதம் வருத்தினயோ! கோள், புறணி அவதூறு புறத்தியார் அந்தரங்கபாவங்களை பேசினயோ! எழுதினயோ! எத்தனை பேருடன் எத்தனை யாள்களுக்கு விரோதமாய்?

(திருச்சபையின் கட்டளைக்கு விரோதமாய்)

1-2-3- வருஷத்தோறும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாமலுந் தேவநற்கருணைவாங்காமலும், கடன் பூசை காணாமலு மிருந்தாயோ?

4-5-வெள்ளிக்கிழமை முதலிய சுத்த போசன ஒருசந்தி சட்டங்களை மீறினாயோ? விலக்கப்பட்ட கலியாணஞ் செய்தாயோ?

ஆங்காரம் கோபம் காமம் லோபித்தனம் போசனப்பிரியஞ் சோம்பல் இது முதலான பாவங்களுக் கிடங்கொடுத்த துண்டோ?

(மனஸ்தாபத்தைப்பற்றி 6-ம் அதிகாரத்தைப்பார்)